

ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΓΙΑ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ 2013

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΑΛΩΠΕΚΗΣ 22 15234 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Τηλ. 210 6390076
Web. Site:www.thriamvos.gr

Επιμέλεια Έκδοσης: **Αλίκη Προυσαέως**

Τα χωρία της Αγίας Γραφής, ως επί το πλείστον,
είναι από τη γνωστή μετάφραση του Αρχιμανδρίτη
Ν. Βάμβα στη Νεοελληνική μεταφορά τους
των Εκδόσεων Πέργαμος.

Λίγα Λόγια για Αφιέρωση

Ξεκίνησα να γράφω αυτό το βιβλίο πριν περίπου 3 χρόνια. Με παρακίνησε ιδιαίτερα μια αγαπητή μου νεαρή φίλη και φοιτήτρια.

Ήταν μια καλή πρόκληση και ευκαιρία να ενεργοποιήσω τη μνήμη μου. Να φρεσκάρω αναρίθμητες **αλήθειες και ιστορίες απ' την Αγία Γραφή**, που επί δεκαετίες με είχαν οικοδομήσει πνευματικά και έμεναν **αποθηκευμένες** στο νου και στην καρδιά μου.

Στην πνευματική μου πορεία, παράλληλα με το **γραπτό λόγο του Θεού**, είχα το προνόμιο να οικοδομηθώ μέσα από δυσεύρετα πνευματικά βιβλία καθώς και από πάρα πολλές πνευματικές ομιλίες. Όλα αυτά, με τη χάρη του Θεού, συνετέλεσαν ώστε να ελευθερωθώ από εσφαλμένες αντιλήψεις και διδασκαλίες που με ταλάνιζαν για χρόνια.

Έχω διαπιστώσει ότι η **Χριστιανική Νεολαία** σήμερα διανύει μια περίοδο φοβερής **σύγχυσης**. Θέλω να βεβαιώσω όλα τα παιδιά, ότι ένα μεγάλο κομμάτι της καρδιάς μου ανήκει σ' αυτά. Ω! Να μπορούσα να τα βοηθήσω!!

Γι' αυτό πρωτίστως **αφιερώνω το βιβλίο μου**, με μητρική αγάπη εν Χριστώ, στη **Χριστιανική Νεολαία**, η οποία γεμάτη ζήλο και παλμό αγωνίζεται.

Ο σκοπός μου δεν είναι να κάνω διδασκαλία, αλλά να **μοιρασθώ αυτά που διδάχτηκα με τη χάρη του Θεού** και βοηθήθηκα προσωπικά. Θεωρώ τον εαυτό μου υπόχρεο, όπως ένιωθε και η Σαμαρείτισσα, η οποία δεν έκρυψε τις βαθιές θεολογικές διδασκαλίες που έμαθε από τον Ίδιο τον Ιησού Χριστό, αλλά τις διέδωσε σε άνδρες και γυναίκες που ζητούσαν να μάθουν.

Στέκομαι στο λόγο του Θεού: «*Ο λαός θα καταριέται εκείνον που κρύβει το σιτάρι, θα ευλογεί εκείνον που το πουλάει.*» (Παροιμ.11:26)

Πριν αναχωρήσω απ' τον κόσμο, αφήνω μερικούς απ' αυτούς τους **κρυμμένους πνευματικούς θησαυρούς** που απέκτησα, σε μια παρακαταθήκη, **σε κάθε αδελφική ψυχή.**

Εύχομαι να ωφεληθούν πολλές ψυχές κι αυτές με τη σειρά τους να πάρουν τη σκυτάλη και να σκορπίσουν τη **φλόγα του Ευαγγελίου**, που απορρέει από το **Σταυρό του Χριστού**, στους γύρω, για να ωφεληθούν κι άλλες ψυχές.

Προς δόξα Θεού

Αλίκη Προυσαέως

Πρόλογος

Κρυμμένοι Θησαυροί για κάθε μέρα

Η απρόσμενη επίσκεψη κάποιου πρώην Γερμανού στρατιώτη στο χωριό Πηγή των Τρικάλων - όπου προφανώς είχε πολεμήσει - έγινε αιτία να αποκαλυφθεί ένας **κρυμμένος θησαυρός** σε βάθος λιγότερο από 15 πόντους στη γη. Ένας τενεκές γεμάτος λίρες. Μόνο αυτός γνώριζε την τοποθεσία. Τις πήρε και εξαφανίστηκε!

Όταν το έμαθε ο μπάρμπα Μήτρος, έπεσε στο κρεβάτι από «σοκ» για μια βδομάδα. Ο τενεκές με τις λίρες ήταν στον τόπο όπου είχε φράξει ένα «μαντρί» για τις γαλοπούλες του. Συνέχεια μονολογούσε: «Κοιμόμωνα πάνω τους για

πάνω από 10 χρόνια. Με τα νύχια μόνο αν λίγο έξυνα, θα τις έβρισκα!!»

Αυτό θα πάθουν όλοι όσοι φυλάνε την **Αγία Γραφή** κάτω απ' το μαξιλάρι τους ή κάπου αλλού. Δεν κάνουν ποτέ τον κόπο να την ανοίξουν και να τη διαβάσουν. Να βρουν τους ανεκτίμητους **κρυμμένους θησαυρούς** της, που τους χρειάζονται πολύ περισσότερο από τις λίρες.

Όταν στα 20 μου χρόνια διαπίστωσα ότι η **Αγία Γραφή** είναι γεμάτη από **πολύτιμους θησαυρούς** που πλουτίζουν την αθάνατή μου ψυχή, άρχισα να σκάβω καθημερινά – όπως σκάβουν στα ορυχεία – και να βρίσκω όλο και **καινούριους θησαυρούς**. Την έσφιγγα στο στήθος μου από ανείπωτη χαρά!

Θεώρησα χρέος μου, μερικούς απ' αυτούς τους **ανεκτίμητους θησαυρούς** που έχω βρει αυτά τα 60 και πλέον χρόνια, να μοιρασθώ μαζί με άλλους. Ευχαριστώ το Θεό που με βοήθησε να επιτελέσω αυτόν τον πόθο μου.

Είναι γραμμένα με αδυναμία, αλλά με αγάπη. Τα αφήνω στα χέρια του Κυρίου με την ευχή ψυχές να **φλογίζονται** πνευματικά για **δόξα Θεού**.

Τι είναι θησαυρός;

Θησαυρός είναι κάθε τι που αντιπροσωπεύει μεγάλης αξίας αντικείμενο. Άλλοι θεωρούν το σπίτι τους ως θησαυρό τους. Άλλοι τις καταθέσεις τους στην τράπεζα, το κοσμήματά τους, την επιστήμη τους, τους τίτλους και τα διπλώματα που κατέχουν.

Όλοι όμως αυτοί οι **θησαυροί** είναι **προσωρινοί**. Σήμερα τους έχεις, αύριο τους χάνεις. Πριν λίγες μέρες ένα ζευγάρι στην Αμερική είδαν απ' την τηλεόραση να καίγεται μαζί με άλλα και το δικό τους πολυτελέστατο σπίτι με όλα τα αγαπητά τους αντικείμενα που με τόσο κόπο τα είχαν αποκτήσει. Τι τραγικό!

Η **Αγία Γραφή** μάς μιλάει για **κρυμμένους ανεκτίμητους θησαυρούς** που μένουν **παντοτινά**. Αυτοί οι θησαυροί κρύβονται στο πρόσωπο του Γιου του Θεού, του **Κυρίου Ιησού Χριστού**: «*Στον Οποίο είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης.*» (Κολ.2:3)

Για να **Τον** βρούμε, ο λόγος του Θεού μάς λέει ότι πρέπει να **Τον** εξερευνήσουμε σαν **κρυμμένο θησαυρό**. (Παροιμ. 2:4)

Σαν τον έμπορο εκείνον, που όταν βρήκε έναν **κρυμμένο θησαυρό** σ' ένα χωράφι, πήγε αμέσως, πούλησε ό, τι είχε και δεν είχε και αγόρασε το χωράφι. (Ματθ.13:44)

Ο απ. Παύλος, όταν κατάλαβε την αξία του **Εσταυρωμένου Χριστού** και της Βασιλείας Του, όλα όσα είχε σαν αξίες, τα θεώρησε σαν σκουπίδια, για να κερδίσει το Χριστό. (Φιλιπ.3:8)

Ο βασιλιάς Σολομών ζήτησε απ' το Θεό, σαν μέγιστο θησαυρό, **σοφία και σύνεση**. Με άλλα λόγια, ζήτησε το **Χριστό**. Γιατί Αυτός είναι η πηγή της Σοφίας. Και ο Θεός τού χάρισε επιπλέον και πλούτο και δόξα. (2Χρον.1:12)

Γ' αυτό ο πιστός είναι **πλήρης μέσα στο Χριστό**. (Κολ.2:10)

1 Ιανουαρίου

«Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούριο κτίσμα· τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούρια.» (2Κορινθ.5:17)

Αρχίσαμε έναν **Καινούριο Χρόνο**, με την ευχή να είναι **καλή χρονιά!** Πώς όμως να είναι καλή, αν συνεχίζουμε να ζούμε με την **παλιά** αποτυχημένη νοοτροπία; Όσοι νιώθουμε ότι διαψεύστηκαν οι ευχές

και οι ελπίδες μας το χρόνο που μας πέρασε, είναι γιατί στην πραγματικότητα χρειαζόμαστε μια **ριζική αλλαγή**. Πώς όμως μπορεί να γίνει αληθινά αυτή η **αλλαγή**;

Ο σύζυγός μου ανέφερε συχνά στις ομιλίες του, σαν παράδειγμα, τον **κόρακα**. Έλεγε:

—Τι περιμένεις από τον κόρακα, παρά να κάνει: «κρα κρα»;

Είναι δυνατόν να θυμώνεις επειδή δεν κεληδεύει σαν το καναρίνι; Όχι, βέβαια. Το ίδιο συμβαίνει και με τον καθένα μας. Πώς να κάνουμε το καλό, εφ' όσον «**η φύση μας είναι αμαρτωλή**» (Εφ.2:3) και «**μέσα απ' την καρδιά μας βγαίνουν κακοί συλλογισμοί ...υπερηφάνεια αφροσύνη**» και κάθε είδος κακού;(Μαρκ.7:21-22)

Τι χρειαζόμαστε; Χρειαζόμαστε **ΑΛΛΑΓΗ!** Ο κόρακας βέβαια δεν αλλάζει. Η νεραντζιά όμως μπορεί να αλλάξει. Να γίνει πορτοκαλιά. Πώς; Μ' ένα **μπόλιασμα**.

Ο λόγος του Θεού λέει ότι και ο **άνθρωπος** μπορεί να **μπολιαστεί** πνευματικά. Διαβάζουμε: «**Ο Θεός είναι δυνατός κι αυτούς να μπολιάσει.**» (Ρωμ.11:13) Το **μπόλιασμα** αυτό το κάνει το **Άγιο Πνεύμα**. Ονομάζεται **Αναγέννηση!** Έτσι ο άνθρωπος γίνεται **νέος**: «**Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούριο κτίσμα.**»

Είναι επίκαιρο, με το **Νέο Χρόνο**, να γίνουμε **Νέοι Άνθρωποι**. Να διαθέτουμε τον εαυτό μας να μας «**μπολιάσει**» ο Θεός. Να μεταδώσει μέσα μας την **άγια ζωή του Χριστού** μέσω του Αγίου Πνεύματος. Έτσι ο **παλιός άνθρωπος** αδρανοποιείται με τη δική μας

συγκατάθεση και στη θέση του εμφανίζεται ένας **νέος άνθρωπος**. Αυτός προέρχεται από τον **Ιησού Χριστό**, με βάση τη θυσία Του στο **Σταυρό** και την **Ανάστασή Του**.

Τότε αντί να κάνεις «κρα κρα», θα κελαηδάς σαν το καναρίνι. Αντί για πικρόλογα θα λες γλυκόλογα. Αντί να απογοητεύεσαι θα χαίρεσαι και θα ψάλλεις ύμνους δοξολογίας στον Κύριο! Δεν είναι ασύλληπτο; Αξίζει να δούμε τι λέει λεπτομερώς ο λόγος του Θεού γι' αυτό το **Νέο Δημιούργημα**. Κι αυτό θα κάνουμε τις επόμενες μέρες, Θεού θέλοντος.

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις αλλάξει; Βλέπεις την ανάγκη; Βάλε αυτή την πνευματική **αλλαγή** μοναδικό σου στόχο αυτόν τον **Καινούριο Χρόνο**, αν θέλεις να έχει νόημα η ζωή σου και επιτυχία.

Κύριε,

*Με τον Καινούριο αυτό Χρόνο και την καινούρια αυτή μέρα, ανανεώνω την αφιέρωσή μου και την πίστη μου, ότι ο **παλιός μου άνθρωπος** είναι σταυρωμένος μαζί Σου στο Σταυρό και στην θέση του την παίρνει ένας **Νέος Άνθρωπος**, που προέρχεται από Σένα, τον αναστημένο μου Σωτήρα και Κύριο! Έτσι η ζωή μου θα σκορπά το γλυκό άρωμα της αγάπης Σου στους γύρω προς δόξα Θεού!*

2 Ιανουαρίου

«Μπορεί ο Αιθίοπας να αλλάξει το δέρμα του...; Τότε, μπορείτε κι εσείς να κάνετε καλό.» (Ιερ.13:23)

Ο Θεός θέλει να μας πει ότι μόνοι μας ό, τι κι αν κάνουμε δεν μπορούμε ν' αλλάξουμε, να γίνουμε καλοί, όπως ακριβώς ο Αιθίοπας όσο κι αν πλυθεί δεν μπορεί ν' αλλάξει το δέρμα του.

Κάποτε ένας Άγγλος έφερε μαζί του μια μικρή όμορφη **τίγρη** από την Ινδία. Πίστευε ότι μπορούσε να την **ημερέψει** και να του κάνει συντροφιά. Μέχρι που μεγάλωσε και ξύπνησαν τα ένστικτά της. Μόλις που πρόλαβε ο κάτοχός της να διατάξει τον υπηρέτη του να την πυροβολήσει, πριν τον κατασπαράξει. Αναρωτιόμαστε: Από πότε ξεκίνησε το κακό; Ξεκίνησε στην Εδέμ, όταν ο πρώτος άνθρωπος παράκουσε στην εντολή του Θεού. Έτσι η

αμαρτία χώθηκε στα τρίςβαθα του **Αδάμ**, και μέσω αυτού σε όλους τους απογόνους του. Ο λόγος του Θεού μάς βεβαιώνει ότι: **«Διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο.»**

Ότι **«όλοι αμαρτήσαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού.»** (Ρωμ.3:23)
Κι ότι **«δεν υπάρχει δίκαιος ούτε ένας.»**(Ρωμ.3:10)

Ούτε ο πολιτισμός ούτε η μόρφωση ούτε η φιλοσοφία ή η τεχνολογία δεν μπόρεσαν τον άνθρωπο να τον ημερέψουν. Απόδειξη, οι δύο τελευταίοι Παγκόσμιοι Πόλεμοι, με τις απάνθρωπες ωμότητες και τα συγγερά εγκλήματα. Και τώρα η ηθική κατρακύλα έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της. Με το παραμικρό, και ο πιο «αξιοπρεπής» άνθρωπος μετατρέπεται σε τιγράκι, έτοιμο να σε κατασπαράξει...

Αγαπητή ψυχή, η μεγαλύτερή σου ανάγκη είναι να **αλλάξεις**. Να γίνεις ένα **καινούριο δημιούργημα**, με την πίστη σου στο Χριστό.
Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που με ξύπνησες να δω τον αληθινό εαυτό μου - ένα ανθρωπόμορφο τιγράκι - και την ανάγκη μου να **αλλάξω ριζικά**.*

3 Ιανουαρίου

«**Πρέπει να γεννηθείτε από επάνω.**» (Ιωάν.3:7)

Είναι χαρακτηριστικό πώς η πρώτη κουβέντα του Ιησού Χριστού στο θρησκευόμενο **Νικόδημο** ήταν να του δείξει την ανάγκη **να γεννηθεί άνωθεν**, να γίνει **καινούριο δημιούργημα**: «*Αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.*»

Όταν το άκουσε αυτό ο Νικόδημος του φάνηκε απίστευτο, γι' αυτό και Τον ρώτησε: «*Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέροντας;*» Βέβαια ο Χριστός τού εξήγησε ότι,

αυτή η γέννηση είναι πνευματική.

Η **πρώτη γέννηση** του ανθρώπου είναι **σαρκική**. Ας δούμε ποιές είναι οι εκδηλώσεις της: «*Μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρία, φαρμακεία, έχθρες, φιλονικίες, ζηλοτυπίες, θυμοί, διαπληκτισμοί, διχαστασίες, αιρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθες, γλεντοκόπια, και τα παρόμοια μ' αυτά.*» Αυτοί που πράττουν αυτά, λέει ο λόγος του Θεού, **βασιλεία Θεού δεν θα κληρονομήσουν.**

Η **δεύτερη γέννηση** είναι **πνευματική**. Ποιες είναι οι εκδηλώσεις αυτής της **γέννησης**: «*Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια.*» (Γαλ.5:22)

Ποιο είναι το μέρος του πιστού; «*Όσοι είναι τού Χριστού, σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες.*» (Γαλ.5:24)

Αγαπητή ψυχή, βλέπεις πού κρύβεται η **ουσία** της θρησκείας; Όχι στην προσκόλληση στους τύπους, αλλά στην **εσωτερική αλλαγή**, με **μετάνοια** και **πίστη** στο **λυτρωτικό έργο του Χριστού στο Σταυρό.**

Κύριε,

Έρθες απ' τον ουρανό όχι για να με κάνεις μια θρησκευόμενη, αλλά για να με σώσεις απ' την αμαρτία και να μου δώσεις «καινούρια ζωή» με νόημα, σκοπό και ελπίδα Ουρανού, μέσω της θυσίας Σου στο ΣΤΑΥΡΟ. Σ' ευχαριστώ ολόθερμα!

*Τις 3 συνεχόμενες μέρες που ακολουθούν, η αγαπητή Τιτίκα Φιλιππαίου (Εκπαιδευτικός), μοιράζεται τη μελέτη της μαζί μας, σχετικά με τον **παλιό** και τον **καινούριο άνθρωπο**.

4 Ιανουαρίου

«Δεν κάνω το αγαθό, που θέλω, αλλά το κακό, που δεν θέλω, αυτό κάνω.» (Ρωμ.7:15)

Όλοι σχεδόν οι άνθρωποι συνηθίζουμε, όταν γίνεται αλλαγή του ημερολογιακού χρόνου, να κάνουμε, πολλές φορές αυθόρμητα ή και ασυναίσθητα, έναν **απολογισμό**: Τι κάναμε κατά το χρόνο που πέρασε, τι δεν κάναμε, τι θα θέλαμε να κάνουμε, τι είχαμε προγραμματίσει, τι απ' αυτά πραγματοποιήσαμε, τι πετύχαμε... Και επίσης παίρνουμε και **αποφάσεις** για τον **καινούριο χρόνο**, ώστε να είναι καλύτερος από τον προηγούμενο. Το πρόβλημα είναι ότι τις περισσότερες φορές αυτές οι αποφάσεις δεν τηρούνται, με αποτέλεσμα να απογοητευόμαστε. Κάποιες φορές μάλιστα, μετά από μια σειρά τέτοιων απογοητεύσεων, φθάνουμε στο σημείο να παραιτούμαστε από κάθε προσπάθεια βελτίωσης.

Η αιτία αυτής της προβληματικής κατάστασης είναι ότι ο άνθρωπος είναι **κατεστραμμένος από την Αμαρτία**, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να εκτελέσει το θέλημα του Θεού. Ο απ. Παύλος, περιγράφοντας αυτή τη νοσηρή κατάσταση, γράφει: *«Εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω... Όμως τώρα δεν το κάνω αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία που κατοικεί μέσα μου. Επειδή ξέρω ότι μέσα μου (δηλαδή μέσα στη σάρκα μου) δεν κατοικεί αγαθό. Επειδή, το να θέλω, βρίσκεται κοντά μου, το να κάνω όμως το καλό, δεν το βρίσκω. Επειδή δεν κάνω το αγαθό, που θέλω, αλλά το κακό, που δεν θέλω, αυτό κάνω.»* (Ρωμ. 7:15-19)

Το να προσπαθήσει ο άνθρωπος, με δικές του δυνάμεις, να διορθώσει αυτήν την κατάσταση, είναι, όχι μόνο μάταιο αλλά και επικίνδυνο. Κάθε τέτοια προσπάθεια επιδεινώνει την κατάσταση και ενέχει μεγάλο κίνδυνο πρόκλησης ψυχικών διαταραχών. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε δύο παραβολές, προκειμένου να μας προειδοποιήσει γι' αυτόν τον κίνδυνο: *«Κανένας δεν βάζει ένα μπάλωμα από ένα*

καινούριο ιμάτιο επάνω σε ένα παλιό ιμάτιο. Ειδεμή, σχίζει και το καινούριο και το μπάλωμα αυτό από το καινούριο δεν συμφωνεί με το παλιό. Και κανένας δεν βάζει νέο κρασί σε παλιά ασκιά. Ειδεμή, το νέο κρασί θα σχίσει τα ασκιά κι αυτό θα χυθεί και τα ασκιά θα φθαρούν. Αλλά το νέο κρασί πρέπει να μπαίνει σε καινούρια ασκιά και τότε και τα δύο διατηρούνται.» (Λουκ. 5:36-38)

Αγαπητή ψυχή, μην προσπαθήσεις με δικές σου δυνάμεις να γίνεις «καλή». Ζήτησε από τον Ιησού Χριστό, που νίκησε το Διάβολο και αθέτησε την Αμαρτία, να σε κάνει **καινούριο άνθρωπο**, όμοιο με Αυτόν.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ, γιατί μου αποκάλυψες αυτή τη μεγάλη αλήθεια: Ότι, χωρίς εσένα, δεν μπορώ να κάνω τίποτε. Και γιατί, με βάση τη θυσία Σου στο Σταυρό, με έκανες έναν **καινούριο άνθρωπο**. Δίνε μου χάρη, Σε παρακαλώ, ώστε, με τις δικές Σου δυνάμεις, να ζω μια άγια ζωή.

5 Ιανουαρίου

«Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι ένα καινούριο κτίσμα. Τα αρχαία πέρασαν, να, τα πάντα έγιναν καινούρια» (2Κορινθ.5:17)

Προκειμένου να καταλάβουμε την ανάγκη που έχει ο άνθρωπος να

γίνει **καινούριος**, ώστε να έχει τη δυνατότητα να εκτελεί το θέλημα του Θεού, ας πάρουμε ένα παράδειγμα από τη φυσική σφαίρα: Ένα κτίσμα παλιό και κατεστραμμένο δεν σηκώνει επιδιορθώσεις. Αν

γίνει κάτι τέτοιο , είναι πολύ πιθανό να αποδειχθεί επικίνδυνο.

Όσοι ζήσαμε το μεγάλο σεισμό στην Αθήνα το 1999, θυμόμαστε το κτήριο ενός εργοστασίου που έπεσε παρασέρνοντας στο θάνατο πολλούς ανθρώπους. Αργότερα μαθεύτηκε ότι αυτό το κτήριο στο παρελθόν είχε καταστραφεί από φωτιά και απλώς είχαν γίνει κάποιες επιδιορθώσεις. Σ' ένα τέτοιο κτήριο, το μόνο που μπορεί να γίνει είναι: Κατεδάφιση και χτίσιμο από την αρχή.

Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και στην πνευματική σφαίρα: Ο φυσικός άνθρωπος δεν σηκώνει επιδιορθώσεις. Είναι τελείως κατεστραμμένος από την Αμαρτία. Δεν έχει καμία σχέση με τον άνθρωπο που δημιούργησε ο Θεός. Αν θέλουμε να καταλάβουμε πώς ήταν ο άνθρωπος που δημιούργησε ο Θεός, πρέπει να κοιτάξουμε και να κατανοήσουμε τον Ιησού Χριστό: Το χαρακτήρα Του, τις ιδιότητές Του, τις δυνατότητές Του... Όπως καταλαβαίνουμε, ο άνθρωπος, μετά την πτώση του στην Αμαρτία, δεν είχε καμιά ελπίδα...

Όμως ο Θεός, μέσα στο πολύ Του έλεος και την άπειρη αγάπη Του, έδωσε τη λύση στον ξεπεσμένο άνθρωπο. **Η λύση είναι ο Ιησούς Χριστός**, ο Οποίος ήρθε στη γη για να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου. Με τη θυσία Του στο Σταυρό, πλήρωσε την Αμαρτία και την έβγαλε από τη μέση: *«Φανερώθηκε μια φορά, στο τέλος των αιώνων, για να αθετήσει την αμαρτία διαμέσου της δικής του θυσίας»* (Εβρ. 9:26). Έτσι λοιπόν τώρα ο δρόμος της επιστροφής στο Θεό είναι ανοιχτός για κάθε άνθρωπο που θα το θελήσει ειλικρινά.

Αγαπητή ψυχή, τι θέση έχεις πάρει απέναντι σ' αυτή την ασύλληπτη θυσία του Ιησού Χριστού; Θυμήσου, σε παρακαλώ, την προειδοποίηση του λόγου του Θεού: *«Πώς εμείς θα ξεφύγουμε, αν αμελήσουμε μια τόσο μεγάλη σωτηρία;»* (Εβρ.2:3).

Κύριε,

Δεν έχω λόγια να Σε ευχαριστήσω γιατί πρόσφερες τον Εαυτό Σου ιλασμό για τις αμαρτίες μου. Δίνε μου χάρη, Σε παρακαλώ, να είμαι πάντοτε ένας από «τους καρπούς του πόνου της ψυχής Σου», που θα με βλέπεις και θα χορταίνεις! (Ησ.53:11)

6 Ιανουαρίου

«Συνταφήκαμε μαζί του διαμέσου του βαπτίσματος στο θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα, έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή» (Ρωμ.6:4)

Ο Ιησούς Χριστός, με το θάνατό Του στο Σταυρό, έδωσε τέλεια και οριστική λύση στο πρόβλημα της Αμαρτίας, η οποία είχε μπει στη ζωή του ανθρώπου και την είχε καταστρέψει εντελώς. Επειδή όμως ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο ελεύθερο, αυτή τη λύση δεν του την επιβάλλει, αλλά περιμένει ο άνθρωπος με τη θέλησή του να την οικειοποιηθεί. Πώς όμως ο άνθρωπος μπορεί να οικειοποιηθεί αυτή τη λύση;

Το πρώτο βήμα που χρειάζεται να κάνει ο άνθρωπος είναι **να αναγνωρίσει ότι είναι αμαρτωλός** και ότι η Αμαρτία τον έχει εντελώς καταστρέψει, ότι δεν έχει τη δυνατότητα να εκτελέσει το θέλημα του Θεού και ότι το μόνο που του αξίζει είναι ο σταυρός, δηλαδή ο θάνατος (όπως το μόνο που μπορεί να γίνει σε ένα κατεστραμμένο κτήριο είναι η κατεδάφιση).

Στη συνέχεια χρειάζεται **να σταυρώσει τον παλιό του εαυτό**, διά της πίστεως, μαζί με τον Ιησού Χριστό και να πάρει την απόφαση να μείνει για πάντα στο σταυρό. Και αυτήν την απόφαση να την ανανεώνει συνεχώς, γιατί, όπως είπαμε, η βούλησή μας είναι ελεύθερη και ο Θεός ποτέ δεν την παραβιάζει.

Και τέλος να ζητά από το Θεό **να τον γεμίσει διαρκώς με την αναστημένη ζωή**, τη ζωή του Ιησού Χριστού, αυτήν την ανώτερη, την πραγματικά ανθρώπινη ζωή, για την οποία και έχει δημιουργηθεί.

Η **Νέα Ζωή** είναι δώρο του Θεού και δίνεται σε όποιον τη θέλει πραγματικά και τηρεί τους όρους για την απόκτησή της. *«Όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στο θάνατό του... Αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί του ως προς την ομοιότητα του θανάτου του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της ανάστασης. Γνωρίζοντας τούτο, ότι ο παλιός μας άνθρωπος*

συσταυρώθηκε για να καταργηθεί το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μην είμαστε πλέον δούλοι της αμαρτίας. Επειδή εκείνος που πέθανε, έχει ελευθερωθεί από την αμαρτία» (Ρωμ.6:3-7)

Ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα ανθρώπου που κάποια στιγμή της ζωής του έγινε **νέος άνθρωπος**, είναι ο απόστολος Παύλος. Στην Επιστολή προς Γαλάτες, εξηγεί ο ίδιος πώς έγινε αυτή η ολοκληρωτική ανακαίνιση: *«Μαζί με το Χριστό έχω συσταυρωθεί. Ζω δε, όχι πια εγώ, αλλ' ο Χριστός ζει μέσα σε μένα» (Γαλ.2:20).*

Αγαπητή ψυχή, εάν πραγματικά θέλεις να ζεις την άγια ζωή που περιμένει από σένα ο Θεός, ένας τρόπος υπάρχει: Να πεθάνεις, διά της πίστεως, στο Σταυρό του Χριστού, ώστε να αναστηθείς σε μια **Νέα Ζωή**.

Κύριε,

Σε ευχαριστώ για την αναστημένη ζωή που μου χαρίζεις. Σε παρακαλώ, δίνε μου χάρη, να κρατώ πάντα τον παλιό μου εαυτό καρφωμένο στο Σταυρό του Ιησού Χριστού, ώστε να μπορώ να περπατώ στη Νέα Ζωή.

*****

7 Ιανουαρίου

«Να αποβάλετε από πάνω σας τον παλιό άνθρωπο... και να ντυθείτε τον καινούριο άνθρωπο, που κτίστηκε σύμφωνα με τον Θεό, με δικαιοσύνη και οσιότητα της αλήθειας.» (Εφ. 4:22-24)

Συνεχίζουμε το σπουδαίο θέμα μας για τον **καινούριο άνθρωπο**. Σήμερα ο λόγος του Θεού απευθύνεται στον πιστό, που ήδη έχει **αναγεννηθεί** και τον καλεί να πάρει κάποιες θέσεις στην πορεία του για να ζει πρακτικά τη **νέα ζωή**. Λέει: **Ας ξεντυθούμε τον παλιό μας άνθρωπο** και να **ντυθούμε τον καινούριο**. Πώς όμως εφαρμόζεται αυτό στην πράξη; Ο απ. Παύλος εξηγεί δίνοντας πρακτικές εντολές: **«Απορρίψετε το ψέμα, μιλάτε αλήθεια κάθε ένας με τον πλησίον του· Οργίζεστε και μη αμαρτάνετε... μη δίνετε τόπο στον διάβολο. Αυτός που κλέβει, ας μη κλέβει πλέον ... Κανένας σάπιος λόγος ας μη βγαίνει από το στόμα σας... αλλά όποιος είναι καλός για οικοδομή της ανάγκης, για να δώσει χάρη σ' αυτούς που ακούν. Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα της απολύτρωσης. Κάθε πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία, ας αφαιρεθεί από σας με κάθε κακία· γίνεστε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού.»** (Εφ. 4:25-32) Είναι ανάγκη να καταλάβουμε ότι, όλες αυτές οι θέσεις και οι εντολές πραγματοποιούνται με την **ενεργητική πίστη** και **βούληση** του πιστού. Γι' αυτό η **βούλησή** του πρέπει να είναι **ελευθερωμένη** από σατανικό δέσιμο για να εκλέγει. Αλλιώς θα ματαιοπονει.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ξέρεις πώς να **απεκδυθείς τον παλιό σου άνθρωπο** και να **ντυθείς το νέο** σε καθημερινή βάση; Ζήτησε και θα σε μάθει ο Κύριος. Είναι απαραίτητο να το κάνεις, αν θέλεις να είσαι **αληθινός χριστιανός**.

Κύριε,

*Μου θυμίζεις πάλι σήμερα να μη ζω σύμφωνα με τη **νοοτροπία** του παλιού μου ανθρώπου, αλλά σύμφωνα με του **νέου ανθρώπου**, που Εσύ μου χορηγείς μέσω του Αγίου Πνεύματος. Σ' ευχαριστώ!*

8 Ιανουαρίου

« Ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε, για να καταργηθεί το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη είμαστε πλέον δούλοι της αμαρτίας.» (Ρωμ.6:6)

Δεν υπάρχει Αναγέννηση χωρίς το έργο του Σταυρού

Το έργο του Χριστού στο Σταυρό είναι η **ραχοκοκαλιά** της λύτρωσης του αμαρτωλού. Χωρίς αυτό, η πόρτα της **βασιλείας του Θεού** είναι κλειστή. Πάνω στο **Σταυρό** ο Χριστός βάσταξε μαζί Του τον **ξεπεσμένο άνθρωπο** με τις αμαρτίες του. Σφαγιάστηκε ως ο **Αμνός** του Θεού. Το άγιο **Αίμα** Του χύθηκε για τον εξιλασμό των αμαρτιών του. Διαβάζουμε τα εξής βαρυσήμαντα χωρία: «Χωρίς να χυθεί **αίμα** δε γίνεται συγχώρηση αμαρτιών.» (Εβρ.9:22) «Δεν **λυτρωθήκατε...** με φθαρτά, ασήμι ή χρυσάφι, αλλά **με το πολύτιμο αίμα του Χριστού.**» (1Πέτρ.1:18)

Όταν ο Ιησούς Χριστός μίλησε στο Νικόδημο για την ανάγκη της **αναγέννησης**, αναφέρθηκε συγχρόνως και για στη **Σταύρωσή** Του.

Είπε: «Όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι μέσα στην έρημο, έτσι **πρέπει** να υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου· για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.» (Ιωάν.3:14-15)

Τι συνέβηκε στην έρημο; Διαβάζουμε ότι ο λαός Ισραήλ γόγγυσε ενάντια στο Θεό και ο Κύριος έστειλε φλογερά φίδια που τους δάγκωναν και πέθαιναν κατά χιλιάδες.

Τότε μετάνιωσαν και είπαν στο Μωυσή:

«Αμαρτήσαμε, επειδή μιλήσαμε ενάντια στον Κύριο... παρακάλεσε τον Κύριο να σηκώσει τα φίδια από μας. Και ο Μωυσής δεήθηκε για τον λαό. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή:

Φτιάξε ... ένα φλογερό φίδι, και βάλε το επάνω σε ένα ξύλο· και καθένας που θα δαγκωθεί, και κοιτάξει σ' αυτό, θα ζήσει».

Πραγματικά όποιος δαγκωνόταν, «κοιτάζοντας το χάλκινο φίδι, ζούσε.» (Αριθ.21:5-9)

Είναι μια ασύλληπτη προεικόνιση της **σταύρωσης του Χριστού!**

«Το φλογερό φίδι της αμαρτίας» έχει δαγκώσει όλους μας. Όλοι είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε αιώνια. Ο Χριστός πέθανε στο **Σταυρό** στη θέση μας. Και τώρα, όποιος **κοιτάξει με πίστη στον Εσταυρωμένο, θεραπεύεται** από το θανατηφόρο δηλητήριο και αποκτά **αιώνια ζωή**. Είναι τόσο απλό; Ναι, τόσο απλό! Τόσο απλό, που φαίνεται απίστευτο! Και δεν υπάρχει άλλος τρόπος σωτηρίας.

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις τώρα πόσο αλληλένδετα είναι η **Αναγέννηση** και ο **Σταυρός**; Δεν υπάρχει αληθινή Αναγέννηση χωρίς Σταυρό· κι όπου υπάρχει αποδοχή της Σταύρωσης του Χριστού με **μετάνοια** και **πίστη**, πραγματοποιείται η **αναγέννηση** μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Κύριε,

*Μένω εκστατική μπροστά στην άπειρη αγάπη του Πατέρα, όταν Σε βλέπω νοερά καρφωμένο στο **Σταυρό**, για τη λύτρωσή μου από τον αιώνιο θάνατο. Σε προσκυνώ! Σε λατρεύω!*

9 Ιανουαρίου

«Αν πεθάναμε μαζί με τον Χριστό, πιστεύουμε ότι και θα συζηήσουμε μ' αυτόν.» (Ρωμ.6:8)

Ο τρόπος του Θεού είναι **μέσα από το θάνατο να δώσει ζωή**.

«Αν πεθάναμε μαζί με τον Χριστό, πιστεύουμε ότι και θα συζηήσουμε μ' αυτόν.»

Ποιος θα πίστευε ότι μέσα από το μεταξοσκώληκα μπορεί να βγει μια όμορφη πεταλούδα; Από ένα κουκούτσι μια πανέμορφη αμυγδαλιά;

Το ίδιο, ποιος θα φανταζόταν ότι μέσα από το **σταυρικό θάνατο του Χριστού**, ο Θεός δημιουργούσε τις συνθήκες για **ένα νέο ανθρώπινο κτίσμα**; Διαβάζουμε: «Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ έγινε σε ψυχή που ζει· ο **έσχατος Αδάμ** έγινε σε πνεύμα που ζωοποιεί... Ο πρώτος

άνθρωπος είναι από τη γη, χωματένιος· ο **δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος από τον ουρανό.**» (1Κορινθ.15:45-47) «Ενώ ήμασταν **νεκροί** ... μας **ζωοποίησε** μαζί με τον Χριστό ...και μας **ανέστησε μαζί του**, και μας κάθισε μαζί του στα επουράνια διαμέσου τού Ιησού Χριστού.» (Εφ.2:5-6)

«Ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε, για να καταργηθεί το σώμα της αμαρτίας.»

Πώς ενεργείται αυτό; Με τα ανθρώπινα δεδομένα δεν εξηγείται. Όπως δεν εξηγείται και η **σύλληψη της Παρθένου**. Γίνεται μέσω **θείας παρέμβασης**. Το κάνει το τρίτο Πρόσωπο της Θείας Τριάδος, το **Άγιο Πνεύμα**.

Όταν η Παρθένος ρώτησε: «Πώς θα είναι αυτό; ο άγγελος, απαντώντας, της είπε: **Πνεύμα Άγιο** θα έρθει επάνω σου, και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο που θα γεννηθεί από σένα θα είναι **άγιο**, θα ονομαστεί **Υιός Θεού**.» (Λουκ.1:34)

**Ο Χριστός δεν πέθανε για να διορθώσει το παλιό κτίσμα.
Αλλά για να το κατεδαφίσει και να χτίσει ένα καινούριο.**

Αγαπητό παιδί του Θεού, πες στο Χριστό: «**Κύριε, δέχομαι ότι κι εγώ έχω πεθάνει μαζί Σου στο Σταυρό και μαζί Σου έχω αναστηθεί σε μια νέα ζωή.**» Τα υπόλοιπα θα τα κάνει το Άγιο Πνεύμα.

Κύριε,

Σαν την Παρθένο Μαρία, λέω κι εγώ: «**Ιδού η δούλη του Κυρίου, ας γίνει σύμφωνα με το λόγο Σου.**»

10 Ιανουαρίου

«Καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα, έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή.» (Ρωμ.6:4)

Όταν ο σύζυγός μου έκανε εγχείριση καρδιάς, ο ιατρός τού έδωσε οδηγίες, πώς να ζει με έναν **καινούριο τρόπο**, ώστε η **«νέα καρδιά»** να λειτουργεί φυσιολογικά. Κατά τον ίδιο τρόπο και ο πιστός είναι ανάγκη να μάθει πώς να **περπατάει σωστά στη νέα εν Χριστώ ζωή**.

Κάποτε ένας μαύρος, όταν πίστεψε στο Χριστό, διαλαλούσε σε όλους: **«Έγινα καινούριος άνθρωπος!»**

«Τι εννοείς, ότι έχεις γίνει **καινούριος άνθρωπος;**» τον ρώτησαν οι συγχωριανοί του. «Φτωχός ήσουν, φτωχός είσαι. Τα παλιά ρούχα που φορούσες, τα ίδια φοράς». «Να σας πω. Πρώτα, όταν έσκαβα το χωράφι μου, τις πέτρες τις πετούσα στο χωράφι του γείτονα. Τώρα τις μαζεύω στο χωράφι μου» τους απάντησε. Κι ένας άλλος έλεγε: «Πρώτα, τα χρήματα μου, τα ξόδευα για πιωτό, χαρτιά. Τώρα αυτά μετατράπηκαν σε ψωμί και τροφή για την οικογένεια.»

Αυτά είναι μόνο μερικά ενδεικτικά παραδείγματα της **νέας ζωής**.

Ναι, η πίστη στο Χριστό, μαζί με την καταδίκη της αμαρτίας, **αλλάζει τη ζωή**. Το **Άγιο Πνεύμα** κάνει ένα υπερφυσικό **«bypass»** στο πνεύμα του ανθρώπου. Διαβάζουμε: **«Αφού αποσπάσω την πέτρινη καρδιά από τη σάρκα τους, θα τους δώσω σάρκινη καρδιά.»** (Ιεζ.11:19)

Επί πλέον υπόσχεται: **«Θα δώσω τούς νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιές τους... Και τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον.»** (Εβρ.10:16-17)

Τώρα, ο Ιησούς Χριστός έχει γίνει το αφεντικό της καρδιάς.

Αγαπητή ψυχή, έχεις πειραματιστεί αυτή την **αλλαγή της καρδιάς σου**; Έχεις κάνει την εκλογή να πάρεις το στενό δρόμο του Χριστού;

Κύριε,

*Δεν ξεχνώ πώς επέφερες μια **κοσμογονική αλλαγή** στη ζωή μου. Ζητώ Χάρη, στο εξής, κάθε μέρα, με **πίστη** να καταδικάζω την αμαρτία.*

11 Ιανουαρίου

«Δικό του δημιουργήμα είμαστε, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.» (Εφ.2:10)

Είδαμε πώς ο Θεός δημιουργεί ένα **Νέο Κτίσμα** εν Χριστώ· πώς κάνει «**εγχείριση καρδιάς**» και γράφει τα λόγια Του στη διάνοιά του.

Τώρα του δείχνει πώς να **περπατάει** στα **καλά έργα**, που του έχει **προετοιμάσει**. Με άλλα λόγια, πώς να ζει πρακτικά βήμα με βήμα.

Αυτή την **κοσμογονική αλλαγή** έκανε και σε μένα ο Θεός, όταν ταπεινώθηκα μπροστά στο Σταυρωμένο. Όλα ανατράπηκαν! Η ζωή μου χωρίστηκε στα δύο: Στην παλιά, την προ Χριστού ζωή, και στη νέα, τη μετά Χριστού. Πρώτα, στο κέντρο της καρδιάς μου ήταν ο **Κόσμος** και στο θρόνο καθόταν το **ΕΓΩ** μου. Τρεφόμουν με όσα ο **Κόσμος** μού πρόσφερε: Την «**επιθυμία της σάρκας ...των ματιών και την αλαζονεία τού βίου.**» (1Ιωάν.2:16) Για παράδειγμα, χωρίς κινηματογράφο δεν μπορούσα να ζω, όπως και άλλα πολλά που έτρεφαν τις φιλοδοξίες μου. Μετά όμως οι αξίες εκ βάθρων άλλαξαν. Έγινε αυτό που περιγράφει ο λόγος του Θεού: «**Από το σκοτάδι στο φως, και από την εξουσία τού σατανά στον Θεό... κάνοντας έργα άξια της μετάνοιας.**». (Πράξ.26:18-20) Τώρα, με ενδιέφεραν **τα έργα** που αρέσουν το Θεό, όπως η ταπεινή υπηρεσία στις ανάγκες των άλλων **τα έργα αγάπης, πίστης και συγχώρησης**. Τώρα, είμαι γεμάτη με την επιθυμία κι άλλοι να σωθούν.

Πρέπει να ομολογήσω ότι πέρασα από πολλά στάδια στη **Νέα Ζωή** μέχρι να **σταθεροποιηθώ**. Αλλά ποτέ δε μετάνιωσα που πήρα την απόφαση ν' ακολουθήσω τον Ιησού Χριστό! Να **σταυρώσω** τη σάρκα.

Αγαπητή ψυχή, έχεις πειραματιστεί αυτή την **κοσμογονική αλλαγή** ή ακόμα ζεις στα μάτια του κόσμου, με δύο φρονήματα;

Κύριε,

Σε Σένα χρωστώ αυτή τη **Νέα Ζωή**. Εσύ με το **Αίμα** Σου με λύτρωσες από του Σατανά τα δίχτυα. Δε βρίσκω λόγια να Σε ευχαριστώ επαρκώς! Ζητώ χάρη να περπατώ με σταθερά βήματα στα **ίχνη Σου!**

12 Ιανουαρίου

«Ντυθήκατε τον καινούργιο (άνθρωπο) ... όπου δεν υπάρχει Έλληνας και Ιουδαίος... αλλά ... μέσα σε όλα είναι ο Χριστός.» (Κολ.3:10-11)

Σήμερα θα δούμε και μια άλλη **κοσμογονική αλλαγή** που έκανε ο

Θεός σε έναν φοβερό τρομοκράτη. Σ' έναν Τούρκο, υπασπιστή του Ριφάτ Πασά, το **Νταλάτ Μπέη**. Κάθε βράδυ, κρεμούσε 50-70 φυγόστρατους Έλληνες, που από την πείνα και τις κακουχίες αναγκάζονταν να λιποτακτήσουν από τα Τάγματα Εργασίας. Ο Νταλάτ Μπέης άκουσε για την **αγάπη του Θεού** σε μια συνάθροιση Ευαγγελίου, όπου είχε σταλεί για να τη λογοκρίνει και να την κλείσει. Του έκανε όμως εντύπωση ο λόγος του Θεού και ένα βράδυ πήγε στο σπίτι του κήρυκα και του είπε: «Χότζα εφέντη, ήρθα

να μάθω περισσότερα για το Θεό της αγάπης στον Οποίο πιστεύετε.» Έτσι, σαν άλλος Νικόδημος, έγινε νυχτερινός μαθητής του Γεωργίου Προυσαέα. Ρουφούσε κυριολεκτικά τις αλήθειες του λόγου του Θεού. Δεν άργησε να δεχθεί τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό του Σωτήρα και να γίνει ένα πολύτιμο όργανο του Θεού, αφού πρώτα τον συγχώρεσε και τον αγίασε. Τώρα έδινε το μήνυμα και στους άλλους, ότι **ο Χριστός πέθανε πάνω στο Σταυρό για να σώσει τον αμαρτωλό**. Δήλωνε τη βαθιά του λύπη για όλα τα κακά που έκανε στην παλιά του ζωή. Κατέστρεψε όλα τα εργαλεία της αγχόνης που είχε. Στο **Ριφάτ Πασά** έδωσε την ομολογία του με θάρρος, παρ' όλο που κινδύνευε άμεσα η ζωή του. Είπε: «Πασά μου, δεν έγινα γκιαούρης (ειδωλολάτρης). Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο έγινα Χριστιανός, που περπατάει στα βήματα του Ιησού Χριστού, ο Οποίος για χάρη μου και για χάρη όλων μας πέθανε στο Σταυρό, τιμωρήθηκε στη θέση μας και έχυσε το Αίμα Του για να οδηγήσει την ψυχή μας στη σωτηρία Του». Αργότερα βαφτίστηκε στην Κωνσταντινούπολη και κάθε Κυριακή οδηγούσε γύρω στους 50 Τούρκους στο κήρυγμα. Οι εχθροί του Ευαγγελίου ήθελαν να τον δολοφονήσουν, γι' αυτό φυγαδεύτηκε στην Αμερική.

Στη συγκλονιστική αυτή ιστορία, ο συγγραφέας σημειώνει: «Ο Ιησούς Χριστός δε δίνει μόνο την αιώνια ζωή, αλλά σβήνει τα μίση και την εκδίκηση και αδελφώνει τους πιο μισητούς εχθρούς. Ενώνει έναν Τούρκο και έναν Έλληνα...»

Από τα απομνημονεύματα του Γ. Ν. Προυσαέα, αυτόπτη μάρτυρα της Μικρασιατικής Καταστροφής. Προσφέρεται δωρεάν.)

Αγαπητή ψυχή, ο Χριστός είναι ο ίδιος και σήμερα. Σώζει όποιον καταφεύγει σ' Αυτόν. Ο Θεός δεν κάνει διάκριση ατόμων και φυλών. Όλους που μετανιώνουν και πιστεύουν στο Χριστό τους βλέπει ίσους.
Κύριε,

Με τη χάρη Σου, προσεύχομαι και για τους Τούρκους να Σε δεχθούν και να σωθούν, παρ' όλο που έχουν σφάξει πολλούς από την οικογένεια του πατέρα μου. Εσύ αγαπάς και τους Τούρκους, σταυρώθηκες και γι' αυτούς. Εγώ ποια είμαι για να τους μισώ;

13 Ιανουαρίου

«Στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η καινούργια κτίση.» (Γαλ.6:15)

Οι Φαρισαίοι ήταν πολύ φανατικοί στις θρησκευτικές τους παραδόσεις. Γι' αυτό συχνά έρχονταν σε αντιπαράθεση με τον Ιησού Χριστό, επειδή θεράπευε το Σάββατο και έτρωγε με τους αμαρτωλούς. Δεν τους ενδιέφερε **η ουσία:** η σωτηρία της ψυχής, η θεραπεία του αρρώστου. Ο Χριστός αναγκάστηκε να τους ελέγξει δημόσια. Τους είπε: «Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, αποδεκατίζετε το δωόσμο, και τον άνηθο και το κύμινο· αφήσατε, όμως, τα βαρύτερα του νόμου: Την **κρίση** και το **έλεος** και την **πίστη**.» (Ματθ.23:23)

Τέτοιος ήταν και ο απ. Παύλος. Όταν όμως πίστεψε στο Χριστό **άλλαξε,** έγινε ένας ισορροπημένος Χριστιανός.

Στην εποχή του γινόταν πολύς καυγάς ανάμεσα σε πιστούς γύρω από την **περιτομή** και την **ακροβυστία**. Γι' αυτό τους λέει ότι, αυτό που μετράει, είναι η **εσωτερική αλλαγή**, η «**καινούρια δημιουργία**».

Και σήμερα γίνονται διαπληκτισμοί για επουσιώδη ζητήματα. Όπως για τυπικές συνήθειες λατρείας, χαρίσματα γλωσσολαλιάς, θεραπείας, προφητειών. Και παραμερίζουν τα πιο σοβαρά της χριστιανικής ζωής, που είναι η **αγάπη**, η **δικαιοσύνη**, η **ταπείνωση**, η **πίστη** και το **έλεος**.

Πιστέ, μην αφήνεις τα επουσιώδη να καταπνίξουν τα ουσιώδη.

Για φαντάσου, να ετοιμαστείς για την Αμερική, όμως χωρίς **βίζα**.

Έτσι την πάτησε μια γνωστή μου κυρία. Όταν εξέτασαν το διαβατήριό της, διαπίστωσαν ότι δεν το είχε ανανεώσει. Κάθε άλλη ετοιμασία για το ταξίδι της πήγε χαμένη.

Ο Κύριος προειδοποιεί όλους μας: «*Δεν θα μπει μέσα στη **βασιλεία των ουρανών** καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που **πράττει το θέλημα του Πατέρα μου**.*»

Στο αλληγορικό βιβλίο «**Το Ταξίδι του Χριστιανού**», ο συγγραφέας αναφέρεται σε κάποιο νεαρό, που πίστευε ότι θα μπει στη **βασιλεία**

των ουρανών με δικά του «καλά έργα», χωρίς μετάνοια και πίστη στο **λυτρωτικό έργο του Χριστού στο Σταυρό**. Όταν όμως έφτασε στην **ουράνια πύλη**, αποστομώθηκε όταν του

ζήτησαν το «**πιστοποιητικό**» του. Δεν είχε περάσει από το **Σταυρό** για να το πάρει ως αμαρτωλός. Αλλοίμονο! Το είχε θεωρήσει περιττό. Ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς με ουρλιαχτά!

Αγαπητή ψυχή, δώσε πλήρη βαρύτητα στις **κύριες προδιαγραφές**, που απαιτεί ο Θεός στη σχέση σου μαζί Του. Ερεύνησε προσωπικά τι θέλει ο Κύριος μέσα από το λόγο Του. Μην πεις: «Όπως τα βρήκαμε».

Κύριε,

*Εσύ είσαι η πηγή της **Νέας μου Ζωής**. Στηρίζομαι πάνω στο **Αίμα του Σταυρού Σου**. Κάθε διδασκαλία που δεν τονίζει αυτά τα απορρίπτω.*

14 Ιανουαρίου

«Στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η πίστη, που ενεργείται με αγάπη.» (Γαλ.5:6)

Χθες μελετήσαμε την **αξία** της **Νέας Κτίσης**. Σήμερα βλέπουμε ότι τα κύρια **χαρακτηριστικά** αυτής της **Νέας Δημιουργίας** είναι, η **πίστη** που ενεργείται με **αγάπη**. Διαβάζουμε τα εξής αξιοπρόσεκτα χωρία: «**Χωρίς πίστη είναι αδύνατον κάποιος να ευαρεστήσει (το Θεό).**» (Εβρ.11:6) «**Αν μιλάω τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, έγιννα ένα κομμάτι χαλκός που βγάζει ήχους ή ένα κύμβαλο που ξεκουφαίνει.**» (1Κορινθ.13:1)

Επίσης είδαμε ότι ο Θεός έχει ετοιμάσει **«καλά έργα»** για τον αναγεννημένο, ώστε **να περπατήσει** μέσα σ' αυτά. Πώς να διακρίνω όμως αυτά τα **«καλά έργα»** της **Νέας Ζωής** στην πρακτική εφαρμογή; Νομίζω ένας ασφαλής τρόπος, παράλληλα με την **προσευχή**, και τη μελέτη του **λόγου του Θεού**, είναι, να ρωτήσεις τον εαυτό σου τις εξής ερωτήσεις γι' αυτό που σχεδιάζεις να κάνεις:

- 1) Το κάνω για τη **δόξα του Θεού**; (1Κορινθ.10:31)
- 2) Το κάνω με **πίστη**; Το εγκρίνει ο Θεός στο λόγο Του; (Ρωμ.14:23)
- 3) Ενεργώ με **αγάπη** χωρίς **εγωκεντρικά** κίνητρα; (1Κορινθ.16:14)
- 4) Συμβάλλει στην **οικοδομή** τη δική μου και των πιστών καθώς και στη **σωτηρία** των ψυχών; (2Κορινθ.12:19)
- 5) Είναι **αληθινό**; Μακριά από **νόθευση** και **απομίμηση**; (Εφ. 4:14-15)
- 6) Είναι **τώρα** η **κατάλληλη ώρα** να ενεργήσω; (Εκκλ.3:1)

Αγαπητό παιδί του Θεού, καθώς αφιερώνεις τον εαυτό σου για να κάνεις το θέλημα του Θεού, να ξέρεις ότι δεν είσαι μόνος. **Το Άγιο Πνεύμα** θα σε **εμπνέει** τι να λες και τι να κάνεις, αρκεί να μένεις **ενωμένος με τον Ιησού**. Μη φοβάσαι, εμπιστεύσου στην καθοδήγησή Του. Μην αγχώνεσαι· μην πιέζεις τον εαυτό σου.

Κύριε,

Χαίρω που για όλα Εσύ μεριμνάς. Μου υπόσχεσαι: «Εγώ θα σε συνετίσω, θα σου δείξω το δρόμο που πρέπει να περπατάς, θα σε συμβουλευώ, το μάτι Μου θα είναι επάνω σου.» Σε υπερευχαριστώ!

15 Ιανουαρίου

«Χάρηκα πάρα πολύ, που βρήκα μερικά από τα παιδιά σου να περπατούν στην αλήθεια.» (Ιωάν.1:4)

Ο πολύγραφος ή ανιχνευτής ψεύδους, είναι μια συσκευή που μετρά και καταγράφει την **πίεση του αίματος, τους παλμούς της καρδιάς κτλ.,** καθώς σε μια σειρά ερωτήσεων υποβάλλεται ένα πρόσωπο, στην προσπάθεια να ανιχνευθούν τα **ψέματα.**

Η απλή αυτή συσκευή αποδεικνύει ότι ο Θεός έχει δημιουργήσει τον άνθρωπο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε όλη η εσωτερική δομή να είναι **αλήθεια και δικαιοσύνη,** γι' αυτό και διαμαρτύρεται δημιουργώντας εσωτερική αναστάτωση όταν εισχωρεί η **απάτη.**

Ο Χριστός είπε: **«Εγώ είμαι η Αλήθεια».** Και στους Ιουδαίους, που αντιστέκονταν στα λόγια Του, τους είπε ότι έχουν πατέρα το Διάβολο, ο οποίος δε μένει στην αλήθεια, γιατί **«είναι ψεύτης, και ο πατέρας του ίδιου του ψεύδους.»** (Ιωάν.8:44) Ο μη αναγεννημένος δεν μπορεί να ζει μέσα στην **Αλήθεια,** όσο κι αν προσπαθεί.

Για να είναι ο άνθρωπος **αληθινός,** πρέπει πρώτα να **παραδεχτεί** ότι είναι **αμαρτωλός,** μετά να **παρατήσει** την αμαρτία και να **πιστέψει στη εξιλαστήρια θυσία του Χριστού.** Μόνο έτσι γίνεται **Καινούριος Άνθρωπος** και μπορεί να **περπατάει στην Αλήθεια.** (Κοιτ.Παρ. 28:13)

Σ' ένα φτωχό κι ανάπηρο παιδί η Κοινωνική Πρόνοια πρόσφερε όλα τα χρειαζούμενα μέσα, για να μπορεί να περπατάει και να σπουδάσει. Δεν τον δίδαξαν όμως πώς να **περπατάει σωστά** στη ζωή. Έτσι κατέληξε στη φυλακή για ληστεία και για εμπόριο ναρκωτικών.

Ο Ουράνιος Πατέρας όχι μόνο θεραπεύει τον άνθρωπο από την αμαρτία, αλλά τον μαθαίνει και πώς να **περπατάει στην Αλήθεια.**

Αγαπητό παιδί του Θεού, μάθε τώρα στο **«Σχολείο του Θεού»** πώς να διακρίνεις το **ψέμα** και να ζεις πρακτικά στην **αλήθεια.**

Κύριε,

Βοήθα με, μέσα από τα διάφορα που επιτρέπεις, να περπατώ πάντα στην Αλήθεια. Να εμπνέομαι από το Άγιο Πνεύμα.

16 Ιανουαρίου

«Αν εσείς μείνετε στο δικό μου λόγο, είστε αληθινά μαθητές μου· και θα γνωρίσετε την αλήθεια.» (Ιωάν.8:31-32)

Ο Καινούριος Άνθρωπος τώρα, ως μαθητής Χριστού, γράφεται στο «**Σχολείο**» Του. Από δω και πέρα συνέχεια θα μαθαίνει, όχι μόνο **θεωρητικά** τις **αλήθειες του λόγου του Θεού**, αλλά και **πρακτικά**. Σε ό,τι προβλήματα και δυσκολίες αντιμετωπίζει, πρέπει να μάθει να **διακρίνει** ποιο είναι **αληθινό** και ποιο είναι το **κίβδηλο**.

Ένα από τα πιο δύσκολα μαθήματα νομίζω είναι όταν επιτρέψει ο Θεός να ζεις με ανθρώπους, που έχουν ιδιόρρυθμο και αυταρχικό χαρακτήρα. Σ' αυτή την περίπτωση δίνεται η ευκαιρία στο μαθητή του Χριστού να σκεφτεί: «Ο Θεός ανέχεται τις δικές μου παραξενιές και θέλει να με διορθώσει. Δεν πρέπει κι εγώ, να υπομένω και, αν μπορώ, να βοηθήσω;» Αυτό, νομίζω, ότι είναι ένα από τα πολλά ενδεικτικά παραδείγματα για το τι σημαίνει **«να μένω στο λόγο του Κυρίου»**. Δυστυχώς πολλοί πιστοί αρκούνται μόνο στη **θεωρητική** γνώση.

Κι εγώ πέρασα πάρα πολλά για να μάθω – κι ακόμα μαθαίνω – ότι αυτό που μετράει είναι η **πρακτική εφαρμογή των εντολών του Κυρίου**. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για έργα **χωρίς προβολή**. Για τα άλλα υπάρχει μεγάλη προθυμία. Όπως, για κήρυγμα, μεγάλες προσευχές, για φιλανθρωπικές πράξεις, για

επίδειξη χαρισμάτων, για τα αφανή όμως και ασήμαντα, δύσκολο να ενδιαφέρεται κανείς.

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε στόχο να μοιάζεις με τον **«Καλό Σαμαρείτη»**. Είχε έμπρακτη υπακοή στο **λόγο του Θεού**.

Κύριε,

Πόσο χρειάζομαι να μένω στο λόγο Σου με υπακοή και εξάρτηση από Σένα, λεπτό με λεπτό, και να φέρνω με αυταπάρνηση το σταυρό μου για να είμαι αληθινή Σου μαθήτριά! Ζητώ τη χάρη Σου.

17 Ιανουαρίου

«Εγώ είμαι που ερευνώ νεφρά και καρδιές· και θα δώσω σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα σας.» (Αποκ.2:3)

Λένε ότι υπάρχουν και «ανιχνευτικές» συσκευές **ρομπότ**, οι οποίες κάθε φορά που λες **ψέματα**, σου δίνουν ένα χαστούκι. Κάποιος πατέρας έφερε ένα τέτοιο **ρομπότ** στο σπίτι. Όταν ρώτησε το γιο του πού ήταν, αυτός του είπε ψέματα και το **ρομπότ** τού έδωσε μια σφαλιάρα. Όταν έμαθε τελικά ο πατέρας πού ήταν ο γιος του και τι είδους DVD είδε στο σπίτι του φίλου του, θύμωσε και είπε: «Εγώ ούτε καν ήξερα τέτοια πράγματα όταν ήμουν παιδί.»

Τότε το **ρομπότ** έδωσε και σ' αυτόν μια σφαλιάρα... Η νεολαία μπορεί να διασκεδάζει μ' αυτά, αλλά είναι ευκαιρία να προβληματιστούμε και να μάθουμε ότι και ο Θεός έχει παρόμοια «συσκευή», απείρως πιο συνταρακτική. Και δεν αστειεύεται. Φανερώνει και τις πιο **μύχιες προθέσεις** της καρδιάς. Διαβάζουμε: **«Κατά την ημέρα, όταν ο Θεός θα κρίνει τα κρυφά των ανθρώπων διαμέσου τού Ιησού Χριστού.»** (Ρωμ.2:16)

Μου έλεγε μια φίλη μου, σ' έναν ισχυρό σεισμό, το μόνο που σκέφτηκε, ήταν να **μετανοήσει**, γιατί είχε φιλοξενήσει μια πικρία και δεν ήταν έτοιμη να εμφανιστεί μπροστά στο Θεό. Το ίδιο και η νύφη της, σκέφτηκε: «Αν μου χαρίσει ο Θεός τη ζωή μου, δε θα ξαναγκρινιάξω από αύριο θα αλλάξω».

Ας μάθουμε λοιπόν ο καθένας μας να ζούμε με **άγιο φόβο Θεού την κάθε στιγμή**, γιατί θα 'ρθει η ώρα που **«ο Κύριος θα φέρει στο φως τα κρυφά... και θα φανερώσει τις βουλές των καρδιών.»** (1Κορινθ.4:5)

Αγαπητό παιδί του Θεού, πόσο θα πρέπει να προσέχεις ώστε ό, τι λες να είναι **αλήθεια!** Το **ψέμα** δεν τιμά ούτε το Θεό ούτε εσένα.

Κύριε,

Δε σου κρύβω ότι κάπως τρομάζω, όταν σκέφτομαι ότι κι Εσύ έχεις παρόμοιο **«ανιχνευτή» ψεύδους**. Μάλιστα, ότι για κάθε τι που θα πω θα λογοδοτήσω. (Εβρ. 4:13) Βοήθα με πάντα ζω με **άγια διαγωγή**.

18 Ιανουαρίου

«**Μέσα σ' αυτήν** (την Ουράνια Πόλη) **δε θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα.**» (Αποκ.21:27)

«Όποιος από σας είναι **αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος την πέτρα εναντίον της.**» Είπε ο Χριστός σε κάποιους, που ήταν έτοιμοι να λιθοβολήσουν μια γυναίκα, που μόλις είχε διαπράξει μοιχεία. Τελικά όλοι τους έφυγαν «**ελεγχόμενοι από τη συνείδηση**».

Μαζί με τη **λογική**, τη **βούληση**, την **κρίση**, ο Θεός έχει τοποθετήσει μέσα στον άνθρωπο και τη **ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ**. Ένα είδος «**καμπανάκι**», που αντιλαμβάνεται το κακό και προειδοποιεί την ψυχή, όταν βρίσκεται μπροστά σε ένα δίλημμα να το πράξει ή όχι. Για παράδειγμα, να πει **ψέματα**, να **κλέψει**, να **σκοτώσει**. Παίζει φοβερά σπουδαίο ρόλο η **συνείδηση** στις επιλογές του ανθρώπου.

Κάποιος φιλόσοφος λέει περιληπτικά ότι η Συνείδηση δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να κατανοεί τον εαυτό του, τα συμβαίνοντα γύρω του, τη θέση του και τον αντίκτυπο των πράξεών του.

Κάποτε ένας πατέρας ήταν έτοιμος να κλέψει κάτι, βέβαιος ότι δεν τον βλέπει κανένας. «Μπαμπά σε βλέπει ο Θεός», του φώναξε το παιδί.

Ο απ. Παύλος γράφει για το ρόλο που παίζει η **συνείδηση** στο χωρίο (Ρωμ.2:14). Θέλει να μας δώσει να καταλάβουμε ότι ο άνθρωπος έχει μέσα του ένα «**δικαστήριο**», θα λέγαμε, όπου ακούγονται κατηγορίες, απολογίες. Μια φωνή να του λέει: «Δεν είναι σωστό. Μην το κάνεις! Θα πάθεις κακό.» Άλλη φωνή να λέει: «Σκέψου το συμφέρον σου.»

Αυτό συνέβηκε με τον **Πιλάτο**. Τελικά υπερίσχυσε η ανθρώπινη δόξα. Την τελική επιλογή κάνει η καρδιά, με την **ελεύθερη βούλησή** της. Γι' αυτό ο άνθρωπος είναι **αναπολόγητος** μπροστά στο Θεό.

Αγαπητή ψυχή, πρόσεχε το «**καμπανάκι**» σου! Μην το σβήνεις, όταν σε προειδοποιεί. Είναι για το καλό σου.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ, που μέσω της **συνείδησής** μου, το Άγιο Πνεύμα με **ελέγχει** για κάθε τι κίβδηλο, ψεύτικο και υποκριτικό .

19 Ιανουαρίου

«Το τέλος της παραγγελίας είναι αγάπη από καρδιά καθαρή και συνείδηση αγαθή, και πίστη ανυπόκριτη.» (1Τιμόθ.1:5)

Μαθαίνουμε ότι για να είναι η **αγάπη** μας **αληθινή** πρέπει να προέρχεται από καρδιά καθαρή, συνείδηση αγαθή και πίστη ανυπόκριτη. Μάλιστα λέει ότι κάποιιοι που απέβαλαν την **αγαθή συνείδηση**, **«ναυάγησαν στην πίστη.»** (1Τιμ.1:19)

Πόσο σοβαρό και τραγικό! Προφανώς σε κάποιο πνευματικό «τεστ» απέτυχαν. Διάλεξαν κάποιο δρόμο πιο εύκολο δεν έδωσαν σημασία στο **«καμπανάκι»**· παραστράτησαν από το μονοπάτι του Σταυρού· αγάπησαν τον παρόντα κόσμο, όπως ο Δημάς.

Ας δούμε και κάτι άλλο πολύ αξιοσημείωτο για το οποίο προειδοποιεί το Άγιο Πνεύμα: **«Ότι στους έσχατους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων, διαμέσου της υπόκρισης ψευδολόγων, που έχουν τη συνείδησή τους **καυτηριασμένη.**»** (1Τιμ.4:1-2)

Αυτοί που διδάσκουν **ψευδείς διδασκαλίες**, προφανώς έχουν **καυτηριασμένη** τη συνείδησή

τους, δηλαδή την έχουν νεκρώσει την έχουν καταστήσει **αναισθητη**. Διαβάζουμε στο λόγο του Θεού: **«Ποιος **συναισθάνεται** τα δικά του αμαρτήματα; Καθάρισέ με από τα κρυφά μου αμαρτήματα.»**

Αγαπητή ψυχή, φρόντισε να έχεις τα **αισθητήριά σου** γυμνασμένα, ώστε να λειτουργούν σωστά. Να καταλαβαίνεις **τι κάνεις** και **γιατί το κάνεις**. Αλλιώς θα βρίσκεσαι σε αυταπάτη.

Κύριε,

Με καλείς να έχω **αυτογνωσία. Να αντιλαμβάνομαι τους ελέγχους και τις προειδοποιήσεις της **συνείδησής μου**, με την οδηγία του Αγίου Πνεύματος. Να μη στηρίζομαι στα συναισθήματά μου. Να μελετώ το **λόγο Σου** και να έχω ζωντανή επικοινωνία μαζί Σου. Σ' ευχαριστώ!**

20 Ιανουαρίου

«Παρακαλώ, Κύριε, θυμήσου τώρα, πώς περπάτησα μπροστά σου με αλήθεια, με τέλεια καρδιά και έπραξα μπροστά σου το αρεστό.»
(Ησ.38:3)

Αυτή την **προσευχή** την έκανε ο βασιλιάς **Εζεκίας** με κλάματα στο Θεό, όταν ο προφήτης Ησαΐας του είπε ότι θα πεθάνει. Είναι ένα φωτεινό παράδειγμα για να το μιμηθούμε και να ξέρουμε ότι ο Θεός σίγουρα ακούει και τη δική μας

προσευχή. Τι του απάντησε ο Θεός; *«Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου.»* Και του χάρισε ο Θεός άλλα 15 χρόνια.

Πώς έζησε ο Εζεκίας στη σχέση του με το Θεό ώστε τον άκουσε;

Το **πρώτο** που έκανε όταν ανέβηκε στο θρόνο, ήταν, να **καθαρίσει το Ναό**, γιατί είχε εγκαταλειφθεί και ο λαός ζούσε μ' έναν τρόπο **ειδωλολατρικό**. Μετά κάλεσε τους ιερείς στο πόστο τους. Σύντριψε τα αγάλματα, ακόμα και το **χάλκινο φίδι**. Επίσης έκανε το **Πάσχα του Κυρίου**. Ο Εζεκίας πραγματικά *«είχε προσκολληθεί στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από του να τον ακολουθεί, αλλά τήρησε τις εντολές του, που ο Κύριος είχε προστάξει στο Μωυσή. Και ο Κύριος ήταν μαζί του· όπου έβγαινε, κατευοδωνόταν.»* (2Βασ.18:6-7)

Κάποιοι πιστός παραπονιόταν ότι, θέλει να **νικάει** τους πειρασμούς του, αλλά δεν τα καταφέρνει. Η αιτία όμως όπως τελικά ομολόγησε ήταν γιατί σε μια δύσκολη ώρα, του δόθηκε υλικό πορνογραφίας και έκτοτε την πορνογραφία τη θεωρούσε ως το καλύτερο **«παυσίπονο»**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην πεις: *«Θέλω, αλλά δεν καταφέρνω να ζω όπως θέλει ο Θεός.»* Εξέτασε: Μήπως φιλοξενείς κάποια αμαρτία; Ή μήπως έχεις βάλει άλλες προτεραιότητες; Πάρε θέση στο Σταυρό.

Κύριε,

*Ζητώ χάρη να είμαι κι εγώ τελείως **αφοσιωμένη σε Σένα** χωρίς είδωλα και κοσμικές φιλοδοξίες. Ο στόχος της ζωής μου να είναι πρώτα η επέκταση της **Βασιλείας του Θεού** και της **δόξας Του!***

21 Ιανουαρίου

«Προσέχετε πώς να περπατάτε ακριβώς· όχι ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί.» (Εφεσ.5:15)

Είδαμε πως το κρουαζιερόπλοιο «Costa Concordia», αν και ήταν υπερσύγχρονο, εν τούτοις βυθίσθηκε· μάλιστα ενώ ήταν τόσο κοντά στην παραλία. Είναι απίστευτο! Πώς έγινε αυτό; Ένας γνωστός μου,

πρώην Ναύαρχος, μου είπε ότι η κύρια αιτία ήταν η ΑΜΕΛΕΙΑ! Ότι σύμφωνα με τους κανονισμούς, έπρεπε ο Καπετάνιος να είναι στη Γέφυρα εκείνη την ώρα. Αυτός όμως διασκέδαζε, όπως λένε...

Το τραγικό αυτό γεγονός μάς διδάσκει

ότι, και στο πνευματικό μας **ταξίδι** υπάρχει κίνδυνος να ναυαγήσουμε. Διαβάζουμε για τον Υμέναιο και τον Αλέξανδρο, ότι **«ναυάγησαν στην πίστη, γιατί απέβαλαν την αγαθή συνείδηση.»** (1Τιμόθ.1:19-20)

Είναι ανάγκη να ακολουθούμε με **ακρίβεια και σοβαρότητα** όλες τις οδηγίες του **λόγου του Θεού**· αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μελετάμε με **επιμέλεια** το **λόγο Του** και να ζητάμε **σοφία**. Πόσο χρειαζόμαστε την προτροπή του δούλου του Θεού: **«Πρόσεχε στον εαυτό σου και στη διδασκαλία· επίμενε σ' αυτά. Επειδή, κάνοντας αυτό, θα σώσεις και τον εαυτό σου και εκείνους που σε ακούν»!** (1Τιμόθ.4:15-16)

Ο Ιησούς Χριστός μάς προειδοποιεί: **«Θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες· και θα δείξουν σημεία και τέρατα, για να εξαπατούν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. Εσείς, όμως, να προσέχετε· δέστε, σας τα έχω προείπει όλα.»** (Μάρκ.13:22-23)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις πού καταλήγει η άγνοια, η αμέλεια και η επιπολαιότητα; Εσύ, όμως, αν περπατάς με **τέλεια υπακοή** σ' όλες τις προτροπές του Θεού μη φοβάσαι, δε θα βουλιάξεις.

Κύριε,

*Η ασφάλειά μου είναι να περπατώ, βήμα προς βήμα, στα ίχνη Σου, ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες του **λόγου Σου**. Σ' ευχαριστώ!*

22 Ιανουαρίου

«**Η υπερηφάνεια προηγείται τού ολέθρου.**» (Παροιμ.16:18)

Χθες είδαμε τι κακό έκανε η **ΑΜΕΛΕΙΑ!** Το ίδιο όμως κάνει και η **ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ.** Με μαθηματική ακρίβεια καταλήγει σε **καταστροφή.**

Ο Καπετάνιος του **Τιτανικού** ονόμαζε το υπερωκεάνιο: «**Το πλοίο που δε βυθίζεται.**» Μάλιστα μέσα στην **αλαζονεία** είχε τολμήσει να πει: «**Ούτε ο ίδιος ο Θεός δεν μπορεί να το βυθίσει.**» Και παρ' όλο που είχε προειδοποιηθεί να αλλάξει πορεία, γιατί θα συναντούσε **παγόβουνα,** αυτός πεισματικά συνέχισε.

Η **υψηλοφροσύνη του πνεύματος** είναι η εωσφορική αμαρτία που μετέδωσε ο Σατανάς στον άνθρωπο, όταν κατάφερε να τον απομακρύνει απ' την πηγή της ζωής, το Θεό.

Ο πιστός είναι αδικαιολόγητος αν αδιαφορεί τους κινδύνους.

Και είναι φοβερά εκτεθειμένος να ναυαγήσει.

Τα τραγικά αυτά ναυάγια, ας μας ταρακουνήσουν συθέμελα. Είναι «**καμπάνες**» του Θεού, για να μας προφυλάξει από τα «παγόβουνα». Πόσο θα μακαρίζαμε όλους εκείνους που ταξίδευαν με αυτά τα υπερπολυτελή πλοία! Ζούσαν μέρες Παραδείσου! Όμως, ξαφνικά μετατράπηκαν σε μέρες Κόλασης!!

Στον άνθρωπο του κόσμου, το μήνυμα του Θεού είναι, να παρατήσει την αμαρτωλή ζωή και να **στραφεί στο Χριστό,** με μετάνοια και πίστη, για να σωθεί, πριν καταλήξει στην Κόλαση!!!

Και τους πιστούς προειδοποιεί: «**Προσέχετε στον εαυτό σας, μήπως και βαρύνουν οι καρδιές σας... και έρθει επάνω σας ξαφνικά εκείνη η ημέρα.**»

Αγαπητή ψυχή, πάρε τώρα το μήνυμα που σου δίνει ο Θεός και ενέργησε ανάλογα χωρίς καθυστέρηση.

Κύριε,

Τρέχω ξανά στο Σταυρό Σου να προφυλαχτώ απ' όλα τα «παγόβουνα» του Εχθρού, που παραμονεύουν να με κατασπαράξουν.

23 Ιανουαρίου

«Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.» (Εβρ.13:5)

Με βάση αυτή την ασύλληπτη **υπόσχεση του Θεού**, μπορούμε στο περπάτημά μας στην Καινούργια Ζωή εν Χριστώ, να νικήσουμε το **φόβο** - που κάθε λίγο και λιγάκι, μας κάνει εφόδους - και να λέμε: «Ο

Κύριος είναι βοηθός μου, δεν θα φοβηθώ, τι θα μου κάνει ο άνθρωπος;». (Εβρ.13:6)

Ο Σατανάς, μέσω του **φόβου** που νιώθουμε, μπορεί να μας κλέψει την ειρήνη και τη χαρά μας εν Χριστώ και το ζήλο να ομολογούμε το Χριστό με θάρρος. Το βλέπω

σε άλλες αδελφικές ψυχές αλλά και στον εαυτό μου. Πίσω από το **φόβο** κρύβεται η **δειλία** και η **ολιγοπιστία**. Γι' αυτό ο Κύριος πολλές φορές μάλωνε τους μαθητές Του, όταν τους έβλεπε να δειλιάζουν.

Ο **φόβος**, ως συναίσθημα, μπορεί να μας επιτεθεί, το θέμα είναι να μη φωλιάσει. Για παράδειγμα, ο Εχθρός βάζει κάποια **σκέψη**, κι όταν αυτό το δεχθούμε και το καλλιεργούμε, τότε ο **φόβος** «μάς αλλάζει τα φώτα», που λένε. Ανεβαίνει η πίεση, μας πιάνει πανικός και παρουσιάζονται πολλές ψυχοσωματικές αρρώστιες...

Ας οπλιστούμε λοιπόν με τις **υποσχέσεις του Ιησού Χριστού**, ώστε να αντιμετωπίζουμε θαρρετά τις δοκιμασίες.

Σε ώρες που ο **φόβος** χτυπάει την πόρτα μου, λέω: «Δεν αντιμετωπίζω τίποτα μόνη μου. Εγώ είμαι αδύνατη, αλλά ο Χριστός είναι δυνατός. Έχω από τη δύναμή Του.» «*Είτε ζω, είτε πεθαίνω ανήκω στο Χριστό*». Επίσης διεκδικώ την υπόσχεση του Θεού, ότι «*όλα τα συνεργεί για καλό, γι' αυτούς που Τον αγαπάνε*» · έτσι ηρεμώ.

Αγαπητό παιδί του Θεού, το «*μη φοβάσαι, μόνο να πιστεύεις*» του Κυρίου, να το πιπιλάς σαν καραμέλα όλη τη μέρα.

Κύριε,

Έχω διαπιστώσει αναρίθμητες φορές ότι η Χάρη Σου μου είναι αρκετή σε ό, τι κι αν μου συμβεί. Με την προϋπόθεση να μη φιλοξενώ αμαρτία. Γιατί λοιπόν να ανησυχώ; Σε υπερευχαριστώ!

24 Ιανουαρίου

«**Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;**» (Ρωμ.8:31)

Αν ο Θεός είναι μαζί μας, βάσει ποίας λογικής δικαιολογούμαστε να απελπισθούμε; Μάλιστα όταν μας βεβαιώνει ότι: «**Αυτός, τον ίδιο του τον Υιό δεν λυπήθηκε, αλλά τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;**» (Ρωμ.8:32)

Σίγουρα θα περάσουμε από θλίψεις λέει ο λόγος του Θεού, όμως ο Κύριος δίνει μήνυμα παρήγορο: «**Μη φοβάσαι· επειδή, εγώ σε λύτρωσα, σε κάλεσα με το όνομά σου· δικός μου είσαι. Όταν διαβαίνεις μέσα από τα νερά, θα είμαι μαζί σου· και όταν περνάς μέσα από τα ποτάμια, δεν θα πλημμυρίζουν επάνω σου.**» (Ησ.43:1-2)

«Ναι, αλλά...» έλεγε μια ψυχή, όταν της μιλούσα για την ανάγκη να ελευθερωθεί από το **άγχος**. Εννοούσε ότι, θέλει δε θέλει, «**νιώθει**» το άγχος. Πρέπει να μάθουμε να **μη δίνουμε σημασία στο πώς νιώθουμε μέσα μας**, αλλά να **στηριζόμαστε σ' αυτό που λέει ο λόγος του Θεού**. Η **υπόσχεση** του Θεού πολλές φορές έρχεται σε αντίθεση με τα συναισθήματά μας. Πρέπει να **στηριζόμαστε το λόγο του Θεού** και να **αδιαφορήσουμε τελείως το πώς νιώθουμε**.

Αυτό το πετυχαίνουμε με **προσευχή** και με **αντίσταση στο Σατανά**, διατηρώντας το **φρόνημα** ότι είμαστε **στο Σταυρό**, νεκροί ως προς την αμαρτία.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν πιστεύεις ότι ο Χριστός νίκησε το Σατανά κι ότι είναι μαζί σου στον αγώνα ενάντια στον Εχθρό, μπορείς κι εσύ να τον νικήσεις. Να ελευθερώνεσαι από την **πίεση του άγχους**.

Κύριε,

Πιστεύω ότι, όπως ο Δαβίδ νίκησε το Γολιάθ στο δικό Σου Όνομα, μπορώ παρόμοια κι εγώ να νικήσω το **άγχος και τους φόβους** που μου βάζει ο Σατανάς.

25 Ιανουαρίου

«Κάποτε ήσασταν σκοτάδι, τώρα όμως είστε φως μέσα στο Χριστό· περπατάτε ως παιδιά τού φωτός.» (Εφ.5:8)

Προχθές το βράδυ, ο εισηγητής της προσευχής, είχε ως θέμα: «**Οι τακτοποιήσεις εκκρεμοτήτων με το Θεό**». Μεταξύ των άλλων ανέφερε την ανάγκη ενός **ξυπνήματος της Συνείδησης**. Γιατί, όπως είπε, είναι δυνατό η **Συνείδηση να αμβλυθεί, να ναρκωθεί, ακόμα και να νεκρωθεί**, όταν δεν τακτοποιούμε τις εκκρεμότητές μας με το Θεό και με τους συνανθρώπους μας .

Στην απολογία του στον ηγεμόνα Φήλικα, ο απ. Παύλος, αναφέρει ότι, φροντίζει να έχει πάντοτε «**άπταιστη συνείδηση προς το Θεό και προς τους ανθρώπους, γιατί πιστεύει στην ανάσταση των νεκρών**».

Οι δικαστές και οι ψυχίατροι συναντούν μεγάλο πρόβλημα, στο να ανακαλύψουν **τα κίνητρα της συνείδησης** των ανθρώπων εκείνων, που εν ψυχρώ σκοτώνουν. Ψάχνουν κατά πόσον ευθύνονται.

Όπως και με την περίπτωση του Anders Behring Breivik, 32 χρόνων, που πέρσι σκότωσε 77 άτομα στη Νορβηγία. Δεν έδειξε καμιά μεταμέλεια για τον απερίγραπτο πόνο που προκάλεσε!

Γεννάται το ερώτημα: Πώς σκλήρυνε αυτός ο άνθρωπος τόσο πολύ; Τι λέει ο λόγος του Θεού γι' αυτές τις περιπτώσεις;

Πιστεύω ότι η **προδοσία του Ιούδα** ρίχνει άπλετο φως. Προφανώς, σε κάποια φάση της ζωής του, ο μαθητής αυτός του Χριστού, όταν η **συνείδησή του τον έλεγξε**,

αντί να ταπεινωθεί και να στραφεί στο Χριστό με μετάνοια, δεν έδωσε σημασία. Καλλιέργησε κρυφά στην καρδιά του τον εγωισμό, τη φιλαργυρία και το φθόνο. Έτσι ο **Σατανάς**, ο ανθρωποκτόνος, βρήκε ευκαιρία στο τέλος να **μπει μέσα του**, ώστε να μη **συναισθάνεται** τι πάει να κάνει. Με άλλα λόγια, ο **ίδιος** έδωσε τόπο στο Σατανά.

Είναι αξιοπρόσεκτο ότι πριν μπει μέσα του ο Σατανάς είχε καταφέρει να **βάλει στην καρδιά** του τη **σκέψη** να παραδώσει το Χριστό.

Με φοβερή πανουργία εργάζεται ο Διάβολος στη ζωή του ανθρώπου. Πρώτα **βάζει** μια **επιθυμία** κι όταν παρασυρθεί και δελεασθεί η ψυχή του, γίνεται **σύλληψη** της επιθυμίας, αυτή γεννάει την **αμαρτία** και η αμαρτία μόλις **εκτελεστεί** γεννάει το θάνατο. (Ιακ.1:14)

Το ίδιο, πιθανόν, συνέβηκε και με τον Breivik. Είχε δώσει τόσο πολύ τόπο στο Σατανά, όπως έλεγε, ασκούμενος καθημερινά, επί ώρες, βλέποντας βίαια έργα και **παραδίδοντας τον**

εαυτό του σε μέσα που κάνουν τον άνθρωπο «αναίσθητο», ώστε ο Σατανάς είχε καταφέρει να κάνει **κατοχή** στη **θέλησή** του.

Χαρακτηριστικά ομολόγησε ότι, εκατοντάδες

φωνές άκουε στο κεφάλι του να του λένε: **«Μην το κάνεις. Μην το κάνεις.»** Σκέφτηκε όμως: «**Η τώρα ή ποτέ.** Δεν μπόρεσε να υπακούσει στη **φωνή της συνείδησής** του που απεγνωσμένα προσπαθούσε, έστω την ύστατη στιγμή, να τον αποτρέψει απ' το κακό. Να γιατί ο λόγος του Θεού προτρέπει: **«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας».** Διαβάζουμε σχετικά: **«Επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη της αλήθειας για να σωθούν... γι' αυτό, ο Θεός θα στείλει επάνω τους ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστέψουν στο ψέμα.»** (2Θεσ.2:10)

Αγαπητό παιδί του Θεού, κάθε φορά που το Άγιο Πνεύμα σε ελέγχει μέσω της **συνείδησής** σου, μη μένεις απαθής και αδιάφορος. Οι συνέπειες μπορεί να είναι τραγικές με αιώνιο αντίκτυπο!

Κύριε,

Βοήθα με να περπατώ στο φως του λόγου Σου συνέχεια. Να αγρυπνώ, να προσέχω και να προσεύχομαι, για να μην πλανηθώ. Στρέφομαι ταπεινά σε Σένα για να με καθαρίζεις με το Αίμα Σου και να με φυλάς από κάθε σατανική παγίδα. Στηρίζομαι στη χάρη Σου.

26 Ιανουαρίου

«Μακάριος ο άνθρωπος, που δεν περπάτησε σε θέλημα ασεβών... αλλά, στον νόμο τού Κυρίου... μελετάει ημέρα και νύχτα. Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών, το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του... και όλα, όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν.» (Ψαλμ.1:1-3)

Εδώ έχουμε μια ζηλευτή περιγραφή της ζωής ενός **Νέου Ανθρώπου**. Μας τον παρομοιάζει ο Θεός με ένα **δέντρο γεμάτο καρπό**. Τι σημαίνει αυτό πνευματικά; Σημαίνει ότι ο πιστός μένει

ενωμένος με το Χριστό και αντλεί τους πνευματικούς χυμούς που απορρέουν απ' τη ζωή Του. Γι' αυτό και ο παλιός του χαρακτήρας έχει αλλάξει. **Μοιάζει με το χαρακτήρα του Χριστού**. Είναι πράος και ταπεινός. Σοφός και εγκρατής.

Πολλοί, δυστυχώς, αλλάζουν καρδιά, αλλά κρατάνε τον παλιό τους **χαρακτήρα**. Αυταρχικοί ήταν, αυταρχικοί παραμένουν. Νευρικοί ήταν, ευαίσθητοι και εγωκεντρικοί ήταν, παραμένουν οι ίδιοι. Αποδίδουν την αιτία στο φυσικό τους **χαρακτήρα**. Ο λόγος όμως του Θεού βεβαιώνει ότι: «Τα παλιά παρήλθαν, **ΟΛΑ έγιναν καινούρια**»

Ας δούμε πώς ζούσε πρακτικά ο ευλογημένος αυτός πιστός:

- 1) Δε συμμετείχε σε οποιαδήποτε μορφή αμαρτίας.
- 2) Η καρδιά του ήταν προσκολλημένη στο θέλημα του Θεού.
- 3) Μελετούσε το νόμο του Κυρίου και το εφάρμοζε στη ζωή του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν θέλεις να αλλάξει ο **χαρακτήρας** σου, και να έχεις την ευλογία του Θεού σε ό, τι κάνεις, δεν έχεις παρά να κάνεις κι εσύ αυτά που μαθαίνεις απ' αυτόν τον πιστό στον ψαλμό 1.

Κύριε,

*Γεμίζω από χαρά καθώς μου υπόσχεσαι ότι ακόμα και στα **βαθιά γεράματά** μπορώ να καρποφορώ και να είμαι ακμαία. (Ψαλμ.92:14)*

*Με ένα σκοπό: Να **μεγαλύνω** το Θεό, να διηγούμαι την πιστότητα και την αγαθοσύνη Του στην καθημερινή μου ζωή με καύχημα το **Σταυρό!***

27 Ιανουαρίου

«Μεταμορφώνεστε διαμέσου της ανακαίνισης του νου σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού.» (Ρωμ.12:2)

Είδαμε πώς ο Θεός βάζει μια **καινούρια καρδιά** στο δικό Του άνθρωπο. Σήμερα θα δούμε πώς αλλάζει και τον παλιό του **νου** με έναν **καινούριο**. Του δίνει **«νου Χριστού»**. (1Κορινθ.2:16) Ο απώτερος σκοπός του Θεού είναι να **μοιάζει ο άνθρωπος με τον**

Ιησού Χριστό. *Να γίνει σύμμορφος με την εικόνα του Υιού του*. Για το λόγο αυτό, ο απ. Παύλος, αφού πρώτα δίνει μια πλήρη **ερμηνεία της σταυρικής θυσίας του Χριστού** στους πιστούς της Ρώμης, μετά τους παρακαλεί να **μη συμμορφώνονται** πια με τον τρόπο ζωής του **Κόσμου** – *μέσα στη ματαιότητα του νου*. Αλλά, να **μεταμορφώνονται** μέσα από την **ανανέωση του νου** τους.

Δεν αρκεί λοιπόν μόνο να πάρουμε μια **καινούρια καρδιά**, αλλά χρειαζόμαστε και έναν **καινούριο νου**. Όταν κάποιος διανοητικά είναι άρρωστος, όσο καλά και να λειτουργεί η καρδιά του, ουσιαστικά είναι άχρηστος. Έτσι και στον πνευματικό τομέα. Ο **νους** του πιστού πρέπει να είναι υγιής. Να **αντιλαμβάνεται** τι είναι αληθινό και τι κίβδηλο.

Στην **πρακτική ζωή**, πρέπει να αναγνωρίσουμε πού έχουμε δώσει τόπο στο Σατανά, να το καταδικάσουμε, να ζητήσουμε συγγνώμη απ' το Θεό για να ανακτήσουμε τον τόπο. Αυτή η στάση με έχει βοηθήσει πολύ. Κάθε φορά που ξεχνάω, για παράδειγμα, πού έβαλα τα κλειδιά μου, αναγνωρίζω ότι ήμουν απρόσεκτη. Ζητώ χάρη απ' τον Κύριο να έχω **αυτοσυγκέντρωση**. Να μην ενεργώ παθητικά σα «ρομπότ».

Αγαπητό παιδί του Θεού, ευχαρίστησε τον Κύριο για τον **Καινούριο Νου**, όπου το Άγιο Πνεύμα γράφει τις εντολές του Θεού.

Κύριε,

*Βοήθα με να συνειδητοποιώ όλο και πιο πολύ το μεγαλείο της ολοκληρωμένης **Νέας Ζωής**. Αυτό να με γεμίζει με χαρά, **πνευματική φλόγα** να αγωνίζομαι τον καλό αγώνα, με ευχαριστία και δοξολογία!*

28 Ιανουαρίου

«Παιδάκια μου, για τους οποίους είμαι ξανά σε ωδίνες, μέχρις ότου μορφωθεί μέσα σας ο Χριστός.» (Γαλ.4:19)

Χθες είδαμε ότι για την πνευματική **μεταμόρφωση** του πιστού,

Ο ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ
ΤΟΥ ΝΟΥ

απαιτείται η συνεχής **ανανέωση του νου** του. Μόνο έτσι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να του δείξει ποιο είναι το **αγαθό, ευάρεστο και τέλειο θέλημα** του Θεού, αλλιώς ο πιστός παθαίνει **σύγχυση**.

Αυτό είχαν πάθει οι πιστοί της Γαλατίας. Ενώ είχαν δεχθεί το **αληθινό Ευαγγέλιο** από τον απ. Παύλο, ήρθαν άλλοι και είπαν ότι, δεν αρκεί μόνο ο **Χριστός** για να σωθούν. Χρειάζονται και το Νόμο του Μωυσή, που λέει να **περιτέμνονται**.

Τι στεναχώρια ένωσε ο απ. Παύλος! Τα πνευματικά του παιδιά είχαν αρρωστήσει **διανοητικά**. Είχαν ξεπέσει από τη **Χάρη**.

Σήμερα, ο **νους** πολλών πιστών έχει επηρεασθεί από διάφορα **ψεύδη** του Σατανά, εξαιτίας λανθασμένων διδασκαλιών και αντιλήψεων. Ο Εχθρός τους έχει κάνει «πλύση εγκεφάλου». Έχει απομακρύνει τα μάτια τους απ' τον **Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό**.

Στο βιβλίο **«Ο Αγώνας για τον Έλεγχο του Νου»** διαβάζουμε, ότι ο Σατανάς έχει πρόσβαση στο **νου** του πιστού. Είχε πρόσβαση και στο **νου** του Χριστού και ξέρουμε πώς τον νίκησε. Το ίδιο και στον απ. Παύλο. Κι αυτός με **όπλα πνευματικά** ανάτρεψε τους λογισμούς του Εχθρού και αιχμαλώτισε κάθε νόημα στην υπακοή του Χριστού.

Αγαπητό παιδί του Θεού, κι εσύ μπορείς ν' απορρίψεις τις **ψευτιές του Σατανά**, προβάλλοντας τις **αλήθειες του λόγου του Θεού**.

Μπορείς να ελευθερωθείς από έμμονες σκέψεις. Πες: «Απορρίπτω κάθε ψεύδος του Σατανά, στο όνομα του Χριστού.»

Κύριε,

Βλέπω ότι για να μεταμορφωθείς μέσα μου, πρέπει άγρυπνα να φρουρώ το νου μου, ώστε να μένω ανεπηρέαστη από τις εισηγήσεις του Σατανά, με τη χάρη Σου. Ας είναι αυτό το μέλημά μου σήμερα.

29 Ιανουαρίου

«Όσα είναι αληθινά, όσα είναι σεμνά, δίκαια, καθαρά, προσφιλή, όσα έχουν καλή φήμη, αυτά να συλλογίζεστε.» (Φιλιπ. 4:8)

Η ζωή του αληθινού χριστιανού πρέπει να χαρακτηρίζεται από **πλήρη διαφάνεια**. Το «ναι» του να είναι «ναι» και το «όχι» του να είναι «όχι», γιατί «το περισσότερο απ' αυτά, είναι από τον πονηρό.» Είναι από το Σατανά. Με άλλα λόγια, η ζωή του πρέπει να είναι σαν ένα **ανοιχτό βιβλίο**.

Πολλές φορές ο Κύριος έφερνε στο φως αυτά που **σκέφτονταν** ή **συζητούσαν** οι μαθητές Του. Μια φορά καθώς τους έλεγε να προσέχουν από τη ζύμη των Φαρισαίων, ο **νους** των μαθητών πήγε στο **ψωμί**. Αναγκάστηκε να τους μαλώσει πολύ. Τους είπε: «Τι σκέφτεστε ότι δεν έχετε ψωμιά· δεν αντιλαμβάνεστε ακόμα ούτε καταλαβαίνετε; Πωρωμένη έχετε ακόμα την καρδιά σας; Έχοντας μάτια, δεν βλέπετε; Και έχοντας αυτιά, δεν ακούτε; Και δεν θυμάστε;» (Μάρκ.8:17-18) Μια άλλη φορά τους ρώτησε: «Τι **συζητούσατε** στον δρόμο μεταξύ σας;» (Μάρκ.9:33) Αυτοί δεν τόλμησαν να Του το πούνε. Προφανώς ντράπηκαν, γιατί συζητούσαν ποιος είναι ο μεγαλύτερος μεταξύ τους. Αυτή τη φορά ο Κύριος, με μεγάλη σοφία, τους έδωσε ένα **αξέχαστο μάθημα**. Τους είπε: «Όποιος θέλει να είναι πρώτος, θα είναι τελευταίος όλων, και υπηρέτης όλων.»

Πόσο χρειαζόμαστε σήμερα, ειδικά αυτό το μάθημα, όλοι όσοι ομολογούμε ότι είμαστε μαθητές Χριστού! Δε μας συμφέρει να μένουμε συνέχεια μετεξεταστέοι. Πώς θα δούμε πρόσωπο Θεού;

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν όλες τις **σκέψεις** μας τις φιλτράραμε με το λόγο του Θεού, θα ανακαλύπταμε ότι πάρα πολλές δε θα ήταν της έγκρισής Του. Δε νομίζεις; Ας τις φέρουμε λοιπόν ταπεινά στο φως.

Κύριε,

Έχω καταλάβει ότι ο «**εαυτός**» μου είναι εχθρός στην πνευματική μου πορεία. Χώνεται μέσα σε όλα πολύ ύπουλα... Πρέπει να το κρατώ πάντα στο **Σταυρό**, για να μένω στην **αλήθεια**. Ζητώ τη χάρη Σου!

30 Ιανουαρίου

«Να είναι σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό.»
(Φιλιπ.2:5)

Το **φρόνημα** έχει να κάνει με τη **σκέψη, την αντίληψη, τη διάθεση.**

Ο Θεός καλεί όλους όσους ομολογούν πίστη στο Χριστό, να **σκέφτονται** όπως ο Χριστός **σκεφτόταν**. Να αξιολογούν όλα με **πνευματική αντίληψη** και ανάλογα να πάρουν τις αποφάσεις τους.

Όταν ψάχναμε κάτι στο σπίτι σαν παιδιά και δεν το βρίσκαμε, η μητέρα μου έλεγε: «Κοιτάξτε το πάλι με τα δικά μου μάτια». Και τότε το βρίσκαμε, γιατί ψάχναμε **πιο επισταμένα**.

Πώς λοιπόν αξιολογούσε τη ζωή Του ο Χριστός; Διαβάζουμε: Αν και ήταν Θεός, **«κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους... ταπεινώσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού».**

Με άλλα λόγια, κι εμείς, όπως Εκείνος, καλούμαστε να **αρνηθούμε** τον εαυτό μας, τα συμφέροντά μας και να **υποταχθούμε** στο **θέλημα του Θεού**, ακόμα και μέχρι θανάτου, αν χρειαστεί. Για το Χριστό, αυτή η απόφασή Του ήταν ύψιστης αξίας στα μάτια του Θεού Πατέρα. Ό, τι άλλο αν έκανε, δε θα Τον ευαρεστούσε.

Κάλεσμα του Απ. Πέτρου προς όλους τους πιστούς:

«Επειδή, λοιπόν, ο Χριστός έπαθε κατά σάρκα για χάρη μας, σπλιστείτε κι εσείς το ίδιο φρόνημα... για να ζήσετε τον υπόλοιπο χρόνο μέσα στη σάρκα, όχι πλέον στις επιθυμίες των ανθρώπων, αλλά στο θέλημα του Θεού.» (1Πέτρ. 4:1-2)

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη χάσεις τη μοναδική ευκαιρία σήμερα να ταυτιστείς με το Χριστό. Να σκέφτεσαι όπως Αυτός σκεφτόταν. Για να κάνεις όμως αυτό, χρειάζεται να έχεις «νου Χριστού.» (1Κορινθ.2:16)

Κύριε,

Ζητώ χάρη να κρίνω τον ονειδισμό υπέρ του ονόματός Σου μεγαλύτερο πλούτο απ' όλους τους γήινους θησαυρούς. Να κατανοήσω ότι όλες οι προσφορές του Κόσμου δε συγκρίνονται με την αιώνια δόξα Σου!

31 Ιανουαρίου

«Τα άνω φρονείτε, όχι αυτά που [είναι] επάνω στη γη.» (Κολ. 3:2)

Ο λόγος του Θεού δίνει στον αληθινό πιστό **καινούριο αντικείμενο** να **απασχολεί το νου και την καρδιά του**. Ο Θεός γνωρίζει ότι ζούμε σ' έναν Κόσμο γεμάτο με πράγματα που αποσπούν την προσοχή μας από τον κύριο στόχο μας: πολυάριθμες και ποικίλες επιθυμίες κι απασχολήσεις. Με μια λέξη τα «**κάτω**». Πώς να ζούμε πιο όμορφα. «Εσύ», λέει στον **καινούριο άνθρωπο**, «να σκέφτεσαι τα **άνω**». Και προτρέπει τους πιστούς: Μη μεριμνάτε, τι θα φάτε, τι θα πιείτε, πώς θα καλοπερνάτε... «*Επειδή, πεθάνατε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό. Όταν ο Χριστός, η ζωή μας, φανερωθεί, τότε κι εσείς θα φανερωθείτε μαζί του μέσα σε δόξα.*»

Και τα «**κάτω**», τι θα τα κάνουμε; Μην ξεχνάμε ότι ο Ουράνιος Πατέρας, που ταΐζει το πουλιά και ντύνει τα λουλούδια μεγαλοπρεπώς, φροντίζει πολύ περισσότερο για τα παιδιά Του. Και προσθέτει: Εσείς **«ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.»** (Ματθ.6:33)

Ο απ. Παύλος, με κλάματα λέει, ότι αυτοί που **φρονούν τα επίγεια** είναι **εχθροί του σταυρού του Χριστού**, «*το τέλος των οποίων [είναι η] απώλεια.*» (Φιλιπ.3:19)

Ενώ σ' εκείνους που το **πολίτευμά τους είναι στους ουρανούς λέει:** Ο Θεός «*...θα μετασηματίσει το σώμα της ταπεινώσής (τους), ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας του.*» (Φιλ.3:21)

Το συμπέρασμα βγαίνει ξεκάθαρα, ότι, αν φρονούμε τα **επίγεια**, μας περιμένει η **απώλεια**. Αν όμως φρονούμε τα «**άνω**», θα γίνουμε σύμμορφοι με τη δόξα του Χριστού.

Αγαπητή ψυχή, εσύ ποιο **φρόνημα** φιλοξενείς στην πρακτική σου ζωή; Πώς περνάς τις ώρες σου; Που είναι η καρδιά σου;

Κύριε,

*Ζητώ χάρη, κάθε μέρα, να μην περπατώ σύμφωνα με τις επιθυμίες μου. Αλλά να ζω μια άγια ζωή στα ίχνη Σου. Να περιμένω πότε θα μεταπηδήσω στην **Ουράνια Πατρίδα για να Σε συναντήσω!***

Η ζωή μου πριν
γνωρίσω
το Χριστό

Ο
Χριστός
με
Αγάπησε
και
πέθανε
για μένα.

Η ζωή μου μετά
που γνώρισα
το Χριστό

**Το καύχημα μου είναι ο Σταυρός του Χριστού.
Μαζί με το Χριστό σταυρώθηκα κι εγώ!
Τώρα ο Χριστός ζει μέσα μου.**

Αμαρτωλός
Τυφλός
Νεκρός
Χαμένος
Τέκνον του Σατανά
Χωρίς ελπίδα
Χωρίς Θεό
Καταδικασμένος
για την Κόλαση

Έχυσε
το Άγιο
Αίμα Του
για να
μου
δώσει
αιώνια
ζωή.
Δόξα στο
Θεό.

Άγιος
Λυτρωμένος
Αναγεννημένος
Ζωντανός
Τέκνον του Θεού
Με ελπίδα
Ναός Θεού
Κληρονόμος
Ουρανού.

1 Φεβρουαρίου

«Αδελφοί, είμαστε χρεώστες, όχι στη σάρκα, ώστε να ζούμε σύμφωνα με τη σάρκα.» (Ρωμ.8:5)

Οι **πιστοί** στην Εκκλησία της Κορίνθου είχαν σοβαρά προβλήματα. Στο γράμμα του ο απ. Παύλος τους αποκαλεί «σαρκικούς», για το λόγο ότι υπήρχε ανάμεσά τους «φθόνος και φιλονικία και διχόνοιες». Γι' αυτό τους λέει: «Αδελφοί... δεν μπόρεσα να σας μιλήσω, ως προς **πνευματικούς**, αλλά ως προς **σαρκικούς**, ως προς νήπια εν Χριστώ. »

Βλέπουμε λοιπόν ότι υπάρχουν δύο είδη αναγεννημένων χριστιανών. Οι «**σαρκικοί**» και οι «**πνευματικοί**». Αυτοί που ακόμα βρίσκονται σε **νηπιακή ηλικία** κι αυτοί που είναι **ώριμοι**. Είναι φυσικό ένα νεογέννητο να έχει ανάγκη από γάλα, όταν όμως αυτό συνεχίζεται και δεν μπορεί να χωνέψει στερεά τροφή, τότε υπάρχει πρόβλημα.

Σ' αυτή την περίπτωση χρειάζεται ιατρική παρακολούθηση.

Έτσι και ο Θεός αναγκάζεται να «**παιδαγωγήσει**» τα παιδιά Του. Όχι μόνο τα «νήπια» αλλά και τα μεγαλύτερα, τα «πνευματικά».

Ο σκοπός της Παιδείας του Θεού είναι να ελευθερώσει το παιδί Του από τον κακό του χαρακτήρα. Από το ανεξάρτητο του πνεύμα. Για να μοιάσει με το χαρακτήρα του Γιου Του.

Βλέπουμε ότι ακόμα και ο απ. Παύλος περνούσε από κάποια παιδεία. Ένας **σκόλοπας τον ταλαιπωρούσε στο σώμα**. Ο Θεός ήθελε να τον προφυλάξει από **έπαρση**, για να στηρίζεται μόνο στη Χάρη Του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ίσως κι εσύ περνάς από κάποια **παιδεία του Θεού**. Μη δυσανασχετείς. Ο Θεός σε αγαπάει, κι αν ακόμα επιτρέπει κάποια ανεξήγητα πράγματα στη ζωή σου. Έχει το σκοπό Του.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ για την παιδαγωγική Σου. Υποτάσσομαι, γιατί με χτυπάς με τα ματωμένα Σου χέρια για το καλό μου! Τα φιλώ κι ας πονώ!

2 Φεβρουαρίου

«Αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, θα πεθάνετε, αν διαμέσου του Πνεύματος θανατώνετε τις πράξεις του σώματος, θα ζήσετε.» (Ρωμ.8:13)

Γεννάται το ερώτημα: Πώς εξηγείται ένας **αναγεννημένος** να ζει σύμφωνα με τις παρορμήσεις της σάρκας του;

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι, η **θέληση** του Καινούριου Ανθρώπου παραμένει **ελεύθερη** για να επιλέγει σε κάθε νέα δοκιμασία αν **θέλει** να κάνει το ΘΕΛΗΜΑ του Θεού ή αν **δεν θέλει**.

Η διαφορά είναι ότι, πρώτα, όσο και να προσπαθούσε δεν μπορούσε να νικάει την αμαρτία, ενώ τώρα μπορεί αρκεί να **θέλει ενεργά**.

Αυτή την αλήθεια δεν την είχα καταλάβει καλά στην αρχή της χριστιανικής μου ζωής και γι' αυτό ταλαιπωρήθηκα πολύ.

Δεν παύει ποτέ ο πιστός, να είναι **υπεύθυνος** για τις πράξεις του. Γι' αυτό καλείται να είναι **μυαλωμένος** και **ενεργητικός**. Πρέπει να ξέρει ότι θα θερίσει αυτό που θα σπείρει: *Αν ζει σαρκικά θα πεθάνει, αν όμως θανατώνει τις πράξεις της σάρκας, θα ζει.*

Πολύ παλιά είχα **μπολιάσει** μια άγρια τριανταφυλλιά. Πόσο ενθουσιάστηκα, όταν έβγαλε πανέμορφα τριαντάφυλλα! Αμέλησα όμως να κόβω τα άγρια κλαδιά της και αυτά συν τω χρόνω έπνιξαν το **μπολιασμένο κλαδί**. Έτσι άρχισε πάλι να βγάζει άγρια τριαντάφυλλα.

Ο Ιησούς Χριστός μάς προτρέπει: *«Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο, έτσι κι εσείς, αν δεν **μείνετε** ενωμένοι μαζί μου.»* Τι θαυμάσιο μυστικό!

Αγαπητέ πιστέ, μην ξεχνάς ποτέ ότι ο Θεός σε έχει ελευθερώσει απ' τη σκλαβιά της αμαρτίας όχι για να είσαι ελεύθερος να κάνεις αυτά που εσύ θεωρείς σωστά, αλλά για να εμπιστεύεσαι σε αυτά που επιλέγει ο Κύριος για σένα, και που είναι για το συμφέρον σου.

Κύριε,

*Βοήθα με πάντα να ενεργοποιώ τη **θέληση και την πίστη μου**, ώστε να διοχετεύεις μέσα μου τη **νέα ζωή μέσω του Αγίου Πνεύματος**.*

3 Φεβρουαρίου

«Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μη μπειτε σε πειρασμό· το πνεύμα [είναι] πρόθυμο, η σάρκα όμως αδύναμη.» (Ματθ.26:41)

Μετά την **Πεντηκοστή**, οι φοβισμένοι μαθητές έγιναν τόσο θαρραλέοι, που τίποτα δεν τους πτοούσε. Ο **Αναστημένος Χριστός** κατοικούσε στην καρδιά τους και φλογίζονταν να πουν σε όλους για τη **θυσία Του στο Σταυρό**. Όλοι εκείνοι που πίστευαν στο κήρυγμα τους και μετάνιωσαν, ακολουθούσαν τη **διδασκαλία των Αποστόλων**. Αυτό το ίδιο θάρρος που είχαν οι Απόστολοι και οι πρώτοι χριστιανοί, μπορεί να έχει σήμερα και κάθε **αναγεννημένος πιστός** μέσω της **πλήρωσης με το Άγιο Πνεύμα**. Κι αυτός καλείται τώρα να ακολουθεί τη **διδασκαλία των Αποστόλων, η οποία είναι γραμμένη στην Καινή Διαθήκη**. Δεν χρειάζεται καμιά άλλη διδασκαλία ως ισοδύναμη.

Μην ξεχνάμε ότι η **Εκκλησία του Χριστού** είναι θεμελιωμένη πάνω στο **«θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία [πέτρα] είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός.»** (Εφ. 2:20)

Ο Χριστός και οι Απόστολοι, μεταξύ των άλλων, **παραγγέλλουν** στους πιστούς να **αγρυπνούν και να προσεύχονται**. Είναι αλήθεια ότι ο **καινούριος άνθρωπος** είναι **ελεύθερος και δυνατός** να υπακούει στο Θεό και να νικάει την αμαρτία και το Σατανά. Όσοι όμως πιστοί δεν **αγρυπνούν** και δεν **προσεύχονται**, ο Σατανάς παίρνει τόπο στην καρδιά και στο νου τους, χωρίς να το αντιλαμβάνονται.

Κάποιος πιστός ήταν τόσο συνεπαρμένος από την αφιέρωσή του στο Χριστό, ώστε ο Σατανάς κατάφερε να τον ρίξει σε μοιχεία.

Μια φίλη μου χριστιανή, από ευγένεια άνοιξε την πόρτα σε δύο ξένους ανθρώπους. Δεν ήταν **άγρυπνη** και σε **προσευχή**. Πίστεψε τις ψευτιές τους και τελικά τη λήστεψαν εν ψυχρώ.

Αγαπητό παιδί του Θεού, πρέπει να **προσέχεις** και να **προσεύχεσαι** ο Θεός να σε φυλάει από κάθε πειρασμό, λεπτό με λεπτό.

Κύριε,

Παρακαλώ πάντα να μου θυμίζεις πόσο πολύ χρειάζομαι να έχω αυτοέλεγχο και ζωντανή σχέση μαζί Σου μέσω της προσευχής.

4 Φεβρουαρίου

«Τους έλεγε μια παραβολή για το ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχονται, και να μην αποκάμουν.» (Λουκ.18:1)

Η **προσευχή** παρομοιάζεται με την **αναπνοή!** Ο **αναγεννημένος** πρέπει να ζει συνέχεια **προσευχόμενος** ενδόμυχα. Όπως μέσα από τα κινητά επικοινωνούμε με κάποιο πρόσωπο, είτε περπατάμε είτε κάνουμε μια δουλειά, έτσι η **γραμμή με τον Ουρανό** θα πρέπει να είναι πάντα **ανοιχτή**. Δεν πρέπει να κλείνει ποτέ. Αλλιώς ο πιστός υποχρεώνεται μόνος του ν' αντιμετωπίζει τα προβλήματά του, γι' αυτό αγκομαχάει και τα κάνει μούσκεμα.

Οι Απόστολοι ανέτρεψαν όλο τον κόσμο, γιατί ήξεραν την αξία της αδιάλειπτης **επικοινωνίας** με τον Κύριο. Δεν επαναπαύονταν στη γνώση τους, στις εμπειρίες και στην Πλήρωση του Πνεύματος. Η απόφασή τους ήταν: **«Εμείς θα μένουμε διαρκώς στην προσευχή και στη διακονία τού λόγου.»** (Πράξ.6:4) Ο Ιησούς τούς είχε πει: «Χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. ΜΕΝΕΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ.» Έτσι ζούσαν τη **σταυρωμένη και αναστημένη ζωή**.

Ας δούμε μερικά σχετικά χωρία: **«Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στο Θεό με ευχαριστία διαμέσου της προσευχής και της δέησης.»**(Φιλιπ.4:6)

«Επιμένετε στην προσευχή, αγρυπνώντας σ' αυτή με ευχαριστία· ταυτόχρονα, προσεύχεστε και για μας, για να μας ανοίξει ο Θεός θύρα τού λόγου, για να μιλήσουμε το μυστήριο του Χριστού.»(Κολ.4:2)

«Παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές... για όλους τούς ανθρώπους...» (1Τιμ.2:1)

«Όλων το τέλος πλησίασε... αγρυπνείτε στις προσευχές.» (1Πέτρ. 4:7)

Αγαπητό παιδί του Θεού, όπως ο Ιησούς Χριστός είχε ανάγκη να έχει προσωπική ξεχωριστή ώρα να μιλάει με τον Πατέρα Του, έτσι κι εσύ χρειάζεσαι. Μην την παραμελείς.

Κύριε,

Φέρνε με κάθε μέρα στον οίκο της προσευχής Σου. Τι συγκατάβαση!!

5 Φεβρουαρίου

«Όταν ο Μωυσής ύψωνε το χέρι του, ο Ισραήλ νικούσε· και όταν κατέβαζε το χέρι του, ο Αμαλήκ νικούσε.» (Εξοδ.17:11)

Για να καταλάβουμε τι μεγάλο ρόλο παίζει η **προσευχή**, ο Θεός μάς δίνει μια εικόνα με τα υψωμένα χέρια του Μωυσή. Ο Ιησούς του Ναυή, κάτω στο πεδίο της **μάχης** πολεμούσε εναντίον του Αμαλήκ, του ορατού εχθρού. Ο Μωυσής, πάνω στο βουνό, επικαλείτο τη **νίκη του Χριστού** εναντίον του Σατανά, του αόρατου Εχθρού. Ω! Αν ξέραμε τι μεγάλη αξία έχει η **προσευχή στο Όνομα του Χριστού!**

Όταν ο βασιλιάς Ηρώδης φυλάκισε τον Πέτρο με σκοπό να τον σκοτώσει, **«από την εκκλησία γινόταν γι' αυτόν ακατάπαυστη προσευχή προς τον Θεό.»** (Πράξ.12:5) Και ξέρουμε το αποτέλεσμα: Πριν ξημερώσει, άγγελος Κυρίου ξύπνησε τον Πέτρο **«και τον έβγαλε από τη φυλακή»**. Ο Θεός κάνει περισσότερο απ' ό, τι φανταζόμαστε.

Ο Θεός καλεί τον **Καινούριο Άνθρωπο** να μάθει να **προσεύχεται**, όχι μόνο για όλες τις ανάγκες του, αλλά και να **αγωνίζεται στην προσευχή της μεσιτείας** ενάντια στο Σατανά. Διαβάζουμε στο βιβλίο **«Αναζωπύρωση Προσευχής»** το εξής αξιοπρόσεκτο: **«Σ' αυτή τη στάση της συνεχούς αντίστασης, ο Μωυσής έπρεπε να μένει μέχρις ότου η νίκη ήταν τέλεια. Δεν ήταν τόσο εύκολη αυτού του είδους η προσευχή, γιατί απαιτούσε συνεχή κοπιαστικό αγώνα...»** Γι' αυτό στο τέλος ο Μωυσής ομολογεί: **«Ο Κύριος σημαία μου»**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός καλεί και σένα να **αγωνίζεσαι στην προσευχή για το έργο Του**. Μην πεις: **«Εγώ κηρύττω, γράφω, μοιράζω φυλλάδια.»** Το ερώτημα είναι: **Βλέπεις αυτή την ανάγκη;**

Κύριε,

Έχω πάρει απόφαση, να έχω πάντα τα χέρια μου ψηλά, σε στάση προσευχής. Βοήθα με να μην τα κατεβάσω ποτέ.

6 Φεβρουαρίου

«Το τι να προσευχηθούμε, καθώς πρέπει, δεν ξέρουμε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα ικετεύει για χάρη μας.» (Ρωμ.8:26)

Είναι αξιοπρόσεκτο ότι όταν ο Μωυσής κατέβαζε τα χέρια του από κούραση, ο Εχθρός νικούσε στο πεδίο της μάχης. Γι' αυτό τον έβαλαν να καθίσει πάνω σε μια πέτρα και **«ο Ααρών και ο Ωρ... υποβάσταζαν τα χέρια του»** για να μένουν υψωμένα μέχρι τέλους. (Εξ.17:12)

Στην κηδεία μιας νεαρής μητέρας, συζύγου κήρυκα με δύο ανήλικα παιδιά, η ατμόσφαιρα ήταν φορτισμένη. Έγιναν διάφορες ομιλίες για την πλούσια δράση της. Η πιο συγκινητική ομιλία ήταν του αδελφού τού κήρυκα. Υποσχέθηκε στον αδελφό του να είναι ένας απ' αυτούς, που θα **υποβαστάζουν** τα χέρια του, για να μην κλονισθεί κάτω από το αβάσταχτο βάρος και τον πόνο. Μετά αγκαλιάστηκαν και έκλαψαν μαζί. Συγκινημένη, πήρα κι εγώ αυτή τη στάση για τον πιστό αδελφό.

Ο απ. Παύλος, αυτός ο γίγας σε πνευματικό ανάστημα, ζητούσε από τους πιστούς: **«Σας παρακαλώ αδελφοί... να συναγωνιστείτε μαζί μου προσευχόμενοι για μένα στον Θεό.»** (Ρωμ.15:30)

Αγαπητοί, μόνοι μας δεν μπορούμε, γι' αυτό ο Θεός, μέσα στην άπειρή Του πρόνοια, έχει αναθέσει στο **Άγιο Πνεύμα** να μας βοηθά και να ικετεύει για μας στην **προσευχή**, καθώς και σε άλλους πιστούς να προσεύχονται. Τι παρήγορο!

Το Πνεύμα του Θεού είχε μάθει στον Επαφρά, **«να αγωνίζεται στις προσευχές, για να σταθούν οι πιστοί τέλειοι και πλήρεις σε κάθε θέλημα του Θεού.»** (Κολ.4:12) Τι ζηλευτός μαθητής Χριστού!

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις τι μεγάλη αξία έχει η **αναζωπυρωμένη προσευχή**; Μην ενθουσιάζεσαι με άλλων ειδών δραστηριότητές σου. Μάθε να **αγωνίζεσαι στην προσευχή** «εν τω κρυπτώ» με **πίστη** στο **Όνομα του Νικητή Χριστού**.

Κύριε,

Σε παρακαλώ, μάθε με, όλο και πιο σωστά να αγωνίζομαι στην προσευχή, όπως οι δούλοι Σου και, πάνω απ' όλα, όπως Εσύ.

7 Φεβρουαρίου

«Φοβάμαι μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα, διαφθαρεί έτσι ο νους σας, [ξεπέφτοντας] από την απλότητα που [υπάρχει] στον Χριστό.»(2Κορινθ.11:3)

Ο λόγος του Θεού μάς προειδοποιεί ότι, και στο χώρο της Εκκλησίας κυκλοφορούν άνθρωποι **πονηροί**. Η διαφορά είναι ότι αυτοί εμφανίζονται ως «πιστοί». Όμως κηρύττουν **«άλλο ευαγγέλιο, άλλο Χριστό, άλλο Πνεύμα»**. Γι' αυτό ο απ. Παύλος εκφράζει το φόβο του στους πιστούς, μήπως ο Σατανάς - που μπορεί να **μετασηματίζεται σε άγγελο φωτός** - τους εξαπατήσει. Είναι λοιπόν ανάγκη ο κάθε αναγεννημένος να γνωρίζει ότι

δεν είναι άτρωτος. Ο Εχθρός είναι πανούργος και ψυχολογεί τον άνθρωπο και γνωρίζει το αδύνατο σημείο του καθενός. Έχει άπειρα δολώματα, κατάλληλα για την κάθε περίπτωση.

Στο βιβλίο **«Ο Πνευματικός Αγώνας του Πιστού»** διαβάζουμε, πώς ο Σατανάς εξαπάτησε την Εύα επηρεάζοντας *«τις ανώτερες και πιο αγνές επιθυμίες του πλάσματος, κρύβοντας τον καταστρεπτικό του σκοπό κάτω από το πρόσχημα ότι θέλει τάχα να οδηγήσει μια ανθρώπινη ύπαρξη πιο κοντά στο Θεό... Πιασμένη στο δόλωμα ότι θα είναι «σοφή» και «σα θεός», η Εύα, τυφλώνεται σε ό, τι αφορά την **υπακοή της** στο Θεό και **ΕΞΑΠΑΤΑΤΑΙ...** Ο πραγματικός αντικειμενικός σκοπός του Εχθρού στον οποίο απέβλεπε, ήταν να την κάνει να **παρακούσει το Θεό**. Το τέχνασμά του όμως ήταν **«θα είσθε ως θεοί»**.*

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην επαναπαύεσαι λέγοντας: «Ο Χριστός με φυλάει». Ο ίδιος ο Κύριος προτρέπει: **«Βλέπετε μην πλανηθείτε»**. Και μέσω του απ. Παύλου δίνει οδηγίες πώς να φυλαγόμαστε.

Κύριε,

*Σε παρακαλώ πάντα να μου θυμίζεις τον κίνδυνο που διατρέχω. Και δίνε μου χάρη να μένω σε **ταπεινή υποταγή** στις οδηγίες Σου.*

8 Φεβρουαρίου

«Μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό.» (1Ιωάν.4:1)

Ο Σατανάς στοχεύει να **εξαπατήσει** τους **πιστούς**. Χρησιμοποιεί ανθρώπους που **«μετασχηματίζονται σε αποστόλους του Χριστού.»** Δεν είναι εύκολο να διακρίνεις τους ψευδείς από του αληθινούς. Ένας ψευδαπόστολος, μπορεί να μιλάει για την αγάπη του Θεού, για τα πλούσια αγαθά που χορηγεί, αλλά δε θα αναφέρει τίποτα για **αμαρτία**, για **μετάνοια**, για **άγια και δίκαιη ζωή**, για το **Σατανά**, για **Δικαιοκρισία**, για **Κόλαση**, για το **λυτρωτικό Αίμα του Χριστού**.

Σε πνευματικές συναθροίσεις στέλνει ο Σατανάς πιο εξασκημένα όργανα, δημιουργώντας σύγχυση με «υπερφυσικά χαρίσματα», υποβαθμίζοντας έτσι **το Έργο του Σταυρού, σα μόνη βάση σωτηρίας.**

Σε μια συνάθροιση στο εξωτερικό, όπου οι πιστοί ζητούσαν να αναζωπυρωθούν με το Άγιο Πνεύμα, κάποια κοπέλα άρχισε να φέρνει στο φως τις κρυμμένες αμαρτίες των παρευρισκομένων. Όλοι ήσαν **μουδιασμένοι**, αλλά πίστευαν ότι ο Θεός έτσι απαντάει στην προσευχή τους. Ο ποιμένας, όμως, προβληματίστηκε και μαζί με όλο το εκκλησίασμα γονάτισαν και σύμφωνα με την εντολή του Θεού που λέει **«δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από το Θεό»**, επικαλέστηκαν τον Κύριο να τους δείξει με ποιο «πνεύμα» έχουν να κάνουν.

Μετά από την ένθερμη προσευχή, το «πνεύμα» μέσα στην κοπέλα στρίγγλισε με διαπεραστική φωνή: «Τώρα αποκαλύφθηκα, τώρα αποκαλύφθηκα...» Έτσι ελευθερώθηκαν από το «πονηρό πνεύμα».

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη δέχεσαι ανεξέλεγκτα τα όποια «υπερφυσικά χαρίσματα». Μην ξεχνάς ότι και ο Σατανάς κάνει «θαύματα» για να σε απομακρύνει από το **Σταυρωμένο Χριστό**.

Κύριε,

Ζητώ να με φυλάς από «πονηρά πνεύματα», που ενεργούν ακόμα και μέσα από πνευματικά πρόσωπα. Βοήθα με να τα διακρίνω και αν δεν είμαι σίγουρη, να κρατώ μια επιφυλακτική στάση μέχρι μου δείξεις.

9 Φεβρουαρίου

«Βλέπετε, μη πλανηθείτε.» (Λουκ.21:8)

Στην καρδιά του πιστού γεννάται ο προβληματισμός: «Είναι δυνατό ο **αναγεννημένος να πλανηθεί;**» Οι γνώμες εδώ διχάζονται. Άλλοι λένε: «Είναι δυνατό», άλλοι λένε: «Δεν είναι δυνατό». Αν όμως δεν είναι δυνατό, γιατί ο Χριστός παραγγέλλει τους μαθητές του: **«Βλέπετε, μη πλανηθείτε»;** Άρα το πιο ασφαλές είναι, σύμφωνα με την εντολή Του, ο κάθε μαθητής του Χριστού, να **προσέχει ώστε να μην πλανηθεί.**

Πάλι από το βιβλίο **«Ο Πνευματικός Αγώνας»** διαβάζουμε τα εξής:

*«Η εξαπάτηση του πονηρού δεν τελειώνει όταν η αναγεννητική δύναμη του Θεού ενεργήσει μέσα στον άνθρωπο. Η τύφλωση του **νου** αφαιρείται μόνο κατά το μέτρο που τα απατηλά ψεύδη του Σατανά εκτοπίζονται κάτω από το φως της αλήθειας... Οι ακόλουθες διακηρύξεις των Αγίων Γραφών προδίδουν την **ύπαρξη πλάνης** κάτω από πολλές μορφές... ο άνθρωπος»:*

Πλανιέται, όταν είναι ακροατής και όχι εκτελεστής του λόγου του Θεού. (Ιακ.1:22)

Πλανιέται, αν λέει ότι δεν έχει αμαρτία. (1Ιωάν.1:8)

Πλανιέται, όταν νομίζει ότι είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτα. (Γαλ.6:3)

Πλανιέται, όταν φαντάζεται τον εαυτό του ότι είναι σοφός. (1Κορινθ.3:18)

Πλανιέται, αν νομίζει ότι θα σπείρει και δεν θα θερίσει. (Γαλ.6:7)

Πλανιέται, σα δείχνει ότι είναι θρήσκος, ενώ μια **αχαλίνωτη γλώσσα** τον προδίδει. (Ιακ.1:26)

Πλανιέται, αν νομίζει ότι οι άδικοι θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού. (1Κορινθ.6:9)

Πλανιέται, αν νομίζει ότι η επαφή με την αμαρτία δε θα έχει τις συνέπειες πάνω του. (1Κορ.15:33)

Αγαπητό παιδί του Θεού, κοίτα ταπεινά σ' αυτόν τον **καθρέφτη,** και αν πλανιέσαι σε κάποιο σημείο, αναγνώρισε και μετάνιωσε.

Κύριε,

Είναι πικρή η αλήθεια, αλλά είναι συμφέρον μου να την ξέρω.

10 Φεβρουαρίου

«Όπως παραλάβατε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο, περπατάτε ενωμένοι μ' αυτόν.» (Κολ.2:6)

Στην καθημερινή πορεία της χριστιανικής ζωής, συναντάμε και σκοτεινά μονοπάτια. Ψάχνουμε κάποιο φως. Θέλουμε να δούμε και να νιώσουμε κάτι χειροπιαστό. Ας δούμε τι λέει ο λόγος του Θεού σε τέτοιες ώρες; *«Ποιος [είναι] αναμεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή τού δούλου του; Αυτός, και αν περπατάει [μέσα σε] σκοτάδι, και δεν έχει φως, ας έχει θάρρος στο όνομα του Κυρίου, και ας επιστηρίζεται στο Θεό του.» (Ησ.50:10)*

Μεγάλο μυστικό! Πολλές φορές με έχει βοηθήσει αυτό το χωρίο. Πραγματικά, *«Το όνομα του Κυρίου [είναι] πύργος οχυρωμένος· ο δίκαιος, καταφεύγοντας σ' αυτόν, είναι σε ασφάλεια.» (Παρ.18:10)*

Ο απ. Παύλος συμβουλεύει να συνεχίζουμε να περπατάμε με τον ίδιο τρόπο που ξεκινήσαμε. Αλήθεια πώς ξεκίνησα; Τι έκανα για να σωθώ; Απλώς ομολόγησα ότι είμαι αμαρτωλή και μετάνιωσα για τις αμαρτίες μου. **Πίστεψα** ότι ο Χριστός έχυσε το Άγιο Αίμα Του για να με λυτρώσει. Όσοι **αναζητούν** συγχρόνως και κάποιο **υπερφυσικό σημάδι** για να βεβαιωθούν ότι έχουν σωθεί, εκτίθενται σε πλανερές οδηγίες του Εχθρού. Με **πίστη ξεκίνησα** στο τέλειο έργο του Χριστού στο Σταυρό με **πίστη θα συνεχίζω**. Γι' αυτό μας προειδοποιεί ο Κύριος: *«Βλέπετε μη σας εξαπατήσει κάποιος ...» (Κολ.2:8)*

Ο Χριστός βεβαιώνει: *«Εγώ είμαι το φως του κόσμου. Όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής.» (Ιωάν.8:12)*

Αγαπητή ψυχή, μη φοβάσαι να στηρίξεις με **γυμνή πίστη** στον Ιησού Χριστό. Υπόσχεται: *«Αυτός που τους ελεεί, θα τους οδηγήσει.»*

(Ησ. 49:10) Αρκεί εσύ να Τον ακολουθείς και να Τον υπακούς.

Κύριε,

Αναρίθμητες φορές με κράτησες, μέσω του Αγίου Πνεύματος, να μη χάσω την ευθεία οδό που οδηγεί στον Ουρανό. Σ' ευχαριστώ!

11 Φεβρουαρίου

«**Μέσα σ' αυτόν είστε πλήρεις**». (Κολ.2:10)

Στην κηδεία του αγαπημένου μου συζύγου, του Απόστολου, κάποιος ομιλητής, μετέφερε μια συνομιλία που είχε μαζί του στο παρελθόν, σχολιάζοντας τη γνώμη κάποιου ξένου κήρυκα.

–Ακούσατε που είπε ότι, ο Χριστός είναι το νούμερο 1 και ότι, όταν κάποιος πιστός έχει υγεία, προσθέτει ένα μηδενικό και το ένα γίνεται 10. Και αν έχει και μια καλή οικογένεια, προσθέτει άλλο ένα μηδενικό, κάνοντας το 10, 100. Και αν έχει ...Τι λέετε γι' αυτό;

–Να εξετάζεις πάντα τι λέει ο **λόγος του Θεού**... είτε κοφτά.

–Γιατί; Δεν είναι αλήθεια αυτή η παρομοίωση;

–Όχι, γιατί αυτό σημαίνει ότι αν δύο πιστοί έχουν το Χριστό και ο ένας έχει πιο πολλά μηδενικά, είναι πιο ευτυχισμένος από τον άλλο που έχει λίγα ή καθόλου. Τι λέει το Κολ. 2:10; «**Πλήρης εν Χριστώ**». Μπορεί κάποιος να είναι **πλήρης**, και ας έχει **μόνο το Χριστό**.

Έτσι έληξε η συζήτηση, και ο συνομιλητής απομακρύνθηκε σκεπτικός με σκυμμένο το κεφάλι, όπως είπε.

Πραγματικά, «**μέσα στο Χριστό**» η ψυχή είναι **γεμάτη**, γιατί «**μέσα σ' αυτόν κατοικεί ολόκληρο το πλήρωμα της θεότητας σωματικά**».

Ο Ιησούς Χριστός είναι η **πηγή** όλων των αγαθών που χρειαζόμαστε. Είναι το **Α** και το **Ω**. Οι ψάλτες ομολογούν: «**Όλες οι πηγές μου είναι μέσα σε Σένα**.» (Ψαλμ.87:7) Εξαρτάται πόσο Τον γνωρίζουμε.

Ο Δαβίδ ομολογεί με τον Κύριο: «**Το ποτήρι μου υπερχειλίζει**.»

Ο προφήτης Αββακούμ διακηρύττει ότι, κι αν συμβεί ολοσχερής καταστροφή των επίγειων αγαθών, «**εγώ θα ευφραίνομαι στον Κύριο, θα χαίρομαι στον Θεό της σωτηρίας μου**.» (3:18)

Αγαπητή ψυχή, δώσε την καρδιά σου ολόκληρη στον Ιησού Χριστό. Μόνο τότε θα Τον γνωρίσεις και θα είσαι **γεμάτη**, ενωμένη μαζί Του.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ γιατί **μαζί Σου** γεύομαι ζωή **πλήρους** **αυτάρκειας**.*

12 Φεβρουαρίου

«Αυτός που τον ίδιο του τον Υιό ... τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;» (Ρωμ.8:32)

Σε μια θερμή συντροφιά στην ύπαιθρο, καθώς μοιραζόμασταν διάφορες πνευματικές εμπειρίες, ρωτήθηκε κάποιος απ' την παρέα αν είχε κι αυτός κάτι να αναφέρει. «Ένα ξέρω,» είπε με τόνο ταπεινό «ότι ο **Χριστός είναι η μονάδα** κι εγώ το **μηδενικό**. Και καθώς στέκομαι δίπλα Του, παίρνω αξία.»

Είχα ξανακούσει αυτή την παρομοίωση, αλλά με τον απλό τρόπο που το περιέγραψε, μου έμεινε.

Χθες είπαμε ότι ο Χριστός είναι το **Α** και το **Ω**. Κι ότι ενωμένοι μαζί Του είμαστε «**πλήρεις**».

Τώρα κοιτάζουμε από μια άλλη οπτική γωνιά: Ο Χριστός η **μονάδα**, εμείς τα **μηδενικά**. Αυτός το **Κλήμα** εμείς τα **κλαδιά**. Το κλαδί εκείνο που δεν μένει πάνω στο Κλήμα, ξεραίνεται. Γίνεται κούτσουρο και το καίνε. Ο απ. Παύλος ομολογεί : «Είμαι **μηδέν**» (2Κορ.12:11, μετάφρ. Βάμβρα), «**με τη χάρη τού Θεού** είμαι ό, τι είμαι.» (1Κορ.15:10)

Στη ζωή του απ. Παύλου βλέπουμε ευκρινώς τη **μονάδα** και το **μηδενικό**. Τον **Ιησού Χριστό** και τον **Παύλο** δίπλα Του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, πες με εμπιστοσύνη: «Εφόσον ο Θεός μού χάρισε το Γιο Του, σίγουρα μαζί Του μου χαρίζει και τα ΠΑΝΤΑ.»

Πατέρα Ουράνιε,

*Τι ασύλληπτη τιμή, εμένα, το μηδενικό, να με τοποθετείς δίπλα στο Γιο Σου, που είναι «τα πάντα εν πάσι» και **μαζί Του** να γεύομαι όλα όσα Του ανήκουν! Ζωή, χαρά, νίκη. Τον Ουρανό! Σ' ευχαριστώ!*

*Πλάι μου στο δρόμο Κόκτοις τώρα περπατεί,
και με υποστηρίζει κάθε ώρα και στιγμή,
πώς να είμαι μόνος με μια τέτοια συντροφιά,
το Χριστό μες στην καρδιά!*

13 Φεβρουαρίου

«Πρόσεχε στον εαυτό σου και στη διδασκαλία.» (1Τιμ.4:16)

Πρέπει να ξέρουμε ότι ο Σατανάς στην προσπάθειά του να μας εξοκείλει από το στενό μονοπάτι του Σταυρού, χρησιμοποιεί σαν όργανο ακόμα και τον **εαυτό μας**. Η παγκοσμίου φήμης τραγουδίστρια **Whitney Houston** σε μια συνέντευξή της ομολογεί:

**«Ο μεγαλύτερος δαίμονας είμαι εγώ.
Είμαι ή ο καλύτερος φίλος του εαυτού μου
ή ο χειρότερος εχθρός μου»!**

Αντί όμως να μετανοήσει και να ζητήσει να λυτρωθεί απ' τα δεσμά του δαίμονα, τον φιλοξενούσε στην καρδιά της επί χρόνια, ώσπου τελικά, σαν φίδι φαρμακερό, τη δάγκωσε θανάσιμα.

Να πως γινόμαστε εχθροί του **εαυτού** μας. Ο λόγος του Θεού λέει: **«Όσοι είναι του Χριστού σταύρωσαν τα πάθη μαζί με τις επιθυμίες.»** (Γαλ.5:24) Πίσω από τα **πάθη** κρύβονται ανθρωποκτόνα **δαιμόνια**. Γι' αυτό ο άνθρωπος όσο και να προσπαθεί δεν μπορεί μόνος του να ελευθερωθεί απ' τα **πάθη** του, είτε αυτό είναι κάπνισμα, είτε είναι ναρκωτικά, αλκοόλ, λαιμαργία, ανορεξία και άλλα αναρίθμητα.

Κάποιος νέος είχε το **πάθος** να βλέπει ανήθικες εικόνες στο internet. Όταν πίστεψε στο Χριστό, κατάλαβε ότι, αν ήθελε να σώσει το γάμο του, μεταξύ άλλων, έπρεπε να παρατήσει κι αυτό το **πάθος**. Μετά από σκληρή μάχη με τον **«εαυτό»** του και με **προσευχή**, έκανε κομμάτια τον υπολογιστή του και πέτυχε το σκοπό του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, σταμάτα ν' ασχολείσαι με τον **εαυτό** σου και να κάνεις τα χατίρια του, αν θέλεις να ακολουθήσεις το Χριστό.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ γιατί στο **Σταυρό** Σου πήρες μαζί με τις αμαρτίες μου και τα **πάθη** και τις **επιθυμίες** μου, ώστε ελευθερωμένη από τα **είδωλά** μου, να μπορώ να **λατρεύω** το Θεό πνευματικά και αληθινά.*

14 Φεβρουαρίου

«Προσέχετε στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο... στο οποίο το Άγιο Πνεύμα σάς έβαλε επισκόπους για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Θεού, που απέκτησε με το αίμα Του.» (Πράξ.20:28)

Είναι η τελευταία συνάντηση του **απ. Παύλου** με τους πρεσβυτέρους της Εφέσου. Τους θυμίζει πώς έζησε όλα αυτά τα τρία χρόνια μαζί τους: «Δουλεύοντας τον Κύριο με κάθε ταπεινοφροσύνη, και με πολλά δάκρυα και πειρασμούς.» Νουθετώντας τον καθένα χωριστά, μέρα και νύχτα, αναγγέλλοντάς τους «ολόκληρη τη βουλή του Θεού».

Στο αποχαιρετιστήριο μήνυμά του, τους προειδοποιεί για το τι θα αντιμετωπίσουν μετά την αναχώρησή του:

«Λύκοι βαρείς» θα μπουν στο ποίμνιο. Και το πιο τραγικό, ότι κι από αυτούς «τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν **διστραμμένα**, για να **αποσπούν τους μαθητές πίσω από τον εαυτό τους.**»

Γι' αυτό τους καλεί: «**Προσέχετε στον εαυτό**

σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο.» Η ευθύνη τους είναι ακέραια, γιατί το Άγιο Πνεύμα τούς έχει αναθέσει να ποιμάνουν την Εκκλησία Του, την αγορασμένη με το **Αίμα του Χριστού.**

Όταν ο Απόστολος, ο σύζυγός μου, αντιμετώπισε «**λύκους βαρείς**» στο ποίμνιο όπου υπηρετούσε, παρ' όλη τη βεβαρημένη του υγεία, δε λογάριασε το προσωπικό του συμφέρον. Καθώς αναγκάστηκε ν' αντιμετωπίσει τους «ταραξίες» προσωπικά, άφησε την τελευταία του πνοή. Έβαλε τη ζωή του για τα πρόβατα!

Αγαπητό παιδί του Θεού, σε όποια διακονία βρίσκεσαι, το «**πρόσεχε τον εαυτό σου**» και τις ψυχές που υπηρετείς, ισχύει και για σένα. Να γίνεις **τύπος** πιστού ανθρώπου, συνετού, φιλαλήθη και ειρηνοποιού.

Κύριε,

Βοήθα με να υπηρετώ παντού και πάντα ως ενώπιό Σου, με άγιο φόβο και με αγάπη, ξέροντας ότι θα δώσω λόγο μια μέρα σε Σένα.

15 Φεβρουαρίου

«Εκείνος πρέπει να αυξάνει, εγώ να ελαττώνομαι.» (Ιωάν.3:30)

Ο **Ιωάννης ο Βαπτιστής**, ο σπουδαίος αυτός προφήτης του Θεού, είχε πλήρη συναίσθηση ποιος ήταν ο ίδιος και ποιος ήταν ο **Ιησούς Χριστός**.

Όταν άρχισε ο Χριστός τη δημόσια σταδιοδρομία Του, ο Ιωάννης άρχισε να χάνει τους μαθητές του, γιατί ακολουθούσαν το Χριστό. Αντί όμως να νιώθει περιθωριοποιημένος, ομολογεί την ευχαρίστησή του: *«Ο φίλος τού νυμφίου... χαίρεται υπερβολικά για τη φωνή τού νυμφίου... Εκείνος πρέπει να αυξάνει, εγώ να ελαττώνομαι.»*

Το μήνυμα που μας δίνει με το παράδειγμά του, είναι: **«ΕΣΥ**, δούλε του Θεού, πρέπει όλο και να σβήνεις από το προσκήνιο. Να γίνεις ένας αφανής πιστός εργάτης. **Εκείνος** πρέπει να φαίνεται στη ζωή σου και να παίρνει όλη τη δόξα. **Σε Εκείνον** ανήκουν οι ψυχές. Μην περιμένεις αναγνώριση των κόπων σου. **Πρόσεχε!** Ο Σατανάς μπορεί να σου στερήσει το στεφάνι σου».

Πριν πολλά χρόνια, άκουσα από μία ιεραπόστολο πώς περιφρονήθηκε από συναδέλφους ιατρούς, που η ίδια τούς είχε εκπαιδεύσει. Αλλά ήξερε ότι αυτό ήταν το **μονοπάτι του Σταυρού**. Μάλιστα περιέγραψε τα διάφορα στάδια, πώς ο κόκκος του σταριού σαπίζει κάτω στη γη για να φέρει καρπό. (Ιωάν.12:24)

Ο Απόστολος των Εθνών ομολογεί: «Εγώ είμαι σταυρωμένος Χριστός ζει αντί εμού.» Έλεγε στα πνευματικά παιδιά του: *«Χαιρόμαστε όταν **εμείς** ασθενούμε, **εσείς** όμως είστε δυνατοί.»*

Όταν αναφέρεται στους κόπους του, αμέσως συμπληρώνει: *«Όχι **εγώ**, αλλά η **χάρη** του Θεού που ήταν μαζί μου.»*

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην κυνηγάς πόστα αυτοπροβολής.

Κύριε,

Η δική Σου χαρά για τη σωτηρία των ψυχών μου αρκεί πλήρως. Δε μ' ενδιαφέρει αν αναγνωρίζουν οι άνθρωποι τους κόπους μου.

16 Φεβρουαρίου

«Με ανέβασε από λάκκο ταλαιπωρίας ... και έβαλε στο στόμα μου καινούργιο τραγούδι, ύμνο στον Θεό μας.» (Ψαλμ.40:2)

Κάποιος διηγήθηκε μια πολύ χαρακτηριστική αλληγορική ιστορία για έναν **οδοιπόρο** που είχε πέσει σ' ένα **βαθύ λάκκο**. Οι απεγνωσμένες προσπάθειες για να βγει από κει μέσα δεν ωφελούσαν. Καθώς απελπισμένος αγωνιούσε, περνούν διαδοχικά από κει τρεις αρχηγοί θρησκειών, ο **Βούδας**, ο **Μωάμεθ** κι ο **Κομφούκιος**. Όλοι τους δείχνουν κάποιο ενδιαφέρον, αλλά οι συμβουλές τους δε φέρνουν κανένα αποτέλεσμα. Τέλος περνάει και κάποιος Άλλος. Του λέει με περίσσεια κατανόηση: «Ξέρω γιατί έπεσες και ότι μόνος σου δεν μπορείς να βγεις, όσο κι αν προσπαθείς. Μόνο Εγώ μπορώ να σε βγάλω, αλλά πρέπει να κατέβω στο λάκκο κοντά σου.» Αυτό και έκανε. Και καταπληγμένος τον έβγαλε από το λάκκο. Αυτός ήταν ο **Ιησούς Χριστός**. Μετά του λέει: «Τώρα δώσε μου το χέρι να σε οδηγήσω ασφαλώς, γιατί υπάρχουν πολλές παρόμοιες λακκούβες.»

Μάθαμε πως ο Θεός μέσω του Χριστού μάς ελευθερώνει από τα δίχτυα της αμαρτίας και του Σατανά. Μας κάνει **καινούριους ανθρώπους**, μας δίνει **καινούρια καρδιά, καινούριο νου**, καινούριο τρόπο ζωής με το Άγιο Πνεύμα.

Σήμερα βλέπουμε ότι επιπλέον μας μαθαίνει και ένα **καινούριο τραγούδι**. Πρώτα, τα τραγούδια μας ήταν τελείως κοσμικά. Τώρα υμνούμε το Θεό, τη θαυμαστή Του αγάπη και τη λύτρωσή Του!

Ο βασιλιάς Δαβίδ δεν ξεχνάει, πώς ο Θεός τον έβγαλε από το δικό του λάκκο ταλαιπωρίας και πώς έβαλε **«στο στόμα του ένα καινούργιο τραγούδι»**. Ύμνο στον Κύριο!

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην ξεχνάς ποτέ πόσο ακριβά στοίχισε η λύτρωσή Σου στον Κύριο. **Ψάλλε Του** τώρα ύμνους ευγνωμοσύνης.

Κύριε,

**Θα υμνώ το Όνομά Σου για το έργο του Σταυρού
Ήμουν πρόβατο χαμένο και με βρήκες στο γκρεμό.**

17 Φεβρουαρίου

«Καινούρια εντολή σάς δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα.» (Ιωάν.13:34)

Αυτή την **Καινούρια Εντολή** απευθύνει ο Κύριος στους γνήσιους μαθητές Του, αυτούς που έχουν **αναγεννηθεί** με το Άγιο Πνεύμα.

Το ερώτημα είναι, πώς πρέπει να φερόμαστε αναμεταξύ μας ως λυτρωμένες ψυχές, ως **Εκκλησία Χριστού**; Ιδιαίτερα όταν προκύψουν προβλήματα. Όπως συμβαίνει σε μια οικογένεια.

Στην πρώτη Αποστολική Εκκλησία βλέπουμε την ιδανική συμβίωση: **«Η καρδιά και η ψυχή τού πλήθους, εκείνων που πίστεψαν, ήταν μία... είχαν τα πάντα κοινά».** (Πράξ.4:32-33).

Και όταν κάποτε προέκυψε κάποιο σοβαρό πρόβλημα, αμέσως οι Απόστολοι όρισαν 7 διακόνους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου, ώστε να επιμεληθούν και η αδικία να διορθωθεί και να εξαφανιστεί.

Ποιο ήταν το μυστικό; Είχαν ζωντανή εξάρτηση από την **Κεφαλή** της Εκκλησίας, τον **Ιησού Χριστό**, και την **καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος**. Υπάκουαν τον Κύριο και **έμεναν στη διδασκαλία των Αποστόλων**. Είχαν **αληθινή αγάπη** ο ένας προς τον άλλο. Αληθινό ενδιαφέρον. Δεν αρκούσαν απλώς σε τυπικές χειραψίες και φιλία. Αλήθεια, **πώς αγαπούσε ο Χριστός τους μαθητές Του**; Τους έκανε τα χατίρια; Όχι, βέβαια. Κουκούλωνε την αμαρτία για να μην τους χάσει; Ούτε. Τους τιμωρούσε, τους καταπίεζε; Περιφρονούσε τη χαμηλή νοημοσύνη τους ή την ολιγοπιστία τους; Με τι γλυκύτητα τους μάλωνε, κι αυτό σε ώρα κατάλληλη! Πίσω από κάθε Του συμπεριφορά υπήρχε η **ΑΓΑΠΗ!** Η **Αγάπη** που δε ζητάει τα δικά της αλλά κάνει το παν για να θεραπευθεί το χλωλό, να μην εξαρθρωθεί.

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε στόχο να μάθεις να **αγαπάς όλους όπως ο Χριστός**. Αλλιώς θα ματαιοπονείς, ό, τι κι αν κάνεις.

Κύριε,

*Σου χρωστώ απέραντη ευγνωμοσύνη για την **αγάπη Σου** στη ζωή μου. Βοήθα με κι εγώ **ν' αγαπώ** όλα τα παιδιά Σου, όπως Εσύ μ' αγαπάς.*

18 Φεβρουαρίου

«Η αγάπη του Χριστού μάς συσφίγγει.» (2Κορ.5:14-15)

Σε μια συνάθροιση στο εξωτερικό, διηγείται κάποιος που ήταν παρών, μαζεύτηκαν κάποιοι πιστοί και έβαλαν στόχο να έχουν όλοι **μία** σκέψη, **μία** κρίση και **μία** γνώμη σε όλα τα ζητήματα.

Πίστευαν ότι μ' αυτό τον τρόπο μπορεί το Άγιο Πνεύμα να τους **αναζωπυρώσει**. Αυτό όμως κατέληξε σε μια φοβερή παγίδα, γιατί, όποιος έφερνε κάποια **γνώμη διαφορετική** από τον **«υπεύθυνο»**, θεωρείτο σαρκικός και τον απέκλειαν από τη συνάθροιση. Του απαγόρευαν να προσεύχεται και να διαβάζει το λόγο του Θεού για βδομάδες. Έτσι η ψυχή βυθιζόταν στον τρόπο και στην απελπισία.

Αυτοί, ό, τι άλλο κι αν είχαν, σίγουρα δεν είχαν την **Καινούρια Εντολή του Χριστού**. Δεν ένωνε τις καρδιές τους η **Αγάπη του Χριστού** που *«πέθανε για χάρη όλων, ώστε αυτοί που ζουν, να μη ζουν πλέον για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε»*. Δεν ακολουθούσαν την διδασκαλία των Αποστόλων.

Πόσο πρέπει να προσέχουμε, ώστε να μη μας πλανήσει ο Σατανάς ως άγγελος φωτεινός. Πόσοι εργάτες του Θεού σήμερα έχουν πάρει ακραίες αποφάσεις, αν και ζηλωτές για τη σωτηρία ψυχών, όμως **φανατικοί**, προκαλώντας διαιρέσεις για επουσιώδη ζητήματα.

Η πνευματική **ομοψυχία** προϋποθέτει οι πιστοί να παραμερίζουν το **«Εγώ»**, να κρατούν τον **παλιό άνθρωπο** στο **Σταυρό** και να **διοικούνται από το Άγιο Πνεύμα**.

Αγαπητή ψυχή, αν βρεθείς σε περιβάλλον όπου κυριαρχεί αταξία και καταπίεση, απομακρύνσου. Ο Χριστός, αν και η Κεφαλή της Εκκλησίας, σέβεται την **ελευθερία** του ατόμου και εκτρέφει και περιθάλλει το κάθε μέλος του Σώματός Του.

Κύριε,

Βοήθα με να έχω αρμονική σχέση με τα άλλα μέλη του Σώματός Σου χωρίς να κουκουλώνω την αμαρτία. Να ζητώ το πνευματικό συμφέρον και των άλλων. Μόνο έτσι θα μπορεί το Σώμα να προοδεύει.

19 Φεβρουαρίου

«Τούτο είναι το αίμα μου, αυτό της καινούριας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.» (Ματθ.26:28)

«Αυτό να το κάνετε στη δική μου ανάμνηση.» (Λουκ.22:19)

Ο λαός Ισραήλ έπρεπε κάθε χρόνο να γιορτάζει το **Πάσχα** για να **θυμάται** την **Έξοδό του απ' την Αίγυπτο** και πώς γλύτωσε από τη σκλαβιά και το θάνατο, καθώς ο άγγελος προσπέρασε όλα τα σπίτια των Εβραίων όπου έβλεπε το **αίμα** στους παραστάτες των θυρών.

Σήμερα θα δούμε την **Καινούρια Διαθήκη** και πως την **εγκαινίασε** ο Κύριος στο **Τελευταίο Δείπνο** με τους μαθητές Του με τον **Άρτο** και τον **Οίνο** που συμβολίζουν το **Σώμα** Του και το **Αίμα** Του. Ο πιστός που συμμετέχει στο Δείπνο του Κυρίου, πρέπει να θυμάται ότι: *«Το δικό μας Πάσχα, θυσιάστηκε για χάρη μας ο Χριστός.»* Και να **γιορτάζει το Πάσχα**, *«όχι με ζύμη παλιά ούτε με ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρίνειας και αλήθειας.»* (1Κορινθ.5:8)

Ο λυτρωμένος καλείται να συμμετέχει στο **Δείπνο του Κυρίου**, για να **θυμάται** τη **Σταύρωση του Χριστού**. Να **θυμάται** ότι ήταν σκλάβος της αμαρτίας και του Σατανά. Ότι ο αιώνιος θάνατος τον περίμενε αν ο Χριστός δεν έχυνε το **Αίμα Του** για να τον λυτρώσει. Γι' αυτό παίρνει μέρος στο Δείπνο **«στη μνήμη» της θυσίας του Κυρίου**.

Αγαπητή ψυχή, γονάτισε μπροστά στο Λυτρωτή σου Χριστό για την **Καινούρια Διαθήκη**. Λάβε μέρος στην **Άγια Κοινωνία** όχι τυπικά. Αλλά με πλήρη συναίσθηση, ευλάβεια και ευχαριστία.

Κύριε,

Βοήθα με να θυμάμαι ότι δε λυτρώθηκα με χρυσάφι και ασήμι, αλλά με πολύτιμο Αίμα Σου. Και ποτέ να μην ξεχνώ ότι είμαι μια αμαρτωλή μετανοιωμένη, κατά χάρη λυτρωμένη.

20 Φεβρουαρίου

«Στις έσχατες ημέρες θα έρθουν κακοί καιροί.» (2Τιμ.3:1)

Ο Θεός μέσα στο Γράμμα Του, την **Αγία Γραφή**, δίνει πληροφορίες για όλα τα θέματα που χρειάζεται ο άνθρωπος, ώστε να είναι πλήρως ενημερωμένος.

Το κυριότερο και πρωταρχικό, του φανερώνει την **αμαρτωλή του κατάσταση** και τον **τρόπο συμφιλίωσής του** μαζί Του.

Μετά τού αποκαλύπτει τα θαυμαστά σχέδια που έχει. Ο Θεός δε μας αφήνει στο σκοτάδι, απληροφόρητους. Θέλει να **γνωρίζουμε την αλήθεια** για όλα τα θέματα που μας αφορούν προσωπικά και για όλα όσα θα λάβουν χώρα στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Έτσι βλέπουμε ότι δίνει πλήρη αποκάλυψη, ακόμα και για όλα όσα θα συμβούν στους **ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ**.

Είναι χαρακτηριστικό πως ο Ιακώβ, ο Πατριάρχης του λαού του Θεού, πριν πεθάνει, κάλεσε τους δώδεκα γιους του και τους είπε: **«Συγκεντρωθείτε για να σας αναγγείλω τι πρόκειται να συμβεί σε σας, στις έσχατες ημέρες»** (Γέν.49:1) Ήταν ανάγκη να γνωρίζουν τις εξελίξεις των γεγονότων, σύμφωνα με τα σχέδια του Θεού.

Μην ξεχνάμε ότι την **πλήρη εποπτεία της ανθρώπινης ιστορίας** την έχει μόνο ο Θεός. Παρ' όλο που η ανθρώπινη ανταρσία ενεργεί ενάντια στα σχέδια του Θεού, δεν μπορεί να ανατρέψει τα τελικά σχέδιά Του. Για παράδειγμα, η έπαρση του ανθρώπου υψώθηκε σε τέτοιο σημείο, ώστε να χτίσει τον Πύργο της **Βαβέλ** για να φτάσει στον ουρανό. Ο Θεός όμως ακύρωσε τα αλαζονικά του σχέδια φέρνοντας σύγχυση στις γλώσσες. Έτσι **δημιουργήθηκαν τα διάφορα έθνη** και οι **φυλές** και σκόρπισαν σε όλα πλάτη της γης.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μάθε τα σχέδια του Θεού και **ησύχασε** μένοντας μέσα στη χάρη Του. **«Ο Κύριος ματαιώνει τη βουλή των εθνών, ανατρέπει τους συλλογισμούς των λαών.»** (Ψαλ.33:10)

Κύριε,

Οι βουλές Σου είναι σοφές. Καταφεύγω σε Σένα και αναπαύομαι!

21 Φεβρουαρίου

«Υπάρχει Θεός.. και κάνει γνωστό στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, τι πρόκειται να γίνει στις έσχατες ημέρες.» (Δαν.2:28)

Κάποτε ο Ναβουχοδονόσορ, συλλογιζόταν τι άραγε θα συμβεί στις **Έσχατες Μέρες**. Και ο Θεός του απεκάλυψε. Αξίζει να μάθουμε αυτά

που ο Θεός του έδειξε, μέσω του Δανιήλ.

Συγκεκριμένα, τού **φάνέρωσε** τις τέσσερις αυτοκρατορίες που θα διαδεχτούν την δική του: Η αυτοκρατορία των **Μήδων και Περσών** η **Ελληνική** - του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των διαδόχων του μετά η **Ρωμαϊκή**. Και μετά μια άλλη **Βασιλεία** που δε θα έχει τέλος.

Ξέρουμε ότι αυτή η προφητεία του Θεού πραγματοποιήθηκε με μαθηματική ακρίβεια, όπως βεβαιώνει η Ιστορία.

Σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη να γνωρίζουμε τα **γεγονότα** και τις **προειδοποιήσεις** του Κυρίου αναφορικά με τις **Έσχατες Μέρες**.

Έλεγε ένας πιστός για τους πολιτικούς, ότι θέλουν κρέμασμα, γιατί έφεραν τους ανθρώπους σ' αυτά τα χάλια. Ο Θεός όμως βλέπει όλα από διαφορετική οπτική γωνιά. Βλέπει τους πάντες αμαρτωλούς, όπως έβλεπε τα Σόδομα. Η απόφασή Του είναι: **«Θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία [του], και τους ασεβείς για την ανομία τους.»** (Ησ.13:11) **«Επειδή, οργή του Θεού αποκαλύπτεται από τον ουρανό επάνω σε κάθε ασέβεια και αδικία ανθρώπων.»** (Ρωμ.1:18)

Αγαπητό παιδί του Θεού, εσύ, ό, τι κι αν περνάς στη ζωή σου, πρέπει να ξέρεις ότι ο Θεός το επιτρέπει και έχει το σκοπό Του. Αν συμμορφωθείς με τις οδηγίες Του, θα δώσει λύσεις θαυμαστές στα προβλήματά σου και θα σε φυλάξει απ' την **ώρα του Πειρασμού**.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που με καλεις να εξέλθω από τον αποστάτη κόσμο, για να μην απολεστώ κι εγώ μαζί με τους άνομους. Κρύβομαι μέσα Σου, όπως ο Νώε στην Κιβωτό, στον Κατακλυσμό.

22 Φεβρουαρίου

«Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ... δοξάζω τον βασιλιά τού ουρανού.»
(Δαν.4:37)

Τι είχε συμβεί ώστε ο μεγάλος κοσμοκράτορας να **δοξάζει** το Θεό; Επειδή είχε **υπερηφανευθεί**, ο Θεός τον προειδοποίησε ότι θα εκδιωχθεί απ' τους ανθρώπους και για επτά χρόνια θα κατοικεί με τα θηρία του χωραφιού και θα τρώει αυτά που τρώνε τα ζώα μέχρις ότου αναγνωρίσει ότι ο «Ύψιστος [είναι] ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει, τη δίνει.»

Και πραγματικά με ακρίβεια εκτελέστηκαν όλα αυτά στη ζωή του.

Είναι συγκλονιστική η διήγηση της εμπειρίας του που κάνει ο ίδιος μετά τα 7 χρόνια. Αξίζει να τη διαβάσουμε:

«Στο τέλος των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ, σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό, και τα **μυαλά μου επέστρεψαν σε μένα, και **ευλόγησα τον Ύψιστο... και δόξασα αυτόν ... του οποίου η εξουσία [είναι] εξουσία αιώνια, και η βασιλεία του σε γενεά και γενεά· και όλοι οι κάτοικοι της γης λογίζονται μπροστά του ως [ένα] τίποτε· και σύμφωνα με τη θέλησή του πράττει στο στράτευμα του ουρανού, και στους κατοίκους της γης... Για δόξα της βασιλείας μου επανήλθε σε μένα η λαμπρότητά μου και η μορφή μου... και στερεώθηκα στη βασιλεία μου... Τώρα, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ... **δοξάζω τον βασιλιά τού ουρανού·** επειδή... μπορεί να **ταπεινώσει αυτούς που περπατούν μέσα στην υπερηφάνεια.**»** (Δαν.4:34-37)**

Τι αποκαλυπτική ομολογία ενός **κοσμοκράτορα!** Η έπαρση πάντα προηγείται της πτώσης. Αλλά και η **ταπεινώση προηγείται της δόξας!** Μακάρι όλοι, άρχοντες και αρχόμενοι, να μάθουμε αυτό το μυστικό!

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην έχεις μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σου. Ζήσε ταπεινά ενωμένος με το Χριστό για να έχεις τη **χάρη** του Θεού.
Κύριε,

Σ' ευχαριστώ γιατί με έφερες στα **συγκαλά μου. Ζούσα σαν τον άσωτο γιο με τα γουρούνια. Τώρα δοξάζω το Θεό και για τη Χάρη Του!**

23 Φεβρουαρίου

«Ο ΘΕΟΣ ... σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου τού Γιού.» (Εβρ.1:1)

Μέχρι την εμφάνιση του Χριστού στον κόσμο, ο Θεός μιλούσε στους ανθρώπους μέσω των **προφητών**. Τώρα, στις **«έσχατες μέρες»**, μας μίλησε **μέσω του Γιού Του**. Κι αυτή είναι η **τελευταία ομιλία** Του. Όσοι έρχονται, μετά το Χριστό, τάχα από μέρους του Θεού να μιλήσουν κάτι άλλο, είναι ψευδείς.

Προχθές μου έλεγε μια κοπέλα: «Γιατί δεν έρχεται κάποιο πρόσωπο απ' αυτούς που έχουν πεθάνει, να μας πει τι υπάρχει;»

«Μα ήρθε ο Χριστός» της είπα. Αυτός πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε. Διακήρυξε: Εγώ είμαι η **αλήθεια**, η **ζωή**, η **ανάσταση**, όποιος πιστεύει σε Μένα, κι αν πεθάνει θα ζήσει.»

Τη ρώτησα αν διαβάζει το Ευαγγέλιο. Δε διάβαζε. Πόσο πλανιέται ο άνθρωπος! Τι λυπηρό, να μη θέλεις να βρεις τη λύτρωση ενώ είναι τόσο κοντά σου!

*«Κατά τις **έσχατες ημέρες**, λέει ο Θεός, θα ξεχύσω από το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας... και οι πρεσβύτεροί σας θα δουν όνειρα.»* (Ιωήλ2:28-29. Πράξ.2:17)

Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε την ημέρα της **Πεντηκοστής**.

Έτσι, γεννήθηκε η **Εκκλησία** του Χριστού και η ανθρωπότητα εισήλθε στην τελική ευθεία των σχεδίων του Θεού, των **«Εσχάτων Ημερών**, πριν το τέλος του Κόσμου», όπως αποκαλύπτει ο λόγος του Θεού.

Αγαπητό παιδί του Θεού, πιάσου σφιχτά από το Χριστό. Αυτός είναι το **A** και το **Ω**! Ακολουθήσε Τον με πλήρη αυταπάρνηση. Οι βουλές του Θεού θα ολοκληρωθούν όπως είναι γραμμένες στην **Αποκάλυψη**.

Κύριε,

*Πόσο Σ' ευχαριστώ, που ήρθες στον κόσμο να με λυτρώσεις με το Αίμα Σου και να με κάνεις παιδί του Θεού! Από την εξουσία του Σατανά να με μεταφέρεις στην **Ουράνια Βασιλεία Σου!***

24 Φεβρουαρίου

«Γνωρίζοντας τούτο, ότι στις έσχατες ημέρες θα έρθουν εμπαιίκες... λέγοντας: Πού είναι η υπόσχεση της παρουσίας του;»(2Πέτρ.3:3)

Ο Ίδιος ο Κύριος φανέρωσε στους μαθητές Του τα εξής σχετικά με τις **έσχατες μέρες**: «Θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα· οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο και την προσδοκία των [δεινών] που επέρχονται στην οικουμένη· επειδή, οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Και τότε θα δουν τον **Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφο και με δύναμη και πολλή δόξα.**» (Λουκ.21:25-27)

Το ίδιο και ο απ. Πέτρος, εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα, γράφει: «Θα έρθει η **ημέρα τού Κυρίου**, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικό συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν.» (2Πέτρ.3:10)

Πολλοί, λοιπόν, θα εμφανιστούν και θα λένε: «Πού είναι η υπόσχεση της παρουσίας του; Όλα παραμένουν έτσι από την αρχή της κτίσης.» Γι' αυτό ο Απ. Πέτρος προειδοποιεί τους πιστούς να **προσέχουν** να μην επηρεαστούν. Επίσης λέει: «Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσή [του], όπως μερικοί [το] θεωρούν [αυτό] βραδύτητα· αλλά μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν, αλλά όλοι να έρθουν σε μετάνοια.» (2Πέτρ. 3:9) Και προσθέτει: «Στον Κύριο μία ημέρα [είναι] σαν 1.000 χρόνια, και 1.000 χρόνια σαν μία ημέρα.»

Αγαπητό παιδί του Θεού, άκου την προτροπή του Κυρίου: «Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά διαλύονται, ποιοι πρέπει να είστε εσείς σε άγια διαγωγή και ευσέβεια;» (2Πέτρ.3:11). Ο Κύριος θα έρθει σε ώρα απρόσμενη. Μπορεί να έρθει **σήμερα!** Είσαι κατά πάντα έτοιμος;

Κύριε,

Βοήθα με μην ξεχαστώ μέσα στις βιοτικές μέριμνες. Αλλά να αγρυπνώ όπως οι πέντε φρόνιμες παρθένες.

25 Φεβρουαρίου

«Το Πνεύμα λέει με σαφήνεια, ότι στους έσχατους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων.» (1Τιμ.4:1)

Όταν οι μαθητές του Κυρίου Ιησού Χριστού Τού έκαναν ερωτήσεις σχετικά με τα γεγονότα των **«Εσχάτων Ημερών»**, το πρώτο που τους είπε ήταν να **προσέχουν να μην πλανηθούν**. Γιατί; **«Επειδή, θα σηκωθούν... ψευδοπροφήτες· και θα δείξουν σημεία και τέρατα, για να εξαπατούν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.»**(Μάρκ.13:22)

«Σημεία», λοιπόν, και **«θαύματα»**, δεν είναι απόδειξη ότι ο μηνυτής είναι από το Άγιο Πνεύμα. Και ο Σατανάς κάνει θαύματα. Εξάλλου έχουμε την **ξεκάθαρη προειδοποίηση του Αγίου Πνεύματος** σχετικά με τον **κίνδυνο** που διατρέχουν οι πιστοί. Να **αποστατήσουν από την πίστη**. **Πώς; «Προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και διδασκαλίες δαιμονίων.»** Ο πιστός πρέπει να **διερευνά** εξονυχιστικά την κάθε διδασκαλία που ακούει: 1)αν είναι σε **αρμονία** με όλα τα γραμμένα στην **Αγία Γραφή**. Και 2) τι θέση έχει αναφορικά με το **Σταυρό, την αμαρτία, το Σατανά και την αιώνια ζωή**.

Για παράδειγμα, η **Χριστιανική Επιστήμη**, η **Θεοσοφία**, ο **Πνευματισμός** και οι **Χιλιαστές** απορρίπτουν την **αμαρτία** και την **ανάγκη της σταυρικής θυσίας του Χριστού**.

Στη **Χριστιανική Εκκλησία** του 21^{ου} αιώνα, αναρίθμητες ψευδείς **«διδασκαλίες»** έχουν διεισδύσει, που **υποβαθμίζουν** έμμεσα το **τέλειο λυτρωτικό έργο του Χριστού με το Αίμα Του**, προσθέτοντας **«υπερφυσικές»** εκδηλώσεις ως απαραίτητη απόδειξη Αναγέννησης και Πλήρωσης με Άγιο Πνεύμα . Δε θεωρούν αρκετή τη **μετάνοια και την πίστη** του ανθρώπου και την πλήρη παραχώρησή του.

Αγαπητή ψυχή, ο Χριστός ζητάει την υπακοή σου στις εντολές Του.

Κύριε,

Βοήθα με να μένω σταθερή κάθε μέρα στην ολοκληρωμένη αποκάλυψη της αλήθειας του Ευαγγελίου.

26 Φεβρουαρίου

«Εσύ να μένεις σ' εκείνα που έμαθες και πιστώθηκες, ξέροντας από ποιον τα έμαθες.» (2Τιμ.3:13-14)

Η Εκκλησία του Χριστού διανύει την πιο **επικίνδυνη περίοδο** της ιστορίας της, σύμφωνα με το λόγο του Θεού. Ο πιστός που αγνοεί τους **κινδύνους** είναι ευάλωτος να παγιδευτεί!

Ας δούμε μερικές **προτροπές και παραγγελίες** του Θεού για να προφυλαχτούμε και να μην πλανηθούμε.

Στο σημερινό χωρίο ο Θεός προτρέπει τον Τιμόθεο και τον κάθε πιστό να **μένει** στις **σωστές αλήθειες** που έμαθε από το λόγο του Θεού, γιατί είναι περιτριγυρισμένος από πονηρούς και **γοητευτικούς** ανθρώπους, που **«θα προκόψουν προς το χειρότερο, πλανώντας και πλανώμενοι.»** Αυτό προϋποθέτει να **αγαπάει** ο πιστός την **Αλήθεια** πιο πολύ από τον **εαυτό του** και τις προσωπικές φιλοδοξίες του.

Τον καλεί να έχει **υπομονή** στις θλίψεις. (Ματθ.24:13)

Παραγγέλλει όλους τους πιστούς να έχουμε **«αγάπη από καρδιά καθαρή και συνείδηση αγαθή, και πίστη ανυπόκριτη.»** (1Τιμ.1:5) Γιατί όσοι **αποπλανήθηκαν** απ' αυτά, εκτράπηκαν σε ματαιολογία.

Επίσης μας καλεί: **«να μη νηπιάζουμε.»** Γιατί έτσι εύκολα **παρασυρόμαστε** από ψευδείς διδασκαλίες. (Εφεσ.4:14)

Τέλος προτρέπει: **«Εσείς αγαπητοί, καθώς [τα] γνωρίζετε αυτά από πριν, φυλάγεστε, για να μη παρασυρθείτε με την πλάνη των ανόμων, και εκπέσετε από το στήριγμά σας. Αυξάνεστε δε στη χάρη και στη γνώση του Κυρίου μας και Σωτήρα, Ιησού Χριστού.»** (2Πέτρ.3:17-18)

Αγαπητό παιδί του Θεού, ζήτα σοφία, ώστε να διακρίνεις τις παγίδες. Και να φυλάς τον εαυτό σου **«στην αγάπη τού Θεού, προσμένοντας το έλεος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε αιώνια ζωή.»** (Ιούδ.21)

Κύριε,

*Ζητώ τη χάρη Σου, ώστε να θυμάμαι πάντα το **Σταυρό** Σου. Με φόβο και τρόπο να εργάζομαι τη σωτηρία μου, στηριγμένη σε Σένα.*

27 Φεβρουαρίου

«Θα ακούσετε πολέμους και φήμες πολέμων· προσέχετε, μη ταραχτείτε· επειδή, όλα αυτά πρέπει να γίνουν.» (Ματθ.24:6)

Μια άλλη προτροπή, πολύ σημαντική, που ο Κύριος δίνει στους μαθητές Του σχετικά με τα γεγονότα των **τελευταίων καιρών**, είναι, να μην **ταράζονται**.

Διερχόμαστε μια πρωτόγνωρη **Οικονομική Κρίση** που αγκαλιάζει αργά αλλά σταθερά όλο τον Πλανήτη μας. Οι άνθρωποι εξοικειώνονται όλο και πιο έντονα με το όνομα του **Αντίχριστου** καθώς και το **χάραγμα** του και αναρωτιούνται με φόβο: «Τι μας περιμένει στο μέλλον;» Και είναι φυσικό, όπως μας λέει ο λόγος του Θεού, να **«λιποψυχούν από το φόβο και την προσδοκία των δεινών που επέρχονται στην οικουμένη.»** Το μήνυμα που στέλνει ο Κύριος στους αληθινούς πιστούς είναι: **«Προσέχετε, μην ταραχτείτε. «Μη φοβηθείτε· επειδή, αυτά πρέπει να γίνουν πρώτα.»** (Λουκ.21:9)

Τι παρήγορη προτροπή σ' όσους βαδίζουμε στα ίχνη του Κυρίου!

Αξίζει να δούμε το προσωπικό μήνυμα που έστειλε ο Θεός σ' έναν άνθρωπο πιστό, τον Αβδέ- μέλεχ, σε καιρούς πολύ κακούς, όταν η **Ιερουσαλήμ** θα καταστρεφόταν μαζί με το Ναό και άλλοι θα σκοτώνονταν, άλλοι θα πήγαιναν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα:

«Εγώ θα φέρω τα λόγια μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό... και θα εκτελεστούν μπροστά σου εκείνη την ημέρα. Όμως, θα σε σώσω κατά την ημέρα εκείνη... και δεν θα παραδοθείς στο χέρι των ανθρώπων, των οποίων το πρόσωπο εσύ **φοβάσαι· θα σε σώσω... **επειδή στηρίχθηκες με εμπιστοσύνη σε μένα.**»** (Ιερ.39:16-18)

Αγαπητή ψυχή, εσύ πού στηρίζεσαι; Στο Θεό ή σε ανθρώπους; Ο Αβδέ-μέλεχ εμπιστευόταν στο Θεό, γι' αυτό ο Θεός του υποσχέθηκε ότι θα τον σώσει. Το ίδιο υπόσχεται και σε σένα, αν Τον υπακούς.

Κύριε,

«Την ημέρα που θα φοβηθώ, θα ελπίζω σε σένα.» (Ψαλ.56:3) **Εσύ είσαι το καταφύγιό μου. Ο ασάλευτος Βράχος μου. Σ' ευχαριστώ!**

28 Φεβρουαρίου

«Θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφο και με δύναμη και πολλή δόξα.» (Λουκ.21:27)

Τη νύχτα των παθών Του ο Κύριος υποσχέθηκε στους μαθητές Του: **«Έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα.»** (Ιωάν.14:3) Όταν αναλήφθηκε, δύο άγγελοι φάνηκαν στους μαθητές και είπαν: **«Άνδρες... Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε, θα έρθει με τον ίδιο τρόπο.»** (Πράξ.1:10-11) Η **ζωντανή ελπίδα** που φλογίζει τον αληθινό πιστό είναι ο **«Δεύτερος Ερχομός του Χριστού»**.

Ίσως αναρωτηθούμε: «Πώς θα γίνουν όλα αυτά;» Ο απ. Παύλος απαντάει: **«Ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα... κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε... θα αρπαχτούμε μαζί τους... με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα.»** (1Θεσ.4:16-17)

Κάποτε ένας νεαρός σκλάβος υπέφερε πολύ από τις συνεχείς μαστιγώσεις από το αφεντικό του. Μια μέρα, καθώς πάλι ήταν έτοιμος να τον μαστιγώσει, σταμάτησε και του είπε:

–Τζακ, η πλάτη σου είναι όλο πληγές. Δεν βλέπω πού να χτυπήσω.

Πότε θα σταματήσεις να μιλάς για το Χριστό;

–Όσο θα επιτρέπει ο Θεός να ζω, θα μιλώ, κύριε.

–Και ποιο είναι το όφελός σου;

–Την **ημέρα της Ανάστασης**, κύριε, θα δείξω στον Πατέρα τις πληγές μου, που υπέφερα για το Χριστό.

Αυτό έγινε αιτία το αφεντικό του να πιστέψει στο Χριστό, μάλιστα αργότερα πριν πεθάνει του είπε:

–Τζακ, είσαι ελεύθερος. Πήγαινε όπου θέλεις και κήρυξε το Χριστό.

Αγαπητό παιδί του Θεού, με τη **ζωντανή ελπίδα** μέσα στην καρδιά σου, θα έχεις κουράγιο κι εσύ να υπομένεις όλα τα παθήματά σου.

Κύριε,

Βοήθα με να περιμένω με πίστη και λαχτάρα το Δεύτερο Ερχομό Σου!

1 Μαρτίου

«Έρχομαι σαν κλέφτης· μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάει τα μάτιά του, για να μη περπατάει γυμνός.» (Αποκ.16:15)

Λένε ότι πάνω από 300 φορές αναφέρεται ο **Δεύτερος Ερχομός** του Ιησού Χριστού στην **Καινή Διαθήκη**. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης ο Κύριος θυμίζει στους δικούς Του 5 φορές ότι **έρχεται γρήγορα** και τους καλεί να είναι **έτοιμοι**.

Εξάλλου η συμμετοχή μας στο **Δείπνο του Κυρίου** έχει σκοπό να μας θυμίζει, όχι μόνο τα **πάθη** Του αλλά και το **Δεύτερο Ερχομό Του**. Διαβάζουμε: *«Όσες φορές αν τρώτε το άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήρι τούτο, το θάνατο του Κυρίου εξαγγέλλετε, μέχρι την έλευσή του.»* (1Κορ.11:26)

Ο φύλακας μιας έπαυλης, για πολλά χρόνια ζούσε μόνος στο πλούσιο σπίτι του αφεντικού του. Μια μέρα ένας περαστικός θαύμαζε τον κήπο και τον ρώτησε:

–Πόσα χρόνια έχει να έρθει ο κύριός σου;

–20 χρόνια.

–Και 20 χρόνια τον περιμένεις και περιποιείσαι τον κήπο τόσο τέλεια;

Το μυστικό ήταν ότι ο έμπιστος φύλακας δεν ήξερε ποια μέρα και ποια ώρα θα ερχόταν το αφεντικό του. Του είχε υποσχεθεί ότι θα έρθει, αλλά θα ερχόταν χωρίς προειδοποίηση.

Αγαπητό παιδί του Θεού, περιμένεις τον Κύριο σαν αυτόν το δούλο; Βάλε λοιπόν στόχο να Τον περιμένεις χωρίς εκκρεμότητες στη σχέση σου με το Θεό και τους ανθρώπους. Άρχισε από τώρα!

Κύριε,

*Βοήθα με να μην αρκούμαι στις ωραίες προσευχές, αλλά ακούραστα να σπουδάζω πνευματικά, έτσι ώστε να βρεθώ δούλη αγαθή και πιστή μπροστά Σου εκείνη την Ημέρα του **Δεύτερου Ερχομού Σου**.*

2 Μαρτίου

«Να προσμένετε τον Υιό του από τους ουρανοί». ((1Θεσ.1:10)

Είναι αξιοπρόσεκτη η **επιστροφή** των Θεσσαλονικέων στο Χριστό. Στο γράμμα του ο απ. Παύλος τους επαινεί και του θυμίζει: **«Πώς**

επιστρέψατε στον Θεό από τα είδωλα, για να **δουλεύετε** έναν Θεό ζωντανό και αληθινό και να **προσμένετε** τον Υιό του από τους ουρανοί, που τον ανέστησε από τους νεκρούς, τον Ιησού, που μας **ελευθερώνει** από τη μέλλουσα οργή.»

Η **Επιστροφή** στο Θεό απ' τη ζωή της αμαρτίας, συνεπάγεται **υπακοή** στο θέλημα του Θεού και **προσμονή** του **Ερχομού του Χριστού**. Όταν ο άσωτος γιος επέστρεψε στον πατέρα του, είχε πάρει την απόφαση να τον **υπηρετεί** με σεβασμό.

Δε νοείται χριστιανός σωστός που σταματάει στο πρώτο βήμα. Δυστυχώς αυτό κηρύττουν πολλοί. Λένε: «Δώσε την καρδιά σου στο Χριστό και αρκεί. Είσαι σωσμένος.» Σήμερα, εκατομμύρια κόσμος που ονομάζονται «χριστιανοί» Καθολικοί, Ορθόδοξοι ή Ευαγγελικοί, νομίζουν ότι πηγαίνοντας στην εκκλησία, κάνοντας ελεημοσύνες, ανάβοντας ένα κερί, ψέλνοντας ύμνους, κηρύττοντας το λόγο του Θεού, είναι εντάξει.». Ο Θεός όμως καλεί την ψυχή να παρατήρει την αμαρτία, να Τον υπακούει, να Τον αγαπάει και να Τον λατρεύει πνευματικά και αληθινά και να **περιμένει τον ερχομό του Χριστού**. Πάνω στους ασεβείς όμως θα πέσει η **δικαία οργή του Θεού**.

Αγαπητή ψυχή, αγαπάς το Σωτήρα σου Χριστό πιο πολύ απ' τον **εαυτό σου** και απ' όλα που έχεις; Μόνο έτσι μπορείς να είσαι σωστός χριστιανός, **έτοιμος** να Τον συναντήσεις όταν **ξανάρθει** με δόξα.

Κύριε,

Βοήθα με ποτέ να μην ξεχνώ ότι γύρισα από την αμαρτία με ένα σκοπό: Να ζω σύμφωνα με όλο το θέλημα του Θεού Πατέρα, όπως το περιγράφει ο λόγος Του και να περιμένω το **Δεύτερό Σου Ερχομό**.

3 Μαρτίου

«Έρχομαι γρήγορα». (Αποκ.22:7)

Η Ζωντανή Ελπίδα του Δεύτερου Ερχομού του Χριστού συμβάλλει στην πρακτική χριστιανική ζωή στις εξής εκδηλώσεις:

1)Επαγρύπνησης. 2)Προσευχής. 3)Αγιασμού. 4)Πιστότητας. 5)Αναζωπύρωσης. 6)Νίκης ενάντια στην αμαρτία και το Σατανά.

Να μερικά σχετικά εδάφια:

«Αγαπητοί... όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν... Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός.» (1Ιωάν. 3:3)

«Αγρυπνείτε, επειδή δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας... Γι' αυτό... γίνεστε έτοιμοι.» (Ματθ.24:42 -44)

«Έρχομαι σαν κλέφτης· μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάει τα μάτια του, για να μη περπατάει γυμνός.» (Αποκ.16:15)

«Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα· τώρα, μου απομένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, το οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη... και σε όλους όσους επιποθούν την επιφάνειά του.» (2Τιμοθ.4:7-8)

«Προσμένοντας τη μακάρια ελπίδα, και την επιφάνεια της δόξας τού μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Χριστού.» (Τίτ.2:13)

«Πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο θήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε... είτε αγαθό είτε κακό.» (2Κορινθ. 5:10-11)

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην ξεχνάς ποτέ την υπόσχεση του Κυρίου:
«Έρχομαι γρήγορα!» Το πιστεύεις; Είσαι έτοιμος; Τον αγαπάς;

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που μου θυμίζεις ακόμα κι απ' τον Ουρανό ότι **ΕΡΧΕΣΑΙ!**

Περιμένω με λαχτάρα τη χρυσή αυγή.

Τώρα έχω θλίψεις, πόνους, πειρασμούς πολλούς.

Όπου να ' ναι ξέρω θα 'ρθει, ο Χριστός θα 'ρθει.

Μέχρι τότε θα υπομένω ό, τι κι αν συμβεί.

4 Μαρτίου

«Αν κάποιος πέσει, δεν σηκώνεται;» (Ιερ.8:4)

Τα μικρά παιδιά, όταν πρωτομαθαίνουν να περπατάνε, σε κάθε λίγα βήματα πέφτουν αλλά σηκώνονται. Μερικά, όμως, κλαίνε και μένουν εκεί που έπεσαν, μέχρι κάποιος τα σηκώσει.

Ο λόγος του Θεού παρομοιάζει την πνευματική ζωή με **περπάτημα**. Υπάρχει το ενδεχόμενο να πέσει ο πιστός σε ώρα μη αγρύπνιας. Το πρόβλημα είναι να σηκωθεί αμέσως. Μερικοί, σαν εκείνα τα

δειλά παιδιά, μένουν πεσμένοι. Κι ο Θεός ρωτάει: **«Αν κάποιος πέσει δε σηκώνεται; Γιατί αυτός ο λαός της Ιερουσαλήμ στράφηκε με παντοτινή στροφή; Αρνούνται να επιστρέψουν.»** (Ιερ.8:5)

Δυστυχώς ο άνθρωπος ευχαριστιέται να εξαπατάται: **«Αγάπησαν να πλανιούνται.»** (Ιερ.14:10) Ξέρω μια χριστιανή που συχνά πυκνά μένει πεσμένη πνευματικά. Έτσι ο Σατανάς την εξαπατά. Και ρωτάει ο Θεός: **«Δεν υπάρχει βάλσαμο; Δεν υπάρχει εκεί γιατρός; Γιατί, λοιπόν, η θυγατέρα τού λαού μου δεν ανέλαβε την υγεία της;»**

Τι φάρμακο δίνει ο Θεός; Στην έρημο, όταν δαγκώνονταν οι ψυχές από τα φίδια και κοιτάζαν στο χάλκινο φίδι, που συμβόλιζε τη **σταύρωση του Χριστού** (Ιωάν.3:14) αμέσως θεραπεύονταν. Πίσω από το φίδι κρυβόταν ο Σατανάς και η αμαρτία. Το μόνο λοιπόν θεραπευτικό φάρμακο που δίνει ο Θεός είναι το **Αίμα του Χριστού**.

Όταν λοιπόν **πιστέ** πέφτεις πνευματικά, καλείσαι να **αναγνωρίσεις** την αμαρτία σου, να **μετανιώσεις**, να την **παρατήσεις** και με **πίστη** να δεχθείς τη **συγχώρηση** που σου προσφέρει ο Χριστός. Έτσι πλήρως **θεραπεύεσαι** και αποκαθίσταται η σχέση σου με το Θεό.

Κύριε,

*Πόσο Σε ευχαριστώ ότι **υπάρχει φάρμακο** αποτελεσματικό για την αμαρτία μου. Να κοιτάζω στο **Σταυρό** με **πίστη** και να λέω: «Εχθρέ, μη χαιρέσαι στην πτώση μου, αν και έπεσα, θα σηκωθώ.»* (Μιχ.7:8)

5 Μαρτίου

«Κράξε σε μένα, και θα σου απαντήσω, και θα σου δείξω μεγάλα και απόκρυφα πράγματα, που δεν γνωρίζεις.» (Ιερ.33:3)

Μια μέρα, κάποιος φοιτητής, πολύ προβληματισμένος με το υπαρξιακό θέμα, ρώτησε:

—Κύριε, καθηγητά, μπορείτε να μου πείτε, τι υπάρχει μετά το θάνατο;

—Δυστυχώς, παιδί μου, δεν ξέρουμε τίποτα σχετικά με το θέμα αυτό. Θα μάθουμε όταν φύγουμε από τον κόσμο αυτό!

Πόσο διαφέρει η ανθρώπινη σοφία από τη σοφία του Θεού, που καλεί τον καθένα και λέει: «Κράξε σε Μένα. Εγώ έχω την απάντηση σε όλα τα ερωτήματά σου. Να σου πω, ότι, μέσα στον **Ιησού Χριστό** είναι **κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης.**»

Ο ίδιος ο Χριστός διακήρυξε: «Εγώ είμαι η **Αλήθεια**. Εγώ είμαι η **Ανάσταση** και η **Ζωή**, αυτός που πιστεύει σε Μένα κι **αν πεθάνει θα ζήσει**. Εκείνος που ακούει το λόγο μου και πιστεύει σ' αυτόν που με απέστειλε, έχει **αιώνια ζωή**, και σε κρίση δεν έρχεται, αλλά έχει ήδη μεταβεί από το θάνατο στη ζωή.» (Ιωάν.14:6, Ιωάν.11:25, Ιωάν.5:24)

Αγαπητή ψυχή, ό, τι αναζητάς κρύβεται μέσα στον **Ιησού Χριστό, το Σταυρωμένο**. Μην επηρεάζεσαι από όσα λένε οι άνθρωποι.

Ο Σατανάς έχει τυφλώσει τα μάτια της διάνοιας των απίστων. Γι' αυτό το **κήρυγμα του Σταυρού**, για τους Ιουδαίους και γενικά για τους θρησκευόμενους είναι σκάνδαλο, για τους μορφωμένους του κόσμου ανοησία, αλλά γι' αυτούς που έχουν δεχθεί το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριο, είναι πηγή **«θείας σοφίας, δύναμης»** λέει ο λόγος του Θεού. Εσύ έχεις δεχθεί τον Ιησού ως Σωτήρα Σου;

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ γιατί αποκαλύπτεις αυτές τις αλήθειες διαμέσου του Πνεύματός Σου στις ψυχές που διψάνε. Θύμιζε μου, **κάθε μέρα**, Ποιος είσαι και τι έκανες στο **Σταυρό** για μένα, για να Σ' αγαπώ ολόψυχα!*

6 Μαρτίου

«Εγώ θα φέρω σ' αυτή υγεία και γιατρεία, και θα τους γιατρέψω, και θα... δουν αφθονία ειρήνης και αλήθειας.» (Ιερ.33:6)

Τι θαυμαστή υπόσχεση του Θεού! Φοβάμαι ότι ένα μεγάλο μέρος των ανησυχιών μας σήμερα έχει να κάνει με την **υγεία** μας! Ο Κύριος μας καλεί να εμπιστευτούμε στη δική Του πρόνοια. Να ζητήσουμε, Αυτός να μας δείξει την **αιτία της κάποιας αρρώστιας** μας και να πάρουμε απ' Αυτόν οδηγία τι βήματα πρέπει να κάνουμε για τη **θεραπεία** μας. Η εμπειρία του **βασιλιά Εζεκία** είναι πολύ τρανταχτή. Διαβάζουμε:

«Ο Εζεκίας αρρώστησε σε θάνατο· Τότε... προσευχήθηκε στον Κύριο: Παρακαλώ, Κύριε, θυμήσου τώρα, πώς περπάτησα και έπραξα μπροστά σου το αρεστό. Και ο Εζεκίας έκλαψε μεγάλο κλαυθμό.» (2Βασ.20:1-3) Ποια ήταν η απάντηση του Θεού; **«Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου· εγώ θα σε γιατρέψω.»**

Αγαπητή ψυχή, ίσως κι εσύ, υποφέρεις από κάποιο «έλκος». Έλα με

πίστη και ταπείνωση στο **Μεγάλο Ιατρό** των ψυχών και των σωμάτων, τον **Ιησού Χριστό**.

Στον παραλυτικό ο Κύριος συγχώρεσε πρώτα τις αμαρτίες του και μετά τον θεράπευσε. Εξέτασε κι εσύ τον εαυτό σου μπροστά στον Κύριο. Το φάρμακο της αρρώστιας σου θα το βρεις στο **Σταυρό του Χριστού**: **«Αυτός βάσταξε τις ασθένειές μας... σήκωσε τις αμαρτίες μας στο σταυρό, για να πεθάνουμε κι εμείς ως προς την αμαρτία και να ζήσουμε**

μέσα στο θέλημα του Θεού.» (1Πετρ.2:24) Αυτός ασφαλώς ενδιαφέρεται για όλα όσα σε αφορούν.

Κύριε,

Αμέτρητες φορές κι εμένα με έχεις θεραπεύσει, όταν ζήτησα ταπεινά το έλεός Σου, αφού πρώτα ομολόγησα κάθε αμαρτία. Σ' ευχαριστώ! Προσεύχομαι για όλους που υποφέρουν και ζητώ το έλεός Σου. Πρώτα για την ψυχή τους και μετά για το σώμα τους.

7 Μαρτίου

«Αυτά είναι που γράφτηκαν από τον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, όταν αρρώστησε, και ανέρρωσε από την αρρώστια του». (Ησ.38:9)

Χθες είδαμε πώς ο Βασιλιάς Εζεκίας θεραπεύτηκε.

Σήμερα αξίζει να τον ακούμε να μας διηγείται όλη την οδυνηρή εμπειρία του αναφορικά με την αρρώστια του και την ευχαριστία του στον Κύριο για τη θεραπεία του:

«Στο μεσημέρι των ημερών μου, θα πάω στις πύλες τού τάφου... κόπηκε η ζωή μου σαν από έναν υφαντή ... Σαν γερανός, σαν χελιδόνι, έτσι ψέλλιζα· οδυρόμουν σαν τρυγόνι· τα μάτια μου απόκαμαν ατενίζοντας προς τα επάνω. **Καταθλίβομαι, Κύριε· ανακούφισέ με. Τι να πω;... εσύ, βέβαια, με θεραπεύεις, και με αναζωοποιείς. Δες, αντί για ειρήνη, ήρθε επάνω μου μεγάλη πικρία· αλλά, εσύ, για αγάπη της ψυχής μου, τη λύτρωσες από τον λάκκο της φθοράς· επειδή, έριξες πίσω από τα νώτα σου όλες μου τις αμαρτίες... Ο Κύριος ήρθε για να με σώσει· γι' αυτό θα ψάλλουμε το τραγούδι μου επάνω σε έγχορδα όργανα όλες τις ημέρες της ζωής μας.»(Ησ.38:10-20)**

Εκεί που περίμενε ο Εζεκίας ειρήνη, ξαφνικά του παρουσιάστηκε ένα **πικρό ποτήρι**. Ας θυμόμαστε, ότι πρώτα έρχεται το **πικρό** στη ζωή μας και μετά το **γλυκό**. Αλλά, τι λέει; **« Εσύ, για αγάπη της ψυχής μου, τη λύτρωσες από τον λάκκο της φθοράς· έριξες πίσω από τα νώτα σου όλες μου τις αμαρτίες.»**

Ο Θεός δεν είναι αδιάφορος στις θλίψεις μας. Μας αγαπάει. Το σχέδιό Του είναι να μας λυτρώσει από την Κόλαση με το **Άγιο Αίμα του Χριστού** που χύθηκε στο **Σταυρό**. Ενδιαφέρεται πρώτα για τη θεραπεία της ψυχής μας και μετά του σώματος.

Αγαπητή παιδί του Θεού, αν κι εσύ υποφέρεις, μάθε απ' το παράδειγμα του Εζεκία ταπεινά να στηρίζεσαι στον Κύριο.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που επέτρεψες πρώτα να γευτώ πικρά ποτήρια, και μετά γλυκά. Πρώτα γιάτρεψες την ψυχή μου και μετά το σώμα. Με έμαδες να εκτιμώ τις ευεργεσίες Σου. Βοήθα με **κάθε μέρα** να Σε δοξολογώ!*

8 Μαρτίου

«Θα τους καθαρίσω, όπως καθαρίζεται το ασήμι.» (Ζαχ.13:9)

Έχει ολόκληρη διαδικασία μέχρι να καθαριστεί το **ασήμι** από τα ξένα στοιχεία. Κάποιος που βρέθηκε σε μια τέτοια ώρα καθαρισμού, παρατήρησε ότι ο μάστορας, κάθε λίγο και λιγάκι, έπιανε με ένα τσιμπίδι το μέταλλο και κοίταζε μέσα προσεκτικά.

—Τι κάνεις; Ρώτησε ο επισκέπτης τον μάστορα.

—Κοιτάζω αν φαίνεται το πρόσωπό μου καθαρά.

Μόνο τότε θα ήταν το μέταλλο καθαρισμένο.

Με τον ίδιο τρόπο ο Θεός περνάει το κάθε Του παιδί από **χωνευτήρι φωτιάς** για να το καθαρίζει απ' όλα τα ακάθαρτα στοιχεία, μέχρι να δει το **πρόσωπο του Γιου Του πάνω του**.

Στην αρχική μορφή του ο άνθρωπος έμοιαζε με το Χριστό. Η αμαρτία όμως τον παραμόρφωσε. Για να επανακτήσει την αρχική του εικόνα, έπρεπε ο Γιος του Θεού να **σταυρωθεί για τις αμαρτίες του**.

Τώρα όσοι θέλουν να ξανασυνδεθούν με το Θεό, και να **«γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα τού Υιού του»** (Ρωμ.8:29), πρέπει ο παλιός άνθρωπος να πεθάνει με το Χριστό στο Σταυρό και να **αναγεννηθεί** ο άνθρωπος σε μια **Νέα Ζωή** με την Ανάσταση του Χριστού.

Για όλη αυτή την πνευματική **συμμόρφωση**, απαιτείται η ψυχή να περάσει από **φωτιά** δοκιμασιών. Γι' αυτό μας λέει ο Θεός: **«Σε καθάρισα... σε έκανα εκλεκτό στο χωνευτήρι της θλίψης.»** (Ησ.48:10)

Αγαπητό παιδί Θεού, μην απορείς για τις θλίψεις και τα παθήματα που περνάς. Όσο δυνατά κι αν καίει η φωτιά, τη θερμοκρασία την ελέγχει ο **θείος Μάστορας**. Το δικό σου μέρος είναι, να **υπομένεις** με τα μάτια στραμμένα σταθερά στο **Σταυρό του Χριστού**.

Κύριε,

*Ζητώ τη βοήθειά Σου να υπομένω όποια **παιδεία** κι αν επιτρέπει ο Ουράνιος Πατέρας να περνάω. Θέλω να μοιάσω με Σένα πάση θυσία. Ποτέ να μην απομακρυνθώ από το **Σταυρό Σου**.*

9 Μαρτίου

«Για να μη υπερηφανεύομαι... μου δόθηκε ένας σκόλοπας στη σάρκα, ένας άγγελος του σατανά, για να με χτυπάει.» (2Κορινθ.12:7)

Πριν λίγες μέρες χαρήκαμε για τη σωματική θεραπεία που μας χαρίζει ο Θεός. Σήμερα θα δούμε το θέμα των **αδυναμιών** του **σώματός** μας από μια άλλη οπτική γωνιά.

Υπάρχει περίπτωση, να μη θεραπευθούμε όπως εμείς ζητάμε. Αυτό συνέβηκε με τον απ. Παύλο. Ζητούσε επίμονα ο Θεός να τον θεραπεύσει από το «σκόλοπα», που τον βασάνιζε, αλλά ο Κύριος τελικά αρνήθηκε να τον θεραπεύσει. Του έδωσε όμως μια πολύ θαυμαστή υπόσχεση: **«Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια.»**

Ο δούλος του Θεού, τόσο πολύ χάρηκε για την απάντηση αυτή, που λέει: *«Με βαθύτατη ευχαρίστηση θα καυχηθώ περισσότερο στις αδυναμίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού.»*

Μερικοί χριστιανοί ζητάνε τη θεραπεία τους πεισματικά. Δε λένε: **«Αν είναι το θέλημά Σου»**. Μάλιστα, φτάνουν σε σημείο να λένε στον άρρωστο: *«Δεν έγινες καλά, γιατί δεν πίστεψες ότι θα θεραπευτείς.»* Μεγάλη παγίδα! Προσοχή, μην προκαλούμε το Θεό, όπως συνέβηκε με κάποιους γονείς, που έπαψαν να χορηγούν στο διαβητικό παιδί τους, την καθημερινή του ένεση, με την πίστη ότι ο Χριστός το έχει ήδη θεραπεύσει. Τελικά, το παιδί χειρότερευε, μέχρι που πέθανε. Και αντί να συντετιστούν, συνέχιζαν τώρα να πιστεύουν ότι ο Χριστός θα το αναστήσει, γ' αυτό δεν το έθαβαν... Τραγικές ήταν οι συνέπειες που υπέστησαν απ' αυτή την πλανεμένη στάση τους.

Παιδί του Θεού, μάθε σαν τον απ. Παύλο, στις αδυναμίες σου να βρίσκεις στη **Χάρη** του Χριστού πλήρη επάρκεια. Πάντα να θυμάσαι την υπόσχεση του Κυρίου: **«Σου είναι αρκετή η Χάρη Μου.»**

Κύριε,

*Όσο ξέρω ότι μ' αγαπάς, μπορώ να Σε εμπιστεύομαι, ξέροντας ότι, αν αφήνεις κάποιο «αγκάθι» στη σάρκα μου να με ταλαιπωρεί, είναι για το καλό μου. Θέλεις να με προφυλάξεις από την **εωσφορική έπαρση**.*

10 Μαρτίου

«Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;» (Ρωμ.8:31)

Το ποτήρι του Αποστόλου Παύλου ξεχειλίζει. Μετά απ' όλες τις αλήθειες, που μοιράζεται με τους πιστούς της Ρώμης, φτάνει στο αποκορύφωμα. Διακηρύττει μεγαλόφωνα: «Αν ο Θεός είναι με το μέρος μας (υπέρ υμών), ποιος μπορεί να είναι εναντίον μας;»

Ίσως να ρωτάμε: «Πώς να είμαστε απόλυτα βέβαιοι ότι ο Θεός είναι πάντα υπερασπιστής μας;»

Και απαντάει: «Επειδή, αυτός, που τον ίδιο του τον Υιό δεν λυπήθηκε, αλλά τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;» (Ρωμ.8:32) Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη;

Ένας νεαρός κάποτε ζήτησε χρήματα απ' τη μάνα του για να διασκεδάσει με τους φίλους του. Η μάνα αρνήθηκε να του δώσει, ξέροντας πως θα τα σπαταλούσε. Θύμωσε ο γιος και της είπε:

–Μάνα, δε μ' αγαπάς. Δε θέλεις το καλό μου.

–Παιδί μου, σ' αγαπώ. Απόδειξη είναι ότι σου έδωσα το νεφρό μου.

Είναι λυπηρό ότι πάρα πολλοί φέρονται απέναντι στο Θεό όπως αυτός ο επιτόλαιος νεαρός στη μητέρα του. Θέλουν ο Θεός να τους δώσει χρήματα και άλλα πράγματα, σύμφωνα με τις εγωκεντρικές τους επιθυμίες, και επειδή δεν τους δίνει, λένε: «Ο Θεός δε μ' αγαπάει». Ξεχνάνε ότι ο Χριστός έδωσε, όχι απλώς το νεφρό Του, αλλά **όλη τη ζωή Του** για να **ζήσουμε αιώνια**. Ξεχνάνε ότι στο Θεό χρωστάνε τη ζωή τους και ό, τι έχουν. Και ο λόγος που τους υπομένει και δίνει παράταση, είναι για να μετανοήσουν και να σωθούν.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν περνάς από κάποια δοκιμασία και ο Σατανάς σου λέει: «Πού είναι ο Θεός;», να απαντάς: «Ξέρω ότι μ' αγαπάει, γιατί έδωσε το Γιο Του να **σταυρωθεί** για να σωθώ εγώ.»

Ουράνιε Πατέρα,

*Δεν χρειάζομαι μεγαλύτερη απόδειξη από το **Σταυρό**. Είμαι **σίγουρη** ότι μαζί με το Γιο Σου μου χαρίζεις και **ΟΛΑ** όσα χρειάζομαι.*

11 Μαρτίου

«Αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμέτοχοι της δόξας του.»
(Ρωμ.8:17)

Διαβάζουμε στο λόγο του Θεού, ότι, ως παιδιά Του, **«είμαστε και κληρονόμοι του Θεού.»** Αμέσως όμως μετά προσθέτει: **«Αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμέτοχοι της δόξας του.»**

Εδώ έχουμε μια σοβαρή προϋπόθεση. Η **κληρονομιά** προϋποθέτει συμμετοχή στα **παθήματα του Χριστού**. Μόνο έτσι μπορεί να γίνουμε και **συμμέτοχοι** της ασύλληπτης **δόξας** Του στη **Δεύτερή Του Έλευση**. **«Εσείς... διαμείνατε μαζί μου στους πειρασμούς μου»** είπε ο Χριστός στους μαθητές Του **«γι' αυτό, εγώ σας ετοιμάζω βασιλεία.»**

«Όταν έρθει ο Υιός τού ανθρώπου μέσα στη δόξα του... τότε θα...πει σ' αυτούς που [θα είναι] από τα δεξιά του: Ελάτε, οι ευλογημένοι τού Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία... Επειδή πείνασα και μου δώσατε να φάω... στη φυλακή ήμουν και ήρθατε σε μένα.» (Ματθ.25)

Ο σύζυγός μου διηγείται για κάποιον ευγενή που για χρόνια ήταν στη φυλακή. Η γυναίκα του ερχόταν κάθε μέρα να τον δει. **Υπέφερε** κι αυτή μαζί του, ώσπου αθώωθηκε και τέλειωσε η ταλαιπωρία.

Δε νοείται αληθινή Εκκλησία Θεού χωρίς **παθήματα** υπέρ του Χριστού. Οι πιστοί θα περάσουμε μέσα από πολλές θλίψεις και χρειάζεται να έχουμε υπομονή με σταθερή πίστη μέχρι την ώρα που θα είμαστε και **συμμέτοχοι της δόξας Του**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη ζητάς «καλοπέραση». Δεν υπάρχει «Ευαγγέλιο ευημερίας.» Μην εξαπατάσαι! **«Στενή είναι η πύλη, και θλιμμένος ο δρόμος που φέρνει στη ζωή.»** (Ματθ.7:14)

Κύριε,

Μ' έχεις μάθει ότι ο Σατανάς δεν αφήνει τους δικούς Σου σε χλωρό κλαδί. Αλλά συγχρόνως μου δίνεις κουράγιο: «Έχετε θάρρος, Εγώ ΝΙΚΗΣΑ τον κόσμο.» Μαζί Σου κι εγώ μπορώ να νικώ. Σ' ευχαριστώ!

12 Μαρτίου

«Θεωρώ ότι τα παθήματα του παρόντα καιρού δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη δόξα που θα αποκαλυφθεί σε μας.» (Ρωμ.8:18)

Ο απ. Παύλος ενθαρρύνει τους πιστούς, ώστε να μη δειλιάσουν μπροστά στα **παθήματα**. Τους θυμίζει ότι δεν είναι άξια να συγκριθούν με την **ουράνια δόξα**! Ο πιστός πρέπει να είναι προετοιμασμένος να συναντήσει τις λυσσασμένες επιθέσεις του Σατανά και των οργάνων του · τις **κατηγορίες** των δικαστικών οργάνων. Ο ίδιος ο Παύλος είχε προσωπική εμπειρία. Αναφέρει πως στην πρώτη του απολογία όλοι τον εγκατέλειψαν. Όμως ο Κύριος του παραστάθηκε, όπως λέει, και προσθέτει : *«Ελευθερώθηκα από το στόμα του λιονταριού.»* (2Τιμ. 4:17) Και ρωτάει:

«Ποιος μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού;» Ο πιστός δούλος του Θεού είναι σίγουρος ότι ούτε θλίψεις ούτε διωγμοί ούτε πείνα ή γυμνότητα, ούτε μάχαιρα ή θάνατος, καμιά δύναμη, ορατή ή άορατη, δεν μπορεί να τον χωρίσει από την αγάπη του Θεού την εν Χριστώ. (Ρωμ.8:35-39)

–Βλαστήμησε το Χριστό και θα σε αφήσω ελεύθερο, είπε ο ανθύπατος Κοδράτος στο γέρο **Πολύκαρπο**, το μαθητή του Ιωάννη.

–Πώς μπορώ να βλασφημώ το Βασιλιά μου; 86 χρόνια ποτέ δεν μου έκανε κακό!

Με απειλείς με φωτιά που καίει πρόσκαιρα και γρήγορα σβήνει, γιατί δεν ξέρεις τη φωτιά, που περιμένει τους κακούς στη μέλλουσα κρίση. Έτσι, ο δούλος του Θεού, παραδόθηκε στις φλόγες.

Αγαπητό παιδί του Θεού, στην ώρα των **διωγμών** πες με **πίστη**:
«Τίποτα δεν μπορεί να με αποσπάσει από την αγάπη του Χριστού.»

Κύριε,

Πάνω από 60 χρόνια έχω γευθεί την απέραντη συμπαράστασή Σου σε αναρίθμητα παθήματα. Μαζί Σου μπορώ να υπομένω τα πάντα.

13 Μαρτίου

«Ξέρουμε ότι όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό.» (Ρωμ.8:28)

Ένα από τα πιο αγαπημένα χωρία της Αγίας Γραφής, μετά από το Ιωάννη 3:16, είναι νομίζω, το παραπάνω χωρίο προς τους πιστούς. Προφανώς οι πιστοί στη Ρώμη ζούσαν στην εποχή των διωγμών.

Τα λόγια αυτά έχουν παρηγορήσει εκατομμύρια ψυχές ανά τους αιώνες. Ποια φιλοσοφία ή ποια χάπια ηρεμιστικά μπορούν να διώχνουν το **φόβο για το αύριο** και να δίνουν ελπίδα στην καρδιά, όπως δίνουν αυτά τα ζωντανά λόγια του Θεού; Ότι, ναι, **τα πάντα** συντελούν για καλό, σ' αυτούς που αγαπούν το Θεό.

Πριν τέσσερα περίπου χρόνια, την Πρωτοχρονιά, έπεσα πολύ άσχημα, καθώς κατέβαινα ένα ψηλό σκαλί. Έμεινα ακίνητη πάνω από μια ώρα, μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο. Ήξερα ότι το επέτρεψε ο Θεός.

Κάποιο καλό θα έβγαζε πίσω απ' αυτό το επίπονο συμβάν. Κι αυτό μου έδινε πλήρη ειρήνη και υπομονή. Κοίταζε νοερά στο **Σταυρό** και ψιθύριζα συνέχεια τον ύμνο:

«Μη φοβηθείς, σε λύτρωσα, σε φώναξα με το όνομά σου, σ' αγαπάω! Όταν περνάς τις θάλασσες, θα 'μαι κι Εγώ μαζί. Θολά ποτάμια, μαζί θα διαβούμε, σε φλόγες θα βαδίζεις, και δε θα καείς. Οι φλόγες δε θα σ' αγγίζουνε. Είμαι ο Θεός σου Εγώ. Σ' αγαπάω».

Κοιτάζοντας πίσω, μ' ευγνωμοσύνη μπορώ να πω: **«Καλό έγινε που ταλαιπωρήθηκα»**. Ωφελήθηκα όσο δεν περιγράφεται! Ανακάλυψα καινούριους **κρυμμένους θησαυρούς**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην ξεχνάς, καθώς περνάς από δύσκολα προβλήματα, ότι ο Θεός έχει το πάνω χέρι και θα να βγάλει κάτι καλό.

Κύριε,

Σου προσφέρω μια καρδιά γεμάτη δοξολογία και λατρεία!!

14 Μαρτίου

«Άκουγα για σένα... αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου· γι' αυτό, αηδιάζω [τον εαυτό μου], και μετανιώ.» (Ιώβ 42:5-6)

Είναι δυνατό ο Θεός ακόμα και τα πιο δυσάρεστα γεγονότα στη ζωή μας να τα **συνεργήσει για καλό**; Αυτό έκανε στη ζωή του **Ιώβ**.

Μέσα σε μια μέρα, έχασε τα 10 του παιδιά και όλα τα υπάρχοντά του. Και δεν έφτανε αυτό, έχασε τελείως και την υγεία του.

Όταν οι 3 φίλοι του τον επισκέφτηκαν, έμειναν 7 μέρες σιωπηλοί, βλέποντας την τραγική του κατάσταση. Τη μόνη εξήγηση που μπορούσαν να δώσουν ήταν, ότι, θέριζε τους καρπούς των αμαρτιών του. Στον πόνο του πρόσθεταν περισσότερη θλίψη. Γιατί όμως επέτρεπε ο Θεός σε αυτούς τους «άθλιους παρηγορητές» να τον τσιγκλάνε τόσο προκλητικά;

Ο Ιώβ αυτή την ώρα **διαγωνιζόταν** μπροστά στον υπερβατικό κόσμο. Ο στόχος του Σατανά ήταν να τον βάλει να βλαστημήσει το Θεό. Ο **Ιώβ** αγαπούσε το Θεό και η ζωή του ήταν άμεμπτη. Μέσα όμως στην **πύρινη δοκιμασία** μπήκε στον πειρασμό να υπερασπισθεί τον εαυτό του. Και για μια στιγμή έχασε την ψυχραιμία του. Όταν όμως ο Θεός του έκανε απανωτές ερωτήσεις, **συνήλθε** και **μετάνιωσε** βαθιά.

Τι καλό λοιπόν έβγαλε ο Θεός απ' όλο αυτό το κακό; Μετά απ' όλα τα παθήματά του, ο Ιώβ απέκτησε σωστή **Θεογνωσία** και **αυτογνωσία**, σε σημείο να αηδιάσει τον εαυτό του. Ελευθερώθηκε από την **πνευματική του έπαρση**. Έμαθε να διακρίνει τα διανοήματα του Σατανά. Έγινε επιδεκτικός μαθήσεως. Διερευνάει: «Ό, τι δεν βλέπω, δίδαξε με εσύ· αν έπραξα ανομία, δεν θα πράξω ξανά». (Ιώβ 34:31-32)

Αγαπητό παιδί του Θεού, αυτά έχουν μεγαλύτερη αξία ενώπιον του Θεού απ' όλα τα μεγαλεπήβολα έργα που κάνεις για το Θεό. Μάθε κι εσύ να **υπομένεις ταπεινά** και να **μεγαλύνεις το Θεό** σε ό, τι περνάς.

Κύριε,

Μένω εκστατική πώς όλα τα κακά τελικά τα συνέργησες για καλό, ευλόγησες το δούλο Σου και του χάρισες διπλάσια απ' ό, τι είχε!

15 Μαρτίου

«Το τι να προσευχηθούμε, καθώς πρέπει, δεν ξέρουμε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα ικετεύει για χάρη μας. (Ρωμ.8:26)

Ο αληθινός πιστός δεν μπορεί να επιβιώσει πνευματικά χωρίς

Προσευχή. Είναι το οξυγόνο του. Ο Ουράνιος Πατέρας αναγνωρίζει ότι το παιδί Του δεν ξέρει ακριβώς πώς να προσεύχεται σωστά. Γι' αυτό έχει αναθέσει στο **Άγιο Πνεύμα** να **ικετεύει** στο Θεό για χάρη του με «στεναγμούς αλάλητους», σύμφωνα με το θέλημά Του.

Όταν μαθαίνει ο πιστός ότι ο **Χριστός** **μειτεύει** γι' αυτόν στον **Πατέρα Του** και το **Άγιο Πνεύμα** **ικετεύει** στο Θεό γι' αυτόν, ενθαρρύνεται ώστε ποτέ να μη σταματάει να **προσεύχεται** και ο ίδιος υπακούοντας στην εντολή Του: «**Προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση εν Πνεύματι**» (Εφεσ.6:18), σίγουρος ότι εισακούεται η προσευχή του.

Σωστή προσευχή δεν είναι να βρίσκεσαι κάτω από **συναισθηματική** φόρτιση και να λες ό, τι σου κατεβάζει ο **νους** σου. Ο λόγος του Θεού λέει πώς να **προσεύχεσαι**: «**Με το πνεύμα σου και με το νου σου**». Να «**μη βιάζεσαι με το στόμα σου, και η καρδιά σου ας μη επιταχύνει να προφέρει κάποιον λόγο μπροστά στον Θεό.**» (Εκκλ.5:1-2)

Αυτά που λες και θα ζητάς θα τα βασίζεις στο λόγο Του. Θα στηρίζεσαι **συντριμμένος** με πίστη στο **Αίμα του Χριστού**, που αν και αμαρτωλός, σου δίνει πρόσβαση στην **άγια παρουσία του Θεού**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Κύριος σε βεβαιώνει: «**Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου, και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητάτε ό, τι αν θέλετε, και θα γίνει σε σας.**» (Ιωαν.15:7)

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ για το προνόμιο της προσευχής. Δίδαξέ με να εμπνέομαι από το Άγιο Πνεύμα στη βάση του Σταυρού Σου, όπου μου άνοιξες δρόμο ζωντανό με το Αίμα Σου να μπω στα Άγια του Θεού.

16 Μαρτίου

«Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί.»(Ματθ.7:7)

Ο Παντοδύναμος Θεός έχει δεσμεύσει, θα λέγαμε, τον Εαυτό Του να ακούει και ν' ανταποκρίνεται στην κραυγή της ψυχής που κάνει αίτηση σ' Αυτόν. **«Ζητάτε και θα σας δοθεί»**. Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από **προσευχές** ανθρώπων και **απαντήσεις** του Θεού.

Ο Ιησούς Χριστός είχε συνεχή επικοινωνία με τον Πατέρα Του και χωρίς την οδηγία Του δεν έκανε τίποτα. Και αυτή τη ζωή της **αδιάλειπτης επικοινωνίας με το Θεό** θέλει να διδάξει και σε μας.

Όταν για πρώτη φορά μίλησα ενσυνείδητα με το Θεό, ζήτησα, αν υπάρχει και μ' ακούει, να μου δείξει ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μου. Ο Θεός όχι μόνο μου απάντησε, αλλά μου έδειξε και τον τρόπο πώς να γίνω παιδί Του. Μου αποκάλυψε το νόημα της **θυσίας του Χριστού στο Σταυρό και την αμαρτωλή μου καρδιά**.

Έτσι άρχισε μια **ζωντανή σχέση** μαζί Του, με τη **μετάνοια** και την **πίστη** στο Σωτήρα Χριστό. Από τότε η **Προσευχή** έγινε μια αυθόρμητη καθημερινή λειτουργία στη ζωή μου.

Βέβαια ο Σατανάς βάζει εμπόδια για να την μπλοκάρει. Με ποιο τρόπο; Ρίχνοντας τον πιστό στην **αμαρτία**. **«Οι ανομίες σας έβαλαν χωρίσματα ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας, και οι αμαρτίες σας έκρυσαν το πρόσωπό [του] από σας, για να μη ακούει.»** (Ησ.59:2)

Υπάρχει όμως τρόπος **επανασύνδεσης**. **«Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία.»**(1Ιωάν.1:9)

Όταν ο Δαβίδ αμάρτησε στον Κύριο, μετάνιωσε βαθιά. Είπε: **«Ελέησέ με, ω Θεέ... Πλύνε με... από την αμαρτία μου.»** (Ψαλ.51:1-2)

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν έχεις χάσει τη **ζωντανή σου επικοινωνία με το Θεό**, ομολόγησε την αμαρτία σου και ζήτησε ταπεινά τη συγχώρησή Του. Μας βεβαιώνει ότι το **«Αίμα του Ιησού Χριστού μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία»**, όταν ζούμε στο φως.(1Ιωάν. 1:7)

17 Μαρτίου

«Ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.» (Ματθ.6:33)

Τελευταία, μου λύθηκε μια απορία καθώς διάβαζα ένα χριστιανικό άρθρο γύρω από το θέμα, τι σημαίνει **Βασιλεία Θεού**, στην ευρύτερη της έννοια. Σημαίνει, η **Κυβέρνηση του Θεού**.

Σαν Ανώτατος Άρχοντας και Δημιουργός, ο Θεός είναι ο μόνος **Κυρίαρχος**. Όμως, ο πρώτος άνθρωπος απέρριψε να είναι κάτω από την **Κυριαρχία** Του. Ο Θεός βρήκε έναν άλλο θαυμαστό τρόπο να επιβάλλει την **Εξουσία** Του επί της γης: Δημιούργησε ένα **Θεοκρατικό Έθνος**. Σήκωσε Προφήτες, Κριτές, Βασιλιάδες από το λαό Ισραήλ, για να **διοικήσουν** σύμφωνα με τους Νόμους Του.

Όσο αυτοί έμεναν πιστοί, η **Κυβέρνηση του Θεού** επιβαλλόταν επί της γης. Υπήρχε **δίκαιη** και **αρμονική ζωή**. Τελείως ξεχωρισμένη από τα γύρω έθνη, που λάτρευαν τα δαιμόνια. Όταν όμως οι άρχοντες παρέκκλιναν από τους νόμους του Θεού, τότε η οργή του Θεού έπεφτε πάνω τους, μέχρι που τελικά τους σκόρπισε στα έθνη.

Τέλος ήρθε στη γη ο Ίδιος ο **Βασιλιάς, ο Ιησούς Χριστός**.

Τώρα, η **Εκκλησία Του**, οι λυτρωμένες με το Αίμα Του ψυχές, είναι μια μικρογραφία, θα λέγαμε, της **Βασιλείας του Θεού**, της **Κυριαρχίας Του** πάνω στη γη. Την αποτελούν αυτοί που ζουν **άγια και δίκαια**. Να γιατί το **πρώτο αίτημα** των πιστών πρέπει να είναι, να έρθει η **Βασιλεία του Θεού** και η **Δικαιοσύνη Του** με κύριο μέλημα να **υπακούουν** τις άγιες εντολές του Χριστού και να **διοικούνται** από το Άγιο Πνεύμα. Να είναι **Φως** στον Κόσμο. Και τότε, υπόσχεται ο Ουράνιος Πατέρας να καλύπτει κάθε τους ανάγκη εδώ στον κόσμο.

Αγαπητό παιδί του Θεού, φρόντισε να περπατάς «**αντάξια του Θεού**, που μας προσκαλεί στη δική του **βασιλεία και δόξα**.» (1Θεσ.2:12)

Κύριε,

Θεωρώ ύψιστη τιμή να είμαι μέλος της Εκκλησίας Σου επί της γης και να ζω για την επέκταση της **Βασιλείας Σου** ακολουθώντας τα ίχνη Σου.

18 Μαρτίου

«**Η δική μου βασιλεία δεν είναι από τούτο τον κόσμο.**» (Ιωάν.18:36)

Στο Σταυρό, με τη διαταγή του Πιλάτου έγραψαν: «Ο **ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.**» (Ιωάν.19:19)

Φαινομενικά, στο Γολγοθά, ο Σατανάς ήταν ο νικητής. Τον τελευταίο όμως λόγο τον έχει πάντα ο **Κυρίαρχος Θεός**. Μάλιστα θα έρθει η ώρα όταν θα καθυποτάξει όλα τα βασίλεια και αυτόν το σφετεριστή βασιλιά του Κόσμου, το Σατανά. Και ο **Σταυρωμένος Ιησούς** θα εμφανιστεί ως ο **Νικητής**.

Στο ιμάτιό Του θα είναι «**γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.**» (Αποκ.19:16) Αλληλούια!!

Η **Βασιλεία του Θεού** είναι **αιώνια** και **ασάλευτη**. Δεν είναι απ' αυτόν τον Κόσμο. Εδώ απλώς εκλέγουμε, αν θέλουμε να υποταχθούμε στη **Βασιλεία του Χριστού** με αυταπάρνηση και πίστη.

Στο αλληγορικό βιβλίο του Βουνιάνου, ο **Χριστιανός** κουβαλώντας το βαρύ φορτίο των αμαρτιών του, ξεκίνησε για την **Ουράνια Βασιλεία**. Άφησε ό, τι είχε και αγαπούσε, όταν διάβασε στη Βίβλο ότι ο Κόσμος αυτός είναι καταδικασμένος να καταστραφεί στην **Κρίση**.

Αυτό έκανε και ο απ. Παύλος και μύριες άλλες ψυχές για να ενταχθούν στη **Βασιλεία του Θεού**. Ζούμε σε μέρες τραγικών εξελίξεων σε παγκόσμια κλίμακα. Οι **βασιλείες** σαλεύονται, οι αξίες καταρρέουν, οι άνθρωποι ζουν απελπισμένοι.

Πόσο διαφορετικά αντιμετωπίζει τη ζωή ο απ. Παύλος! Είναι γεμάτος **θρίαμβο**, καθώς περιμένει το σπαθί του δήμιου. Λέει: «**Ο Κύριος... θα με διασώσει για την επουράνια βασιλεία του.**» (2Τιμ.4:18)

«Γι' αυτό», **αγαπητοί**, «**παραλαμβάνοντας μια ασάλευτη βασιλεία, ας κρατάμε τη χάρη, διαμέσου της οποίας να λατρεύουμε ευάρεστα τον Θεό, με σεβασμό και ευλάβεια.**» (Εβρ.12:28)

Εσύ, αγαπητή ψυχή, έχεις αυτή τη μακάρια και ζωντανή ελπίδα; Ανήκεις στη **Βασιλεία του Χριστού**; Αν όχι, τώρα πάρε θέση.

19 Μαρτίου

«Ο Ιησούς περιερχόταν όλες τις πόλεις διδάσκοντας... και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας.» (Ματθ.9:35)

Ο άνθρωπος είναι πλασμένος για να ζει μέσα στη **Βασιλεία του Θεού**. Όταν όμως αμάρτησε, βρέθηκε στη Βασιλεία του Σατανά. Γι' αυτό από τίποτα δεν είναι ικανοποιημένος, αν και ψάχνει απεγνωσμένα.

Ο **Σολομών**, ο πιο σοφός **βασιλιάς** του κόσμου, ομολογεί: «Έδωσα την καρδιά μου στο... να ερευνήσω διαμέσου της σοφίας για όλα όσα γίνονται κάτω από τον ουρανό... όλα είναι **ματαιότητα**.» (Εκκλ.1:12) «Κάθε τι που ζήτησαν τα μάτια μου, δεν το αρνήθηκα ... δεν εμπόδισα την καρδιά μου από κάθε ευφροσύνη... Παρατήρησα σε όλα τα έργα μου... τα **πάντα ματαιότητα**, και κανένα όφελος.» (Εκκλ.2:10-11)

Αυτός ήταν ο λόγος που ήρθε ο ίδιος ο **Βασιλιάς του Ουρανού**, από **αγάπη**, να μας πληροφορήσει για τα **«Χαρούμενα Νέα»**, ότι ο Θεός έχει βρει τρόπο να μας επαναφέρει στη **Βασιλεία Του**. Να γίνουμε **πολίτες της Ουράνιας Βασιλείας!** Και όταν σκεφτούμε ότι αυτό στοίχισε τη **σταυρική θυσία του Γιου Του**, μένουμε εκστατικοί!!

Πολλοί θέλουν μια βασιλεία «καλοπέρασης». Μια βασιλεία που ικανοποιεί τη σάρκα. Όμως «η **βασιλεία τού Θεού** δεν είναι φαγητό και πιοτό, αλλά **δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω**» (Ρωμ.14:17), λέει ο λόγος του Θεού. Γι' αυτό ο Κύριος είπε: «Δεν θα μπει στη **βασιλεία των ουρανών** καθέννας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου.»

Ο απ. Παύλος το ξεκαθαρίζει στους πιστούς: «Οι **άδικοι** δεν θα κληρονομήσουν τη **βασιλεία τού Θεού**. Μη πλανιέστε.» (1Κορ.6:9-10)

Μάλιστα προειδοποιεί ότι «διαμέσου πολλών θλίψεων πρέπει να μπορούμε μέσα στη **βασιλεία τού Θεού**.» (Πράξ.14:22)

Αγαπητή ψυχή, «η **βασιλεία των ουρανών** βιάζεται, και οι βιαστές την αρπάζουν.» (Ματθ.11:12) Μπες τώρα στη **Βασιλεία του Θεού!**

Κύριε,

Βοήθα με να πολιτεύομαι άξια της **Βασιλείας Σου**, κατά πάντα!

20 Μαρτίου

«Ο οποίος (Θεός) μας ελευθέρωσε από την εξουσία του σκότους, και μας μετέφερε στη βασιλεία του αγαπητού Υιού του.»(Κολ.1:13)

Για να κατανοήσουμε τι σημαίνει αυτό το χωρίο και τι αξία έχει, είναι ανάγκη να γνωρίζουμε ότι, όλοι μας, εκ γενετής, ήμασταν πολίτες της **Βασιλείας του Σατανά**. Και κάναμε τα θελήματά του, *«σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας του αέρα... που... ενεργεί στους γιους της απείθειας.»*(Εφεσ.2:2) *«Ήμαστε από τη φύση μας τέκνα οργής.»*

Ήμασταν σκλάβοι του Σατανά, καταδικασμένοι κι εμείς για τη **λίμνη της φωτιάς** χωρίς ελπίδα να ελευθερωθούμε από την εξουσία του. Εκτός, αν κάποιος ισχυρότερός του ερχόταν να μας αρπάξει από τα χέρια του. Πιο δυνατός όμως από το Σατανά δεν υπήρχε στη γη. Υπήρχε μόνο στον Ουρανό, ο **Χριστός, ο Βασιλιάς του Ουρανού. Δόξα στο Θεό, Αυτός** προσφέρθηκε να μας λυτρώσει.

Ο Σατανάς ήταν Αρχάγγελος, αλλά είχε επαναστατήσει κατά του Δημιουργού του. Ήθελε αυτός να είναι **Κυρίαρχος** σαν το Θεό. *«Έλεγες στην καρδιά σου: «Θα είμαι όμοιος με τον Ύψιστο.»* (Ησ.14)

Η σωτηρία μας λοιπόν δεν ήταν απλή υπόθεση. Ο Σατανάς είχε παρασύρει μαζί του ένα μεγάλο πλήθος αγγέλων, καθώς και τον άνθρωπο, ενάντια στο Δημιουργό. Παράλληλα λοιπόν με τη σωτηρία του ανθρώπου, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, ο **Ιησούς Χριστός** έπρεπε να επανορθώσει τη διαταραγμένη αρμονία του Σύμπαντος. Αυτό όμως απαιτούσε να συγκρουστεί, τετ α τετ, με το σφετεριστή Βασιλιά. Η πρώτη μάχη, όταν ήρθε ο Χριστός στη γη, έλαβε χώρα στην **Έρημο**, μετά στη **Γεθσημανή** και τέλος στο **Σταυρό**. Σε κάθε φάση ο Γιος του Θεού **νίκησε το Διάβολο** κατά κράτος. Διαβάζουμε: Στο **σταυρό ο Χριστός «απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, θριάμβευσε εναντίον τους.»** (Κολ.2:15)

Τώρα όσοι έχουμε δεχθεί τη λύτρωση του Χριστού, αναφωνούμε: **«Δόξα στο Θεό!»** Γιατί ο Θεός **«μας ελευθέρωσε από την εξουσία του σκότους, και μας μετέφερε στη βασιλεία του Υιού του»!** **Αλληλούια!**

21 Μαρτίου

«Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.»(Ιωάν.3:3)

Ο λόγος του Θεού μάς πληροφορεί ποιοι μπαίνουν και ποιοι δεν μπαίνουν στη **Βασιλεία του Θεού**, για να μην ξεγελασθούμε. Διαβάζουμε: **«Σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.»** (1Κορ.15:50) Γι' αυτό, το πιο πάνω χωρίο μάς δείχνει ότι απαραίτητη προϋπόθεση είναι να **γεννηθεί ο άνθρωπος πνευματικά**, αν θέλει να μπει στη **Βασιλεία του Θεού**. Δε λέει να αλλάξει θρησκεία, να κάνει νηστείες, καλά έργα, αλλά να **γεννηθεί από πάνω**. Αυτό γίνεται, όπως μας εξηγεί αλλού, με τη **μετάνοια** και την **πίστη** στο Χριστό. Τότε το **Άγιο Πνεύμα** τον **αναγεννά**.

Όταν το άκουσε αυτό ο θρησκευόμενος Νικόδημος από τα χείλη του Χριστού, έπαθε «σοκ». «Πώς είναι δυνατό να γίνει τέτοιο πράγμα;», ρώτησε. «Είναι δυνατό να μπω στην κοιλιά της μάνας μου για να γεννηθώ ξανά;» Και ο Χριστός τού εξήγησε. Του αποκάλυψε τη **θυσία Του στο Σταυρό**, χωρίς την οποία ο άνθρωπος ποτέ δεν θα μπορούσε να **αναγεννηθεί πνευματικά**. Όμως ο λόγος του Θεού δε σταματάει εκεί, προχωρεί και μας λέει κι άλλα σχετικά χωρία, για να έχουμε μια **ολοκληρωμένη κατανόηση**, πώς τελικά ο άνθρωπος γίνεται κατάλληλος για τη **Βασιλεία των Ουρανών**.

Για παράδειγμα, ο Χριστιανός που λέει ότι αναγεννήθηκε και ζει σύμφωνα με τις επιθυμίες της σάρκας, δεν είναι κατάλληλος, λέει ο λόγος του Θεού: **«Αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, πρόκειται να πεθάνετε, αν, όμως, διαμέσου τού Πνεύματος, θανατώνετε τις πράξεις τού σώματος, θα ζήσετε.»** (Ρωμ.8:13)

Αγαπητή ψυχή, πάρε σοβαρά το θέμα της **Βασιλείας του Θεού**. Μην ακολουθείς τους πολλούς που το προσπερνάνε επιπόλαια.

Κύριε,

Μάθε με να έχω μια πλήρη αντίληψη της **Βασιλείας Σου** και πώς να γίνω κατά πάντα **κατάλληλη** υπήκοος της δικής Σου **Κυριαρχίας**.

22 Μαρτίου

«Να ξέρετε τούτο, ότι κάθε πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, που είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομία στη βασιλεία του Χριστού και Θεού.» (Εφεσ.5:5)

Πριν χρόνια, στον Καναδά, ένας που ομολογούσε ότι ήταν πιστός, είπε στο σύζυγό μου ότι **μοίχευε εν ψυχρώ**, με το σκεπτικό ότι, εφ' όσον ο βασιλιάς Δαβίδ έπραξε την ίδια αμαρτία και συγχωρήθηκε, έτσι κι αυτόν ο Θεός θα τον συγχωρούσε. Το τέλος του ήταν τραγικό! Ο Θεός είναι «φωτιά που κατακαίει», λέει ο λόγος Του. Δεν μπορούμε να Τον προκαλούμε **αμαρτάνοντες εκουσίως**. Στην περίπτωση αυτή το **Αίμα του Χριστού** δε μας καθαρίζει. (Βλ.Εβρ.10:26-27)

Δυστυχώς, πάρα πολλοί πιστοί, ζουν μέσα σε αμαρτωλές συνήθειες και έχουν την ψευδαίσθηση ότι, εφ' όσον είναι **αναγεννημένοι**, είναι ασφαλείς. «Η σωτηρία», λένε, «είναι κατά χάρη, όχι από έργα».(Εφεσ.2:8) Παραβλέπουν όμως το χωρίο που ακολουθεί: «*Επειδή, δικό του δημιούργημα είμαστε, καθώς κτισθήκαμε στον Ιησού Χριστό για **καλά έργα**, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.*» (Εφεσ.2:10) Γι' αυτό και πλανιούνται.

Με άλλα λόγια, **σωτηρία κατά χάρη και καλά έργα Θεού**, είναι αλληλένδετα. Δεν χωρίζονται. Απλώς η **σωτηρία**, που είναι **Δώρο Θεού**, προηγείται. Ενώ τα **καλά έργα**, που **ετοίμασε ο Θεός** ακολουθούνε. Και κάτι πολύ σημαντικό: Η **σωτηρία** αν και δεν αγοράζεται, δεν είναι **φθνή**. Κόστισε το **Αίμα του Χριστού**. Πριν από την αναγέννηση, τα έργα μας ήταν ακάθαρτα και εγωκεντρικά. Μετά την αναγέννηση, είναι **άγια** με μόνο κίνητρο τη **δόξα Θεού**.

Βλέπουμε, λοιπόν, πώς ο Σατανάς παραπλανά αναρίθμητες ψυχές. Απομονώνει χωρία από τα συνφραζόμενά τους και μας λέει: «Είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή». Αυτό έκανε και στο Χριστό. Ο Χριστός όμως του αντιστάθηκε προβάλλοντας άλλο χωρίο. (Διάβ.Λουκ.4:9-12)

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν βρίσκεσαι σε τέτοια παγίδα απόρριψε κάθε ψέμα του Εχθρού. Κι εγώ έτσι είχα παραπλανηθεί.

23 Μαρτίου

«Οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού. Μην πλανιέστε.» (1Κορ.6:9)

Όλες οι αλήθειες και οι προτροπές του λόγου του Θεού απευθύνονται στους πιστούς, σ' αυτούς που έχουν μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό, με σκοπό **να μην πλανηθούν**. Είναι λοιπόν ανάγκη ο πιστός να εξετάζει ειλικρινά, μην τυχόν ζώντας απρόσεκτα, είναι κι αυτός στη **λίστα** εκείνων που δε θα μπουκ στη **Βασιλεία του Θεού**.

Λίστα αυτών που δε θα μπουκ στη Βασιλεία του Θεού:

1)οι πόρνοι, 2)οι ειδωλολάτρεις, 3)οι μοιχοί, 3)οι κίνοιδοι, 4)οι αρσενοκοίτες, 5)οι κλέφτες, 6)οι πλεονέκτες, 7)οι μέθυσοι, 8)οι κακολόγοι, 9)οι άρπαγες (1Κορ.6:9-10).

Ρωτάνε πολλοί: «Είναι δυνατό ο πιστός να είναι πόρνος, κλέφτης;» Η απορία μας θα λυθεί, όταν μάθουμε από το λόγο του Θεού ότι η **ΘΕΛΗΣΗ** του ανθρώπου παραμένει πάντα **ΕΛΕΥΘΕΡΗ**. Δε δεσμεύεται με την αναγέννηση. Εξάλλου, για να το λέει ο Θεός, είναι δυνατό. Απόδειξη, βλέπουμε στις μέρες μας τόσα πολλά να γίνονται από «πιστούς», που πέφτουμε από τα σύννεφα. Επίσης, μη μας διαφεύγει ότι μπορούν να διαπραχθούν όλες σχεδόν αυτές οι αμαρτίες και με τη φαντασία μας. *«Καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του»*, είπε ο Χριστός. (Ματθ.5:28) Επίσης υπάρχει και **πνευματική** πορνεία, μοιχεία, ειδωλολατρία... Πολλοί έχουν κάνει **είδωλο** το παιδί τους, κάποιο **πάθος** τους, και άλλα αναρίθμητα. Μόνο ο **Σταυρός** μάς σώζει, ώστε να έχει ο Χριστός την πρώτη θέση στην καρδιά μας.

Αγαπητό παιδί του Θεού, χώσου μέσα στου **Σταυρού** το «φέρετρο». Νεκρός ως προς την αμαρτία. Ανανέωσε την απόφασή σου **κάθε μέρα** να ακολουθείς τον Ιησού Χριστό με αγρυπνία και προσευχή.

Κύριε,

Τρέχω σε Σένα, πιάνομαι από το Σταυρό Σου! Παντού η αμαρτία караδοκεί να με παγιδεύσει. Μαζί Σου μόνο μπορώ να τη νικώ.

24 Μαρτίου

«Είναι φανερά τα έργα της σάρκας· τα οποία είναι: Μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια...» (Γαλ.5:19)

Τώρα θα δούμε κι άλλη μια **λίστα** αμαρτιών, που, όσοι τις διαπράττουν, αποκλείονται από τη **Βασιλεία του Θεού**. Η λίστα αυτή περιγράφει τα διάφορα **έργα της σάρκας** κι έχει σκοπό να ξεσκεπάξει τον αληθινό εαυτό μας. Ας ευχαριστούμε το Θεό, που είναι γραμμένα στη Αγία Γραφή. Είναι για τη θεραπεία μας. Μόνο η **αλήθεια μάς ελευθερώνει** από τα ψεύδη του Σατανά.

Λίστα έργων της σάρκας:

1)μοιχεία, 2)πορνεία, 3) ακαθαρσία, 4) ασέλγεια, 5) ειδωλολατρία, 6)φαρμακεία, 7)έχθρες, 8)φιλονικίες, 9)ζηλοτυπίες, 10)θυμοί, 11)διαπληκτισμοί, 12)διχοστασίες, 13)αιρέσεις, 14)φθόνοι, 15) φόννοι, 16)μέθες, 17)γλεντοκόπια... **«Και τα παρόμοια μ' αυτά· για τα οποία σας λέω... ότι αυτοί που [τα] πράττουν αυτά βασιλεία Θεού δε θα κληρονομήσουν.»** (Γαλ.5:19-21)

Μην πει κανείς: **«Αυτές οι αμαρτίες δεν έχουν καμιά σχέση με μένα. Εγώ είμαι αναγεννημένος.»** Μα, ο λόγος του Θεού δεν απευθύνεται στον αμαρτωλό, αλλά σε σένα. Για να μην επαναπαύεσαι στην εμπειρία σου, στα συναισθήματά σου, αλλά να είσαι σε **υπακοή** στις εντολές του Κυρίου. Να είσαι άγρυπνος, ξέροντας ότι η **«αμαρτία που εύκολα μας περιπλέκει»** μπορεί να παγιδέψει και σένα. (Εβρ.12:1)

Έτσι, για παράδειγμα, όταν **θυμώνεις** και **διαπληκτίζεσαι** με λόγια απρεπή και το Άγιο Πνεύμα σε ελέγχει, αμέσως να **μετανοείς** και να επανακτάς τη θέση σου στο Σταυρό. Να μην τα κουκουλώνεις.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μελέτησε μία-μία την κάθε εκδήλωση αμαρτίας και καταδίκασέ την στη ζωή σου. Έτσι θα περπατάς στο φως και το **Αίμα του Χριστού** θα σε καθαρίζει από κάθε αμαρτία.

Κύριε,

Θέλω να βλέπω τον εαυτό μου όπως Εσύ τον βλέπεις, ώστε πάντα να ευθυγραμμίζομαι με τις αρχές της Βασιλείας Σου.

25 Μαρτίου

«Ο καρπός του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια.»(Γαλ.5:22)

Να, και μια άλλη **λίστα** με τις θαυμάσιες εκδηλώσεις του **καρπού του Πνεύματος**. Αναρωτιόμαστε: Ποιος μπορεί να τις έχει; Μόνο ο αναγεννημένος. Αυτός που έχει **σταυρώσει** τον παλιό του άνθρωπο. Διαβάζουμε: «Όσοι είναι τού Χριστού, **σταύρωσαν τη σάρκα** μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες.»(Γαλ.5:24) Είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Μόνο τότε μπορεί ο Χριστός να ζει στην καρδιά του πιστού, και να του μεταδίδει τον **Καρπό του Αγίου Πνεύματος**.

Ένας Περσικός μύθος λέει, ότι κάποτε ένας βρήκε μια **μάζα από πυλό** που η γλυκιά μυρωδιά της ευωδίαζε όλο το δωμάτιο. Τη ρώτησε: «Τι είσαι»; «Είμαι απλώς μια **μάζα από πυλό**» απάντησε. «Τότε από πού προέρχεται αυτή η γλυκιά σου μυρωδιά;» «Έμενα πάντα κοντά στην τριανταφυλλιά».

Ο Χριστός παρομοιάζεται με το **άνθος του Σαρών**. Όταν μένουμε **ενωμένοι μαζί Του** κι εμείς θα σκορπούμε την ευωδία Του. «*Σε κάθε τόπο θα φανερώνουμε την οσμή της γνώσης Του. Επειδή είμαστε ευωδία Χριστού προς το Θεό*». (2Κορ.2:14-15) Ω! Τι μυστικό!

Πόσο όμορφη θα είναι η ζωή μας, όταν καταλάβουμε το μυστικό να **ζούμε μαζί με το Χριστό!** Αυτός να κυβερνάει τη ζωή μας. Τότε η ζωή μας θα σκορπάει το **θείο άρωμα** της **αγάπης, της χαράς, της ειρήνης, της καλοσύνης**. Γιατί δε θα ζει πια ο παλιός μας άνθρωπος, αλλά ο **Σταυρωμένος** και ο **Αναστημένος Χριστός**. Η μεριά του πιστού είναι συνέχεια με **πίστη** να **διεκδικεί** τη νίκη και την παρουσία Του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, η ζωή σου έχει αξία μόνο όταν ζεις ενωμένος με το Χριστό. Γεμάτος με τον **Καρπό** του **Αγίου Πνεύματος**.

Κύριε,

*Χωρίς τον **Καρπό** του **Πνεύματος** η ζωή μου είναι **ανούσια**. Βοήθα με να μένω πάντα κοντά Σου και μαζί Σου να σκορπώ την άγια ζωή Σου.*

26 Μαρτίου

«Μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.» (Ματθ.5:3)

Τι σημαίνει να είμαι **«φτωχός στο πνεύμα»**; Για πολλούς, σημαίνει αμόρφωτος, παρακατιανός. Για το Θεό, νομίζω, σημαίνει να είσαι **συντριμμένος**. Να έχεις συναίσθηση της αναξιοτήτάς σου στην άγια παρουσία Του. Όπως είχε ο άσωτος γιος κι ο Τελώνης στο Ναό.

Από τη μικρή μας ηλικία ο Σατανάς μάς τροφοδοτεί με το πνεύμα της **έπαρσης**:
«Μπράβο! Είσαι πολύ έξυπνος.

Τετραπέρατος. Τα χαρίσματα σου είναι μοναδικά! Θα αποκτήσεις παγκόσμια φήμη.» Γι' αυτό το λόγο δυσκολευόμαστε να ζητήσουμε συγγνώμη όταν κάνουμε ανοησίες. Όταν όμως απορρίπτουμε αυτό το **κακό πνεύμα της υπερηφάνειας**, τότε ο Θεός μας δέχεται ως **μέλη της Βασιλείας Του**. «Όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του, θα υψωθεί.»

Μάλιστα λέει κάτι το συγκλονιστικό: «*Εγώ κατοικώ... σε άγιο [τόπο]· και μαζί με του **συντριμμένου** [την καρδιά], και του ταπεινού το πνεύμα, για να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των **συντριμμένων**.*»(Ησ.57:15)

Πιστεύω ότι το πιο δύσκολο αλλά και το πιο αξιόλογο μάθημα στο σχολείο του Χριστού είναι να μάθουμε να είμαστε **συντριμμένοι**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, θέλεις να είσαι σίγουρος ότι η **βασιλεία του Θεού ανήκει** και σε σένα; Πάψε να έχεις μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σου. Έτσι θα μπορείς να συντρίβεις για τις αμαρτίες σου και να είσαι **πράος και ήρεμος** στη ζωή.

Κύριε,

Αναγνωρίζω με λύπη, ότι πολλές φορές ο Σατανάς πήρε τόπο στη ζωή μου, γιατί δεν έμεινα καρφωμένη στο Σταυρό με πίστη. Ξέχασα ότι κανένα καλό δεν κατοικεί μέσα μου. Κι' ότι κατά χάρη είμαι ό, τι είμαι.

27 Μαρτίου

«Μακάριοι αυτοί που έχουν διωχθεί εξαιτίας της δικαιοσύνης· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.»(Ματθ.5:10)

Δεν είναι ευχάριστο να διώκεσαι όταν κάνεις αυτό που είναι δίκαιο κι αυτό που θέλει ο Θεός. Όμως στα μάτια του Θεού **μακάριοι** είναι όλοι αυτοί, γιατί η **βασιλεία του Θεού** ανήκει σ' αυτούς. Ο Κύριος είπε στους μαθητές Του: *«Αν εμένα έθρεσαν υπό διωγμό, θα θέσουν υπό διωγμό και σας.»* (Ιωάν.15:20)

Αλήθεια, γιατί **εδίωκαν** το Χριστό; Μια μέρα ρώτησε ο Χριστός τον όχλο: *«Πολλά καλά έργα από τον Πατέρα μου έδειξα σε σας· για ποιο έργο απ' αυτά με λιθοβολείτε;»* (Ιωάν.10:32)

Παλιά αναρωτιόμουν: «Γιατί αυτή η αντιπάθεια στο πρόσωπο του Χριστού;» Μετά κατάλαβα: Ο άρχοντας αυτού του Κόσμου, ο Σατανάς, Τον μισεί και βάζει τους υπηκόους του να μισούν το Χριστό και τους δικούς Του. Είναι γνωστοί οι **διωγμοί** εναντίον των χριστιανών ανά τους αιώνες. Και ακόμα μέχρι σήμερα συνεχίζονται.

Ο άντρας κάποιας κυρίας, η οποία είχε αρχίσει ν' ακολουθεί το Χριστό, την απείλησε με το μαχαίρι στο χέρι. Αυτή γονάτισε και άνοιξε το στήθος της και του είπε: «Δεν αφήνω το Χριστό, προτιμώ να με σκοτώσεις, παρά να Τον αρνηθώ.»

Ο πιστός που θα υπομείνει το **test του διωγμού υπέρ του Χριστού** είναι **«μακάριος, γιατί δική Του είναι η Βασιλεία των Ουρανών.»**

Ο διωγμός υπέρ του Χριστού είναι ένα πολύ σοβαρό **test**. Σημαίνει **αυταπάρηση**, περιφρόνηση, εγκατάλειψη, βασανισμοί.

Ο πεθερός μου, νέος ακόμα, διώχτηκε απ' το σπίτι, επειδή πήρε το δρόμο του Χριστού. Κοιμόταν έξω στο κρύο και άρπαξε βρογχικά.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην ντρέπεσαι να ομολογείς το Χριστό. Όταν ξανάρθει με δόξα θα σε ομολογήσει κι Αυτός στον Πατέρα Του.

Κύριε,

*Προτιμώ να χάσω τα πάντα παρά να υποχωρήσω μπροστά σε οποιονδήποτε **διωγμό** για την πίστη μου σε Σένα.*

28 Μαρτίου

«Μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο· επειδή, ο Πατέρας σας ευδόκησε να σας δώσει τη βασιλεία.» (Λουκ.12:32)

Το «**μικρό ποίμνιο**» είναι η **Εκκλησία** του Χριστού, οι λυτρωμένες με το **Αίμα** Του ψυχές, που **μετανόησαν** και **πίστεψαν** στο Χριστό.

Αυτός είναι ο **Ποιμένας** των προβάτων. Έβαλε τη ζωή Του στο Σταυρό για τα πρόβατα. Είναι μικρό το Ποίμνιό Του, γιατί λίγοι είναι πρόθυμοι να μπουν από τη Στενή Πύλη και να περπατούν **με πίστη** σ' ένα θλιμμένο μονοπάτι, χωρίς να βλέπουν το τέρμα, τη **Βασιλεία** που υπόσχεται ο Θεός Πατέρας. Μια Ουράνια Βασιλεία.

Ο **Ασσούρης**, ο κοσμοκράτορας, υποσχέθηκε στη **βασιλίσα Εσθήρ** να της δώσει ό, τι ήθελε, μέχρι και τη **μισή του βασιλεία**. Η Εσθήρ ζήτησε τη ζωή του Αμάν, του εχθρού του λαού της, που ήθελε να τους εξοντώσει.

Ο **Βασιλιάς** του Σύμπαντος υπόσχεται στην αγαπημένη Του Νύφη, όχι τη μισή, αλλά **όλη** τη **Βασιλεία**. Της λέει: «Είσαι **μικρή ποιμνη** τώρα, αλλά στα μάτια του Θεού έχεις μεγάλη αξία. Σου

δίνω **βασιλική εξουσία**, να πατάς πάνω σε όλη τη δύναμη του Σατανά. Οι Πύλες του Άδη δε θα ισχύσουν εναντίον σου. **Μη φοβάσαι!** Ο Θεός θα συντρίψει το Σατανά κάτω από τα πόδια σου.»

Αγαπητό παιδί του Θεού, πάρε θάρρος, μη διστάζεις να ζητάς κι εσύ να καταστραφούν τα έργα του Σατανά εκεί όπου βρίσκεσαι. Ο Χριστός τον έχει νικήσει στο Σταυρό. Παράλληλα να θησαυρίζεις στον Ουρανό και να περιμένεις το Νυμφίο με τη **λαμπάδα σου αναμμένη**.
Κύριε,

*Βοήθα με, αυτές οι αλήθειες, σα μια φωτιά, να φλογίζει το πνεύμα μου με **ενεργητική πίστη και θέληση**. Το αίτημά μου είναι να ακούγεται κάθε μέρα το μήνυμα του **Σταυρού** και της **Ανάστασής Σου** και του **Δεύτερου Ερχομού Σου** με δύναμη Αγίου Πνεύματος.*

29 Μαρτίου

«Μακάριοι αυτοί που πενθούν... αυτοί που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη... αυτοί που ελεούν. Μακάριοι οι πράοι... οι καθαροί στην καρδιά... οι ειρηνοποιοί.» (Ματθ.5:4-9)

Οι **μακαρισμοί** χαρακτηρίζονται ως το **Σύνταγμα** της **Βασιλείας του Θεού**. Όπως και να 'χει, επιβάλλεται ο κάθε **αληθινός πιστός** ως υπήκοος της **Βασιλείας του Θεού** να εκφράζει όλες αυτές τις ιδιότητες με τους συνανθρώπους του. Να **λυπάται αληθινά** για ό, τι δε δοξάζει το Θεό. Να **υπομένει στα παθήματά** του για χάρη του Χριστού, να είναι ευγενικός, ειρηνικός. Να έχει μια **διάφανη** ζωή. Έτσι θα είναι **«φως»** στον κόσμο, για να δουν οι άνθρωποι τα καλά έργα του και να δοξάζουν το Θεό. Ο Σατανάς δυσφημεί το Θεό ότι είναι άσπλαχνος, άδικος. Όταν όμως δουν τους πιστούς να συγχωρούν, να μην ανταποδίδουν κακό αντί κακού, να ελεούν, να είναι ταπεινοί, τότε θα καταρρεύσουν τα ψεύδη του.

Κάποτε ένας απρόσεκτος ταξιτζής παρέσυρε μια πιστή γυναίκα. Στο νοσοκομείο, πριν ξεψυχήσει, παρακάλεσε να μην του αφαιρέσουν την άδεια οδήγησής του. Στην κηδεία της, συγκινημένος ο οδηγός του ταξί για τη μεγαλοψυχία της, μετανόησε και πίστεψε στο Χριστό.

Οι ιδιότητες αυτές είναι δυσεύρετες στον Κόσμο, μάλλον ανύπαρκτες. Πηγάζουν μόνο από τον άγιο χαρακτήρα του Χριστού, ο Οποίος τις μεταδίδει μέσω του Αγίου Πνεύματος στις ταπεινές καρδιές.

Σήμερα είναι όλοι **συμφεροντολόγοι**. Η ευγένειά τους είναι φαινομενική, μόλις δοθεί αφορμή, φανερώνεται ο πραγματικός χαρακτήρας τους.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μάθε τους **μακαρισμούς** απ' έξω. Ίσως κάποιο πρόσωπο σε αδικεί ή σε συκοφαντεί. Μάθε να είσαι κι εσύ ένας απ' αυτούς που είναι **μακάριοι**, με τη διαγωγή σου.

Κύριε,

*Δέχομαι να ταυτίζομαι μαζί Σου σε ζωή και σε θάνατο για να έχω όλες αυτές τις ιδιότητες. Είναι μεγάλη τιμή να λογίζομαι **μακάρια**.*

30 Μαρτίου

«Σας διαβεβαιώνω, αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα παιδάκια, δεν θα μπείτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών.» (Ματθ.18:3)

Μια μέρα ήρθαν οι μαθητές του Χριστού και Του έκαναν μια παράξενη ερώτηση, που μαρτυρούσε πόσο ανώριμοι ήταν. Του είπαν: «**Ποιος είναι, άραγε, μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών;**»

Ο Ιησούς πήρε ένα παιδάκι και τους είπε: «**Σας διαβεβαιώνω, αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα παιδάκια, δεν θα μπείτε στη βασιλεία των ουρανών.**» Ο ίδιος εξηγεί : « **Όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδάκι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών.**»

Σε ένα συνέδριο εργατών του Ευαγγελίου, το πνεύμα της **πρωτοκαθεδρίας** ήταν τόσο έντονο, ώστε απορούσε κανείς πώς είναι δυνατό τόσο δυνατοί κήρυκες να κατέχονται από τόση μεγαλομανία!

Μην απορούμε, όλοι πάσχουμε από το ίδιο πνεύμα. Ποια είναι η θεραπεία; Ο Κύριος ξεκαθαρίζει στους μαθητές ποια είναι:

«**Αυτός που μετανοεί και ταπεινώνει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός θα είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών.**» Αλλιώς, με άλλα λόγια, δεν έχετε ούτε καν πρόσβαση σ' αυτήν.

Η **ταπεινώση**, ξανά και ξανά, έρχεται να μας συναντήσει σε κάποιο σταυροδρόμι και να μας ρωτήσει: «Εσύ είσαι ταπεινός, όπως ο Σωτήρας και Κύριός Σου, που έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του, που δέχτηκε αγόγγυστα τους χλευασμούς και τα ραπίσματα;»

Αγαπητό παιδί του Θεού, λάβε σοβαρά υπόψη σου όλες αυτές τις προειδοποιήσεις του Κυρίου. Κάποια μέρα θα δεις τις συνέπειες.

Κύριε,

Βοήθα με να μην πλανηθώ νομίζοντας ότι αξίζω να μπω στη Βασιλεία των Ουρανών. Στηρίζω τη βεβαιότητά μου μόνο στη χάρη Σου και στην απόλυτη εξάρτησή και υπακοή μου στα λόγια Σου.

31 Μαρτίου

«Ο Κύριος θα με ελευθερώσει από κάθε πονηρό έργο, και θα με διασώσει για την επουράνια βασιλεία του.» (2Τιμ.4:18)

Ο λαός Ισραήλ, βλέποντας όλα τα θαυμαστά έργα του Χριστού ήταν βέβαιος ότι Αυτός ήταν ο **χρισμένος Βασιλιάς**. Γι' αυτό την ημέρα των Βαΐων Τον υποδέχτηκε με τιμές βασιλιά: **«Ευλογημένος ο ερχόμενος βασιλιάς στο όνομα του Κυρίου.»** (Λουκ.19:38) Περίμενε όμως έναν **βασιλιά** που θα τον λύτρωνε από το ζυγό των Ρωμαίων. Όταν λοιπόν είδε ότι είχε έρθει για να τον λυτρώσει από την Αμαρτία και το Σατανά, άλλαξε γνώμη και Τον καταδίκασε σε θάνατο.

Όταν ο Πιλάτος ρώτησε το Χριστό αν είναι βασιλιάς, του απάντησε: **«Η δική μου βασιλεία δεν είναι από τούτο τον κόσμο.»** (Ιωάν.18:36) Και πρόσθεσε ότι εδώ στον κόσμο είχε έρθει για να μαρτυρήσει για την **αλήθεια**. Οι Ιουδαίοι είχαν απορρίψει την Βασιλεία του Θεού. Ζούσαν στο **ψέμα** και στην **αμαρτία**. Άκουγαν το Σατανά. Δεν ήθελαν να **μετανοήσουν** γι' αυτό και **σταύρωσαν** το Χριστό.

Η **σταύρωση του Χριστού** ήταν μέσα στα σχέδια του Θεού. Έτσι, ανοίχτηκε ο δρόμος για να δημιουργηθεί ένας **καινούριος λαός λυτρωμένων**, από Ιουδαίους και Εθνικούς, που ήθελαν να υποταχθούν στη **Βασιλεία του Χριστού**. Μεταξύ αυτών ήταν και ο **απ. Παύλος**. Είναι συγκλονιστική η **επιστροφή** του στο Χριστό. Από φανατικός διώκτης Του έγινε ο πιο θερμός οπαδός Του. Όταν έφτασε στο τέρμα της πορείας του, της γεμάτης με διωγμούς και φοβερά παθήματα υπέρ του Χριστού, ομολογεί θριαμβικά: **«Ο Κύριος θα με... διασώσει για την επουράνια βασιλεία του».**

Αγαπητή Ψυχή, όσους μετανοούν, πλένονται με το Αίμα του Χριστού και κάνουν το θέλημα του Θεού, τους περιμένει η **Ουράνια Βασιλεία**. Εσύ έχεις αυτή τη ζωντανή ελπίδα;

Κύριε,

Δέχομαι με χαρά να υποτάσσομαι στους νόμους της Βασιλείας Σου ως πολίτης του Ουρανού. Αλληλούια!

Μια νύχτα ο Θεός έφερε έξω τον Αβραάμ και του είπε:

–Αβραάμ, κοίταξε τώρα ψηλά στον ουρανό και απαρίθμησε τα αστέρια. Δεν μπορείς, γιατί είναι αναρίθμητα, έτσι δεν είναι;

Ε, λοιπόν, έτσι θα είναι το σπέρμα σου. (Γέν.15:5)

Ο Αβραάμ **πίστεψε** στην υπόσχεση του Θεού. Και στα εκατό του χρόνια απέκτησε γιο με τη Σάρρα, που ήταν ενενήντα χρόνων. Έτσι, ο Θεός εκπλήρωσε την υπόσχεσή Του. Το σπέρμα του αυξήθηκε σαν τα άστρα του ουρανού.

Γι' αυτό ο Αβραάμ ονομάζεται «**πατέρας της πίστεως**».

Για το Θεό δεν υπάρχει τίποτα αδύνατο.

Υπόσχεται και σε μας ασύλληπτα πράγματα, όπως είδαμε: Ανάσταση νεκρών, Ουρανό, Γάμους με το Νυμφίο, κληρονομιά, ομοιότητα με το Χριστό, συμβασιλεία μαζί Του. Και βάλε...

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός σε καλεί να **πιστέψεις** στις υποσχέσεις Του όπως ο Αβραάμ. Μην πεις: «Δεν μπορώ». Ο Χριστός είναι ο Αρχηγός και Τελειωτής της Πίστης μας.

Κύριε,

*Πιστεύω σε όλα όσα λες. Θεωρώ ασύλληπτο προνόμιο κι εγώ να σε εμπιστεύομαι, **κάθε μέρα**, σαν μικρό παιδί. Βοήθα με, αν συναντάς ολιγοπιστία μέσα μου!*

1 Απριλίου

«Ο Κύριος ετοίμασε τον θρόνο του στον ουρανό, και η βασιλεία του δεσπάζει τα πάντα.» (Ψαλ.103:19)

Είδαμε από το λόγο του Θεού ότι ο Σατανάς, προσωρινά, είναι ο **άρχοντας αυτού του Κόσμου**. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι ο Θεός παύει να έχει την απόλυτη **δεσποτεία**. Γι' αυτό όλοι όσοι δέχονται να **υποταχθούν στην Κυριαρχία Του**, Τον αποκαλούν **Δεσπότη**.

Ο Κ. Μεταλληνός, παρομοίαζε τον Κόσμο με ένα **μεγάλο εργοστάσιο** που παράγει ανθρώπους, οι οποίοι εκλέγουν ή τη **Βασιλεία του Ιησού Χριστού** ή τη **Βασιλεία του Σατανά**. Βέβαια, αυτό που μετράει είναι το τέρμα: Ή αιώνια ζωή στον Ουρανό ή αιώνια Κόλαση.

Όσοι έχουμε ελευθερωθεί από την κατοχή του Σατανά, πρέπει να ξέρουμε ότι τώρα *«το πολίτευμά μας είναι στους ουραμούς, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό.»*(Φιλ.3:20)

Ρώτησαν σε κάποιον ηλικιωμένο πιστό: «Πώς είσαι;» «Εγώ είμαι καλά» απάντησε «αλλά το σπίτι μου είναι ετοιμόρροπο.»

Ο απ. Παύλος μας θυμίζει: *«Ξέρουμε, βέβαια, ότι, αν η επίγεια οικία τού σκηνώματός μας χαλάσει, έχουμε από τον Θεό οικοδομή, οικία χειροποίητη, αιώνια, στους ουραμούς.»*

Ο Κύριος είπε στους μαθητές Του: *«Στο σπίτι τού Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα.»* (Ιωάν.14:2) Οποία ζωντανή ελπίδα!

Ο Αβραάμ το είχε καταλάβει αυτό καλά. Γι' αυτό: *«Με πίστη παροίκησε στη γη της υπόσχεσης ως ξένη... επειδή, περίμενε την πόλη ... της οποίας τεχνίτης και δημιουργός [είναι] ο Θεός.»* (Εβρ.11:9-10)

Η προτροπή του Θεού στους πιστούς τώρα είναι: **«Τα άνω φρονείτε, όχι αυτά που [είναι] επάνω στη γη. Επειδή, πεθάνετε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό. Όταν ο Χριστός, η ζωή μας, φανερωθεί, τότε κι εσείς θα φανερωθείτε μαζί του μέσα σε δόξα.»** (Κολ. 3:2-3)

2 Απριλίου

«Πολλοί ... φρονούν τα επίγεια.» (Φιλιπ.3:19)

Ο σύζυγός μου, ο Απόστολος, διηγείται για κάποιον συγγενή του, άνθρωπο πιστό και ζηλωτή στο να ευαγγελίζεται ψυχές. Κάποτε, λέει, του μπήκε η επιθυμία να πλουτίσει, μάλιστα το πέτυχε. Στα 70 του όμως χρόνια ένωσε μια βραχνάδα. Δυστυχώς δεν ήταν από κρύα νερά, όπως νόμιζε. Ο ιατρός βρήκε 2 γρουμπούλια και του έδωσε ένα μήνα ζωή. Τότε ξύπνησε και ομολόγησε συντριμμένος: **«Ξεχάστηκα!»**

Ο κίνδυνος να ζητάμε τα **επίγεια** είναι υπαρκτός κάθε ώρα και στιγμή. Γι' αυτό ο Θεός μάς προτρέπει: *«Τα άνω ζητάτε, τα άνω φρονείτε, όχι τα επί της γης.»* **«Γήινα»** δεν είναι μόνο ο **πλούτος**, αλλά και οι **βιοτικές μέριμνες**, η **καλοπέραση** και κάθε τι που τρέφει το **Εγώ**. Ρώτησα μια φίλη μου χριστιανή προχθές αν διαβάζει το λόγο του Θεού. Μου είπε ότι διαβάζει τους **ψαλμούς**. Η τηλεόραση όμως της είχε γίνει απαραίτητη συντροφιά, όπως και στα περισσότερα σπίτια των χριστιανών, καθώς μαθαίνω. *«Και ποιο το κακό;»* λένε. Δεν καταλαβαίνουν ότι τα μηνύματα που εκπέμπει, **αποσπούν** όχι μόνο την προσοχή μας από τον Κύριο αλλά **κλέβουν** και τον πολύτιμο χρόνο μας. Επίσης, **αφαιρούν** την όρεξη για **μελέτη** και **προσευχή** και **αμβλύνουν** τα αισθητήρια όργανα για διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Με αποτέλεσμα ο Σατανάς να σπέρνει τα ζιζάνιά του.

Ο βασιλιάς Δαβίδ έπεσε σε μοιχεία και φόνο, γιατί, ενώ ο στρατός του πολεμούσε, αυτός τεμπέλιασε και η **επιθυμία της σάρκας** τον τούμπαρε. *«Όλα είναι στη διάθεσή μας, αλλά όλα δε συμφέρουν»*, λέει ο λόγος του Θεού. Η **Χάρη** διδάσκει να ζούμε με **σωφροσύνη**, για να μη δίνουμε ευκαιρία στο Σατανά να μας ρίξει στην αμαρτία.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ζήτα τα **άνω**. Αυτοί που ζητάνε τα **γήινα**, γίνονται οι εχθροί του Σταυρού και το τέλος τους είναι η **απώλεια**.

Κύριε,

*Με καλείς με φόβο και τρόπο να εργάζομαι τη σωτηρία μου. Να μην τεμπελιάζω, αλλά πάντα ν' αγωνίζομαι τον **καλό αγώνα της πίστης**.*

3 Απριλίου

«Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια... με έναν άνθρωπο έμπορο, που αναζητάει καλά μαργαριτάρια... βρίσκοντας ένα πολύτιμο... πούλησε όλα όσα είχε, και το αγόρασε.» (Ματθ.13:45-46)

Ένα παιδί μια μέρα άλλαξε τις τιμές των αντικειμένων στη βιτρίνα του μαγαζιού του πατέρα του χωρίς να γίνει αντιληπτός. Ένα λουτρ παλτό, για παράδειγμα, των 1000 ευρώ, τώρα έδειχνε την τιμή των 10 ευρώ. Και ένα κίβδηλο κόσμημα που έκανε 5 ευρώ, τώρα έκανε 500 ευρώ. Καταλαβαίνουμε τι σύγχυση δημιούργησε στους πελάτες! Κάτι παρόμοιο κάνει και ο Σατανάς για να παραπλανήσει τον άνθρωπο.

Ο Θεός όμως μας δείχνει τις **πραγματικές αξίες**. Για παράδειγμα, της **Βασιλείας των Ουρανών** και αυτών που είναι **πρόσκαιρα και μάταια**, όπως είναι τα πλούτη και η δόξα των ανθρώπων!

Ο απ. **Παύλος**, μηδένισε όλα όσα είχε σαν αξία: μόρφωση, φήμη, δόξα και είπε: **«απέναντι στο έξοχο της γνώσης τού Ιησού Χριστού... θεωρώ ότι είναι σκύβαλα, για να κερδίσω τον Χριστό»**. (Φιλιπ.3:8)

«Εγώ πέθανα ως προς τον Κόσμο.»

Ο Ησαΐ αντίθετα διάλεξε τα πρόσκαιρα και τα μάταια. Θεώρησε ότι **ένα πιάτο φακή** έχει μεγαλύτερη αξία από τα **πρωτοτόκιά** του, γι' αυτό και τα πούλησε, και έχασε την **αιώνια ευλογία του Θεού**. (Γεν.25:30-34)

Αγαπητό παιδί του Θεού, έχεις αξιολογήσει σωστά την Ουράνια Βασιλεία; Τη σωτηρία της ψυχής σου; Αν ναι, πρόσεχε μην τη χάσεις. Μένε πιστός μέχρι τέλους στη σωστή σου επιλογή.

Κύριε,

Ξέρεις ότι κι εγώ όλα όσα υπεραγαπούσα τα θεώρησα σα σκουπίδια για να κερδίσω Εσένα, το Ουράνιο Μαργαριτάρι, την Ουράνια Βασιλεία. Παρακαλώ, κράτα με σταθερή κάθε μέρα στην απόφασή μου, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Σε υπερευχαριστώ!

4 Απριλίου

«Η βασιλεία των ουρανών θα είναι όμοια με δέκα παρθένες... Απ' αυτές πέντε ήσαν φρόνιμες, και πέντε μωρές.» (Ματθ.25:1-2)

Νομίζω ότι η πιο συγκλονιστική παραβολή είναι αυτή των **Δέκα Παρθένων**. Δεν υπάρχει πιο τραγική απογοήτευση, να πιστεύεις ότι έχεις πρόσβαση στη **Βασιλεία των Ουρανών** και να αποκλειστείς.

Είναι ανάγκη να καταλάβουμε σε τι διέφεραν οι **πέντε φρόνιμες** από τις **πέντε μωρές**. Υπάρχει η γνώμη ότι η διαφορά ήταν ότι οι **μωρές**

κοιμήθηκαν ή ότι στις λαμπάδες τους δεν είχαν **λάδι**. Δεν είχαν το **Άγιο Πνεύμα**, όπως λένε. Βλέπουμε όμως ότι και οι **φρόνιμες** κοιμήθηκαν, όταν άργησε ο Νυμφίος. Επίσης, ότι οι λαμπάδες των μωρών παρθένων ήταν **αναμμένες**, απλώς στο τέλος είχε λιγοστέψει το **λάδι** και τρεμόσβηνε. Άρα υπήρχε **λάδι** στις λαμπάδες τους. Ποια ήταν, λοιπόν, η

διαφορά; Οι **μωρές** δεν είχαν προνοήσει, σε περίπτωση που θα αργούσε ο Νυμφίος, να έχουν μαζί τους **«έξτρα»** λάδι. Διαβάζουμε: **«Οι μωρές, αφού πήραν τα λυχνάρια τους, δεν πήραν μαζί τους λάδι· οι φρόνιμες, όμως, πήραν λάδι στα δοχεία τους μαζί με τα λυχνάρια τους.»** (Ματθ.25:3-4) Γι' αυτό ο Κύριος τις ονομάζει **«φρόνιμες»**. Οι **μωρές** φέρθηκαν **επιπόλαια και ανόητα!**

Το συμπέρασμα το βγάζει ο Κύριος απευθυνόμενος προς στους πιστούς: **«Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα, κατά την οποία έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου.»** (Ματθ.25:13)

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη βαδίζεις με **υποθέσεις**. «Χίλιες υποθέσεις μια αλήθεια δεν κάνουν.» Εσύ να φέρεσαι με **σωφροσύνη**.

Κύριε,

Βοήθα με, να λάβω τα μέτρα μου, ώστε σε κάθε περίπτωση να είμαι άγρυπνη, ν' αντιμετωπίσω τα πάντα όπως ο λόγος Σου με προστάζει.

5 Απριλίου

«Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο, που έσπειρε στο χωράφι του καλόν σπόρο· αλλά... ήρθε ο εχθρός, και έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι.» (Ματθ.13:24-25)

Την εξήγηση αυτής της παραβολής τη δίδει ο Κύριος στους μαθητές Του. Λέει: «Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο, είναι ο **Υιός τού ανθρώπου**· το **χωράφι** είναι ο **κόσμος**· και ο **καλός σπόρος** είναι οι **γιοι της βασιλείας**· τα **ζιζάνια** είναι οι **γιοι τού πονηρού**· και ο **εχθρός**, που τα έσπειρε, είναι ο **διάβολος**· ο **θερισμός** είναι η **συντέλεια** του αιώνα· οι **θεριστές** είναι οι **άγγελοι.**» (Ματθ.13:37-39)

Οι άνθρωποι βγάζουν δικά τους συμπεράσματα για το ποιος είναι ο σκοπός του ανθρώπου επί της γης.

Ο Θεός όμως φέρνει στο φως τι γίνεται εν τω κρυπτώ. Λέει λοιπόν ότι ο **Κόσμος**

αυτός είναι σαν ένα **χωράφι**, όπου ο **Χριστός**, σπέρνει καλό σπόρο, τους **γίους της Βασιλείας**, και ο **Διάβολος** σπέρνει ζιζάνια, τους **γίους του** ανάμεσα στους γίους της Βασιλείας, προφανώς στην Εκκλησία.

Να γιατί, συναντάμε αδικίες, εγωισμούς, διχوستασίες, αιρέσεις, φιλονικίες, αγριότητες, εγκλήματα, ανηθικότητες, φιλαργυρία, πολέμους. Η αληθινή Εκκλησία δίδει σφοδρές μάχες για να επιβιώσει.

Στον Κόσμο, ούτε ο πολιτισμός ούτε η μόρφωση μπόρεσαν να λύσουν τα προβλήματά μας. Θα έρθει όμως η **Συντέλεια**. Τότε οι **άγγελοι του Θεού** θα μαζέψουν «**από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα... και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς...**» «**Τότε, οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο, μέσα στη βασιλεία τού Πατέρα τους.**» (Ματθ.13:37-43)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις τώρα γιατί συμβαίνουν τόσα κακά; Αν είσαι **γιος της Βασιλείας**, κάνε υπομονή. Έρχεται η **Συντέλεια**.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που ρίχνεις άπλετο φως, γιατί συμβαίνουν τόσα τραγικά γεγονότα στον κόσμο, ακόμα και στο χώρο της Εκκλησίας Σου.

6 Απριλίου

«Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο βασιλιά, που έκανε γάμους στον γιο του.»(Ματθ.22:2)

Αυτή είναι μια πολύ συγκλονιστική παραβολή. Συμβολίζει την προσβλητική συμπεριφορά του λαού Ισραήλ απέναντι στο Θεό. Ενώ ο Θεός τούς καλεί σε μια ασύλληπτη **τιμή**, αυτοί περιφρονούν την πρόσκλησή Του. Στέλνει τους προφήτες Του, μια και δυο φορές, λέγοντας: «*Ελάτε, όλα είναι έτοιμα.*» Μόνο θα έκαναν τον κόπο **να έρθουν** στους γάμους του Γιου Του. Όμως αυτοί αρνούνται. Δικαιολογούνται ότι έχουν άλλες δουλειές πιο σοβαρές. Να πάνε στο χωράφι τους, στο εμπόριό τους. Άλλοι δε δίστασαν ακόμα και να κακοποιήσουν τους δούλους του Θεού και να τους σκοτώσουν.

Τελικά ο **βασιλιάς** οργίζεται και εξολοθρεύει όλους τους φονιάδες και κατακαίει την πόλη τους. Είναι μια ζωντανή περιγραφή της ιστορίας του λαού Ισραήλ, που **απέρριψε τη Βασιλεία του Θεού**.

Οι **Γάμοι** όμως του Γιου Του έπρεπε να γίνουν. Έτσι ο Θεός καλεί όλους όσους βρίσκονται στους δρόμους. Ποιοι είναι αυτοί; Προφανώς είναι οι **εθνικοί**. Έτσι όλα τα καθίσματα της γαμήλιας τελετής καταλαμβάνονται. Εδώ όμως συμβαίνει κάτι απροσδόκητο. Διαβάζουμε: «*Όταν ο βασιλιάς μπήκε μέσα για να θεωρήσει τους καθισμένους στο τραπέζι, είδε εκεί έναν άνθρωπο να μη είναι ντυμένος με ένδυμα γάμου.*» (Ματθ.22:11)

Τι είναι το **ένδυμα γάμου**; Νομίζω, είναι να έχεις απεκδυθεί τον παλιό άνθρωπο, να έχεις πλυθεί με το **Αίμα του Χριστού**, και να είσαι **ντυμένος τον Καινούριο**, στη βάση της **θυσίας του Χριστού**.

Ήταν επόμενο λοιπόν αυτός να εκβληθεί στο εξώτερο σκοτάδι. Και το συμπέρασμα: «*Πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι οι εκλεκτοί.*»

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις εκτιμήσει την πρόσκληση του Θεού; Έχεις πλυθεί με το Αίμα του Χριστού; Έχεις ντυθεί τον Ιησού Χριστό; Μένεις στη χάρη Του με πίστη και υπακοή; Πρόσεχε, γιατί χωρίς **αναγέννηση** και **άγια ζωή** κανείς δεν μπαίνει στη **Βασιλεία του Θεού**!

7 Απριλίου

«Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν βασιλιά, που θέλησε να εξετάσει τους λογαριασμούς με τους δούλους του.»(Ματθ.18:23)

Πιστεύω πως δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει αδικηθεί από κάποιο πρόσωπο ούτε υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει αδικήσει άλλον. Και το πιο σημαντικό, δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει αμαρτήσει στο Θεό. Κι αυτά που οφείλει ο καθένας μας στο Θεό, ούτε καν συγκρίνονται με όσα μας οφείλουν οι άλλοι.

Αυτό συνέβηκε με ένα δούλο ενός βασιλιά. Του όφειλε 10.000 τάλαντα και «επειδή δεν είχε να τα αποδώσει... πρόσταξε να πουληθεί αυτός ... και όλα όσα είχε». Τότε έπεσε ο δούλος στα πόδια του και τον παρακαλούσε: «Κύριε, μακροθύμησε σε μένα, και θα σου τα αποδώσω όλα.» Και, ω του θαύματος! Τον **σπλαχνίστηκε** ο βασιλιάς και του τα **χάρισε όλα**. Χαρούμενος βγήκε έξω. Συνέβηκε όμως στο δρόμο να συναντήσει έναν συνάδελφό του, που του χρωστούσε μόνο 100 δηνάρια. Αγριωπός του απαίτησε να του δώσει το ασήμαντο χρέος του, εδώ και τώρα. Ασυγκίνητος στα παρακάλια του δούλου να του δώσει λίγο καιρό, τον έκλεισε στη φυλακή.

Όταν το έμαθε ο βασιλιάς, τον ξανακάλεσε. Αυτός νόμιζε ότι έχει λύσει το θέμα του χρέους του μια για πάντα. Ο βασιλιάς του είπε: «Δούλε πονηρέ, όλο εκείνο το χρέος σου το χάρισα, επειδή με παρακάλεσες· δεν έπρεπε κι εσύ να ελεήσεις τον σύνδουλό σου, όπως κι εγώ σε ελέησα;» (Ματθ.18:32-33) Θυμωμένος ο βασιλιάς τον παρέδωσε στους βασανιστές μέχρι να δώσει όλα όσα όφειλε...

Ας ακούσουμε το βαρυσήμαντο **συμπέρασμα** από τον Κύριο:

«Έτσι και ο ουράνιος Πατέρας μου θα κάνει σε σας, αν δεν συγχωρήσετε από την καρδιά σας κάθε ένας στον αδελφό του τα παραπτώματά τους.» (Ματθ.18:35)

Κύριε,

Βοήθα με, να είμαι δούλη ταπεινή, ώστε στη δοκιμασία να συμπεριφέρομαι στους άλλους όπως Εσύ συμπεριφέρεσαι σε μένα.

8 Απριλίου

«Όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας.»

(Μάρκ.11:25)

Το θέμα της **συγχώρησης** αγγίζει την πιο ευαίσθητη χορδή κάθε ανθρώπου, ακόμα και του πιστού. Είναι ένας δυνατός πειρασμός. Θίγει τον εγωισμό του. Και ο Σατανάς κάνει τα πάντα για να κρατάει ο πιστός **παράπονο** και **πικρία** στην καρδιά, ώστε να μη **συγχωρήσει** το πρόσωπο, που κατά τη γνώμη του τον αδίκησε. Όμως, σ' αυτήν την περίπτωση, η προσευχή του, όσο θερμή κι αν είναι, δεν εισακούεται. Μάλιστα, όπως είδαμε χθες, διακυβεύεται η αιώνια τύχη του.

Η εντολή του λόγου του Θεού είναι ξεκάθαρη: *«Κάθε πικρία και θυμός και οργή... ας αφαιρεθεί από σας με κάθε κακία... συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού.»* (Εφεσ.4:31-32)

Θυμάμαι μια πιστή ήταν πολύ εγκλωβισμένη με το θέμα αυτό. Την είχε αδικήσει, όπως έλεγε, ένα συγγενικό πρόσωπο. Δεν μπορούσε να τον συγχωρήσει εφ' όσον δεν αναγνώριζε το λάθος του. Έφερνε και σχετικά χωρία, αυτά όμως δε δικαιολογούσαν την **πικρία** της.

Οφείλουμε να συγχωρούμε είτε μας ζητήσουν συγγνώμη είτε όχι.

Το παράδειγμα του Χριστού δίνει πλήρη διαλεύκανση. Ζήτησε από τον Πατέρα Του να συγχωρήσει τους σταυρωτές Του.

Για τον ξαφνικό και πρόωρο θάνατο του συζύγου μου, αμέσως συγχώρεσα τους άσπλαχνους ενόχους. Ευχόμενοι να μετανιώσουν, ώστε και ο Θεός να τους συγχωρήσει. Κι όταν κάποτε με χαιρέτησε ο κύριος ένοχος λέγοντας με ειρωνικό χαμόγελο: «Ο δολοφόνος του άντρα σου...» και κάτι άλλα που δεν κατάλαβα μέσα στη ζάλη μου, πάλι δεν κράτησα **πικρία** απέναντί του. Όταν σκέφτομαι πόσα ο Θεός μού έχει συγχωρέσει, μπορώ εύκολα να συγχωρώ. Η σχέση μου με το Θεό με ενδιαφέρει πάνω απ' όλα. Ξέρω ότι, μόνο όταν περπατώ στο φως, το **Αίμα του Χριστού** με καθαρίζει από κάθε αμαρτία.

9 Απριλίου

«Ο Θεός δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για μας.» (Ρωμ.5:8)

Αναρωτιόμαστε: «Πώς να συμπεριφερόμαστε σε ανθρώπους, που, αν και τους αγαπάμε, τους συγχωρούμε, αυτοί μένουν σκληροί;»

Ξέρουμε ότι ο Θεός, αν και αγαπάει τον αμαρτωλό, όμως δεν κουκουλώνει την αμαρτία του ανθρώπου, γιατί ο **Ίδιος** είναι **Άγιος** και **Δίκαιος**. Η οργή Του μένει πάνω στον αμετανόητο αμαρτωλό, παρ' όλο που τον έχει συγχωρήσει με το θάνατο του Χριστού στο Σταυρό. Μάλιστα, ο λόγος Του μας παραγγέλλει: *«Να μη **συναναστρέψετε**, αν κάποιος, που ονομάζεται αδελφός, είναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή κακολόγος ή μέθυσος ή άρπαγας· με τον άνθρωπο αυτής της κατηγορίας ούτε να συντρώγετε.»*(1Κορ.5:11)

Πώς να βρούμε τη χρυσή τομή, ώστε και να αγαπάμε τον αμαρτωλό, και να μην κουκουλώνουμε την αμαρτία του; Πιστεύω, την απάντηση θα τη βρούμε, όταν δούμε τη **συμπεριφορά** του Θεού απέναντί μας.

Αφού πιστέψαμε στο Χριστό, πόσες φορές ζήσαμε σαρκικά, εγωκεντρικά, που σημαίνει κάναμε αμαρτίες άθελα μας; Λυπήσαμε το Πνεύμα Του; Πόσες φορές δώσαμε τόπο στο Σατανά να μας πλανήσει, με λόγια, σκέψεις, επιθυμίες; Πόσες φορές αφήσαμε την πρώτη μας αγάπη στο Χριστό; Η λίστα είναι ατέλειωτη... Πώς μας φέρθηκε ο Θεός για όλα αυτά που κάναμε;

Συγκινούμαι βαθιά με την **υπομονή** και την **ευσπλαχνία** Του! Με τι ενδιαφέρον έψαχνε να βρει «διάφορα μέσα» για να με **αφυπνίσει**, να με φέρει στο Σταυρό για να μετανοήσω και έτσι να επιστρέψω στην πρώτη μου αγάπη γι' Αυτόν. Όπως λέει: *«Ο Θεός δεν θέλει να χαθεί μια ψυχή, αλλά **εφευρίσκει μέσα**, ώστε ο εξόριστος να μη μένει εξωσμένος απ' αυτόν.»* (2Σαμ.14:14)

Κύριε,

*Αλήθεια, πόσο πολύ αγαπάς τον αμαρτωλό, παράλληλα όμως, πόσο πολύ μισείς την αμαρτία του! Μάθε με να **μιμούμαι Εσένα**.*

10 Απριλίου

«Γίνεστε μιμητές τού Θεού, ως παιδιά αγαπητά· και περπατάτε με αγάπη, όπως και ο Χριστός αγάπησε εμάς.» (Εφεσ.5:1-2)

Για να γίνουμε **μιμητές του Θεού**, πρέπει να γνωρίζουμε τις **ιδιότητες** και τις **βουλές** Του. Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή ότι **«ο Θεός είναι Αγάπη»**. Επίσης ότι **δεν θέλει το θάνατο του αμαρτωλού**, αλλά να επιτρέψει και να **σωθεί**, βάσει του Λυτρωτικού Έργου του Χριστού.

Ο Θεός είναι φιλόανθρωπος. Ο άνθρωπος είναι ένα κομμάτι απ' τον εαυτό Του. Τον δημιούργησε κατ' **εικόνα και ομοίωσή** Του. Θέλει να μοιράζεται μαζί με τον άνθρωπο τα δώρα της **Αγάπης Του**.

Για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού Του συμμετέχουν **ο Γιος, το Άγιο Πνεύμα**, ακόμα και οι **άγγελοι**. **«Ο Πατέρας μου μέχρι τώρα εργάζεται, και εγώ εργάζομαι»** (Ιωάν.5:17), είπε ο Χριστός.

Επίσης διαβάζουμε ότι ο Θεός είναι **Δίκαιος**. Η βάση του θρόνου Του είναι η **δικαιοσύνη και η κρίση**. Αν όμως άφηνε αυτά να προπορεύονται, όλοι θα ήμασταν χαμένοι. Δόξα στο Όνομά Του γιατί είναι και **ελεήμων και οικτίρμων**. Γι' αυτό πριν απ' τη δικαιοσύνη Του προπορεύονται το **Έλεος** και η **Αλήθειά**.(Ψαλ.89:14)

Ο Θεός ξέρει ότι ο Σατανάς έχει σκληρύνει την καρδιά του ανθρώπου, του έχει κάνει πλύση εγκεφάλου. Είναι γεμάτος παράπονα απέναντι στο Θεό για όλα τα κακά που του συμβαίνουν. Γι' αυτό με μύριους τρόπους εργάζεται στη ζωή του καθενός με **Έλεος** και **Αγάπη**.

Το βλέπουμε αυτό έμπρακτα μέσα απ' τη **ζωή του Γιου Του** στον κόσμο. Πώς μέρα νύχτα ο Χριστός γύριζε και **δίδασκε, θεραπεύε, τάιζε, παρηγορούσε, συγχωρούσε**. Και στο τέλος φόρεσε εκούσια αγκάθινο στεφάνι στο **Σταυρό**. Έτσι όμως κέρδισε περίτρανα μυριάδες ψυχές. Έτσι κέρδισε εσένα κι εμένα! Αλληλουία!

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν θέλεις κι εσύ να οδηγήσεις ψυχές στη σωτηρία και σε άγια ζωή υπακοής, πρέπει να **μιμηθείς το Θεό**.

Κύριε,

Μάθε με, κάθε μέρα, ν' αγαπώ τους πάντες, όπως Εσύ με αγαπάς.

11 Απριλίου

«Ο Χριστός έπαυθε για χάρη σας, αφήνοντας παράδειγμα σε σας, για να ακολουθήσετε τα ίχνη του.» (1Πέτ.2:21)

Για να **μιμηθούμε το Θεό** πρέπει επίσης να ξέρουμε **τι Του αρέσει**. Στο λόγο Του μας φανερώνει ποια είναι τα πράγματα που **Τον ευχαριστούν**. Ο Χριστός ήξερε τι **αρέσει** στον Πατέρα Του, γι' αυτό λέει: **«Εγώ πράττω πάντα αυτά που αρέσουν στον Πατέρα μου.»** (Ιωάν.8:29) Και μας καλεί να **βαδίζουμε στα ίχνη Του**.

Ένας πατέρας είχε απαγορέψει στο κοριτσάκι του να πάει στην παραλία μόνη της. Παρ' όλα αυτά, μια μέρα, το κοριτσάκι πήγε και μάζεψε κοχύλια που **άρεσαν** στον πατέρα της και του τα πρόσφερε. Εκείνος τα πέταξε λέγοντας: **«Εγώ θέλω την υπακοή σου, δε θέλω όμορφα κοχύλια,»**.

Το ίδιο συνέβηκε με το βασιλιά **Σαούλ**. Έφερε από το στρατόπεδο του εχθρού τα πιο **όμορφα πρόβατα**, τάχα, για να κάνει **θυσία στο Θεό**.

Ο Θεός όμως είχε παραγγείλει να μην αφήσουν τίποτα ζωντανό. Γι' αυτό και ο προφήτης Σαμουήλ τού είπε: **«Μήπως ο Κύριος αρέσκεται στα ολοκαυτώματα και στις θυσίες, όπως στο να υπακούμε στη φωνή τού Κυρίου; Δες, η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία· η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών.»**(1Σαμ.15:22)

Πώς, λοιπόν, μπορούμε να βαδίζουμε στα **ίχνη του Χριστού**; Πρώτα να παρατήσουμε την **εγωκεντρική** ζωή. **«Όσοι είναι του Χριστού, σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες.»**(Γαλ.5:24)

Και μετά να αφήνουμε με **πίστη** ο **Χριστός** να **κατοικεί στην καρδιά** μας. Τότε το **Άγιο Πνεύμα** θα μας μάθει ποια είναι αυτά που Του **αρέσουν** και θα μας δώσει τη δύναμη να τα κάνουμε βίωμά μας.

Κύριε,

Βοήθα με να εννοώ ακριβώς ποιο είναι «το θέλημα του Θεού» (Ρωμ.12:2) μέσα από το λόγο Του και να το πράττω.

12 Απριλίου

«Τι ζητά ο Κύριος από σένα, παρά να πράττεις το δίκαιο, να αγαπάς έλεος, και να περπατάς ταπεινά μαζί με τον Θεό σου;» (Μιχ.6:8)

Για να **μιμηθούμε** το Θεό πρέπει ακόμα να ξέρουμε **ποιες είναι οι ασχολίες Του**. Ο Θεός **εργάζεται**, νύχτα μέρα, ποικιλοτρόπως για να υπάρξει μια ισορροπία στον κόσμο και μια **ειρηνική** διαβίωση με **δικαιοσύνη**, όσο το δυνατό, ώστε να δώσει ευκαιρία στον καθένα να προβληματισθεί, ποιος είναι ο σκοπός της ζωής του και να βρει το δρόμο της λύτρωσης · επειδή είναι **φιλεύσπλαχνός!**

Λέει: **«Τα μάτια τού Κυρίου περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, για να φανεί δυνατός μέσω εκείνων που έχουν την καρδιά τους τέλεια προς αυτόν.»** Ο Θεός θέλει να **εκπληρώσει τα σχέδιά Του**, γι' αυτό δεν αφήνει τον ανθρωποκτόνο Σατανά να καταστρέψει την ανθρωπότητα χωρίς να ακούσει το **μήνυμα της λύτρωσης**.

Ένα παράδειγμα είναι η **Νινευή**. Η αμαρτία τους είχε φτάσει στο αποκορύφωμα. Ο Θεός τούς προειδοποιεί ότι σε 40 μέρες θα καταστραφούν. Και, ω! του θαύματος! **μετανοούν όλοι** και ο Θεός αλλάζει την απόφασή Του. Και τον **προφήτη Ιωνά** τον ελέγχει , γιατί νοιαζόταν μόνο για το δικό του βόλεμα. **«Εσύ, του είπε, λυπήθηκες για την κολοκυθιά, Εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ για τη Νινευή;»**

Όταν έπεσε ένας όλμος μπροστά στο σπίτι μας, στον εμφύλιο πόλεμο, ο Θεός δεν επέτρεψε στο Σατανά να πάρει τη ζωή όλων μας, παρά μόνο του μικρού μου αδελφού, για να μας μιλήσει για τη σωτηρία μας. Να μετανιώσουμε, να πιστέψουμε στο Χριστό και να σωθούμε.

Βλέπουμε ότι όλες **οι ασχολίες του Θεού** έχουν κίνητρο το **έλεος**, χωρίς **προσωποληψία**. Κι αυτό ζητά και από μας.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός σε έχει πρέσβη Του στον κόσμο. Σε καλεί να είσαι **δίκαιος, εύσπλαχνος** και να ενεργείς **με φόβο Κυρίου**.

Κύριε,

Βοήθα με, να νοιάζομαι για τους άλλους με αυτοθυσία, όπως Εσύ έκανες για μένα. Άφησες το θρόνο Σου και ήρθες να με βρεις!

13 Απριλίου

«**Ο Κύριος τα έχει ανάγκη.**» (Ματθ.21:3)

Αν ρωτούσαμε τι χρειαζόταν ο Κύριος εκείνη την αξέχαστη μέρα των **Βαΐων**, κανείς δε θα μπορούσε να το μαντέψει. Λοιπόν ο Κύριος είχε ανάγκη από ένα **πουλαράκι**. Να το κάνει τι; Να μπει στην Ιερουσαλήμ

καθισμένος επάνω του για να εκπληρωθεί η προφητεία: «*Χαίρε... θυγατέρα Ιερουσαλήμ· δεξ, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα... κάθεται ... επάνω σε πουλάρι.*» (Ζαχ.9:9). Μια άλλη μέρα ο Κύριος είχε ανάγκη το **κολατσιό ενός παιδιού**. Για το

παιδί είχε μεγάλη αξία αυτό, όμως το πρόσφερε στο Χριστό.

Κάποτε ένας επιχειρηματίας έδωσε στο παιδί του κάποια λεφτά με σκοπό να κερδίσει κι άλλα. Την επόμενη μέρα τον ρώτησε τι τα έκανε.

—Είδα ένα φτωχό παιδί και του τα έδωσα, γιατί η δασκάλα μας είπε πως όποιος δίνει στο φτωχό δανείζει στο Θεό, είπε το παιδί.

Ο πατέρας τον επαίνεσε για την εξυπνάδα του και του έδωσε παραπάνω λεφτά για να τον ενθαρρύνει.

—Δεν περίμενα τόσο γρήγορα ο Θεός να εκπληρώσει την υπόσχεσή Του και μάλιστα με τον τόκο, είπε το παιδί στον πατέρα του!!

Σίγουρα ο Κύριος έχει ανάγκη κάτι κι από μας, που Τον αγαπάμε.

Ίσως ρωτήσεις: «Μπορούμε κι εμείς να Τον μεταφέρουμε κάπου;»

Πιστεύω, ναι. Γιατί το σώμα μας είναι δικό Του. Μέσα από μας μπορεί ο Χριστός να συναντήσει ψυχές και να τις βοηθήσει.

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Μια μέρα έστειλε το Φίλιππο κοντά σ' έναν Αιθίοπα που ταξίδευε καθισμένος στην άμαξά του για να του εξηγήσει αυτά που διάβαζε απ' το λόγο του Θεού. Σε λίγο τον οδήγησε στο Σταυρωμένο Χριστό και σώθηκε.

Αγαπητό παιδί του Θεού, δώσε το **καλύτερο** που έχεις στο Χριστό κι Αυτός θα σε ανταμείψει με το παραπάνω.

Κύριε,

Τι τιμή να με έχεις ανάγκη, όπως είχες ανάγκη το γαϊδουράκι! Σου παραχωρώ όλο τον εαυτό μου και ό, τι έχω. Ζητώ την ευλογία Σου!

14 Απριλίου

«**Ο σατανάς ζήτησε... να σας κοσκινίσει σαν το σιτάρι.**» (Λουκ.22:31)
Οι μέρες κυλούσαν τόσο όμορφες στη συντροφιά του Χριστού! Οι μαθητές Του ζούσαν μέρες ουρανού μαζί Του. Κάθε μέρα καινούριες εμπειρίες. Καινούρια θαύματα. Τυφλοί, λεπροί, δαιμονόπληκτοι, όλοι θεραπεύονταν. Το αποκορύφωμα ήταν η **ανάσταση του Λαζάρου!** Μετά, η θριαμβική **Κυριακή των Βαΐων**. Δεν άκουες παρά ένα ξέσπασμα δοξολογίας από μικρούς και μεγάλους: «*Ωσαννά! στον γιο τού Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· ο Βασιλιάς του Ισραήλ... Σείστηκε ολόκληρη η πόλη.*» Ο ενθουσιασμός τους ήταν απεριγράπτος! Όμως ο Κύριος αντί να χαίρεται, έβλεπε να πλησιάζει το **πικρό ποτήρι των παθών Του!** Οι μαθητές Του αντίθετα ήταν ανέμελοι. Μάλιστα καυγάδιζαν ποιος είναι ο μεγαλύτερος. Είχαν ξεχάσει τα όσα είχαν μάθει για τον Εχθρό. Ο Πέτρος περισσότερο απ' όλους ήταν γεμάτος από κομπασμό. Ο Κύριος αναγκάστηκε να τους αποκαλύψει τι σχεδίαζε να κάνει ο Διάβολος: «*Σίμωνα, Σίμωνα ο σατανάς σάς ζήτησε, για να σας κοσκινίσει σαν το σιτάρι. Πλην, εγώ δεήθηκα για σένα για να μη εκλείψει η πίστη σου.*» (Λουκ.22:31)
Την ώρα που η ψυχή γεμίζει από **πνεύμα αναζωπύρωσης** με το Άγιο Πνεύμα, είναι η πιο κρίσιμη στιγμή. «*Ο Σατανάς ποτέ δεν είναι πιο δραστήριος ανάμεσα στους ανθρώπους του Θεού, όσο σ' αυτήν την ώρα της Αναζωπύρωσης.*» (Απ' το βιβλίο «Ο Πνευματικός Αγώνας»). Ετοιμάζει την πιο πανούργα παγίδα για να **κοσκινίσει** την αφιερωμένη ψυχή που νιώθει μια υπέρμετρη ανωτερότητα. Αυτό έκανε στον Πέτρο. Και το πέτυχε. Η καταστροφή του Πέτρου θα ήταν αναπόφευκτη, αν ο Κύριος δεν είχε προσευχηθεί γι' αυτόν. Και αυτό το κάνει για τον κάθε ειλικρινή Του μαθητή. Το κάνει και για σένα.

Κύριε,

*Πόσο έχω ανάγκη να λάβω σοβαρά υπόψη το **κοσκίνισμα** του Σατανά, κάθε φορά που πνευματικά αυξάνομαι! Παρακαλώ, πάντα να με βοηθάς να μην έχω κακή **αυτοπεποίθηση**. Να μην ξεχνώ πόσο ευάλωτη είμαι στους πειρασμούς. Και μόνο μαζί Σου μπορώ να νικώ.*

15 Απριλίου

«Ο Πέτρος, βγήκε έξω και έκλαψε πικρά.» (Λουκ.22:62)

Όταν η καρδιά φιλοξενεί **υπερηφάνεια** η **πτώση** είναι αναπόφευκτη. Διαβάζουμε: **«Η υπερηφάνεια προηγείται τού ολέθρου.»**(Παρ.16:18) Δυστυχώς, όλοι πάσχουμε, λίγο πολύ, απ' αυτό το εωσφορικό μικρόβιο. Γι' αυτό, ποιος πιστός δεν μοιράζεται τα **δάκρυα μετάνοιας** του Πέτρου; Το Χριστό μπορεί να Τον αρνηθείς με ποικίλους τρόπους. Μπορεί να πεις ψέματα, να ντρέπεσαι να Τον ομολογείς ως Σωτήρα σου, να φιλοξενείς επιθυμίες και είδωλα, να κλέβεις. Και άλλα πολλά. Είχα ακούσει ότι ένας εργάτης, πιστός, είχε κλέψει κάποιο αντικείμενο από τον εργοδότη του. Η συνείδησή του τον έλεγχε πολύ. Δεν μπορούσε να ησυχάσει. Πέρασε κάποιο διάστημα, μέχρι τελικά να λυγίσει και να το ομολογήσει, έστω κι αν έχανε τη δουλειά του. Ο εργοδότης όμως ήταν καλός και τον επαίνεσε για τη μετάνοιά του. «Ήξερα πως το έχεις κλέψει εσύ, αλλά περίμενα να το επιστρέψεις» του είπε.

Έτσι ακριβώς μας περιμένει ο Κύριος. Λέει:

«Αυτός που κρύβει τις αμαρτίες του, δεν θα ευοδωθεί· αλλά αυτός, που τις εξομολογείται και τις εγκαταλείπει, θα ελεηθεί.» (Παρ.28:13)

Αλήθεια, πόσο ταλαίπωροι είμαστε! Υπάρχει θεραπεία; Δόξα στο Θεό, τη θεραπεία τη βρίσκουμε στον **Εσταυρωμένο**. «Με τις πληγές Του θεραπευθήκατε». Ο Χριστός πληγώθηκε θανάσιμα για τις αμαρτίες μας. Βάσταξε στο Σταυρό το **σώμα της αμαρτίας** μας για να χάσει την κυριαρχική του δύναμη πάνω μας. Τώρα μπορεί ο κάθε πιστός να νικήσει τον κάθε πειρασμό με την πανοπλία του Θεού. Αρκεί να **μένει μέσα στη χάρη** του Θεού με **πίστη** ταπεινά και με **αγρυπνία**.

Κύριε,

Συγκινούμαι κάθε φορά που θυμάμαι τον Πέτρο και τα δάκρυα της μετάνοιάς του. Με αγγίζει ιδιαίτερα, γιατί τον νιώθω από προσωπική μου πείρα. Αιώνια θα Σ' ευχαριστώ!

16 Απριλίου

«Ο Κύριος, αφού στράφηκε, κοίταξε τον Πέτρο.» (Λουκ.22:61)

Την ώρα των παθημάτων του Χριστού, καθώς άλλοι Τον χλεύαζαν, άλλοι Τον μαστίγωναν, ο πιστός Του μαθητής τον αρνιόταν 3 φορές. Πόσο πληγώθηκε η καρδιά Του! Μάλιστα την τρίτη φορά με αναθεματισμούς ορκίστηκε ότι δεν Τον γνωρίζει. Και πριν καλά-καλά

τελειώσει τη φράση, φώναξε ο κόκορας. Εκείνη την ώρα **ο Κύριος στράφηκε και τον κοίταξε.** *«Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Κυρίου: Πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με απαρνηθείς τρεις φορές.»*

Ω!! Η ματιά του Πάσχοντα Λυτρωτή!

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης ο Ιωάννης παρομοιάζει τα **μάτια του Κυρίου με «φλόγα φωτιάς»**. Ποιος μπορούσε να Τον αντικρύσει! Μάλιστα όταν ο ίδιος Τον είδε, έπεσε στα πόδια Του σα νεκρός.

Τώρα όμως, περιφρονημένος, ως ο Αμνός του Θεού, **η ματιά Του είναι τρυφερή.** Γι' αυτό αν και Θεός έγινε άνθρωπος, για να μας συμπαθήσει. Να μαλακώσει την καρδιά του αμαρτωλού και να τον οδηγήσει σε **μετάνοια.**

Αγαπητή ψυχή, αν βρίσκεσαι σε **πτώση,** ο Κύριος σου στέλνει ένα μήνυμα προσωπικό: *«Πέστε και στον Πέτρο...»*. Βάλε το όνομά σου αντί του Πέτρου. Έτσι σε βεβαιώνει ότι σ' αγαπάει και σε συγχωρεί.

Κύριε,

*Καθώς ανεβαίνεις στο **βωμό του μαρτυρίου Σου,***

***Ιησού,** γλυκύτατέ μου Κύριε, πάρε με κι εμένα!*

Μέσα στην ψυχρή τη νυχτιά

Με κοίταξες τρυφερά

Και σκλάβωσες την καρδιά μου

Σαν με κοίταξες τρυφερά!

17 Απριλίου

«Έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, προσευχόμενος.» (Ματθ.26:39)

Ποια πένα μπορεί να περιγράψει την αγωνία της ψυχής του Κυρίου; Ποιος μπορεί να τη βυθομετρήσει; Η ψυχή Του «είναι περίλυπη μέχρι θανάτου.» Πρώτη φορά έβλεπαν οι μαθητές τον Κύριό τους σε τέτοια οδύνη. Να κλαίει μπρούμυτα και

με δυνατή κραυγή να παρακαλεί τον Πατέρα, αν είναι δυνατό να παρέλθει το ποτήρι. Ο ιδρώτας Του, σα θρόμβοι αίματος, να ποτίζει τη γη. Αυτός που με ένα Του λόγο γαλήνευε τη φουρτουνιασμένη θάλασσα, τώρα αδύναμος, χωρίς αντίσταση, να παραδίνεται στα χέρια των ανόμων για να Τον **σταυρώσουν**. Μένουμε εκστατικοί μπροστά στο **θείο δράμα**. Και αναρωτιόμαστε: «**Γιατί;**» Ο λόγος Του μας δίνει την εξήγηση: Αν και ήταν Γιος έμαθε την υπακοή μέσα απ' τα παθήματα για «να γίνει ελεήμονας και **πιστός αρχιερέας...** για να κάνει εξιλέωση.» (Εβρ. 2:17). Ακόμα, για να μπορεί να κατανοεί όταν πειραζόμαστε. (Εβρ.4:15).

Τώρα καταλαβαίνουμε εμείς οι πιστοί, όταν περνάμε «**διαμέσου θλίψεων**» (Πράξ.14:22), ότι δεν είμαστε μόνοι. Ω! Τι παρηγοριά!

Όταν το πρόσωπο που μου τηλεφώνησε για να έρθει και να μου φέρει την είδηση της ξαφνικής αναχώρησης του συζύγου μου απ' τη ζωή, εμμέσως πλην σαφώς, με έκανε να το υποψιαστώ. Πρώτη φορά ένιωσα, αμυδρώς, τι εννοούσε ο Κύριος όταν είπε «**η ψυχή μου είναι ταραγμένη**». Δεν περιγράφεται!! Αλλά συγχρόνως ήξερα ότι έχω **συμπαραστάτη τον Ιησού**, το Σωτήρα μου. Πιάστηκε απ' Αυτόν και είπα: «Δεν αντιμετώπιζω μόνη μου, αλλά μαζί με τον Κύριο.»

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που δέχτηκες να πεις το πικρό ποτήρι για να είσαι Τέλειος Αρχηγός και Σωτήρας μας. Βοήθα με, ποτέ να μην ξεχάσω πόσο ακριβά Σου στοίχισε η σωτηρία μου. Για να μένω πάντα ταπεινά κάτω από το **Σταυρό Σου** και να υπομένω τις θλίψεις μου με **πίστη**.*

18 Απριλίου

«Όλοι ... θα σκανδαλιστείτε με μένα αυτή τη νύχτα.» (Ματθ.26:31)

Κατά τη διάρκεια των **Παθών του Κυρίου** Ιησού Χριστού, όλες οι ψυχές **δοκιμάστηκαν**. Κανένας δεν μπορούσε να μένει αμέτοχος. Οι Απόστολοι του Χριστού σκορπίστηκαν. Ένας μαθητής Τον πρόδωσε. Άλλος Τον αρνήθηκε. Μόνο ο Ιωάννης έμεινε πιστός μέχρι το Σταυρό. Ο Πιλάτος, παρ' όλο που προσπάθησε πολύ, δεν κατάφερε να μείνει ουδέτερος. Όταν ήρθε αντιμέτωπος με το ενδεχόμενο να χάσει τη θέση του, τότε προτίμησε τη γήινη δόξα παρά την ουράνια. «Κάτω από το σταυρό όσοι διάβαιναν, τον βλασφημούσαν... λέγοντας: Αυτός που γκρεμίζει τον ναό, και που σε τρεις ημέρες τον κτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό. Το ίδιο και οι αρχιερείς, μαζί με τους γραμματείς και τους πρεσβύτερους, εμπαιζοντας έλεγαν: Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον

σώσει· αν είναι βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα πιστέψουμε σ' αυτόν· εμπιστεύθηκε στον Θεό· ας τον σώσει τώρα, αν τον θέλει.»

Μόνο η μητέρα του Κυρίου, η Μαρία η Μαγδαληνή και μερικές άλλες έμειναν μαζί Του κάτω από το Σταυρό.

Και ω του θαύματος! Ο ένας **ληστής**, την τελευταία στιγμή, απέδρασε, θα λέγαμε, από

το στρατόπεδο του Σατανά και μεταφέρθηκε στη **βασιλεία του Εσταυρωμένου**. Ζήτησε το έλεος του Ιησού. Ο πρώτος καρπός του πόνου της ψυχής Του! Οποία χαρά!

Πάντοτε μικρή είναι η Ποίμνη του Κυρίου. Λίγοι είναι αυτοί που Τον ακολουθούν βαστάζοντας το σταυρό τους. Μετρημένοι αυτοί που καυχώνται στο Σταυρό του Χριστού. Αυτοί που είναι διατεθειμένοι να διωχτούν για τον **Εσταυρωμένο Ιησού**. Μην απορούμε.

Εσύ, **αγαπητή ψυχή**, ποια θέση παίρνεις; Ουδέτερη δεν μπορείς να είσαι. Τώρα, έλα, γονάτισε κάτω απ' το Σταυρό του Ιησού!

19 Απριλίου

«**Είστε επιστολή του Χριστού**». (2Κορινθ. 3:3)

Δυστυχώς οι άνθρωποι του κόσμου δε διαβάζουν την **Αγία Γραφή**. Δεν ξέρουν ότι είναι το **Γράμμα του Θεού**. Ο Θεός όμως θέλει πάση θυσία να μάθει κάθε ψυχή πώς να σωθεί απ' την αιώνια απώλεια. Γι' αυτό μέσω του Αγίου Πνεύματος μεταδίδει τη ζωή του Χριστού στους αληθινούς πιστούς και τους λέει: «Εσείς **είστε επιστολή Χριστού**». Έτσι μέσα από τα **καλά έργα** των πιστών οι άνθρωποι μπορούν να διαβάζουν «**το γράμμα του Θεού**» .

Κάποιου **χριστιανού** οι κότες είχαν καταφέρει να πάνε στου γείτονα την αυλή. Πάνω στο θυμό του τις έσφαξε και τις πέταξε στου χριστιανού τον κήπο. Την επόμενη μέρα ο πιστός τον επισκέφθηκε, του ζήτησε συγγνώμη και του πρόσφερε μία μαγειρεμένη κότα απ' αυτές που είχε σφάξει. Αυτή η πράξη τόσο τον συγκλόνισε, που ταπεινώθηκε για την απαράδεκτη συμπεριφορά. Ζήτησε συγγνώμη και έγιναν οι καλύτεροι φίλοι! Το ίδιο έκανε και ο σύζυγός μου στη δουλειά του, όταν του φέρθηκαν απρεπώς για να παραιτηθεί. Αυτός όμως έκανε μια σοβαρή δουλειά, που τους είχε διαφύγει. Κι όταν ήρθε η Εφορία έμειναν με ανοιχτό το στόμα!

Η Αγία Γραφή λέει: «**Νικά το κακό με το καλό**». Ο κακός γείτονας όπως και όλοι οι υπάλληλοι στην υπηρεσία του συζύγου μου, διάβασαν, θα λέγαμε, τη **ζωντανή επιστολή του Θεού**, μέσα απ' τη ταπεινή συμπεριφορά αγάπης των πιστών Του δούλων.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη χάνεις ευκαιρία να είσαι **επιστολή Χριστού** στους γύρω σου με την παραδειγματική άγια διαγωγή σου.

Κύριε,

*Τι μεγάλη ευθύνη, να είμαι δική Σου **επιστολή**, γραμμένη όχι με μελάνη, αλλά με το **Πνεύμα** του ζωντανού Θεού. Βοήθα με συνεχώς να είμαι ταυτισμένη μαζί Σου και μέσα από μένα οι συνάνθρωποί μου να διαβάζουν το λόγο Σου! Να βλέπουν **Εσένα** και να δοξάζουν το Θεό!*

20 Απριλίου

«Βλέποντας την πόλη, έκλαψε γι' αυτήν.» (Λουκ.19:41)

Γιατί έκλαψε ο Χριστός σαν είδε την Ιερουσαλήμ λίγο πριν σταυρωθεί; Το προφητικό Του μάτι έβλεπε τις **τραγικές συνέπειες** της επιλογής της: **«Θάρθουν ημέρες επάνω σου, και οι εχθροί σου θα κάνουν χαράκωμα γύρω από σένα... θα σε στενοχωρήσουν... επειδή, δεν γνώρισες την ημέρα της επίσκεψής σου.»** «Πόσες φορές θέλησα να

συνάξω τα παιδιά σου... με τον ίδιο τρόπο που η κότα μαζεύει τα κλωσσόπουλα κάτω από τις φτερούγες της, και **δεν θελήσατε.**»(Λουκ.13:34)

Ο Θεός είναι φιλάνθρωπος. Δεν θέλει το θάνατο του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψει και να σωθεί. Και καλεί: **«επιστρέψτε, επιστρέψτε από τους**

πονηρούς σας δρόμους· γιατί να πεθάνετε;» (Ιεζ.33:11).

«Έβαλα μπροστά σας τη ζωή και τον θάνατο, διαλέξτε τη ζωή.»

Ο άνθρωπος είναι **ελεύθερος** να δεχθεί ή να απορρίψει το Θεό.

Τι τραγικό! Να μπορείς να σωθείς και όμως να απορρίψεις τη **σωτηρία**, που σου προσφέρει ο Θεός! Ο άνθρωπος που τελικά πάει στην Κόλαση, δεν είναι γιατί δεν υπάρχει σωτηρία, αλλά γιατί περιφρονεί τη **θυσία του Χριστού στο Σταυρό**. Δεν θέλει να ταπεινωθεί και να μετανοήσει. Θέλει να ζει **εγωκεντρικά**, μέσα στην αμαρτία και στις επιθυμίες του. **Πόσο λυπάται ο Χριστός!**

Αγαπητή ψυχή, εσύ ανταποκρίθηκες στο κάλεσμα του Χριστού όταν σε επισκέφθηκε μέσα από κάποιο μήνυμα του λόγου Του, μέσα από κάποιο γεγονός, κάποια αρρώστια ή από κάποια επέμβαση;

Κύριε,

*Τι αφροσύνη ο άνθρωπος να πάει με το Σατανά στην απώλεια, ενώ μπορεί να σωθεί. Βοήθα με κι εγώ να κλαίω για τις ψυχές και να τους καλώ στη σωτηρία του Θεού. Κράτα με **μέχρι τέλους** να είμαι στο **στενό μονοπάτι του Σταυρού που οδηγεί κοντά Σου στον Ουρανό!***

21 Απριλίου

«Μακάριοι αυτοί που πενθούν· επειδή, αυτοί θα παρηγορηθούν.»

(Ματθ.5:4)

Όταν ο Χριστός καλεί τους δικούς Του **να πενθούν**, αυτό δεν σημαίνει ότι τους στερεί τη **χαρά**. Βλέπουμε στη ζωή του ίδιου του Χριστού,

καθώς ανέβαινε στο βωμό της υπέρτατης θυσίας Του, εσωτερικά είχε **πνευματική χαρά**. Λέει: «Εξαιτίας **της χαράς** που ήταν μπροστά του, υπέφερε **σταυρό**, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού.»

Ο απ. Παύλος ομολογεί ότι παρ' όλη τη **θλίψη** του, η **χαρά** του υπερχειλίζει. (2Κορινθ.7:4).

Μπορεί ο πιστός συγχρόνως να λυπάται και να χαιρέται; Ο λόγος του Θεού λέει ότι μπορεί.

Η **χαρά** που προσφέρει ο Χριστός είναι τελείως διαφορετική από τη **χαρά** που προσφέρει ο Σατανάς. Οι άνθρωποι του Κόσμου εκφράζουν τη **χαρά** τους με ξεφαντώματα, χορούς, φαγοπότια και όργια.

Οι σοβαροί ακόλουθοι του Χριστού **βαστάνε τον ονειδισμό του Χριστού** και ξέρουν ότι «η βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητό και πιτό, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και **χαρά** εν Πνεύματι Αγίω.»

Ζούμε σε κακούς καιρούς. Ο Θεός μας καλεί: «Κακοπαθήστε και **πενθήστε** και κλάψτε· το γέλιο σας ας μεταστραφεί σε **πένθος**, και η χαρά σε κατήφεια.» (Ιακ.4:9) Ο λαός Ισραήλ σε παρόμοιες μέρες αντί να **θλιβεται** για το «**συντριμμό του Ιωσήφ**», διασκέδαζε · και ο Θεός τους λέει: «Αφαίρεσε από μένα τον ήχο των τραγουδιών σου· δεν θα ακούσω το άσμα των οργάνων σου. Αλλά, η κρίση ας καταρρέει σαν νερό, και η δικαιοσύνη σαν ασταμάτητος χείμαρρος.» (Αμώς5:23-24)

Κύριε,

Πώς να ζητώ καλοπέραση, όταν οι ψυχές γύρω μου χάνονται, όταν το όνομα του Θεού δυσφημείται και συμβαίνουν αναρίθμητα κακά; Μάθε με να **πενθώ** πνευματικά για όλα τα κακά που κάνει ο Σατανάς, ακόμα και για τη χλιαρή Εκκλησία Σου, χωρίς να χάσω τη **χαρά** Σου.

22 Απριλίου

«Γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.»
(Φιλιπ.2:8)

Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του **πρώτου ανθρώπου**, του **Αδάμ**, και

του **δεύτερου ανθρώπου**, του **Χριστού**; Ο Αδάμ **δεν υπάκουσε το Θεό**. Ο Χριστός **υπάκουσε**, μάλιστα μέχρι θανάτου σταυρικού.

Τα ακόλουθα χωρία μάς διαφωτίζουν: **«Όπως με την παρακοή τού ενός ανθρώπου οι πολλοί καταστάθηκαν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή τού ενός οι πολλοί θα κατασταθούν δίκαιοι.»**
(Ρωμ.5:19).

«Διαμέσου ανθρώπου (του Αδάμ) ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου (του Χριστού) η ανάσταση των νεκρών.» (1Κορινθ.15:20)

Μέσα στην **ΥΠΑΚΟΗ** του Χριστού κρυβόταν το **πλήρες σχέδιο του Θεού για τη λύτρωση του ανθρώπου**. Γι' αυτό ο Σατανάς προσπαθούσε με κάθε τρόπο να το ματαιώσει.

Πρώτα στην **Έρημο**, επί 40 μέρες ο Κύριος πειραζόταν απ' τον Εχθρό. Μετά στη **Γεθσημανή**, όπου έδωσε την πιο σκληρή μάχη με το Σατανά. Έπρεπε να **δεχτεί αυτοβούλως να πει το ΠΟΤΗΡΙ**: Να **υπακούσει στον Πατέρα μέχρι θανάτου Σταυρικού**.

Κανένας δεν μπορεί να βυθομετρήσει αυτόν τον τελευταίο πειρασμό του Κυρίου. Χρειάστηκε άγγελος Θεού να Τον ενισχύσει! Πρώτη φορά ο Κύριος παρακάλεσε, αν είναι δυνατό, να μη πει το Ποτήρι. Όμως αμέσως είπε: **«Πατέρα, όχι το θέλημά Μου αλλά το δικό Σου να γίνει»**. **Αγαπητή ψυχή**, έχεις καταλάβει πόσο ακριβά στοίχισε η Σωτηρία σου; Την έχεις εκτιμήσει; Την έχεις δεχθεί; **Αγαπάς το Χριστό πάνω απ' όλα**; Τον ακολουθείς με **υπακοή στις εντολές Του**;

Κύριε,

Μην ξεχνώ ποτέ την ΥΠΑΚΟΗ Σου! Μην ξεχνώ πόσο σκληρά αγωνίστηκες στη Γεθσημανή για να με λυτρώσεις!! Η ΑΓΑΠΗ Σου με σκλαβώνει και με ενθαρρύνει να μένω κι εγώ πιστή μέχρι τέλους.

23 Απριλίου

«Πατέρα... όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει.»
(Λουκ.22:42)

Δεν τολμώ να σκεφτώ τι θα γινόταν αν αρνιόταν ο Κύριος να **υπακούσει** στο θέλημα του Πατέρα. Αν δε δεχόταν, με την **ελεύθερη θέλησή Του**, να πει το **πικρό ΠΟΤΗΡΙ!**

Η **ΥΠΑΚΟΗ** είναι το μυστικό της **νίκης** και της **δόξας**. Η καλύτερη **θυσία** για το Θεό είναι η **υπακοή στο λόγο Του**. Η μόνη απόδειξη ότι δε φιλοξενούμε είδωλα, αλλά

Τον αγαπάμε με όλη μας την καρδιά. Ο μόνος τρόπος να **αγιάζουμε το Όνομά Του** ` να Τον **λατρεύουμε** με ευλάβεια κάθε ώρα. (1Σαμ.15:22).

Στον Ιησού Χριστό η **ανταμοιβή** της **υπακοής** Του ήταν ασύλληπτη: «Ο Θεός τον **υπερύψωσε**, και του **χάρισε... το όνομα πάνω από κάθε άλλο·** ώστε στο **όνομα του Ιησού** να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.» (Φιλιπ.2:9-11)

Σε εμάς ποια θα είναι η **ανταμοιβή** αν **υπακούμε**; Ενδεικτικά, ανάμεσα στις αναρίθμητες και θαυμαστές υποσχέσεις ας δούμε μόνο τις ακόλουθες: «Ο Κύριος θα σου **ανοίξει** τον αγαθόν θησαυρό Αυτού, **τον Ουρανό... Θα είσαι μόνο υπεράνω** και δε θα είσαι υποκάτω..» (Δευτ.28:12-13) «Θα σας **ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού** και θα σας **εκχέω την ευλογία**, ώστε να μην χωράει ο τόπος.» (Μαλ.3:10) «Όποιος **νικάει**, θα του δώσω να **καθίσει μαζί Μου στο θρόνο μου.**»

Αγαπητό παιδί του Θεού, πρόσεχε μη συμβιβάζεσαι με την **αμαρτία**, όπως έκανε ο Σαούλ και χάσεις το **στεφάνι του νικητή**.

Κύριε,

Μη γένοιτο να ζω μια μίζερη ζωή ηττοπάθειας, ενώ υπόσχεσαι να μου **ανοίξεις τους καταρράκτες του ουρανού εν Χριστώ**, να με **πληρώνεις με το Άγιο Πνεύμα**, ώστε ποταμοί ζώντων νερών να **ξεχειλίζουν στους γύρω για δόξα Θεού**, αν μόνο Σε **υπακούω βαστάζοντας το σταυρό!**

24 Απριλίου

«Ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν.» (Ησ.53:3 μετάφ.Βάμβα.)

Στεκόμαστε νοερά στο **λόφο του Γολγοθά** και αναρωτιόμαστε: Είναι δυνατόν ο γλυκύτατος, ο άγιος και ο πράος Ιησούς να κρέμεται στο **Σταυρό**; Εκείνος για τον Οποίο ο Θεός Πατέρας έδωσε μαρτυρία από τον Ουρανό: **«Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός;»**(Ματθ.17:5)

Όλη η **ανθρώπινη ιστορία** σημαδεύεται από τα **πάθη του Μεσσία**. Και όλη η αιωνιότητα θα μνημονεύει το **Αίμα** Του Αμνού. Ο Σταυρικός θάνατός Του θα είναι το κύριο θέμα των ύμνων μας στον Ουρανό.

Ο προφήτης Ησαΐας Τον βλέπει πληγωμένο, καταφρονημένο, χωρίς ομορφιά και αξία. Και Τον ρωτάει: «Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου;»
«Μόνος πάτησα τον ληνό... το αίμα ραντίστηκε επάνω στα μάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου. (Ησ.63:3) Απαντάει.

Ο προφήτης Ζαχαρίας Τον ρωτάει:

«Τι είναι αυτές οι πληγές στο μέσον των χεριών σου;»

«Εκείνες που πληγώθηκα στο σπίτι των φίλων μου.» (Ζαχ.13:6)

Ο **βασιλιάς Δαβίδ**, με το προφητικό του μάτι βλέπει τον **Πάσχοντα Αμνό** να φωνάζει: **«ΘΕΕ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;»**
Περιγράφει τα πάθη Του: **«Τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου... «Στη δίψα μου με πότισαν ξίδι.»** (Ψαλμ.69:21)

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Κύριος της δόξας λογίσθηκε **«ως ουδέν»** για τη δική μας σωτηρία. Επιτρέπεται να έχεις απαιτήσεις και πικρίες;
Κύριε,

Δεν βρίσκω λόγια να Σε ευχαριστήσω! Παρακαλώ, βοήθα με κάθε μέρα να Σε γνωρίζω βαθύτερα. Να συμμετέχω στα πάθη Σου, ώστε αυθόρμητα να Σου λέω: «ΕΣΥ να αυξάνεις, εγώ να ελαττώνομαι!»

25 Απριλίου

«Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη... ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.» (1Ιωάν.4:10)

Είδαμε ότι η μεγαλύτερη απόδειξη της **Αγάπης του Θεού** στον άνθρωπο είναι η **προσφορά του Γιου Του για να τιμωρηθεί** στη θέση του αμαρτωλού πάνω στο **Σταυρό της κατάρας**. Ο σταυρικός θάνατος θεωρείται ο πιο ατιμωτικός και επώδυνος. Κι όμως ο Ιησούς Χριστός υπέμεινε τα **Πάθη Του** με τον πιο υποδειγματικό τρόπο.

Την ώρα που Τον κάρφωσαν στο ξύλο ζήτησε: **«Πατέρα, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν.»** (Λουκ.23:34) Αυτά ήταν τα **πρώτα Του λόγια**, καθώς ξεκινούσε το **εξάωρο μαρτύριό Του στο Σταυρό**.

Σε κάποιον υψηλόβαθμο κυβερνητικό υπάλληλο ξένης εθνικότητας

και θρησκείας, έδωσαν μια **Αγία Γραφή** στη φυλακή. Όταν έφτασε στα λόγια του Χριστού στο Σταυρό: **«Πατέρα, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν»**, συγκλονίστηκε και πίστεψε στο Χριστό. Η Αγάπη του Χριστού για τον αμαρτωλό ξεπερνά κάθε φαντασία!

Τη **δεύτερη φορά** που μίλησε ο Χριστός απ' το Σταυρό, απευθύνθηκε προς τη μητέρα Του και το μαθητή Του και είπε: **«Να! ο γιος σου... Να! η μητέρα σου.»** (Ιωάν.19:26-27)

Την **τρίτη φορά**, είπε στο μετανιωμένο ληστή: **«Σε διαβεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.»** (Λουκ.23:43)

Μέσα στη βαθύτατη οδύνη Του, η καρδιά του Κυρίου **χαίρεται!** Ο ληστής είναι ο πρώτος καρπός του πόνου της ψυχής Του!

Αγαπητή Ψυχή, μην ξεχνάς τα λόγια του **Εσταυρωμένου!** Αφορούν κι εσένα. Μην ξεχνάς ότι **πάσχει και για σένα!**

Κύριε,

Παρακαλώ, όπως στους πιστούς στη Γαλατία **σκιαγραφήθηκαν σταυρωμένοι**, έτσι ζητώ κι εγώ να Σε βλέπω **κάθε μέρα**. Ο Σατανάς προσπαθεί να κρύψει απ' τα μάτια μου την εικόνα του Σταυρού Σου.

26 Απριλίου

«Όλα τα κόκαλά μου εξαρθρώθηκαν· η καρδιά μου έγινε σαν κερύ... τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου.» (Ψαλμ.22)

ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΡΙΩΡΟ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ ΒΑΘΥ ΣΚΟΤΑΔΙ. Μέρα μεσημέρι γίνεται «έκλειψη ηλίου σε καιρό πανσελήνου, επιστημονικώς αδιανόητο».Φ. Νηρέας.

Την τέταρτη φορά μέσα σε βαθύτατη θλίψη φωνάζει: **«Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;»**. Αυτή η εγκατάλειψη από μέρους του Πατέρα,

είναι η πιο πικρή εμπειρία για τον Άγιο Γιο του Θεού.

Την πέμπτη φορά φωνάζει: **«Διψώ»**. Αυτός, που είχε δημιουργήσει όλους τους ποταμούς, **διψάει** και αντί για νερό Τού δίνουν ξύδι...

Ήδη όλες οι προφητείες έχουν εκπληρωθεί. Με το **Αίμα του Αμνού η αμαρτία έχει πληρωθεί**. Ο Σατανάς, ο Θάνατος, έχουν νικηθεί.

Ως εκ τούτου, ακούεται η κραυγή της **Νίκης** του Λυτρωτή: **«ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ!»** Και νικηφόρα αναφωνεί τα **τελευταία** Του λόγια: **«Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου.»** (Λουκ.23:46)

Ξαφνικά, το **Καταπέτασμα του Ναού** σχίζεται, από πάνω ως κάτω. Η γη σείεται, οι πέτρες σχίζονται. Τα **μνήματα ανοίγουν** και πολλά σώματα αγίων ανασταίνονται. (Ματθ.7:42-52) Ο εκατόνταρχος συγκλονισμένος αναγνωρίζει: **«Πραγματικά, Υιός Θεού ήταν αυτός!»** Ο όχλος επιστρέφει χτυπώντας τα στήθη τους! Σύμφωνα με την παράδοση, ο **Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης**, από την Αίγυπτο, όπου σπούδαζε, αναφωνεί: **«Ή Θεός πάσχει ή το παν απόλλυται.»**

Αγαπητή ψυχή, τα **Πάθη του Χριστού** δεν είναι παραμύθι. Θα μνημονεύονται σε όλη την αιωνιότητα. Προσκύνησέ Τον!

Κύριε,

Μένω βουβή μπροστά στο πικρό ποτήρι που δέκτηκες να πιεις για να με σώσεις απ' την Κόλαση. Η αγάπη Σου με αιχμαλωτίζει! Σε λατρεύω!

27 Απριλίου

«Είμαι ζωντανός»! (Αποκ.1:18)

Το 1066, στη μάχη ανάμεσα στους Νορμανδούς και τους Αγγλοσάξονες, διαδόθηκε η φήμη ότι ο ατρόμητος αρχηγός του νορμανδικού στρατού, ο William, σκοτώθηκε. Όταν το έμαθε ο ίδιος, έφιππος έτρεχε και φώναζε στους στρατιώτες του: **«Είμαι ζωντανός!»**

Το πρωί της **Ανάστασης του Χριστού** η μικρή ομάδα των φοβισμένων μαθητών ξαφνικά ακούει τη **θριαμβική φωνή** του αρχηγού της: **«Ειρήνη σε σας.»** Δεν πίστευαν σ' αυτά τους! **«Εγώ ο ίδιος είμαι.»** **«Είμαι ζωντανός»!** Τι θριάμβος!!

Οι καρδιές των μαθητών αναπτερώθηκαν! Γέμισαν από απaráμιλλη χαρά, από πνεύμα **νίκης και θριάμβου!!!** Τίποτα τώρα δεν τους κρατούσε να διαλαλήσουν σ' όλους το **Θάνατο**

και την **Ανάσταση** του Χριστού. Να σταθούν μπροστά στους άρχοντες και να τους πουν: *«Εσείς σταυρώσατε τον Αρχηγό της Ζωής, αλλά ο Θεός Τον ανέστησε από τους νεκρούς... Μετανοήστε... Εμείς δεν μπορούμε παρά να πούμε σε όλους το **Χαρμόσυνο μήνυμα της λύτρωσης με το Αίμα του Χριστού.**»*

Δίκαια ο Αναστημένος Ιησούς ονομάζεται ο **Νικητής** του Άδου και του Θανάτου! Ο **Νικητής** ενάντια στο Σατανά και τα πονηρά του πνεύματα! Δίκαια Του έχει δοθεί κάθε εξουσία στον Ουρανό και στη γη. Δίκαια κάθε γόνατο θα κάμψει μπροστά Του!

Αγαπητή λυτρωμένη ψυχή, αν κι εσύ είσαι αμπαρωμένη στο κουβούκλιό σου από **φόβο**, άκου τη φωνή του **ζωντανού Χριστού:** **«ΣΗΚΩ, φωτίζου... η δόξα τού Κυρίου ανέτειλε επάνω σου.»** (Ησ.60:1)

Κύριε,

Χρειάζομαι κι εγώ ν' ακούω **κάθε μέρα** την κραυγή της **νίκης** Σου: **«Είμαι ζωντανός! Ναι, πέθανα, αλλά τώρα είμαι ζωντανός. Κι επειδή Εγώ ζω, κι εσύ θα ζεις ενωμένη μαζί Μου!»** Αλληλούια!

28 Απριλίου

«Είπε ο άγγελος στις γυναίκες: Εσείς, μη φοβάστε· ξέρω, ότι ζητάτε τον Ιησού τον σταυρωμένο.»(Ματθ.28:5)

Πότε μπήκε ο **φόβος**, σαν **τύραννος**, στην καρδιά του ανθρώπου; Μόλις **παρέβηκε** την εντολή του Θεού και κόπηκε η εξάρτησή του από το Θεό. Ο Θεός όμως έχει δημιουργήσει τον άνθρωπο κατά τέτοιο τρόπο ώστε να έχει **επικοινωνία μαζί Του**. Χωρίς αυτήν δεν μπορεί ο άνθρωπος να έχει **ειρήνη** στην καρδιά του. Όπως το μικρό παιδί μόλις χάσει την παρουσία της μάνας του αρχίζει και κλαίει από **φόβο**.

Έτσι ο **φόβος** έγινε ο αχώριστος σύντροφός του ανθρώπου. Όσο κι αν προσπαθεί δεν μπορεί να ελευθερωθεί από το **φόβο**.

Γι' αυτό, το πρώτο μήνυμα που μας δίνει η **Ανάσταση του Χριστού**, είναι: **«Μη φοβάσαι»**.

Με τη **Σταύρωση** και την **Ανάσταση** του Χριστού ο Θεός προσφέρει στον άνθρωπο τέλεια **λύτρωση**. Τον **επανασυνδέει μαζί Του** μέσω του Πνεύματός Του. Η τέλεια **αγάπη** Του έξω διώχνει το **φόβο**. Η **ειρήνη** διαδέχεται την **ταραγμένη του καρδιά**.

Το μήνυμα του Θεού αντηχεί περίτρανα στους πιστούς: **«Εσείς, μη φοβάστε»**. Επειδή ο Λυτρωτής σας ζει. **«Αναστήθηκε»**. Ποια ήταν τα πρώτα λόγια του Χριστού στις γυναίκες; **«Χαίρετε»**. Και, **«Μη φοβάστε»**.

Αγαπητή ψυχή, αν θέλεις να ελευθερωθείς από τους **φόβους** σου, ζήτησε από το **ζωντανό Χριστό** να σε απαλλάξει από την

ενοχή των αμαρτιών σου με το **Αίμα Του**. Πάρε την απόφαση να πεθάνεις ως προς τον κόσμο. Σταύρωσε τον παλιό σου άνθρωπο με **πίστη** μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες του.

Κύριε,

*Είναι ασύλληπτο το μήνυμα της **Ανάστασής** Σου! Το δέχομαι. Με τη χάρη Σου διώχνω όλους τους **φόβους** μου και υπακούω στην εντολή σου να **χαίρομαι**. Γιατί Εσύ είσαι η πηγή της νίκης και της χαράς μου.*

29 Απριλίου

«Γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητάς;» (Ιωάν.20:15)

Η **Μαρία η Μαγδαληνή** έκλαιε απαρηγόρητα. Είχε χάσει τον Κύριο. Δεν έφευγε από τον άδειο τάφο. Ήθελε πάση θυσία να βρει το σώμα Του. Πού να φανταστεί όμως ότι ο Ίδιος ο Χριστός ήταν δίπλα της **ζωντανός** να τη ρωτάει, γιατί κλαίει και ποιον ζητάει.

Στην αρχή η Μαρία νόμιζε ότι είναι ο κηπουρός. Τον παρακαλεί να της πει πού τον έβαλε. Τότε ακούει το όνομά της: « **Μαρία!**» Ήταν η γνωστή φωνή του Κυρίου. Η **έκπληξη** και η **χαρά** της έφτασε στο αποκορύφωμα! Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Αναστημένος Ιησούς πρώτα εμφανίστηκε σε μια γυναίκα. Γιατί; Γιατί απλά αυτή Τον ζητούσε, Τον έψαχνε με **όλη της την καρδιά**.

Διηγόταν ένας κήρυκας πως μια μέρα ο μικρός γιος του χτυπούσε την πόρτα του γραφείου του και έλεγε: «Πεινάω». Όμως μετά από λίγο έφευγε. Αυτό το έκανε μερικές φορές. Αργότερα όμως ξαναήρθε κι αυτή τη φορά δε σταματούσε να χτυπάει την πόρτα του, μέχρι που κατάλαβε ο πατέρας ότι τώρα **πραγματικά πεινούσε** ο γιος του και σηκώθηκε να του δώσει να φάει.

Ο Κύριος **ερευνάει τις καρδιές** μας. Καταλαβαίνει πότε Τον ζητάμε με **όλη μας την καρδιά** και ανάλογα

ανταποκρίνεται. Λέει: «**Θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά.**» (Ιερ.29:13)

Αγαπητή ψυχή, αν ζητάς κάτι απ' το Θεό, που είναι σύμφωνο με το θέλημά Του, όμως δε σου το δίνει, μάθε ότι ο Κύριος ζητάει η **επιθυμία της καρδιάς σου να συνταιριάζει με τα λόγια του στόματός σου**. Αλλιώς, αν αμέσως σου απαντήσει, δε θα το εκτιμήσεις.

Κύριε,

Θέλω κι εγώ σαν τη **Μαρία τη Μαγδαληνή** να Σε αγαπώ και να Σε ζητώ με **όλη μου την καρδιά**. Βοήθησέ με να μην μοιάζω με το παιδί που ζητούσε και έφευγε. Αλλά να **επιμένω στην προσευχή μου με πίστη** και με **καθαρή καρδιά** σίγουρη ότι είσαι πιστός και απαντάς.

30 Απριλίου

«**Τι θέματα συζητάτε... και είστε σκυθρωποί;**» (Λουκ.24:17)

Πόσο συναρπαστικός είναι ο τρόπος, με τον οποίο ο Κύριος πιάνει συζήτηση με τις ψυχές, μέχρι τελικά να τους **αποκαλυφθεί!** Οι απλές ερωτήσεις Του: «**Γιατί κλαις; Ποιον ζητάς;**» «**Τι συζητάτε και είστε σκυθρωποί;**» Σίγουρα το κίνητρό Του δεν είναι η περιέργεια, αλλά το απεριγράπτο ενδιαφέρον Του. Θέλει να δώσει λύση στο πρόβλημά τους. Γι' αυτό εξάλλου κατέβηκε

από τον Ουρανό. Να δώσει λύση στο άλυτο **πρόβλημα της αμαρτίας** μας, πόσο μάλλον σε όλα τα άλλα!

Τι **έκπληξη** επεφύλασσε κι αυτούς εδώ τους οδοιπόρους! Όταν τελικά Τον αναγνώρισαν, εξαφανίστηκε όλη τους η **απογοήτευση**.

Μετά την Ανάληψη του Χριστού στους Ουρανούς, τι νομίζετε; Οι μαθητές έχασαν τη χαρά; Έκλαιγαν; Ήσαν σκυθρωποί; Ασφαλώς όχι. Γιατί; Γιατί είχαν συναντήσει τον **Αναστημένο Κύριο**. Τώρα με πίστη είχαν **συνεχή κοινωνία** μαζί Του μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Τι γίνεται όμως με εμάς; Ενδιαφέρεται και για μας; Πώς θα εξαφανιστεί η απογοήτευσή μας; Πώς θα λυθούν τα προβλήματά μας; Λοιπόν, ο Ιησούς Χριστός εξίσου ενδιαφέρεται και για μας. Είναι ο Ίδιος, όπως τότε, έτσι και τώρα. (Εβρ.13:8).

Τώρα είναι μαζί μας και μας μιλάει ιδιαίτερα με **δύο τρόπους**.

1)Μέσω του **Αγίου Πνεύματος** και

2)Μέσω του **λόγου** Του.

Επίσης μας μιλάει με διάφορα γεγονότα που επιτρέπει.

Υπόσχεται: «**Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις μέρες.**»

Το δικό μας μέρος τώρα είναι να ασκούμε **πίστη στα λόγια Του**.

Κύριε,

Αν και δεν Σε βλέπω, πιστεύω ότι είσαι ζωντανός και είσαι μαζί μου. Εσύ φροντίζεις για μένα. Πιστεύω στην υπόσχεσή Σου ότι κατοικείς στην καρδιά μου, όταν υπακούω στις εντολές Σου. Σ' ευχαριστώ!

1 Μαΐου

«**Μακάριοι όσοι πίστεψαν χωρίς να με δουν**». (Ιωάν.20:29)

Ο **Θωμάς** απουσίαζε όταν ο Κύριος εμφανίστηκε στους μαθητές μετά την **Ανάστασή Του**. Πόσο ακριβά του στοίχισε αυτή η απουσία του! Δυσκολευόταν να πιστέψει ότι ο Χριστός ήταν όντως **ζωντανός**. Ήθελε να Τον δει με τα σημάδια των καρφιών για να πιστέψει. (Ιωάν.20:25)

Το ίδιο πρόβλημα έχουν πάρα πολλοί σήμερα. Όμως ο Χριστός καλεί να ζούμε με **πίστη** όχι με την όψη ή με το συναίσθημα. Επίσης και το Άγιο Πνεύμα δίνει μαρτυρία της Ανάστασης του Χριστού στην καρδιά. Σήμερα οι ιστορικές αποδείξεις της Ανάστασής Του είναι ατράνταχτες.

Ο άπιστος **Gilbert**, κάποτε ανέλαβε να αποδείξει ότι η **Ανάσταση του Χριστού** ήταν μύθος . Μετά από ένα χρόνο εντατικής έρευνας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν περίτρανα αποδεδειγμένη!

Τα λόγια του Κυρίου στο Θωμά μάς συνετίζουν για να μην πέσουμε και εμείς στην ίδια παγίδα: «**Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν.**»

«**Το Ευαγγέλιο του Χριστού**», λέει ο απ. Παύλος, «**είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε κάθε έναν που πιστεύει.**» (Ρωμ.1:16).

Όταν η καρδιά δέχεται το μήνυμα της αγάπης του Θεού, **μετανοεί και πιστεύει**, τότε το **Άγιο Πνεύμα δίνει βεβαιότητα** στην καρδιά.

Ο απ. Πέτρος λέει στους πιστούς: «**Τον οποίο, (Χριστό) αν και δεν είδατε... πιστεύοντας νιώθετε αγαλλίαση ... απολαμβάνοντας το τέλος της πίστης σας, τη σωτηρία των ψυχών.**» (1Πέτρ.1:8-9)

Αγαπητή ψυχή, αν αμφιβάλλεις κι εσύ, δεν έχεις παρά να ζητήσεις, με ειλικρινή καρδιά, ο Κύριος να σου αποκαλυφθεί. Έχω ακούσει για πολλούς που ζήτησαν με **πίστη** και τελικά βρήκαν το **Ζωντανό Χριστό**.

Κύριε,

Θυμάμαι πως Εσύ με θαυμαστούς τρόπους μού αποκαλύφθηκες! Μου έδειξες τη σταύρωσή Σου για τις δικές μου αμαρτίες. Ήταν τόσο αληθινά όλα! Βοήθα με να στηρίζομαι πάντα στα λόγια Σου και όχι στα συναισθήματά μου. Να Σε εμπιστεύομαι κάθε μέρα κι όταν περνώ από δοκιμασίες, θλίψεις και επιθέσεις του Σατανά. Σ' ευχαριστώ!

2 Μαΐου

«Ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει.» (Ιώβ 19:25)

Ο **Ιώβ** «ήταν άμεμπτος και ευθύς, και φοβόταν τον Θεό.»(Ιώβ 1:1)

Παρ' όλη την ευσέβειά του, μέσα σε μια μέρα έχασε όλη την περιουσία του και τα 10 παιδιά του. Λίγο αργότερα έχασε και την υγεία του. Πέρασε από μια **φοβερή δοκιμασία**. Διαβάζουμε ότι ο στόχος του Σατανά ήταν να τον κάνει να βλασφημήσει το Θεό. Μέσα στην πύρινή του δοκιμασία, ο Ιώβ αναφωνεί: **«Και αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σ' αυτόν.»** (Ιώβ13:15).

Είχε πάρει την απόφαση του θανάτου, όπως λέει και ο απ. Παύλος: **«Στενοχωρηθήκαμε σε υπερβολικό βαθμό... Αλλά, πήραμε μέσα μας την απόφαση του θανάτου, για να μη έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τούς νεκρούς».**

Ο **Ιώβ** μας περιγράφει τα παθήματά του:

«Οι κοντινοί μου με άφησαν, και οι γνωστοί μου με ξέχασαν... κι εκείνοι, που τους αγάπησα, στράφηκαν εναντίον μου. Τα κόκαλά μου κόλλησαν στο δέρμα μου.» (Ιώβ19:14,20)

Τι μας θυμίζουν όλα αυτά; Μια ζωντανή προεικόνιση των παθημάτων του Χριστού! (Διαβ.Ιώβ19:9-20). Όμως ο **Ιώβ** τελικά, με πίστη αναφωνεί θριαμβικά: **«Ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει. Και θα εγερθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη· και αφού... αυτό το σώμα θα φθαρεί, πάλι με τη σάρκα μου θα δω τον Θεό.»** (Ιώβ19:25-26)

Βλέπει τη μελλοντική **Ανάσταση του Κυρίου και τη Βασιλεία Του, ακόμα και την ανάσταση των νεκρών!**

Συμπέρασμα

Ίσως κι εσύ, **αγαπητέ πιστέ**, περνάς από κάποιο πύρινο χωνευτήρι δοκιμασίας. Μην απορείς. Ο Θεός μάς δίνει το παράδειγμα του Ιώβ και λέει: **«Δέστε... την υπομονή τού Ιώβ, και ... το τέλος τού Κυρίου, ότι ο Κύριος είναι πολυεύσπλαχνος.»** Το κλειδί της **νίκης** σου είναι η **ΥΠΟΜΟΝΗ**. Δεν έχεις άλλη επιλογή, κι αυτή είναι η καλύτερη.

3 Μαΐου

«Εγώ ζω, κι εσείς θα ζείτε.» (Ιωάν.14:19)

«Ο Θεός ... μας αναγέννησε σε μια ζωντανή ελπίδα, διαμέσου της ανάστασης του Ιησού Χριστού.» (1 Πέτρ.1:3)

Υπάρχει **ζωντανή ελπίδα**; Και ποια είναι αυτή; Η **αιώνια ζωή στον Ουρανό**, πέραν του τάφου. Πού βασίζεται; Στο **θάνατο** και στην **ανάσταση του Χριστού**. Ο Ίδιος μάς βεβαιώνει: **«Έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων.»** (Αποκ.1:18).

Η **ανάσταση των νεκρών** αμφισβητείται από πολλούς. Ο απ. Παύλος ξεκαθαρίζει: **«Αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, ούτε και ο Χριστός αναστήθηκε· Αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, η πίστη σας είναι μάταιη· είστε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας.»** (1 Κορινθ.15)

Γεννάται όμως το ερώτημα: **«Πώς ανασταίνονται οι νεκροί; Και με ποιο σώμα έρχονται;»** Ο λόγος του Θεού απαντάει: **«Άφρονα, εκείνο που εσύ σπέρνεις, δεν ζωογονείται, αν δεν πεθάνει. Και εκείνο που σπέρνεις, δεν σπέρνεις το σώμα που πρόκειται να γίνει, αλλά έναν γυμνό κόκκο σιταριού ίσως ή κάποιον από τους υπόλοιπους.»**

Ένας γιατρός, που θεωρούσε ουτοπία την **ανάσταση των νεκρών**, αναθεώρησε τη θέση του, όταν διάβασε το παραπάνω χωρίο. Πώς, για παράδειγμα, από ένα κουκούτσι φυτρώνει ένα τεράστιο δέντρο; Μια ροδακινιά, μια αμυγδαλιά! Αυτός είναι ο τρόπος που ενεργεί ο Θεός: Μέσα από το θάνατο ανασταίνει μια **νέα ζωή**. **«Έτσι και η ανάσταση των νεκρών· σπέρνεται με φθορά, ανασταίνεται με αφθαρσία.»**

Αγαπητή ψυχή, αυτή είναι η **ζωντανή ελπίδα** του κάθε πιστού που έχει **αναγεννηθεί** με το **Αίμα** του Χριστού. Εσύ έχεις αυτή την **ελπίδα**; Είσαι ταυτισμένος με το θάνατο και την ανάσταση του Χριστού;

Κύριε,

Πόσο άπλετο φως μάς ρίχνει ο λόγος Σου σ' αυτό το άπιαστο θέμα!
Ένα ζητάς: Πίστη από ταπεινή καρδιά. Χαίρω πάρα πολύ για τη ζωντανή ελπίδα που έχεις δώσει και σε μένα. Εσύ ζεις και εγώ θα ζω!

4 Μαΐου

«Είτε ζούμε είτε πεθαίνουμε, ανήκουμε στον Κύριο.»(Ρωμ.14:8)

Βλέπουμε πόσο ποτισμένη είναι όλη η ιστορία της ανθρωπότητας από ένα Πρόσωπο, **το Μεσσία** και τα **Πάθη Του!** Τι δηλώνει αυτό;

Ένα **μυστικό σχέδιο** του Θεού. Σύμφωνα μ' αυτό, τώρα ο κάθε λυτρωμένος **ανήκει** στον Κύριο. Διαβάζουμε: Ο Χριστός **«πέθανε και αναστήθηκε... για να είναι Κύριος νεκρών και ζωντανών.»** (Ρωμ.14:9)

Διάβαζα τελευταία κάτι το καταπληκτικό! Συγκεκριμένα, ότι ο Θεός είναι ο **Μεγάλος Συγγραφέας** μιας μοναδικής **Ιστορίας Αγάπης** - γραμμένη στην **Αγία Γραφή** - που αγκαλιάζει **όλη την ανθρωπότητα**. Μιας **Αγάπης** ανάμεσα σε έναν **ουράνιο Βασιλιά, το Μονογενή Γιο του Θεού** και μιας **Κόρης λυτρωμένης, από τον πλανήτη Γη.**

Ένα **διήγημα Αγάπης** ασύλληπτα συναρπαστικό!

Ο Θεός μάς έχει πλάσει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε τελικά μόνο αυτή η **αγάπη** να μας ικανοποιεί απόλυτα. Το **διήγημα** αυτό της **Αγάπης** του Θεού είναι το **ιδανικότερο**. Προσφέρει **ό, τι το καλύτερο στην ψυχή, χωρίς να υπολογίζει το κόστος!**

Όλα τα δικά μας ερωτικά μυθιστορήματα, παρ' όλη την πλούσια φαντασία και λογοτεχνία τους, ποτέ δε μας χορταίνουν απόλυτα. Λείπει η ανιδιοτελής **αγάπη που θυσιάζεται** και που μένει αιώνια. **Αγαπητό παιδί του Θεού,** μην ανταλλάξεις αυτή την **αγάπη** με καμιά άλλη ανθρώπινη. Ζήτησε ο Θεός να σου αποκαλύψει τη δική Του **ΑΓΑΠΗ** βαθύτερα μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Ουράνιε Πατέρα,

Η ιστορία της αγάπης, που Εσύ διηγείσαι στο Γράμμα Σου με συναρπάζει κυριολεκτικά! Θέλω αυτή η Αγάπη Σου να με φλογίζει. Μέσα σ' αυτήν κρύβονται όλοι οι «ουράνιοι θησαυροί». Όλες οι άλλες αγάπες είναι ανάξιες αναφοράς μπροστά στη δική Σου.

5 Μαΐου

«Αυτός (ο Θεός) μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.» (1Ιωάν. 4:10)

Πίσω απ' την υπερκόσμια **διήγηση Αγάπης** του Θεού, είναι κρυμμένο ένα **θείο σχέδιο θαυμαστό!** Το συνέλαβε - αναφέρουν οι μελετητές των Γραφών - η **Τριαδική Θεότητα** πριν από τη **Δημιουργία**. Όταν ο Θεός Πατέρας είχε στον κόλπο Του το Μονογενή Του Γιο, που Τον υπεραγαπούσε, *«είπε: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση.»*(Γεν.1:26)

Το **Σχέδιο** του Θεού ήταν άπειρης προέκτασης με όλα τα ενδεχόμενα, εφ' όσον ο άνθρωπος θα ήταν **ελεύθερος** να υπακούσει το Θεό ή να μην Τον υπακούσει. Σοβαροί σχολιαστές της Βίβλου αναφέρουν ότι, στο προαιώνιο **Σχέδιό** Του ο Θεός, προφανώς είχε κι ένα κρυφό σκοπό: Να βρει μια **Νύφη** κατάλληλη για το Γιο Του μέσα απ' τα πλάσματά του. Ως εκ τούτου, το **Διήγημά Του** περιστρέφεται γύρω από μια **Αγάπη**, που περιλαμβάνει **ένα θείο δράμα**. Επειδή η **Νύφη** του Αρνίου θα έπρεπε να σχηματισθεί από την πλευρά Του, που ήταν **«σφαγμένο από τη δημιουργία τού κόσμου.»** (Αποκ.13:8)

Η **πλοκή** των γεγονότων διαμέσου των αιώνων είναι απεριγράπτα συναρπαστική! Πώς ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από χώμα; Πώς απ' την πλευρά του κατασκεύασε μια γυναίκα για σύντροφο (συμβολική προεικόνιση της Νύφης του Αρνίου); Πώς τον έβαλε σ' έναν παραδεισένιο Κήπο, όπου ελεύθερα να μπορεί να τρώει απ' όλα τα δέντρα εκτός απ' το **δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού;** **Αγαπητή ψυχή,** μάθε ότι ο Θεός σε αγαπάει, όπως αγαπούσε τους Πρωτόπλαστους και θέλει με αγάπη να επικοινωνεί και μαζί σου.

Κύριε,

*Μένω εκστατική μπροστά στο ασύλληπτο **Σχέδιό Σου!** Σ' ευχαριστώ!*

6 Μαΐου

«Σε αγάπησα με αιώνια αγάπη· γι' αυτό σε έλκυσα.» (Ιερ.31:3)

Η διήγηση **Αγάπης του Θεού**, βρίσκεται ακόμα σε **εξέλιξη**. Το θαυμαστό είναι ότι ο Θεός θέλει να χρησιμοποιήσει και σένα και μένα στη διήγηση αυτή. Αυτό ξεπερνάει κάθε φαντασία!

Η **Νύφη του Χριστού** είναι η **Εκκλησία**, αποτελούμενη από **λυτρωμένες ψυχές**. Εκείνες που μετανιώνουν, πιστεύουν στη θυσία Του στο Σταυρό και Τον ακολουθούν βαδίζοντας στα ίχνη Του πιστά. Διαβάζουμε: **«Ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της, για να την αγιάσει... για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι αυτού τού είδους, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι.»**

Πρέπει η **Νύφη του Χριστού** να **Του μοιάζει**. Προς αυτό το σκοπό ο Θεός τώρα εργάζεται ακατάπαυστα στη ζωή κάθε λυτρωμένης ψυχής. *«Όπως ο πηλός στο χέρι τού κεραμέα, έτσι κι εσείς, [είστε] στο χέρι μου»*, λέει ο Κύριος. (Ιερ.18:3-6)

Χρησιμοποιεί την **παιδεία** Του. Περνάει τη ψυχή από θλίψεις, δοκιμασίες, πειρασμούς, ώστε να μάθει την **υπακοή** στο θέλημά Του. Να έχει το φρόνημα του θανάτου, με απώτερο σκοπό να μορφωθεί ο Χριστός στη ζωή της. Να γίνει **σύμμορφη με την εικόνα Του**. Έτσι μόνο θα είναι **κατάλληλη Νύφη του Χριστού**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, Ο Θεός θέλει να συμπεριλάβει κι εσένα στην **Ιστορία Αγάπης** που γράφει. Εσύ θέλεις με κάθε κόστος;

Κύριε,

Όταν σκέφτομαι ότι έχω ένα ρόλο να παίξω κι εγώ στο **διήγημα Αγάπης** του Πατέρα, Σου παραχωρώ τον εαυτό μου και με πίστη λέω:

*Κάμε ό, τι θέλεις, είσαι Θεός
Εσύ 'σαι Πλάστης εγώ πηλός.*

7 Μαΐου

«Σας αρραβώνιασα με έναν άνδρα, για να [σας] παραστήσω αγνή παρθένα στον Χριστό.» (2Κορ.11:2)

Ο απ. Παύλος φανερώνει στους πιστούς μια συγκλονιστική αλήθεια:

Ότι είναι **αρραβωνιασμένοι μαζί με το Χριστό**. Πότε έγινε αυτό; «Όταν **ακούσατε τον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας... και πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης· που είναι ο αρραβώνας της κληρονομιάς μας.» (Εφ.1:13-14)**

Η **Εκκλησία**, που προορίζεται να γίνει η **Νύφη του Χριστού**, δεν είναι εδώ μόνη της στην πνευματική πορεία και στους αγώνες της. Ο Θεός τής «έδωσε **τον αρραβώνα τού Πνεύματος**» μέσα στην καρδιά. (2Κορ.1:22) Αυτός, το **Άγιο Πνεύμα**, έχει την ευθύνη της καθοδήγησης της **Εκκλησίας στην Αλήθεια**. Αυτός την τροφοδοτεί, την παρηγορεί, δίνει **χαρίσματα** για την οικοδομή της και την **ετοιμάζει** για τη συνάντησή της με το **Νυμφίο**, τον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού λέει: **«Μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα της απολύτρωσης.» (Εφ.4:30)**

Διαβάζουμε μια συμβολική παρόμοια ιστορία στην Αγία Γραφή, όταν ο δούλος του Αβραάμ, βρήκε τη **Ρεβέκκα ως νύφη για τον Ισαάκ** και την καθοδήγησε με ασφάλεια μέχρι να τον συναντήσει. (Γέν.24:58-66)

Η **Εκκλησία** είναι πολύτιμη στο Θεό ως **νύφη Χριστού**, γιατί κόστισε το **Αίμα** του Γιου Του. Έχει γι' αυτήν ασύλληπτα και αιώνια σχέδια. Την προορίζει για **δόξες** που δεν περιγράφονται, μαζί με το Γιο της Αγάπης Του. Γι' αυτό στην **«Ιστορία της Αγάπης Του»** η λυτρωμένη παίζει **πρωταγωνιστικό ρόλο** μαζί με τον Ιησού Χριστό, το **Νυμφίο**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, έχεις συνειδητοποιήσει τι σε περιμένει;

Κύριε,

Βοήθα με να εμβαθύνω στο τι σημαίνει να είμαι αρραβωνιασμένη μαζί Σου και ότι με προορίζει ο Θεός Πατέρας για Νύφη Σου!

8 Μαΐου

«Εσείς είστε... λαός τον οποίο [ο Θεός] απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου.» (1Πέτρ.2:9)

Ο Θεός, όπως είδαμε, έχει θαυμαστά μελλοντικά σχέδια για κάθε λυτρωμένη ψυχή. Διαβάζουμε για το **Γάμο του Αρνίου, για το Δείπνο του Γάμου Του:** «*Ας χαιρόμαστε... επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.*» (Αποκ.19:7)

Διαβάζουμε για πράγματα που προκαλούν κυριολεκτικά ίλιγγο.

Λέει: «*Είμαστε ... κληρονόμοι του Θεού, συγκληρονόμοι του Χριστού· αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμετοχοί της δόξας του.*» (Ρωμ.8:17) «*Αν πεθάνουμε μαζί του, θα ζήσουμε και μαζί του· αν υπομένουμε, θα βασιλεύσουμε και μαζί του.*» (2Τιμ.2:11-12)

Ω! Τι ανεκτίμητοι κρυμμένοι θησαυροί!

Όσο όμως βρίσκεται η **Εκκλησία** εδώ στον κόσμο, καλείται να διαδραματίσει ένα μοναδικό **ρόλο** στην **Ιστορία της Αγάπης.**

Ποια είναι η αποστολή των λυτρωμένων σ' αυτόν τον κόσμο;

1)Να εξαγγείλουν τις αρετές του Θεού. «*Είστε... λαός τον οποίο [ο Θεός] απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου.*» (1Πέτρ.2:9)

2)Να είναι το φως του κόσμου: «*Έτσι ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που [είναι] στους ουρανούς.*» (Ματθ.5:14,16)

3)Να είναι πρεσβευτές: «*Είμαστε πρεσβευτές υπέρ τού Χριστού... δεόμαστε... συμφιλιωθείτε με τον Θεό.*» (2Κορ.5:20)

Πρέπει όλοι να μάθουν για το σωτήριο έργο του Χριστού στο Σταυρό. Πώς θα το μάθουν; Ο **μόνος φορέας** είναι η **Εκκλησία.**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ποιος θα πει στο γείτονά σου για τη λύτρωση που χαρίζει ο Χριστός; Εσύ. Μη χάνεις την ευκαιρία.

Κύριε,

Σε πόσο σοβαρή αποστολή με καλείς! Βοήθα με να πονώ και να προσεύχομαι για τις ψυχές και να μοιρασθώ τα Καλά Νέα μαζί τους.

9 Μαΐου

«Φανερώθηκε η σωτήρια χάρη του Θεού προς όλους.» (Τίτ.2:11)

Στην **Εισαγωγή** της συγγραφής του βιβλίου Του, ο Θεός περιγράφει τη θαυμαστή **δημιουργία** του ανθρώπου και την παρακοή του. Αποκαλύπτει το μεγαλειώδες **Σχέδιο Του**, να στείλει το **«Μεσσία»** για να κάνει **αποκατάσταση**: *«Το Σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού.»* (Γεν.3:15)

Αργότερα αναφέρει τον **Κατακλυσμό** και την **κιβωτό** που συμβολίζει τη **σωτηρία του Χριστού**. Σιγά-σιγά μπαίνει στο **Κύριο Θέμα**. Δημιουργεί ένα **Θεοκρατικό Έθνος** μέσω του **Αβραάμ**, αρχίζοντας έτσι να φανερώνει πιο καθαρά συμβολικά γεγονότα του **Σχεδίου Του**. Όπως τη **θυσία του Αβραάμ** στο όρος Μοριά. Προεικονίζει έτσι τη θυσία του δικού Του Γιου, στο **λόφο του Γολγοθά!**

Κατόπιν εμφανίζει στο προσκήνιο μια άλλη σπουδαία φυσιογνωμία, το **Μωυσή**. Μέσω αυτού δίνει τις **Δέκα Εντολές**. Έτσι ξεκινάει η **Περίοδος του Νόμου**, κατά την οποία διακρίνουμε κι άλλες τρανταχτές προεικονίσεις της **θυσίας του Χριστού**.

Αιώνες αργότερα η **Ιστορία της Αγάπης του Θεού** παίρνει σάρκα και οστά, όταν ανοίγουν ξαφνικά οι Ουρανοί και αναγγέλλουν τη **Γέννηση του Γιου Του**. Έτσι εμφανίζει ο Θεός στη **Διήγησή Του** την **ΠΕΡΙΟΔΟ της ΧΑΡΗΣ**, κατά την οποία φανερώνει τη **Σωτήρια Χάρη Του** προς όλους τους ανθρώπους μέσω της οποίας προσφέρει **άφεση αμαρτιών** σε όλους όσοι μετανοούν και ακολουθούν το **σταυρωμένο και αναστημένο Ιησού Χριστό.**» Τι **τέλεια κι ασύλληπτη αποκατάσταση!**

Αγαπητή ψυχή, τώρα βρίσκεσαι σ' αυτή την **Περίοδο της Χάρης**. Όλα σου προσφέρονται **δωρεάν**: Συγχώρηση, Αγιασμός, Αιώνια Ζωή!

Κύριε,

*Ξεπερνά κάθε φαντασία η **ανεκδιήγητη Χάρη του Θεού Πατέρα.***

10 Μαΐου

«Παραβλέποντας ο Θεός τούς καιρούς της άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τούς ανθρώπους... να μετανοούν.»(Πράξ.17:30)

Κάποια ώρα θα κλείσει η **Περίοδος της Χάρης**, για να ακολουθήσουν άλλα τρανταχτά γεγονότα, πριν γίνουν **ΟΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ**.

Μέχρι τότε, όμως, ο κάθε πιστός πρέπει να είναι **ζωντανός μάρτυρας του Χριστού**. Με **αναζωπυρωμένο** το πνεύμα, πλήρης Αγίου

Πνεύματος . Πάντα έτοιμος να χρησιμοποιεί τα χαρίσματα που του εμπιστεύτηκε το Άγιο Πνεύμα. Με **αναμμένη τη φλόγα** της μαρτυρίας των **Παθημάτων** και της **Ανάστασης** του Χριστού.

Διάβαζα για έναν πιστό, ότι μια μέρα, στο εστιατόριο που πήγε να φάει, του έκανε εντύπωση το καταθλιμμένο πρόσωπο του σερβιτόρου του. Ένωσε την ανάγκη να του μιλήσει για τη σωτήρια χάρη του Χριστού, όμως έφυγε χωρίς να του πει τίποτα. Τελικά επέστρεψε με την απόφαση να του μιλήσει. Είδε όμως έντονη αναστάτωση στο εστιατόριο και έμαθε το τραγικό γεγονός... Ο σερβιτόρος αυτός είχε αυτοκτονήσει...

Η **Εκκλησία** έχει κι έναν άλλο σπουδαίο ρόλο να εκτελέσει, μιας και οι άγγελοι δεν έχουν προσωπική εμπειρία της κατά **χάρη σωτηρίας**.

Ποιος είναι αυτός ο ρόλος; **«Να γνωρισθεί τώρα στα επουράνια, διαμέσου της εκκλησίας, στις αρχές και στις εξουσίες η πολυποίκιλη σοφία τού Θεού σύμφωνα με την αιώνια πρόθεση, που πραγματοποίησε με τον Ιησού Χριστό.»** (Εφ.3:10-11)

Αγαπητή λυτρωμένη ψυχή, έχεις συνειδητοποιήσει το κάλεσμα, την τιμή και την ευθύνη που έχεις ως μέλος του Σώματος του Χριστού;

Πατέρα Ουράνιε,

*Σ' ευχαριστώ που παρέτεινες το νήμα της ζωής μου και με βοήθησες να μετανοήσω, να γνωρίσω με πίστη το Χριστό. Τώρα με καλείς να γνωστοποιήσω σ' όλους τον **«ανεξιχνίαστο πλούτο του Χριστού»**.*

11 Μαΐου

«Δέστε τι είδους αγάπη έδωσε σε μας ο Πατέρας, ώστε να ονομαστούμε παιδιά τού Θεού.»(1Ιωάν.3:1)

Είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι, απ' όλους τους μαθητές, ο Κύριος ανέθεσε στον **Ιωάννη** να γράψει για την απεριγράπτη **ΑΓΑΠΗ** του Θεού. Στο μαθητή με το ζηλευτό «παρατσούκλι»: «Τον *οποίο αγαπούσε ο Ιησούς.*» Σε τι άραγε διέφερε ο Ιωάννης απ' τους άλλους μαθητές; Τι τον έκανε να είναι **επιστήθιος** μαθητής του Χριστού;

Μήπως η εγκάρδια αφοσίωσή Του; Η παιδική απλότητα και η πίστη του; Ίσως. Πάντως ήταν ο **μόνος** που έμεινε μέχρι τέλους κοντά Του στο **Σταυρό** και στον οποίο εμπιστεύτηκε ο Ιησούς την περίθαλψη της μητέρας Του. Αλήθεια τι **ζηλευτός μαθητής!**

Σωστά χαρακτηρίζεται το κατά **Ιωάννη Ευαγγέλιο** ως το πιο πνευματικό! Ο απ. Ιωάννης είναι ο **μόνος** που διηγείται τις τετ α τετ εγκάρδιες συνομιλίες του Ιησού με ψυχές, κατά τις οποίες τους έδωσε αποκαλύψεις για το Πρόσωπό Του, για το **ζωντανό νερό**, για τη **σωστή λατρεία**, για το «**ένα**» πράγμα που είναι ανάγκη. Τέλος, είναι ο **μόνος** που αναφέρει το χωρίο που θεωρείται η **καρδιά όλης της Αγίας Γραφής**. Το ανεκδιήγητο **Δώρο του Θεού**:

«Με τέτοιο τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε το Μονογενή Του Γιο, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.» (Ιωάν.3:16)

Αγαπητό παιδί του Θεού, ζήτησε τη χάρη του Θεού, να μαλακώσει την καρδιά σου αν είναι σκληρή. Γονάτισε μπροστά στον Κύριο!

Πατέρα,

Τι θα έκανα χωρίς αυτή την **αγάπη Σου**; Βοήθα με πάντα να τη θυμάμαι και να ξέρω ότι τίποτα δεν μπορεί να με χωρίσει απ' αυτήν.

12 Μαΐου

«**Ο Θεός είναι αγάπη.**» (1Ιωάν. 4:8)

Μερικές χιλιάδες χρόνια μεσολάβησαν από τη Δημιουργία του ανθρώπου μέχρι να αποκαλύψει ο Θεός την κορωνίδα των ιδιοτήτων Του, την **Αγάπη** Του, με τον πιο συγκλονιστικό τρόπο!

Ο λόγος Του μας γνωστοποιεί ότι ο Θεός είναι **Δίκαιος, Άγιος, Οικτίρμων και Ελεήμων**. Όμως

Πριν και πάνω απ' όλα, ο ΘΕΟΣ είναι ΑΓΑΠΗ

Η Αγάπη του Θεού εκδηλώνεται πριν καταδικάσει τον αμαρτωλό.

Κάποτε ένας δικαστής βρέθηκε σε μια πολύ δύσκολη θέση. Ο κατηγορούμενος ήταν ένας παιδικός του φίλος. Τελικά τον δίκασε όπως ο νόμος απαιτούσε, μετά κατέβηκε από τη δικαστική έδρα και ο ίδιος πλήρωσε το υπέρογκο ποσό. Έτσι ελευθέρωσε το φίλο του.

Ο Θεός έκανε κάτι ακόμα πιο συγκλονιστικό: Την ποινή της αμαρτίας του αμαρτωλού, την καταλόγισε στο Μονογενή Γιο Του. Αυτός να την πληρώσει με το θάνατό Του στο Σταυρό. Λέει: «*Εκείνον, (το Χριστό), που δεν γνώρισε αμαρτία, τον έκανε για χάρη μας αμαρτία, για να γίνουμε εμείς δικαιοσύνη τού Θεού διαμέσου αυτού.*» (2Κορ. 5:21)

Κάποια κυρία, μητέρα τριών κοριτσιών, ρωτούσε το σύζυγό μου με πικρό παράπονο: «Πού είναι η **αγάπη του Θεού**; Τα δύο μου κορίτσια πέθαναν από φυματίωση όταν έγιναν 26 χρόνων. Κι αυτό το τρίτο μου κορίτσι είναι τώρα 26 χρόνων και αυτή πάσχει από φυματίωση!»

«Κυρία μου, παρ' όλες τις τραγικές συμφορές σου,» απάντησε ο σύζυγός μου μετά από συλλογισμό, «ο Θεός δεν παύει να σ' αγαπάει. **Την Αγάπη του Θεού θα τη δεις στο Σταυρό!**»

Αγαπητή ψυχή, εσύ πού ψάχνεις να δεις την Αγάπη του Θεού;

Πάτερα Ουράνιε,

Η μεγαλύτερη απόδειξη της Αγάπης Σου για μένα είναι ο Χριστός, κρεμασμένος στο ξύλο του Σταυρού για τις αμαρτίες μου! Δε χρειάζομαι άλλη απόδειξη. Αυτή μού είναι υπεραρκετή! Σε προσκυνώ!

13 Μαΐου

«Μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.» (Αποκ.5:10)

Η «Αποκάλυψη» του Ιησού Χριστού, είναι ένα ασύλληπτο βιβλίο. Ουσιαστικά είναι το **Γράμμα του Χριστού** που στέλνει με την εντολή του Πατέρα Θεού προς τους δικούς Του. Η ανάγνωσή του επιβάλλεται γιατί η ωφέλεια είναι απεριγράπτη, παρ' όλο που υπάρχουν πολλά δυσνόητα. Μεταξύ των άλλων, μας **αποκαλύπτει** ο Κύριος την τελική φάση της **Βασιλείας των Ουρανών** και τη δοξασμένη **συμβασιλεία της Εκκλησίας** μαζί Του. Προηγείται όμως και μια άλλη **συμβασιλεία** για **1000 χρόνια** επί της γης. Καθώς και άλλα συνταρακτικά γεγονότα γύρω από τις **βασιλείες** του κόσμου.

Στο βιβλίο της **Αποκάλυψης** βλέπουμε ότι ο Κύριος βρίσκεται τώρα στον Ουρανό, **νικητής** και **βασιλιάς**. Η καρδιά Του όμως είναι κοντά στις λυτρωμένες με το Αίμα Του ψυχές. Θέλει να επικοινωνήσει μαζί τους. Ο Πατέρας Θεός το γνωρίζει αυτό και Του **αποκαλύπτει** αυτά που σύντομα θα πραγματοποιηθούν. Μάλιστα Τού λέει να τα γράψει και να τα μοιραστεί με τις Εκκλησίες Του.

Ο **αποστολέας** του γράμματος καλείται να είναι ο **απ. Ιωάννης** που βρίσκεται εξόριστος στην **Πάτμο**. Ξεκινάει ως εξής: **«Ο Ιωάννης προς τις επτά εκκλησίες.»** Αρχικά τους μεταφέρει ευχές **χάρης** και **ειρήνης** από μέρους Εκείνου, που είναι ο **Ων** και ο **Ην** και ο **Ερχόμενος**, και από τα επτά πνεύματα που είναι μπροστά στο Θεό, και **«από τον Ιησού Χριστό... (που είναι) ο άρχοντας των βασιλιάδων της γης· σ' αυτόν που μας αγάπησε, και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του, και ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του.»** (Αποκ.1:4-6) Και συνεχίζει: **«Εγώ, ο Ιωάννης... ήμουν στο νησί, που λέγεται Πάτμος... και άκουσα πίσω μου μια δυνατή φωνή, σαν σάλπιγγα, που έλεγε: Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος· και: Ό, τι βλέπεις, γράψ' το σε βιβλίο, και στείλ' το στις επτά εκκλησίες που είναι στην Ασία.»** (Αποκ.1:9-11)

14 Μαΐου

«Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο της ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού.» (Αποκ.2:7)

Είναι αξιοπαρατήρητο, ότι ο Κύριος πριν **αποκαλύψει** στους δικούς Του τα συνταρακτικά **εσχατολογικά** γεγονότα, στέλνει προσωπικές **επιστολές** και στις **7 Εκκλησίες Του**.

Πολλοί συναρπάζονται από τα **εσχατολογικά** γεγονότα και δίνουν περισσότερη βαρύτητα σ' αυτά και λιγότερη στις επιστολές Του.

Αντίθετα, πρέπει να προσέξουμε πρώτα στα μηνύματα που μας αφορούν άμεσα. Τι ωφελεί να ξέρω όλα τα **εσχατολογικά** γεγονότα, όταν, για παράδειγμα, ο Κύριος μου λέει: **«Έχω κάποιο παράπονο, δε Μ' αγαπάς όπως Μ' αγαπούσες στην αρχή. Θυμήσου από πού έπεσες, μετανόησε και κάνε τα πρώτα έργα.»** Κι εγώ, αντί να ταπεινωθώ και να τακτοποιηθώ στη σχέση μου μαζί Του, μιλώ με ενθουσιασμό για την **Αρπαγή**, για τη **συμβασιλεία με το Χριστό 1000 χρόνια**, για το **Βήμα του Χριστού**, όπου περιμένω ν' ακούσω το **«Εύγε δούλε...»**;

Για να μην πέσουμε σε τέτοιου είδους παραπλάνηση, πρέπει πρώτα να μελετάμε με λαχτάρα τα όσα έχει να μας πει προσωπικά ο Αγαπημένος Ιησούς, που μας αγόρασε με το πολύτιμό Του **Αίμα** και να συμμορφωνόμαστε πλήρως με τις προτροπές Του. Δεν είναι τυχαίο που ο Κύριος **πρώτα** ανοίγει την καρδιά Του στην κάθε μια Εκκλησία. Αυτό πρωτεύει και στις δικές μας σχέσεις με αγαπητά πρόσωπα. Απαιτείται πλήρης **διαφάνεια**. Έτσι, αρχίζει ο Κύριος απ' τη μια να τους **επαινεί** και από την άλλη να τους **ελέγχει** για τις παραβάσεις τους και τους καλεί να **μετανοήσουν**. Δεν παραλείπει στο τέλος να τους πει λόγια παρηγοριάς, προτροπής και ενθάρρυνσης. Και τελειώνει το κάθε Του γράμμα ως εξής: **«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω...»** και αραδιάζει τα ασύλληπτα δώρα στον κάθε **Νικητή**.

15 Μαΐου

«Σαν το κρύο νερό σε ψυχή που διψάει, έτσι [είναι οι] αγαθές αγγελίες από μακρινή γη.» (Παρ.25:25)

Κάποτε άκουσα έναν κήρυκα να φωνάζει στο Χριστό από τον άμβωνα και να Του λέει: «Ιησού, με τι ασχολείσαι εκεί ψηλά;» Μου φάνηκε πολύ παράξενο! Προφανώς είχε χάσει αυτός τη ζωντανή επαφή μαζί Του. Είχε ξεχάσει τα **γράμματα** που μας έχει στείλει από τη **μακρινή Χώρα**. Γι' αυτό νόμιζε ότι δεν ενδιαφέρεται πια για την Εκκλησία Του. Όταν ο σύζυγός μου έλειπε στον Καναδά και αργούσαν να έρθουν τα γράμματά του, διάβαζα και ξαναδιάβαζα το πρώτο του γράμμα.

Έτσι είναι για τους πιστούς τα **Γράμματα του Ιησού** στην **Αποκάλυψη**. Κάθε εκκλησία σα σώμα και κάθε λυτρωμένη ψυχή χωριστά, οφείλει να διαβάζει και να ξαναδιαβάζει αυτά τα ανεκτίμητα Γράμματά Του. Είναι σαν το **κρύο νερό** στην ψυχή που διψάει. Είναι **αγαθές αγγελίες** από τον **Ουρανό**, εδώ στο μικρό μας πλανήτη.

Οι άνθρωποι του κόσμου ονειρεύονται να πάρουν κάποιο μήνυμα από έναν εξωγήινο. Ο χριστιανός έχει **μήνυμα διαχρονικό** από τον ίδιο τον Αναστημένο Ιησού, που είναι τώρα στον Ουρανό.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν νιώθεις εγκαταλειμμένος, μην ξεχνάς ότι ο Ιησούς Χριστός ενδιαφέρεται για σένα προσωπικά. Λέει: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»· *ώστε, εμείς, παίρνοντας θάρρος, να λέμε: «Ο Κύριος είναι βοηθός μου, και δεν θα φοβηθώ, τι θα μου κάνει [ο] άνθρωπος».* (Εβρ.13:5-6) Μελέτα τα λόγια Του **κάθε μέρα** και μίλα μαζί Του μέσω της προσευχής με πίστη σα μικρό παιδί.

Κύριε,

*Λόγια δε βρίσκω να Σε ευχαριστώ για το προσωπικό ενδιαφέρον Σου! Ποια είμαι εγώ, ώστε να σταυρωθείς για μένα; Να κάνεις το παν για να με συναντήσεις προσωπικά μέσω του Πνεύματός Σου και του λόγου Σου και να με φέρεις στην Ποίμνη σου! Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, μου στέλνεις **γράμματα** από τον **Ουρανό**, τη **μακρινή Χώρα**, την ώρα που έχω τόση μεγάλη ανάγκη! Σε υπερευχαριστώ!*

16 Μαΐου

«**Τα διατάγματά σου υπήρξαν σε μένα ψαλμωδίες στο σπίτι της παροικίας μου.**» (Ψαλ.119:54)

Ο πιστός είναι σαν **τουρίστας** σ' αυτόν τον κόσμο. Χρειάζεται συνέχεια την παρουσία, την οδηγία και τη φροντίδα του Θεού. Χθες λέγαμε, πόσο πολύτιμα είναι τα **Γράμματα του Ιησού** στην **Εκκλησία** σταλμένα από τον Ουρανό. Της θυμίζει την **κλήση** και την **αποστολή** της και ότι **σύντομα έρχεται** να την πάρει, γι' αυτό να είναι **έτοιμη**.

Η Ανέτα, σύζυγος του Χαράλαμπου Μποσταντζόγλου, ιεραπόστολου, που τελικά τον κρέμασαν οι Τούρκοι, φύλαγε το **γράμμα** του συζύγου της, που της είχε γράψει από τη φυλακή λίγο πριν εκτελεστεί, σαν το πολύτιμό της θησαυρό για 54 χρόνια. Είχε παντρευτεί νέα και έζησε μαζί του μόνο για περίπου 2 χρόνια. Της έλεγε στο γράμμα: «Εγώ σύντομα θα εκτελεστώ. Ο Θεός θα σηκώσει άλλους εργάτες να Τον υπηρετούν. Εσύ είσαι ένας απ' αυτούς. Μην πεις: Είμαι μια αδύναμη γυναίκα, τι μπορώ να κάνω; Ο Θεός μπορεί να σε χρησιμοποιήσει σαν ένα σκεύος άδειο για τη δόξα Του. Ν' αγαπάς θερμά τους πιστούς αλλά να φεύγεις μακριά από το μοντερνισμό, όπως θα έκανες από φίδι θανατηφόρο.» Και της εύχεται **καλή αντάμωση!** Αυτό που τους συνέδεε ήταν η άδολη αμοιβαία αγάπη και η αλληλοεκτίμηση. Και πάνω από όλα η **αγάπη του Χριστού** ως αποτέλεσμα της αφιέρωσής τους στον Κύριο.

Έτσι και με το **Γράμμα του λατρευτού μας Ιησού**. Δεν πρέπει να κουραζόμαστε να το διαβάζουμε, για να φρεσκάρεται η σχέση μας μαζί Του. Η διαφορά είναι ότι ο Χαράλαμπος πέθανε και δεν υπάρχει τρόπος επικοινωνίας μαζί του. Με τον **Ιησού** όμως, υπάρχει **ζωντανή επικοινωνία** διά της προσευχής μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Αν τα γράμματα των αγαπημένων μας τα φυλάμε και τροφοδοτούμε τη μνήμη μας, περιμένοντας την αντάμωση πέραν του τάφου, πόσο περισσότερο πρέπει να εκτιμούμε το **Γράμμα του Κυρίου** και να λαχταράμε να **Τον συναντήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο!**

17 Μαΐου

«Θεέ, Εσύ είσαι ο Θεός μου. Σε ζητάω από το πρωί· σε διψάει η ψυχή μου.... μέσα σε γη έρημη, ξερή, και άνυδρη.» (Ψαλ.63:1)

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να μοιραστώ μαζί σας, πώς, τα **Γράμματα του Αγαπημένου Ιησού** υπήρξαν πηγή **πνευματικής αποκατάστασης** την ώρα που περνούσα μια κρίσιμη περίοδο.

Μέχρι τότε προσευχόμουν για την **αναζωπύρωση** των **άλλων**. Τώρα γονατισμένη ρωτούσα πώς βλέπει ο Θεός **εμένα** πνευματικά. Είχαν προηγηθεί διάφορα, που με είχαν προβληματίσει. Ο Κύριος, μέσα από τα **Γράμματά Του** στις Εκκλησίες της Εφέσου και των Λαοδικέων, **με ξύπνησε**. Μου έδειξε ότι έχω αφήσει την **πρώτη μου αγάπη**, και με πρότρεπε να **θυμηθώ από πού έπεσα**. Συντριμμένη ρώτησα: «Πού έπεσα;» Η απάντηση βρισκόταν στον Ησαΐα 47:8: Όταν είπα: «**ΕΓΩ είμαι**». Ναι, ύπουλα ο Σατανάς τροφοδοτούσε το **Εγώ** μου κι εγώ το δεχόμουν. Επίσης ξεσκέπασε, σα σε κινηματογραφική ταινία, τα **κίνητρα** των πράξεών μου, που έκανα για τον Κύριο. «*Λες ότι: Είμαι πλούσιος... και δεν έχω ανάγκη από τίποτε, και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος, ο ελεεινός, ο φτωχός, ο τυφλός ο γυμνός.*».(Αποκ. 3:17) Το σοκ ήταν απερίγραπτο! Όμως ο Κύριος που περίμενε τόσα χρόνια γι' αυτήν την ώρα, είχε έτοιμα τα φάρμακα. Έτσι για ένα διάστημα χρειάστηκε να είμαι στην «εντατική» της «Κλινικής» Του μέχρι να θεραπευτώ τελείως. Ήταν επίπονη εμπειρία, αλλά συγχρόνως Τον ευχαριστούσα που με **ξύπνησε έγκαιρα**. Πώς θα παρουσιαζόμουν μπροστά Του σ' αυτά τα χάλια; Από τότε πάνε πάνω από 50 χρόνια, αλλά τα **Γράμματα** αυτά του Κυρίου τα αγαπώ πολύ. Με **σωφρονίζουν**, μου δίνουν κουράγιο να συνεχίζω τον Καλό Αγώνα της Πίστης· όπως και όλα τα λόγια Του στην Αγία Γραφή.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μέσα στα προσωπικά αυτά **Γράμματα** του **Ιησού** μπορείς να βρεις κι εσύ πνευματική **αναζωπύρωση**. Μην περιμένεις οι άλλοι να αλλάξουν. **Εσύ** πρώτα πάρε θέση **μετάνοιας** και **εξομολόγησης** με **πίστη**, κάτω από το **Σταυρό Του**.

18 Μαΐου

«Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία.» (Αποκ.20:6)

Ας δούμε μερικά συγκλονιστικά γεγονότα των Εσχάτων Ημερών.

Τι διαβάζουμε για την **Αρπαγή της Εκκλησίας**; **«Ο Κύριος θα κατέβει**

από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα **αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα·**

έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.» (1Θεσ. 4:16-17)

«Σε μια στιγμή... στην έσχατη σάλπιγγα... οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε.» (1Κορ. 15:52-53)

Μετά την **Αρπαγή της Εκκλησίας**, όπως έχω ακούσει από έμπειρους ερμηνευτές, ακολουθεί το **Βήμα του Χριστού**. **«Επειδή, πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να ανταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.»** (2Κορινθ. 5:10)

Αυτό μας θυμίζει την παραβολή των ταλάντων. Πώς ένας ευγενής έδωσε τάλαντα στους δούλους για να τα πραγματευτούν. Όταν επέστρεψε από τη μακρινή χώρα, αφού πήρε **βασιλεία**, τους κάλεσε έναν-έναν να δώσουν λογαριασμό. **«Ήρθε ο πρώτος, λέγοντας: Κύριε, η μνα σου κέρδησε δέκα μνες. Και του είπε: Εύγε, δούλε αγαθέ· επειδή στο ελάχιστο φάνηκες πιστός, έχει εξουσία επάνω σε δέκα πόλεις.»** (Λουκ.19:16 -19) Το ίδιο και τους άλλους.

Κύριε,

Βοήθα με, παρακαλώ, να Σε δουλεύω πιστά με όσα χαρίσματα μου έχεις δώσει, ξέροντας ότι θα δώσω λόγο μπροστά Σου μια μέρα.

19 Μαΐου

«Ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του. Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.» (Αποκ.12:7-8)

Τα συνταρακτικά γεγονότα, το ένα μετά το άλλο, λαμβάνουν χώρα, σύμφωνα με τα δίκαια σχέδια του Θεού. Ήρθε η ώρα ο Σατανάς να εκβληθεί από την πρόσβαση που είχε στον ουρανό, μετά από μια σφοδρή μάχη ανάμεσα στις δύο υπερφυσικές δυνάμεις: **«Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.»** (Αποκ.12:9)

Και ακούστηκε μια δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε:

«Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.»(Αποκ.12:10)

«Και έκανε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να πάρουν χάραγμα επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στα μέτωπά τους.» (Αποκ.13:16-17)

«Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη της φωτιάς, που καίει με το θειάφι.» (Αποκ.19:20)

«Είδα έναν άγγελο... ο οποίος είχε το κλειδί της αβύσσου, και στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα. Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι διάβολος και σατανάς· και τον έδεσε [για] 1.000 χρόνια. Και τον έριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε, και σφράγισε από πάνω του, για να μη πλανήσει πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια.» (Αποκ.20:1-3)

20 Μαΐου

«Είδα τον ουρανό ανοιγμένον, και ξάφνου, ένα λευκό άλογο, κι αυτός που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.» (Αποκ.19:11)

Τι απεριγραπτη εμπειρία ήταν αυτή του **Ιωάννη!** Είδε τον Ουρανό να ανοίγει! Και ξαφνικά εμφανίστηκε **Κάποιος** που ονομαζόταν **Πιστός** και **Αληθινός** **Κάποιος** που **κρίνει** και **πολεμάει με δικαιοσύνη**. Ποιος ήταν Αυτός; Αναμφίβολα ήταν ο **Κύριος Ιησούς** πάνω σε λευκό άλογο, μαζί με τα στρατεύματά Του να Τον ακολουθούν. «Τι δουλειά έχει ο Χριστός με **πολέμους;**» ίσως αναρωτηθεί κάποιος. Αν ξέραμε τι αναταραχή προξένησε ο Σατανάς με την επανάστασή του ενάντια στο Θεό, τότε θα καταλαβαίναμε γιατί υπάρχει **πνευματικός πόλεμος**.

Ο Διάβολος φθονεί τον Ιησού Χριστό, είναι ο αντίζηλός Του, γιατί ο Θεός Πατέρας **έχρισε το Γιο Του Βασιλιά**. Ενώ αυτός σχεδίαζε να είναι βασιλιάς, εξαιτίας του υπερβολικού του κάλλους. Είχε καταφέρει να πάρει με το μέρος του ένα μέρος από τους αγγέλους, ακόμα και τον άνθρωπο. Η σύγκρουση λοιπόν ήταν αναπόφευκτη.

Γι' αυτό ήρθε ο ίδιος ο Χριστός να αναμετρηθεί μαζί **Του** τον νικήσει και να ελευθερώσει τα θύματά του, από την αρπάγη του! Με τι μανία ο Σατανάς πολέμησε το Χριστό στην **έρημο**, στη **Γεθσημανή** και στο **Σταυρό!** Ήταν η πιο **κρίσιμη μάχη** που ποτέ έχει λάβει χώρα. Διακυβευόταν η αιώνια τύχη, όχι μόνο του ανθρώπου, αλλά και των αιωνίων αρχών της δικαιοσύνης. Μην ξεχνάμε ότι η βάση του θρόνου του Θεού είναι η **Κρίση** και η **Δικαιοσύνη**.

Όταν αντιληφθούμε αυτές τις αλήθειες, η καρδιά μας θα γεμίζει από συνεχή ευχαριστία στο **Νικητή Χριστό**. Και ως εκ τούτου θα μένουμε πιασμένοι σφιχτά από το **Σταυρό του Γολγοθά!**

Όταν ο Ιησούς αποκάλυψε στον απ. Παύλο το έργο Του στο Σταυρό, εκείνος έμεινε έκθαμβος! Συντρίφτηκε! Έθαψε τον **εαυτό** του κυριολεκτικά. Είπε: «Εγώ πέθανα ως προς τον κόσμο και ο κόσμος ως προς εμένα. Στο εξής θα καυχώμαι μόνο στο **Σταυρό** του Χριστού.»

21 Μαΐου

«Εγώ [είμαι] ο Αρχιστράτηγος της δύναμης του Κυρίου.»(Ιησ.5:14)

Χθες είδαμε ότι ο Ιησούς Χριστός δεν είναι μόνο **Σωτήρας** αλλά και **Πολεμιστής**. Μετά από την **Επανάσταση** του Διαβόλου και την **Πτώση** του ανθρώπου, η **Αγία Γραφή** διηγείται συνεχείς **πολέμους**.

Όταν ο **Ιησούς του Ναυή** ανέλαβε να οδηγήσει το λαό Ισραήλ στη γη Χαναάν, έπρεπε να **πολεμήσει** πολλούς λαούς ειδωλολάτρεις για να κατακτήσει τη γη. Ο Θεός τον είχε προστάξει: *«Γίνε ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, **μαζί σου[είναι] ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας.»*** (Ιησ.1:9)

Πριν ακριβώς ξεκινήσει για την κατάκτηση, ο Κύριος του εμφανίστηκε προσωπικά. Κρατούσε στο χέρι του ένα **γυμνό σπαθί**. Ο Ιησούς του Ναυή ρώτησε να μάθει ποιος ήταν: *«**Εγώ είμαι ο Αρχηγός των στρατευμάτων του Κυρίου**»*, απάντησε. Τότε έπεσε ο Ιησούς του Ναυή μπροστά Του, Τον προσκύνησε και είπε: *«**Τι προστάζει ο κύριός μου στο δούλο του;**»*

Όταν ο **Δαβίδ** στάθηκε μπροστά στο **Γολιάθ**, ξέρουμε ότι η **μάχη**, κατά άνθρωπο, ήταν άνιση. Όμως ο Δαβίδ δεν ήταν μόνος. **Μαζί του** ήταν **ο Κύριος**. Γι' αυτό είπε στο Γολιάθ: *«**Τα δικά σου όπλα είναι το δόρυ και η ασπίδα. Τα δικά μου όπλα είναι πνευματικά. Εγώ έρχομαι στο όνομα του Κυρίου των στρατευμάτων του Ισραήλ.**»* Και τον νίκησε.

Ο αληθινός χριστιανός αγωνίζεται. Ο απ. Παύλος ήταν ένας γενναίος **πολεμιστής**. Διαβάζουμε: *«**Τα όπλα τού πολέμου μας δεν [είναι] σαρκικά, αλλά δυνατά με τον Θεό για καθαίρεση οχυρωμάτων... καθαιρούμε λογισμούς... αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή τού Χριστού.**»* (2Κορ.10:4-5)

Αγαπητό παιδί του Θεού, μη φοβάσαι! Μαζί με το νικητή Χριστό προχώρα, ντυμένος την **πανοπλία του Θεού**. (Εφεσ.6:11-18)

Κύριε,

*Βοήθα με, να μην αγνωώ τα διανοήματα του Σατανά και να ξέρω ότι **πρέπει να τον αντισταθώ μαζί σου και στο Όνομά σου.***

22 Μαΐου

«Οι οποίοι με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη... έφραξαν στόματα λιονταριών.»(Εβρ.11:33)

Στην **Παλαιά Διαθήκη**, ο πόλεμος ενάντια στο Σατανά γινόταν διαφορετικά. Έπρεπε τα πρόσωπα που τον λάτρευαν και ήταν κάτω από την κατοχή του να εξοντωθούν για να εξαιρεθεί το κακό.

Στην **Καινή Διαθήκη**, ο πόλεμος δεν είναι ενάντια σε σάρκα και αίμα, ούτε με όπλα ανθρώπινα, αλλά στο **Όνομα του Νικητή Χριστού**, στη βάση του **τελειωμένου έργου Του στο Σταυρό**, όπου κατατρόπωσε ο Χριστός το Σατανά και όλες τις πονηρές του δυνάμεις. Διαβάζουμε: *«Αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν, επάνω του(στο Σταυρό) , θριάμβευσε εναντίον τους.»* Να ένα παράδειγμα, με ποιον τρόπο τον νίκησαν οι πιστοί:

*«Κι αυτοί τον νίκησαν (τον κατήγορο Σατανά) με το **αίμα τού Αρνίου**, και με τον λόγο της μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.»* (Αποκ.12:11)

Πάντα όμως με **ΠΙΣΤΗ**: *«Με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες...»* Και με την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει ανάθεμα στη ζωή.

Γεννάται το ερώτημα: Εφόσον ο Σατανάς ήδη έχει νικηθεί, γιατί ο Θεός δεν τον ρίχνει από τώρα στη λίμνη της φωτιάς; Μια αιτία, προφανώς, είναι για να δοθεί ευκαιρία στον κάθε άνθρωπο να δοκιμαστεί, αν θέλει να μετανοήσει. Το σχέδιο του Θεού είναι το **Ευαγγέλιο της Χάρης να κηρυχτεί σε όλη την Οικουμένη**. Αυτό θα γίνει ιδιαίτερα μέσω της **Εκκλησίας του Χριστού**. Των μελών εκείνων της Εκκλησίας, που μέσα από τις θλίψεις **θ' αναζωπυρωθούν**, όπως λένε! Ο Θεός είναι μακρόθυμος. Γι' αυτό ακόμα αφήνει το Σατανά, για να φανούν ποιοι θέλουν να μετανοήσουν και να σωθούν και ποιοι δε θέλουν.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ίσως έχεις κάποιο πρόσωπο που σε ενοχλεί, σε πειράζει πίσω κρύβεται ο Σατανάς. Επιτίμησε τον Εχθρό στο **όνομα του Χριστού** με πίστη και θα φύγει. Μην υποχωρείς.

23 Μαΐου

«Ο διάβολος... ρίχτηκε στη λίμνη με τη φωτιά.» (Αποκ.20:10)

Διαβάζουμε συνταρακτικά γεγονότα, γραμμένα στην **Αποκάλυψη**:

1) **«Αυτοί (οι βασιλιάδες) θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει, επειδή είναι Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων.»** (Αποκ.17:14)

2) Η Κρίση και η τραγική Πτώση της **Βαβυλώνας**: **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα».** (Αποκ.18:2) **«Σε μια ημέρα θάρθουν οι πληγές της...και θα κατακαεί με φωτιά.»** (Αποκ.18:8)

3) Ο Γάμος του **Αρνίου**: **«Ας χαιρόμαστε... επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.»** (Αποκ.19:7)

4) Η κατά μέτωπο σύγκρουση του Χριστού με τους βασιλιάδες: **«Είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες της γης... για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο (το Χριστό).»** (Αποκ.19:19)

5) Το τέλος του θηρίου και του ψευδοπροφήτη: **«Το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος... πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου... και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη της φωτιάς.»** (Αποκ.19:20)

6) Η τελευταία απεγνωσμένη προσπάθεια του Σατανά να επικρατήσει: **«Θα βγει για να πλανήσει τα έθνη... για να τους συγκεντρώσει σε πόλεμο... Και ανέβηκαν επάνω στο πλάτος της γης, και περικύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων... και κατέβηκε φωτιά από τον Θεό... και τους κατέφαγε.»** (Αποκ.20:8-9)

7) Το ριζίμο του **Σατανά** στη **λίμνη της φωτιάς.** (Αποκ.20:10)

8) Το τέλος του θανάτου και του άδη: **«Ο θάνατος και ο άδης ρίχθηκαν στη λίμνη της φωτιάς... Και όποιος δεν βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής, ρίχθηκε στη λίμνη της φωτιάς.»** (Αποκ.20:14-15)

Κύριε,

Κράζω **αλληλούια** μαζί με το πλήθος των ουρανίων όντων. **«Επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.»** (Αποκ.19:6)

24 Μαΐου

«Δέστε, η σκηνή τού Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους.» (Αποκ.21:3)

Το **θέμα μας**, γύρω από τη **Βασιλεία του Θεού**, φθάνει προς το τέλος του. Είδαμε πώς, μετά την **πτώση του ανθρώπου**, ο Θεός βρήκε άλλους θαυμαστούς τρόπους, ώστε η **Κυβέρνησή Του** να διατηρείται πάνω στη γη, αρχικά μέσω του **λαού Ισραήλ** και, όταν αποστάτησαν κι αυτοί, μέσω της **Εκκλησίας του Χριστού**, των λυτρωμένων, που θεληματικά υποτάσσονται στις εντολές Του. Είδαμε ακόμα πώς τα σχέδια του Θεού για τους **έσχατους καιρούς** θα εξελιχθούν, με την **πτώση του Σατανά** και των αγγέλων του κάτω στη γη, με τη **πτώση των γήινων βασιλείων**, με την **Αρπαγή** των πιστών, την **εμφάνιση του Αντίχριστου**, τη **χιλιετή Βασιλεία** του Ιησού Χριστού στη γη.

Τα κοσμογονικά γεγονότα των ημερών μας: **πόλεμοι, σεισμοί, συμφορές, αρρώστιες, πείνα**, όλα μαρτυρούν, σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, ότι οι **βουλές του Θεού** αρχίζουν να εκτυλίσσονται ραγδαία. Η **Αρπαγή** μπορεί να γίνει οποιαδήποτε στιγμή. Οι πιστοί καλούνται να είναι **έτοιμοι**. Να έχουν περίσσιο λάδι. Δηλαδή να είναι **άγρυπνοι**. Να προσέχουν μήπως ναρκωθούν οι καρδιές τους από κοσμικές επιθυμίες και **μέριμνα** γιατί θα έρθει ο Κύριος **απροειδοποίητα** σαν τον κλέφτη. Μπορεί και αυτή τη στιγμή.

Μετά απ' όλα τα τραγικά δεινά που θα περάσει ο αποστάτης κόσμος, θα **επικρατήσει απόλυτα η Βασιλεία του Θεού**, όταν στην **Ουράνια Βασιλεία** θα **κατοικήσει μαζί με τους ανθρώπους εκείνους**, που δέχτηκαν το **Γιο Του** και ακολούθησαν πιστά τα ίχνη Του.

Είναι απίστευτο κατά άνθρωπο, πως ο **Άγιος Θεός** θα **κατοικήσει αιώνια με τον άνθρωπο!** Μας το βεβαιώνει όμως ο **λόγος Του**.

Κύριε,

*Μένω εκστατική μπροστά σε όλα αυτά που **αποκαλύπτεις!** Μόνο ζητώ, ποτέ να μην ξεχνώ πόσο ακριβά Σου στοίχισε να ανοίξεις το δρόμο για να μπω στην **Ουράνια Βασιλεία Σου** κι εγώ, η αμαρτωλή!*

25 Μαΐου

«**Είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη.**» (Αποκ.21:1)

«**Δέστε, κάνω καινούργια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε.**» (Απ.21:5)

Είναι μεγάλο μας ευτύχημα, που ο απ. Ιωάννης με την **προσταγή** του Κυρίου περιγράφει ζωντανά, ασύλληπτα γεγονότα απ' όσα λαμβάνουν χώρα στην ουράνια σφαίρα:

«**Είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο...** Είδα τούς **νεκρούς**, μικρούς και μεγάλους, να στέκονται μπροστά στον Θεό, και ανοίχθηκαν τα βιβλία· και ανοίχθηκε ένα άλλο **βιβλίο**, που είναι της **ζωής**·

και κρίθηκαν οι νεκροί από τα γραμμένα μέσα στα βιβλία.»

Περιγράφει επίσης, μια ουράνια χορωδία να **ψάλλει** μια **καινούρια ωδή** στο **Αρνίο** κρατώντας **κιθάρες** και **χρυσές φιάλες**... λέγοντας ότι είναι άγιος ν' ανοίξει τις σφραγίδες, επειδή **σφάχτηκε** και αγόρασε με το **Αίμα** Του ανθρώπους από κάθε έθνος. (Αποκ.5:8-10)

Και συνεχίζει: «**Εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ**, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη **σαν νύφη** στολισμένη για τον άνδρα της.» (Αποκ.21:2)

«**Ναό** δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, **ναός** της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.» (Αποκ.21:22)

«**Νύχτα** δεν θα υπάρχει εκεί· και δεν έχουν ανάγκη από **λύχνο** και φως τού ήλιου, επειδή ο Κύριος ο Θεός τούς φωτίζει· και θα **βασιλεύσουν** στους αιώνες των αιώνων.» (Αποκ.22:5)

«**Ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ** από τα μάτια τους, και ο **θάνατος** δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε **πένθος** ούτε **κραυγή** ούτε **πόνος** δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν.» (Αποκ.21:1)

Αγαπητό παιδί του Θεού, κάνε υπομονή, με τη χάρη Του. Οι θλίψεις σου δεν μπορούν να συγκριθούν με τη μέλλουσα δόξα!

Κύριε,

Βοήθα με, να φλέγομαι με τον οραματισμό του Ουρανού!

26 Μαΐου

«Δεν θα υπάρξει κανένα ανάθεμα πλέον· και ο θρόνος τού Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ' αυτή· και οι δούλοι του θα τον λατρεύσουν.» (Αποκ.22:3)

Συνεχίζει ο απ. Ιωάννης να γράφει όλα όσα του αποκαλύπτονται:

«Έξω είναι...οι μάγοι, οι πόρνοι, οι φονιάδες, οι ειδωλολάτρες, και κάθε ένας που αγαπάει και πράττει το ψέμα.» (Αποκ.22:15)

«Είδα... ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος... οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες και κρίζοντας... Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου.» (Αποκ.7:9-10)

Στην ερώτηση: **«Ποιοι είναι αυτοί με τις λευκές στολές;»**, απαντάει ένας πρεσβύτερος: **«Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου. Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του... Δεν θα πεινάσουν πλέον ούτε θα διψάσουν... επειδή, το Αρνίο... θα τους ποιμάνει, και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών· και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους.»** (Αποκ.7:13-17)

Μην ξεχνάμε ότι όλοι αυτοί με τις **λευκές στολές** κάποτε φορούσαν **ρούχα ρυπαρά**. Λέει: **«Όλη η δικαιοσύνη μας [είναι] σαν ένα ρυπαρό ιμάτιο.»** (Ησ.64:6) Αλλά τι έγινε; Άκουσαν ότι ο Ιησούς Χριστός βάσταξε στο Σταυρό τις αμαρτίες τους και τον παλιό τους άνθρωπο και ότι τους χαρίζει έναν καινούριο άνθρωπο, με **ρούχα λευκά**. **Μετάνιωσαν, πίστεψαν** στο Χριστό και πλύθηκαν στο άγιο **Αίμα** Του! **Αγαπητό παιδί του Θεού**, όσοι ανταποκριθήκαμε σ' αυτό το μήνυμα, ας κρίζουμε με πίστη: **«Θα ευφρανθώ τα μέγιστα στον Κύριο... επειδή, με έντυσε με ιμάτιο σωτηρίας».** (Ησ.61:10)

Κύριε,

Βοήθα με να διατηρώ καθαρά τα ρούχα με τα οποία με έντυσες.

27 Μαΐου

«Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα, και θα είμαι σ' αυτόν Θεός, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος.» (Αποκ.21:7)

Τέλος ο απ. Ιωάννης βλέπει: «Έναν **καθαρό ποταμό με νερό της ζωής**, λαμπερό σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου. Στο μέσον της πλατείας της, και του ποταμού, από εδώ και από εκεί, [ήταν] το **δέντρο της ζωής**. » (Αποκ.22:1-2)

Δεν παραλείπει εδώ ο Κύριος να θυμίζει το ασύλληπτο γεγονός του ερχομού Του: **«Έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου [είναι] μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.»** (Αποκ.22:12)

«Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος. Μακάριοι αυτοί που πράττουν τις εντολές του, για να έχουν εξουσία επάνω στο δέντρο της ζωής, και να μπουν διαμέσου των πυλώνων μέσα στην πόλη.» (Αποκ.22:13-14)

Τότε «το **Πνεύμα και η νύφη**» απαντούν: **«Έλα, και όποιος ακούει, ας πει: Έλα· και όποιος διψάει, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας παίρνει δωρεάν το νερό της ζωής.»** (Αποκ.22:17)

Για τελευταία φορά πάλι βεβαιώνει ο Κύριος: **«Έρχομαι γρήγορα.»** Κι απαντάει ο απ. Ιωάννης: **«Ναι, έλα Κύριε Ιησού!»** (Αποκ.22:20)

Εμείς περιμένουμε αληθινά τον Κύριο να ξανάρθει; Μη μοιάσουμε μ' έναν πιστό που άρχισε να συχνάζει στο καφενείο, τάχα για να μιλήσει για το Χριστό, κι όταν τον επισκέφθηκε ένας δούλος του Θεού, όσο κι αν φώναζε το όνομά του, δεν άκουε. Τόσο πολύ ήταν απορροφημένος καθώς έπαιζαν χαρτιά! Αναγκάστηκε ο κήρυκας να του χτυπήσει τον ώμο λέγοντας: **«Ο Κύριος έρχεται, αλλά έτσι δε θα ακούς ούτε το Σάλπισμα του Ερχομού Του...»** Πόσο ντροπιάστηκε!!

Βοήθησε, Κύριε, τον καθένα μας προσωπικά να Σε προϋπαντήσουμε αμέσως με χαρά. Μη μας απορροφήσουν οι μέριμνες, οι επιθυμίες!

28 Μαΐου

«Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ, Παντοκράτορα... επειδή, πήρες τη μεγάλη σου δύναμη, και βασιλεύσες.» (Αποκ.11:17)

«Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.» (Αποκ.11:15)

Ένας απ' τους πειρασμούς του Κυρίου όταν δοκιμάστηκε στη γη ως άνθρωπος, ήταν να προσκυνήσει το Σατανά και σαν αντάλλαγμα θα του έδινε όλες τις **βασιλείες** του κόσμου χωρίς να σταυρωθεί. Ο Κύριος απέρριψε την προσφορά του και δέχτηκε να **υπακούσει** τον Πατέρα. Τώρα ήρθε η ώρα να γίνουν δικές Του **όλες τις βασιλείες**. Αυτό κάνει και σε μας ο Σατανάς. Προλαβαίνει να δώσει δόξα, πλούτο, αρκεί να τον προσκυνήσουμε. Ο Θεός όμως υπόσχεται να μας δώσει ΟΛΑ, αφού πρώτα Τον υπακούσουμε. Προσοχή!

Το **βιβλίο της Αποκάλυψης** χαρακτηρίζεται και από τις θριαμβικές **δοξολογίες** των ουρανίων όντων στο **Θεό** και στον **Αμνό** που **σφάχτηκε**, καθώς με κομμένη την ανάσα, παρακολουθούν την εξέλιξη των σχεδίων του Θεού, και την πλήρη αποκατάσταση της **ηθικής τάξης**, που είχε διασαλευτεί εξαιτίας της επανάστασης του Διαβόλου: *«Αλληλούια, επειδή βασιλεύσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.»* «**Η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύ** [ανήκουν] στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων.

«Άξιος είσαι, Κύριε, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη· επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν.»

*«Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, [ας είναι] η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η **κυριαρχική εξουσία** στους αιώνες των αιώνων.»* (Αποκ.5:13)

*«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα· δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, **βασιλιά των αγίων.**»* (Αποκ.15:3)

Και από τα χείλη των λυτρωμένων Σου, σε **Σένα, Πατέρα, ο Θεός, και στον Ιησού, τον Αμνό** Σου, αυθόρμητα βγαίνει **ύμνος δοξολογίας!**

29 Μαΐου

«Στο όνομα του Ιησού (θα) λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων.»(Φιλιπ.2:10)

Ο απ. Παύλος γνωρίζοντας εκ των προτέρων την **τελική νικηφόρα** έκβαση των σχεδίων του Θεού, διατηρούσε πάντα **πνεύμα θριάμβου**. Γνώριζε ότι μια μέρα όλοι θα **γονατίσουν** μπροστά στο Γιο του Θεού, και **«κάθε γλώσσα (θα) ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»** (Φιλιπ.2:11) Μεταξύ αυτών θα είναι και οι καταχθόνιες δυνάμεις· ο Σατανάς, τα πονηρά πνεύματα και όλοι εκείνοι που κάποτε περιφρόνησαν το Χριστό, Τον πολέμησαν και Τον σταύρωσαν. Με τη διαφορά, ότι θα υποχρεωθούν να το κάνουν. Η καταδίκη τους στην Κόλαση είναι αμετάκλητη. Όσοι πιστεύουν ότι μια μέρα όλοι θα σωθούν, ακόμα και ο Σατανάς, είναι οικτρώς πλανεμένοι. Ο λόγος του Θεού το ξεκαθαρίζει σαφέστατα.

Η **μετάνοια** ισχύει μόνο για τον άνθρωπο **όσο ζει**. Εξάλλου η ιστορία του πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου διδάσκει ξεκάθαρα ότι χάσμα μεγάλο τους χωρίζει· και **«εν τω άδει ουκ έστι μετάνοια»**.

Όσοι, λοιπόν, έχουμε δεχτεί το Χριστό ως Σωτήρα μας, καλούμαστε τη **φλόγα του Χριστού** να τη μεταλαμπαδεύσουμε στους γύρω μας. **«Όποιος ντραπεί για μένα και για τα λόγια μου σ' αυτή τη γενεά, τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή,»** είπε ο Κύριος, **«και ο Υιός τού ανθρώπου θα ντραπεί γι' αυτόν, όταν έρθει στη δόξα τού Πατέρα Του μαζί με τους αγγέλους.»** (Μάρκ.8:38)! Τι σοβαρή προειδοποίηση σε μας!

Στην έρημο ο Σατανάς προκάλεσε το Χριστό να τον προσκυνήσει με αντάλλαγμα όλα τα βασίλεια του Κόσμου. Ο Κύριος απέρριψε κάθε προσφορά δόξας από το Σατανά. Έμεινε υπάκουος στον Πατέρα μέχρι **θανάτου σταυρικού**. Γι' αυτό ο Θεός Τον ύψωσε στο ανώτατο αξίωμα και του χάρισε το **υψηλότατο όνομα**. Τώρα, ο Σατανάς αναγκάζεται **δημόσια** να Τον προσκυνήσει και να αναγνωρίσει ότι ο **Ιησούς** είναι ο **ανώτατος Άρχοντας, ο Βασιλιάς** των βασιλέων! Τι καταισχύνη γι' αυτόν! Και για όλους όσοι προτίμησαν τις δικές του προσφορές.

30 Μαΐου

«Εξαρχής αναγγέλλω το τέλος... λέγοντας: Η βουλή μου θα σταθεί, και θα εκτελέσω ολόκληρο το θέλημά μου.»(Ησ.46:10)

Η **Αγία Γραφή** είναι γεμάτη από **προφητείες** του Θεού. Η πρώτη βρίσκεται αμέσως μετά την **πτώση του ανθρώπου**: Το **Σπέρμα** της γυναίκας (ο Χριστός) θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού (του Σατανά) και αυτός θα κεντρίσει τη φτέρνα Του. (Γέν.3:15) Αυτή η **βουλή του Θεού** εκπληρώθηκε μετά από περίπου 4000 χρόνια, κάτω από δραματικές αλλά και θριαμβικές συνθήκες. Η γη σείστηκε, τα βράχια σχίστηκαν, το καταπέτασμα του Ναού σχίστηκε, όταν ο Γιος του Θεού έκραξε το **«Τετέλεσται»** πάνω στο Σταυρό! Τα μνήματα πολλών αγίων άνοιξαν και εμφανίστηκαν ζωντανοί σε πολλούς. Και μόνο μετά την Ανάσταση του Χριστού οι μαθητές Του εννόησαν ότι όλα αυτά ήταν σύμφωνα με τη **Βουλή του Θεού**: **«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τον Ιησού... παραδομένο σύμφωνα με την ορισμένη βουλή και πρόγνωση του Θεού ... τον σταυρώσατε, τον θανατώσατε.»**

Ήταν καθοριστική αυτή η **Βουλή του Θεού**. Εξάλλου όλες οι προφητείες έχουν σαν κεντρικό άξονα το **Δράμα του Σταυρού και την Ανάσταση του Σφαγμένου Αμνού**. Ακόμα και στον Ουρανό θα μνημονεύεται η **Βουλή** αυτή ` ο **Σφαγμένος Αμνός** θα υμνείται και θα βασιλεύει με το Θεό Πατέρα σε όλη την αιωνιότητα.

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις τώρα γιατί πρέπει κι εσύ να πάρεις **καθοριστική** απόφαση να ζεις ή **εγωκεντρικά** ή **Χριστοκεντρικά**; Ή σύμφωνα με το **θέλημα του Θεού** ή σύμφωνα με το δικό σου θέλημα; Μην ξεγελιέσαι. Πες κι εσύ μαζί με τον απ. Παύλο: **«Έχω σταυρωθεί μαζί με το Χριστό, δε ζω πια Εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου.»** Ζήτα το Άγιο Πνεύμα να σε πληρώνει και να σου αποκαλύπτει βαθύτερα την **αγάπη του Χριστού** και το έργο της λύτρωσής Του.

Άγιε Πατέρα, πόσο χαίρω που Εσύ έχεις τον **τελευταίο λόγο** σε όλα ως **Κυρίαρχος!** Σ' ευχαριστώ, γιατί την ασύλληπτη **Βουλή Σου** Εσύ την εκπλήρωσες, και γεμίζεις τη ζωή μου με νόημα και θρίαμβο!

31 Μαΐου

«Είπε ο Κύριος στον Κύριο. Κάθισε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.» (Ψαλ.110:1)

Είδαμε, μετά την εκπλήρωση της καθοριστικής **Βουλής του Θεού**, να αρχίζουν να εκπληρώνονται όλα τα σχέδια του Θεού, σύμφωνα με τις προφητείες Του, μέχρι που φτάσαμε στην **Αποκάλυψη**. Είδαμε να ξετυλίγονται συγκλονιστικά γεγονότα.

Πόλεμοι ανάμεσα σε ουράνια στρατεύματα του Χριστού και του Σατανά. Η δικαία οργή του Θεού να ξεσπάει σ' έναν αποστάτη κόσμο. Όλες οι **βασιλείες** να γίνονται του Χριστού.

Φθάνει η ώρα που θα εκπληρωθεί και η τελική υπόσχεση του Θεού Πατέρα στο Γιο: **«Κάθισε στα δεξιά μου, μέχρι να βάλω τους εχθρούς σου κάτω από τα πόδια Σου.»** (Ψαλ.110:1)

Ο Ιησούς είχε αναθέσει στο Θεό Πατέρα Του να κάνει την εκδίκηση, που υπόσχεται: **«Σε μένα [ανήκει] η εκδίκηση, εγώ θα κάνω ανταπόδοση.»**(Ρωμ.12:19)» Γι' αυτό, **«καθώς τον λοιδορούσαν, δεν ανταπέδιδε λοιδορίες, πάσχοντας δεν απειλούσε.»** (1Πέτρ.2:23)

Συμπέρασμα: Ό, τι ο Θεός έχει σχεδιάσει και υποσχεθεί, τελικά θα το πραγματοποιήσει. Δεν υπάρχει περίπτωση ανατροπής. Απλώς δεν ξέρουμε το πότε. Εξάλλου το βεβαιώνει και ο Ίδιος: **«Ο Κύριος των δυνάμεων αποφάσισε, και ποιος θα το αναιρέσει; Και το χέρι του απλώθηκε, και ποιος θα το αποστρέψει;»** (Ησ.14:27)

«Ο Κύριος των δυνάμεων ορκίστηκε: Όπως θέλησα, έτσι θα γίνει, εξάπαντος· και όπως αποφάσισα, [έτσι] θα μείνει.» (Ησ.14:24)

Τι απομένει σε μας; Να έχουμε **απόλυτη πίστη** και **υπακοή** στα **λόγια** του Θεού και να περιμένουμε με υπομονή. Ο Θεός είναι αξιόπιστος.

Κύριε,

Έχω διαπιστώσει κι εγώ ότι οι υποσχέσεις Σου είναι **«ναι»** και **«αμήν»**. Ιδιαίτερα όταν νιώθω φόβο και αδυναμία, πρέπει να διεκδικώ το «μη φοβάσαι μόνο να πιστεύεις». Θέλω όμως η **πίστη** μου σαν **πύρινη φλόγα** να εξουσιάζει πάνω σε όλα τα οχυρά του Εχθρού.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

*Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
Ποιητήν ουρανού και γής, ορατών τε
πάντων και αοράτων.*

*Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού
τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ
πάντων των αιώνων.*

*Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν, εκ Θεού αληθινού,
γεννηθέντα ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί,
δι' ού τα πάντα εγένετο.*

*Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα
εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας
της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα.*

*Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και
παθόντα, και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα
κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουραμούς, και
καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον
μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας
ουκ έσται τέλος.*

*Και εις το Πνεύμα το Άγιον, τον Κύριον,
το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον,
το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον
και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των προφητών.*

*Εις μίαν, αγίαν καθολικήν και
αποστολικήν Εκκλησίαν.*

*Ομολογώ έν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών.
Προσδοκώ ανάσταση νεκρών.
Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος.*

1 Ιουνίου

«Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθενας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος [είναι] στους ουραμούς.» (Ματθ.7:21)

Είδαμε σε τι **δημόσιο εξευτελισμό** θα εκτεθεί ο **Εωσφόρος**, που ήθελε να γίνει *«όμοιος του Υψίστου»!* Και μαζί του και όλο το πλήθος των αγγέλων του και όλοι οι άνθρωποι εκείνοι που δε μετάνιωσαν απ' τις αμαρτίες τους. Πολλοί απ' αυτούς ενσυνείδητα ακολούθησαν το δρόμο του Σατανά, άλλοι απλώς παρασύρθηκαν, γιατί τους βόλευε να ζουν **εγωκεντρικά**. Θρησκευόμενοι και μη.

Η πιο τραγική κατηγορία των ανθρώπων που θα αποκλειστούν από τη **Βασιλεία των Ουρανών**, θα είναι εκείνοι οι «πιστοί», που έχουν μια **λανθασμένη σιγουριά** για τη σωτηρία τους. Δε δίνουν σημασία στην προειδοποίηση: *«Βλέπετε μην πλανηθείτε»*. Δεν πιστεύουν ότι μπορεί ο Σατανάς να τους πλανήσει. Αρκούνται στο *«Κύριε, Κύριε»*.

Πάνε πολλά χρόνια που είχα γνωριστεί με «πιστούς» που είχαν πολύ ζήλο για προσευχή και αναζωπύρωση, όμως ύπουλα είχαν και μια **«πνευματική έπαρση»**. Ένας απ' αυτούς είχε πει: «Το **«Αγρυπνείτε»**, δεν ισχύει για μας, αλλά για τους «σαρκικούς χριστιανούς».

Η καρδιά μου πονάει πολύ για τέτοιους «πιστούς», γιατί κι εγώ ήμουν ένας απ' αυτούς. Νόμιζα ότι εξαιτίας της μεγάλης μου αφιέρωσης θα πήγαινα «σούπερ λουξ» στον Ουρανό. Ευχαριστώ το Θεό που με ξύπνησε, αλλιώς θα άκουγα κι εγώ από το στόμα του Κυρίου: *«Φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.» (Ματθ.7:23)*

Σήμερα ο αριθμός τέτοιων «πιστών» έχει αυξηθεί σε αστρονομικό νούμερο. Δέχονται **ένα Ευαγγέλιο καλοπέρασης**, με συναισθηματικές εξάρσεις, προσευχές, θαύματα, γλώσσες, χορούς. Ένα Ευαγγέλιο χωρίς παθήματα, χωρίς **Σταυρό**, χωρίς διωγμούς **υπέρ του Χριστού**. Ζουν **εγωκεντρικά**. Κάνουν όπως τους βολεύει και τους εκφράζει το θέλημα του Θεού. Τραγική θα είναι η ώρα, όταν θ' αποκλειστούν από τη **Βασιλεία των Ουρανών** και βρεθούν στην **Κόλαση!!!**

2 Ιουνίου

«Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου, αυτός θα τη σώσει.» (Λουκ.9:24)

Λένε ότι το τελευταίο πράγμα που ο άνθρωπος αποχωρίζεται είναι το «**Εγώ**» του. Το κρατάει ως **είδωλο**, ως θεό του. Γι' αυτό ο Κύριος λέει: «*Αν κάποιος θέλει να' ρθει πίσω μου, ας **απαρνηθεί τον εαυτό του**, και ας σηκώσει τον **σταυρό του**, **καθημερινά**, και ας με ακολουθεί.*»

Έλεγε κάποιος κήρυκας: «Η καρδιά του ανθρώπου **μοιάζει με ένα εργοστάσιο που παράγει είδωλα.**» Φοβερή αλήθεια!

Διάβαζα ότι η κοινωνία σήμερα έχει περάσει στον άνθρωπο ένα σύνθημα: Το πρωταρχικό κίνητρό του να είναι ο **εγωκεντρισμός**. Να ζει όπως τον συμφέρει. Σ' αυτή όμως την περίπτωση, λέει ο συγγραφέας, «το αποτέλεσμα θα είναι η **αυτοκαταστροφή**».

Παρομοιάζει το χριστιανό με **πρόβατο**, που, ενώ ο **Καλός Βοσκός** θέλει να το οδηγήσει στο σωστό μονοπάτι, αυτό ρέπει να πάρει άλλο και να πλανηθεί. Ενώ προσευχόμαστε, ψέλνουμε ότι όλα τα παραχωρούμε στον Κύριο και υποσχόμαστε να βαδίζουμε στο δικό Του μονοπάτι, σε λίγο κάνουμε αυτό που **εμείς** θέλουμε . Είναι επιτακτική ανάγκη να φέρουμε τον «πεισματάρη» **εαυτό** μας στο **Σταυρό** και με συντριμμένη καρδιά να τον αφήσουμε εκεί με πίστη. Και να διατηρούμε αυτή τη θέση **κάθε μέρα** και **κάθε ώρα**. Να ζητάμε συχνά το Άγιο Πνεύμα να μας **ελέγχει**, όταν παρασυρόμαστε.

Έλεγε κάποια χριστιανή: «Σ' όλη μου τη ζωή έκανα αυτό που ήθελα και τώρα που έχω μεγαλώσει, αυτή η συνήθεια δε μ' αφήνει. Νιώθω τόσο αδειανή!»

Το συμπέρασμα είναι ότι εκείνος που ενσυνείδητα ζει **εγωκεντρικά** θεωρείται **ειδωλολάτρης**. Και δεν μπορεί να **λατρεύει** το Θεό.

Ας **αρνηθούμε** λοιπόν τον **εαυτό** μας κι ας τον **σταυρώσουμε**.

Ποιμένα μου αγαπητέ,

Σ' ευχαριστώ που με βρήκες πλησίον του γκρεμού και μ' έσωσες. Βοήθα με τώρα, ποτέ να μην απομακρυνθώ από κοντά Σου.

3 Ιουνίου

«Μην αγαπάτε τον κόσμο... Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, η αγάπη του Πατέρα δεν υπάρχει μέσα σ' αυτόν.»(1Ιωάν.2:15)

Κάποτε ένας **σκιτσογράφος** παρουσίαζε ένα γιατρό να μετράει τους παλμούς ενός πολύ **«άρρωστου κόσμου»**.

«Είσαι σε κακά χάλια,» του είπε, «είσαι αλλεργικός στον **εαυτό σου**.» Και συνεχίζει ο αρθρογράφος: «Το ίδιο θα συμβεί και σε σένα, αν επιμένεις να **κυβερνάσαι** από τη δύναμη του **εγωκεντρισμού** σου, των παθών και των επιθυμιών σου, που σε τρέφουν.

Τελικά θα συγκρουστείς με τον **εαυτό σου**. Θα μπερδευτείς με πολλών ειδών πολύπλοκα προβλήματα **θα γίνεις αλλεργικός στον εαυτό σου.**»

Να γιατί μας προτρέπει ο Θεός: **«Μην αγαπάτε τον Κόσμο»**. Ξέρει ότι αυτός που εξουσιάζει τον κόσμο είναι ο Σατανάς και ότι **«ολόκληρος ο κόσμος είναι στην κυριαρχία τού πονηρού.»** (1Ιωάν.5:19)

Εφόσον ο κόσμος είναι **«άρρωστος»** και όλα όσα προσφέρει, όσο όμορφα κι αν φαίνονται, κρύβουν «θανατηφόρα μικρόβια».

Πριν λίγους μήνες η Εϊμη Κόπλεντ απ' την Αμερική, μολύνθηκε από τη **σαρκοφάγο ασθένεια** μετά από ένα τραύμα. Χρειάστηκε να ακρωτηριάσουν τα χέρια της, το ένα πόδι και το κάτω άκρο του άλλου ποδιού για να τη σώσουν. Όλα αυτά τα **μικρόβια** τα παράγει ο **«άρρωστος κόσμος»** μας και βρίσκονται στη διάθεση του Σατανά.

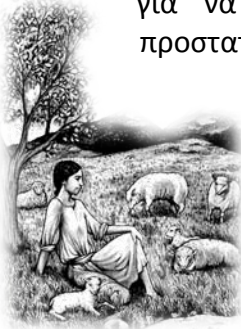
Ο λόγος του Θεού μάς προειδοποιεί: **«Αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, πρόκειται να πεθάνετε.»** (Ρωμ.8:13) Εννοεί τον αιώνιο θάνατο.

Αγαπητό παιδί του Θεού, φέρε τον **εαυτό σου** μπροστά στο Θεό και καταδίκασε με μετάνοια οτιδήποτε σου έχει γίνει **«πάθος»**. Πες: **«Ο Κόσμος σταυρώθηκε ως προς εμένα κι εγώ σταυρώθηκα ως προς τον Κόσμο.»** (Γαλ.6:14) «Ζω τώρα εν Χριστώ». Έτσι το Άγιο Πνεύμα θα σε φρουρεί και δε θα είσαι έρμαιο των σχεδίων του Σατανά.

4 Ιουνίου

«Γιε μου... όποιον ο Κύριος αγαπάει, [τον] περνάει από παιδεία· και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται». (Εβρ.12:5-6)

Ο λόγος του Θεού, παρομοιάζει τον πιστό με **πρόβατο**. Χρειάζεται **βοσκό** για να επιβιώσει. Κάθε βοσκός κρατάει **«ραβδί και βακτηρία»**, για να πειθαρχεί τα ατίθασα πρόβατα και να τα προστατεύει από τα «κακά θηρία». Κάποτε ένας βοσκός αναγκάστηκε να σπάσει το πόδι ενός προβάτου του, που συχνά αποσκιρτούσε από το ποίμνιο και παράσερνε κι άλλα πρόβατα. Μετά του το έδεσε για να κολλήσει. Έκτοτε καθόταν συνέχεια στα πόδια του βοσκού, ακόμα και μετά τη θεραπεία του.

Συγκινούμαι, γιατί αυτό θυμίζει τον εαυτό μου.

Ο **Ιησούς Χριστός** είπε: «Εγώ είμαι ο **Καλός Βοσκός**». Κι **Αυτός** κρατάει **«ραβδί και βακτηρία»**. Αναγκάζεται να μας μαστιγώνει, γιατί μας αγαπάει. Δε θέλει να πλανηθούμε, να χαθούμε. Δε θέλει να μας φάει ο «λύκος», ο Σατανάς. Πόσο πρέπει να Τον ευχαριστούμε και να καθόμαστε συνέχεια στα πόδια Του!

Στο αλληγορικό του βιβλίο, ο Βουνιάνος, διηγείται πως «ο **Χριστιανός ταξιδευτής**» παρασύρθηκε και πήρε έναν πιο εύκολο δρόμο προς τον Ουρανό. Σε λίγο όμως άθελα βρέθηκε στα χωράφια του «**Γίγαντα της απελπισίας**», ο οποίος τον αιχμαλώτισε και τον οδήγησε στο «**Κάστρο της Αμφιβολίας**». Χωρίς τροφή και νερό, γεμάτος πληγές απ' το μαστίγωμα, είχε πάθει «κατάθλιψη». Σκεφτόταν ν' αυτοκτονήσει. Τελικά έκανε προσευχή και θυμήθηκε το «**κλειδί των υποσχέσεων**». Μ' αυτό άνοιξε τις σιδερένιες πόρτες και γλίτωσε μαζί με το φίλο του.

Γλυκύτατε Ιησού, φιλώ τα χέρια Σου, όταν με πειθαρχείς και μετά μου δένεις τις πληγές. «Διαμέσου των πληγών Σου γατρευτήκαμε εμείς».

5 Ιουνίου

«Σας αρραβώνιασα με έναν άνδρα, για να σας παραστήσω αγνή παρθένα στον Χριστό.» (2Κορινθ.11:2)

Οι λυτρωμένες με το **Αίμα του Χριστού** ψυχές αποτελούν τη μέλλουσα **Νύφη του Χριστού**. Διαβάζουμε: *«Ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της.»* (Εφ.5:25)

Για μερικές μέρες θα σκύψουμε ευλαβικά στο βιβλίο **«Άσμα των Ασμάτων»**, όπου ο πιστός μπορεί να διακρίνει παραστατικά την **Αγάπη του Χριστού**, μέσα από αλληγορικούς συμβολισμούς, που αγγίζουν την πιο ευαίσθητη χορδή του συναισθηματικού του κόσμου. Την έμφυτη συζυγική σχέση.

Όπως είπαμε η **Αγάπη του Χριστού** είναι η μόνη **ιδανική**, γι' αυτό δικαίως το βιβλίο αυτό ονομάζεται **«Το Ωραιότερο Τραγούδι»**. Γιατί δε συγκρίνεται με κανένα άλλο.

Παρ' όλο που έχει μερικές τολμηρές εκφράσεις, δεν έχει να κάνει τίποτα με τον σαρκικό έρωτα, ο οποίος από πολλούς περιγράφεται ως ξελόγιασμα και ξεμουάλισμα. Η αμοιβαία αγάπη του Χριστού και της λυτρωμένης ψυχής είναι σε τελείως **πνευματική βάση**. Δεν παρασύρεται από τα **συναισθήματα**, κι από τα κατώτερα σαρκικά ένστικτα. Χαρακτηρίζεται από μια γνήσια, ανιδιοτελή αγάπη. Η **βούληση** παίζει μεγάλο ρόλο καθώς και η **αλληλοεκτίμηση**. Ο ένας θαυμάζει τον άλλο για τις αρετές και τον άδολο χαρακτήρα του. Όταν για παράδειγμα της λέει ο Αγαπητός: *«Είσαι πολύ ωραία»*, δεν εννοεί τη σαρκική ομορφιά, αλλά το πνευματικό της κάλλος. Επειδή για το Χριστό: *«Ψεύτικη είναι η χάρη, και μάταιη η ομορφιά· η γυναίκα η οποία φοβάται τον Κύριο, αυτή θα επαινείται.»* (Παρ.31:30)

Κύριε,

*Πόσο χαίρομαι που και μένα με προορίζεις να γίνω **νύφη Σου!** Μέσα απ' αυτό **«Το Ωραιότερο Τραγούδι»**, θέλω να γνωρίσω και να εκτιμήσω βαθύτερα την **αγάπη Σου** που ξεπερνά κάθε γνώση.*

6 Ιουνίου

«Η αγάπη σου είναι καλύτερη παρά το κρασί.» (Άσμα 1:2)

Το βιβλίο «**Άσμα Ασμάτων**» είναι, θα λέγαμε, «**το Μύρο της Αγάπης του Θεού**», που το διαχέει μ' έναν τρόπο πιο αντιληπτό.

Όταν η βασιλική οικογένεια της **Ιαπωνίας**, έφυγε από το σπίτι που την φιλοξένησε στην ξένη χώρα, το διακριτικό βασιλικό άρωμα ακόμα μαρτυρούσε την παρουσία της. Έτσι και το **άρωμα της αγάπης του Ουράνιου Βασιλιά** είναι ευδιάκριτο στη λυτρωμένη ψυχή.

Η αγάπη όμως του Νυμφίου ζητάει **ανταπόκριση**. Ψάχνει μια ψυχή που θα εκτιμήσει αυτή την αγάπη. Τελικά τη βρίσκει. Ποια είναι; Εκείνη που αναγνωρίζει την αναξιότητά της, σαν **πρώτο βήμα**. Λέει: «**Είμαι μελανή, αλλά χαριτωμένη... ο ήλιος με έκαψε.**» (Άσμα 1:5-6)

Το μαύρο χρώμα, μεταφορικά, αποδίδεται στην παρουσία της **αμαρτίας**. Σα να θέλει να πει: «Ο ήλιος, δηλαδή, ο Χριστός, με τις φωτεινές, άγιες Του ακτίνες μού φανέρωσε πόσο **αμαρτωλή** είμαι! Όμως συγχρόνως βρήκα **χάρη** μπροστά Του. Με βλέπει **χαριτωμένη!**»

Ο απ. Παύλος αναγνωρίζει ότι είναι ο πρώτος αμαρτωλός, όμως προσθέτει: «**Με τη χάρη τού Θεού είμαι ό, τι είμαι.**» (1Κορινθ. 15:10)

Έτσι αρχίζει μια **αμοιβαία αγάπη μεταξύ ανθρώπου και Θεού**. Συμβολικά ο **βασιλιάς είναι ο Χριστός**. Η Σουλαμίτιδα είναι η **λυτρωμένη ψυχή!** Η σχέση τους διαμορφώνεται με μια πρωτόγνωρη αμοιβαία γνωριμία. Μετά απ' την πρώτη συνάντηση με τον Αγαπητό, που λαβαίνει χώρα στο **Σταυρό** του Γολγοθά, η λυτρωμένη με το Αίμα του Λυτρωτή της, τώρα ζητάει: «**Έλκυσέ με.**» (Άσμα1:4)

Ο Κύριος δεν ευχαριστιέται με μια **τυπική σχέση**. Θέλει η ψυχή να Τον αγαπάει με την **ελεύθερή της θέληση**. Τη ρωτάει: «**Μ' αγαπάς πιο πολύ απ' όλα ... που ευχαριστούν το Εγώ;**» Ευτυχησμένη η ψυχή που θα προκρίνει την **αγάπη του Χριστού** ως τη μοναδική και ανώτερη, όπως συμβαίνει κι ανάμεσα στα ζευγάρια που πρωτογνωρίζονται.

Κύριε,

Η αγάπη Σου ας είναι για μένα **σήμερα και πάντα** η ανώτερη από κάθε άλλη αγάπη. Και η μόνη που θα χαροποιεί την ψυχή μου!

7 Ιουνίου

«**Ανάγγειλέ μου, εσύ, τον οποίο αγαπάει η ψυχή μου, πού ποιμαίνεις;**» (Άσμα1:7)

Όταν ζήτησε η Σουλαμίτιδα: «**Έλκυσέ με**», την πήρε ο Αγαπητός και την έβαλε μέσα στα ταμεία Του. Στον ενδότερο χώρο της **παρουσίας Του**. «**Θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά.**»

Πόσες καινούριες αλήθειες έχει τώρα να μάθει από πρώτο χέρι η αγαπητή, για τα τρυφερά συναισθήματα του Λυτρωτή της! Τον ανιδιοτελή χαρακτήρα Του! Αρχίζει να Τον θαυμάζει και να Τον αγαπάει όλο και πιο πολύ. Θέλει πια **να ζει μόνιμα στην παρουσία Του**. Γι' αυτό Τον ρωτάει: «**Πού ποιμαίνεις;**» Εδώ βλέπουμε ένα άλλο σημαντικό **βήμα**. Θέλει να ενταχθεί στο **Ποίμνιό Του**. Να ενωθεί με άλλες λυτρωμένες ψυχές. Πόσο ευχαριστιέται ο Βασιλιάς! Ακολουθεί ένας αυθόρμητος αμοιβαίος θαυμασμός:

«**Είσαι ωραία, αγαπητή μου... τα μάτια σου είναι σαν των περιστεριών.**» Τη βλέπει ως **αγνή παρθένο**. Κι αυτή με τη σειρά της εκφράζει τα δικά της συναισθήματα: «**Είσαι ωραίος, αγαπητέ μου, είσαι χαριτωμένος.**»

Αυτές οι εκφράσεις στην πνευματική γλώσσα δείχνουν την **αλληλοεκτίμηση**. Ακόμα και στη σωστή συζυγική αγάπη, προηγείται η **αλληλοεκτίμηση** και ακολουθεί το συναίσθημα. Αυτό το πειραματίστηκε προσωπικά, όταν έκανα την επιλογή μου.

Ο απ. Ιωάννης λέει: «**Είδαμε τη δόξα του, δόξα ως μονογενή από τον Πατέρα, γεμάτος χάρη και αλήθεια.**» (Ιωάν.1:14)

Αυτή την ωραιότητα του **Αγαπητού** αρχίζει να βλέπει η Σουλαμίτιδα και Τον θαυμάζει! Γι' αυτήν είναι έξοχος! Ασύγκριτος!

Αγαπητή ψυχή, ζήτησε κι εσύ να σε **ελκύσει** ο Χριστός. Υπόσχεται: «**Όταν υψωθώ από τη γη, θα τους ελκύσω όλους στον εαυτό μου.**»

Κύριε,

Έλκυσέ με στο **Σταυρό Σου!** Να δω πόσο πολύ με αγάπησες!

8 Ιουνίου

«Επιθύμησα τη σκιά του, και κάθισα κάτω απ' αυτή, και ο καρπός του ήταν γλυκός.» (Άσμα2:3)

Τώρα η Σουλαμίτιδα κάνει κι άλλο **βήμα**. Επιθυμεί να καθίσει κάτω απ' τη **σκιά Του**. Αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζει την ανάγκη της **παρουσίας του Αγαπητού** στη ζωή της. Νιώθει τους **κινδύνους** και τις **εχθρικές δυνάμεις** να την περικυκλώνουν για να την απομακρύνουν από τον Αγαπητό της. Ο Αγαπητός αμέσως ανταποκρίνεται στην ανάγκη της και κάνει περισσότερα απ' ό, τι ζητάει. Ομολογεί η ίδια:

«Με έφερε στο σπίτι τού κρασιού, και η σημαία του επάνω μου ήταν αγάπη. Με δυναμωτικά γλυκίσματα, υποστηρίξτε με.» (Άσ.2:4-5).

Την ευφραίνει πνευματικά και την ενθαρρύνει ψυχολογικά. Ανορθώνει το ηθικό της. Καταλαβαίνει ο Αγαπητός ότι έχει ανάγκη από περίσσεια περιποίησης και ζωογόνηση στον **πνευματικό αγώνα της πίστης**. Έτσι γεύεται πιο χορταστικά την αγάπη Του. Λέει:

«Το αριστερό του χέρι είναι κάτω από το κεφάλι μου, και το δεξί του με εναγκαλίζεται.»

Και ο βασιλιάς Δαβίδ λέει: **« Με περικυκλώνεις από πίσω και από μπροστά, και έβαλες το χέρι σου επάνω μου. Η γνώση αυτή είναι σε μένα υπερθαύμαστη.»** Ο απ. Παύλος προτρέπει στους πιστούς να **γνωρίσουν «την αγάπη τού Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση.»**

Ο Αγαπητός εδώ λέει κάτι αξιοπρόσεκτο στις άλλες θυγατέρες:

«Μη ενοχλήσετε ούτε να ξυπνήσετε την αγάπη μου, μέχρις ότου θελήσει.» Ο Θεός δεν πιέζει την ψυχή. Πρέπει η αγαπημένη Του να **ασκεί την ελεύθερή της θέληση**. Δεν θέλει η ψυχή να Τον αγαπάει κάτω από συναισθηματική φόρτιση, αλλά **εκούσια** και με **πίστη**.

Αγαπητή ψυχή, βλέπεις πώς μπορείς κι εσύ να γνωρίζεις βαθύτερα το Χριστό; Ακολούθησε το παράδειγμα της Σουλαμίτιδας.

Κύριε,

Είναι δυνατό, Εσύ, ο Ουράνιος Βασιλιάς, να καταδέχεσαι να εκδηλώνεις την αγάπη Σου με τόση τρυφερότητα και σε μένα! Βοήθα με να μένω ακούραστα με **πίστη κάτω απ' τη **σκιά του Σταυρού Σου!****

9 Ιουνίου

«Σήκω, αγαπητή μου, ωραία μου, και έλα.» (Άσμα2:10)

Το μήνυμα του Αγαπητού στη Σουλαμίτιδα: **«σήκω... και έλα»**, δείχνει προφανώς ότι θέλει να τη βγάλει από μια **στάσιμη κατάσταση**.

Η ψυχή μας κουράζεται στον πνευματικό αγώνα. Πέφτει σε αδράνεια.

Στασιμότητα όμως σημαίνει **οπισθοχώρηση**. Ο Σατανάς αυτή την ευκαιρία περιμένει για να κλέψει όλα όσα έχουμε μάθει και να πάρει τόπο μέσα μας. Για να την **ξυπνήσει** ο Κύριος επιτρέπει την **παιδεία** Του. Εφευρίσκει διάφορα μέσα. Στον προφήτη Ωσηέ διαβάζουμε: **«Εγώ θα την προσελκύσω και θα τη σύρω στην έρημο, και θα μιλήσω σύμφωνα με την καρδιά της.»** Πώς; Θες με κάποια δοκιμασία ή κάποια αρρώστια, ο Αγαπητός ξεμοναχιάζει την αγαπητή Του, την προβληματίζει και την **αναζωπυρώνει**. Έτσι επανακτά τα εδάφη που είχε χάσει εξαιτίας της νωθρότητάς της και αρχίζει να ψάλλει και να δοξολογεί τον Κύριο, όπως στις μέρες που Τον πρωτογνώρισε, όταν βγήκε από τον Κόσμο. Και ο Κύριος της λέει: **«Θα σε μνηστευθώ στον εαυτό μου με πίστη· και θα γνωρίσεις τον Κύριο.»** (Ωσηέ2:20)

Καθώς μελετάμε το λόγο του Θεού, διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν **ποικίλα στάδια στην πνευματική ζωή**. Το Άγιο Πνεύμα οδηγεί τη μέλλουσα **νύμφη του Χριστού** κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να **μοιάζει** με το Νυμφίο. Διαβάζουμε πώς ο απ. Παύλος **νουθετούσε** τον κάθε πιστό για να τον παραστήσει **τέλειο** εν Χριστώ Ιησού. Και ομολογεί ότι βρίσκεται σε ωδίνες μέχρις ότου **«μορφωθεί ο Χριστός μέσα τους»**. **Αγαπητό παιδί του Θεού**, ο Κύριος θέλει να συνεργάζεσαι μαζί Του ενεργητικά. Ίσως απευθύνεται και σε σένα: **«Σήκω εσύ που κοιμάσαι, και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός.»**

Κύριε,

Σήμερα πάλι με καλείς να **σηκωθώ** και να **Σε ακολουθήσω με αυταπάρνηση**. Βοήθα με ν' ανταποκριθώ στο κάλεσμά Σου με όλη μου την καρδιά. Μένω εκστατική μπροστά στα θαυμαστά Σου σχέδια. Με τι υπομονή εργάζεσαι ώστε να παραστήσεις μπροστά Σου τη **νύμφη Σου ως αγνή παρθένο!**

10 Ιουνίου

«Ο αγαπητός μου ανήκει σε μένα, κι εγώ σ' αυτόν.» (Άσμα2:16)

Αυτή η ομολογία της Σουλαμίτιδας, ότι **ανήκει στον Αγαπητό** κι **Αυτός ανήκει σ' αυτήν**, δείχνει ότι **προοδεύει πνευματικά**.

Ο λόγος του Θεού λέει: **«Δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που είναι μέσα σας... και δεν είστε κύριοι του εαυτού σας; Επειδή, αγοράστήκατε με τιμή.»** (1Κορινθ. 6:19-20)

Η λυτρωμένη ψυχή πρέπει να συνειδητοποιήσει βαθύτερα ότι **δεν ανήκει πια στον εαυτό της**, βάσει της θυσίας του Χριστού. Επειδή «**αν ένας πέθανε για χάρη όλων, επομένως όλοι πέθαναν... (για) να μη ζουν πλέον για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε για χάρη τους.**» (2Κορινθ. 5:14-15) Η τιμή με την οποία αγοράστηκε η λυτρωμένη είναι το **Αίμα του Χριστού**. Αυτή η θέση τη βοηθάει να μη ζει **εγωκεντρικά** μια **ανεξάρτητη ζωή**. Μερικές φορές χρειάζεται πολύς καιρός, μέχρι αυτή η αλήθεια να γίνει βίωμα. Γιατί; Επειδή η ψυχή επηρεάζεται απ' τα **συναισθήματά** της κι από τις εκάστοτε **συνθήκες**, δηλαδή απ' αυτά που νιώθει και βλέπει. Όπως ο Πέτρος, είδε τα κύματα, άκουσε τη βοή των κυμάτων και φοβήθηκε.

Ο Σατανάς δημιουργεί τέτοια γεγονότα στη ζωή του πιστού, ώστε να τον μετατοπίζει απ' τη θέση του. Ο απ. Παύλος είχε διδαχθεί να μένει **ασάλευτος**, ό, τι κι αν περνούσε. Πώς; Μέσω της **ΠΙΣΤΗΣ**. Η **πίστη** κρατιέται σφιχτά απ' τον **Κύριο** και το **λόγο** Του. Στέκεται σε Βράχο ασάλευτο. Έτσι δεν παρασύρεται απ' τις συνθήκες και νικάει.

Αγαπητή ψυχή, μένε **σταθερή** στην ομολογία σου, ότι τώρα δεν ανήκεις πια στον εαυτό σου, αλλά στο Χριστό, ώστε να κάνεις το θέλημα του Θεού και να ζεις για τη δόξα Του.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που όλα αυτά τα χρόνια εργάστηκες στη ζωή μου ποικιλοτρόπως, για να μάθω να μην επηρεάζομαι απ' τις εξωτερικές συνθήκες, αλλά να μένω ασάλευτη στις διακηρύξεις του λόγου Σου. Πόσο χρειάζομαι όμως παράλληλα να μένω ενωμένη μαζί Σου με αγρυπνία και προσευχή, με προσηλωμένο το βλέμμα μου στο Σταυρό!

11 Ιουνίου

«Τη νύχτα, επάνω στο κρεβάτι μου, ζήτησα εκείνον, που αγαπάει η ψυχή μου· τον ζήτησα, και δεν τον βρήκα.» (Άσμα3:1)

Τι παράξενο! Ενώ η σύνδεση της Αγαπητής με τον Αγαπητό διαπνέεται από ειλικρινή αγάπη, και ενώ Τον ζητάει, δεν Τον βρίσκει. Γιατί;

Μία αιτία μπορεί να είναι, γιατί Τον ζητάει σε λάθος μέρος. Λέει: «*Θα σηκωθώ τώρα, θα περιέλθω την πόλη, στις **αγορές**, και στις **πλατείες**· θα ζητήσω εκείνον, που αγαπάει η ψυχή μου.*» (Άσμα3:2) Με άλλα λόγια, Τον ψάχνει στη **γήινη σφαίρα**. Ο Αγαπητός όμως είναι στον κόλπο του Πατέρα, στους ουραμούς. Διαβάζουμε: «*Τα άνω ζητάτε, όπου είναι ο Χριστός καθισμένος στα δεξιά τού Θεού.*» (Κολ.3:1)

Άλλη αιτία είναι, γιατί ίσως ψάχνει σε διάφορες εκκλησίες. Ρωτάει τους «φύλακες», τους «πνευματικούς ηγέτες». Δυστυχώς, πολλές φορές «οι φύλακες», αντί να τη βοηθήσουν την μπερδεύουν πιο πολύ, γιατί δεν αντιλαμβάνονται την πραγματική της πνευματική ανάγκη. Τελικά όταν απομακρύνεται απ' όλα αυτά, βρίσκει τον Αγαπητό.

Θυμάμαι πόσο πολύ ταλαιπωρήθηκα κι εγώ, καθώς έψαχνα σε λάθος μέρος τον Αγαπητό μου Λυτρωτή. Στο βάθος δε βάδιζα σωστά στα ίχνη Του· ασχολιόμουν πιο πολύ με το έργο Του παρά με το **πρόσωπό** Του. Έδινα περισσότερη σημασία στα **συναισθήματά** μου παρά στη **διά πίστεως σχέση** μου μαζί Του πάνω στις **αρχές του λόγου Του**. Έφτασα στο σημείο να αλλάξω και εκκλησία με παρόμοιες δογματικές τοποθετήσεις. Έτσι ο Σατανάς ύπουλα είχε πάρει τόπο στη ζωή μου και πλανιόμουν στο σκοτάδι.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην τρέχεις εδώ κι εκεί για να βρεις τον Αγαπητό σου Κύριο. **«Εξέταξε τον εαυτό σου, αν είσαι στην πίστη»**. (2Κορινθ.13:5) Αν φέρεις το σταυρό σου με αυταπάρνηση.

Κύριε,

Ζητώ κι αυτή τη μέρα να βαδίζω στο φως του λόγου Σου. Το Άγιο Πνεύμα ας διώξει κάθε σκοτεινό σημείο της ζωής μου. Πιστεύω ότι έτσι θα είσαι πάντα μαζί μου, κατά την υπόσχεσή Σου. Σ' ευχαριστώ!

12 Ιουνίου

«Μέχρις ότου πνεύσει η αύρα της ημέρας, και φύγουν οι σκιές, θα πάω στο βουνό της σμύρνας, στον λόφο του θυμιάματος.» (Άσμα4:6)

Το λόφο τη σμύρνας μπορούμε, νομίζω, να τον παρομοιάσουμε με το **λόφο του Γολγοθά**. Εκεί όπου ο Γιος του Θεού πλήρωσε την ποινή της αμαρτίας μας. Η λυτρωμένη ψυχή καταλαβαίνει τώρα πιο βαθιά ότι δεν υπάρχει άλλη θέση ασφάλειας και προστασίας απ' όλα τα κακά που την απειλούν. Γι' αυτό παίρνει σταθερή απόφαση να **μένει** νοερά στη σκιά του **Σταυρού**. Πόσο χαίρεται η καρδιά του Αγαπητού! Μόνο έτσι θα μπορεί η **αμοιβαία τους αγάπη να βαθιάνει**. (Γαλ.6:14)

Τώρα ο Αγαπητός την **αποκαλεί αδελφή Του και Νύμφη**: *«Πόσο ωραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύμφη»!* (Άσμα4:10)

Όπως έχουμε πει, η αγάπη αυτή του Χριστού με τη λυτρωμένη, αν και έχει κάποια χαρακτηριστικά μελλονύμφων, δεν είναι όμως σαρκική. Είναι **πνευματική αγάπη**. Γιατί δεν τρέφει τον ψυχικό και σαρκικό άνθρωπο. Ο παράφορος έρωτας εξάλλου ξεμυαλίζει. Η ψυχή κυριαρχείται από το πάθος της. Η αγάπη του Χριστού είναι ανώτερη, γιατί δεν έχει να κάνει με τον **παλιό άνθρωπο**, αλλά με τον **καινούριο**. *«Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούριο κτίσμα· τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούρια.»* (2Κορινθ.5:17)

Για το Χριστό, η αγάπη του παλιού ανθρώπου είναι απορριπτέα. Η λυτρωμένη πρέπει να μάθει να αγαπάει και να λατρεύει το Χριστό όχι με αισθησιακό τρόπο, αλλά με *«σεβασμό και ευλάβεια.»* (Εβρ.12:28). Με **πίστη και υπακοή**, από κίνητρα άγια και αληθινά. Τώρα τα χείλη της, η γλώσσα της, η ομιλία της, το άρωμα των ρούχων της, όλα έχουν ασύλληπτη αξία για τον Αγαπητό μέσω του Αγίου Πνεύματος. (Άσ.4:3,11)

Αγαπητό παιδί του Θεού, γύρω σου η αμαρτία λυσομανάει. Ο Εχθρός προσπαθεί, σα λιοντάρι, να σε κατασπαράξει. Εσύ κρύψου στο **λόφο του Γολγοθά**, στον ασάλευτο Βράχο μέχρι να χαράξει η αυγή.

Κύριε,

Συ είσαι το καταφύγιό μου. Τρέχω να κρυφθώ στου Σταυρού Σου τη σκιά. Μαζί Σου δε φοβάμαι τον Εχθρό και όλα τα δεινά του Κόσμου.

13 Ιουνίου

«Ποια είναι αυτή που ανεβαίνει από την έρημο, σαν στύλοι καπνού, αρωματισμένη με σμύρνα και λιβάνι;» (Άσμα3:6)

Στη σχέση της με τον Αγαπητό, η λυτρωμένη ψυχή, σίγουρα θα περάσει από κάποια **ερημιά**. Από ένα σχολείο δοκιμασίας και πειρασμών για αρχάριους. Αργότερα θα δούμε κι άλλη **ερημιά** για πιο προχωρημένους.

Είναι ένα πολύ κρίσιμο στάδιο νηπιακής ηλικίας, όπου οι εκδηλώσεις της παλιάς ζωής είναι ανακατεμένες με της νέας εν Χριστώ ζωής.

Ο Κύριος φέρεται πολύ τρυφερά στην ψυχή. Διαβάζουμε: **«Στην έρημο τον βρήκε, και σε ερημιά φρίκης... τον διαπαιδαγώγησε, τον διαφύλαξε σαν την κόρη τού ματιού του.»** (Δευτ.32:10-12)

Η αγαπητή φαίνεται να έχει ξεπεράσει θριαμβικά αυτό το αρχικό κρίσιμο στάδιο της **ερήμου**. Ο Κύριος τη βλέπει να είναι **«σαν στύλοι καπνού, αρωματισμένη με σμύρνα και λιβάνι»**. Προφανώς είναι εκφράσεις επαίνου. Τη θαυμάζει ξανά: **«Είσαι ωραία, αγαπητή μου!»**! Κάθε φορά που κάνουμε **βήματα υπακοής** στο θέλημά Του με πίστη, ο Αγαπητός συγκινείται βλέποντας τον καρπό του πόνου της ψυχής Του! Χαίρεται και θαυμάζει πώς μια τόσο ξεπεσμένη ψυχή, τώρα λυτρωμένη με το Αίμα Του, **αρχίζει και Του μοιάζει!** Μεταμορφώνεται όπως ένα σκουλήκι σε μια όμορφη πεταλούδα! Άξιζε λοιπόν που άφησε τη δόξα Του στον Ουρανό και ήρθε να βρει το χαμένο πρόβατο!

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην αγανακτείς, μην λυποψυχάς καθώς περνάς από κάποια **ερημιά**. Είναι ένα απαραίτητο μονοπάτι. Σπούδασε με κάθε επιμέλεια, ώστε να βγεις δόκιμος. Στο τέρμα σε περιμένει δόξα ασύλληπτη!

Κύριε,

*Πόσο μ' ενθαρρύνεις με τα λόγια επαίνου Σου για να προχωρώ!
Τίποτα δεν μπορεί να με χωρίσει απ' τη θαυμαστή Σου αγάπη.*

Με συγκινεί η μεγάλη φροντίδα Σου καθώς περνώ από δοκιμασίες και πειρασμούς. Είσαι ο μόνος που με κατανοείς. Σου είμαι ευγνώμων!

14 Ιουνίου

«Κήπος κλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νύφη μου· βρύση κλεισμένη, πηγή σφραγισμένη.» (Άσμα4:12)

Η λυτρωμένη ψυχή, παρ' όλο που είναι γεμάτη, θα λέγαμε, με χαρίσματα, με «καρποφόρα δέντρα», μέσω του Αγίου Πνεύματος, είναι **κλεισμένη στον εαυτό της**. Ως εκ τούτου δεν ωφελούνται οι ψυχές γύρω της και δε δοξάζεται ο Θεός. Η εντολή του Κυρίου όμως είναι: **«Έτσι ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να *δοξάσουν τον Πατέρα* σας που είναι στους ουραμούς.»** (Ματθ.5:16)

Κλειστή είναι και η βρύση της. Τι φταίει; Πρέπει να μάθει η αγαπημένη τι σημαίνει αυτό που είπε ο Κύριος για το **κόκκο του σιταριού**. Για να φέρει καρπό πρέπει να πέσει στη γη και να **πεθάνει**. Για να την ελευθερώσει λοιπόν απ' αυτή την εσωστρέφεια, ο Κύριος επιτρέπει κάποια εξωτερικά γεγονότα να την ταρακουνήσουν απ' τη βολεμένη της ζωή. Γι' αυτό διατάζει:

«Σήκω βοριά· και έλα, νότε· πνεύσε στον κήπο μου· για να ξεχυθούν τα αρώματά του.» (Άσμα 4:16)

Ένα τρανταχτό παράδειγμα είναι η ζωή του **Ιωσήφ**. Έχασε ξαφνικά όλη τη θαλπωρή της πατρικής αγάπης και βρέθηκε ως δούλος στην Αίγυπτο. Και αργότερα στη φυλακή. Ώσπου στο τέλος έγινε μια **πηγή ευλογίας** για εκατομμύρια ψυχές, **προς δόξα Θεού**.

Αγαπητή ψυχή, αν κι εσένα χτυπάει ο «**βοριάς**», μη φοβάσαι. Μόνο έτσι θα εκδηλωθούν τα χαρίσματά σου, θα ευλογηθούν οι ψυχές. Μόνο έτσι η **δύναμη του Σταυρού και της Ανάστασης του Χριστού** θα έχει δυναμική έκφραση μέσα από σένα στους γύρω σου.

Κύριε,

Δεν θέλω να ζω εγωκεντρικά. Μη μοιάσω με την άκαρπη συκιά, που ήταν γεμάτη φύλλα χωρίς όμως καρπό. Το Άγιο Πνεύμα ας ενεργήσει για να εκχυθούν τα δικά σου αρώματα στους γύρω μέσα από μένα.

15 Ιουνίου

«Η φωνή τού αγαπητού μου· κρούει.» (Άσμα 5:2)

Τελικά ο Αγαπητός καταφέρνει να έρθει στον **κήπο της αγαπημένης Του**, που ήταν κλειστός.

Εκεί όμως που ησύχαζε η αγαπητή ικανοποιημένη από τις εμπειρίες των τελευταίων πνευματικών της κατορθωμάτων, ακούει τη φωνή του Αγαπητού εκ νέου. Αυτή τη φορά χτυπάει την πόρτα της σε μια απρόσμενη ώρα, και ζητάει:

—Άνοιξε μου, αδελφή μου, αγαπητή μου, περισσότερά μου.

—Ξεντύθηκα τον χιτώνα μου· πώς να τον φορέσω ξανά; Ένιψα τα πόδια μου· πώς να τα μολύνω ξανά;
Ο Αγαπητός, αντί για απάντηση, της δείχνει το χέρι Του μέσα απ' την τρύπα της πόρτας.

Πετιέται απ' το κρεβάτι συγκλονισμένη να Του ανοίξει. Αλλά ο Αγαπητός γύρισε και έφυγε!

Πόσο ακριβά της στοίχισε αυτή η απροθυμία της!

Ο Κύριος θέλει αμέσως ν' ανταποκρίνεσαι, όταν ακούς τη φωνή Του, σ' οποιαδήποτε στιγμή. Ξέχασε

ότι ανήκει στον Αγαπημένο της! Πόσο γρήγορα χωνόμαστε ξανά στο κουβούκλιό μας! Στο βόλεμά μας!

Προφανώς ο Κύριος την καλούσε σε νέες, πιο βαθιές εμπειρίες μαζί Του στο **μονοπάτι των παθημάτων Του**. Νέες θλίψεις και δοκιμασίες. Αυτή νόμιζε ότι έχει μάθει αρκετά. Ο απ. Παύλος λέει: **«Περιφέροντας πάντοτε στο σώμα τη νέκρωση του Κυρίου Ιησού, για να φανερωθεί στο σώμα μας και η ζωή τού Ιησού.»** (2Κορινθ.4:10)

Αγαπητή ψυχή, σήμερα σε περιμένουν νέες εμπειρίες στο μονοπάτι του Σταυρού. Μη δελεαστεί η ψυχή σου από ένα «Ευαγγέλιο ευημερίας» που καταλήγει στην απώλεια. **Μένε πιστή μέχρι τέλους.**

Κύριε,

Το τρυπημένο Σου χέρι απ' το χοντρό καρφί μου θυμίζει τα κρίματά μου. Δείχνε μου το πάντα καθώς με καλείς να Σε ακολουθήσω σε νέα παθήματα δοκιμασιών, ώστε αμέσως να Σου ανταποκρίνομαι.

16 Ιουνίου

«Εγώ άνοιξα στον αγαπητό μου· αλλά ο αγαπητός μου σύρθηκε, έφυγε... τον αναζήτησα, και δεν τον βρήκα.» (Άσμα5:6)

Δεν είναι η πρώτη φορά που η λυτρωμένη ψάχνει τον Αγαπητό της και δεν Τον βρίσκει. Μόνο που αυτή τη φορά ο Κύριος πρώτος τη ζήτησε. Χτύπησε την πόρτα της. Οποία τιμή! Αυτή όμως δεν Του άνοιξε. Δεν ήταν πρόθυμη να χάσει το βόλεμά της. Ήταν ακατάλληλη ώρα γι' αυτήν. Πόσο Τον λύπησε! *«Μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα της απολύτρωσης.»* (Εφ.4:30) Είχε ξεχάσει ότι είναι **αφιερωμένη** στον Κύριο. Κι ότι **ανεξάρτητη** ζωή σημαίνει **ανυπακοή** στο λόγο του Θεού.

Τώρα όμως έχει χάσει τον Αγαπητό της. Συνειδητοποιεί την αμαρτία της. Μετανοεί και αρχίζει να Τον ψάχνει απεγνωσμένα με όλη της την καρδιά. Τη βρίσκουν στο δρόμο οι **«φύλακες»**. Αυτή τη φορά της φέρονται πολύ σκληρά. Τη χτυπάνε, την πληγώνουν, της αφαιρούν το ιμάτιό της. Την ταπεινώνουν βαθύτατα. Ο Θεός έχει το σκοπό Του που επιτρέπει αυτή την απαράδεκτη συμπεριφορά των «πνευματικών ηγετών», που το έργο τους είναι να σηκώνουν τον πεσμένο, να δένουν τις πληγές, να παρηγορούν και να ενθαρρύνουν τις ψυχές.

Πώς να ξεχάσω όταν πέρασα κι εγώ μια παρόμοια συμπεριφορά από τους «φύλακες»! Την ώρα που έμεινα μόνη, ανυπεράσπιστη απ' το σύζυγό μου, όταν έφυγε ξαφνικά απ' τον κόσμο! Φαίνεται όμως ότι κι αυτό θα πρέπει να συναντήσει κανείς στο **μονοπάτι του Σταυρού**.

«Τι είναι αυτές οι πληγές...;» «Εκείνες, που πληγώθηκα στο σπίτι των φίλων μου.» (Ζαχ.13:6) Ο Κύριος μέσα απ' όλα αυτά με καλούσε σε καινούρια μονοπάτια σταυρωμένης ζωής. Δίπλα στη Γραφή μου έχω γράψει τα παραπάνω λόγια, κι από κάτω τα εξής: «Ιδού εγώ!» (11/2/98), δύο μέρες μετά το θάνατο του συζύγου μου.

Κύριε,

Σήμερα, μετά από 15 χρόνια, επαναλαμβάνω το «ιδού εγώ». Δεν παραπονιέμαι. Όλα τα συνεργείς για καλό. Σ' ευχαριστώ που με ελευθερώνεις από το κακό βόλεμα και με αναζωπυρώνεις πνευματικά.

17 Ιουνίου

«Σε τι διαφέρει από άλλον αγαπητό ο αγαπητός σου;» (Άσμα5:9)

Η τελευταία πικρή εμπειρία της λυτρωμένης ψυχής γίνεται αφορμή εκ νέου ν' αναζωπυρωθεί πνευματικά. Η αγάπη της προς στον Αγαπητό ξαναφουντώνει καθώς Τον περιγράφει. «Ο Αγαπητός μου είναι άσπρος και κόκκινος, ο οποίος διακρίνεται ανάμεσα σε μυριάδες.»

Το κεφάλι Του είναι σα χρυσό δοκιμασμένο. Τα μάτια Του, τα χείλη Του, τα χέρια Του, γι' αυτήν όλα έχουν μεγάλη αξία και καταλήγει:

«Ο ουρανόσκος του είναι γλυκασμοί· κι αυτός ολόκληρος επιθυμητός. Αυτός είναι ο αγαπητός μου, κι αυτός ο φίλος μου.» (Άσμα5:16)

Τώρα έχει αποκτήσει βαθύτερη επίγνωση του Σωτήρα της. Διακρίνει τις θείες ιδιότητές Του και Τον θαυμάζει: Μέσα «στον οποίο είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης.» (Κολ.2:3)

Όταν λοιπόν της υπόσχεται ο Αγαπητός: «Εγώ θα σε συνετίσω, και θα σε διδάξω τον δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατάς..» (Ψαλ.32:8)

Τον εμπιστεύεται απόλυτα. Λέει: «Ξέρω σε ποιον πίστεψα.»

Έτσι, η σχέση της με τον Αγαπητό όλο και πιο πολύ σταθεροποιείται. Έχει μάθει τώρα να ζει με **γυμνή πίστη**, πάνω σε **αρχές** και όχι σε **συναισθήματα**: «Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και ο αγαπητός μου είναι δικός μου.» (Άσμα 6:3) Έχει ξεπεράσει το νηπιακό στάδιο.

Και ο Αγαπητός τώρα πιο ελεύθερα περιγράφει το κάλλος και την αξία της: «Μία είναι η περιστερά μου, η αψεγάδιαστή μου.»

Έτσι βλέπουμε, η αμοιβαία αγάπη τους να βαθαίνει και να θριαμβεύει. Εξάλλου αυτό είναι το θέλημα του Πατέρα. Αυτό είναι το ολοκληρωμένο σχέδιο για την κάθε λυτρωμένη ψυχή:

Να ταυτιστεί και να μοιάσει απόλυτα με το Γιο Του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, δώσε όλη την καρδιά σου στον Κύριο, και υπάκουέ Τον πιστά. Μη σκανδαλίζεσαι ό, τι κι αν επιτρέπει στη ζωή σου. Δεν υπάρχει άλλος που να σε αγαπά πιο πολύ απ' Αυτόν.

Κύριε,

Πραγματικά είσαι όλος επιθυμητός! Ενωμένη μαζί Σου είμαι γεμάτη!
Είσαι άξιος της εμπιστοσύνης μου. Είμαι πλήρως ικανοποιημένη!

18 Ιουνίου

Κατέβηκα στον κήπο με τις καρυδιές για να δω... αν βλάστησε η άμπελος.» (Άσμα6:11)

Ενώ έχει μάθει τόσα πρακτικά μαθήματα εξάρτησης και υπακοής η αγαπητή, ξαφνικά της έρχεται μια **επιθυμία**: Να δει αν βλάστησε η «άμπελος». Θα πεις: «Είναι κακό να θες να δεις τα αποτελέσματα του έργου που έκανε ο Θεός έχοντας εσένα ως όργανο;» Ασφαλώς όχι. Αν όμως γίνεται με κίνητρο απλώς τη σαρκική «περιέργεια» με βιασύνη, τότε είναι κακό. Μην ξεχνάμε ότι ο **κόκκος του σταριού** πρέπει να μένει **θαμμένος** στη γη για να φέρει καρπό. Εξάλλου αυτό σημαίνει «να φέρω κάθε μέρα το σταυρό μου με αυταπάρνηση». Δε σου αρκεί να ξέρεις ότι το έργο και η αύξηση του έργου ανήκει στον Κύριο;

Ας δούμε πώς ενήργησε. Λέει: «Χωρίς να αισθανθώ...», δηλαδή «χωρίς να καταλάβω ενσυνείδητα τι έκανα...». Αυτό σημαίνει ότι η λυτρωμένη ενήργησε **αυτόβουλα**. Μια ξαφνική παρόρμηση να θες να μάθεις κάτι που δεν είναι της ώρας, δείχνει την **εγωιστική αυτοπεποίθησή** σου. Δε νιώθεις ανάγκη να ρωτήσεις τον Κύριο. Μην ξεχνάμε ότι **η θέλησή μας είναι πάντα ελεύθερη να επιλέγει**.

Το αποτέλεσμα είναι να βρεθείς μακριά απ' το μαντρί του Βοσκού, σε τόπους επικίνδυνους. Το μήνυμα που της στέλνει ο Αγαπητός είναι: **«Γύρνα πίσω, γύρνα πίσω, ω Σουλαμίτιδα».** (Άσμα6:13)

Αγαπητή ψυχή, κάθε φορά που ξεφεύγεις και χάνεις **τα ίχνη των βημάτων** του Αγαπημένου Σου, αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να **γυρίσεις πίσω**. «Έτσι λέει ο Κύριος: Αν κάποιος πέσει, δεν σηκώνεται; Αν κάποιος ξεκλίνει, δεν θα επιστρέψει;» (Ιερ.8:4) Όσο αργοπορείς και αυτομαστιγώνεσαι, τόσο πιο πολύ ο Σατανάς παίρνει τόπο και δυσκολεύει την επανασύνδεσή σου με τον Αγαπημένο.

Κύριε,

Βλέπω πόσο ευάλωτη είμαι να ενεργώ ανεξάρτητα από Σένα.

*Το καταδικάζω. Δέχομαι αυτό που είπες στον Πέτρο, στην περιέργειά του να μάθει ποιο θα είναι το τέλος του Ιωάννη: Τι σε νοιάζει εσένα; «**Εσύ, ακολούθα με.**» (Ιωάν.21:22)*

Έλα, αγαπητέ 19 Ιουνίου

μου, ας βγούμε στο χωράφι... ας δούμε αν βλάστησε η άμπελος... · εκεί θα δώσω την αγάπη μου σε σένα.» (Άσμα7:11-12)

Είδαμε, ότι, λίγο πριν η Σουναμίτης μόνη βγήκε έξω να δει τ' αμπέλια. Τώρα δεν τολμάει πια να πάει μόνη της. Το πάθημα έγινε μάθημα. Μαζί με τον Κύριο, και στην κατάλληλη ώρα θα μάθει ό, τι χρειάζεται. Η λυτρωμένη περνάει από διάφορα πνευματικά στάδια, μέχρι να μάθει **πλήρη εξάρτηση** και **υπακοή** σε όλα. Θυμάται ξανά και ξανά τα λόγια του Αγαπημένου της: **«Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε.»** (Ιωάν.15:5) Μ' αυτό δε σημαίνει ότι θα είναι ένα άβουλο πλάσμα. Ο Κύριος **θέλει** τη **συνεργασία** της. **«Είμαστε συνεργοί τού Θεού...»** (1Κορινθ.3:9).Της δίνει δικαίωμα να ζητάει ό, τι θέλει, αρκεί να είναι σύμφωνο με το θέλημα του Θεού. **«Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου, και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητάτε ό, τι αν θέλετε, και θα γίνει σε σας.»** (Ιωάν.15:7)

Έτσι, τώρα, παίρνει το θάρρος και Τον παρακαλεί να βγουν **μαζί** στον αγρό. Μαζί να δουν **«αν βλάστησε η άμπελος, αν άνοιξε το άνθος τού σταφυλιού, κι αν άνθισαν οι ροδιές»**. Πόσο έχει προοδεύσει! Έχει γίνει αγνώριστη. Η **παιδεία** του Κυρίου την έχει ωφελήσει αφάνταστα! **«Καλό έγινε σε μένα ότι ταλαιπωρήθηκα, για να μάθω τα διατάγματά σου.»** (Ψαλ.119:71) Τώρα αυτό που την ωθεί να βγει δεν είναι η «περιέργεια», αλλά το **ενδιαφέρον** της για τις ψυχές. Η αγάπη του Λυτρωτή της τη σπρώχνει να συμμετέχει για την **οικοδομή** των ψυχών. Η χαρά του Αγαπημένου της είναι και δική της. Εκεί, στο χωράφι, υπόσχεται να **ανανεώσει την αφιέρωσή** της σ' Αυτόν:

«Εκεί θα δώσω την αγάπη μου σε σένα.»

Αγαπητή ψυχή, αυτό σημαίνει ότι θα ζεις **μόνο** για τον Αγαπημένο Σου και **μόνο γι'** αυτά που Τον ενδιαφέρουν. Είσαι διατεθειμένη; Να ξέρεις ότι ο Κύριος δε θέλει μοιρασμένη καρδιά.

Κύριε,

Τι μεγαλείο, τι προνόμιο να δώσω όλη την αγάπη μου σε Σένα! Και να έχω την υπόσχεσή Σου ότι θα με ακούς και θα είσαι μαζί μου.

20 Ιουνίου

«Ποια είναι αυτή που ανεβαίνει από την έρημο, που επιστηρίζεται επάνω στον αγαπητό της»; (Άσμα8:5)

Αυτή η τελευταία εικόνα είναι πολύ συναρπαστική. Η **έρημος** αυτή είναι για τους προχωρημένους. Μοιάζει, με μια **απομόνωση**, όπου η ψυχή μαθαίνει βαθύτερα τα τελικά μαθήματά της ως απόφοιτη. Να **«συμπάσχει πρακτικά με τον Αγαπητό της και να συμμορφώνεται με το θάνατό Του»**. Έτοιμη να Τον συναντήσει.

Στο **ξεκίνημα** είδαμε τη Σουλαμίτιδα ν' αναγνωρίζει ότι είναι αμαρτωλή. Να εμπιστεύεται στη **χάρη** του Βασιλιά. Να ελκύεται από την **αγάπη** Του. Να περνάει από πολλά στάδια, μέχρι να **ταυτιστεί** απόλυτα με τον **Αγαπητό** της. Και να πει:

**«Σε μένα το να ζω είναι ο Χριστός,
και το να πεθάνω είναι κέρδος.»**

Τώρα, λοιπόν, βλέπουμε τη Σουλαμίτιδα να ξεπροβάλλει από την **έρημο, στηριγμένη επάνω στον Αγαπητό της**. Πόσο αληθινά έχει διαφοροποιηθεί! Πόσο μοιάζει με τον Κύριό της, στην πραότητα, στο άγιο και ταπεινό παρουσιαστικό Του! Στο θείο κάλλος! Το **«εγώ»** της τελικά έχει **συντριφθεί**. Ο σύζυγός μου έλεγε ότι, το κλαδί όσο κι αν το λυγίσεις, μένει το ίδιο. Σπάει μόνο όταν κάνει **«κρακ»**.

Το μυστικό είναι ο **Σταυρός**. Για να γίνει όμως **βίωμα** η σταυρωμένη ζωή, περνάει η ψυχή από πάρα πολλές επίπονες εμπειρίες. Η φυλακή για τον απ. Παύλο, προφανώς ήταν η τελευταία του πνευματική **απομόνωση**.

Τον βλέπουμε νοερά, **στηριγμένος** στο μπράτσο του Κυρίου του να προχωρεί προς το δήμιο! Ανυπομονεί να συναντήσει τον Αγαπημένο του στην αντίπερα όχθη, πρόσωπο προς πρόσωπο, και να είναι για πάντα μαζί Του με το **στεφάνι του νικητή!** **«Εκεί που είναι πολύ καλύτερα»!**

Η πορεία των δύο **μελλονύμφων** στη γήινη πλευρά φθάνει στο τέλος. Η κοινή τους μαρτυρία είναι ότι, «η **αγάπη είναι ισχυρή σαν τον θάνατο...** Πολλά νερά δεν μπορούν να σβήσουν την **αγάπη**, ούτε ποτάμια μπορούν να την πνίξουν». (Άσμα8:6-7) Είναι μια **θεία αγάπη** που ξεκινάει στη γη και συνεχίζεται σε όλη την αιωνιότητα!

Αγαπητή λυτρωμένη ψυχή, προχώρα στην πνευματική σου σχέση με τον πολυαγαπημένο σου Σωτήρα και Κύριο σταθερή και αμετακίνητη. Σε περιμένουν νέοι **κρυμμένοι θησαυροί και δόξα ασύλληπτη!**

Κύριε,

Ολοκλήρωσε το έργο Σου μέσα μου. Σαν τον απ. Παύλο να λέω: «Ποιος θα μας χωρίσει από την **αγάπη** τού Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα ή κίνδυνος ή μάχαιρα;... είμαι πεπεισμένη ότι, ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχές ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε κάποια άλλη κτίση, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την **αγάπη τού Θεού**, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.»
(Ρωμ.8:35-38)

ΥΜΝΟΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

*Η αγάπη Σου Χριστέ μου, είναι θαυμαστή σε με.
Δε χωράει μες στο νου μου πώς Συ ήρθες δω για με.
Συ που ξέρεις όλα τα' άστρα, με το όνομα αυτών.
Συ που κυβερνάς τα πάντα, τι να πω! Σ' ευχαριστώ!*

*Κι όταν στο Σταυρό κοιτάζω, μένω τότε πια βουβός!
Συ να γίνεις αμαρτία, δίχως κάλλος κι ομορφιά!
Συ που οι άγγελοι ποθούνε, να Σε δουν ευλαβικά.
Συ ο Βασιλιάς της δόξας! Τι να πω! Σε προσκυνώ!*

*Πόσο σπλαχνικός Πατέρας, είναι ο Θεός σε μας!
Πιο πλατειά ειπ' η καρδιά Του κι απ' αυτούς τους ακεανούς.
Ω, με όλη την καρδιά μας, νου, ψυχή και δύναμη
Να Τον αγαπάμε πάντα, να υπακούμε ταπεινά.*

21 Ιουνίου

«Δεν ακούς, θυγατέρα μου; Μη πας να σταχυολογήσεις σε άλλο χωράφι ούτε να φύγεις από εδώ, αλλά μένε εδώ.» (Ρουθ2:8)

Είναι επίκαιρο να δούμε στην ιστορία της **Ρουθ**, της Μωαβίτισσας, ένα άλλο ζωντανό παράδειγμα της σχέσης της **λυτρωμένης ψυχής, ως Νύφης, με τον Ουράνιο Νυμφίο.**

Μετά από τις πικρές περιπέτειές της, η Ρουθ, χήρα του Μααλών, επιλέγει να επιστρέψει από την **ειδωλολατρική** της πατρίδα στη **Βηθλεέμ**, (που σημαίνει σπίτι ψωμιού) μαζί με την Εβραία πεθερά της τη Ναομή. Ξένη, ανάμεσα σε ξένους, χωρίς πόρους ζωής, παρακαλεί την πεθερά της να πάει σε κάποιο χωράφι, να μαζέψει απ' τους θεριστές, τα πεσμένα απ' αυτούς στάχυα, για να φάνε. Πού να φανταζόταν όμως τι έκπληξη την περίμενε εκείνη τη μέρα! Τι συνέβηκε;

Εκεί που σκεπτική μάζεψε δειλά – δειλά τα πεσμένα στάχυα, ξαφνικά ακούει κάποιος να τη φωνάζει προσωπικά και να την αποκαλεί **«θυγατέρα μου»!** Να της λέει τα πιο γλυκά λόγια που ποτέ άκουσαν τα αυτιά της! Είναι η φωνή του ιδιοκτήτη του χωραφιού, του **Βοόζ**. Ακολουθεί μια συγκλονιστική στιχομουθία ανάμεσα τους:

«Θυγατέρα μου, μην πας σε άλλο χωράφι ούτε να φύγεις από εδώ, αλλά μένε εδώ με τα κορίτσια μου... Και όταν διψάσεις, πήγαινε στα αγγεία, και πίνε απ' ό, τι αντλήσουν οι νέοι.»

Στην απρόσμενη αυτή συνάντηση και στα γεμάτα αγάπη λόγια του άρχοντα, πέφτει η Ρουθ μπρούμυτα και τον προσκυνάει. Συγκινημένη τον ρωτάει:

«Πώς εγώ βρήκα χάρη στα μάτια σου, ώστε να λάβεις πρόνοια για μένα, ενώ είμαι ξένη;»

Της αποκαλύπτει ο Βοόζ ότι ήδη γνώριζε όλο το ιστορικό της:

-Μου αναγγέλθηκαν όλα όσα έκανες στην πεθερά σου μετά τον θάνατο του άνδρα σου· και ότι άφησες τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, και τη γη της γέννησής σου, και ήρθες σε λαό που πριν δεν

γνώριζες· ο Κύριος να ανταμείψει το έργο σου, και ο μισθός σου να είναι πλήρης από τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, κάτω από τις φτερούγες του οποίου ήρθες να σκεπαστείς.

-Ας βρω χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου· επειδή με **παρηγόρησες**, και επειδή μίλησες με ευμένεια στη δούλη σου, αν κι εγώ δεν είμαι ούτε σαν μια από τις θεραπεαινίδες σου.

Η πρώτη αυτή συγκλονιστική γνωριμία της **Ρουθ** με το **Βοόζ** θα σημαδέψει την αρχή μιας σχέσης, που θα συνεχιστεί μ' ένα crescendo **αλληλοεκτίμησης** και **αληθινής αγάπης**, που φωλιάζει σε καρδιές πιστών, οι οποίες θέλουν να ενώσουν τη ζωή τους σε γάμου κοινωνία προς δόξα Θεού. Αξίζει, όμως, να δούμε τις δύο στιχομουθίες που μεσολάβησαν. Η μία ανάμεσα στη **Ναομί** και στη **Ρουθ**:

-*Θυγατέρα μου, να μη ζητήσω ανάπαυση σε σένα για να ευημερήσεις; Και, τώρα, μήπως ο **Βοόζ** δεν είναι από τη συγγένειά μας; Λούσου, λοιπόν, και αλείψου, και ντύσου τη στολή σου, και κατέβα στο αλώνι ... κι ενώ πλαγιάζει, παρατήρησε τον τόπο όπου πλαγιάζει, και αφού έρθεις, σήκωσε το σκέπασμα από τα πόδια του, και πλάγιασε· κι εκείνος θα σου πει τι να κάνεις.*

- Όλα όσα μου λες θα τα κάνω.

Και η άλλη στιχομουθία έγινε ανάμεσα στο **Βοόζ** και τη **Ρουθ**, ενώ η Ρουθ βρισκόταν κάτω από το σκέπασμά του.

-*Ποια είσαι εσύ;*

-*Εγώ, η Ρουθ, η δούλη σου· άπλωσε, τις φτερούγες σου επάνω στη δούλη σου, επειδή **είσαι ο πιο κοντινός συγγενής μου.***

-*Ευλογημένη να είσαι από τον Κύριο, θυγατέρα· έδειξες περισσότερη αγαθοσύνη τελευταία απ' ό, τι πριν, μη πηγαίνοντας πίσω από νέους, είτε φτωχούς είτε πλούσιους· Και τώρα, θυγατέρα, μη φοβάσαι· θα κάνω σε σένα ό, τι πεις.*

Προσοχή! Όλα αυτά έγιναν όχι κάτω από **συναισθηματικές** παρορμήσεις, αλλά σύμφωνα με το **λόγο** και την **οδηγία του Θεού**.

Είναι ολοφάνερο ότι το Πνεύμα του Θεού τα κατεύθυνε όλα. Πώς «συμπτωματικά» βρέθηκε η Ρουθ στο χωράφι του Βοόζ! Πώς βρήκε **χάρη** από έναν ευσεβή Εβραίο άρχοντα, ώστε να την παντρευτεί!

Αυτή η ιστορία είναι ιδιαίτερα πλούσια σε έννοια. **Προεικονίζει την αγάπη του Χριστού για την Εκκλησία**. Η **Ρουθ** απεικονίζει την **Εκκλησία** και ο **Βοόζ** τον **Ιησού Χριστό**, που με την **ενσάρκωσή** Του έγινε **ο πιο κοντινός μας συγγενής**, ώστε να κάνει **εξιλέωση** των αμαρτιών μας και να μας κάνει δικούς Του, Εκκλησία Του, Νύφη Του. (Διάβ.Εβρ.2:14-17) (Εφ. 2:11-21)

Ευχαριστούμε το Θεό, που μέσω αυτής της συναρπαστικής ιστορίας, μας αναπαριστάνει την ασύλληπτη αγάπη του Χριστού προς την κάθε αμαρτωλή ψυχή. Ομολογώ ότι δεν μπορώ να συγκρατώ τα δάκρυα μου, κάθε φορά που ακούω νοερά το Βοόζ να φωνάζει τη Ρουθ και να την αποκαλεί: «*Θυγατέρα μου...*». Είναι σα να ακούω τον Αγαπημένο Ιησού να με καλεί προσωπικά με την ίδια γλυκύτητα. Να μου λέει λόγια παρηγοριάς και ενθάρρυνσης: «*Θυγατέρα μου... μείνε εδώ. Μην πας σε άλλο χωράφι. Ό, τι χρειάζεσαι Εγώ θα σε φροντίζω*».

Όταν ο Κύριος συνάντησε τη Σαμαρείτισσα, αν και γνώριζε όλο τον αμαρτωλό βίο της, βλέπουμε με τι διακριτικότητα της φανερώνει την αγάπη Του, έτσι, που τελικά να την κερδίσει. Να την λυτρώσει.

Αγαπητή ψυχή, βάλε στη θέση του **Βοόζ** το **Χριστό** και στη θέση της **Ρουθ** τον **εαυτό σου**. Παράτησε όλα τα **είδωλά** σου. Αποφάσισε να ζεις με **πίστη** μόνο για τον Κύριο. Γίνε κι εσύ ταπεινή και υπάκουη. **Κύριε,**

*Σ' ευχαριστώ που μέσω αυτής της όμορφης κι αληθινής ιστορίας ζωντανεύεις μέσα μου το ασύλληπτο ενδιαφέρον Σου για μένα. Μου θυμίζεις ότι κι εγώ, όπως η Ρουθ, ήμουν κάποτε μια ξένη, λάτρευα τα είδωλα. Ζούσα στην αμαρτία, χωρίς Θεό και ελπίδα. Αλλά ότι τώρα, μέσω του **αίματός Σου στο Σταυρό**, με λυτρώνεις και με κάνεις **Νύφη Σου**. Ακόμα μου θυμίζεις ότι θα ζω στην **Ουράνια Βασιλεία** μαζί Σου.*

22 Ιουνίου

«Άκουσε, θυγατέρα... λησμόνησε το λαό σου, και το σπίτι του πατέρα σου · κι ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου.»(Ψαλ.45: 10-11)

Αμέσως μετά από την πτώση του ανθρώπου, ο Θεός αρχίζει να βάζει σε λειτουργία το **σχέδιό Του για τη σωτηρία του ανθρώπου.**

Γι' αυτό συναντάμε στο λόγο Του, είτε με προφητείες είτε με συμβολισμούς, το **πρόσωπο του Μεσσία και τη λυτρωμένη ψυχή.**

Στον **Ψαλμό 45** βλέπουμε το θαυμαστό πρόσωπο του **Κυρίου Ιησού ως βασιλιά:** «**Εσύ είσαι ωραιότερος από τους γιους των ανθρώπων· χάρη ξεχύθηκε στα χείλη σου· γι' αυτό, σε ευλόγησε ο Θεός στον αιώνα... Ο θρόνος σου, Θεέ, παραμένει στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας είναι το σκήπτρο της βασιλείας σου. Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες αδικία, γι' αυτό ο Θεός... σε έχρισε με λάδι.»**

Βλέπουμε και τη **λυτρωμένη ψυχή ως βασίλισσα:**

«Η βασίλισσα στάθηκε από τα δεξιά σου [στολισμένη] με χρυσάφι τού Οφείρ.» Γιατί ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του **Βασιλιά:**

«Άκουσε, θυγατέρα... και λησμόνησε το λαό σου, και το σπίτι του πατέρα σου και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου, αυτός είναι ο Κύριός σου και προσκύνησε Αυτόν.»

Όταν ήρθε ο Χριστός στον κόσμο, έδωσε στην κάθε ψυχή τη μεγάλη

τιμή να γίνει συμμετοχή της **βασιλείας Του**, υπό την προϋπόθεση να παρατήρει πατέρα, μητέρα και όλα όσα τη συνδέουν με την παλιά γήινή της ζωή. Ακόμα ν' αρνηθεί και τον εαυτό της. Μόνο τότε ο **ουράνιος Βασιλιάς** θα επιθυμήσει την ομορφιά της. Την εσωτερική ομορφιά. Θα την κάνει δική Του με το Αίμα Του.

Κύριε,

Ποτέ δε θα φανταζόμουν ότι η αγάπη Σου θα έφθανε σε τέτοιο αποκορύφωμα! Να με λυτρώσεις με το τίμιο **Αίμα Σου στο Σταυρό!** Μένω βουβή! Ο δικός μου σταυρός είναι μηδαμινός. Ω, τι χάρη!!

23 Ιουνίου

«**Λύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος σου.**» (Ψαλ.119:105)

Διάβαζα τις προσωπικές «**πεποιθήσεις**» κάποιου δούλου του Θεού και σκέφτηκα να διατυπώσω κι εγώ τα δικά μου «**πιστεύω**».

Όταν ήμουν μικρή, θυμάμαι ότι είχα έρθει αντιμέτωπη με τον εξής προβληματισμό: «Πες ότι είχα γεννηθεί από άλλους γονείς, με άλλες **θρησκευτικές πεποιθήσεις**. Έπρεπε να ταυτιστώ μ' αυτές τις θέσεις ανεξέλεγκτα;»

Μετά λοιπόν από απροκατάληπτη έρευνα μπορώ να πω ότι, το **πρώτο «πιστεύω»** μου είναι ότι η **Αγία**

Γραφή «*είναι θεόπνευστη*» (2Τιμ.3:16) γι' αυτό από την **Αγία Γραφή** αντλώ τις αλήθειες που χρειάζομαι ως χριστιανή, με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, και μόνο πάνω σ' αυτήν χτίζω το πνευματικό μου οικοδόμημα, στηρίζω τη σωτηρία της ψυχής μου. Για μένα η **Αγία Γραφή** είναι ένα **ζωντανό βιβλίο**. Απαντάει σε όλα τα ερωτήματά μου. Δίνει λύση σε όλα τα προβλήματά μου: πνευματικά, ψυχικά, φυσικά. Ο Θεός δίνει 7000 υποσχέσεις μέσα στο λόγο Του. Τη διαβάζω πάνω από 60 χρόνια και ομολογώ ότι πάντα έχει κάτι ελπιδοφόρο, ενθαρρυντικό και διαφωτιστικό να μου πει. Σε αυτήν πρωτογνώρισα για τους **δύο δρόμους** και την **αγάπη του Χριστού** που **σταυρώθηκε για τις αμαρτίες μου**. Με **πίστη** πάνω σ' αυτές τις αλήθειες άλλαξε η ζωή μου εκ βάθρων. Ζούσα στο σκοτάδι, στην άγνοια, και βγήκα στο ξέφωτο. Στη **Βίβλο** έμαθα την **ορθή λατρεία** της Τριαδικής Θεότητας.

Αγαπητή ψυχή, ο Θεός σε συμβουλεύει: «*Σ' αυτό (το βιβλίο) να μελετάς ημέρα και νύχτα, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό· επειδή, τότε θα ευοδώνεσαι στον δρόμο σου.*» (1.Ναυή1:8)

Κύριε,

*Τα λόγια μου είναι πολύ φτωχά, για να Σε ευχαριστώ επαρκώς για το ανεκτίμητο **γράμμα της αγάπης** του Θεού Πατέρα! Μελετώντας το **κάθε μέρα**, βρίσκω καινούριους «**κρυμμένους θησαυρούς**».*

24 Ιουνίου

«Το ευαγγέλιο του Χριστού... είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε κάθε έναν που πιστεύει.» (Ρωμ.1:16)

Το δεύτερο «πιστεύω» μου είναι το τέλει έργο λύτρωσης του Χριστού στο Σταυρό. Βάσει αυτού του έργου, όπου χύθηκε το άγιο Αίμα του Αμνού του Θεού, ο Θεός βεβαιώνει στο λόγο Του ότι εξασφαλίζεται η συγχώρησή μου και η αιώνια ζωή στον Ουρανό. Ότι μέσω της μετάνοιας και της πίστης μου γίνομαι παιδί του Θεού, λαμβάνω την «επαγγελία του Αγίου Πνεύματος» και μπορώ να ζω μια ζωή νίκης ενάντια στην Αμαρτία και το Σατανά.

Διαβάζουμε: «Όσοι τον δέχθηκαν, αυτούς έδωσε εξουσία να γίνουν παιδιά του Θεού.» (Ιωάν.1:12) Η αληθινή Εκκλησία του Χριστού είναι θεμελιωμένη πάνω σ' αυτό το μήνυμα του Σταυρού.

Διάβαζα πως κάποτε δύο ιεραπόστολοι ξεκίνησαν, με οδηγία Θεού, να φέρουν το σωτήριο μήνυμα του Ευαγγελίου σε μια φυλή αγρίων. Έστησαν τη σκηνή τους, και σε λίγο άρχισαν οι ανθρωποφάγοι να ετοιμάζονται για τη σφαγή με τους συνηθισμένους τους χορούς και τραγούδια. Οι δούλοι του Θεού, άρχισαν να προσεύχονται, και να διεκδικούν τη νίκη του Σταυρού ενάντια στις δυνάμεις του Σατανά. Όταν κοίταξαν απ' το παραθυράκι, τι να δουν; Το είχαν βάλει στα πόδια σα να τους κυνηγούσαν!

Λίγα χρόνια αργότερα, λέει η ιστορία, υπήρχε μια ζωντανή εκκλησία του Χριστού απ' αυτούς τους κανίβαλους σ' αυτό το μέρος.

Όποιος κηρύττει «άλλο ευαγγέλιο», χωρίς Σταυρό, παθήματα και διωγμούς· χωρίς Κρίση και Κόλαση, έχει το ανάθεμα του Θεού. (Γαλ.1:8)

Κύριε,

Φέρνε με κάθε μέρα στο Γολγοθά, να βλέπω τα πάθη Σου στο Σταυρό! Βοήθα με να μοιραστώ με τις ψυχές το δικό Σου γνήσιο Ευαγγέλιο για να ελευθερωθούν από τα δίχτυα του Σατανά.

25 Ιουνίου

«Έρχομαι, για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου». (Εβρ.10:9)

Το τρίτο «πιστεύω» μου είναι το **Θέλημα του Θεού**. Όταν ο απ. Παύλος στράφηκε στο Χριστό, το πρώτο που Τον ρώτησε ήταν: *«Κύριε, τι θέλεις να κάνω;»*. Από τότε άλλαξε τελείως η ζωή του. Δεν κυνηγούσε πια τους χριστιανούς αλλά κήρυττε το Σταυρωμένο Χριστό. Το μήτο του Κυρίου, όταν ήρθε στον κόσμο, ήταν: *«**Ιδού, έρχομαι... χαίρω, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδιάς μου.**»* (Ψαλ.40:7-8)

Βλέπουμε πόσο σημαντικό ήταν για τον Ιησού Χριστό το **Θέλημα του Πατέρα**, ακόμα και στην καθημερινή Του ζωή. Όταν οι μαθητές Του, αμέσως μετά τη συνάντησή Του με τη Σαμαρείτισσα, Τον παρακαλούσαν να φάει, τους είπε: *«**Το δικό μου φαγητό είναι να πράττω το θέλημα εκείνου που με απέστειλε, και να τελειώσω το έργο του.**»* (Ιωάν.4:34)

Σε μένα, τι λέει σχετικά ο λόγος του Θεού; *«**Τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας.**»* (1Θεσ.4:3) Προφανώς αυτό σημαίνει ότι τώρα, που πίστεψα στο Χριστό, θα ζω μια **άγια ζωή** προς δόξα Θεού. Στη Βασιλεία των Ουρανών θα έχουν πρόσβαση μόνο εκείνοι που κάνουν το **Θέλημα του Θεού**. Όπως είπε ο Χριστός: *«**Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου.**»* (Ματθ.7:21)

Η πλήρης αφιέρωση, καθώς και η μελέτη του λόγου του Θεού **μαζί με την προσευχή**, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να υπακούει ο πιστός έμπρακτα κατά πάντα στο **Θέλημα του Θεού**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός σε καλεί να είσαι γεμάτος *«**από την επίγνωση του θελήματός Του.**»* Βάλε αυτό στόχο στη ζωή σου.

Κύριε,

*Στη **Γεθσημανή** βλέπω το αποκορύφωμα της υπακοής Σου στο **Θέλημα του Πατέρα**. Συγκλονίζομαι! Με τη χάρη Σου, θέλω κι εγώ πάντα να λέω: «Όχι το θέλημά μου, αλλά το **Θέλημά Σου, Πατέρα, ας γίνει.**»*

26 Ιουνίου

«**Παιδάκια μου...**, είμαι ξανά σε ωδίνες, μέχρις ότου μορφωθεί μέσα σας ο Χριστός.»(Γαλ.4:19).

Το τέταρτό μου «πιστεύω» είναι, η **θεία μεταμόρφωση με την εικόνα του Χριστού**, να γίνει πραγματικότητα στη ζωή μου.

Γνωρίζουμε ότι η **ομοίωση** του πρώτου ανθρώπου με την **εικόνα του Θεού**, παταγωδώς αμαυρώθηκε μετά την πτώση του. Ήταν ποτέ δυνατό να επανακτήσει την **εικόνα του Θεού**;

Διηγείται κάποιος ναύτης την τραγική ιστορία του, πώς στον πόλεμο σε μια μάχη στο **Βιετνάμ**, το πρόσωπό του παραμορφώθηκε τελείως. Μετά από πολλές πλαστικές χειρουργικές επεμβάσεις, βγήκε απ' το νοσοκομείο έχοντας ξανά το αρχικό πρόσωπό του, βέβαια με τα σημάδια των τραυμάτων! Ήταν ένα θαύμα!

Ο λόγος του Θεού λέει ότι κι εμείς είμαστε παραμορφωμένοι πνευματικά: «**Από το πέλμα τού ποδιού μέχρι το κεφάλι**» είμαστε γεμάτοι με σάπια έλκη. (Ησ.1:6) Και ο Θεός κάνει **χειρουργικές επεμβάσεις με την παιδεία Του** στο κάθε παιδί Του, για να βγάλει την **υπερηφάνεια** από την καρδιά του, τον **εγωισμό**, το **πείσμα**, τη **φιλοδοξία**. Ο απ. Παύλος λέει ότι είναι σε φριχτούς πόνους, μέχρι να **μορφωθεί ο Χριστός μέσα στα πνευματικά του παιδιά**. (Γαλ.4:19)

Έχοντας υπόψη αυτό το **Σχέδιο του Θεού**, το μέρος μου είναι να **διαθέτω τον εαυτό μου**, με ό, τι αυτό συνεπάγεται, ώστε οι χειρουργικές επεμβάσεις του Θεού να πετύχουν. «**Κάθε παιδεία, βέβαια, για το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης· έπειτα, όμως... αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης.**» **Αγαπητό παιδί του Θεού**, ο Κύριος καλεί τον κάθε μαθητή Του να **Του μοιάσει**. Καλεί κι εσένα. **Θέλεις να Του μοιάσεις;**

Κύριε,

Θέλω να Σου μοιάσω. Οποία τιμή **να μορφωθείς στη ζωή μου!** Θυμάμαι την υπόσχεση του λόγου Σου: «**Αγαπητοί...**, γνωρίζουμε ότι, όταν φανερωθεί, **θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν**· επειδή θα τον δούμε καθώς είναι.» (1Ιωάν.3:2) **Είναι απίστευτα θαυμαστό!**

27 Ιουνίου

«Δαμάζω το σώμα μου και το δουλαγωγώ.» (1Κορινθ.9:27)

Το πέμπτο μου «πιστεύω» είναι να ζω μια **πειθαρχημένη ζωή**.

Ένα από τα πολύ σημαντικά που έχω διδαχθεί, θεωρώ ότι είναι η **πειθαρχημένη ζωή**. Με άλλα λόγια, ζωή μέσα στη **Χάρη** του Θεού, δε σημαίνει **αχαλίνωτη ζωή**. Παρ' όλο που η **νέα ζωή εν Χριστώ** είναι ελευθερωμένη από ξερά διατάγματα και τύπους, όμως έχει **αρχές**, βάσει των οποίων καλούμαι να ζω ως πιστή στην πρακτική ζωή.

Διαβάζουμε: **« Η σωτήρια χάρη τού Θεού... διδάσκει να αρνηθούμε την ασέβεια και τις κοσμικές επιθυμίες, και να ζήσουμε με σωφροσύνη και με δικαιοσύνη και με ευσέβεια.»** (Τίτο 2:11-12)

Εξάλλου τώρα υπάρχει ένας πνευματικός νόμος: **«Ο νόμος τού Πνεύματος της ζωής, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό, με ελευθέρωσε από τον νόμο της αμαρτίας και του θανάτου.»** (Ρωμ.8:2)

Και καλούμαι να περπατώ σύμφωνα μ' αυτόν το **νόμο του Πνεύματος**. Να μην άγομαι και φέρομαι σύμφωνα με τις επιθυμίες και τα πάθη μου, αλλά σύμφωνα με τις **προδιαγραφές και τις αρχές του λόγου του Θεού**. Με άλλα λόγια, να έχω **αυτογνωσία και αυτοέλεγχο**.

Είμαι ευγνώμων στο Θεό, που οδήγησε τον απ. Παύλο να μοιραστεί μαζί μας το μυστικό, το πώς αυτός το κατάφερε. Λέει: **«Δαμάζω το σώμα μου και το δουλαγωγώ»**, δηλαδή το καθυποτάσσω. Από τη μια μάς λέει ότι έχει **σταυρωθεί με το Χριστό**, από την άλλη μάς δίνει να καταλάβουμε ότι υπάρχει ένας **αγώνας πίστεως** για να διατηρηθεί αυτή η θέση στην πρακτική ζωή: **«Τώρα (που) ζω μέσα στη σάρκα, ζω με την πίστη τού Υιού τού Θεού.»** (Γαλ.2:20-21) Αλλού μας λέει: **«Όλα είναι στην εξουσία μου... αλλά εγώ δεν θα εξουσιαστώ από τίποτε.»**

Κύριε,

Συνέχισε το καλό Σου έργο στη ζωή μου, ώστε να μπορώ να ελέγχω τον εαυτό μου. Να μεταχειρίζομαι το σώμα μου σα δούλο. Να μην επιτρέπω αυτό να με κατευθύνει και γίνω παραβάτης αυτών που διδάσκω στους άλλους. Να «διοικούμαι από το Πνεύμα του Θεού», (Ρωμ.8:14) ώστε να υπακούω στις εντολές Σου. Τι πολύτιμο μυστικό!

28 Ιουνίου

«Μέσα μου... δεν κατοικεί αγαθό· επειδή, το να θέλω, βρίσκεται κοντά μου, το να κάνω, όμως, το καλό, δεν το βρίσκω.» (Ρωμ.7:18)

Χθες λέγαμε πόσο σημαντικό είναι να έχουμε **αυτοέλεγχο**, δηλαδή **αυτοκυριαρχία**. Θα ήθελα να συνεχίσω και να αναφέρω μερικά πολύ τρανταχτά χωρία απ' την **Αγία Γραφή**, πάνω σ' αυτό το θέμα. Και να προσθέσω και μερικές άλλες σκέψεις.

Ένα από τα πιο ατίθασα μέλη του σώματος είναι η **γλώσσα**. Ο λόγος του Θεού είναι καταπέλτης, όταν αναφέρεται στη **γλώσσα**. Λέει:

«**Ανάμεσα στα μέλη μας, η γλώσσα είναι που μολύνει ολόκληρο το σώμα, και η οποία φλογίζει τον τροχό τού βίου, και φλογίζεται από τη γέεννα.**» (Ιακ.3:6) «**Αν κάποιος ανάμεσά σας νομίζει ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινώνει τη γλώσσα του, αλλά εξαπατάει την καρδιά του, η θρησκεία του είναι μάταιη.**» (Ιακ.1:26) Γι' αυτό προσθέτει: «**Αν κάποιος δεν φταίει σε λόγο, αυτός είναι τέλειος άνδρας, είναι δυνατός να χαλιναγωγήσει και ολόκληρο το σώμα.**» (Ιακ.3:2)

«**Η καρδιά τού δικαίου προμελετάει για να απαντήσει.**» (Παρ.15:28)

«**Από το περίσσευμα της καρδιάς μιλάει το στόμα.**» (Ματθ.12:4)

Απ' αυτά τα χωρία βλέπουμε, ότι, αυτά που εκστομίζει ο πιστός άνθρωπος, είναι αποτέλεσμα κάποιας διεργασίας που γίνεται στην **καρδιά** και στο **νου** του.

Συμπέρασμα: Αυτοελεγχόμενη ζωή σημαίνει να ρωτάω τον Κύριο για όλα. Να εξετάζω τα «υπέρ» και τα «κατά», με φόβο και σοφία Θεού. Είμαι υπεύθυνη να διαχειριστώ συνετά ό, τι ο Κύριος μου έχει εμπιστευθεί. Τις ώρες μου, τα χαρίσματά μου. Πιστεύω ότι η πνευματική ζωή χωρίς **πειθαρχία** είναι αποτυχημένη.

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε στόχο, πρώτα να **σκέφτεσαι** και μετά να μιλάς ό, τι είναι αληθινό και οικοδομητικό. Αυτό θα το καταφέρεις μόνο όταν φρονείς ότι είσαι νεκρός ως προς την αμαρτία και ζωντανός για το Θεό, ενωμένος με το Χριστό. Και μην ξεχνάς ότι: «**Για κάθε αργό λόγο, που θα μιλούσαν οι άνθρωποι, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν κατά την ημέρα της κρίσης.**» (Ματθ.12:36)

29 Ιουνίου

«Διδάσκοντας ότι διαμέσου πολλών θλίψεων πρέπει να μπορούμε μέσα στη βασιλεία του Θεού.» (Πράξ.14:22)

Το έκτο «πιστεύω» μου είναι, ότι θα **συναντήσω θλίψεις υπέρ του Χριστού**. Η ζωή με το Χριστό είναι όμορφη, χαρούμενη, αλλά και αγκαθωτή. **«Στενή είναι η πύλη, και θλιμμένος ο δρόμος που φέρνει στη ζωή, και λίγοι είναι αυτοί που τη βρίσκουν.»** (Ματθ.7:14)

Ο ίδιος ο Κύριος ήταν **«άνθρωπος θλίψεων»**. Οι απόστολοί Του δεν έκρυβαν από τους πιστούς, ότι μέσα από **πολλές θλίψεις** θα μπουν στη βασιλεία του Θεού. Η **αληθινή Εκκλησία** του Χριστού είναι Εκκλησία **διωκομένη και πάσχουσα**. Έτσι, από την αρχή που αποφάσισα να ακολουθήσω το Χριστό, κατάλαβα ότι θα συναντήσω και δυσκολίες αλλά και ότι αυτό που μετράει είναι το **τέρμα**. Μας περιμένει όπως λέει ο λόγος του Θεού: **«αιώνιο βάρος δόξας.»**

Ο **πρωτομάρτυρας Στέφανος** είδε στον ουρανό το Χριστό να στέκεται στα δεξιά του Θεού. Είχε όλο το κουράγιο καθώς τον λιθοβολούσαν μέσα στους πόνους να ζητήσει: **«Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου.»** Και γονατιστός **«φώναξε με δυνατή φωνή: Κύριε, μη τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία», «και καθώς είπε αυτό, κοιμήθηκε.»** (Πράξ.7:55-60) Ω! Τι δόξα! Τι λαμπρό μέλλον! **«Αξίζει να λιθοβοληθεί κανείς και να δει τον Κύριο στη δόξα στα δεξιά του Θεού»,** έλεγε μια πιστή!

Ο Σατανάς λυσομανά ενάντια σ' αυτούς που φεύγουν απ' το στρατόπεδό του και τάσσονται στο Ποίμνιο του Χριστού. Εξάλλου, **«η θλίψη εργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, δεδομένου ότι η αγάπη του Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος.»** Μέσα από τις **θλίψεις** και τους **πειρασμούς** ο Θεός έχει **σφυρηλατήσει το χαρακτήρα μου**, για να μπορώ να αγαπώ τον πλησίον μου και να βοηθώ, όσο μπορώ, και να ζω για τη δόξα Του.

Κύριε,

Είναι μεγάλη τιμή, κι εγώ να συμπάσχω μαζί Σου. Εξάλλου, μαζί με τις θλίψεις και τους πειρασμούς, μου δίνεις τη χάρη για να υπομένω.

30 Ιουνίου

«Εκείνος την ψυχή του έβαλε για χάρη μας· κι εμείς οφείλουμε να βάζουμε τις ψυχές μας για χάρη των αδελφών.» (1Ιωάν.3:16)

Το έβδομο «πιστεύω» μου είναι να μην είμαι «εσωστρεφής». Όπως οι περισσότεροι έτσι κι εγώ ζούσα **κλεισμένη μέσα στον εαυτό μου**. Όταν όμως πήρα το **δρόμο του Χριστού**, άρχισα να μαθαίνω να επικοινωνώ σωστά με τους **άλλους** και να νοιάζομαι για τις ανάγκες των άλλων. Να κάνω ό,τι μπορώ για την **στήριξη των αδελφών μου**.

Ο Θεός έχει θεσπίσει την **οικογένεια** και τις **κοινωνίες**. Ο άνθρωπος που κλείνεται στο κουβούκλιό του σαν τη χελώνα, δε ζει φυσιολογικά. Η πρώτη εντολή του Θεού στον άνθρωπο είναι **να Τον αγαπάει με όλη του την καρδιά**, αλλά και **τον πλησίον του σαν τον εαυτό του**.

Κάποτε δύο οδοιπόροι συνάντησαν ξαφνικά μια χιονοθύελλα. Στο δρόμο είδαν έναν οδοιπόρο πεσμένο στο δρόμο. Ο ένας τον λυπήθηκε και τον έβαλε στην πλάτη του. Το αποτέλεσμα ήταν να ζεσταθούν τα παγωμένα κορμιά και των

δύο και σε λίγο να προχωρούν μαζί. Έτσι σώθηκαν, ενώ ο άλλος, που προτίμησε να σώσει τον εαυτό του, τελικά την έχασε.

Η πρώτη Εκκλησία του Χριστού, ζούσε σε συνθήκες τέτοιες που, για κάποιο διάστημα, τα είχαν όλα κοινά. **«Η καρδιά και η ψυχή τού πλήθους, εκείνων που πίστεψαν, ήταν μία· και ούτε ένας δεν έλεγε ότι είναι δικό του κάτι από τα υπάρχοντά του, αλλά είχαν τα πάντα κοινά.»** (Πράξ.4:32) **Χριστοκεντρική** ζωή σημαίνει, αφιερωμένη ζωή στο Θεό. Σημαίνει **σταυρωμένη ζωή** ως προς το «εγώ», για να υπηρετεί με αγάπη τις ανάγκες των άλλων ποικιλοτρόπως.

Αγαπητή ψυχή, πρόσεχε να μην κλείνεσαι στον εαυτό σου. Είναι παγίδα του Σατανά. Θέλει να σε κάνει άχρηστη.

Κύριε,

*Είμαι διαχειρίστριά Σου. Ζητώ χάρη ώστε με την οδηγία του Αγίου Πνεύματος να **πραγματεύομαι** τα τάλαντα που μου έχεις εμπιστευθεί.*

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Πάτερ ημών
ο εν τοις Ουρανοίς,
Αγιασθήτω το Όνομά Σου·
Ελθέτω η Βασιλεία Σου·
Γενηθήτω το θέλημά Σου,
ως εν ουρανῶ, και επί της γῆς·
Τον ἄρτον ημών τον επιούσιον
δός εις ημάς σήμερον·
Και συγχώρησον εις ημάς
τας αμαρτίας ημών,
καθώς και ημεις συχωρούμεν εις τους
αμαρτάνοντας εις ημάς·
Και μη φέρεις ημάς εις πειρασμόν, αλλά
ελευθέρωσον ημάς
από του πονηρού.
Διότι Σου είναι η Βασιλεία και
η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας.
Αμήν.

1 Ιουλίου

«Αν μιλάω τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων... αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι τίποτε.» (1Κορινθ.13:1-2)

Το **όγδόό μου «πιστεύω»** είναι η **αγάπη**. Ο Θεός αξιολογεί τη ζωή μου βάσει ενός κινήτρου, της **αγάπης**. Όταν λείπει η αληθινή **αγάπη**, ό,τι κι αν κάνω για το Θεό, λέει, ότι δεν έχω καμιά αξία. Όταν το συνειδητοποίησα αυτό βαθιά, μετανόησα και ζήτησα να αλλάξω.

Κανείς δεν έχει αυτή την **αγάπη**, χωρίς την **Αναγέννηση**. Εμείς ως άνθρωποι έχουμε αγάπη, αλλά η δική μας **αγάπη είναι εγωκεντρική**. Είχα διαβάσει για μια μάνα, που κατέβηκε από το τρένο σε λάθος

στάση. Ήταν νύχτα και έκανε παγωνιά. Μέσα στην ερημιά και στο χιόνι, σε κάποια σχισμή ενός δέντρου, έβαλε το μωρό της και το σκέπασε με τα δικά της ρούχα. Την άλλη μέρα την βρήκαν γυμνή και παγωμένη, αλλά το μωρό ζωντανό.

Αυτή είναι **έμφυτη μητρική αγάπη**.

Η **αγάπη** που ζητάει ο Θεός είναι **καρπός του Αγίου Πνεύματος**. Τη βλέπουμε στο **Σταυρό**. Ο Χριστός δέχτηκε να τιμωρηθεί στη θέση του κάθε αμαρτωλού. Συγχώρεσε τους σταυρωτές Του, με μόνο κίνητρο **την αγάπη, που προσφέρεται χωρίς αντάλλαγμα**. Στην πρακτική ζωή, για να έχω ανιδιοτελή **αγάπη**, πρέπει συνέχεια να απαλλάσσομαι από το **μόλυσμα** του παλιού ανθρώπου. Αλλιώς, θα υποκρίνομαι και θα μοιάζω με **«ένα κομμάτι χαλκό που βγάζει ήχους»**.

Η **αληθινή αγάπη** δε φιλοξενεί συμφεροντολογικά κίνητρα. Δεν κρατάει πικρίες και θυμούς. Δε ζηλεύει. Ενδιαφέρεται και μοιράζεται τη χαρά και τη λύπη του πλησίον, ακόμα κι αν είναι εχθρός. Έχει πλατιά καρδιά να συγχωρεί, να ανέχεται τις αδυναμίες των άλλων.

Αγαπητή ψυχή, παραχώρησε τον εαυτό σου στο Θεό με αυταπάρνηση. Αυτός θα διοχετεύσει μέσα σου τη δική Του **αγάπη**.

Κύριε,

Θέλω να έχω το άρωμα της δικής Σου **αγάπης** σε ό,τι λέω και κάνω.

2 Ιουλίου

«Δεν θα ντροπιαστώ σε τίποτε, αλλά ... ο Χριστός και τώρα θα μεγαλυνθεί στο σώμα μου». (Φίλιπ.1:20)

Το **ένάτό μου «πιστεύω»** είναι ότι **όλα τελικά καταλήγουν για καλό**, όταν η καρδιά είναι τοποθετημένη σωστά στο **μονοπάτι του Σταυρού**. Αυτό με βοηθάει ν' αντιμετωπίζω με θάρρος τη ζωή με τις δοκιμασίες της, τις επιθέσεις του Σατανά, ακόμα και τις αποτυχίες.

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από ζωντανά παραδείγματα τραγικών γεγονότων που στάθηκαν αφορμή για μεγάλο καλό.

Ήταν δυνατόν, για παράδειγμα, η **σταύρωση του Χριστού**, να φέρει **ευλογία**, μάλιστα **λύτρωση σε παγκόσμια κλίμακα**;

Ήταν δυνατόν ο **λιθοβολισμός του Στεφάνου**, του Πρωτομάρτυρα, να **συντελέσει στη διάδοση του Ευαγγελίου** και να σωθεί ο Σαούλ;

Ο απ. Παύλος το είχε αυτό διαπιστώσει εμπειρικά. Καταπληγμένος από τους ραβδισμούς, μέσα στη φυλακή, όμως έψαλλε, γιατί ήξερε ότι ο Χριστός ήταν μαζί του και θα έφερνε **κάποιο καλό** αποτέλεσμα. Και πραγματικά, εκείνη την τραγική νύχτα τα πάνω ήρθαν κάτω. Έγινε ένας δυνατός **σεισμός**, ο δεσμοφύλακας και όλη η οικογένειά του **πίστεψαν στο Χριστό** και την άλλη μέρα βγήκε από τη φυλακή σα νικητής, μαζί με το Σίλα. Η ομάδα των πιστών δυνάμωσε πνευματικά. Γι' αυτό μας γράφει: **«Δεν θα ντροπιαστώ σε τίποτε... ο Χριστός και τώρα θα μεγαλυνθεί στο σώμα μου είτε δια ζωής είτε δια θανάτου».**

Κι εγώ, αυτά τα 60 χρόνια μαζί με το Χριστό, έχω διαπιστώσει ότι: **«Όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό».** **Αγαπητή ψυχή**, μάθε ότι οποιοδήποτε τραγικό γεγονός μπορείς να το αντιμετωπίσεις με θάρρος και ελπίδα. Αρκεί **να ζεις ταπεινά με υπακοή και ενωμένη με το Χριστό μέσω της πίστης.**

Κύριε,

Μαζί σου δε βρίσκει χώρο η απελπισία. Γιατί τα μάτια σου «περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, για να φανείς δυνατός σε όσους έχουν την καρδιά τους τέλεια (προς το Θεό)». (2Χρον.16:9)

Κι αν Εσύ είσαι μαζί μου ποιος μπορεί να είναι εναντίον μου;

3 Ιουλίου

«Τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου της προσευχής και της δέησης.»(Φιλιπ.4:6)

Το δέκατο «πιστεύω» μου είναι η **Προσευχή**· η **επικοινωνία** μου με το Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό μέσω του Αγίου Πνεύματος. *«Η δική μας κοινωνία είναι μαζί με τον Πατέρα και μαζί με τον Υιό του.»* (1Ιωάν.1:3)

Η **Προσευχή** είναι το υπερόπλο του Χριστιανού. Όταν δέχτηκα το Χριστό ως προσωπικό μου Σωτήρα, άρχισα να **μελετώ το λόγο του Θεού** και να **προσεύχομαι**. Κατάλαβα ότι για την πνευματική τροφοδότηση της **Νέας μου Ζωής** με το Χριστό, η **προσευχή** παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο.

Με τα παραδείγματα του άδικου κριτή (Λουκ.18:1) και του απρόθυμου φίλου (Λουκ.11:5-8), μαθαίνω με πόση ευχαρίστηση ο Πανάγαθος και Δίκαιος Θεός ακούει και απαντάει στην **προσευχή** των παιδιών Του. Έτσι ο Κύριος μου δίνει **φλόγα στην προσευχή** και μ' ενθαρρύνει να **επιμένω στην προσευχή** με πλήρη εμπιστοσύνη. Βέβαια, για να προσεύχεται κανείς σωστά, πρέπει **ταπεινά και ευλαβικά** να εμφανίζεται μπροστά στον **άγιο Θεό**, πάντα στο **όνομα του Χριστού**, που με το **Αίμα** Του δίνει πρόσβαση στο θρόνο του Θεού. Να εμπνέεται απ' το Άγιο Πνεύμα. Να καταδικάζει την αμαρτία, σε όποια μορφή κι αν φιλοξενείται στην καρδιά του. Να εμπιστεύεται απόλυτα στη φρονίδα του Πανάγαθου Πατέρα του. **Αυτός μόνο γνωρίζει ποιο είναι το καλό του.**

Μια μητέρα π.χ. απαιτούσε τη θεραπεία του ετοιμοθάνατου παιδιού της απ' το Θεό. Δεν είπε να γίνει το **θέλημά Σου**. Ο Θεός τής χάρισε το αίτημά της. Όταν όμως το παιδί μεγάλωσε, έγινε εγκληματίας...

Κύριε,

Αναρίθμητες φορές με έχεις βοηθήσει και απαντήσει στις ανάγκες μου σύμφωνα με την υπόσχεσή Σου: «Επικαλέσου Με τη μέρα της θλίψης σου, θα σε ελευθερώσω και συ θα Με δοξάσεις.» (Ψαλμ.50:15)

4 Ιουλίου

«ΕΧΟΝΤΑΣ... την παρρησία να μπούμε μέσα στα άγια, διαμέσου τού αίματος του Ιησού...», και έχοντας μεγάλο ιερέα για τον οίκο τού Θεού, ας πλησιάζουμε με αληθινή καρδιά...»(Εβρ.10:19-22)

Θα ήθελα να συνεχίσω το θέμα της **προσευχής**, καθώς όπως απρογραμμάτιστα έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο σχετικό. Ξανά διαπίστωσα τη σπουδαιότητα της ανάγκης της **προσευχής**. Ξανά μου μίλησε ο Θεός για την προσωπική μου ανάγκη της **αδιάλειπτης προσευχής**, καθώς αποδίδει την αιτία της **αδύνατης κατάστασης της Εκκλησίας**, και του καθενός πιστού χωριστά, στην **αμαρτία της έλλειψης προσευχής**. Ο συγγραφέας δεν αναφέρεται στην έλλειψη τυπικής ώρας προσευχής, αλλά καυτηριάζει τη **σαρκική ζωή των πιστών**, που έχει σαν αποτέλεσμα να πάρει τόπο ο Σατανάς και να αφαιρέσει το **υπερόπλο της ζωντανής επικοινωνίας** του πιστού με το Θεό από την καρδιά του.

«Η προσευχή», λέει ο **A. Murray**, **«είναι ο σφυγμός της πνευματικής ζωής**. Από αυτό ο γιατρός μπορεί να διαγνώσει την κατάσταση της καρδιάς.» Επίσης καυτηριάζει τη **ζωή της «σάρκας»**, που, άλλες φορές εμφανίζεται με την οργή, την έλλειψη αγάπης, την ευχαρίστηση που βρίσκει τρώγοντας και πίνοντας. Καθώς κι άλλες εκδηλώσεις.

Η **αμαρτία**, σε οποιαδήποτε μορφή κι αν είναι, φράσσει το δρόμο της προσευχής. Διαβάζουμε: **«Οι ανομίες σας έβαλαν χωρίσματα ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας.»** (Ησ.59:1)

Ο πιστός που φιλοξενεί αμαρτία στη ζωή του, δίνει τόπο στο Σατανά. Γι' αυτό νιώθει πνευματική ανορεξία και πνεύμα ηττοπάθειας.

Αγαπητή ψυχή, αν νιώθεις αδύνατος, ψάξε να βρεις την **αμαρτία** που σε κάνει καχεκτική στη **ζωή της προσευχής**.

Κύριε,

Ομολογώ ότι αυτό το θέμα με αγγίζει πολύ. Σ' ευχαριστώ γιατί κι εμένα με ελέγχεις και μου θυμίζεις τα βαρυσήμαντα λόγια Σου: **«Αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, θα πεθάνετε, αν, όμως, διαμέσου τού Πνεύματος, θανατώνετε τις πράξεις τού σώματος, θα ζήσετε.»** (Ρωμ.8:13)

5 Ιουλίου

«Στο πνεύμα, να πάλλεστε από θέρμη.» (Ρωμ.12:11)

Το ενδέκατο «πιστεύω» μου είναι η **Αναζωπύρωση!** Ή, η ΖΩΝΤΑΝΙΑ!

Πολλές φορές έχει συμβεί κάποιο φυτό μου να χάνει τη ζωντανιά του. Μόλις όμως το ποτίζω ζωογονείται.

Όλοι οι δούλοι του Θεού διατηρούσαν τη **φλόγα** της **αναζωπύρωσης** μέσα τους. Βλέπουμε τον **προφήτη Ηλία**, πώς απέδειξε στο λαό του Θεού, που είχε ξεπέσει

πνευματικά, ότι ο Κύριος είναι ο **αληθινός** και ο **ζωντανός Θεός**, κι όχι ο Βάαλ. Και ότι Αυτόν μόνο πρέπει να υπακούνε. (1Βασ.18:21)

Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε με τι **θείο παλμό** ο απ. Παύλος έδινε τη μαρτυρία του, ακόμα και μπροστά στο βασιλιά Αγρίππα. Πώς συνάντησε το Χριστό και άκουσε τη φωνή Του να του λέει: «Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;» Πώς υποτάχθηκε στην ουράνια οπτασία. (Πράξ.26:13-19) Και πώς πρόσφερε τον εαυτό του «**σπονδή στη θυσία και λειτουργία της πίστης**» των αδελφών. (Φιλιπ.2:17)

Όταν κι εγώ προσωπικά συνάντησα νοερά το **ζωντανό Χριστό** και μου άλλαξε τη ζωή, άρχισε μια ακατανίκητη **φλόγα** να καίει στα σωθικά μου. Ήθελα κι άλλοι να Τον γνωρίσουν. Ήθελα η Εκκλησία του Χριστού να είναι ένας **ζωντανός φάρος**.

Όλες αυτές τις 6 δεκαετίες μοιράζω την ιστορία της ζωής μου, στους συνανθρώπους γύρω μου. Αυτή τη **φλόγα** ο Θεός τη μετέδωσε και σε άλλους. Κι αυτή είναι η χαρά μου. Ο Ιησούς Χριστός θέλει οι δικοί Του να είναι, ή **ζεστοί ή ψυχροί**. Τη χλιαρή ζωή δεν την ανέχεται. Λέει: «Επειδή είσαι χλιαρός... πρόκειται να σε ξεράσω από το στόμα μου.» **Αγαπητή Ψυχή**, μην παραπαίεις ανάμεσα σε δύο φρονήματα. Πρόσεχε! Το κλαδί, που δεν μένει ενωμένο με το κλήμα, ξεραίνεται.

Κύριε,

Με το βλέμμα μου στραμμένο στο **Σταυρό Σου**, θέλω η **φλόγα της Αναζωπύρωσης** να καίει συνέχεια στην καρδιά μου προς δόξα Θεού.

6 Ιουλίου

«Μέσα στη θλίψη τους, βόησαν στον Κύριο και τους έσωσε από τις ανάγκες τους.» (Ψαλ.107:13)

Στον ψαλμό 107 συναντάμε παραδείγματα ανθρώπων του Θεού, που πέρασαν από διάφορες περιπέτειες και θλίψεις εξαιτίας **παρακοής στο λόγο του Θεού**. Φοβάμαι ότι πολλές φορές, πίσω από τις ταλαιπωρίες μας κρύβεται κάποια παρέκκλιση από το **λόγο του Θεού**. Εξάλλου «ολόκληρη η γραφή είναι ωφέλιμη» όχι μόνο για διδασκαλία, αλλά και για **έλεγχο** και για **επανόρθωση**. (2Τιμ.3:16)

Επίσης δεν είναι μόνο οι χοντρές αμαρτίες που φέρνουν την κρίση του Θεού, αλλά και οι μικρές κρυφές αμαρτίες, όπως κάποια πικρία, σκνηρία, έπαρση, που μόνοι μας τις δημιουργούμε.

Σ' αυτόν τον **ψαλμό** βλέπουμε κάποιους ανθρώπους, να **«κάθονται δεμένους με θλίψη... επειδή, απείθησαν στα λόγια τού Θεού.»**

Είναι φοβερή εμπειρία. Ξέρω πάρα πολλούς πιστούς που περνάνε από τέτοιες καταστάσεις. Είναι τόσο λυπηρό! Είναι ένα είδος **κατοχής** από πονηρά πνεύματα. Ηδύνεται ο Σατανάς να **βασανίζει** τις ψυχές μας. Να τις μαστιγώνει και να τις πλανά.

Ελευθερώθηκαν τελικά αυτοί από την **ψυχική αιχμαλωσία**; Ναι, δόξα στο Θεό! Τι έκαναν; **«Μέσα στη θλίψη τους, βόησαν στον Κύριο και τους έσωσε από τις ανάγκες τους· τους έβγαλε από το σκοτάδι, και από τη σκιά τού θανάτου, και σύντριψε τα δεσμά τους.»** Αλληλούια!

Αγαπητή ψυχή, ο Ιησούς Χριστός σε βεβαιώνει το σκοπό για τον οποίο Τον έστειλε ο Πατέρας στον κόσμο: **«Για να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους... να αποστείλω τούς ψυχικά τσακισμένους σε ελευθερία».** (Λουκ.4:18) Αν νιώθεις κι εσύ δεμένη, κράξε στον Κύριο. Πάρε πίσω κάθε τόπο που έδωσες στον Εχθρό. Το Αίμα του Χριστού σε καθαρίζει. Το Άγιο Πνεύμα σε γεμίζει και σε δυναμώνει.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ, γιατί με άκουσες όταν έκραξα σε Σένα μέσα στη θλίψη μου και με ελευθέρωσες! Τώρα, βοήθα με, να υπακούω στις εντολές Σου. Να μη ξαναδίνω τόπο στον Εχθρό με την ανυπακοή μου .

7 Ιουλίου

«Οι άφρονες βασανίζονται εξαιτίας των παραβάσεών τους... πλησιάζουν μέχρι τις πύλες τού θανάτου.» (Ψαλ.107:17-18)

Ο Θεός προτρέπει τους πιστούς: **«Προσέχετε... μη γίνεστε άφρονες, αλλά να καταλαβαίνετε τι είναι το θέλημα του Κυρίου.»** (Εφ. 5:17)

Στον **Ψαλμό 107** συναντάμε κάποιους που **βασανίζονταν**, εξαιτίας της **αφροσύνης** τους. Προφανώς περπατούσαν σύμφωνα με τις επιθυμίες της καρδιάς τους και όχι σύμφωνα με το **θέλημα του Θεού**.

Σήμερα άτομα, οικογένειες, Εκκλησίες ταλανίζονται, γιατί δεν **υπακούνε** το Θεό. Ο λόγος του Θεού δίνει συγκεκριμένες οδηγίες και συμβουλές στους άντρες, στις γυναίκες, στα παιδιά, στους πρεσβυτέρους και διακόνους των εκκλησιών: (1Πέτρ.3:1-7) (Εφ.5:22-28, 6:1-9) (1Πέτρ.5:1-2) (1Τιμ.3:1-5,8-9) Όποιος τις παραβαίνει θα υποστεί τις συνέπειες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, καλείται το πρόσωπο να μετανιώσει, να παρατήρει την **αφροσύνη** και να επιστρέψει στη θέση της **υπακοής**, πάντα στη βάση του **Σταυρού**. Όπως έκαναν οι **άφρονες** σ' αυτόν τον Ψαλμό. Βασανίζονταν, εξαιτίας των ανομιών τους. Είχαν χάσει ακόμα και την όρεξή τους να τρώνε και κόντευαν να πεθάνουν. Όμως **αναγνώρισαν ότι φταίνε, μετάνιωσαν και έκραξαν «στον Κύριο μέσα στη θλίψη τους»**. Τότε έστειλε **«τον λόγο του»**, τους **γιατρεύε** και τους **ελευθέρωσε** από το θάνατο.

Αγαπητή ψυχή, αν κι εσύ υποφέρεις ψυχικά, έχεις χάσει την ειρήνη σου, τον ύπνο και την όρεξή σου, **ψάξε την αιτία**. Μήπως φιλοξενείς κάποια πικρία ή κάποια κρυφή αμαρτία. Ζήτησε το έλεος του Θεού. Η θεραπεία σου βρίσκεται στο **λόγο του Σταυρού**, όπου ο Χριστός πήρε μαζί με τις αμαρτίες και τον παλιό σου άνθρωπο. Ακόμα βάσταξε και τις ασθένειές σου. Μην ξεχνάς, ο Χριστός είναι η **«σοφία μας»**.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που στέλνεις και σε μένα το λόγο Σου και με γιατρεύεις. Με συνετίζεις να διακρίνω το κακό και να το απορρίπτω. Φύλαξέ με, μην κάνω ανοησίες. Θέλω να είμαι συνετή να μη ζω σύμφωνα με τις επιθυμίες της καρδιάς μου αλλά σύμφωνα με τις εντολές Σου.

8 Ιουλίου

«Κράζουν προς τον Κύριο, μέσα στη θλίψη τους, και τους βγάζει μέσα από τις ανάγκες τους.» (Ψαλ.107:28)

Σ' αυτό το παράδειγμα βλέπουμε ναυτικούς που έκαναν εμπόριο στις θάλασσες. Ξαφνικά συναντάνε μια φοβερή **φουρτούνα**. Δεν ήταν τυχαίο. Διαβάζουμε ότι ο Θεός είχε προστάξει να σηκωθεί άνεμος καταιγίδας. Τα κύματα ανέβαιναν μέχρι τους ουραμούς και κατέβαιναν μέχρι τις αβύσσους. Η ψυχή τους έλιωνε απ' τη συμφορά. Κάθε ελπίδα σωτηρίας είχε

χαθεί. Τι έκαναν; Έκραξαν **«προς τον Κύριο»** και Αυτός καθησύχασε **«την ανεμοζάλη, και τα κύματα»** και τους οδήγησε **«στο επιθυμητό λιμάνι τους.»** Μέσα απ' αυτόν τον **τυφώνα** οι θαλασσόλυκοι αυτοί **βρήκαν το ζωντανό Θεό** και **έμαθαν να τον υμνολογούν**. Ακόμα έμαθαν να **στηρίζονται** στο Θεό και όχι στα γερά τους μπράτσα.

Ο σύζυγός μου, διηγιόταν για τον **Dr Lay**, τον Υπουργό Εργασίας της Γερμανίας, ότι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μάζευε την εργατιά και τους ξεσήκωνε λέγοντας: **«Αφήστε το Θεό, πάρτε στα γερά σας μπράτσα την υπόθεση της Γερμανίας.»** Όταν τελικά τον έπιασαν αιχμάλωτο, μέσα στη φυλακή βρήκαν ένα σημείωμα όπου έγραφε τα εξής, πριν αυτοκτονήσει: **«Έψαξα να βρω ποια ήταν η αιτία που το δυνατό Γερμανικό Κράτος νικήθηκε; Μήπως δεν είχε παλμό, δύναμη, στρατό; Και κατέληξα στο συμπέρασμα: Παρατήσαμε το Θεό, και ο Θεός μας παράτησε.»** Δυστυχώς όμως το κατάλαβε αργά!

Κάποιος δύτης βρήκε ένα χριστιανικό φυλλάδιο σ' ένα στρείδι. **« Ω, Θεέ μου, κι εδώ με ψάχνεις;»** φώναξε. Και πίστεψε.

Αγαπητή Ψυχή, απ' αυτά που περνάς μάθε να **εξαρτάσαι** απ' το Θεό.
Κύριε,

Σε ευχαριστώ που και σε μένα έχεις επιτρέψει τρανταχτά γεγονότα, για να καταλάβω πόσο ανάγκη έχω κάθε στιγμή να εξαρτιέμαι από Σένα ό, τι κι αν κάνω. Για να Σε δοξολογώ για όλα.

9 Ιουλίου

«Εκείνος που προσφέρει θυσία αίνεσης ... με δοξάζει.» (Ψαλ.50:23)

Στα παραδείγματα που μελετήσαμε, είδαμε ότι μετά από κάθε οδυνηρή εμπειρία θλίψης, ο λόγος του Θεού καταλήγει με την εξής προτροπή: **«Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη Του, και τα θαυμαστά έργα Του που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων· και ας θυσιάζουν θυσίες αίνεσης.»** (Ψαλ.107:21)

Τα μαθήματα που παίρνουμε από τα παθήματά μας πρέπει τώρα να μας γεμίζουν από **ευγνωμοσύνη στο Θεό.** (βλ.Ψαλμ.103:2-3)

Η **αχαριστία** είναι αμαρτία.

Κάποιος, λένε, ζήτησε ένα ποτήρι νερό. Αφού το ήπια επέστρεψε το ποτήρι. «Είπατε τίποτα;» ρώτησε αυτός που του έδωσε το νερό. «Όχι» του απάντησε. «Α, νόμιζα ότι είπατε, **«ευχαριστώ!»**»

Αν εμείς ζητάμε το «ευχαριστώ» για ένα ποτήρι νερό που δώσαμε, πόσο μάλλον το περιμένει ο Θεός για τα αναρίθμητα δώρα Του!

Ο λαός Ισραήλ μόλις συναντούσε δυσκολία, άρχιζε να παραπονιέται. **Ξεχνούσε** πώς ο Θεός τους λύτρωσε από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων, πώς έσκισε τη θάλασσα, πώς τους έτρεφε στην έρημο με το Μάννα, πώς τούς έβγαλε νερό από το Βράχο, πώς ακόμα τούς έβρεξε ορτύκια. Γι' αυτό όλο γόγγυζαν. Μάλιστα ήθελαν να γυρίσουν στην Αίγυπτο. Προτιμούσαν τη σκλαβιά της Αιγύπτου από το Μάννα της Ερήμου.

Αγαπητή ψυχή, αν θέλεις να προσφέρεις **θυσία ευχαριστίας** και δοξολογίας στο Θεό, πρέπει να ταπεινωθείς μπροστά στο Θεό. Να καταδικάζεις την αμαρτία που σε κάνει **εγωκεντρική.** Να **αγαπάς το Θεό** και το **θέλημά Του.** Να Τον εμπιστεύεσαι. Να μην έχεις **απαιτήσεις** από το Θεό. Εξάλλου ό, τι έχουμε μας τα δίνει Αυτός, όχι γιατί αξίζουμε ή μας τα χρωστάει, αλλά γιατί μας **αγαπάει.**

Κύριε,

*Την αληθινή ευχαριστία άρχισα να μαθαίνω, όταν κατάλαβα τι έκανες για μένα στο **Σταυρό.** Εκεί μαλάκωσε η υπερήφανη καρδιά μου. Ήμουν **αχάριστη γεμάτη παράπονα και απαιτήσεις.** Τώρα ξέρω ότι όλα είναι έλεος και **χάρη,** γι' αυτό και εκτιμώ ό, τι έχω σα δώρα από Σένα.*

10 Ιουλίου

«Οι οποιοί, καθώς διαβαίνουν μέσα από την κοιλάδα τού κλαυθμού, την κάνουν πηγή νερών.» (Ψαλ.84:6)

Δόξα στο Θεό, γιατί στο λόγο του Θεού υπάρχουν όχι μόνο αρνητικά αλλά και θετικά παραδείγματα ανθρώπων, που μέσα στη **θλίψη** τους χαίρονταν και καρποφορούσαν. Να, τι λέει μια τέτοια ψυχή:

«ΠΟΣΟ αγαπητές είναι οι σκηνές σου, Κύριε των δυνάμεων! Επιποθεί, και μάλιστα λιποθυμάει η ψυχή μου για τις αυλές τού Κυρίου ... Μακάριοι εκείνοι που κατοικούν στον οίκον σου· θα σε αινοούν πάντοτε.» (Ψαλμ.84:1-4) Αυτοί **«καθώς διαβαίνουν μέσα από την κοιλάδα τού κλαυθμού, την κάνουν πηγή νερών... Προχωρούν από δύναμη σε δύναμη.»** Ω! Τι θαυμάσιο μυστικό!

Οι απ. Παύλος και Σίλας, καταπληγμένοι μέσα στη φυλακή, μετά απ' το ανήλεο μαστίγωμα, αν και πονούσαν, όμως **έψαλλαν στον Κύριο.**

Όταν ο Dr Barnardo, ο γνωστός ιδρυτής των σπιτιών για τα ορφανά, έχασε το 9 χρονών αγόρι του από διφθερίτιδα, δεν παραπονέθηκε στο

Θεό, αλλά είπε: **«Αυτός ο χαμός έγινε αιτία να ανανεώσω την αφιέρωση μου στο ευλογημένο μου έργο, να σώσω εκατοντάδες ταλαίπωρα παιδάκια από τη μιζέρια και την αμαρτωλή ζωή.»**

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν κι εσύ περνάς μέσα από κάποια **κοιλάδα δακρύων,** μην ξεχνάς ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για σένα, κι έχει κάποιο σκοπό. Το να παραδίδεσαι σε αυτολύπηση σε βλάπτει. Μένε με ευχαριστία στα πόδια του Εσταυρωμένου. Πες: Κύριε, **«καλύτερη είναι μία ημέρα στις αυλές σου, παρά χιλιάδες»** χωρίς Εσένα.

Κύριε,

*Πόσο με ενισχύει η σκέψη ότι Εσύ πάντα θέλεις ό, τι το καλύτερο για μένα. Ανανεώνω σήμερα την παραχώρησή μου στο **θέλημά Σου.** Μέσα από τα δάκρυά μου δώσε Εσύ τις ευλογίες που θέλεις. Εγώ δε φεύγω από κοντά Σου, γιατί ξέρω ότι μ' αγαπάς. Το βλέπω στο **Σταυρό!***

11 Ιουλίου

«Σε έκανα εκλεκτό στο χωνευτήρι της θλίψης.» (Ησ.8:10)

Ας δούμε πώς περιγράφει ο Θεός την καρδιά του ανθρώπου:

«Η καρδιά είναι απατηλή περισσότερο απ' όλα, και υπερβολικά διεφθαρμένη.» (Ιερ.17:9) **«Από μέσα από την καρδιά των ανθρώπων βγαίνουν οι κακοί συλλογισμοί, μοιχείες, πορνείες, φόνοι, κλοπές, πλεονεξίες, πονηρίες, δόλος, ασέλγεια, πονηρό βλέμμα, βλασφημία, υπερηφάνεια, αφροσύνη. Όλα αυτά μολύνουν τον άνθρωπο.»** (Μάρ.7:21-23) Πραγματικά, όπως είπε κάποιος: **«Η καρδιά του ανθρώπου μοιάζει με εργοστάσιο που παράγει είδωλα».** Δεν είναι λοιπόν μόνο ο Σατανάς που μας εξαπατά, αλλά κι αυτή η ίδια **καρδιά**. Όταν μού φανέρωσε ο Θεός πώς με βλέπει, και είδα πόσο απατηλή είναι η καρδιά μου, έπαθα σοκ!

Το τραγικό είναι ότι δε φαίνονται με γυμνό μάτι. Είναι **κρυφές αμαρτίες** και συνήθως ενεργούν με διαφορετικό μανδύα. Οπότε **«αυτός που έχει το θάρρος του επάνω στη δική του καρδιά είναι άφρονas»**, λέει ο λόγος του Θεού. (Παρ.28:26)

Ρωτούσε κάποια κυρία τον πνευματικό Σύμβουλό της, αν είναι σωστή η απόφασή της να καλέσει κάποιο πρόσωπο, με το οποίο στο παρελθόν είχε κάποια σύνδεση, με την αιτιολογία, να του αποδείξει ότι δεν του κρατάει καμιά μνησικακία. Όταν όμως προσπάθησε ο Σύμβουλος να βρει τη βαθύτερη αιτία, του εκμυστηρεύτηκε ότι ήθελε να ξανασυνδεθεί μαζί του... Να, γιατί ο Θεός μάς περνάει από το **χωνευτήρι της θλίψης για να καθαρίσει την καρδιά μας** απ' αυτά τα κρυφά, πονηρά και αμαρτωλά στοιχεία.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο βαθύτερος καθαρισμός της καρδιάς από τα βρώμικα κίνητρα των πράξεών μας γίνεται μέσα από τη διαδικασία της **πύρινης δοκιμασίας** και με τη δική μας **ενεργητική συγκατάθεση**.

Κύριε,

Δεν εμπιστεύομαι πια στην καρδιά μου. Στα συναισθήματά μου. Αυτά με πλανεύουν. Εμπιστεύομαι σε Σένα. Εσύ ξέρεις τι κάνεις. Συνέχισε το καλό Σου έργο ώστε να φύγει κάθε σκουριά μέσα απ' την καρδιά μου.

12 Ιουλίου

«Καθενός το εσωτερικό του, και η καρδιά, είναι θυθός» (Ψαλ.64:6)

Το θέμα της **καρδιάς** και του καθαρισμού της είναι ανεξάντλητο. Γιατί η καρδιά έχει **απύθμενο** βάθος. Ρωτάει ο Θεός: **«Ποιος μπορεί να τη γνωρίσει;»** (Ιερ.17:9) Και εκατό χρόνια να ζει ο πιστός χρειάζεται να καθαρίζεται καθημερινά. Επειδή κάθε μέρα εμφανίζονται καινούριοι πειρασμοί, καινούρια είδωλα. Η αμαρτία έχει κι αυτή την ειδικότητα **«εύκολα (να) μας περιπλέκει»** (Εβρ.12:1) και ο Σατανάς τη χρησιμοποιεί για να εξαπατά την απατηλή μας καρδιά.

Ο Κόσμος είναι γεμάτος από **είδωλα**. Οτιδήποτε αγαπάμε πάνω από το Χριστό, αυτό είναι **είδωλο**. Η εντολή είναι ξεκάθαρη: **«Θα αγαπάς Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά.»**

Μια αγαπητή μου φίλη έπαθε νευρικό κλονισμό, σχεδόν σχιζοφρένεια όταν πέθανε η αδελφή της. Την υπεραγαπούσε. Την είχε σαν **είδωλο**. Ευτυχώς συνήλθε, και ο Θεός την συγχώρεσε και τη γιάτρεψε. Να, γιατί ο Χριστός καλεί τον καθένα, που θέλει να Τον ακολουθήσει, να αρνηθεί και να μισήσει τα πάντα, ακόμα και τον εαυτό του, όταν στέκεται εμπόδιο. Ο Θεός θέλει να μας ξυπνήσει πριν είναι αργά. Λέει: **«Είναι ώρα να εγερθούμε από τον ύπνο.»**(Ρωμ.13:11-13)

Ο πιστός σε όλη του τη ζωή πρέπει να **προσέχει** και ταπεινά να δέχεται τη **φωτιά της θλίψης** που ο Θεός επιτρέπει για να καθαρίζει όλο και βαθύτερα την καρδιά του. Να θυμάται την προτροπή του Κυρίου: **«Με κάθε φύλαξη φύλαγε την καρδιά σου· επειδή, απ' αυτή προέρχονται οι εκβάσεις της ζωής.»** (Παρ.4:23)

Αγαπητή ψυχή, ζήτησε ο Θεός να σου δείξει τα κίνητρα της καρδιάς σου. Μην τα κουκουλώνεις. **Μόνο η αλήθεια ελευθερώνει.** Μη φοβάσαι να δεις πώς σε βλέπει ο Θεός. Πολλοί δε θέλουν να κάνουν **ιατρικές εξετάσεις** γιατί δε θέλουν να ξέρουν αν είναι άρρωστοι...

Κύριε,

Θέλω πάντα να μου φανερώνεις την **αλήθεια**. Να ξέρω πώς με βλέπεις, για να Σε αφήσω να με ελευθερώνεις. Να με θεραπεύεις και να με καθαρίζεις με το Άγιο Σου Αίμα μέσω του Αγίου Πνεύματος.

13 Ιουλίου

«Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε... θα έρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό».(Πράξ.1:11)

Η ανάμνηση της **Ανάληψης του Χριστού στους Ουρανούς**, πρέπει να **θεωρείται** εξίσου σημαντική, όπως της **Σταύρωσης** και της **Ανάστασής Του**. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Χριστός δεν αναλήφθηκε στον Ουρανό αμέσως μετά από την Ανάστασή Του. Πέρασαν 40 μέρες. Τι έκανε αυτές τις 40 μέρες; **«Εμφανιζόταν»** στους μαθητές Του **«λέγοντάς τους τα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού.»** Και τους **«παρήγγειλε να μην απομακρυνθούν από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα, που ακούσατε, τους είπε, από μένα. Επειδή, ο μεν Ιωάννης βάπτισε με νερό, εσείς όμως θα βαπτιστείτε με Άγιο Πνεύμα».** (Πραξ.1:4-5)

Έτσι ο Θεός θα διοχέτευε μέσα τους **πνευματική δύναμη** και θα ήσαν αληθινοί **μάρτυρες του Χριστού** **«στην Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια, και μέχρι το τελευταίο άκρο της γης.»** (Πράξ.1:3-8) Και τους υποσχέθηκε: **«Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα.»**

Η **Ανάληψη του Χριστού** συνοδεύεται με το πιο **ελπιδοφόρο** μήνυμα: **Θα ξανάρθει! Ναι, θα ξανάρθει!** Το είπαν οι άγγελοι: **«Θα έρθει με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό.»**

Έχει κι άλλα θαυμαστά σχέδια ο Θεός, όπως μας λένε οι Γραφές. Μέχρι τότε ο αληθινός χριστιανός καλείται να δίνει τη **μαρτυρία** του πώς ο Χριστός τον έσωσε. Αυτό προϋποθέτει να είναι πλήρως αφιερωμένος στον Κύριο και να Τον υπακούει κατά πάντα. Να ξέρει ότι δεν μπορεί να δουλεύει πια την αμαρτία όπως έκανε πριν.

Κύριε,

Η μόνη ανάμνηση που με συγκλονίζει είναι αυτή της Σταύρωσης, της Ανάστασης και της Ανάληψής Σου. Και αυτό που φλογίζει την καρδιά μου είναι η προσδοκία του Δεύτερου Σου Ερχομού. Η ζωή μου τώρα έχει νόημα. Και το τέρμα δεν είναι ο τάφος, αλλά ο Ουρανός.

14 Ιουλίου

«Θα πάρετε δύναμη, όταν έρθει επάνω σας το Άγιο Πνεύμα, και θα είστε μάρτυρες για μένα.» (Πραξ.1:8)

Για να είσαι **μάρτυρας του Χριστού** πρέπει να έχεις προσωπική γνωριμία μαζί Του. Καλείσαι να δώσεις **μαρτυρία** πώς ο Χριστός σε έβγαλε από το σκοτάδι του Σατανά και σε έφερε στο θαυμαστό Του φως. Οι χιλιαστές, που αυτοαποκαλούνται «Μάρτυρες του Ιεχοβά», δεν έχουν εμπειρία **αναγέννησης**. Δε διηγούνται πώς ο Θεός τούς άλλαξε και τους χάρισε Νέα Ζωή μέσω του Αγίου Πνεύματος. Ούτε καν πιστεύουν στο Άγιο Πνεύμα. Χωρίς όμως το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να είσαι **«μάρτυρας του Χριστού»**.

Ωστόσο, μερικοί πιστοί, αφού πιστέψουν στο Χριστό, νομίζουν ότι πρέπει, σαν τους Αποστόλους, να περιμένουν μέχρι να λάβουν Άγιο Πνεύμα και να «βαπτιστούν μ' Αυτό» με κάποιο υπερφυσικό τρόπο.

Για να μην πέσουμε σε τέτοιες παγίδες, πρέπει να ξέρουμε ότι **το Άγιο Πνεύμα τώρα έχει έρθει**. Δεν ζητάμε να έρθει. **Όταν η ψυχή μετανιώνει και πιστεύει στο Χριστό, το Άγιο Πνεύμα την αναγεννάει**. Μετά, αυτό που χρειάζεται, δεν είναι να μιλάει σε «ξένες γλώσσες», αλλά να παραχωρεί τον εαυτό του ώστε να μάθει να εκπληρώνει τις **προϋποθέσεις**, και με **πίστη να γεμίζει** συνεχώς με το **Άγιο Πνεύμα**. Υπάρχει εντολή στους πιστούς: **«Γίνεστε πλήρεις με το Πνεύμα»**.

Για να είναι ο πιστός πλήρης με το Άγιο Πνεύμα, χρειάζεται να ασκεί **πλήρη υπακοή**. Να έχει **ζωντανή επικοινωνία** με το Χριστό, με τον Πατέρα Θεό μέσω του Πνεύματος. Να είναι **σταυρωμένος μάρτυρας** του **Εσταυρωμένου Χριστού** με την άγια διαγωγή του.

Κύριε,

*Τι μεγάλη τιμή να είμαι **μάρτυράς Σου!** Αλλά και τι ευθύνη! Ζητώ χάρη να είμαι αληθινός **μάρτυράς Σου**. Τα κίνητρά μου να είναι καθαρά, με πραγματική αγάπη για τις ψυχές. Αλλά και εξωτερικά, με την εμφάνιση, τα λόγια και τα έργα μου, να **μαρτυρώ** ότι πραγματικά Σου ανήκω. Να έχω τη **λαμπάδα μου αναμμένη!***

15 Ιουλίου

«Όπως παραλάβατε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο, περπατάτε ενωμένοι μ' αυτόν.» (Κολ.2:6)

Πόσο χρειαζόμαστε αυτή την προτροπή του Θεού στις μέρες μας! Αλήθεια, **αγαπητέ πιστέ**, πώς δέχθηκες το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριό σου; Πώς σώθηκες; Απαντάς: **«Με πίστη στη λύτρωση Του στο Σταυρό, όπως μου έλεγε ο λόγος Του»**. Τώρα, λοιπόν, σε προτρέπει ο ίδιος λόγος του Θεού, και με **πίστη να περπατάς κάθε μέρα**, μένοντας **ενωμένος** μαζί με το **Χριστό**. Το μέρος σου είναι να Τον υπακούς κατά πάντα, σύμφωνα με όσα παραγγέλλει ο **λόγος του Θεού**.

Σήμερα, αναρίθμητες «διδασκαλίες δαιμονίων» κυκλοφορούν ανάμεσα στους «πιστούς». Διδάσκουν, εν ολίγοις, ότι δεν αρκεί μόνο η **μετάνοια** και η **πίστη** στον **Εσταυρωμένο Ιησού** για να σωθείς. Χρειάζεται να έχεις κι άλλη υπερφυσική εμπειρία για να πληρωθείς με το Άγιο Πνεύμα. Να λατρεύεις το Θεό συναισθηματικά, με ό, τι αυτό συνεπάγεται... Έτσι καταφέρνει ο Σατανάς να υποβαθμίζει την τέλεια λύτρωση του Χριστού στο Σταυρό και το μήνυμα του Ευαγγελίου.

Οι πιστοί στη **Γαλατία** με **πίστη** είχαν δεχθεί τη **χάρη** του Θεού και την **επαγγελία του Αγίου Πνεύματος στη βάση της θυσίας του Χριστού στο Σταυρό**. Ήρθαν όμως μερικοί και τους είπαν δε φθάνει μόνο η **πίστη**. Πρέπει να **τηρείτε και το Νόμο**. Με τι πόνο ο απ. Παύλος τους γράφει: *«Ξεπέσατε από τη χάρη.»* (Γαλ.5:4)

Πώς μπορούμε να διακρίνουμε τη γνησιότητα μιας διδασκαλίας; Κάθε διδασκαλία που δεν έχει τη **βάση της πίστης στον Ιησού Χριστό, το Σταυρωμένο και Αναστημένο**, σαν κεντρικό άξονα, δεν είναι σωστή.

Οι πρώτοι χριστιανοί: *«έμεναν σταθερά στη διδασκαλία των αποστόλων»* (Πράξ.2:42), οι οποίοι: *«στήριζαν τις ψυχές των μαθητών, προτρέποντας να μένουν με σταθερότητα στην ΠΙΣΤΗ.*

Κύριε,

Με καλείς να μένω ενωμένη μαζί Σου με ΠΙΣΤΗ. Μια πίστη που εμπιστεύεται και υπακούει στο λόγο Σου. Που καυχιέται στο Σταυρό. Που λατρεύει το Θεό πνευματικά και αληθινά με ευλάβεια.

16 Ιουλίου

«Μέσα σ' αυτόν (το Χριστό) είστε ΠΛΗΡΕΙΣ.» (Κολ.2:10)

Πώς είναι δυνατόν να εκτρέπονται οι χριστιανοί από την σωστή πίστη; Όταν **προσέχουν** «σε πνεύματα πλάνης και διδασκαλίες δαιμονίων». (1Τιμ.4:1) Γι' αυτό μας προειδοποιεί: «Μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από το Θεό. Επειδή πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο.» (1Ιωάν.4:1)

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, χρειαζόμαστε να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη αυτές τις προειδοποιήσεις, καθότι όλα προμηνύουν τη σύντομη εμφάνιση του Αντίχριστου! Με άλλα λόγια, να προσέχουμε τα διάφορα **υπερφυσικά θαύματα και τις διδασκαλίες** που μας συνεπαίρνουν, αλλά δεν συντελούν «την οικοδομή του Θεού στην πίστη». Όπως οι οράσεις, οι ακατανόητες γλώσσες, οι προφητείες, σαν απόδειξη αναγέννησης και πλήρωσης με Άγιο Πνεύμα. Επίσης η **αισθησιακή λατρεία** με χορούς και μουσικές που διεγείρουν τα συναισθήματα. Όσο θεάρεστα κι αν μας φαίνονται, πρέπει να ξέρουμε ότι δεν αναπληρώνουν **το κενό** της καρδιάς που μόνο ο **σταυρωμένος και αναστημένος Χριστός** μπορεί να το γεμίζει.

Ο λόγος του Θεού λέει: «**Μέσα στο Χριστό είστε γεμάτοι**». Κανένα **έργο** δεν αντικαθιστά την **υπακοή**, την **πίστη** και την **αγάπη** της ψυχής στο **πρόσωπο του Χριστού**, ούτε και οι προσευχές με νηστεία.

Ο Βαρνάβας, ο δούλος του Θεού: «*παρακινούσε όλους (αυτούς που είχαν πιστέψει στο Χριστό) να παραμένουν με σταθερότητα καρδιάς στον ΚΥΡΙΟ.*»(Πράξ.11:23)

Αγαπητό παιδί του Θεού, η **Πίστη** και η **Αγάπη** στον **Εσταυρωμένο Ιησού** προηγείται από κάθε είδους έργου και εκδήλωσης.

Κύριε,

*Σε ευχαριστώ που με πολλή υπομονή, μου έδειξες κι εμένα, ότι αυτό που Σε ευχαριστεί δεν είναι τι κάνω ΕΓΩ για Σένα, αλλά **τι κάνεις ΕΣΥ μέσα μου και μέσα από εμένα**. Γι' αυτό θέλω πάντα ΕΣΥ να είσαι ο κεντρικός άξονας της καρδιάς μου. Το «θέλεις και το ενεργείς». Γιατί μόνο **μέσα σε Σένα έχω την πληρότητα της ζωής**.*

17 Ιουλίου

«Ξέρω ότι μέσα μου (δηλαδή, μέσα στη σάρκα μου) δεν κατοικεί αγαθό.» (Ρωμ.7:18)

Είδαμε σε προηγούμενες μελέτες ότι το **ΕΓΩ** μας, ο παλιός άνθρωπος, δεν μπορεί να κάνει το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό πρέπει να είναι σταυρωμένο μαζί με το Χριστό. Να, γιατί ο Κύριος μας καλεί να αρνηθούμε τον **εαυτό** μας, αν θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε.

Σήμερα καθώς περίμενα στο Ταχυδρομείο, έπιασα κουβέντα με μια κυρία που καθόταν δίπλα μου. Μου είπε ότι διάβαζε κάθε μέρα την Αγία Γραφή, και είχαμε πνευματική συζήτηση. Συμφωνούσαμε σχεδόν σε όλα. Εκείνο όμως που **τόνιζε** ήταν η ανάγκη ο άνθρωπος να είναι **συμφιλιωμένος** με τον **εαυτό του**. Και **καυχιόταν** ότι η ίδια ήταν κατά πάντα **ευχαριστημένη με τον εαυτό της**. Πήγαινε στην Εκκλησία και

ζούσε μια ηθική ζωή. Βέβαια της είπα ότι θα πρέπει **πρώτα** να είμαστε **συμφιλιωμένοι με το Θεό**.

Όταν έφυγε θυμήθηκα το Φαρισαίο στο Ναό. Ήταν κατά πάντα **ευχαριστημένος με τον εαυτό του**. Πόσο λυπήθηκα! Τόσο αξιοπρεπής κυρία! Δεν είχε

καταλάβει ότι **μέσα της δεν κατοικεί κανένα αγαθό**. Γι' αυτό και **καυχιόταν στον εαυτό της**, στηριζόταν στην ευσέβειά της.

Το ίδιο ήμουν κι εγώ. Το ίδιο ήταν και ο απ. Παύλος, ώσπου τελικά κατάλαβε ότι είναι ο «**πρώτος αμαρτωλός**» και ότι «**μέσα του δεν κατοικεί αγαθό**». Ο λόγος του Θεού μάς δείχνει τη σατανική παγίδα. Λέει: «**Αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτε, εξαπατάει τον εαυτό του**».

Αγαπητή Ψυχή, πρόσεχε μην πέσεις σ' αυτή την ολέθρια τοποθέτηση. Να εμφανιστείς μπροστά στο Θεό ως δίκαιος και καλός.

Κύριε,

Βοήθα με να μην ξεχνώ ποτέ, ότι, είμαι μια αμαρτωλή και «με τη χάρη του Θεού είμαι ό, τι είμαι.» Το καύχημά μου είναι μόνο ο **Σταυρός**.

18 Ιουλίου

«Η ΓΝΩΣΗ φουσκώνει τον άνθρωπο προς υπερηφάνεια, ενώ η ΑΓΑΠΗ οικοδομεί.» (1Κορινθ.8:1)

Ξέρουμε ότι για να ελευθερωθεί ο άνθρωπος από την πλάνη η **Γνώση** είναι αναγκαία. **«Θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»** είπε ο Χριστός. Και κάλεσε του πιστούς να **μείνουν στο λόγο και στην αγάπη Του**, αν ήθελαν να είναι αληθινοί μαθητές Του. Σε αυτή τη βάση η **ΓΝΩΣΗ** είναι πολύτιμη, γιατί μας συνδέει με το σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό. Το Άγιο Πνεύμα μας χορηγεί την αγάπη του Χριστού που **οικοδομεί** τις ψυχές. Φέρνει σωτηρία, αγιασμό, απελευθέρωση, καρπό για τη δόξα του Θεού.

Μια στείρα όμως ΓΝΩΣΗ, χωρίς σπλάχνα για τον πλησίον, φουσκώνει τον άνθρωπο με **υπέρμετρη έπαρση**. Οι Φαρισαίοι είχαν ΓΝΩΣΗ του Νόμου του Θεού, δεν είχαν όμως ΑΓΑΠΗ. Ήταν κούφιοι.

Μια απ' τις αιτίες που η Εύα έφαγε από το απαγορευμένο δέντρο ήταν γιατί: **«ήταν επιθυμητό στο να δίνει γνώση.»** Έτρεφε το «Εγώ».

Ο σοφός Εκκλησιαστής συμβουλεύει το γιο του: **«Επιπλέον, μάθε, γιε μου, ότι το να κάνει κάποιος πολλά βιβλία δεν έχει τέλος.»** Αυτό που αξίζει, του λέει, είναι: **«Να φοβάσαι το Θεό, και να τηρείς τις εντολές του... Επειδή, ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο, και κάθε κρυφό πράγμα, είτε αγαθό είτε πονηρό.»**(Εκκλ.12:12-14)

Αλήθεια τι είδους ΓΝΩΣΗ έχουμε; Πολλοί τσακώνονται για διάφορα επουσιώδη ζητήματα. Θυμάμαι μια φορά, τόσο πολύ πιέστηκα σε μια αντιπαράθεση, που η πίεσή μου ανέβηκε επικίνδυνα. Έκτοτε, ποτέ δεν προσπαθώ να πείσω ότι ΕΓΩ έχω δίκιο. Δε βγαίνει τίποτα.

Αγαπητή ψυχή, μάθε πρώτα να αντλεις ΑΓΑΠΗ από την πηγή της αγάπης, το Θεό, και μετά θα μπορείς με θεία σοφία να μοιράζεσαι με άλλους αυτά που γνωρίζεις εμπειρικά. Έτσι θα βοηθήσεις τις ψυχές.

Κύριε,

Σε παρακαλώ να μη φανατίζομαι για επουσιώδη πράγματα με τις γνώσεις που έχω απ' το λόγο Σου. Αλλά μάθε με να αγαπώ σωστά. Να σκύβω, να συμπάσχω, να μοιράζομαι ταπεινά με άλλους ό, τι έχω.

19 Ιουλίου

«Αν γνωρίζω όλα τα μυστήρια και όλη τη γνώση... αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι τίποτε.» (1Κορινθ.13:2)

Όση **γνώση** κι αν έχεις, αγαπητή ψυχή, αν δεν έχεις **ΑΓΑΠΗ**, για το Θεό και για τον πλησίον, δεν αξίζεις τίποτε. Έτσι λέει ο λόγος Του.

Πρέπει πάντα να θυμόμαστε τις εκδηλώσεις της αληθινής **ΑΓΑΠΗΣ**, για να μην απατάμε τον εαυτό μας, με τη φαινομενική μας καλοσύνη, θεοσέβεια και αγαθοεργίες. Ο λόγος του Θεού μάς λέει ποιες είναι αυτές οι εκδηλώσεις, ας τις μελετάμε **κάθε μέρα**:

*« Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί· δεν φθονεί· δεν αυθαδιάζει, δεν υπερηφανεύεται, δεν φέρεται με απρέπεια, **δεν ζητάει τα δικά της**, δεν εξάπτεται, δεν συλλογίζεται το κακό· δεν χαίρεται στην αδικία, συχαίρει όμως στην αλήθεια. Όλα τα ανέχεται, όλα τα πιστεύει, όλα τα ελπίζει, όλα τα υπομένει.»* (1Κορινθ.13:4-7)

Η **Αγάπη** είναι η κορωνίδα των θείων αρετών. Η αγάπη της ανθρώπινης φύσης είναι συμφεροντολογική. Τρέφει την αμαρτωλή μας φύση. Αυτό γίνεται με τους ερωτευμένους. Ενώ πεθαίνει ο ένας για τον άλλο, μπορεί από μια μικρή αφορμή να καταλήξει σε χωρισμό ή και σε έγκλημα. Όταν ήμουν νέα, έσπαζα το κεφάλι μου πώς γινόταν αυτό; Τώρα δεν απορώ. Μόνο ο **αναγεννημένος** από το Άγιο Πνεύμα μπορεί να αγαπάει αληθινά. Ο σύζυγός μου έλεγε: «Τι περιμένεις από τον κόρακα; Μόνο «κρα» ξέρει να κάνει.»

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις αυτή την **αληθινή Αγάπη**; Την εκφράζεις στην πρακτική σου ζωή; Κάποιος προσπαθούσε να κάνει ό, τι μπορούσε για να μη διαλύσει ο γάμος του. Όμως είχε τόσο πολύ πληγώσει τη γυναίκα του που δεν τον εμπιστευόταν. Όσπου κατάλαβε τι σημαίνει πραγματική **Αγάπη**. Ζήτησε συγγνώμη από τη γυναίκα του, και τελικά την κέρδισε.

Κύριε,

*Τώρα δεν ψάχνω πια να βρω **αγάπη** από τους ανθρώπους. Ξέρω ότι δεν την έχουν. Μόνο Εσύ μ' αγαπάς αληθινά. Τη δείχνεις στο **Σταυρό!***

20 Ιουλίου

«Τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω καθώς και γνωρίστηκα.» (1Κορινθ.13:12-13)

Λέγεται ότι ο **άγιος Αυγουστίνος**, μια μέρα, βυθισμένος σε σκέψεις, περπατούσε στην παραλία, όπου είδε ένα αγοράκι να γεμίζει μια λακκούβα φέρνοντας νερό απ' τη θάλασσα.

—Τι κάνεις; τον ρώτησε ο Αυγουστίνος.

—Θέλω να βάλω τη θάλασσα στη λακκούβα μου.

Ο άγιος Αυγουστίνος ξαφνικά φωτίστηκε. Αυτό προσπαθούσε να κάνει και ο ίδιος. Να μεταφέρει το Θεό στο μικρό του μυαλό. Προσπαθούσε να καταλάβει πώς ο Χριστός, όντας Θεός, έγινε άνθρωπος.

«Τώρα γνωρίζω κατά μέρος», λέει ο Απ. Παύλος. Μην προσπαθούμε, σαν το παιδάκι, να κατανοήσουμε τον Άπειρο με το πεπερασμένο μας μυαλό. Θα πελαγώσουμε. Μην ξεχνάμε ότι **«τα κρυμμένα πράγματα ανήκουν στον Κύριο το Θεό μας· τα αποκαλυμμένα, όμως, σε μας.»** (Δευτ.29:29)

Ας αρκεστούμε σε ό, τι μας έχει φανερώσει ο Θεός μέσα στο λόγο Του, την Αγία Γραφή. Αυτός μας έχει βάλει τη δική Του γέφυρα, να μπορούμε να Τον πλησιάζουμε και να Τον γνωρίζουμε. **Η Γέφυρα αυτή είναι ο Ιησούς Χριστός. Το λυτρωτικό Του έργο στο Σταυρό.**

«Κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού» είπε ο Χριστός. Μέσω αυτής της Γέφυρας ο άνθρωπος καλείται να συμφιλιωθεί με το Θεό. Να γίνει παιδί Του. Να αναγεννηθεί με το Άγιο Πνεύμα. Ω! Τι Χάρη!! **«Ωστε, τώρα, μένει πίστη, ελπίδα, αγάπη.»**

Αγαπητή ψυχή, εμπιστεύσου ολόψυχα το Χριστό. Γιατί Αυτός σε αγαπάει και μέσα Του **«είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης.»** (Κολ.2:3)

Κύριε,

Μου είναι υπέρ αρκετά αυτά που μου αποκαλύπτεις στο λόγο Σου. Τώρα με καλείς με τη χάρη Σου να εφαρμόζω αυτά που με διδάσκεις.

21 Ιουλίου

«Ζήτησέ μου τι να σου δώσω.»(2Χρον.1:7-12)

Μια μέρα, λέει ένας μύθος, τρεις γέροντες ήρθαν να επισκεφθούν ένα σπίτι. Ο ένας αντιπροσώπευε τον **Πλούτο**, ο άλλος την **Ευτυχία** και ο άλλος την **Αγάπη**. Η οικογένεια έπρεπε να διαλέξει με ποιον ήθελαν να συνφάγουν. Ο πατέρας πρότεινε τον Πλούτο, η μητέρα την Ευτυχία, αλλά η κόρη προτίμησε την **Αγάπη**. Όταν λοιπόν κάλεσαν την **Αγάπη**, από πίσω της ακολούθησαν και οι δύο άλλοι. Στην απορία τους, απάντησαν: «Αν καλούσατε τον **Πλούτο**, θα ερχόταν μόνος του, το ίδιο αν καλούσατε την **Ευτυχία**. Όταν όμως καλούνε την **Αγάπη**, όπου πάει αυτή κι εμείς την ακολουθούμε.

Όταν ο Σολομών έγινε βασιλιάς, ο Κύριος του φάνηκε κατά τη διάρκεια της νύχτας· και του είπε: **«Ζήτησέ μου τι να σου δώσω.»** Τι νομίζετε ζήτησε; **Χρήματα; Δόξα;** Τίποτα απ' αυτά. Του ζήτησε **«σοφία και σύνεση»**. Και ο Θεός του είπε: *Επειδή... ζήτησες σοφία και σύνεση, για να κρίνεις τον λαό μου... η σοφία και η σύνεση δίνεται σε σένα· θα σου δώσω και πλούτη, και αγαθά, και δόξα.»*

Αυτό πρέπει και ο καθένας μας να ζητάει: Κύριε, «Δώσε μου σε παρακαλώ **νοήμονα καρδιά**, για να διακρίνω **ανάμεσα στο καλό και στο κακό.**» Πρέπει όμως συγχρόνως να μελετάς το λόγο Του, να πιστεύεις στο Χριστό, να Του παραχωρήσεις την καρδιά σου, να εκτελείς τις εντολές Του, **κάθε μέρα**. Τότε, όταν ο Σατανάς προσπαθήσει να διαλύσει την οικογένειά σου ή να σε βλάψει, εσύ θα ξέρεις πώς να διακρίνεις το καταστροφικό σχέδιο του Εχθρού και να αντισταθείς στο Όνομα του Χριστού.

Αγαπητή ψυχή, ο Θεός σου υπόσχεται: Αν ζητήσεις **«πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του»**, τότε, όλα τα άλλα που έχεις ανάγκη στη ζωή θα σου τα δώσει. (Ματθ.6:33)

Κύριε,

*Τι μεγάλο μυστικό είναι αυτό για μια πετυχημένη ζωή, όπως εσύ την εννοείς; Βοήθησέ με σήμερα να προτάξω πρώτα το **θέλημά Σου** και μετά να Σε εμπιστευόμαι ότι Εσύ θα φροντίσεις για όλα τα άλλα.*

22 Ιουλίου

«Αυτός που κρύβει τις αμαρτίες του, δεν θα ευοδωθεί· αλλά αυτός που τις εξομολογείται και τις εγκαταλείπει, θα ελεηθεί.» (Παρ.28:13)

Κάποτε δύο αδέρφια περπατούσαν σ' έναν έρημο κάμπο. Ο ένας είχε έρθει από την Αυστραλία με σκοπό να μείνει για πάντα στην Ελλάδα. Ο αδελφός του, που στόχευε να τον κληρονομήσει, τον σκότωσε και τον έθαψε. Έτσι χάθηκαν τα ίχνη του.

Μια μέρα ένας γεωπόνος καθώς περνούσε απ' αυτόν τον κάμπο είδε ένα παράξενο **λουλούδι**. Περίεργος έσκαψε και τι να δει, ένα πτώμα. Τι είχε συμβεί; Ο νεκρός είχε έναν βολβό στη τσέπη του από την Αυστραλία. Αυτός φύτρωσε και

πρόδωσε το έγκλημα. Ο Χριστός είπε: **«Δεν είναι τίποτε σκεπασμένο, που δεν θα ξεσκεπαστεί· και κρυφό, που δεν θα γίνει γνωστό.»**

Ο βασιλιάς Δαβίδ είχε κουκουλώσει την αμαρτία του για περίπου ένα χρόνο. Όμως ο Θεός τον ξεσκέπασε, παρ' όλο που ήταν άνθρωπος κατά την καρδιά Του. Του είπε: **«Εσύ έπραξες κρυφά· εγώ, όμως, θα κάνω αυτό το πράγμα μπροστά από ολόκληρο τον Ισραήλ.»** (2Σαμ.12:12) Ευτυχώς ο Δαβίδ αμέσως μετανόησε και ζήτησε το έλεος του Θεού, αν και θέρισε τις τραγικές συνέπειες. Από τότε ζητούσε: **«Καθάρισέ με από τα κρυφά μου αμαρτήματα.»** (Ψαλ.19:12)

Από τη πρώτη κιόλας ώρα που ο άνθρωπος αμάρτησε, ο Θεός τον κάλεσε να **μεταنيώσει** για να τον αποκαταστήσει, αυτός όμως αντί να εξομολογηθεί σκέπασε την παράβασή του και την έκρυψε. (Ιώβ31:32)

Αγαπητή ψυχή, ο Χριστός σταυρώθηκε για τις αμαρτίες σου. Είναι έτοιμος να σε συγχωρήσει **αν ομολογήσεις την αμαρτία** σου και την παρατήσεις. Να θυμάσαι, **«το αίμα τού Ιησού Χριστού, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία όταν περπατάμε στο φως.»** (1Ιωάν.1:7)

Κύριε,

Είναι ανοησία να κρύβω ή να κουκουλώνω την αμαρτία μου! Εξάλλου όταν θα ξανάρθεις θα φέρεις στο φως όλα τα κρυφά.

23 Ιουλίου

«Να είστε βέβαιοι ότι η αμαρτία σας θα σας βρει.» (Αριθ.32:23)

Σήμερα θα δούμε πώς ο Θεός ξεσκέπασε την **κρυφή αμαρτία** των αδελφών του Ιωσήφ. Είχαν περάσει κοντά 20 χρόνια. Νόμιζαν ότι η εγκληματική τους προδοσία είχε παραγραφεί. Ξαφνικά όμως βρέθηκαν εγκλωβισμένοι μπροστά στον άρχοντα της Αιγύπτου, που έδενε και έλυνε κατά την αρέσκειά του. Μέσα στην πίεσή τους ομολόγησαν: *«Αληθινά είμαστε ένοχοι για τον αδελφό μας... γι' αυτό, ήρθε*

επάνω μας αυτή η θλίψη.» (Γέν.42:21) Μάλιστα αναγκάστηκαν να αναγνωρίσουν την αμαρτία τους και στον ίδιο τον άρχοντα: *«Πώς να δικαιωθούμε; Ο Θεός βρήκε την αδικία των δούλων σου.»*

Μετά απ' αυτή την εξομολόγηση, η τετ α τετ συζήτηση με τον Άρχοντα της Αιγύπτου μετατράπηκε σε μια δραματική αποκάλυψη: *«Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίο πουλήσατε στην Αίγυπτο.»* Βουβάθηκαν κυριολεκτικά!! Ευτυχώς τους είχε συγχωρήσει. Έπρεπε όμως να **ομολογήσουν** την αμαρτία τους. Να μην ξεχνάμε ποτέ, ότι μόνο όταν **φανερώνουμε** την αμαρτία μας και **μετανοούμε**, το **Αίμα του Χριστού** μάς καθαρίζει και τακτοποιείται η σχέση μας με το Θεό.

Κάποτε μια ηλικιωμένη κυρία ομολόγησε σ' έναν αρχιμανδρίτη ότι είχε κάνει 7 εκτρώσεις και ρωτούσε απεγνωσμένα τι να κάνει. «Μετά από τόσα χρόνια;» τη ρώτησε με απορία. «Έχουν παραγραφεί αυτές». Οι αμαρτίες ποτέ δεν παραγράφονται, λέει ο Θεός. Σβήνουν μόνο με το **Αίμα του Χριστού** όταν μετανιώσει η ψυχή και τις καταδικάσει.

Αγαπητή ψυχή, ο μισθός της αμαρτίας είναι αιώνια καταδίκη. Μην φυλάς στον κόρφο σου την **κρυφή σου αμαρτία**. Είναι φίδι, θα σε δαγκώσει. Μια μέρα **εξάπαντος** θα σε βρει αν δεν την εξομολογηθείς.

Κύριε,

*Αν υπάρχει κάποια **κρυφή αμαρτία** στην καρδιά μου, φανέρωσέ μου την τώρα που μπορώ να απαλλαγώ με την εξομολόγηση και την πίστη.*

Κάθε μέρα τα ΜΜΕ διηγούνται διάφορα γεγονότα, ιδιαίτερα, εγκλήματα, ληστείες, βιασμοί και άλλα πολλά, θαμμένα στο σκοτάδι, που τελικά ξεσκεπάζονται.

Τελευταία απέκαλυψαν το έγκλημα της μικρής Μαρίας 7 χρόνων. Είχε απαχθεί και στραγγαλιστεί πριν 50 χρόνια.

Ο εγκληματίας είχε καταφέρει να θεωρείται αμέτοχος. Είχε αλλάξει το όνομά του, είχε καταταγεί στην Αστυνομία. Τελικά όμως ο Θεός τον ξεσκέπασε με θαυμαστό τρόπο. Μια πρώην φίλη του βρήκε το εισιτήριό του με ημερομηνία που η μικρή είχε εξαφανιστεί.

Όταν ήρθε στο φως ο **ένοχος**, στον τάφο της μικρής Μαρίας έγραψαν: «**Δικαιοσύνη**». Ο αδελφός της είπε: «Ενιωθα το Θεό δίπλα μου».

Είναι έμφυτο στον άνθρωπο να παρακολουθεί με κομμένη την ανάσα τις εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα στα δικαστήρια, για τέτοια στυγερά εγκλήματα. Μάλιστα όλοι απαιτούμε να αποδοθεί **δικαιοσύνη** στον **ένοχο**. Όλοι γινόμαστε δικαστές. Αγανακτούμε όταν ο Δικαστής αθρώνει τον κατηγορούμενο. Και ικανοποιούμαστε όταν αποδίδεται η **δικαία τιμωρία** στον ένοχο.

Μην ξεχνάμε όμως κι αν εδώ η αμαρτία κουκουλωθεί, ο Θεός έχει ορίσει **ΜΙΑ ΜΕΡΑ** που θα **κρίνει ζώντας και νεκρούς**. Εκεί δε θα μπορεί κανείς να κρύψει την αμαρτία του.

Στην Αποκάλυψη διαβάζουμε ότι ακόμα και οι ψυχές που σφαγιαστήκαν εξαιτίας της πίστης τους στο Χριστό, κρίζουν με δυνατή φωνή στο Θεό: «Μέχρι τότε, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από τους κατοίκους πάνω στη γη;» Είναι συγκλονιστικό!

Η **Ημέρα της Κρίσης** είναι αναπόφευκτη. Είναι αποφασισμένη. (Εβρ.9:27) Εκείνη την Ημέρα δε θα κριθούν μόνο οι εγκληματίες, οι ψεύτες, οι πόρνοι, οι κλέφτες, αλλά και κάθε ένας που περιφρόνησε το Θεό. Που δεν μετανόησε, δε δέχτηκε το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριό του.

Αγαπητή ψυχή, αν κρύβεις κάποια αμαρτία τώρα ομολόγησέ την μπροστά στο Θεό και στους ανθρώπους.....

24 Ιουλίου

«Όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια.» (Ιωάν.16:13)

Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ είναι ιστορική ημέρα κατά την οποία το Άγιο Πνεύμα ήρθε στη γη πενήντα μέρες μετά την Ανάσταση του Χριστού. Διαβάζουμε: *«Ξαφνικά έγινε ήχος από τον ουρανό, σαν άνεμος που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου ήσαν καθισμένοι... Και έγιναν όλοι πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες, όπως το Πνεύμα έδινε.» (Πράξ.2:2-4)*

Ήταν η εκπλήρωση της υπόσχεσης του Χριστού στους μαθητές Του: *«Τους παρήγγειλε να μη απομακρυνθούν από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα, που ακούσατε, τους είπε, απόμένα... ο Ιωάννης βάπτισε με νερό, εσείς όμως θα βαπτιστείτε με Άγιο Πνεύμα.» (Πράξ.1:4-5)* Χρειάζεται να διευκρινιστεί ότι οι «ξένες γλώσσες» ήταν γλώσσες που μιλούσαν εκείνη την εποχή. Όπως είναι σήμερα τα Αγγλικά, τα Γαλλικά, τα Γερμανικά.

Η ημέρα που το Άγιο Πνεύμα ήρθε, συνέπεσε να είναι μέρα εορτής των Ιουδαίων. Έτσι βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ πλήθος κόσμου από άλλα μέρη, όπως: *«Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίτες... Ρωμαίοι και Ιουδαίοι και προσήλυτοι, Κρητικοί και Άραβες.» Όλοι αυτοί άκουγαν στις γλώσσες τους τα μεγαλεία τού Θεού. (Πράξ.2:10)* Και κάτι άλλο: Όταν λέει «Βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα», εννοεί την πληρότητα με το Άγιο Πνεύμα. Από τότε, κάθε ψυχή που ενσυνείδητα μετανοεί και πιστεύει στο Χριστό σα Σωτήρα και Κύριό της αναγεννιέται, που σημαίνει ότι γίνεται ένα νέο πνευματικό δημιούργημα μέσω του Αγίου Πνεύματος. Με άλλα λόγια, **βαπτίζεται με το Άγιο Πνεύμα. Γεμίζει με το Άγιο Πνεύμα**, εφ' όσον αφιερώνεται ενσυνείδητα και ολόψυχα στον Κύριο με πίστη.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που το θαύμα της αναγέννησης το κάνει το Άγιο Πνεύμα. Δεν γίνεται με ανθρώπινη προσπάθεια αλλά με την ταπεινή αποδοχή της Χάρης του Θεού στη βάση της λυτρωτικής Σου θυσίας.

25 Ιουλίου

«Όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού.» (Ρωμ.8:14)

Κάποιος χριστιανός παρομοίαζε τον κακό και τον καλό άνθρωπο μέσα του με ένα **μαύρο** και με ένα **άσπρο σκυλάκι** που καυγάδιζαν, και ότι νικούσε αυτό, που το τάιζε πιο πολύ.

Κανονικά ο λόγος του Θεού παραγγέλλει στους πιστούς να νεκρώνουν τον κακό άνθρωπο. **«Νεκρώσετε τα μέλη σας που είναι επάνω στη γη: Πορνεία, ακαθαρσία, πάθος, κακή επιθυμία, και την πλεονεξία, που είναι ειδωλολατρία.»** (Κολ.3:5) Γιατί, λέει: **«αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, πρόκειται να πεθάνετε, αν, όμως, διαμέσου τού Πνεύματος, θανατώνετε τις πράξεις τού σώματος, θα ζήσετε.»** (Ρωμ.8:13)

Και προσθέτει: **«Όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού.»** (Ρωμ.8:14) Πόσο σοβαρό!

Ο Κύριος μέσω του αποστόλου Παύλου μάς εξηγεί λεπτομερώς πώς μπορούμε **να διοικούμαστε από το Πνεύμα του Θεού**. Μας φανερώνει ο ίδιος ποια είναι η δική του στάση: **«Μαζί με τον Χριστό έχω σταυρωθεί· ζω όχι πλέον εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα σε μένα.»** (Γαλ.2:20). **«Δαμάζω το σώμα μου και το δουλαγωγώ, μήπως, ενώ κήρυξα σε άλλους, εγώ γίνω αδόκιμος.»** (1Κορινθ.9:27).

Δεν εφησυχάζει στη θεωρία ότι ο παλιός του άνθρωπος έχει πεθάνει. Ξέρει ότι το σώμα του ρέπει προς το κακό, γι' αυτό λέει ότι το δαμάζει και το μεταχειρίζεται σα δούλο. Δεν το αφήνει να κάνει το αφεντικό. Δεν του κάνει τα χατίρια. Πολλοί ρωτάνε: Είναι κακό να καπνίζεις; Να κοιτάζεις επί ώρες την τηλεόραση; Να χορεύεις; κτλ. Ο λόγος του Θεού απαντάει: **«Όλα είναι στην εξουσία μου, αλλά εγώ δεν θα εξουσιαστώ από τίποτε.»** (1Κορινθ.5:12) Και, **«είτε τρώτε είτε πίνετε είτε κάνετε κάτι, [τα] πάντα να [τα] κάνετε προς δόξα τού Θεού.»**

Κύριε,

Σε παρακαλώ αυτές τις αλήθειες να μου θυμίζεις **κάθε μέρα**. Μόνο έτσι μπορώ να ζω την άγια και νικηφόρα ζωή που Εσύ μου χαρίζεις.

26 Ιουλίου

«Ο καρπός του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια.» (Γαλ.5:22)

Με πολλή σοφία και αγάπη νουθετεί ο απ. Παύλος τους πιστούς της Κορίνθου, ώστε να **υγαιίνουν** στην **πίστη**. Τους λέει: **«Κανένας να μην εξαπατάει τον εαυτό του»**. Που σημαίνει ότι υπάρχει ο κίνδυνος να εξαπατηθεί ο χριστιανός. **«Δεν ξέρετε ότι οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού; Μη πλανιέστε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε κίμαιδοι ούτε αρσενοκοίτες, ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κακολόγοι ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού.»** (1Κορινθ. 6:9-10)

Με τον ίδιο τρόπο αγωνίζεται ο δούλος του Θεού να βοηθήσει και τους πιστούς της Γαλατίας, που είχαν ξεπέσει από τη Χάρη. Εξηγεί και σ' αυτούς ποια είναι τα **έργα της σάρκας**: **«Μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρία, φαρμακεία, έχθρες, φιλονικίες, ζηλοτυπίες, θυμοί, διαπληκτισμοί, διχοστασίες, αιρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθες, γλεντοκόπια, και τα παρόμοια μ' αυτά... αυτοί που τα πράττουν αυτά βασιλεία Θεού δεν θα κληρονομήσουν.»** (Γαλ.5:19-21)

Συγχρόνως όμως τους λέει ποιος είναι και ο **Καρπός του Πνεύματος**.

Έτσι έχουμε άπλετο φως για να μπορούμε να διακρίνουμε αν ζούμε σύμφωνα με τα **έργα της σάρκας** ή σύμφωνα με τον **Καρπό του Πνεύματος**. Όταν, π.χ. **καυγαδίζουμε**, σίγουρα ζούμε σαρκικά. Όταν όμως ταπεινά υπηρετούμε τον Κύριο και αλλήλους, τότε ζούμε πνευματικά. Προσοχή, δε θα αποκλειστούν απ' τη Βασιλεία του Θεού μόνο οι μοιχοί και οι κίμαιδοι, αλλά κι αυτοί που θυμώνουν, γλεντοκοπούν, ζουν κοσμικά και προκαλούν διχοστασίες.

Αγαπητοί, ας αγαπάμε την **αλήθεια**. Ας ζητάμε πνεύμα διάκρισης. Γιατί ο Σατανάς κάνει «πλύση εγκεφάλου» και ισοπεδώνει όλα. Ο στόχος του όμως είναι να «κλέψει, να σκοτώσει να καταστρέψει».

Κύριε,

Βοήθα με να διακρίνω τι είδους είναι τα έργα μου για να μην πλανηθώ. Το Άγιο Πνεύμα ας με οδηγεί εις όλη την αλήθεια.

27 Ιουλίου

«Μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε.» (Εφ.4:30)

Είναι δυνατόν ο πιστός να λυπεί το Άγιο Πνεύμα; Η προτροπή αυτή του απ. Παύλου απευθύνεται στους πιστούς. Κι αυτό μας βεβαιώνει ότι, ναι, είναι δυνατό. Πώς όμως Τον λυπούμε; Η απάντηση μιας νέας χριστιανής ήταν: **«Όταν δεν ακούμε αυτά που μας λέει ο Θεός.»** Σωστά. Το Άγιο Πνεύμα μάς μεταδίδει τα λόγια του Θεού με σκοπό να τα **υπακούμε**. Όταν όμως δε δίνουμε σημασία σ' αυτά που μας λέει, ασφαλώς Τον λυπούμε. Όταν μας ελέγχει, για παράδειγμα, μέσω του λόγου του Θεού, για κάποια μας αμαρτία, τι κάνουμε; Έχουμε καταλάβει πόσο σοβαρό είναι το **έργο του Αγίου Πνεύματος**;

Ο απ. Πέτρος μαρτυρεί, ότι ο Θεός **έδωσε το Άγιο Πνεύμα σε όσους πειθαρχούν στο Θεό.** (Πράξ.5:32). Διαβάζουμε τα βαρυσήμαντα λόγια του Αγίου Πνεύματος: **«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας.»** (Εβρ.3:7-8)

Αγαπητοί, είναι πάρα πολύ σοβαρό, όταν **λυπούμε το Άγιο Πνεύμα**. Η καρδιά σκληρύνεται και, αν συνεχίσει, παίρνει το δρόμο της αποστασίας. Ξέρουμε τι έπαθε ο λαός Ισραήλ, με την ανυπακοή του στην έρημο. Γι' αυτό λέει και σε μας: **«Προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχει σε κανέναν από σας πονηρή καρδιά απιστίας, ώστε κάποιος να αποστατήσει από το ζωντανό Θεό· αλλά, προτρέπετε ο ένας τον άλλον κάθε μία ημέρα ξεχωριστά, ενόσω ονομάζεται το «σήμερα»· για να μη σκληρυνθεί κάποιος από σας από την απάτη της αμαρτίας· επειδή, μέτοχοι γίναμε του Χριστού, αν μέχρι τέλους κρατήσουμε βέβαιη την αρχή της πεποίθησης.»** (Εβρ.3:12-14)

Στις 5 Εκκλησίες, στο βιβλίο της Αποκάλυψης, ο Κύριος στέλνει μήνυμα να **μετανοήσουν**. Και κάθε φορά τελειώνει λέγοντας: **«Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.»** (Αποκ.2:11)

Κύριε,

Βοήθα με να είμαι προσηλωμένη σε Σένα, για να υπακούω τις εντολές Σου και να διοικούμαι από το Πνεύμα το Άγιο του Θεού.

28 Ιουλίου

«Μη δίνετε τόπο στον διάβολο.» (Εφ.4:27)

Ο λόγος του Θεού προτρέπει στους πιστούς όχι μόνο **να μη λυπούν το Άγιο Πνεύμα** αλλά και να **μη δίνουν τόπο στο Διάβολο**. (Εφ.4:27)

Πολλοί είναι οι πιστοί που λένε: «Εγώ δε έχω καμιά δουλειά με το Σατανά.» Άλλοι λένε: «Ο Χριστός πολεμάει στη θέση μου ενάντια στο Σατανά.» Άλλοι λένε για τους πειρασμούς του Χριστού ότι ήταν «κακές σκέψεις» υποκειμενικές. Τι λέει όμως ο απ. Παύλος: «**Δεν αγνοούμε τα διανοήματά του.**» (2Κορινθ.2:11) Και ότι η πάλη μας είναι ενάντια στις αρχές, στις εξουσίες, στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου του αιώνα, στα πνεύματα της πονηρίας. Γι' αυτό καλεί τον κάθε πιστό να ντυθεί τον πανοπλία του Θεού και να του αντισταθεί. (Εφ.6:11)

Ο Σατανάς έχει άπειρα **τεχνάσματα**. Ο πιστός πρέπει να μάθει πώς να τα **διακρίνει**, αλλιώς θα ξεγελαστεί. Θυμάστε πώς ο Κύριος διέκρινε το Διάβολο πίσω από τα λόγια του Πέτρου; Και τι του είπε; **«Πήγαινε πίσω μου, σατανά.»** (Μάρκ.8:33)

Στο βιβλίο του **«Το Ταξίδι του Χριστιανού»** ο Βουνιάνος περιγράφει αλληγορικά, πώς ο Χριστιανός, αιχμαλωτίστηκε από τον **Γίγαντα της Απελπισίας** και λίγο ακόμα θα έβαζε τέλος στη ζωή του. Άλλη φορά, παγιδεύτηκε, γιατί, αντί να ακολουθήσει τις οδηγίες του Χάρτη - την **Αγία Γραφή** - άκουσε έναν ψευδή οδηγό, που, με εμφάνιση φωτεινού αγγέλου, του έδειξε έναν πιο σύντομο δρόμο προς τον Ουρανό.

Γι' αυτό ο Κύριος μας καλεί: **«Αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από σας.»** (1ακ.4:7) Εξάλλου η πνευματική απραξία και αδράνεια, είναι **τόπος στο Διάβολο**.

Στην παραβολή των ζιζανίων, την ώρα που οι δούλοι **κοιμόνταν** ήρθε ο Εχθρός και έσπειρε τα **ζιζάνια** ανάμεσα στον καλό σπόρο.

Αγαπητή ψυχή, μάθε ότι μπορεί να **ακυρώσεις κάθε τόπο** που τυχόν έχεις δώσει στο Διάβολο ακόμα και σε ώρες που δεν αγρυπνούσες.

Κύριε,

Αν κάπου ύπουλα έχει πάρει τόπο ο Σατανάς στη ζωή μου, ζητώ να μου το δείξεις για να τον διώξω, στο Όνομά Σου.

29 Ιουλίου

«Ντυθείτε τον καινούριο άνθρωπο.» (Εφ.4:24)

Πόσο αξιοπρόσεκτες είναι οι **προτροπές** που απευθύνει το **Άγιο Πνεύμα** στους πιστούς! Πρώτα τους καλεί: **«Αποβάλετε από πάνω σας τον παλιό άνθρωπο.»** Και μετά: **«Ντυθείτε τον καινούριο άνθρωπο.»** Και τους εξηγεί πώς γίνεται αυτό στην πρακτική ζωή: **«Απορρίψετε το ψέμα, μιλάτε αλήθεια κάθε ένας με τον πλησίον του. Αυτός που κλέβει, ας μη κλέβει πλέον, αλλά μάλλον ας κοπιάζει δουλεύοντας. Κανένας σάπιος λόγος ας μη βγαίνει από το στόμα σας, αλλά όποιος είναι καλός για οικοδομή. Κάθε πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία, ας αφαιρεθεί από σας με κάθε κακία· γίνεστε ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού.»** (Εφ.4:22-32)

Σήμερα, πάρα πολλοί χριστιανοί, ζουν όπως αρέσει στον εαυτό τους. «Τώρα», λένε, «δεν ζούμε κάτω από το **Νόμο**, που απαγορεύει το ένα και το άλλο, αλλά ζούμε κάτω από τη **Χάρη**, χωρίς περιορισμούς. Ξεχνάνε ότι **«χωρίς αγιασμό κανείς δε θα δει τον Κύριο»**. (Εβρ.12:14) Σ' ένα κήρυγμά του ο Απόστολος Προυσαεύς λέει: **«Χάρη** δε σημαίνει να ζούμε **μια αχαλίνωτη ζωή**». Και αναφέρει ότι η **Χάρη** μας διδάσκει από τη μια να **αρνηθούμε τον κοσμικό τρόπο ζωής** και από την άλλη να ζούμε **μια άγια, δίκαιη και θεάρεστη ζωή** και να περιμένουμε τον **Ερχομό του Χριστού**. (Τίτ.2:11). Με άλλα λόγια, να ζούμε μια ζωή **τελείως παραχωρημένη** στο Χριστό για να κάνουμε τις άγιες εντολές Του. **Νεκροί ως προς τον κόσμο και ζωντανόι ως προς το Θεό.**

Αγαπητό παιδί του Θεού, τώρα, που ο Χριστός ζει στην καρδιά σου, το κίνητρο των έργων σου πρέπει να είναι μόνο η **δόξα του Θεού**: **«Είτε, τρώτε, είτε πίνετε, είτε κάνετε κάτι, όλα τα κάνετε για τη δόξα του Θεού.»**(1Κορινθ.10:31) Αυτός είναι εξάλλου ο σκοπός της ζωής. **Κύριε,**

Βοήθα με, ώστε να ζω πάντα ενωμένη μαζί Σου. Στην πρακτική ζωή, να είμαι ντυμένη Εσένα. Να αποβάλω όλα τα ακάθαρτα έργα.

30 Ιουλίου

«Το τι να προσευχηθούμε, καθώς πρέπει, δεν ξέρουμε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα ικετεύει για χάρη μας.» (Ρωμ.8:26)

Δεν σου έχει συμβεί πολλές φορές στην ώρα της προσευχής να μην ξέρεις ακριβώς τι να πεις στο Θεό; Πάρε θάρρος, αγαπητή ψυχή, γιατί το **Άγιο Πνεύμα «ικετεύει για χάρη μας»**. Δεν είναι ανάγκη λοιπόν να πιεζόμαστε. Καλύτερα, σιωπηλά να εμπιστευθούμε τον εαυτό μας στον Κύριο, όπως είμαστε, ξέροντας ότι **στην αδυναμία μας έρχεται βοηθός το Άγιο Πνεύμα**. **«Κι αυτός που ερευνά τις καρδιές ξέρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι ικετεύει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού για χάρη των άγιων.»** (Ρωμ.8:27).

Βλέπουμε, ξανά και ξανά, πόσο σπουδαίο είναι **το έργο του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του πιστού**. Γι' αυτό, όχι μόνο δεν πρέπει να Τον λυπούμε, αλλά να προσέχουμε και **να μην Τον σβήνουμε**. (1Θεσ.5:19) Αν, για παράδειγμα, έχω την εσωτερική ώθηση να ομολογήσω το Χριστό, ή να πω πώς έδωσε λύση σε κάποια δυσκολία μου, να μην οπισθοχωρώ. Να μην λέω: «Δεν μπορώ», «ντρέπομαι». Αλλά, πρώτα να σιγουρευτώ αν είναι πραγματικά η οδηγία του Αγίου Πνεύματος, και μετά να υπακούσω το Θεό.

Σ' ένα εστιατόριο, κάποιος πιστός, έλεγε, πως ο σερβιτόρος τού φαινόταν σε μαύρα χάλια. Σκέφτηκε να του μιλήσει. Όμως δεν έδωσε σημασία σ' αυτή την εσωτερική ώθηση. Έφυγε, αλλά συνέχιζε να είναι ανήσυχος. Τελικά επέστρεψε με την απόφαση να του μιλήσει. Είδε φασαρία στο εστιατόριο. Συγκλονίστηκε όταν έμαθε ότι αυτός ο σερβιτόρος είχε αυτοκτονήσει...

Και κάτι άλλο. Το Άγιο Πνεύμα **μεισιτεύει** για τους πιστούς, με τον όρο να μην επιτρέπουν η αμαρτία να πάρει τόπο μέσα τους. Αν όμως ζουν άτακτα, σ' αυτή την περίπτωση πρέπει πρώτα να **μετανιώσουν**, ώστε η σχέση τους με τον Κύριο να αποκατασταθεί.

Κύριε,

Χαίρω ότι ποτέ δεν με απελπίζεις, σε όποια κατάσταση κι αν βρίσκομαι, αλλά με καλείς να Σε εμπιστεύομαι και να Σε υπακούω.

31 Ιουλίου

«Θα έρθει η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης.» (2Πέτρ.3:10)

Τελευταία είχε διαδοθεί η είδηση ότι θα έρθει το **ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ** σε μια ορισμένη μέρα. Πολλοί είχαν πανικοβληθεί. Πόσο χάρηκαν που δεν πραγματοποιήθηκε!

Τι λέει όμως ο λόγος του Θεού σχετικά με το πιο σοβαρό αυτό θέμα; Λέει ότι, *«για την ημέρα εκείνη και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανών»* παρά μόνο ο Πατέρας Θεός.

Ακόμα μας περιγράφει τι θα λάβει χώρα: *«Οι ουρανοί θα παρέλθουν... και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν... σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούριους ουραμούς και καινούρια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.»*

Και προτρέπει: **«Επιμεληθείτε να βρεθείτε μπροστά του με ειρήνη, χωρίς κηλίδα και χωρίς ψεγάδι... Αυξάνεστε στη χάρη και στη γνώση τού Κυρίου μας και Σωτήρα.»**(2Πέτρ.3:14,18)

Με άλλα λόγια, καλεί τους πιστούς να είναι **έτοιμοι** να συναντήσουν τον Κύριο όταν θα έρθει να πάρει τους δικούς Του.

Ο **Δεύτερος Ερχομός του Χριστού** είναι η **ζωντανή ελπίδα** του πιστού. Ο άπιστος δεν έχει καμιά ελπίδα. Χθες μου είπε κάποιος απελπισμένος: *«Δε μας έχει μείνει τίποτα άλλο εκτός από το να καπνίζουμε και να πίνουμε.»*

Οι άσχημες συνθήκες της ζωής δεν απελίζουν τον πιστό. Έχει αναθέσει όλα τα προβλήματά του στο Θεό. Λέει: **«Ο ΘΕΟΣ είναι ... βοήθεια ετοιμότητα μέσα στις θλίψεις. Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μεταποτιστούν...»** (Ψαλ.46:1-5).

Αγαπητή Ψυχή, μην ξεχνάς ότι *«ευλογημένος (είναι) ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα.»* (Ιερ.17:7) **Κύριε,**

Είναι συγκλονιστικό ότι θα ξανάρθεις. Ότι θα έρθει το τέλος του κόσμου. Κι ότι ο Θεός θα κάνει όλα καινούρια. Βοήθα με να διατηρώ την άγια ζωή, να προσέχω να μην παρασυρθώ από τις πλάνες του διαβόλου και να αυξάνομαι πνευματικά με πίστη και υπομονή.

1 Αυγούστου

«Ο λόγος του ήταν στην καρδιά μου σαν φωτιά που έκαιγε.» (Ιερ.20:9)
Τη **θεία φλόγα της Αναζωπύρωσης** τη βλέπουμε διάσπαρτη σχεδόν σε όλη την Αγία Γραφή.

Ποθώ να αναφέρω διάφορα πρόσωπα και συνταρακτικά γεγονότα που σχετίζονται με το καυτό αυτό θέμα. Σήμερα ας δούμε τη **φλόγα που έκαιγε στην καρδιά του Ιερεμιά.**

Ο προφήτης **Ιερεμίας** ζούσε σε μια εποχή που η ανομία του **λαού Ισραήλ** υπερχείλιζε σε τέτοιο βαθμό, που ο Θεός αποφάσισε να παραδώσει την **Ιερουσαλήμ** με όλους τους κατοίκους στον Εχθρό και το **Ναό** να την κάψουν. Ο ίδιος ο προφήτης δεχόταν φοβερές επιθέσεις. Όλοι ήταν εναντίον του. Έφτασε σε σημείο να πει: *«Δεν θα αναφέρω γι' αυτό ούτε θα μιλήσω πλέον στο όνομά του.»* Όμως η **«φωτιά του λόγου του Κυρίου»** έκαιγε τόσο δυνατά μέσα του, που τελικά λέει: *«Απέκαμα να χαλινώνω τον εαυτό μου, και δεν μπορούσα πλέον».* Γεμίζει πάλι με πνεύμα νίκης: *«Ο Κύριος, όμως, είναι μαζί μου σαν ισχυρός πολεμιστής· γι' αυτό, οι διώκτες μου θα προσκόψουν και δεν θα υπερिशύσουν. Θα καταντροπιαστούν υπερβολικά.»*

Ο Σατανάς, αν και είναι νικημένος, όμως λυσομανά εναντίον αυτών, που φεύγουν απ' το στρατόπεδό του και προσπαθούν κι άλλους να τραβήξουν μέσα από τη φωτιά της αμαρτίας. Όπου βλέπει **Αναζωπύρωση** πιστών, κατά την οποία συσπειρώνονται πιστοί για να αγωνίζονται μαζί στην **Προσευχή**, στρέφει όλα τα πυρά του για να τους απογοητεύσει και να σβήσει τη **θεία φλόγα.**

Κάποιος πιστός περιέγραφε αλληγορικά την κατάσταση αυτή με μια χαρακτηριστική εικόνα, ως εξής: Επάνω στις ταρατσες πολλών εκκλησιών υπήρχε κι από ένα πονηρό πνεύμα που κοιμόταν. Στην ταρατσα όμως μιας μικρής εκκλησίας υπήρχαν πολλά δαιμόνια και όλα ήταν σε κατάσταση συναγερμού. Τι συνέβαινε; Μόνο σ' αυτήν την εκκλησία γινόταν ακατάπαυστη **Προσευχή...**

Στο βιβλίο **«Ο Πνευματικός Αγώνας του Πιστού»**, διαβάζουμε για την ανάγκη των πιστών να γνωρίζουν πώς να διακρίνουν τις μεθόδους του

Σατανά, ώστε στην **Αναζωπύρωση** να ματαιώνουν τα ύπουλα σχέδιά του, αλλιώς η **Αναζωπύρωση** μερικώς μπορεί να αποτύχει.

Αγαπητό παιδί του Θεού, καίει στην καρδιά σου η **φλόγα** του λόγου του Θεού; Είσαι πρόθυμος να είσαι ένας **αγωνιστής στην προσευχή** με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος; Είσαι σταυρωμένος με το Χριστό; Μόνο έτσι θα μπορείς να βγεις νικητής.

Κύριε,

Παρακαλώ **ο λόγος Σου** να καίει **ζωηρά κάθε μέρα** στην καρδιά μου. Δεν μπορώ να ζω χωρίς **Αναζωπύρωση**, χωρίς την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος. Χωρίς ζωντανή σχέση με Σένα, το Νικητή!

2 Αυγούστου

«Γιε ανθρώπου, μπορούν αυτά τα κόκαλα να ξαναζήσουν;» (Ιεζ.37:3) Σήμερα ας δούμε τον **προφήτη Ιεζεκιήλ**, ο οποίος νοερά βρέθηκε μπροστά σε μια μακάβρια εικόνα πεδιάδα γεμάτη τη ξερά

ανθρώπινα κόκαλα. Και τον ρωτάει ο Θεός: **«Γιε ανθρώπου, μπορούν αυτά τα κόκαλα να αναζήσουν;»** «Κύριε Θεέ, εσύ ξέρεις», Του απάντησε.

Ο Θεός δεν αφήνει το δούλο του σε αμηχανία, του εξηγεί: **«Γιε ανθρώπου, αυτά τα κόκαλα είναι ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ· δες, αυτοί λένε: Τα κόκαλά μας**

ξεράθηκαν, και η ελπίδα μας χάθηκε· εμείς αφανιστήκαμε.»

Και παραγγέλλει στον Ιεζεκιήλ να **προφητέψει** και να πει τα εξής: **«Τα κόκαλα τα ξερά, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου· έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς αυτά τα κόκαλα: Δέστε, εγώ θα βάλω μέσα σε σας πνεύμα, και θα αναζήσετε.»**

Και πραγματικά έγινε όπως υποσχέθηκε ο Θεός. Σε λίγο, απ' αυτά τα ξερά κόκαλα εμφανίστηκε **«ένα στράτευμα μέγα, σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό.»**

Διερχόμαστε κι εμείς από μια περίοδο **πνευματικής ξηρασίας**. Είναι γενική η ομολογία ότι η Εκκλησία του Χριστού βρίσκεται σε πνευματική πτώση. Ο Κύριος περιγράφει την Εκκλησία των Σάρδεων, ότι έχει το όνομα ότι ζει, όμως, στην πραγματικότητα, είναι **νεκρή**.

Ίσως κι εμείς σαν το λαό Ισραήλ αναρωτιόμαστε: «Είναι δυνατό να **αναζωπυρωθούμε;**» Είναι δυνατό να γίνουμε σαν την πρώτη Εκκλησία, ζωντανή, ενωμένη και δυναμική; Μια **Εκκλησία προσευχόμενη** πλήρης με το Άγιο Πνεύμα; Αν πιστεύουμε ότι ο Θεός και σήμερα είναι ο Ίδιος και **ανασταίνει νεκρούς**, τότε είναι δυνατό.

Αγαπητό παιδί του Θεού, για το Θεό δεν υπάρχει **τίποτε αδύνατο**. Μη διστάζεις να ζητήσεις σαν τον Αββακούμ: «**Κύριε, ζωοποιεί το έργο σου στη διαδρομή των ετών**». Και ξεκίνα απ' τον εαυτό σου.

Κύριε,

*Είναι έλεος και Χάρη Θεού που το κήρυγμα του **θείου σχεδίου της λύτρωσης** έχει διατηρηθεί **ζωντανό** στη διαδρομή τόσων χιλιετιών και το **θείο αυτό σχέδιο φανερώθηκε μέχρι και σε μένα. Πόσο Σε ευχαριστώ! Κρατώντας τη σκυτάλη του λόγου Σου **φλέγομαι** για να μεταδώσω τη **θεία φλόγα** και σε άλλους με τη χάρη Σου.***

3 Αυγούστου

«Με πίστη, ο Αβραάμ, όταν δοκιμαζόταν, πρόσφερε τον Ισαάκ... κάνοντας τον συλλογισμό ότι ο Θεός μπορεί και από τους νεκρούς να τον σηκώσει.» (Εβρ.11:7-9)

Το θαυμαστό μήνυμα της **λύτρωσης**, που έδωσε ο Θεός στους Πρωτόπλαστους, περιέχει τη **θεία φλόγα της ζωής που ξεπηδάει μέσα από το θάνατο**. Διαβάζουμε: «**Αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.**» (Γέν.3:15)

Η **θυσία** του Άβελ, η πρώτη μετά την Πτώση, έγινε ευπρόσδεκτη από το Θεό, γιατί αντικατόπτριζε τη **θυσία του Χριστού, του Αμνού του Θεού**. Έκτοτε η σφραγίδα της αποδοχής του Θεού μαρτυρούσε σε όλους εκείνους, που πρόσφεραν παρόμοια θυσιάεσφαζαν, δηλαδή, ένα αρνί πάνω σ' ένα θυσιαστήριο. Γιατί «**χωρίς να χυθεί αίμα δε**

γίνεται συγχώρηση αμαρτιών.» (Εβρ.9:22) Έτσι, η φλόγα της πίστης έκαψε, και μπορούσαν να έχουν ζωντανή σχέση με το Θεό.

Όσπου ήρθε η ώρα, κατά την οποία, στο πρόσωπο του Ισαάκ, θεωρούμε μια μοναδική συμβολική προεικόνιση της θυσίας του Ιησού Χριστού στο Σταυρό. Διαβάζουμε: «Αφού ο Αβραάμ πήρε τα ξύλα του ολοκαυτώματος, τα έβαλε επάνω στον Ισαάκ τον γιο του· και πήρε στο χέρι του φωτιά, και τη μάχαιρα, και πήγαιναν

και οι δύο μαζί.» Παρόμοια και ο Χριστός: «Βαστάζοντας τον σταυρό του βγήκε έξω στην τοποθεσία, που λέγεται... Γολγοθάς, όπου τον σταύρωσαν.»

Όπως ο Ισαάκ αναπαυόταν στην παρουσία του πατέρα του, έτσι και ο Χριστός είχε την παρηγοριά της παρουσίας του Πατέρα Του, καθώς ανέβαινε στο βωμό της θυσίας Του. Είχε πει: «Δεν είμαι μόνος, επειδή ο Πατέρας είναι μαζί μου.» «Με πίστη ο Αβραάμ... πρόσφερε τον Ισαάκ». Πίστευε ότι από τους νεκρούς ο Θεός θα τον αναστήσει.»

Η Ανάσταση κρύβει τη φλόγα της Αναζωπύρωσης!

Όταν οι μαθητές του Χριστού είδαν τον Κύριο **αναστημένο** και **πληρώθηκαν με το Άγιο Πνεύμα, φλογίστηκαν!** Τίποτα πια δεν τους κρατούσε· τίποτα δεν τους τρόμαζε. Είχαν γίνει αγνώριστοι!

Αγαπητό παιδί του Θεού, μην προσπαθείς με ανθρώπινα μέσα να αναζωπυρωθείς. Βλέπε το **ζωντανό Χριστό.** Το μυστικό βρίσκεται στην απόλυτη **ταύτισή** σου με το **θάνατο** και την **ανάσταση** του Χριστού. Στην **πλήρωση με το Άγιο Πνεύμα** διαμέσου της **ΠΙΣΤΗΣ.**

Κύριε,

Εσύ είσαι η ανάσταση και η ζωή. Όταν είμαι ενωμένη μαζί Σου, η **θεία φλόγα της πίστης μου καίει.** Παραχωρώ τον εαυτό μου στο Θεό σα μια θυσία ζωντανή για να κάνω το θέλημά Του.

4 Αυγούστου

«Σήκω εσύ που κοιμάσαι, και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός.» (Εφ.5:14)

Είδαμε προχθές τα **νεκρά κόκαλα** - που συμβόλιζαν το λαό Ισραήλ που είχε χάσει τη **ζωντανή σχέση** του με το Θεό - πώς ανέζησαν.

Ο απ. Παύλος περιγράφει την κατάσταση του ανθρώπου πριν πιστέψει στο Χριστό: «Ενώ ήμασταν **νεκροί... μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό... μας ανέστησε μαζί του**, και **μας κάθισε μαζί του** στα επουράνια διαμέσου τού Ιησού Χριστού» (Εφ.2:5-6)

Αυτό το θαύμα το κάνει ο Θεός μέσω του **Αγίου Πνεύματος**. Δίνει ζωή στο **νεκρό πνεύμα** του ανθρώπου· τον **αναγεννάει**.

Το παράδοξο φαινόμενο όμως είναι ότι αργότερα, καλεί αυτόν τον αναγεννημένο πιστό και του λέει: **«Σήκω εσύ που κοιμάσαι, και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός.»**

Τι είχε συμβεί; Κατά τη διάρκεια της πνευματικής του πορείας είχε μαραζώσει. Πώς συμβαίνει αυτό; **«Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός, λίγο δίπλωμα των χεριών στον ύπνο· έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος, και η στέρησή σου σαν ένοπλος άνδρας.»** (Παρ.24:33-34)

Ο **ύπνος** είναι ευεργετικός αλλά πολλές φορές είναι καταστρεπτικός. Υπάρχει και ο **πνευματικός ύπνος**. Γι' αυτό ο Θεός καλεί τον πιστό που κοιμάται πνευματικά να **ξυπνήσει**. Ο Σατανάς μπορεί με τα διάφορα δολώματά του να ναρκώσει τον πιστό. Γι' αυτό πρέπει να είναι **άγρυπνος**.

Αγαπητή ψυχή, αν σε έχει πιάσει κι εσένα ο **πνευματικός ύπνος**, αποτίναξε από πάνω σου την οκνηρία, όπως θα αποτίναζες ένα φίδι. Σήκω αμέσως και τρέξε στο **ζωντανό Χριστό** να σε **αφυπνίσει**.

Κύριε,

*Δεν ξεχνώ πως κι εμένα μερικές φορές έχει καταφέρει για λίγο να με μαραζώσει ο Σατανάς. Η αιτία είναι γιατί έδινα σημασία στα συναισθήματά μου. Δεν ένιωθα όρεξη να αγωνίζομαι με πίστη στην προσευχή. Έμενα παθητική. Σ' ευχαριστώ που με **ξυπνάς** έγκαιρα μέσα από την παιδαγωγική Σου.*

5 Αυγούστου

«Είναι ήδη ώρα να εγερθούμε από τον ύπνο.» (Ρωμ.13:11)

Σε μια ομιλία του ο σύζυγός μου, ο Απόστολος, γύρω από το θέμα της **Αναζωπύρωσης**, αναφέρει μερικά πρακτικά **βήματα**, που χρειάζεται να κάνει ο πιστός, παράλληλα με την **προσευχή**, προκειμένου να **αναζωπυρωθεί** να ζωντανέψει.

Αυτά τα **βήματα** τα ανασύρει από την **Επιστολή του Ιακώβου**, όπου διαβάζουμε: *«Ο Θεός στους υπερήφανους αντιτάσσεται, στους ταπεινούς όμως δίνει χάρη. Υποταχθείτε στον Θεό· αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από σας. Πλησιάσετε στον Θεό, και θα πλησιάσει σε σας.»* (Ιακ.4:6-8)

Σαν **πρώτο βήμα** αναφέρει την **ταπείνωση**. Αυτός, που θέλει **«στο πνεύμα να πάλλει από θέρμη»**, πρέπει να **ταπεινωθεί** μπροστά στο Θεό. Να αναγνωρίσει ότι είναι ανάξιος. Να φέρεται στους συνανθρώπους του με καλοσύνη. Όσο δεν **ταπεινώνεται**, δεν μπορεί να **αναζωπυρωθεί**, γιατί ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους.

Σα **δεύτερο βήμα** αναφέρει την **υποταγή** στο Θεό. Να μάθει ο πιστός να Τον **υπακούει**. Με άλλα λόγια **να κάνει «ό, τι θέλει ο Θεός»**, χωρίς να φέρνει δικαιολογίες, όπως έφερε ο Μωυσής στην αρχή. Όταν όμως τελικά **υποτάχθηκε**, ο Θεός έκανε μεγαλεία μέσω αυτού.

Το αντίθετο της **υποταγής** είναι η **απειθεία**, που *«είναι όπως το αμάρτημα της μαγείας.»* (1Σαμ.22:23) Πώς να μας δώσει ο Θεός **αναζωπύρωση**, όταν δεν Τον **υπακούμε**, κι ας προσευχόμαστε ακόμα και με νηστεία;

Σαν **τρίτο βήμα** αναφέρει την **αντίσταση** στο Διάβολο. Η **Υποταγή** στο Θεό πρέπει να συνοδεύεται από **Αντίσταση** στον Εχθρό. Χωρίς **αντίσταση**, η **υποταγή** είναι αναποτελεσματική. Ο Κύριος παραγγέλλει στους δικούς Του: *«Μη δίνετε τόπο στον διάβολο.»* (Εφ.4:27) Όταν δεν αγωνίζεσαι τον καλό αγώνα της πίστης, δίνεις τόπο στο Διάβολο. Η **αντίσταση** στον Εχθρό επιβάλλεται στον πιστό.

Σαν **τέταρτο βήμα** αναφέρει την ανάγκη να **πλησιάσει στο Θεό**. Να επιδιώκει να είναι **κοντά** στο Θεό· να Τον αγαπάει και να Τον ζητάει

με όλη την καρδιά του. Βλέπουμε πώς οι δούλοι Του **περπατούσαν μαζί** με το Θεό.

Όταν κάνουμε αυτά τα **βήματα**, λέει ο Απόστολος Προυσαέας, η **προσευχή** θα φέρει την πολυπόθητη **Αναζωπύρωση**. Και ο πιστός θα **ζωντανέψει** θα **φλογίζεται**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μάθε να περπατάς στα ίχνη των **βημάτων του Κυρίου**. Έτσι θα είσαι **ξύπνιος** και **ενεργητικός** πνευματικά. Με άλλα λόγια θα είσαι ένας αντάξιος του Κυρίου πιστός μαθητής· φως στα γύρω σκοτάδια.

Κάποτε ο Μεγάλος Αλέξανδρος, λένε ότι, έπιασε έναν στρατιώτη του στη σκοπιά να κοιμάται. «Πώς σε λένε»; τον ρώτησε. «Αλέξανδρο», είπε ο στρατιώτης. «Η άλλαξε όνομα ή άλλαξε διαγωγή», του απάντησε.

Κύριε,

*Είναι ντροπή, ως οπαδός Σου, να κοιμάμαι την ώρα που με καλείς να είμαι **ξύπνια** στην ώρα της μάχης, της υπηρεσίας. Είναι αμαρτία. Μετανιώ! Ζητώ χάρη, ώστε να είμαι **άγρυπνη** στη σκοπιά μου πάντα, για να αναχαιτίζω τις δυνάμεις του Σατανά.*

6 Αυγούστου

«Ο Θεός... μας ανέστησε μαζί (με τον Χριστό), και μας κάθισε μαζί του στα επουράνια.» (Εφεσ.2:6)

Να, μια ζωντανή εικόνα ενός **αναζωπυρωμένου πιστού: Αναστημένος μαζί με το Χριστό και καθισμένος μαζί Του**. Πού; Στα **επουράνια**. Τι σημαίνει **«καθισμένος μαζί με το Χριστό»;**

Συζητούσα χθες με μια αγαπητή φίλη και αδελφή εν Χριστώ, σχετικά μ' αυτό το θέμα. Θυμηθήκαμε και οι δύο μας διάφορα χωρία από το λόγο του Θεού και βγάλαμε το εξής συμπέρασμα, ότι **«καθισμένος μαζί με τον Χριστό στα επουράνια»**, στην πρακτική ζωή, σημαίνει **ζωή**

χωρίς άγχος· ζωή νίκης και θριάμβου· ζωή προσευχής· ζωή γεμάτη με το Άγιο Πνεύμα. Ακόμα πρωτίτως προϋποθέτει, ότι έχεις αρνηθεί τον εαυτό σου σαν πολίτη αυτού του κόσμου ότι έχ εις πεθάνει μαζί με το Χριστό· έχεις ταφεί σαν το σιτάρι στη γη και έχεις αναστηθεί. Όστε να ζεις το υπόλοιπο της ζωής σου όχι σύμφωνα με τις επιθυμίες σου αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, όπως γράφει ο απ. Πέτρος στους πιστούς. (1Πέτρ.4:1)

Θυμηθήκαμε ακόμα τα εντυπωσιακά χωρία: «Αν συναναστηθήκατε μαζί με το Χριστό, τα άνω ζητάτε, όπου είναι ο Χριστός καθισμένος στα δεξιά τού Θεού. Τα άνω φρονείτε, όχι αυτά που είναι επάνω στη γη. Επειδή, πεθάνατε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό.» (Κολοσ.3:13)

Όρες ατέλειωτες δεν αρκούν για να κατανοήσουμε το βάθος αυτών των χωρίων του λόγου του Θεού. Περιληπτικά, όμως, σημαίνουν ότι δεν είμαστε πια πολίτες αυτού του κόσμου, αλλά του ουρανού. Διαβάζουμε ότι η ζωή μας είναι κρυμμένη μαζί με το Χριστό μέσα στο Θεό. Γι' αυτό ο απ. Παύλος λέει: «Το πολίτευμά μας είναι στους ουραμούς, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό· ο οποίος θα μετασηματίσει το σώμα της ταπείνωσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας του, σύμφωνα με την ενέργεια με την οποία μπορεί και να υποτάξει τα πάντα στον εαυτό του.» (Φιλιπ.3:20-21)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις ποια είναι η θέση σου; **Καθισμένος μαζί με το Χριστό!** Όσο απίστευτο κι αν σου φαίνεται, καλείσαι να δεχθείς αυτή τη θέση με πίστη. Και καθώς διατηρείς αυτή τη θέση, λεπτό προς λεπτό, να περιμένεις την ώρα που ο Χριστός θα φανερωθεί, και τότε κι εσύ θα φανερωθείς μαζί του μέσα σε δόξα. **Κύριε,**

Μένω εκστατική μπροστά στα ασύλληπτα σχέδια του Πατέρα Θεού για τη λυτρωμένη ψυχή! Ναι Εσύ «ανεγείρεις τον πένητα από το χώμα... για να (τον) καθίσεις ανάμεσα σε άρχοντες... (να κληρονομήσει) θρόνο δόξας». (1Σαμ.2:8) Το πιστεύω και φλογίζομαι!

7 Αυγούστου

«Εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν με αφθονία.»

(Ιωάν.10:10)

Χωρίς το Χριστό η ζωή μας είναι μίζερη. Τίποτα δε γεμίζει το **κενό** που νιώθουμε, γι' αυτό η ψυχή μας είναι πάντα διψασμένη. Ο Δαβίδ όμως ζούσε μια **ζωή πληρότητας** και μας αποκαλύπτει το μυστικό. Λέει: **«Ο Κύριος είναι ο Ποιμένας μου, τίποτα δεν θα στερηθώ.»**

Ο Δαβίδ ως πρόβατο του Κυρίου Τον ακολουθούσε κατά πάντα και ο Κύριος φρόντιζε για κάθε του ανάγκη με το παραπάνω. Τον φύλαγε από κάθε κακό, γι' αυτό δεν είχε φόβο, ούτε για το παρόν ούτε για το μέλλον του και ήταν πάντα **αναζωπυρωμένος** με το Πνεύμα του Θεού. Ίσως πεις: **«Πώς θα ήθελα αυτός ο Ποιμένας του Δαβίδ να ήταν και δικός μου Ποιμένας! Να φροντίζει και για μένα!»**

Μάθε λοιπόν ότι Αυτός ο **Ποιμένας** είναι ο **Ιησούς Χριστός** και ήρθε στη γη μας. Μάλιστα ποθεί να γίνει και δικός σου Ποιμένας. Απερίγραπτο! Σου προσφέρει **ζωή πληρότητας**. Λέει: **«Ο σκοπός που ήρθα είναι ώστε τα πρόβατά μου να έχουν ζωή περίσσια.»**

Και σήμερα, όποιος έχει το Χριστό προσωπικό του Ποιμένα, ζει την **περίσσια ζωή** που του χαρίζει Αυτός. Το Άγιο Πνεύμα τον **αναζωπυρώνει**, έτσι ώστε **«το ποτήρι του να ξεχειλίζει»**.

Το χαρακτηριστικό του **Καλού Ποιμένα** είναι ότι αγαπάει τα πρόβατά Του τόσο πολύ, ώστε ακόμα και τη ζωή Του τη θυσιάζει γι' αυτά. Υπόσχεται : **«Χάρη και δόξα θα δώσει ο Κύριος· δεν θα στερήσει από κανένα αγαθό αυτούς που περπατούν με ακακία.»** (Ψαλ.84:11)

Ο Α. Murray, στο βιβλίο του **«Η Ζωή της Προσευχής»** αναφέρει το εξής χαρακτηριστικό: **«Αφθονη ζωή δεν είναι τίποτα λιγότερο, από την πλήρη παρουσία του Ιησού Χριστού μέσα μας.»** Και ρωτάει: **«Εσύ επιθυμείς να είσαι γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα;»**

Κύριε,

Ξανά μου δίνεις μήνυμα διεγερτικό! Θέλω να είμαι πάντα γεμάτη με το Άγιο Σου Πνεύμα και με ό, τι αυτό συνεπάγεται. Έτσι θα διατηρώ τη λαμπάδα μου αναμμένη με τη φλόγα της Αναζωπύρωσης!

8 Αυγούστου

«Όταν ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμασταν όπως οι ονειρευόμενοι.» (Ψαλ.126:2)

Ποτέ δεν θα μπορούσα να καταλάβω τι σημαίνει να επιστρέφεις από την **αιχμαλωσία**, αν δεν είχα κι εγώ περάσει από μια παρόμοια εμπειρία. Είναι φοβερό να είσαι **αιχμάλωτος**. Να αναγκάζεσαι να κάνεις αυτό που άλλοι θα σου επιβάλουν πειστικά.

Οι Ισραηλίτες για πολλά χρόνια ζούσαν σαν **σκλάβοι** των Αιγυπτίων. Ο Θεός τους ελευθέρωσε με θαυμαστό τρόπο και τους πήγε σε μια γη ευλογημένη, για να Τον **λατρεύουν ελεύθερα**. Όμως δεν εκτίμησαν την **ελευθερία** τους απ' τη σκλαβιά. Άρχισαν να λατρεύουν τα **είδωλα** και ο Θεός τούς παρέδωσε στα χέρια των εχθρών. Βρέθηκαν σε άλλες χώρες **ως δούλοι**. Ο Θεός είχε υποσχεθεί ότι όταν βρεθούν σε τέτοια θέση και επιστρέψουν στο Θεό από ολόκληρη την καρδιά τους, και αναγνωρίσουν την αμαρτία τους (1Βασ.8:46-48), θα τους συγχωρήσει, ακόμα και θα τους επαναφέρει στη γη τους. Όπως και έκανε.

Αυτό γίνεται και στην **πνευματική αναζωπύρωση**. Είναι μια εμπειρία **απελευθέρωσης από εχθρική κατοχή**. Η χαρά δεν περιγράφεται! Σα να ονειρεύεσαι! Αυθόρμητα προσεύχεσαι: **« Κύριε, ο Θεός μας, άλλοι κύριοι, εκτός από σένα, εξουσίασαν επάνω μας· αλλά, τώρα, μόνον με σένα θα αναφέρουμε το όνομά σου. Πέθαναν, δεν θα αναζήσουν.»**

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν νιώθεις να βρίσκεσαι σε **πνευματική αιχμαλωσία**, αν ο Σατανάς έχει βρει τόπο στη ζωή σου και σε καταπιέζει, ομολόγησε στο Θεό την αμαρτία σου, το πάθος σου και μετανόησε. Ο Θεός υπόσχεται να σε συγχωρήσει και να σε επαναφέρει στην πρώτη σου αγάπη με τον Κύριο. **«Το Αίμα του Ιησού Χριστού σε καθαρίζει από κάθε αμαρτία».** (1Ιωάν.1:7)

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που κι εμένα δε με άφησες να βασανίζομαι στην πνευματική μου **αιχμαλωσία**. Άκουσες την προσευχή μου, δέχτηκες τη μετάνοιά μου και με έφερες πάλι στο Σταυρό Σου, να πλυθώ με το Αίμα Σου. Με Πνεύμα ηγεμονικό με στήριξες, με **αναζωπύρωσες**.*

9 Αυγούστου

«Πώς να ψάλλουμε την ωδή τού Κυρίου σε ξένη γη;» (Ψαλ.137:4)

Ο λόγος του Θεού μάς περιγράφει εδώ μια πολύ συγκινητική σκηνή με τους **αιχμαλώτους** Ισραηλίτες στη Βαβυλώνα: «*Στα ποτάμια της Βαβυλώνας, εκεί καθίσαμε, και κλάψαμε, όταν θυμηθήκαμε τη Σιών. Στις ιτιές... κρεμάσαμε τις κιθάρες μας. Επειδή, αυτοί που μας αιχμαλώτισαν, εκεί ζήτησαν από μας λόγια ασμάτων... ζήτησαν ύμνο, λέγοντας: Ψάλτε σε μας από τις ωδές της Σιών.*» Και τους απάντησαν: **«Πώς να ψάλλουμε την ωδή τού Κυρίου σε ξένη γη;»**

Εδώ έχουμε μια εικόνα του πιστού που έχει **ξεπέσει από τη χάρη** που βρίσκεται σε παγίδα του Σατανά. Με άλλα λόγια, έχει **αιχμαλωτιστεί**. Έχει ανάγκη από **αφύπνιση, απελευθέρωση κι αναζωπύρωση!** Πολλοί πιστοί δεν πιστεύουν ότι μπορούν πονηρά πνεύματα να πλανήσουν τον πιστό και να κάνουν κατοχή. Αγνοούν ότι πίσω από την **οργή, τις φοβίες, την κατάθλιψη, την πικρία, την οκνηρία, τα πάθη** και τόσα άλλα έργα της σάρκας, κρύβονται **πονηρά πνεύματα**. Για να ψάλλει ο πιστός την **ωδή του Κυρίου**, πρέπει πνευματικά να **φλογίζεται**. Να ζει στη νικηφόρα όψη του Σταυρού. Διαβάζουμε: **«Ψάλλοντας με χάρη από την καρδιά σας στον Κύριο.»** (Κολ.3:16)

Αγαπητή ψυχή, δεν υπάρχει λόγος να κάθεται και να κλαίει απελπισμένη. Ο Ιησούς είναι αναστημένος και σε καλεί να σηκωθείς αν έχεις πέσει. Έρθε και άνοιξε της φυλακής τις πόρτες. Σε καλεί να **ελευθερωθείς** απ' τα δεσμά της αμαρτίας και την κατοχή του Εχθρού. Στο Σταυρό κατατρόπωσε τις δυνάμεις του Σατανά και πήρε απ' τα χέρια του τα λάφυρα. Δεν έχεις παρά να διεκδικήσεις την **απελευθέρωσή σου με μετάνοια και πίστη στο όνομα του Χριστού.**

Κύριε,

Αυτή τη στιγμή κι εγώ αποτινάζω από πάνω μου κάθε απελπιστική εισήγηση. Δεν ζω πια ως αιχμάλωτη. Πατάω στο έδαφος της νίκης Σου στο Γολγοθά ως **απελευθερωμένη**. Γεμίζω τη λαμπάδα μου με **τη φλόγα της αναζωπύρωσης** μέσω του Αγίου Πνεύματος και Σου ψάλλω ύμνο δοξολογίας! Κι αυτό ποθώ για όλα μου τα αδέλφια.

10 Αυγούστου

«Επιστρέψτε στον Κύριο τον Θεό.» (2Χρον.30:6)

Στην ιστορία του λαού Ισραήλ έχουμε πολλές θαυμαστές **αναζωπυρώσεις** που αξίζει να τις δούμε.

Όταν ο βασιλιάς **Εζεκίας** ανέβηκε στο θρόνο του Ιούδα, ο **Ναός του Κυρίου** είχε παραμεληθεί και είχε μianθεί από τους προηγούμενους βασιλιάδες. Η πρώτη του δουλειά ήταν να ανοίξει τις πόρτες του **οίκου του Κυρίου** και να τις **επισκευάσει**. Επίσης να καλέσει τους ιερείς και Λευίτες να αγιαστούν και να καθαρίσουν το ναό του Κυρίου. Μετά να καλέσει όλες τις φυλές μέσω ταχυδρόμων να έρθουν στην Ιερουσαλήμ για να γιορτάσουν το **Πάσχα**.

Το αποτέλεσμα ήταν, η **θεία φλόγα** του Θεού να τους **αναζωπυρώσει!** **«Έγινε μεγάλη ευφροσύνη... και η προσευχή τους ήρθε... στο άγιο κατοικητήριο.»**

Ρωτάνε πολλοί: «Τι να κάνουμε για να **επιστρέψουμε** στην **πρώτη μας αγάπη;**»
Εδώ έχουμε ένα ζωντανό παράδειγμα.

Πρώτα, να **καθαρίσουμε** το **ναό του Θεού** μέσα μας από τα «μιάσματα» και τα «είδωλα». Να καταδικάσουμε κάθε τόπο που δώσαμε στον Εχθρό. Να νιώσουμε βαθιά την αμαρτωλή μας ζωή αλλά και τη θυσία του Κυρίου. Το άγιο Αίμα Του που μας καθαρίζει και μας αγιάζει. Να σταυρώσουμε τα πάθη και τις επιθυμίες. Έτσι θα αποκατασταθεί η πνευματική μας σχέση με το Θεό. Το Άγιο Πνεύμα θα μας **αναζωπυρώσει** και θα μας συνδέσει με τον επουράνιο Χριστό. Θα μας διοχετεύει τον Καρπό του Αγίου Πνεύματος.

Αγαπητή ψυχή, μήπως κρατάς κάποια πικρία, κάποιο πάθος; Είναι ώρα να έρθεις πάλι στο Σταυρό. Να αγνιστείς και να **«γιορτάσεις το Πάσχα»**. Να **αναζωπυρωθείς**. Τότε η προσευχή σου θα ακουστεί.

Κύριε,

*Η θέση μου είναι μόνιμα στο **Σταυρό Σου**. Ωστε το Αίμα Σου να με καθαρίζει, καθώς περπατώ μαζί Σου στο φως του λόγου Σου.*

11 Αυγούστου

«Ο βασιλιάς ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου... και ολόκληρος ο λαός ... τους διάβασε όλα τα λόγια τού βιβλίου της διαθήκης.»(2Βασ. 23:2)

Μια ακόμα συνταρακτική **αναζωπύρωση** έλαβε χώρα στην Ιερουσαλήμ, αυτή τη φορά στις μέρες του βασιλιά **Ιωσία**.

Ο πατέρας και ο παππούς του υπήρξαν ασεβείς βασιλιάδες. Ο Ιωσίας όμως, έφηβος ακόμα, άρχισε **να ζητάει το Θεό** και να καθαρίζει τον Οίκο του Θεού, όπου, ω του θαύματος! βρέθηκε το **Βιβλίο του Νόμου του Μωυσή**. Όταν του το διάβασαν, τόσο πολύ συγκλονίστηκε, ώστε «διέσχισε του ρούχα τσου» **ταπεινώθηκε** μπροστά στο Θεό και **έκλαψε**. Μάζεψε όλο το λαό, μικρούς και μεγάλους, και τους **διάβασε όλα τα λόγια της διαθήκης του Κυρίου**. Επί πλέον «έκανε συνθήκη μπροστά στον Κύριο, να περπατάει ακολουθώντας τον Κύριο, και να τηρεί τις εντολές του.. με όλη την καρδιά.»

Μένει κατάπληκτος κανείς βλέποντας τι ξεκαθαρίσεις έκανε! Διαβάζουμε: «*Ο Ιωσίας αφαίρεσε ακόμα και τους ανταποκριτές των δαιμονίων, και τους μάντις, και τα ξόανα, και τα είδωλα, και όλα τα βδελύγματα... στη γη τού Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ, για να εκτελέσει τα λόγια τού νόμου που ήσαν γραμμένα στο βιβλίο.*»

Όταν τέλειωσε όλο τον καθαρισμό και δεν άφησε τίποτα όρθιο από του Σατανά τα έργα, «ο **Ιωσίας** έκανε... **το Πάσχα τη 14η ημέρα** τού πρώτου μήνα.» Είναι χαρακτηριστικό ότι παρόμοιο «*δεν είχε γίνει Πάσχα στον Ισραήλ σαν εκείνο...*». (2Χρον.35:18)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις πώς μπορείς να **αναζωπυρωθείς**; Βλέπεις τι θέση πήρε ο Ιωσίας όταν διάβασε το **λόγο του Θεού**; Αυτό σημαίνει **πιστεύω στο Θεό**. Συμμορφώνομαι με το θέλημα του Θεού.

Πρόσεχε, όταν ο Θεός σε ελέγχει, **ταπεινώσου** και κλάψε, όπως ο βασιλιάς. Και ο Θεός θα σε γεμίσει με **περίσσειες ευλογίες εν Χριστώ**.

Κύριε,

*Βλέπω πόσο σοβαρή πρέπει να είναι η επιστροφή μου σε Σένα. Η υπακοή μου στις εντολές Σου. Όστε οι δυνάμεις της **ανάστασής Σου** να ενεργούνται στη ζωή μου μέσω του Αγίου Πνεύματος.*

12 Αυγούστου

«Συλλογιστείτε τούς δρόμους σας.» (Αγγ.1:5)

Μεταφερόμαστε νοερά στα χρόνια που ο λαός Ισραήλ βρίσκεται σε μια μεταβατική περίοδο. Το 539 π. Χ. σύμφωνα με την προσταγή του **βασιλιά της Περσίας, του Κύρου**, πολλοί Ιουδαίοι είχαν επιστρέψει στην χώρα τους με σκοπό να **οικοδομήσουν το Ναό του Θεού**.

Στο ξεκίνημα όμως της **ανοικοδόμησης**, συνάντησαν εμπόδια και το έργο σταμάτησε. Και δικαιολογούνταν ότι, «ο καιρός δεν ήρθε ... για να κτιστεί ο οίκος τού Κυρίου.» (Αγγ.1:2) Ο Θεός όμως τούς ελέγχει: **«Είναι καιρός σε σας, να κατοικήτε εσείς σε σπίτια με ξύλινες επενδύσεις, ενώ αυτός ο οίκος να είναι έρημος;»** (Αγγ.1:4) Και τους καλεί: **«Ανεβείτε στο βουνό, και φέρτε ξύλα, και οικοδομήστε τον οίκο· και θα ευαρεστηθώ σ' αυτόν, και θα δοξαστώ σ' αυτόν.»**

Το ίδιο καλεί κι εμάς ο Θεός να σκεφθούμε σοβαρά γιατί δεν είμαστε ευχαριστημένοι; Γιατί έχει αποσύρει ο Θεός την ευλογία Του από τη ζωή μας και ακούγονται κραυγές πνευματικής αδυναμίας; Σίγουρα κάτι δεν πάει καλά. Είναι φανερό ότι ο Σατανάς έχει το πάνω χέρι σε διάφορες συνάξεις, με φιλονικίες, διαιρέσεις, κοσμικές εκδηλώσεις, ηττοπάθεια, εγωισμοί, αδικίες, έλλειψη ζήλου για ευαγγελισμό.

Ο Θεός καλεί κι εμάς τους πιστούς να αναγνωρίσουμε ότι δε **βάλαμε σαν προτεραιότητα το θέλημα του Θεού** την πνευματική οικοδομή μας· τη σωτηρία των ψυχών. Αλλά βάλαμε πρώτα τη δική μας καλοπέραση. Οι μέριμνες του βίου έσβησαν τη **φλόγα του Σταυρού, της Ανάστασης του Χριστού και της προσμονής του Ερχομού Του**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, πάρε την απόφαση να **προτάξεις** το θέλημα του Θεού, τη βασιλεία Του και όλα τα άλλα θα σου τα δώσει ο Θεός.

Κύριε,

Σε ευχαριστώ γιατί δείχνεις και σε μένα διάφορα βήματα που πρέπει να κάνω για να κατακτήσω χαμένα πνευματικά εδάφη. Να κάνω το μέρος μου όπως Εσύ με οδηγείς. Με βεβαιώνεις ότι όλα όσα χρειάζομαι είναι χαρισμένα για την πνευματική μου πρόοδο και καρποφορία. Σου παραχωρώ τον εαυτό μου!

13 Αυγούστου

«Εγώ είμαι με σας, λέει ο Κύριος.» (Αγγ.1:13)

Ο προφήτης Αγγαίος έζησε στο 2^ο χρόνο του Δαρείου του βασιλιά της Περσίας, το 520 π. Χ. Το βιβλίο του είναι γεμάτο από διάφορα μηνύματα για **αναζωπύρωση**. Όπως είδαμε χθες, ο προφήτης ελέγχει το λαό για την εσφαλμένη τους αντίληψη, ότι, τάχα δεν ήταν ακόμα ώρα να οικοδομήσουν το Ναό. Ο Θεός όμως ήθελε να τους **αφυπνίσει**. Τους δείχνει γιατί «ο ουρανός απέκλεισε ... τη δρόσο του, και η γη απέκλεισε τον καρπό της...» Αλλά, συγχρόνως, τους καλεί να ανασκουμπωθούν: «Να **ενδυναμώνεσαι**, ολόκληρε λαέ... και να εργάζεστε· επειδή, **εγώ είμαι μαζί σας...** το πνεύμα μου θα μένει ανάμεσά σας· **μη φοβάστε.**»

Τότε οι αρχηγοί υπάκουσαν στο κάλεσμα του Κυρίου να **συνεχίσουν την ανοικοδόμηση του Ναού** και ο λαός φοβήθηκε για την ανυπακοή του. Βλέπουμε πόσο καλός είναι ο Θεός! Μας ελέγχει, αλλά δεν μας απελπίζει. Όταν ο έλεγχος περιέχει κατηγορία και καταδίκη, είναι από το Σατανά. Να θυμόμαστε ότι «ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη, και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για διαπαιδαγώγηση, που γίνεται με δικαιοσύνη.» (2Τιμόθεο 3:16-17)

Ο στόχος του Θεού είναι να θεραπεύσει και να ανορθώσει γιατί είναι Πανάγαθος Θεός. Λέει: «Δεν θέλω τον θάνατο του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψει ο ασεβής από τον δρόμο του, και να ζει· **επιστρέψτε, επιστρέψτε** από τους πονηρούς σας δρόμους.» (Ιεζ.33:11)

Αγαπητό παιδί του Θεού, σταμάτα για λίγο και **συλλογίσου** ταπεινά αυτά που συμβαίνουν στη ζωή σου, στην Εκκλησία. Είναι μόνο για δοκιμασία ή μήπως μέσα απ' αυτά ο Θεός θέλει να σε **αφυπνίσει**, ώστε να βάλεις τα πρώτα πράγματα στην πρώτη θέση;

Κύριε,

*Η καρδιά είναι τόσο απατηλή, που φοβάμαι μη μοιάσω κι εγώ με το λαό, που δικαιολογούσε την ανορεξία του να οικοδομήσει τον Οίκο Σου, με αβάσιμες δικαιολογίες, για να αποφύγει τον κοπιαστικό αγώνα που απαιτείται. **Αφύπνισέ** με, αν συμβαίνει κάτι τέτοιο.*

14 Αυγούστου

«Ο Θεός έδωσε σε μένα όλα τα βασίλεια της γης... με πρόσταξε να του οικοδομήσω έναν οίκο στην Ιερουσαλήμ.» (Εσδρ.1:2)

Ο Θεός είχε υποσχεθεί στο λαό Του μέσω του προφήτη Ιερεμιά:

«Αφού συμπληρωθούν 70 χρόνια στη Βαβυλώνα, θα σας επισκεφτώ... και θα σας επαναφέρω σε τούτο τον τόπο.»
(Ιερ.29:10)

Μόλις λοιπόν συμπληρώθηκαν τα

70 χρόνια, εμφανίζεται ο βασιλιάς **Κύρος** το 539 π. Χ. Διαβάζουμε: **«Και στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά της Περσίας... ο Κύριος διέγειρε το πνεύμα τού Κύρου ... και διακήρυξε: Ο Κύριος... έδωσε σε μένα όλα τα βασίλεια της γης· κι αυτός με πρόσταξε να του οικοδομήσω έναν οίκο στην Ιερουσαλήμ»** (2Χρον.36:22-23)

Πίσω από τα παρασκήνια των ιστορικών γεγονότων, ο Θεός δεν παύει να έχει το πάνω χέρι. Το ρολόι Του εργάζεται με μαθηματική ακρίβεια. Ποιος περίμενε να πάρουν τέτοια τροπή τα γεγονότα; Να ελευθερωθούν ξαφνικά από την **αιχμαλωσία** και να επιστρέψουν στη χώρα τους. Μα, είναι τίποτα αδύνατο στο Θεό; Δεν είχε πει για τα **ξερά κόκαλα** να γίνουν στράτευμα μέγα και έγινε;

Ήταν γύρω στις 50.000 αυτοί που πήραν αυτόβουλα το δρόμο της επιστροφής, με κύριο σκοπό να **οικοδομήσουν τον Οίκο του Κυρίου**. Δεν ήταν εύκολη η ανοικοδόμηση. Μα το πνεύμα όλων **φλογιζόταν** για **Αναζωπύρωση**, γι' αυτό αψηφούσαν κάθε κακοπάθεια.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν λαχταράς κι εσύ απελευθέρωση από κάποιο ζυγό, μη χάνεις την ελπίδα σου. Ο Θεός είναι δυνατός να σου δώσει, όχι μόνο συγχώρεση αλλά και απελευθέρωση από εμπόδια.

Κύριε,

Πόσο μεγάλη είναι η πιστότητά Σου! Με τι απρόσμενο τρόπο εμφανίζεσαι ξαφνικά και δίνεις θαυμαστές εκβάσεις στη ζωή, όχι μόνο σε προσωπικό επίπεδο αλλά και σε παγκόσμιο! Σε θαυμάζω!

15 Αυγούστου

«Όταν οι οικοδόμοι έβαλαν τα θεμέλια του ναού τού Κυρίου... ολόκληρος ο λαός αλάλαξε με μεγάλο αλαλαγμό.» (Εσδρα 3:10-11)

Δύο χρόνια μετά την επιστροφή των αιχμαλώτων στην Ιερουσαλήμ, έφθασε η ώρα να βάλουν τα **θεμέλια** για την **ανοικοδόμηση του Ναού**. Πριν λίγο καιρό στη Βαβυλώνα είχαν κρεμάσει τις κιθάρες τους και τους ήταν αδύνατο να ψάλλουν την **ωδή του Κυρίου**. Μα τώρα, τους ακούμε **να υμνούν και να αλαλάζουν** τόσο δυνατά, ώστε η βοή τους να ακούεται στα πέρατα! Η χαρά τους φθάνει στο αποκορύφωμα, ιδιαίτερα την ώρα που **έβαζαν τα θεμέλια του Ναού του Κυρίου**, που 70 χρόνια πριν είχε λεηλατηθεί και καεί ολοσχερώς από τον κατακτητή, εξαιτίας της αποστασίας τους.

Τώρα όμως είχαν **μετανοήσει** και είχαν ζητήσει το Θεό με όλη τους την καρδιά. Και ο Θεός τούς είχε **συγχωρέσει**. Η σχέση τους με το Θεό είχε αποκατασταθεί.

Ποιος θα πίστευε ότι ήταν δυνατό να ξαναχτιστεί ο Ναός; Στη **θεμελίωση** παρευρίσκονταν και γέροντες που είχαν δει το προηγούμενο Ναό και άρχισαν **να κλαίνε πολύ δυνατά** την ώρα που άλλοι αλάλαζαν από χαρά! Ήταν μια ώρα πνευματικής **Αναζωπύρωσης!** Το Πνεύμα του Θεού τους γέμιζε με **θείο παλμό**.

Να μια **αληθινή Αναζωπύρωση**, που **ζωντανεύει και χαροποιεί το πνεύμα** του ανθρώπου εκείνου, που κάνει το θέλημα του Θεού.

Δεν έχει να κάνει με «αισθησιακές εξάρσεις».

Πολλοί ζητάνε με κάποιο τρόπο να βρίσκονται σε «έκσταση». Να **αισθάνονται** μια εξωγήινη χαρά! Κάποια κοπέλα έπαιρνε χάρπια «έκσταση». Μια μέρα απομακρύνθηκε, σκαρφάλωσε σ' ένα δέντρο μ' ένα σκοινί και μόλις πρόλαβε ένας νέος να τη σώσει! Προσοχή!

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό σα μόνο θεμέλιο για την πνευματική σου οικοδομή και χαρά.

Κύριε,

Θέλω πάντα το **πνεύμα** μου να **φλογίζεται από το Άγιο Πνεύμα**. Να έχω **ζωντανή σχέση μαζί σου** και να τη διατηρώ με πίστη και υπακοή.

16 Αυγούστου

«Οι εχθροί του Ιούδα... παρέλυσαν τα χέρια του λαού του Ιούδα, και τους έφεραν αναταραχή στην οικοδομή.» (Εσδρα4:1,4)

Μετά λοιπόν από τη **θεμελίωση του Ναού**, άρχισε εντατικά η **ανοικοδόμηση** με πολύ ενθουσιασμό. Οι **εχθροί** όμως του λαού Ισραήλ άρχισαν να τη βλέπουν με κακό μάτι. Μιας και δεν μπορούσαν να τη σταματήσουν, εφ' όσον υπήρχε η εντολή του βασιλιά **Κύρου**, σοφίστηκαν έναν άλλο τρόπο. Πρότειναν κι αυτοί να λάβουν μέρος. Τους είπαν: «*Ας οικοδομήσουμε μαζί σας· επειδή, και εμείς εκζητούμε τον Θεό σας.*» (Εσδρα4:2) Εδώ εμφανίζεται ο Σατανάς ως **άγγελος φωτεινός**. Θέλει να πιάσει φίλια και να συνεργάζεται. Αυτό είναι ένα πολύ ύπουλο τέχνασμά του. Ο λόγος όμως του Θεού παραγγέλλει: «*Μη ομοζυγείτε με τους άπιστους.*» (2Κορινθ.6:14) Και εξηγεί για ποιο λόγο: «*Επειδή... ποια συμφωνία έχει ο Χριστός με τον Βελιάλ; Ή, ποια μερίδα έχει ο πιστός με τον άπιστο; Και πώς να συμβιβαστεί ο ναός του Θεού με τα είδωλα;*» (2Κορινθ.6:15-16)

Πολλοί εργάτες στο έργο του Θεού παρασύρονται και χρησιμοποιούν κοσμικά μέσα στον ευαγγελισμό των ψυχών και στη λατρεία. Γεννάται όμως το ερώτημα: «*Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα;*» Ασφαλώς όχι.

Ευτυχώς, οι αρχηγοί του λαού του Θεού διέκριναν την παγίδα και τους απάντησαν: «*Δεν υπάρχει τίποτε κοινό σε σας και σε μας, ώστε να οικοδομήσετε οίκο στον Θεό μας· εμείς οι ίδιοι ενωμένοι θα οικοδομήσουμε στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ.*» (Εσδρ.4:3)

Για να διατηρηθεί λοιπόν η **Αναζωπύρωση** χρειάζεται αγώνας. **Αγώνας πίστεως και αντίστασης** ενάντια στο Σατανά.

Αγαπητό παιδί του Θεού, πάρε σταθερή απόφαση να μην κάνεις κανένα **συμβιβασμό με τον Εχθρό** της ψυχής σου. Μόνο έτσι θα μπορείς να επιτελείς το έργο που ο Θεός σου έχει αναθέσει.

Κύριε,

*Βλέπω πόσο ύπουλα ο Σατανάς θέλει να κλέψει το πνεύμα της **Αναζωπύρωσής** μου. Ζητώ τη χάρη Σου να μένω άγρυπνη και ενωμένη μαζί Σου, ώστε να διακρίνω τις μεθόδους του και να τις αντικρούω.*

17 Αυγούστου

«Και το έργο τού οίκου τού Θεού... έμεινε σταματημένο μέχρι τον δεύτερο χρόνο της βασιλείας τού Δαρείου». (Έσδρ. 4:24)

Ο Εχθρός κατάφερε τελικά την εκπλήρωση του σκοπού του. Έστειλαν μια συκοφαντική επιστολή στο νέο βασιλιά της Περσίας, τον **Αρταξέρξη**, ο οποίος διέταξε την παύση της ανοικοδόμησης.

Στο μεταξύ τα χρόνια περνούσαν και ο λαός είχε χάσει το θάρρος να ξαναρχίσει την οικοδομή. Εδώ είναι που εμφανίζεται ο **προφήτης Αγγαίος** και από μέρους του Θεού καλεί τους αρχηγούς και το λαό να σηκωθούν και να **συνεχίσουν την ανοικοδόμηση**.

Πολλές φορές συμβαίνει στο έργο του Θεού να συναντάμε εμπόδιο και να σταματάμε τον αγώνα. Ο Θεός όμως θέλει να **συνεχίσουμε** και να αποτελειώσουμε αυτό που έχουμε αναλάβει. Δεν πρέπει με το πρώτο εμπόδιο να απογοητεύομαστε. Όταν ξέρουμε για κάτι ότι το θέλει ο Θεός, πρέπει **πάση θυσία** να το εκτελούμε. Πρέπει να υπερπηδούμε τα εμπόδια που τα βάζει Σατανάς. Ο απ. Παύλος λέει στον Τιμόθεο: **«Να αναζωπυρώνεις το χάρισμα του Θεού... Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού.»** (2Τιμ.1:6-7) Σαν να του λέει: «Μην αποθαρρύνεσαι, Τιμόθεε, παιδί μου, όταν συναντάς εμπόδια, αλλά να χρησιμοποιείς το χάρισμά σου με τη **θεία φλόγα**. Η δειλία δεν είναι από το Θεό. Αυτός μας δίνει πνεύμα **δύναμης, αγάπης και σωφροσύνης.**»

Ο Θεός δε θέλει παιδιά οκνηρά ούτε πονηρά. Γι' αυτό μας καλεί: **«Ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.»**

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν έχεις παρατήσει κάποιο πόστο σου επειδή συνάντησες **εμπόδια**, ο Θεός σε καλεί να ξαναπάς και να συνεχίσεις το έργο σου. Μη φοβάσαι, ο Θεός είναι μαζί σου.

Κύριε,

Μη γένοιτο να απογοητεύομαι στο έργο που μου έχεις αναθέσει. Εσύ καλείς τους δικούς Σου: «σαν ζωντανές πέτρες, οικοδομείστε ως πνευματικός οίκος». (1Πέτρ.2:5)

18 Αυγούστου

«Και σηκώθηκαν ο Ζοροβάβελ... και ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσεδέκ... και άρχισαν να οικοδομούν τον οίκο τού Θεού.» (Εσδρ.5:2)

Με χαρά διαβάζουμε ότι τελικά οι αρχηγοί και ο λαός **υπάκουσαν** στο Θεό και ξανάρχισαν την **ανοικοδόμηση**. Δεν έμειναν στην πτώση. Κάποιος πιστός, λένε, ότι απουσίαζε από τη συνάθροιση για αρκετό καιρό. Ο ποιμένας της εκκλησίας τον επισκέφτηκε και κάθισε κοντά

του στο τζάκι σιωπηλός. Στο μεταξύ η φωτιά άρχισε σιγά-σιγά να σβήνει. Τότε ο επισκέπτης πήρε την τσιμπίδα και άρχισε να φέρνει τα μισοσβησμένα κάρβουνα το ένα κοντά στο άλλο. Ξαφνικά η φωτιά φούντωσε, **αναζωπυρώθηκε**.

— Πήρα το μήνυμα που ήρθες να μου φέρεις, του είτε ο χριστιανός.

Την άλλη Κυριακή ήταν πάλι παρών στη θέση του στη συνάθροιση.

Πόσο συγκινητική είναι η εικόνα καθώς βλέπουμε όλοι μαζί **ενωμένοι να συνεχίζουν να εργάζονται** με ζήλο στην **ανοικοδόμηση του Ναού!** Ακόμα και οι προφήτες, λέει, ότι έλαβαν μέρος στο έργο.

Ποιο ήταν το μυστικό της επιτυχίας; Η σταθερή τους απόφαση: **«Εμείς... ενωμένοι θα οικοδομήσουμε»**. (Εσδρ.4:3) Βασίζονταν στην υπόσχεση του Θεού.

Αυτή η **θαρραλέα απάντηση** με πνεύμα που **φλογιζόταν από το Πνεύμα του Θεού**, μας θυμίζει την **παρρησία των Αποστόλων** μπροστά στην απειλή των αρχόντων. Είπαν: **«Εμείς δεν μπορούμε να μη λέμε όσα είδαμε και ακούσαμε.»** (Πράξεις 4:20)

Κύριε,

Προσεύχομαι να παρατήσουμε όλοι τους εγωισμούς, **να ενωθούμε κάτω από τη σημαία του Σταυρού** με πνεύμα νίκης και θριάμβου να συμβάλουμε με ζήλο στην **οικοδομή της Εκκλησίας Σου**.

*Μιας Εκκλησίας που δείχνει σ' όλους,
Εσένα που είσαι ο Αντρωγός,*

19 Αυγούστου

«Οικοδόμησαν, και τελείωσαν, σύμφωνα με την προσταγή του Θεού.» (Έσδρ.6:14)

Το ζητούμενο είναι, όταν ξεκινάς κάτι, να το φέρεις σε πέρας να μην το αφήσεις στη μέση.

Ο σύζυγός μου έλεγε για το **σαλιγκαρο**, πως όταν αρχίζει να ανεβαίνει σε κάποιο τοίχο, πολλές φορές συμβαίνει να πέφτει. Αλλά δεν το βάζει κάτω. Ξανά και ξανά επιμένει να ανεβαίνει, μπορεί και 40 φορές, μέχρι που την

άλλη μέρα θα δεις ότι έφτασε εκεί που ήθελε.

Ο απ. Παύλος, όταν έφτασε στο τέρμα της πορείας του, είπε: **«Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα.»** (2Τιμ.4:7) Με λύπη όμως αναφέρεται σε άλλους δρομείς, που παράτησαν τον αγώνα στη μέση του δρόμου. Στο Δημά, για παράδειγμα, που αγάπησε τον Κόσμο και άλλαξε πορεία. Για άλλους που ναυάγησαν στην πίστη και χάθηκαν.

Διαβάζουμε ακόμα για **«τους γιους Εφραΐμ, που οπλισμένοι... στράφηκαν πίσω την ημέρα της μάχης.»** Η εντολή του Κυρίου είναι ξεκάθαρη: **«Μη φοβάσαι τίποτε από όσα πρόκειται να πάθεις· πρόσεξε, ο διάβολος πρόκειται ναβάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε· και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών. Γίνε πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής.»** (Αποκ.2:10)

Η **ανοικοδόμηση του Ναού**, τελικά **συντελεστήκε**. Έγιναν τα εγκαίνια του Ναού και γιόρτασαν το **ΠΑΣΧΑ**. Η ευφροσύνη τους ήταν απεριγράπτη! Η **Αναζωπύρωση** έκδηλη! Ο Θεός δοξαζόταν!

Αγαπητή ψυχή, μην απογοητεύεσαι από την ζοφερή όψη. **Κάνε το μέρος σου στην εντέλεια**. Και ο Θεός θα κάνει όλο το υπόλοιπο.

Κύριε,

*Μου κάνει εντύπωση ότι κινήσες ακόμα και καρδιές κοσμοκρατόρων για να εκτελέσεις τις βουλές Σου! Να ξαναχτιστεί ο **Ναός Σου**! Είναι τίποτα αδύνατο σε Σένα; Αλληλούια!*

20 Αυγούστου

«Τώρα, λοιπόν, να δεηθείτε στον Θεό για να μας ελεήσει.» (Μαλ.1:9)
Η ανοικοδόμηση του Ναού ήταν ένας πνευματικός σταθμός για τους αιχμαλώτους, που επέστρεψαν από τη Βαβυλώνα. Τώρα είχαν έναν **τόπο λατρείας**. Αυτό ήταν πολύ σημαντικό, γιατί αντιπροσώπευε την **παρουσία του Θεού** ανάμεσά τους. Δυστυχώς όμως, μετά από μερικά χρόνια, ξέπεσαν πνευματικά. Έσμιξαν με τους γύρω λαούς.

Αυτή τη φορά ο Θεός στέλνει τον προφήτη **Μαλαχία**. Φανερώνει τα βρώμικα **κίνητρά** τους για να τους **ξυπνήσει**. Τους λέει: **«Εγώ σας αγάπησα. Και σεις είπατε: σε τι μας αγάπησες;»** (Μαλ.1:2) Τι αναίδεια! Τι αχαριστία! Είχαν ξεχάσει τις τόσες ευεργεσίες Του!

Μήπως όμως το ίδιο δε συμβαίνει και με μας; Ο Θεός μας δείχνει το **Σταυρό** και λέει: **«Κοιτάξτε πόσο σας αγάπησα!»** Φοβάμαι ότι όχι φραστικά, αλλά με τη συμπεριφορά μας, αμφισβητούμε την αγάπη Του επειδή δε λύνει τα προβλήματά μας όπως εμείς θέλουμε.

Κάποιος καθηγητής θεολογίας επειδή έσπασε το πόδι του σ' ένα ατύχημα, έβγαλε το συμπέρασμα ότι ο Θεός δεν ενδιαφέρεται για τους δικούς Του. Γι' αυτό και σκανδαλίστηκε.

Όταν δοκιμάζεται η πίστη μας πρέπει να λέμε: «Εσύ, Πατέρα, που τόσο μας αγάπησες, ώστε δε λυπήθηκες να θυσιάσεις το Γιο Σου στο Σταυρό για μας, ασφαλώς φροντίζεις και για κάθε μας ανάγκη.»

Μετά ο Θεός ξεσκεπάζει την **ασέβεια** του λαού Του: **«Ο γιος τιμάει τον πατέρα, και ο δούλος τον κύριό του· αν, λοιπόν, εγώ είμαι πατέρας, πού είναι η τιμή μου; Και αν εγώ είμαι ο κύριος, πού είναι ο φόβος μου;»**. Το ίδιο παράπονο εξέφρασε και ο Κύριος στους δικούς Του: **«Γιατί με αποκαλείτε: Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε όσα λέω;»**

Ας δεηθούμε λοιπόν στο Θεό να μας ελεήσει για κάθε μας απρεπή συμπεριφορά πριν πέσει η δικαία οργή Του πάνω μας.

Πατέρα Ουράνιε,

Με άγιο σεβασμό έρχομαι να Σου εξομολογηθώ για οτιδήποτε δε Σε τιμάει. Μη γένοιτο να λυτώ το Πνεύμα Σου και η φλόγα της Αναζωπύρωσης σβήσει μέσα μου εξαιτίας κάποιας παρακοής μου.

21 Αυγούστου

«Εγώ είμαι μέγας βασιλιάς, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και το όνομά μου είναι τρομερό ανάμεσα στα έθνη.» (Μαλ.1:14)

Ο έλεγχος του Θεού συνεχίζεται. Τώρα απευθύνεται στους ιερείς και λέει: *«Καταφρονείτε το όνομά μου... Προσφέρατε ψωμί μολυσμένο επάνω στο θυσιαστήριό μου... λέτε: Το τραπέζι του Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητο.»* (Μαλ.1:6-7)

Κάθε φορά που προσφέρουμε κάτι παρακατιανό στο Θεό, αυτό λογίζεται καταφρόνηση του Θεού είτε από τα χρήματά μας, είτε απ' την ώρα μας· είτε από τον τρόπο που Τον υπηρετούμε. Πολλοί φεύγουν από την Εκκλησία την ώρα της Άγιας Κοινωνίας. Αν δεν υπάρχει δικαιολογημένη αιτία, δεν είναι περιφρόνηση;

Προχωρώντας θα μιλήσει για ανάρμοστες θυσίες στο Θεό. Τους λέει: *«Αν προσφέρετε ζώο τυφλό για θυσία, δεν είναι κακό; Και αν προσφέρετε ζώο χλωλό ή άρρωστο, δεν είναι κακό;»*

Πας ποτέ σε μια γιορτή ή σε κάποια κηδεία κρατώντας ένα μπουκέτο τεχνητά λουλούδια; Πάντα αγοράζουμε φρέσκα λουλούδια. Κι όμως στην Εκκλησία, που λέμε ότι είναι Οίκος λατρείας του Θεού, βάζουν μερικές φορές τεχνητά λουλούδια. «Ο Θεός μάς δίνει πανέμορφα αληθινά λουλούδια κι εμείς Του προσφέρουμε τα τεχνητά!»

Κάποτε, ένα αγοράκι, καθώς πήγαινε στο Κατηχητικό Σχολείο, έχασε τη μία από τις δύο δραχμές. Όταν επέστρεψε σπίτι, τον ρώτησε η μητέρα του αν έδωσε τη μία δραχμή για τον Κύριο. «Έπεσα, και έχασα εκείνη τη δραχμή που ήταν για το Θεό», είπε. Την άλλη, εννοείται, τη φύλαξε για τις καραμέλες...

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε στόχο να προσφέρεις πάντα το **καλύτερο** στο Θεό. Αυτός έδωσε ό, τι πιο πολύτιμο είχε για τη σωτηρία σου: το μονογενή Του Γιο!

Κύριε,

Μη γένοιτο σ' Εσένα, το Βασιλιά του Ουρανού, να προσφέρω τα ψίχουλα! Ό, τι έχω εξάλλου δεν είναι όλα δικά Σου; Κι από τα δικά Σου προσφέρω ό, τι μου ζητήσεις, σα διαχειρίστρια, για τη δόξα Σου.

22 Αυγούστου

«Ο λαός αυτός με τιμάει με τα χείλη, η καρδιά τους όμως απέχει μακριά από μένα.» (Μάρ.7:6)

Ο Θεός βδελύττεται την «**τυπική λατρεία**» των πιστών.

Μια εμπειρία ενός πιστού μού έχει κάνει μεγάλη εντύπωση. Σε είδος ονείρου ή οράματος, διηγείται, ότι βρέθηκε νοερά στη συνάθροιση την ώρα της λατρείας, αν και απουσίαζε λόγω αδιαθεσίας. Ξαφνικά ο άγγελος άρχισε να φανερώνει τους **εσωτερικούς διαλογισμούς** των ακροατών. Άλλος σκεφτόταν κάποιο πρόβλημά του, άλλη παρατηρούσε την ενδυμασία των γυναικών, άλλος διαπληκτιζόταν με ένα πρόσωπο. Μόνο μια μικρή κοπέλα **έψαλλε** με όλη την καρδιά.

Μαζί με τον πιστό, συγκλονίστηκα κι εγώ! Ελέγχθηκα! Αφυπνίστηκα!

Τυπική λατρεία σημαίνει έλλειψη αγάπης στο Θεό με όλη την καρδιά, με όλη τη διάνοια, με όλη τη ψυχή και με όλη τη δύναμη.

Με το στόμα του προφήτη **Μαλαχία** ο Θεός **ελέγχει** τον τρόπο λατρείας του λαού Του. Ήταν τόσο **επιφανειακή!** Γι' αυτό και λέει: «Δεν έχω ευχαρίστηση σε σας... και δεν θα δεχθώ προσφορά από το χέρι σας.» (Μαλ.1:10) Και ξεσκεπάζει τα αμαρτωλά τους **κίνητρα**: «**Το όνομά μου... το βεβηλώσατε, λέγοντας: Το τραπέζι τού Κυρίου είναι μολυσμένο· κι αυτά που τοποθετούνται επάνω του, το φαγητό του, είναι αξιοκαταφρόνητο... και φέρατε το αρπαγμένο, και το χωλό, και το άρρωστο, ναι, τέτοια προσφορά φέρατε· θα τη δεχόμουν από το χέρι σας; Γι' αυτό, επικατάρατος να είναι ο απατεώνας, ο οποίος έχει στο ποίμνιό του αρσενικό, και κάνει ευχή, και στον Κύριο θυσιάζει ένα διεφθαρμένο πράγμα.**» (Μαλ.1:11-14)

Αγαπητή ψυχή, μην ξεχνάς να **αγιάζεις** το όνομα του Θεού, όπως μας διδάσκει ο Κύριος στο «**Πάτερ ημών**»: όχι με μεγάλες προσευχές, αλλά με την κάθε σου **συμπεριφορά**, με υπακοή και αγνά κίνητρα. Με **ειλικρίνεια** και **αλήθεια**. Καταδίκασε τον παλιό σου εαυτό στο Σταυρό.

Κύριε,

Συ που ερευνάς την καρδιά μου, βοήθησέ με «ο στοχασμός μου (να μην είναι) διαφορετικός από τα λόγια μου.» (Ψαλ.17:3)

23 Αυγούστου

«Προσέχετε στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σάς έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο του το αίμα.» (Πράξ.20:28)

Ο Θεός συνεχίζει μέσω του προφήτη **Μαλαχία** να ελέγχει τους **ιερείς**. Ενώ ο ρόλος τους σαν αγγελιοφόροι του Κυρίου ήταν να μεταδίδουν τη γνώση και το νόμο του Θεού στους ανθρώπους, αυτοί με τη ζωή τους έκαναν **«πολλούς να προσκόπτουν στον νόμο.»** (Μαλ.2:8)

Στην Καινή Διαθήκη, ο απ. Παύλος καλεί τους **πρεσβυτέρους των εκκλησιών** να **προσέχουν** στον **εαυτό τους και σε όλο το ποίμνιο**. Ακόμα κι από τις μέρες της πρώτης αποστολικής Εκκλησίας, είχαν αρχίσει να εμφανίζονται **«απόστολοι και διάκονοι»**, που κήρυτταν **άλλο Ευαγγέλιο** και επεδίωκαν να έχουν οπαδούς δικούς τους. Ήθελαν πρωτοκαθεδρίες. Σήμερα έχει πολλαπλασιαστεί το φαινόμενο αυτό σε μέγιστο βαθμό. Ακόμα και οι πιο **«πνευματικοί» κήρυκες και πρεσβύτεροι**, αντί να κηρύττουν το αγνό **μήνυμα του Σταυρού** και της **Ανάστασης του Χριστού**, την άγια και νικηφόρα ζωή και αντί να είναι **τύποι του Ποιμνίου** οδηγώντας τις ψυχές στην επίγνωση της αλήθειας του Θεού, **«ποιμαίνουν τον εαυτό τους»**. Ασχολούνται περισσότερο με τα προσωπικά τους ενδιαφέροντα. Στις γιορτινές μέρες σκορπάνε εδώ και κει για καλοπέραση. Δε νοιάζονται για τις αθάνατες ψυχές. Έτσι **βλασφημείται το άγιο Όνομα του Θεού**. Η σημερινή Εκκλησία μοιάζει με αυτή της **Λαοδίκειας** και ο Κύριος την καλεί να ομολογήσει την ελεεινή της κατάσταση και να **μετανοήσει. Να αναζωπυρωθεί!**

Αγαπητή ψυχή, εσύ, σαν **παιδί του Θεού**, **πρόσεξε** να μη γίνεις κακό παράδειγμα στους άλλους ιδιαίτερα αν έχεις κάποιο υπεύθυνο πόστο.

Κύριε,

Δε θέλω να είμαι **«νερόβραστη»** χριστιανή. Την **πρώτη θέση** θέλω να την έχεις **Εσύ** σε κάθε μου απόφαση. Ποτέ να μην υποχωρώ σ' αυτά που μ' αρέσουν εις βάρος του θελήματός Σου. Αλλά να κρατώ τον παλιό μου εαυτό και όλα όσα μ' ευχαριστούν στο Σταυρό Σου, για να είμαι ενωμένη μαζί Σου, με το **φανάρι μου αναμμένο** προς δόξα Θεού.

24 Αυγούστου

«Είστε γένος εκλεκτό, βασιλείο ιεράτευμα ... λαός τον οποίο ο Θεός απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου.»(1Πέτρ.2:9)

Αξίζει να παρατηρήσουμε με τι **ευχαρίστηση ο Θεός** περιγράφει τη σχέση Του με τους **Λευίτες**. Το Πνεύμα Του αναπαυόταν πάνω σ' αυτή τη **φυλή** του λαού Ισραήλ, που ήταν **τελείως αφιερωμένη** στο να υπηρετεί το Θεό στο Ναό Του. Λέει: *«Περπάτησε μαζί μου με ειρήνη και ευθύτητα, και πολλούς επέστρεψε από ανομία.»* (Μαλ.2:6)
Ο Μωυσής τούς επαινεί: *«Απαρνήθηκε τα αδέρφια του, ούτε γνώρισε τους γιους του· επειδή, τήρησαν τον λόγο σου.»* (Δευτερ.33:9-10)

Τώρα, στην Καινή Διαθήκη, ο Ιησούς Χριστός, που είναι **ο μοναδικός ιδανικός Δούλος και Αρχιερέας του Θεού**, καλεί κάθε **μαθητή Του**, σαν το **Λευί**, να μισεί όλα τα αγαπητά του πρόσωπα, πατέρα, μητέρα, γυναίκα, παιδιά, αδελφούς, αδελφές, ακόμα και τη δική του ζωή, αν θέλει να Τον ακολουθήσει. Ακόμα να **«βαστάζει τον σταυρό του»** κάθε μέρα. (Λουκ.14:26-27) Τι εννοεί να **«μισήσει»**; Την απάντηση τη βρίσκουμε στο χωρίο (Ματθ.10:37-39), όπου ο Χριστός απαιτεί η αγάπη μας στο πρόσωπό Του να είναι **περισσότερη** από όλα τα αγαπητά μας πρόσωπα. Ενδεικτικά βλέπουμε πώς ο Αβραάμ απέδειξε την απόλυτή του αγάπη και εμπιστοσύνη στο Θεό, όταν του ζήτησε να θυσιάσει το μονογενή του γιο γι' Αυτόν.

Η **Περπέτουα**, είχε ένα μωρό 2 μηνών. Ο πατέρας της την παρακαλούσε να αρνηθεί το Χριστό, για χάρη του παιδιού της. Όμως, αυτή έμεινε πιστή στο λυτρωτή της και **μαρτύρησε γι' Αυτόν**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, είσαι πρόθυμος να βάλεις στο θυσιαστήριο του Θεού τον εαυτό σου σα μια **θυσία ζωντανή** και ό, τι άλλο αγαπάς; Έχεις συνειδητοποιήσει ότι σε έχει σώσει ο Θεός και σε έχει κάνει **«βασιλείο ιεράτευμα»**, με σκοπό να εξαγγείλεις τις δικές Του αρετές;
Κύριε,

Όταν Σε βλέπω κρεμασμένο στο Σταυρό για τη λύτρωσή μου, όλα αυτά που αγαπώ και τρέφουν το «εγώ» μου, τα θεωρώ σα σκουπίδια, μπροστά στο έξοχο της γνώσης του Προσώπου Σου. Κράτα με πιστή!

25 Αυγούστου

«Ο Θεός θα κρίνει τα κρυφά των ανθρώπων διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου.» (Ρωμ.2:16)

Όσο οδυνηρή κι αν είναι η **φάνέρωση των κρυφών αμαρτιών** μας, άλλο τόσο είναι ευλογημένη και θεραπευτική. Χίλιες φορές εδώ ο Θεός να φέρει στο φως τα **κρυφά της καρδιάς** μας, παρά εκείνη τη μέρα της **Κρίσης**. Τότε, θα είναι πολύ αργά να καθαρισθούμε!

Ξέροντας αυτό, ζήτησα μια μέρα από το Θεό, πάση θυσία, να μου δείξει πώς με βλέπει. Ο Θεός έκανε έλεος και μου φανέρωσε. Δεν βρίσκω λόγια να Τον ευχαριστώ.

Για να έρθει **Αναζωπύρωση** προηγείται **Αφύπνιση**. Χρειάζεται να έρθει στο **φως** η κάθε είδους **κρυφή αμαρτία**: μεγάλη και μικρή.

Στην **Αγία Γραφή** συναντάμε αμέτρητες επισκέψεις του Θεού στο λαό Του μέσω των προφητών, για να **αφυπνίσει** το λαό Του πνευματικά και να τους **Αναζωπυρώσει**. Τους λέει:

1)«*Με τα λόγια σας καταβαρύνετε τον Κύριο· και λέτε: Με τι τον καταβαρύνουμε; Με το να λέτε: Καθένας που πράττει κακό είναι ευάρεστος μπροστά στον Κύριο... ή: Πού είναι ο Θεός της κρίσης;*» (Μαλ.2:17)

2)«*Αποχωριστήκατε από τα διατάγματά μου, και δεν τα φυλάξατε. Επιστρέψτε σε μένα, και θα επιστρέψω σε σας... όμως, είπατε: Με ποιον τρόπο θα επιστρέψουμε; Μήπως ο άνθρωπος θα κλέβει τον Θεό; Εσείς, όμως, με κλέψατε· και λέτε: Σε τι σε κλέψαμε; Στα δέκατα και στις προσφορές. Εσείς είστε καταραμένοι με κατάρα.»* (Μαλ.3:7-9)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις πόσο ο Σατανάς είχε κάνει πλύση εγκεφάλου στους ανθρώπους του Θεού; Το ίδιο μπορεί να συμβαίνει και με μας. Ας παραδειγματιστούμε.

Κύριε,

Βλέπω πόσο ανάγκη έχω συνέχεια να μιλώ με Σένα. Να μελετώ το λόγο Σου για να διακρίνω τις ψευτιές του Σατανά και να τις απορρίπτω. Να δέχομαι τους ελέγχους Σου. Να είμαι άγρυπνη με τη χάρη Σου. Φύλα με μην εξαπατηθώ.

26 Αυγούστου

«Ποιος συναισθάνεται τα δικά του αμαρτήματα; Καθάρισέ με από τα κρυφά μου αμαρτήματα.» (Ψαλ.19:12)

Έλεγε μια πιστή, πώς κάποτε έφτασε σε σημείο να εκνευρίζεται με τον κακό χαρακτήρα ενός φιλικού προσώπου. Όταν προσευχήθηκε, ο Θεός της έδειξε ότι και η δική της σχέση μαζί Του ήταν παρόμοια. «Ήταν σαν να με χτύπησε κεραυνός», ομολογεί. Κι αμέσως συνήλθε.

Τώρα θα δούμε μια άλλη **κρυφή αμαρτία**, που φανερώνει ο Θεός στο λαό Του: **«Τα λόγια σας ήσαν σκληρά εναντίον μου... και είπατε: Τι μιλήσαμε εναντίον σου; Είπατε: Είναι μάταιο να δουλεύει κάποιος τον Θεό· και: Ποια η ωφέλεια ότι φυλάξαμε τα διατάγματά του... εμείς μακαρίζουμε τους υπερήφανους... ναι, αυτοί που πειράζουν τον Θεό, κι αυτοί σώθηκαν.»** (Μαλ.3:13-15)

Ο Σατανάς είχε πιπιλήσει το μυαλό τους ότι **ματαιοπονούνε υπακούοντας** το Θεό. Δεν πίστευαν ότι **ο Θεός είναι αξιόπιστος** και ότι θα έρθει μέρα που θα ανταμειφθούν. (Γαλ.6:9)

Παρ' όλη όμως την πνευματική κατάπτωση του λαού, υπήρχε ένα μικρό **υπόλοιπο**, που έμεναν πιστοί στον Κύριο. Ας δούμε πώς αντέδρασαν αυτοί, όταν άκουσαν αυτά τα ασεβή λόγια: **«Αυτοί που φοβόνταν τον Κύριο** μιλούσαν αναμεταξύ τους· και ο Κύριος πρόσεχε, και άκουγε· και γράφτηκε βιβλίο ενθύμησης μπροστά του, γι' αυτούς που **φοβόνταν τον Κύριο**, και σέβονταν το όνομά του.» (Μαλ.3:16)

Γι' αυτούς υπόσχεται ο Θεός: **« Θα είναι δικοί μου... κατά την ημέρα εκείνη, όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου... Τότε, θα επιστρέψετε, και θα διακρίνετε ανάμεσα σε δίκαιον και ασεβή, ανάμεσα σ' εκείνον που δουλεύει τον Θεό, κι εκείνον που δεν τον δουλεύει.»** (Μαλ.3:17-18)

Αγαπητή ψυχή, μην ακούς αυτούς που διακατέχονται από φόβο και ηττοπάθεια. Εσύ μένε σταθερή και αμετακίνητη στις διακηρύξεις του λόγου του Θεού. Δούλευε τον Κύριο με πιστότητα ό, τι κι αν συμβεί.

Κύριε,

«Κτίσε μέσα μου... μια καθαρή καρδιά· και ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε μέσα μου.» (Ψαλ.51:10)

27 Αυγούστου

«Δοκιμάστε με σε τούτο, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, αν δεν σας ανοίξω τούς καταρράκτες τού ουρανού, και εκχέω την ευλογία σε σας, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτή.» (Μαλ.3:10)

Είναι απορίας άξιο πώς, σε μια τόσο **ξεπεσμένη** κατάσταση του λαού και μετά από την τόσο υβριστική τους συμπεριφορά, καταδέχεται ο Θεός να τους ανυψώσει, **αν μόνο επιστραφούν σ' Αυτόν**. Μάλιστα τους προκαλεί, τους λέει: **«Δοκιμάστε Με»**. Τους δίνει ευκαιρία να διαπιστώσουν ότι πραγματικά **θα ανοίξει τους καταρράκτες του ουρανού**. Ότι δεν ψεύδεται, δεν τους κρατάει κακία. Υπόσχεται να τους πλημμυρίσει από τόσα αγαθά, που να μη χωράει ο τόπος!

Πόσο **φιλεύσπλαχνος** είναι ο Θεός! Είναι να μην Τον αγαπάς με όλη την καρδιά; Είναι να μη λιώνεις μπροστά σε τόσο μεγάλο έλεος και χάρη; Αν μόνο **«ο λαός μου... ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και... επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ, θα συγχωρήσω την αμαρτία τους»**. (2Χρον.7:14)

Την ίδια συμπεριφορά βλέπουμε να επαναλαμβάνει ο Ιησούς στην **Εκκλησία της Λαοδίκειας**. Αν και είναι η πιο **ξεπεσμένη** απ' όλες τις άλλες, κι όμως με τι αγάπη την καλεί να **μετανοήσει!** Μάλιστα της υπόσχεται να δειπνήσουν **παρέα**, αν μόνο Του ανοίξει την πόρτα για να μπει. Θα τη βάλει **να καθίσει μαζί Του στο θρόνο Του**. Είναι δυνατό! Να, πώς έρχεται η **Αναζωπύρωση!**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός έρχεται κοντά και σε σένα και λέει: **«Δοκίμασέ Με!** Εμπιστεύσου Με! Διώξε κάθε σου φόβο και αμφιβολία. Εγώ θα σε σηκώσω.» Πες: **«Κύριε, μετανιώνω** για τη δική μου απροθυμία να Σε υπακούσω, να πάρω το Σταυρό μου και να Σε ακολουθήσω. Τώρα όμως δέχομαι την πρόσκλησή Σου και Σου ανοίγω να μπεις. Θέλω να δειπνήσω μαζί Σου. Θέλω να **αναζωπυρωθώ.»**

Κύριε,

Ο Σατανάς έχει κάνει μεγάλη ζημιά στην Εκκλησία Σου. Επισκέψου τα αποθαρρυσμένα Σου παιδιά. Θύμισέ τους ότι είσαι έτοιμος να ανοίξεις τους καταρράκτες του Ουρανού, αν μόνο επιστραφούν σε Σένα.

28 Αυγούστου

«Όποιος πιστεύει σε μένα... ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του.» (Ιωάν.7:38)

Πριν πολλά χρόνια είδα με τα μάτια μου τους **καταρράκτες του Νιαγάρα**. Μη μου πείτε όμως να τους περιγράψω. Εκείνο μόνο που μπορώ να πω είναι ότι προκαλούν ένα **δέος!**

Στη γλώσσα της Καινής Διαθήκης οι **καταρράκτες**, παρομοιάζονται με **«ποτάμια από ζωντανό νερό»!**

Θυμόμαστε, πώς στην Έρημο για να ξεδιψάσει ο λαός Ισραήλ, έπρεπε να χτυπηθεί η **«Πέτρα»**, ο Βράχος, που συμβόλιζε το **Χριστό**, και να **ξεχυθούν τα ποτάμια νερού**. (1Κορινθ.10:4)

Η όλη λουπόν αυτή σκηνή, είναι μια **προεικόνιση της σταύρωσης του Ιησού Χριστού**. Είναι συγκλονιστικό! Όπως λέει και ο ποιητής:

*«Βράχε των αιώνων Συ, δέχτηκες φρικτή πληγή,
απ' τη λόγχη του Εχθρού, στο μαρτύριο του Σταυρού.
Στη δική Σου τη σκιά ας φωλιάσει η καρδιά.
Με το Αίμα που κυλά στη δική Σου την πλευρά,
Πλύνε με ω Αντρωτή, λούκανε μου την καρδιά.
Την ειρήνη της να βρει, Βράχε μου κοντά σε Σε.»*

Ο Χριστός συνδέει τα **ποτάμια από τα ζωντανά νερά** με τον ερχομό του **Αγίου Πνεύματος**. Με τη **μετάνοια** και την **πίστη** στο Χριστό, το **Άγιο Πνεύμα πλημμυρίζει** την καρδιά και της μεταδίδει τη **θεία ζωή**. Αλήθεια, τι **κρυμμένος ουράνιος θησαυρός!!**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Χριστός σου προσφέρει **ζωντανό νερό** να ξεδιψάσεις. Το **Άγιο Πνεύμα** έχει έρθει να σε πλημμυρίσει με τις **ευλογίες** του Ουράνιου Πατέρα. Εσύ καλείσαι να **παραχωρήσεις** τον εαυτό σου ολόψυχα στο Χριστό με πίστη. **Δοκίμασε** τώρα και θα δεις,

Κύριε,

*Συ χτυπήθηκες για μένα στο **Σταυρό**. Δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να μένω αδιάφορη! Διεκδικώ εκ νέου την **πληρότητα** της παρουσίας Σου!*

29 Αυγούστου

«Πάντοτε να χαίρεστε.» (1Θεσ.5:16)

Νόμιζα ότι το θέμα της **Αναζωπύρωσης** το εξαντλήσαμε. Όμως θυμήθηκα κι άλλα χωρία, που έχουν ιδιαίτερη σχέση με τη **Θεία φλόγα**. Ο Θεός παραγγέλλει στα παιδιά Του: **«Πάντοτε να χαίρεστε.»** Πώς είναι δυνατόν αυτό να γίνει βίωμα; Το μυστικό είναι να έχουμε **συνεχή ζωντανή σύνδεση** με τον Ιησού Χριστό.

Όταν η καρδιά **φλογίζεται από το Άγιο Πνεύμα**, τότε ο εσωτερικός άνθρωπος είναι ευχαριστημένος· με άλλα λόγια, **χαίρεται**.

Πριν πιστέψω στο Χριστό νόμιζα ότι αν δώσω την καρδιά μου σ' Αυτόν θα στερηθώ τη **χαρά**. Δεν ήξερα ότι **ο Ιησούς είναι η πηγή της χαράς**.

«Τη μεγαλύτερη χαρά την ένιωσα στη ζωή μου όταν δέχτηκα το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριό μου», ομολόγησε μια πολύ πετυχημένη κυρία.

Είναι η ημέρα της **αναγέννησης**, όταν το **Άγιο Πνεύμα ζωοποιεί το πνεύμα** του ανθρώπου.

Στην αλληγορική ιστορία του Βουνιάνου, όταν ο **Χριστιανός** έφτασε μπροστά στο **Σταυρό**, ξαφνικά όλο το βαρύ φορτίο των αμαρτιών του, που κουβαλούσε στον ώμο του έπεσε. Η **χαρά** του ήταν ανεκλάλητη!

Η **αμαρτία** κάνει τον άνθρωπο δυστυχισμένο.

Ο αστροναύτης Τσαρλς Ντιουκ, που περπάτησε πάνω στο φεγγάρι, διηγείται ότι, παρ' όλη τη λαμπρή του καριέρα, ένιωθε πάντα ένα **κενό**. Και μόνο όταν τελικά αναγνώρισε το Χριστό ως Γιο του Θεού και ως προσωπικό Σωτήρα του, βρήκε ανεκδιήγητη και μόνιμη **χαρά**, τον προορισμό της ζωής και την ελπίδα του Ουρανού.

Αγαπητή ψυχή, αυτή η **χαρά** δεν αποκτάται με προσπάθειες. Στοίχισε το **Αίμα του Χριστού**. Δεν έχεις παρά να δεχθείς τον Χριστό ως Σωτήρα σου με **πίστη**, ως **δώρο** του Θεού, μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Κύριε,

*«Όταν σε σκέπτομαι γεμίζω από χαρά!
Και η ψυχή μου υψώνεται στα ουράνια και σκιρτά!»*

30 Αυγούστου

«Αυτά μίλησα σε σας, για να μείνει μέσα σας η χαρά μου, και η χαρά σας να είναι πλήρης.» (Ιωάν.15:11)

Ο Χριστός εδώ απευθύνεται στους μαθητές Του. Έχει φθάσει στο τέλος η τριετής μαθητεία τους. Τους έχει μιλήσει για πολλά θέματα, όπως η ταπείνωση, η υπηρεσία, η αγάπη. Ξέρει όμως ότι σε λίγο θα μείνουν μόνοι. Θα είναι αυτόπτες μάρτυρες

της Σταύρωσής Του! Θα κλάψουν, θα πενήθσουν!

Εξάλλου η ατμόσφαιρα τελευταία είχε γίνει πολύ βαριά. Συχνά τους ξεμονάχιαζε ο Διδάσκαλος και τους μιλούσε για τα **παθήματά Του**, για την **αναχώρησή Του στον Ουρανό**. Τους έλεγε να έχουν θάρρος.

Τώρα είχαν πολλή ανάγκη να τους πει κάτι για **χαρά**. Ο άνθρωπος χωρίς **χαρά** είναι δυστυχισμένος. Κι ο πιστός έχει ανάγκη από **χαρά**.

Ποια χαρά; Τη **χαρά του Χριστού**. Χωρίς αυτή τη **χαρά**, εξασθενεί η πίστη του, η ελπίδα και η δύναμή του. Γι' αυτό διαβάζουμε: **«Η χαρά τού Κυρίου είναι η δύναμή σας.»** Υπάρχουν φορές, που, αντί να χαιρόμαστε εν Χριστώ, μας πιάνει μια λύπη. Χρειάζεται να ξεχωρίζουμε πότε είναι ώρα να πενθούμε και πότε να χαιρόμαστε. Αυτό είχε πάθει κάποτε και ο λαός του Θεού. (βλ. Νεεμ.8:8-10)

Ο Χριστός είχε μιλήσει στους μαθητές Του για την **αγάπη του Πατέρα** καθώς και για τη δική Του **αγάπη**. Βγαίνει λοιπόν το συμπέρασμα ότι η **Χαρά του Χριστού** βρίσκεται στα **λόγια Του**, με επίκεντρο την **αγάπη Του που φανερώθηκε στο Σταυρό**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, μπορείς να είσαι βέβαιος ότι αν ο Χριστός κατοικεί στην καρδιά σου, Αυτός σου δίνει, όχι μόνο τη βεβαιότητα της συγχώρησής Του, αλλά και τη **χαρά Του**.

Κύριε,

*Βοήθα με να μην παραδίνομαι σε κατάθλιψη και πανικό όταν περνώ από δοκιμασίες. Εσύ είσαι ο μεγάλος **Ψυχίατρος!** Καθησύχαζέ με.*

31 Αυγούστου

«Μέχρι τώρα δεν ζητήσατε τίποτε στο όνομά μου· ζητάτε και θα παίρνετε, για να είναι πλήρης η χαρά σας.» (Ιωάν.16:24)

Έπρεπε οι μαθητές να μάθουν να πιάνονται με **πίστη απ' τα λόγια του Χριστού**, αν ήθελαν να είναι **γεμάτοι με τη χαρά Του**. Αυτός τους είχε βεβαιώσει ότι, αν έμεναν **ενωμένοι** μαζί Του και τα **λόγια Του** έμεναν μέσα τους, θα ζητούσαν **ό, τι αν ήθελαν** και θα λάμβαναν.

Δυστυχώς σήμερα υπάρχουν συνάξεις όπου, αντίθετα με τη διδασκαλία του Χριστού, καλλιεργούν υπερφυσικές εμπειρίες, που οδηγούν σε πρακτικές του **μυστικισμού**. Όπως π.χ. ένα πρόσωπο να απευθύνεται σε μια ψυχή λέγοντας: **«Θυγατέρα μου, έχω ένα γραπτό μήνυμα για σένα από το Θεό, ότι θα αποκαταστήσει την υγεία σου.»**

Τα τελευταία 2-3 χρόνια, ο Θεός επέτρεψε να περάσω από κάποιες οδυνηρές δοκιμασίες. Έπεσα άσχημα κι ο αριστερός ώμος μου εξαρθρώθηκε. Συγχρόνως είχα δυσκολίες να χρησιμοποιήσω τα χέρια μου από τενοντίτιδα. Επί πλέον είχα ανωμαλία στο πεπτικό μου σύστημα, πίεση ανεξέλεγκτη και δυσκολία στον ύπνο. Ο Σατανάς έκανε δυνατές επιθέσεις για να απογοητευτώ. Να χάσω τη **χαρά του Χριστού**. Σ' αυτές τις ώρες της πάλης με τον Εχθρό, εκείνο που με

βοηθούσε ήταν, η **αγάπη του Χριστού**, που εκδηλώθηκε στο **Σταυρό**. Έλεγα ξανά και ξανά: **«Δε φεύγω απ' το Σταυρό. Δε φεύγω απ' το Χριστό.»** Καθώς θυμόμουν από τι παθήματα πέρασε ο Ιησούς για μένα, μπορούσα να **υπομένω** τις κακοπάθειές μου. Δεν έδινά τόπο στην αυτολύπηση.

***Θωρώντας το φορικό Σταυρό, τον πόνο, τον σνειδισμό,
Σιωπά, ρωτώ, θρηνώ, υμνώ, θαυμάζω και δοξολογώ!***

Αγαπητή ψυχή, μη καθοδηγείσαι από υπερφυσικά μηνύματα. Η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη και καταπιάνεται με όλα τα θέματά μας.

Κύριε,

Στηρίζομαι στα αξιόπιστα λόγια Σου. Με τη χάρη Σου δε θα κλονισθώ!

ΣΚΟΤΑΔΙΑ

Σκοτάδι, μαύρη καταχνιά απλώθηκε στη χτίση
Την ώρα που στο Γολγοθά άρχισε το Μυστήριο,
Ολόκληρου του Κόσμου μας η αιώνια Τύχη
Κρίνεται με του Λυτρωτή το φοβερό Μαρτύριο!
Ο Χριστός, το προαιώνιο φως, το απαύγασμα της δόξας του Θεού
βρίσκεται κρεμασμένος στο σταυρό μες στα σκοτάδια!

ΓΙΑΤΙ:

Επειδή βαστάει απάνω του την αμαρτία του κόσμου.
Τιμωρείται από τη θεία δικαιοσύνη στη θέση του αμαρτωλού.

ΤΟ ΛΥΤΡΩΤΙΚΟ ΑΙΜΑ

Γιατί χύνει το Άγιο Αίμα Του;
Επειδή ο νόμος της θείας δικαιοσύνης καταδικάζει σε αιματηρό θάνατο
την αποστασία από του Θεού.

«Χωρίς να χυθεί αίμα δε γίνεται άφεση αμαρτίας».

Και η κάθε δράξα, το Αίμα που κυλάει
Για έναν αμαρτωλό μιλάει, και αγάπη αχνοβολάει.
Αμέτρητες κατρακυλούνε, αμέτρητα αντηχούνε
Αμαρτωλών ονόματα, αυτών που θα σωθούνε.
Είχε ζητήσει να δροσιστεί και του πρόσφεραν ξίδι.
Μέσα στη φοβερή εγκατάλειψη από τον Πατέρα,
μέσα στην αγνωμοσύνη και την αγριότητα που άφριζε τριγύρω του,
η μεγάλη σκέψη φώτιζε το πνεύμα του
και η μεγάλη χαρά τον βαλσάμωνε.

Ήταν η σκέψη και η χαρά της σωτηρίας του κόσμου.

Και να, ο πρώτος καρπός:

«Μνήσθητί μου Κύριε!» Εφώναξε ο ληστής.

Κι ευθύς με μια αστραπή χαράς του απεκρίθη:
«Μαζί μου στον Παράδεισο σήμερα συ θα μπεις.»

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ

Ετέλειωσε το Έργο της Σωτηρίας του Κόσμου.
«Το καταπέτασμα του Ναού», εξαφανίστηκε από τη μέση.
«Πατέρα στα χέρια σου το πνεύμα παραδίνω!»

K. M.

1 Σεπτεμβρίου

«Πατέρα άγιε ...έρχομαι σε σένα, κι αυτά τα μιλάω μέσα στον κόσμο, για να έχουν τη χαρά μου μέσα τους πλήρη.» (Ιωάν.17:11,13)

Στην **αρχιερατική Του προσευχή** ο Ιησούς Χριστός σημειώνει ότι ο σκοπός που αναφέρει αυτά τα αιτήματα είναι για να έχουν οι μαθητές Του μέσα τους **τη χαρά Του πλήρη**. Τι εντυπωσιακό! Και μην ξεχνάμε ότι αυτά που ζήτησε από τον Πατέρα Θεό για τους μαθητές Του, ισχύουν και για μας. Κι εμείς γινόμαστε μέτοχοι αυτής της ανεκλάλητης **χαράς** που περιέχει τη **φλόγα της Αναζωπύρωσης**.

Χθες διηγήθηκα μερικές από τις δοκιμασίες μου. Είναι όμως δυνατό να έχει κανείς **πλήρη χαρά** όταν περνάει από τέτοια μονοπάτια;

Λοιπόν, πρέπει αρχικά να πω, ότι σε κάθε μου ανάγκη ο Θεός έστειλε κάποιον πρόσωπο τόσο αναπάντεχα, που με κατέπλητταν. Σίγουρα δεν ήταν τυχαίο. Ήταν η φροντίδα του Πατέρα. Ο Κύριος Ιησούς ήταν παρών. **Δεν ήμουν μόνη**. Αυτό με γέμιζε με μια **ανείπωτη χαρά** μέσα στις θλίψεις μου. Οπότε, όχι μόνο δεν παραπονιόμουν, αλλά ευχαριστούσα για τις κακοπάθειές μου. Γιατί μέσα απ' αυτές πειραματιζόμουν τη δύναμη του **Σταυρού**, την **περίσσεια χάρη** του Αναστημένου Χριστού. Μέσα απ' αυτούς τους πειρασμούς ωρίμαζα πιο πολύ πνευματικά. Μάλιστα στο διάστημα αυτό έγραψα 2 βιβλία. Το **«Αξέχαστες Συναντήσεις»** και το **«Εγερτήριο Σάλπισμα»**. Ακόμα, είχα οικοδομητικές συναντήσεις στο σπίτι με διάφορες ψυχές που περνούσαν από βασανιστικά μονοπάτια. Γευόμασταν πνευματικές ευλογίες. Χωριζόμασταν πάντα με κάποιο θριαμβικό ύμνο. Όπως το:

«Με εμπιστοσύνη δεν θα κλονιστώ, ό, τι και να γίνει δε θα κλονιστώ.

Σαν δέντρο φυτεμένο στα ρυάκια, δεν θα κλονιστώ».

Αγαπητό παιδί του Θεού, διάβασε όλη την **Αρχιερατική Προσευχή** του Κυρίου. Μην ξεχνάς ότι αυτά που ζητάει είναι και για σένα.

Κύριε,

*Τώρα βλέπω πιο καθαρά μέσα από τη δική Σου ζωή, ότι το **μονοπάτι του Σταυρού** συνοδεύεται από **πλέρια χαρά**. Βοήθα με να μην αφήνω το Σατανά να μου κλέβει αυτήν την **πνευματική αγαλλίαση**.*

2 Σεπτεμβρίου

«Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου... πλάτυνε το στόμα σου, και θα το γεμίσω.» (Ψαλμ.81:10)

Διάβαζα για κάποιο παιδί, που μεταφέρθηκε επειγόντως στο νοσοκομείο· ήταν πετσί και κόκκαλο. Ανήκε σε μια πολυμελή φτωχή οικογένεια. Η νοσοκόμα παρατηρούσε ότι κάθε φορά το παιδί δεν έπινε όλο το γάλα. «Γιατί δεν πίνεις όλο το γάλα»; τον ρώτησε. «Επιτρέπεται να το πιω όλο»; «Βεβαίως μπορείς. Κι αν θέλεις, θα σου φέρω κι άλλο», είπε η νοσοκόμα. Έτσι συνήθιζαν στο σπίτι. Από λίγο έπινε το κάθε παιδί για να πει και το άλλο.

Σκέφτηκα, ο Ουράνιος Πατέρας πόσο απλόχερα μας προσφέρει τα πάντα. Το τραπέζι Του είναι γεμάτο. **«Ελάτε, φάτε»** λέει. Εξαρτάται από μας, πόσο θα φάμε. Πόσο **θα ανοίξουμε το στόμα** μας για να το γεμίσει. Φοβάμαι ότι πολλά παιδιά του Θεού πάσχουμε από τη νόσο της **«ανορεξίας»**. Γευόμαστε λίγο τη χαρά της παρουσίας Του και σταματάμε, με αποτέλεσμα η χαρά μας να είναι αναιμική. Και ενώ ως προς τον καιρό έπρεπε να ήμαστε δάσκαλοι, έχουμε ανάγκη από **γάλα**, και όχι από στερεή τροφή. (Εβρ.5:12)

Ο Ησαΐας προφητεύει: **«Επάνω σε τούτο το βουνό, ο Κύριος θα κάνει σε όλους τούς λαούς ευωχία από παχιά... γεμάτα μυελό.»** (Ησ.25:6-8)

Ο Κ. Μεταλληνός, αυτό το χωρίο το συνέδεε με το **λόφο του Γολγοθά**, όπου ο Θεός έστρωσε **πλούσιο τραπέζι** για όλους τους αμαρτωλούς.

Όταν ο Κύριος **έστρωσε τραπέζι** στην έρημο για να θρέψει χιλιάδες ανθρώπους, διαβάζουμε: **«Και έφαγαν όλοι, και χόρτασαν.»**

Αγαπητή ψυχή, δεν υπάρχει λόγος να μένεις νηστικά. Ο Κύριος σε προσκαλεί: **«Δέστε, ετοίμασα το γεύμα μου... όλα είναι έτοιμα· ελάτε.»** Άνοιγε το λόγο του Θεού, κάνε προσευχή και το Πνεύμα του Θεού θα σε θρέψει με το παραπάνω.

Κύριε,

Παίρνω θέση, κι αυτήν την ημέρα, να καθίσω νοερά στο τραπέζι Σου στο Γολγοθά με **πίστη**, και να παίρνω μερίδιο από τα **πνευματικά μεδούλια** της λύτρωσής Σου, που στοίχισε το πολύτιμο **Αίμα Σου!**

3 Σεπτεμβρίου

«Μακάριοι αυτοί που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη· επειδή, αυτοί θα χορτάσουν.» (Ματθ.5:6)

Είναι χαρακτηριστική η ιστορία της δεκαπεντάχρονης **Μαίρης Τζονς**, η οποία, για να αποκτήσει μια δική της **Αγία Γραφή** και να **ξεδιψάσει τη δίψα της αθάνατης ψυχής της**, εργάστηκε 6 χρόνια' περπάτησε 12 ώρες ξυπόλητη για να την αγοράσει. Όταν έμαθε ότι είχαν εξαντληθεί έβαλε τα κλάματα! Εκείνη την εποχή, το 1800, οι **Άγιες Γραφές** ήταν δυσέυρετες και πανάκριβες.

Ο κ. Thomas Charles, όταν είδε τη δίψα της, συγκινήθηκε και της έδωσε μία που φύλαγε για άλλον. Μάλιστα, όπως λένε, ο ζήλος της Μαίρης Τζονς έγινε αφορμή να δημιουργηθεί η πρώτη **Βιβλική Εταιρία** για να μπορούν όλοι να την αποκτήσουν.

Κάθε άνθρωπος στο βάθος της ψυχής του νιώθει μια **δίψα και πείνα για δικαιοσύνη**. Το μυστικό είναι ότι τα **ζωντανά νερά πηγάζουν από τον Εσταυρωμένο Χριστό**. Το να ψάξω **ζωντανά νερά** μακριά από το Χριστό και το έργο της λύτρωσής Του στο Σταυρό είναι ματαιοπονία. Τι πρέπει να κάνω; Να **μετανοήσω** και να δεχθώ με πίστη το δώρο της λύτρωσης και να **μαθητεύω στο λόγο Του**. Αυτός καλεί: «Όποιος διψάει, ας έρθει και ας παίρνει δωρεάν το νερό της ζωής.» (Αποκ.22:17) **Αγαπητό παιδί του Θεού**, μην ψάχνεις να βρεις τη **δικαιοσύνη** σε ανθρώπους. Ο Θεός είναι ο μόνος **Δίκαιος**. Μελέτα **το λόγο Του κάθε μέρα**. Το Άγιο Πνεύμα θα σε φωτίζει και θα σε τροφοδοτεί. Θα σε ξεδιψάσει. Θα σε γεμίζει με **κρυμμένους θησαυρούς εν Χριστώ**.

Ουράνιε Πατέρα,

*Σ' ευχαριστώ γιατί μου χάρισες το **Γραπτό Σου λόγο** ώστε να μάθω για το απεριγράπτο Σου Δώρο, το Γιο Σου τον Ιησού Χριστό, που ήρθε να **ξεδιψάσει και να χορτάσει** την ψυχή μου. Σε προσκυνώ!*

4 Σεπτεμβρίου

«*Σε όλη τη θλίψη μας έχω χαρά που υπερπερισσεύει.*» (2Κορινθ.7:4)

Γεννάται το ερώτημα: «Είναι δυνατό να **χαίρεσαι** όταν περνάς από δυνατή **θλίψη**;» Ο **απ. Παύλος** απαντάει ότι, είναι δυνατό. Απόδειξη: Στο μπουντρούμι της φυλακής, γεμάτος πληγές από την ανήλεη μαστίγωση, με τα πόδια του σε δεσμά, έψαλλε μαζί με το Σίλα.

Το ίδιο και οι Απόστολοι: Έφυγαν απ' το Συνέδριο **χαρούμενοι**, «*επειδή αξιώθηκαν να ατιμαστούν για χάρη του Χριστού.*» Η Ιστορία διηγείται για αναρίθμητους μάρτυρες, που **δόξαζαν το Θεό** καθώς **υπέφεραν** για την πίστη τους στο Χριστό.

Προχθές διάβαζα για το **Χαράλαμπο Μποσταντζόγλου**, που μαρτύρησε για χάρη του Χριστού. Τα τελευταία λόγια του πριν απαγχονιστεί ήταν: «*Ευχαριστώ τον Ουράνιο Πατέρα που επιτρέπει να υποφέρω για το υπέρτατό Του Όνομα. Είμαι κήρυκας του Ευαγγελίου...*» Μετά ζήτησε από το Θεό να συγχωρήσει τους εχθρούς του. Ένας Τούρκος αξιωματικός τόσο πολύ εντυπωσιάστηκε από τη γενναιότητα του δούλου του Θεού, που ζήτησε μια **Αγία Γραφή** και τελικά πίστεψε στο Χριστό. Αυτό συνέβηκε το 1916 στο Μαράς της Τουρκίας. Σε ώρες τραγικές στην Ιστορία.

Αυτός είναι ο κλήρος όλων όσοι ακολουθούν τον **Πάσχοντα Ιησού**.

Ο απ. Πέτρος γράφει στους πιστούς: «*Αν και δεν τον βλέπετε τώρα, όμως πιστεύετε σ' αυτόν, κι έτσι **αγάλλεστε** με αισθήματα **ανέκφραστης και ένδοξης χαράς***» (1Πέτρ.1:8), παρ' όλο που μπορεί να **λυπηθείτε** λίγο μέσα σε διάφορους πειρασμούς.

Αγαπητή ψυχή, μην απορείς αν συναντάς σήμερα κάποιες θλίψεις. Αν είναι εξαιτίας της πίστης σου στο Χριστό, είναι τιμή σου. Το Πνεύμα του Θεού αναπαύεται επάνω σου. Εσύ χαίρε και κάνε υπομονή!

Κύριε,

*Μέσα στο **θέλημά** Σου βρίσκω εσωτερική ικανοποίηση, ό, τι κι αν περνώ. Η παρουσία Σου με δυναμώνει και με παρηγορεί.*

5 Σεπτεμβρίου

«Τώρα... σας κατέχει... λύπη, αλλά θα σας δω ξανά και τότε θα χαρεί η καρδιά σας.» (Ιωάν.16:22)

Δε θα ξέραμε τι είναι **χαρά**, αν δε νιώθαμε **λύπη**. Ο Σταυρός του Χριστού γέμισε τους μαθητές από βαθύτατη **θλίψη**. Όμως ακολούθησε η ανεκλάλητη **χαρά** της **Ανάστασής Του!**

Όταν εκείνο το αξέχαστο πρωινό οι γυναίκες πήγαν στον τάφο του Χριστού με βαριές καρδιές, τους περίμενε η μεγαλύτερη έκπληξη **χαράς**. Ο τάφος ήταν άδειος. Άκουσαν δύο αγγέλους: **«Γιατί ζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; **Αναστήθηκε.**»** Η πρώτη κουβέντα του Χριστού, όταν τις συνάντησε, ήταν: **«Χαίρετε.»**

Η ζωή του αληθινού πιστού είναι γεμάτη με ανάμεικτες εμπειρίες, **λύπης και χαράς, διωγμών και παθημάτων, αγώνων και θριάμβων.**

Με αυτόν τον τρόπο ο πιστός συμμετέχει στα παθήματα του Χριστού, αλλά και πειραματίζεται τη δύναμη της Ανάστασής Του.

«Εμείς που ζούμε παραδινόμαστε πάντοτε στον **θάνατο για χάρη τού Ιησού, για να φανερωθεί και η **ζωή τού Ιησού** στη θνητή μας σάρκα.»** (2Κορινθ.4:11) Αυτός είναι ο κλήρος των πιστών. **Ζωή μέσα από το θάνατο. Χαρά μέσα από τη θλίψη. Νίκη μέσα από την κακοπάθεια.**

Ξέρουμε όμως ότι **«η προσωρινή ελαφριά μας **θλίψη** κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, **αιώνιο βάρος δόξας.**»** (2Κορ.4:17)

Αγαπητό παιδί του Θεού, όλες οι δυσάρεστες εμπειρίες εδώ έχουν ημερομηνία λήξης. Σε περιμένει **αιώνια δόξα!** Ανεκλάλητη **χαρά!** Εσύ μένε πιστός. Έτσι θα είσαι **αναζωπυρωμένος κάθε μέρα.**

Κύριε,

Εσύ «μετέτρεψες τον θρήνο μου σε χαρά· έλυσες τον σάκο μου, και με περιέζωσες ευφροσύνη.» Με τη χάρη Σου δε θα αποκάμνω. Λίγο ακόμα, λέει ο λόγος Σου, και θα ξαναέρθεις, μαζί με στεφάνια δόξας για το νικητή. Τώρα όμως πρέπει να φέρω με **χαρά** το **σταυρό μου.**

6 Σεπτεμβρίου

«Αποβλέποντας στον Ιησού... ο οποίος, εξαιτίας της χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό.» (Εβρ.12:2)

Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση, όταν άκουσα για πρώτη φορά ότι ο Ιησούς Χριστός, μέσα στους φρικτούς πόνους Του πάνω στο **Σταυρό**, είχε **χαρά!** Είναι δυνατό; Για ποιο λόγο **χαιρόταν**; Για τη **χαρά** της **λύτρωσης** κάποιας ψυχής. Και η **χαρά** αυτή δεν άργησε να εκπληρωθεί, ενώ ακόμα ήταν στο Σταυρό, όταν ο ένας απ' τους δύο ληστές δίπλα Του ζήτησε χάρη και σώθηκε! Είναι αλήθεια ότι *«Εκείνοι που σπέρνουν με δάκρυα, θα θερίσουν με αγαλλίαση.»* (Ψαλ.126:5)

Είδαμε τις προάλλες τον απ. Παύλο μέσα στη φυλακή να ψέλνει. Πού να φανταστεί τι **χαρά** τον περίμενε μέσα από τα δεινοπαθήματά του! Την ίδια εκείνη νύχτα συνέβηκαν κοσμογονικά γεγονότα. Ένας δυνατός σεισμός έγινε αιτία να πιστέψει στο Χριστό ο δεσμοφύλακας και όλη η οικογένειά του! Ο Παύλος με το Σίλα, ελευθερωμένοι από τα δεσμά, βρέθηκαν στο σπίτι του φύλακα, όπως διαβάζουμε: *«κατά την ώρα εκείνη της νύχτας, έλουσε τις πληγές τους· και βαπτίστηκε αμέσως αυτός και όλοι εκείνοι που ήσαν μαζί του· και όταν τούς ανέβασε στο σπίτι του, τους παρέθεσε τραπέζι, και ευφράνθηκε με ολόκληρη την οικογένειά του, καθώς πίστεψε στον Θεό.»* (πράξ.16:33-34) *«Μεγαλεία έκανε ο Κύριος για μας· γεμίσαμε από **χαρά.**»* (Ψαλ.126:3) Δεν το χωράει ο νους! Ο Θεός είναι **Παντοδύναμος** και κάνει ξαφνικά περισσότερο απ' ό, τι μπορεί να σκεφθούμε και να φαντασθούμε!

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις γιατί ο Θεός μάς απαγορεύει να αγχωνόμαστε; Οι Απόστολοι δεν είπαν: «Πω, πω, τι μας βρήκε; Χαθήκαμε!» Αλλά άρχισαν να ψάλλουν. Ήταν σίγουροι ότι ο Κύριος θα μεριμνούσε για κάθε τους ανάγκη. Ο πόθος τους ήταν, μέσα σε όλα αυτά να **δοξασθεί ο Θεός και ψυχές να σωθούν.**

Κύριε,

Είναι ασύλληπτη η αγάπη και η φροντίδα Σου, όταν επιτρέπεις να περνάω από διάφορες κακοπάθειες! Δίνεις λύσεις τελείως απρόσμενες και θαυμαστές και συνεργείς τα πάντα για καλό!

7 Σεπτεμβρίου

«Κάθε μέρα με ζήλο συμμετείχαν όλοι μαζί στη λατρεία... με μεγάλη χαρά και με απλότητα καρδιάς.» (Πράξ.2:46)

Βλέπουμε εδώ τα χαρακτηριστικά μιας ζωντανής Εκκλησίας του Χριστού. **«Οι μαθητές πλημμύριζαν από χαρά και Πνεύμα Άγιο.»** Αυτοί είναι οι **πρώτοι χριστιανοί**, που άκουσαν τα **Χαρούμενα Νέα** της λύτρωσης και ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του απ. Πέτρου, να **μετανοήσουν** και να **βαπτισθούν** στο όνομα του Ιησού Χριστού.

Η **φλόγα** της **πνευματικής χαράς** είναι αυτή που μας διατηρεί **αναζωπυρωμένους** και δεν έχει να κάνει με τα εξωτερικά γεγονότα. Όσο ξέρουμε ότι ο Χριστός είναι ο **Ίδιος χθες, σήμερα και για πάντα**, άλλο τόσο είναι σίγουρο ότι η **χαρά** Του μεταδίδεται και σήμερα στους πιστούς μέσω του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό το **«Χαίρετε!»** του Χριστού στις γυναίκες, την ημέρα της Ανάστασης, ισχύει και σε μας σήμερα. Η διαφορά είναι ότι αυτές είδαν και άκουσαν τον Ίδιο το Χριστό, εμείς όμως με **ΠΙΣΤΗ** Τον βλέπουμε, Τον ακούμε! Προσοχή!

Το **«πάντοτε να χαίρεστε»** του Χριστού δεν εννοεί **συναισθηματικά**.

Να, το μυστικό πώς να είμαστε πάντα **αναζωπυρωμένοι!** Όταν λοιπόν κατσουφιάζομε, πολλές φορές, είναι γιατί κάποια **εισήγηση του Εχθρού** έχει σφηνώσει στο νου μας, όπως συνέβηκε με τους δύο οδοιπόρους προς Εμμαούς. Ο Χριστός τους αποκαλεί **ανόητους και βραδείς στην καρδιά στο να πιστεύουν** σε όλα όσα μίλησαν οι προφήτες. Τους δείχνει την αιτία της σύγχυσής τους και έτσι ελευθερώνονται και γεμίζουν από ανείπωτη **χαρά**.

Αγαπητή ψυχή, πρέπει να στηρίζεσαι με **γυμνή πίστη** στο **γραπτό λόγο του Θεού**, καθώς αντιμετωπίζεις γεγονότα και καταστάσεις. Μόνο η **αλήθεια ελευθερώνει**, ενώ το ψέμα σε υποδουλώνει.

Κύριε,

*Πόσο ανόητη γίνομαι όταν ακούω τους ψιθύρους του Σατανά! Συγχώρεσε με και βοήθα με αμέσως να απορρίπτω τις εισηγήσεις του στο Όνομα Σου και να παίρνω θέση στο Σταυρό. Έτσι θα έχω πάντα ζωντανή σχέση μαζί Σου και θα **φλογίζομαι με τη χαρά Σου!***

8 Σεπτεμβρίου

«**Τι κάνεις εδώ Ηλία;**» (1Βασ.19:9)

Ο προφήτης Ηλίας, ο γενναίος αυτός δούλος του Θεού, κάποια στιγμή απογοητεύτηκε. Η βασίλισσα Ιεζάβελ βάλθηκε να τον σκοτώσει. Ο

Ηλίας «**φοβήθηκε... και αναχώρησε χάρη της ζωής του**» μάλιστα επιθύμησε να πεθάνει. Έρχεται τότε ο Κύριος και τον ρωτάει: «**Τι κάνεις εδώ Ηλία;**» Η απογοήτευση, ο φόβος και η **μοναξιά** είχαν οδηγήσει τον Ηλία να πάρει **το δρόμο της φυγής** σ' ένα σπήλαιο. Είναι λοιπόν δυνατό, κι ένας έμπειρος δούλος του Θεού να **καμφθεί**. Ο Θεός όμως του έδωσε **δεύτερη ευκαιρία να επιστρέψει** στο πόστο

του, ν' αποτελειώσει το υπόλοιπο της διακονίας του και με **πύρινο αμάξι** να τον πάρει στον Ουρανό.

Έστειλε έναν άγγελο, τον **ξύπνησε** και του είπε να **φάει την τροφή** και να **πιο το νερό**, που του είχε προμηθεύσει. Ο Ηλίας άνοιξε την καρδιά του στο Θεό και Του μίλησε για όλο το **ζήλο** που είχε γι' Αυτόν. Για το λαό Του που είχε αποστατήσει. Ακόμα και για τη **μοναξιά** που ένιωθε. Πόσο τρυφερός είναι ο Θεός! Δεν τον μάλωσε. Είναι Θεός **παρηγοριάς** και **ελπίδας**. Του είπε: «Ηλία, έχεις ακόμα πολύ δρόμο. Και μάθε ότι **δεν είσαι μόνος**. Υπάρχουν άλλοι 7000.»

Η **φυγή** σήμερα έχει γίνει αρρώστια. Πολλοί καταφεύγουν σε αμέτρητα μέσα, για να μη **νιώθουν** την **πίεση της πραγματικότητας**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν κι εσύ έχεις πάρει το **δρόμο της φυγής**, ο Θεός σου δίνει **ΕΥΚΑΙΡΙΑ** να γυρίσεις στο πόστο σου, στη θέση που Αυτός έχει για σένα. Πάρε θάρρος! Ο Θεός είναι μαζί σου.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ γιατί με θεραπεύεις απ' τη φοβερή αρρώστια της **φυγής**. Με μαθαίνεις ν' αγαπώ την **αλήθεια**, η οποία ελευθερώνει από όλα τα ψέματα του Σατανά. Όλα τα χρωστώ στη **θυσία Σου στο Σταυρό**.*

9 Σεπτεμβρίου

«Έδωσες σημαία, για να υψώνεται υπέρ της αλήθειας».(Ψαλμ.60:4)
Ζούμε σ' έναν κόσμο όπου οι συνάνθρωποί μας έχουν υψωμένες

σημαίες ψεύδους. «Κανένας δεν ζητάει δικαιοσύνη ούτε κρίνει με αλήθεια· έχουν το θάρρος τους επάνω στη ματαιότητα».

Ο Χριστός λέει στους δικούς Του: «Θα γνωρίσετε την **αλήθεια** και η **αλήθεια** θα σας **ελευθερώσει**». (Ιωάν.8:32.)

Ναι, μόνο η **αλήθεια** ελευθερώνει. Ενώ το ψέμα υποδουλώνει. Ο Ιησούς είναι «η **Αλήθεια**». (Ιωάν.14:6)

Πόσες ψυχές είναι παγιδευμένες, γιατί πιστεύουν τις ψευτιές που τους εισηγείται ο Σατανάς! Ο Θεός μάς καλεί: «**Αδελφοί, αν κάποιος ανάμεσά σας αποπλανηθεί από την **αλήθεια**, και κάποιος άλλος τον φέρει πίσω, ας ξέρει ότι, αυτός που έφερε πίσω έναν αμαρτωλό από την πλάνη τού δρόμου του, θα σώσει μια ψυχή από τον θάνατο, και θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών**» (Ιακ.5:19-20).

Η αλήθεια ελευθερώνει. Το ψέμα υποδουλώνει.

Τι μεγάλη τιμή! Σήμερα να είμαι **σημαιοφόρος του Χριστού!** Να υψώνω τη **σημαία της Αλήθειας**. Αλλά και τι ευθύνη; Αυτό σημαίνει ότι πρέπει η ζωή μου να είναι ένα **ανοιχτό βιβλίο** μπροστά σε όλους. Πρέπει να ζω κατά τρόπο **δίκαιο** και **διαφανή, ενωμένη** με το Χριστό. Να **σκέφτομαι** και να **μιλώ** όσα είναι **αληθινά με βάση το λόγο Του**. Να **καθοδηγούμαι** από το **Άγιο Πνεύμα**. Ο Κύριος με καλεί να μη φοβάμαι να λέω την **αλήθεια**, όμως να τη λέω με **αγάπη**. (Εφ.4:15)

Αγαπητή ψυχή, ποια σημαία υψώνεις; Της αλήθειας ή του ψεύδους;
Κύριε,

*Με τη χάρη Σου υψώνω τη **σημαία της αλήθειας** που απορρέει από τη **θυσία Σου στο Σταυρό** και το **λόγο Σου**. Αυτή τελικά θα θριαμβεύσει!*

10 Σεπτεμβρίου

«Θα εκπληρώνω καθημερινά τις ευχές μου». (Ψαλμ.61:5,8).

Προφανώς ο Δαβίδ κυνηγημένος απ' τον εχθρό έψαχνε απεγνωσμένα **καταφύγιο**, γι' αυτό και φώναξε στον Κύριο: «Από τα πέρατα της γης θα κράζω σε σένα, όταν λιποθυμεί η καρδιά μου· οδήγησέ με στην **πέτρα**, που είναι πάρα πολύ ψηλή για μένα.» (Ψαλ.61:2)

Και ο λαός Ισραήλ εξαντλημένος στην έρημο από έλλειψη νερού, γόγγυζε και ζητούσε νερό απ' το Μωυσή. Και ο Θεός του είπε: «Εγώ

θα σταθώ εκεί μπροστά σου, επάνω στην **πέτρα** στο Χωρήβ, και θα χτυπήσεις την **πέτρα**, και θα βγει απ' αυτή νερό για να πει ο λαός.» (Εξ.17:3-6)

Ο απ. Παύλος ερμηνεύει ότι «η **Πέτρα ήταν ο Χριστός**» (1Κορινθ.10:4) και συμβολίζει το **έργο του Σταυρού**.

Σε ώρες απελπισίας και συμφοράς κάνουμε **ευχές** στον Κύριο. Πολλοί τάζουν στο Θεό χρυσαφικά, λαμπάδες και άλλα. Οι ειδωλολάτρες θυσιάζουν τα παιδιά τους στους θεούς τους.

Ο Θεός μάς λέει στο λόγο Του σε τι είδους θυσίες ευαρεστείται: «**Θυσίες τού Θεού είναι συντριμμένο πνεύμα.**» (Ψαλ.51:17).

«Τι ζητάει ο Κύριος από σένα, παρά να **πράττεις το δίκαιο**, και να **αγαπάς έλεος**, και να **περπατάς ταπεινά μαζί με τον Θεό σου.**» (Μιχ.6:8)

Αγαπητή ψυχή, πήγαινε μπροστά στον **Εσταυρωμένο με μετάνοια**. Ευχαρίστησέ Τον που **σταυρώθηκε για σένα**. Έχυσε το άγιο **Αίμα** Του για να ρεύσουν τα **ζωντανά νερά** και να ξεδιψάσει η ψυχή σου.

Η καλύτερη θυσία στο Θεό είναι η ΥΠΑΚΟΗ!

Κύριε,

Έρχομαι σε **Σένα**, που **χτυπήθηκες** θανάσιμα για μένα στο Σταυρό. Σου προσφέρω **τη συντριμμένη μου καρδιά**. Ξέρω ότι αυτήν τη δέχεσαι.

11 Σεπτεμβρίου

«Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.» (Μάρκ.11:24)

Η **ενεργητική πίστη** του χριστιανού τον κάνει να ευχαριστεί το Θεό κι όταν όλα γύρω του είναι σκοτεινά . Ευχαριστεί το Θεό και πριν δει την απάντηση στα αιτήματά του. Χαίρει και Τον δοξάζει, γιατί είναι απόλυτα σίγουρος ότι ο Θεός είναι αξιόπιστος. Δεν επιτρέπει στο Σατανά να βάζει στο μυαλό του αμφιβολίες για το Θεό.

Αυτό συνέβηκε σε μια ιεραποστολή όπου μαζεύτηκαν οι ιθαγενείς πιστοί για να προσευχηθούν ο Θεός να τους στείλει βροχή που είχαν τόσο ανάγκη! Ανάμεσά τους ήταν κι ένα κοριτσάκι που κρατούσε μια ομπρέλα, ενώ ο ουρανός ήταν ολοκάθαρος. Στην επιστροφή τους, η μόνη που δε βράχηκε ήταν αυτή...

Ο Δαβίδ προφανώς περνούσε από κάποιο σκοτεινό μονοπάτι και ένιωθε το έδαφος να κλονίζεται κάτω από τα πόδια του, όταν

είπε: *«Στο Θεό, **βέβαια**, αναπαύεται η ψυχή μου· απ' αυτόν πηγάζει η σωτηρία μου. Αυτός μονάχα είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου· προπύργιό μου· δεν θα σαλευτώ πολύ.» (Ψαλ.62:1-2)*

Πόσο σπουδαίο είναι να έχει ο κάθε πιστός απόλυτη **βεβαιότητα** για τα λόγια του Θεού! Η διανοητική **πίστη** του χριστιανού τον κάνει να ευχαριστεί το Θεό μόνο όταν ο ήλιος λάμπει γύρω του. Όταν όμως σκοτεινιάζει ο ουρανός και κρύβεται ο ήλιος, κλονίζεται! Ο Χριστός όμως είπε στη Μάρθα: *«**Αν πιστέψεις θα δεις τη δόξα του Θεού.**»*

Αγαπητή ψυχή, κοίτα στο **Σταυρό του Χριστού**. Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης Του; Ησύχασε, αναπαύου στην αγάπη Του. Πες: *«**Με εμπιστοσύνη δε θα κλονιστώ, ό, τι κι αν γίνει δε θα κλονιστώ!**»*
Κύριε,

*Βοήθα με **κάθε μέρα** να ασκώ **παιδική εμπιστοσύνη** σε Σένα ιδιαίτερα όταν ακούγονται τα μπουμπουνητά και ταράζουν την ψυχή μου.*

12 Σεπτεμβρίου

«Θεέ, σε ζητάω από το πρωί· σε διψάει η ψυχή μου.» (Ψαλμ.63:1).

Ο Θεός επιτρέπει πολλές φορές να νιώθουμε σα να βρισκόμαστε «μέσα σε έρημη, ξερή και άνυδρη γη».

Μου έλεγε ένας νεαρός αδελφός: «Νιώθω πολύ απογοητευμένος με όλα αυτά που βλέπω. Οι άνθρωποι του Θεού έχουν χάσει τη ζωντάνια τους, την πνευματικότητά τους.» Γύρω του δεν έβλεπε παρά ξηρασία. Αυτό όμως γίνεται αιτία ώστε να καταφεύγουμε στο Θεό από το **πρωί** και να βρίσκουμε **«κρυμμένους θησαυρούς»**.

Πολλές φορές παίρνουμε ως δεδομένα τα **αγαθά** του Θεού. Έχουμε την Αγία Γραφή, έχουμε κηρύγματα, συναθροίσεις. Δε νιώθουμε ιδιαίτερη **δίψα για τον Κύριο**. Όταν όμως η **παιδεία** του Θεού μάς φέρει σε στέρηση, τότε κράζουμε: **«Κύριε, σε διψάει η ψυχή μου!»** Νιώθουμε σαν το ψάρι έξω από το νερό. Παρατάμε όλες τις περισσιες ασχολίες μας και πέφτουμε με τα μούτρα μπροστά στον Κύριο και στο λόγο Του. Τότε το **Άγιο Πνεύμα** μάς φέρνει ξανά στην **πηγή των ζωντανών νερών**. Μας φέρνει στο **Γολγοθά**. Μας αποκαλύπτει βαθύτερα τον αιματοβαμμένο Ιησού στο **Σταυρό**. Ακούμε να μας καλεί: **«Αν κάποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα, και ας πίνει. Όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του.»** (Ιωάν.7:37-39).

Αγαπητή ψυχή, χωρίς τη **θυσία του Χριστού**, το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να σε **αναγεννήσει**, να σε **ξεδιψάσει** και να σε γεμίσει με τη **φλόγα του θριάμβου** μέσω του **Αγίου Πνεύματος**. Γι' αυτό τα μάτια σου μην τα βγάλεις από το **Σταυρωμένο και Αναστημένο Ιησού**.

Κύριε,

*Θύμιζε μου, **κάθε πρωί**, το πρώτο πράγμα που θα ζητώ να είναι το **Πρόσωπό Σου**, που είναι χορτασμός ευφροσύνης. Εσύ είσαι ο Βοσκός μου. Εσύ με ξεδιψάς και καλύπτεις κάθε μου ανάγκη. Σ' ευχαριστώ γιατί με αγάπησες τόσο πολύ ώστε πέθανες για να με λυτρώσεις!*

13 Σεπτεμβρίου

«Τώρα βλέπουμε σαν μέσα από ένα θαμπό κάτοπτρο... τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο προς πρόσωπο.» (1Κορινθ.13:12).

Αλήθεια, πότε ξεκινάει η προσωπική μας **γνωριμία** με τον Ιησού Χριστό; Πιστεύω ξεκινάει από τη στιγμή, που ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμά Του. Όταν με τη **μετάνοια** και την **πίστη** μας στο **Έργο του Σταυρού** αρχίζουμε μια **Νέα ζωή**. Μεταφερόμαστε από το **σκοτάδι** στο **φως**. Από την **αμαρτία** σε **άγια ζωή**. Πρέπει όμως η **γνωριμία** μας με το Σωτήρα να **βαθαίνει** όλο και πιο πολύ **κάθε μέρα**. Να μαθαίνουμε πιο σωστά να Τον **υπακούμε** μέσα από το **λόγο** Του και την **προσευχή**. Να αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να μας αποκαλύπτει τη **σταυρωμένη ζωή**. Τη ζωή της αγάπης και της υπηρεσίας όπως ήταν η ζωή του Χριστού. Ο **στόχος** μας δε θα είναι πώς να καλοπερνάμε, αλλά πώς να Του **μοιάσουμε**, όπως λέει ο απ. Παύλος: Για «να **γνωρίσω αυτόν, τη δύναμη της ανάστασής του, την κοινωνία των παθημάτων του, συμμορφούμενος με τον θάνατό του».** (Φιλιπ.3:10)

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτού του στόχου; Θα δούμε το Νικητή Χριστό **πρόσωπο προς πρόσωπο**. **«Τώρα είμαστε παιδιά τού Θεού... όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν· επειδή θα τον δούμε καθώς είναι.»** (1Ιωάν.3:2)

Η Αγία Γραφή δίνει ένα παράδειγμα. Λέει: «**Ο Ενώχ** περπατούσε με το Θεό και ο Θεός τον μετέθεσε.» Ένα κοριτσάκι ερμήνευσε αυτό το γεγονός ως εξής: «Μια μέρα ο **Ενώχ** περπάτησε τόσο πολύ με το Θεό, που νύχτωσε και ο Θεός του είπε: Τώρα είναι πολύ αργά να γυρίσεις σπίτι σου, έλα στο δικό Μου Σπίτι!!»

Αγαπητή ψυχή, θέλεις να βάλεις κι εσύ αυτό το στόχο; Αξίζει!

Κύριε,

Βοήθα με κάθε μέρα να προχωρώ κοιτάζοντας Εσένα στο Σταυρό. Μέχρι να έρθει η ώρα που θα Σε δω πρόσωπο προς πρόσωπο.

14 Σεπτεμβρίου

«Ω, εσύ που ακούς προσευχή». (Ψαλ.65:2)

Ο άνθρωπος αναρωτιέται: «Αλήθεια, ο Θεός ακούει προσευχή;» Αυτούς που αμφιβάλλουν ο Θεός τους ρωτάει:

«Αυτός που φύτεψε το αυτί, δεν θα ακούσει;»

Την πρώτη αυθόρμητη και ενσυνείδητη προσευχή μου την ξεκίνησα ως εξής: **«Θεέ, αν υπάρχεις και μ' ακούς...»**. Αργότερα διαπίστωσα ότι ο Θεός και **υπάρχει** και **ακούει**. Αρκεί να είμαστε ειλικρινείς. Μάλιστα μου απάντησε σε αυτό που Του ζήτησα. Μου έδειξε **το σκοπό της ύπαρξής μου**.

Κάποτε ένας, για να αποδείξει ότι δεν υπάρχει Θεός, έβαλε το δάκτυλό του στο τραπέζι και είπε στο σύζυγό μου προκλητικά: «Αν υπάρχει Θεός, ας μου το κόψει το δάχτυλο.» Κι αφού περίμενε λίγο, είπε: «Ορίστε, κύριε, το δάχτυλό μου. Δεν υπάρχει Θεός.» Ο σύζυγός μου τον ρώτησε: «Δε μου λες, έχεις παιδί;» «Έχω» του απάντησε. «Τι θα έκανες» τον ρώτησε, «αν το παιδί σου έλεγε»: «Πατέρα, αν είσαι παλικαράς, κόψε μου το δάχτυλο». «Θα του το έκοβες;» «Όχι, γιατί θα μου έλεγε μια βλακεία». «Άλλο τόσο λες κι εσύ μια βλακεία, γι' αυτό δεν σου κόβει ο Θεός το δάχτυλο», του είπε ο σύζυγός μου.

Μετά από κείνη την πρώτη μου προσευχή έχουν περάσει σχεδόν 63 χρόνια. Είναι καθημερινή μου γλυκιά εμπειρία η **προσευχή**. Όταν μιλώ με τον Κύριο **διά πίστεως** και ακούω κι Αυτός να μου μιλά μέσα από το λόγο Του, μέσω του Πνεύματός Του.

Αγαπητή ψυχή, μη διστάζεις να ζητάς τη χάρη και τη βοήθειά Του ό, τι κι αν περνάς αυτή την ώρα. Αρκεί αυτό που θα ζητάς να είναι σύμφωνο με το θέλημά Του, και στο **όνομα του Χριστού**.

Πατέρα Άγια,

Πόσο Σ' ευχαριστώ, γιατί αληθινά είσαι Θεός που ακούς προσευχή! Είσαι Θεός που μας αγαπάς και ενδιαφέρεσαι για κάθε πρόβλημα του κάθε παιδιού Σου. Πιστεύω ότι ο Χριστός μεσιτεύει στα δεξιά Σου για μας όταν με **μετάνοια απορρίπτουμε την αμαρτία!**

15 Σεπτεμβρίου

«Περάσαμε μέσα από φωτιά και νερό· και μας έβγαλες σε αναψυχή.» (Ψαλ.66:12)

Μαθαίνουμε ότι η **διαπαιδαγώγηση** του Θεού στη ζωή μας είναι απαραίτητη. Διαβάζουμε: «Όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από **παιδεία**· και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται». Για ποιο λόγο; **«Για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς του.»** Γιατί **«χωρίς τον αγιασμό, κανένας δεν θα δει τον Κύριο»**. (Εβρ.12:14).

Το κακό **ΕΓΩ**, ο παλιός άνθρωπος, αν δεν κρατιέται συνέχεια στο **Σταυρό**, αυτό μας κάνει κουμάντο. Η εντολή του Θεού είναι: **«Μην αγαπάτε τον κόσμο.»** **«Μη συμμορφώνεστε με τούτο τον αιώνα.»** Με απλά λόγια, μην ακολουθείτε τον αμαρτωλό τρόπο ζωής του κόσμου. **«Αλλά μεταμορφώνεστε διαμέσου της ανακαίνισης του νου σας»**. (Ρωμ.12:2). Πρέπει να υπάρχει μια βαθιά διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στον **Κόσμο** και την **Εκκλησία**. Ανάμεσα στο **παιδί του Θεού**

και το **παιδί του Διαβόλου**. Αυτό γίνεται διά μέσου του **Σταυρού**. **«Εγώ πέθανα ως προς τον κόσμο και ο κόσμος ως προς εμένα.»**

Δυστυχώς, όσο περνάνε τα χρόνια, τόσο πιο πολύ η **Εκκλησία** συμμορφώνεται με το life style του κόσμου. Αυτό συνέβαινε και με το λαό Ισραήλ. Όταν άρχιζαν να συναναστρέφονται με τους γύρω λαούς, μάθαιναν τον τρόπο λατρείας τους.

Γι' αυτό ο Θεός αναγκαζόταν να τους περνάει από την **παιδεία** Του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, δεν είναι τυχαίο αν περνάς από **«φωτιά και νερό»**. Μην ξεχνάς ότι μόνο **«όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού»**. (Ρωμ.8:14) Πάρε λοιπόν εσύ τα μαθήματά σου και ο Θεός θα σε βγάλει στο ξέφωτο.

Κύριε,

Καλό έγινε που ταλαιπωρήθηκα. Βρήκα «κρυμμένους θησαυρούς». Η ράβδος της παιδείας Σου με συνέτισε και με έμαθε να περπατώ σε ευθεία οδό, χαρούμενη και ευλογημένη. Συνέχισε το καλό Σου έργο.

16 Σεπτεμβρίου

«**Ενώ πορεύονταν, καθαρίστηκαν.**» (Λουκ.17:14)

Μετά από τη **συνάντησή** τους με το Χριστό, οι **10 λεπροί**, πήραν το δρόμο προς τους ιερείς για να πάρουν τη βεβαίωση, σύμφωνα με το Νόμο, ότι έχουν γιατρευτεί. Είχαν παρακαλέσει το Χριστό να τους γιατρέψει. Και η οδηγία Του ήταν: «**Πηγαίνετε στους ιερείς.**» Με άλλα λόγια: «Είστε γιατρεμένοι». Μα πώς να παρουσιαστούν στους ιερείς ως θεραπευμένοι, εφόσον ακόμα ήταν λεπροί;

Η λογική αντιστεκόταν. Η **πίστη** όμως της καρδιάς έλεγε να πάνε. Ευτυχώς στηρίχτηκαν **στο λόγο του Ιησού Χριστού**. Τον αναγνώριζαν ως **Κύριο**. Πίστευαν ότι έλεγε αλήθεια. Όπως φαίνεται τελικά όλοι τους **ενεργοποίησαν την πίστη** τους και ξεκίνησαν. Και, ώ του θαύματος! Καθώς **προχωρούσαν, διαπίστωσαν με χαρά** ότι είχαν καθαριστεί απ' τη λέπρα τους!

Ίσως σήμερα ο Κύριος λέει και σε σένα για κάτι που Του ζητάς: «**Ενεργοποίησε την πίστη σου και προχώρα** σα να έχεις ήδη λάβει αυτό που ζητάς.» Εννοείται ότι αυτό που ζητάς έχεις σιγουρευτεί ότι είναι σύμφωνο με το θέλημά Του για σένα.

Ο George Muller έτρεφε χιλιάδες ορφανά μόνο με **εμπιστοσύνη** στην πρόνοια του Θεού. Ένα πρωινό κάθισαν τα παιδιά για πρόγευμα χωρίς γάλα στις κούπες. Έκαναν όμως την **προσευχή της ευχαριστίας** τους, όπως πάντα. Σε λίγο χτύπησε η πόρτα. Ήταν ο γαλατάς. Είχε τρυπήσει το μεγάλο δοχείο και έπρεπε να αδειάσει επειγόντως όλο το γάλα.

Όταν εσύ **ενεργοποιείς την πίστη σου**, και ο **Θεός ενεργοποιεί** τη **θαυματουργική** Του επέμβαση. «**Ενώ πορεύονταν, καθαρίστηκαν.**»

Αγαπητή ψυχή, πες: «Κύριε, διαθέτω τη **θέλησή μου**, ενωμένη με **πίστη στο λόγο Σου**. Περιμένω, γιατί είσαι αξιόπιστος και δυνατός.»

Κύριε,

*Εσύ είσαι ο αρχηγός και ο τελειωτής της **Πίστης** μου. Σ' εμπιστεύομαι. Τα πάντα είναι δυνατά σε Σένα. Κάνε ό, τι θέλεις, είσαι Θεός. Εσύ είσαι ο Πλάστης, εγώ πηλός. Βοήθησέ με στην απιστία μου!*

17 Σεπτεμβρίου

«Καθημερινά μάς επιφορτίζεις με αγαθά.» (Ψαλ.68:19)

Ένα από τα **σπουδαία μαθήματα** που ο Ουράνιος Πατέρας θέλει να διδάξει στα παιδιά Του είναι να μεριμνάμε για τις ανάγκες μόνο της **ημέρας**. Αυτό το βλέπουμε και στην έρημο με το λαό Του. Το μάννα το έβρεχε από τον ουρανό **κάθε πρωί**. Και η εντολή Του ήταν να μαζεύουν όσο **μάννα** θα έτρωγαν την **κάθε ημέρα**.

Στην Καινή Διαθήκη ο Κύριος διδάσκει στους μαθητές Του: **«Μη μεριμνήσετε για την αύριο... αρκετό είναι στην ημέρα το κακό της.»** (Ματθ.6:34) Αναγνωρίζει ότι η **κάθε μέρα** είναι φορτισμένη με πειρασμούς και διάφορα αναπάντεχα. Γι' αυτό **απαγορεύει** να μεριμνάμε για τις ανάγκες της **επόμενης μέρας**, γιατί τότε το βάρος μας γίνεται δυσβάστακτο.

Μου έλεγε μια αδελφική φίλη ότι ήταν γεμάτη από φόβο για όλα τα κακά που προμηνύονται. Τα μάθαινε μέσω της τηλεόρασης. Της είπα να μη στήνει το αυτί της σε όλα τα λεγόμενα. Να θυμάται την υπόσχεση του Κυρίου: **«Δε θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.»**

Ας δούμε τι μας διδάσκει ο Ιησούς σχετικά με την **κάθε μέρα**:

- 1) **«Το καθημερινό μας ψωμί δώσε μας σήμερα.»** (Ματθ.6:11)
- 2) **«Προτρέπετε ο ένας τον άλλον κάθε μία ημέρα.»** (Εβρ.3:13)
- 3) **«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε την καρδιά σας.»** (Ψαλ.95:7-8)
- 4) **«Κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του.»** (Ψαλ.96:2).
- 5) **«Αυτή η ημέρα είναι ημέρα καλών αγγελιών.»** (2Βασιλ.7:9)

Αγαπητή Ψυχή, αυτή είναι η ημέρα που έκανε ο Κύριος. (Ψαλμ.18:24)
Είναι ευκαιρία να βρεις καινούριους **κρυμμένους θησαυρούς**. Θέλεις;
Κύριε,

Ίσως έρθεις σήμερα! Βοήθα με να ζω **όλη τη μέρα με υπακοή και άγια ζωή** περιμένοντας τον **Ερχομό Σου**, ελεύθερη από μέριμνες βιοτικές!

18 Σεπτεμβρίου

«**Δέξου τον σα να δεχόσουν εμένα.**»(Φιλήμ.εδ.17)

Κάποιου **τραπεζίτη** ο γιος στην Αμερική πολεμούσε στο πεδίο της μάχης. Μια μέρα ένας στρατιώτης ήθελε να τον δει. Ο τραπεζίτης, στην αρχή δεν του έδωσε σημασία, μόλις όμως διάβασε την **υπογραφή** του γιου του στο σημείωμα που του έδωσε, συγκινημένος άρχισε να το διαβάζει: «**Πατέρα, μ' αυτόν τον στρατιώτη πολεμούσαμε και πληγώθηκε. Παρακαλώ δέξου τον όπως θα δεχόσουν εμένα.**».

Ο τραπεζίτης ξαφνικά παράτησε όλα, τον έβαλε στο δωμάτιο του γιου του και τον περιποιήθηκε μέχρι να γίνει καλά.

Ο απ. Παύλος έγραψε ένα παρόμοιο **γράμμα** στο Φιλήμονα για τον **Ονήσιμο**. Στη Ρώμη, κατά θεία συγκυρία, τον γνώρισε και τον οδήγησε στο Χριστό. Τώρα έπρεπε να τον στείλει πίσω στο φίλο του, το Φιλήμονα, απ' τον οποίο είχε δραπετεύσει, μ' ένα γράμμα, όπου τον παρακαλούσε: «**Δέξου τον σα να δεχόσουν εμένα. Και αν σε αδίκησε σε κάτι ή χρωστάει, λογάριαζέ το σε μένα. Εγώ θα το πληρώσω.**»

Το ίδιο κάνει ο Χριστός στον Άγιο Πατέρα Του για σένα και για μένα. Είναι ο **μεσίτης** μας. Τον παρακαλεί: «Πατέρα, αυτή την ψυχή να τη δεχτείς, **όπως θα δεχόσουν εμένα.** Εγώ πλήρωσα την ποινή της αμαρτίας της.» «*Στη θέση τη δική τους αγιάζω εγώ τον εαυτό μου, για να είναι κι αυτοί αγιασμένοι με την αλήθεια σου.*» (Ιωάν.17:19)

Προφανώς αυτό έκανε για το **ληστή** που μετάνιωσε. Τον παρουσίασε στον Πατέρα Του και Του είπε: « **Δέξου τον όπως δέχεσαι εμένα.**».

Αγαπητή ψυχή, αν έχεις δεχθεί το Χριστό ως **αντικαταστάτη** σου, πήγαινε στον Ουράνιο Πατέρα **στο όνομα του Ιησού** και θα σε δεχθεί σαν παιδί Του, όπως δέχεται το Γιο Του, τον Ιησού Χριστό.

Κύριε,

*Η καρδιά μου ηρεμεί όταν σκέφτομαι ότι Εσύ **μεισιτεύεις** στον Πατέρα Σου για μένα, την αμαρτωλή. Μπορώ να είμαι σίγουρη ότι με δέχεται, γιατί Εσύ πλήρωσες τα κρίματά μου με το **Αίμα Σου**. Σ' ευχαριστώ!*

19 Σεπτεμβρίου

«**Πλύνε με, και θα είμαι λευκότερος από χιόνι.**» (Ψαλ.51:7)

Ένα πρωινό όταν άνοιξα το παράθυρο, τι να δω; Όλα ήταν ντυμένα στα άσπρα! Ακόμα και το κάθε μικρό φύλλο του γιασεμιού. Ήταν υπέροχο! Θυμήθηκα την υπόσχεση του Θεού: «*Αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν χιόνι.*» (Ησ.1:18)

Σε κάποια Συνέλευση Αρχηγών Θρησκείων προσπαθούσε ο κάθε αντιπρόσωπος ν' αποδείξει ότι η δική του **θρησκεία** είναι η καλύτερη.

Στο τέλος σηκώθηκε κι ένας χριστιανός που αντιπροσώπευε την **Χριστιανική Πίστη**. Ρώτησε όλους τους αντιπροσώπους: «Σε ένα βιβλίο του Σαίξπηρ, η **Lady Macbeth** βρίσκεται σε απόγνωση, γιατί, όσο κι αν προσπαθεί να καθαρίσει τα αιματοβαμμένα χέρια της, εξαιτίας του φόνου που διέπραξε, δεν τα καταφέρνει. Σας ρωτώ, έχει η θρησκεία σας κάποιο τρόπο να της υποδείξει;» Ακολούθησε απόλυτη σιγή! Τότε ο Χριστιανός είπε: «Εγώ έχω. Ο Χριστός, Τον οποίο πιστεύω, έχει ένα μοναδικό τρόπο να καθαρίσει τα χέρια της. Είναι το **Αίμα** Του, που χύθηκε στο **Σταυρό**. Το Ευαγγέλιο μας λέει ότι, το «**αίμα** τού Ιησού Χριστού μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία.»

Πραγματικά, ο Χριστός είναι ο μόνος Σωτήρας του κάθε ανθρώπου που μετανοεί και πιστεύει σ' Αυτόν! Συγχώρεσε τον ληστή, την πόρνη, τον Αρχιτρομοκράτη Σάυλο. Τους έκανε πιο καθαρούς κι απ' το χιόνι με το **Άγιο του Αίμα**. Γιατί μετανόησαν και ζήτησαν τη χάρη Του.

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις πλυθεί με το **Άγιο Αίμα του Χριστού**; Αν όχι, **τώρα** μπορείς να πλυθείς με **πίστη** και να γίνεις **λευκότερος από το χιόνι**. Να γλιτώσεις από την καταδίκη της **αιώνιας Κόλασης**.

Κύριε,

*Εύχομαι **σήμερα**, όσο υπάρχει ευκαιρία, πολλοί να καταφύγουν σε Σένα με **μετάνοια** και **πίστη**, ώστε να **καθαριστούν**.*

20 Σεπτεμβρίου

«Το στόμα μου θα κηρύττει τη δικαιοσύνη σου και τη σωτηρία σου όλη την ημέρα.» (Ψαλ.71:15)

Είναι δυνατό να κηρύττω τη σωτηρία του Κυρίου όλη την ημέρα;

Όσο κι αν μας φαίνεται αδύνατο κατά άνθρωπο, είναι δυνατό, αρκεί

να έχουμε καθημερινή ζωντανή σχέση με την αστείρευτη Πηγή της ζωής, το Χριστό. Υπόσχεται: «Όποιος πιστεύει σε μένα... ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του.»(Ιωάν.7:38)

Ανανεώνονται οι οικτιρμοί Του **κάθε πρωί.**

Εξάλλου κάθε πιστός ανήκει σ' Αυτόν. Μας το βεβαιώνει ο λόγος Του: «Ξέροντας ότι δεν λυτρωθήκατε με φθαρτά, ασήμι ή χρυσάφι, αλλά με το **πολύτιμο αίμα τού Χριστού**, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και κηλίδα.»

Ο απ. Παύλος ερμηνεύοντας τη θυσία του Χριστού στο Σταυρό, λέει: «Κρίνουμε τούτο, ότι, αν ένας πέθανε για χάρη όλων, επομένως όλοι πέθαναν· και πέθανε για χάρη όλων, ώστε αυτοί που ζουν, να μη ζουν πλέον για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε για χάρη τους.» (2Κορ.5:14-15). Αυτό το πίστευε ο ίδιος και το ζούσε: «Δεν ζω πλέον εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα σε μένα».(Γαλ.2:20).

Γι' αυτό και μπορούσε να κηρύττει τη **σωτηρία του Χριστού όλη τη μέρα.** Μάλιστα λέει: «Αλλοίμονο είναι σε μένα αν δεν κηρύττω το ευαγγέλιο.» (1Κορ.9:16)

Αγαπητό παιδί του Θεού, σ' αυτή τη βάση, είναι δυνατό, όχι μόνο ο Παύλος, αλλά και συ και ο κάθε χριστιανός να κηρύττει τη σωτηρία του Χριστού **όλη μέρα.** Να **φλογίζεται** η ψυχή του με το μήνυμα αυτό.

Κύριε,

*Βοήθα με να είμαι «**πάντοτε έτοιμη** σε απολογία με πραότητα και φόβο, προς καθέναν που ζητάει»* (1Πετρ.3:15), για τη **ζωντανή ελπίδα** που έχω στην καρδιά μου, με τη χάρη Σου. Να λέω πώς με **άλλαξες** και πώς **εργάζεσαι κάθε μέρα** στη ζωή μου.

21 Σεπτεμβρίου

«Πάντοτε να χαίρεστε. Αδιάκοπα να προσεύχεστε. Σε όλα να ευχαριστείτε... αυτό είναι το θέλημα του Θεού...» (1Θεσ.5:16-18)

Σήμερα συναντάμε στο λόγο του Θεού τρεις ακόμα απόλυτες θέσεις. Αναρωτιέται πάλι ο πιστός: «Είναι δυνατόν **πάντοτε** να χαίρομαι; **Αδιάκοπα** να προσεύχομαι; **Σε όλα** να ευχαριστώ το Θεό;» Για να το απαιτεί ο Θεός, σημαίνει ότι **είναι δυνατό**. Ποιο είναι το μυστικό;

Στον πιστό, που **μέρα με τη μέρα** ταυτίζεται με το Χριστό και υπακούει τις εντολές Του, ο Θεός **διοχετεύει** μέσα του **δυνάμεις ανάστασης** και άγιας ζωής, μέσω του **Αγίου Πνεύματος**. Έτσι, **πάντα χαίρεται εν Χριστώ**, βρίσκεται σε διαρκή **κοινωνία με τον Κύριο** και

για όλα ευχαριστεί το Θεό. Όπως φυσιολογικό είναι για το **ψάρι** να κολυμπάει **συνέχεια**, έτσι είναι για τον πιστό να ζει νικηφόρα.

Σαν αποτέλεσμα συμπεριφέρεται με **αγάπη, σοφία** και **καλοσύνη** προς τους γύρω.

Αποφεύγει τις **αντιπαραθέσεις** και τις **φιλονικίες**. Είναι **επιεικής** και έτοιμος να βοηθήσει. Στα καθήκοντά του είναι **συνεπής**.

Ως προς τους πειρασμούς, **αντιστέκεται** στο Σατανά με το φρόνημα ότι είναι νεκρός ως προς την αμαρτία. Δεν πιάνει κουβέντα μαζί του, αντίθετα προβάλλει την ασπίδα της **πίστης** και τη **μάχαιρα του Πνεύματος**. Μόνο όταν χάνει τη σωστή του σχέση με το Θεό εξαιτίας **αμαρτίας, ολιγοπιστίας** και **οκνηρίας**, μπλοκάρεται η **χαρά**, η **προσευχή** και η **ευχαριστία** του. Το Άγιο Πνεύμα εμποδίζεται να του **μεταδίξει** τη ζωή του Χριστού. Η **φλόγα** της **πίστης** τρεμοσβήνει.

Κύριε,

*Βλέπω την ανάγκη να είμαι σε συνεχή **επαγρύπνηση**, ώστε όλα τα μέσα της τρισυπόστατης μου ύπαρξης, όπως ο **νους**, η **θέληση**, η **καρδιά**, να λειτουργούν σωστά και φυσιολογικά, ώστε το Άγιο Πνεύμα να **διοχετεύει** μέσα μου τις θείες δυνάμεις. Σ' ευχαριστώ που μου δίνεις την ευκαιρία να βλέπω πού υστερώ και να επανέρχομαι στη σωστή μου σχέση μαζί Σου, χωρίς δικαιολογίες.*

22 Σεπτεμβρίου

«Ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, κατά την ευδοκία του.» (Φιλιπ.2:13)

Διεξάγεται μια επίπονη μάχη μέσα στον πιστό καθώς αντιμετωπίζει την απαίτηση του Θεού να ζει μια **ζωή νίκης**. Θυμάται πόσες φορές προσπάθησε αλλά δεν τα κατάφερε.

Ακριβώς την ίδια εμπειρία είχε και ο απ. Παύλος. Ομολογεί: **«Εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω... βλέπω μέσα στα μέλη μου έναν άλλο νόμο, που αντιμάχεται στον νόμο τού νου μου, και με αιχμαλωτίζει στον νόμο της αμαρτίας, που είναι μέσα στα μέλη μου. Ω, ταλαιπώρος άνθρωπος εγώ· ποιος θα με ελευθερώσει από το σώμα αυτού τού θανάτου;»** (Ρωμ.7:15-24)

Όμως δε σταματάει στην απελπιστική κραυγή! Έχει βρει το μυστικό της **νίκης**. Ποιο είναι; Είναι ο **Ιησούς Χριστός**, που με το **θάνατό Του στο Σταυρό** προσφέρει τη **νίκη**. Γι' αυτό συνεχίζει: **«Ευχαριστώ τον Θεό διαμέσου τού Ιησού Χριστού»**.

Ματαιοπονείς, χριστιανέ, αν **προσπαθείς** μόνος σου να **νικάς** την αμαρτία και το Σατανά. Χρειάζεσαι να οπλιστείς με **«το ίδιο φρόνημα»** που είχε ο Χριστός, ο Οποίος **«ταπεινώσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.»** (Φιλιπ.2:5-8)

Καθώς αποκτάς με **πίστη το φρόνημα του θανάτου**, ο Θεός αναλαμβάνει να δυναμώσει τη **θέλησή σου** και την **ενεργητικότητά σου**. **«Ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, κατά την ευδοκία του.»** Προσοχή! Αυτό δε σημαίνει ότι ο Θεός σε κάνει άβουλο πλάσμα. Δεν υποκαθιστά τη **βούλησή σου**. Απλώς, καθώς παραχωρείς τον εαυτό σου, ο Θεός θα έχει τον **έλεγχο** της **θέλησης** και της **ενέργειάς σου**. Αλλιώς θα τον έχει ο Σατανάς. Γι' αυτό πες: **«Κύριε, εμπιστεύομαι ότι Εσύ θα με βοηθήσεις με το Άγιο Σου Πνεύμα, ώστε να θέλω και να ενεργώ σύμφωνα με ό, τι είναι το θέλημά Σου. Τη δύναμη τη διαθέτεις Εσύ. Εγώ διαθέτω τη θέληση και την υπακοή μου. Η Νίκη Σου είναι και δική μου καθώς ταυτίζομαι με το θάνατο και την ανάστασή Σου. Σε ευχαριστώ! Αλληλούια!»**

23 Σεπτεμβρίου

«Τώρα ζω με την πίστη του Υιού του Θεού, ο οποίος με αγάπησε, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη μου.» (Γαλ.2:20)

Όταν ήμασταν μικρά παιδιά, ένα από τα αγαπημένα μας παιχνίδια ήταν, να μαδάμε της μαργαρίτας τα πέταλα και να τραγουδάμε το «**μ' αγαπάς, δε μ' αγαπάς...**».

Από τη μικρή ηλικία, η **αγάπη** κυριαρχεί στην καρδιά όλων σα βασική ανάγκη. Μια κοπέλα απ' την Αυστρία αυτοκτόνησε μετά τον πόλεμο. Στο σημείωμά της έλεγε: «*Εμάς τους Αυστριακούς μάς μισούνε γι' αυτά που κάναμε. Δεν μπορώ να ζω χωρίς αγάπη.*»

Χθες μια αδελφική μου φίλη, μέσα στην απογοήτευσή της, μου είπε: «*Ο Χριστός δε μ' αγαπά*». Έμεινα! Δεν περίμενα ν' ακούσω αυτά τα λόγια από μια ψυχή που έχει γευτεί την **αγάπη** του Χριστού. Βέβαια της είπα ότι ο Χριστός δε σταματά να την αγαπάει και η απόδειξη είναι ότι **σταυρώθηκε** γι' αυτήν. Δεν έχει παρά να **κοιτάξει** στο **Σταυρό**. Όλη όμως αυτή η ιστορία με προβλημάτισε. Σκέφτηκα ότι κάθε φορά που πιάνουμε συζήτηση με τον Εχθρό, σε ώρες αδράνειας, είναι σχεδόν αναπόφευκτο να αρχίσουμε να αμφισβητούμε την **αγάπη του Χριστού** καθώς και το **λόγο Του**. Αυτό έκανε ο Σατανάς στην Εύα. Έπιασε κουβέντα μαζί της με πολλή πανουργία και της σφήνωσε τη σκέψη ότι ο Θεός δεν τους είπε όλη την αλήθεια, γιατί δεν τους **αγαπά**. Έτσι η προσφορά του έγινε αποδεκτή: «*Αν φάτε, θα γίνετε ως θεοί.*» Αντί όμως να γίνουν ως θεοί, έγιναν ως δαίμονες!

Αγαπητή ψυχή, η **αγάπη** του Θεού δεν εξαρτάται ούτε απ' το πέταλο της μαργαρίτας ούτε από τις συνθήκες της ζωής. Η **αγάπη** του Θεού **αποδεικνύεται** περίτρανα **στο Σταυρό**, που θα μνημονεύεται αιώνια .

Κύριε,

Πιστεύω ότι «με αγάπησες και παρέδωσες τον εαυτό σου για μένα στο Σταυρό.» Δε χρειάζομαι άλλη απόδειξη! Αιώνια θα Σε ευχαριστώ!

24 Σεπτεμβρίου

Βρήκες χάρη μπροστά μου, σε γνωρίζω με το όνομά σου.» (Εξ.33:7)

Τα λόγια αυτά τα είπε ο Κύριος προς το Μωυσή. Του μιλούσε «**πρόσωπο προς πρόσωπο**». Είναι κάτι το ασύλληπτο!

Αν υπάρχει κάτι για το οποίο αξίζει να δώσεις τα πάντα, αυτό είναι να βρεις **χάρη** μπροστά στο Θεό. Εξασφαλίζεις μια ζωή που περιέχει **αγάπη, ειρήνη, ευτυχία, δύναμη, σοφία, πλούτο, δόξα.** «**Κρυμμένους αιώνιους θησαυρούς.**»

Πώς ο Μωυσής βρήκε **τόση χάρη μπροστά στο Θεό**; Ο Μωυσής έκανε μερικά **σπουδαία βήματα**. Ποια ήταν αυτά; Αξίζει να τα μάθουμε.

1) **Αρνήθηκε** να λέγεται γιος της θυγατέρας του Φαραώ.

2) **Προτίμησε** να υποστεί **κακουχίες ...** παρά να έχει πρόσκαιρη απόλαυση αμαρτίας.

3) **Έκρινε** τον ονειδισμό **χάρη του Χριστού** μεγαλύτερο πλούτο παρά τους θησαυρούς της Αιγύπτου.

4) **Με πίστη** άφησε την Αίγυπτο.

5) **Περίμενε υπομονετικά**, σα να έβλεπε **τον αόρατο**.

6) **Με πίστη έκανε το Πάσχα** και την πρόσχυση του αίματος. Και

7) **Με πίστη διάβηκε την Ερυθρά Θάλασσα** σαν μέσα από ξηρά.

Μπορούμε και εμείς να βρούμε **χάρη** μπροστά στο Θεό; Ναι, δόξα στο Θεό! Διαβάζουμε: «**Ας πλησιάζουμε με παρρησία στον θρόνο της χάρης, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη.**» (Εβρ.4:16)

Αγαπητή ψυχή, με δικές σου **προσπάθειες** είναι αδύνατο να **ευαρεστήσεις** το Θεό. Το μυστικό είναι, όπως ο Μωυσής, να δώσεις την **πρώτη θέση** στο Χριστό. Να ζεις με **πίστη, αυταπάρνηση** και **υπακοή**. Να βαδίζεις **όλη μέρα** στο μονοπάτι του **Σταυρού**. Στο τέρμα σε περιμένει «το Όρος της Μεταμόρφωσης». Σε περιμένει ο **Ουρανός**, όπου θα ζεις **μαζί με τον Κύριο** στην **ουράνια Βασιλεία Του!**

Κύριε,

Βοήθα με να κάνω πάντα τα **βήματα** που μου παραγγέλνεις. Να κάνω τις σωστές επιλογές, όπως ο Μωυσής, και να βρω **χάρη** μπροστά στο Θεό Πατέρα. Σου παραχωρώ τα πάντα και Σε εμπιστεύομαι.

25 Σεπτεμβρίου

«**Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός...** ». (Εβρ.4:12)

Ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο μέσα από τα διάφορα καθημερινά γεγονότα της ζωής, ακόμα και μέσα από τη φύση. Κάποτε ένας πιστός ένωθε πολύ απογοητευμένος. Ξαφνικά ένα πανέμορφο πουλί κάθισε πάνω σ' ένα κλαδί, κοντά του στο παγκάκι, και άρχισε να κελαηδάει τόσο γλυκά, που άλλαξε τελείως το κέφι του.

Ο πιο σίγουρος όμως και αποτελεσματικός τρόπος που μιλάει ο Θεός στον άνθρωπο είναι **μέσα από το γραπτό Του λόγο, την Αγία Γραφή.**

Στο ξεκίνημα της δημόσιας σταδιοδρομίας Του, ο Ιησούς Χριστός, για να παρουσιάσει τα «διαπιστευτήριά» Του, θα λέγαμε, επικαλέστηκε το **Γραπτό Λόγο του Θεού.** Διάβασε στο λαό: «**Πνεύμα Κυρίου του Θεού [είναι] επάνω μου... ο Κύριος με έχρισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με απέστειλε για να γιατρέψω τους συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους... για να κηρύξω χρόνο ευπρόσδεκτο στον Κύριο.**» (Ησ.61:1-2) Και αφού έκλεισε το **βιβλίο,** τους είπε: «**Σήμερα εκπληρώθηκε αυτή η γραφή.**»

Στους δύο οδοιπόρους προς Εμμαούς την ημέρα της Ανάστασης, πριν τους αποκαλυφθεί, άρχισε να τους ερμηνεύει τα **πάθη** και την **ανάστασή Του μέσα απ' τις Γραφές.**

Μάλιστα τους επέπληξε: «**Ω, ανόητοι και βραδείς στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα μίλησαν οι προφήτες.**» (Λουκ.24:25-26).

Αγαπητό παιδί του Θεού, εσύ πώς ζεις; Ζητάς να δεις «σημεία και θαύματα»; Ζεις σύμφωνα με τα συναισθήματά σου ή σύμφωνα με **πίστη στα λόγια του Θεού;**

Κύριε,

Θέλω να ζω με **πίστη στα λόγια Σου** και όχι με τα **συναισθήματα.** Πόσο χαίρω γιατί ο **λόγος Σου** παραμένει πάντα **ζωντανός και ενεργός.** Δεν υπάρχει περίπτωση ν' αλλάξει. Είναι αξιόπιστος!

26 Σεπτεμβρίου

«Ο λόγος που άκουσαν, δεν τους ωφέλησε, δεδομένου ότι, δεν ήταν ενωμένος με την πίστη.» (Εβρ.4:2)

Ο λόγος του Θεού δεν αποτελείται από νεκρές λέξεις είναι **πνεύμα και ζωή**. Πίσω κρύβεται ο **Ζωντανός Γιος του Θεού: Ο ΛΟΓΟΣ** πήρε «*σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας*». Μέσα σ' Αυτόν κρύβεται **δύναμη και σοφία** η δύναμη του **Σταυρού και της Ανάστασης**. Ο απ. Παύλος λέει: *«Ο λόγος τού σταυρού σ' εκείνους που χάνονται είναι μωρία, σε μας, όμως, που σωζόμαστε είναι δύναμη Θεού.»* (1Κορ.1:18). Στην παραβολή του σπορέα, ο Ιησούς Χριστός διευκρινίζει: *«Ο σπόρος είναι ο λόγος τού Θεού.»* (Λουκ.8:11).

Με άλλα λόγια, όταν ακούνε οι άνθρωποι το μήνυμα του **Σταυρού του Χριστού**, άλλοι δεν το δέχονται, άλλοι το δέχονται αλλά δεν έχουν ρίζα, γι' αυτό δεν καρποφορεί. Άλλοι πάλι το δέχονται, αλλά οι **μέριμνες** και οι **επιθυμίες της ζωής** πνίγουν το **σπόρο**. Και άλλοι δέχονται και **φέρνουν καρπό** πολλαπλάσιο. Γιατί έχουν μια καρδιά που πιστεύει στο **λόγο του Σταυρού**, γι' αυτό παράγει καρπό.

Ο Θεός είχε υποσχεθεί στους Ισραηλίτες τη γη Χαναάν. Τελικά όμως δεν μπήκαν, γιατί, αντί να **πιστέψουν στο λόγο του Θεού**, βλέποντας τα **πανύψηλα τείχη** και τους **ανθρώπους ως γίγαντες**, δείλιασαν.

Σε μας τώρα ο Θεός υπόσχεται **Ουρανό**, αρκεί η ψυχή να μετανοήσει και να πιστέψει στο **«λόγο του Σταυρού»**. Κι ακόμα υπόσχεται μια πνευματική **νικηφόρα ζωή**. Είναι λυπηρό που πολλοί πιστοί λένε, όπως οι Ισραηλίτες: **«Δεν μπορούμε»**. Αυτό είναι απόδειξη ότι ο **«λόγος του Θεού»** δεν ενώνεται με την **πίστη** τους. Στηρίζονται στο φαινόμενο και στα συναισθήματά τους.

Κύριε,

Ο λόγος Σου είναι αξιόπιστος, γιατί Εσύ είσαι ο Ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες. Η νίκη Σου ενάντια στο Σατανά με εμπνέει να προχωρώ με πίστη και όχι με το συναίσθημα. Εμπιστεύομαι στα λόγια Σου: «Έχετε θάρρος, Εγώ νίκησα τον Κόσμο.» Πώς μπορώ να έχω την παραμικρή αμφιβολία για την αγάπη Σου; Τη βλέπω στο Σταυρό!

27 Σεπτεμβρίου

«Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός, λίγο δίπλωμα των χεριών στον ύπνο· έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος». (Παρ. 24:33-34)

Ο σύζυγός μου, ο Απόστολος, διηγόταν την ιστορία κάποιου νέου πώς έπεσε στα χέρια των εχθρών στον Ανταρτοπόλεμο. Ενώ ήταν ώρα για πόλεμο, αυτός βρήκε ένα απόμερο μέρος να κοιμηθεί. Και

ξύπνησε μόνο όταν η μάχη είχε τελειώσει και ο ίδιος ήταν περικυκλωμένος από τους εχθρούς.

Ο φυσικός ύπνος, όσο ευεργετικός κι αν είναι, άλλο τόσο μπορεί να γίνει καταστροφικός. Γι' αυτό μας λέει ο λόγος

του Θεού: *« Μην αγαπάς τον ύπνο, για να μη έρθεις σε φτώχεια».* Υπάρχει όμως και ο **πνευματικός ύπνος**. Ενώ είναι ώρα να είσαι **ξύπνιος**, γιατί δίπλα σου ο Σατανάς σα λιοντάρι μανιασμένο βρυχάται, εσύ **αδιαφορείς**. Νομίζεις ότι θα σε αφήσει ο Εχθρός; Όχι βέβαια. Θα σε αιχμαλωτίσει. Θα σε πληγώσει, μπορεί και θανάσιμα. Ο λόγος του Θεού μάς επισημαίνει τον κίνδυνο με το ακόλουθο χωρίο: *«Περνούσα μέσα από το χωράφι τού οκνηρού... παντού είχαν βλαστήσει αγκάθια· τσουκνίδες... και το λιθόφραγμά του ήταν καταγκρεμισμένο. Τότε εγώ... **συλλογίστηκα** στην καρδιά μου· **είδα**, και **πήρα διδασκαλία**. Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός, λίγο δίπλωμα των χεριών στον ύπνο· έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος...»*

Αγαπητή ψυχή, να γιατί μπορεί να χάνεις την πνευματική σου ζωντάνια. Την όρεξη για προσευχή, για μελέτη, για υπηρεσία. Ακόμα να χάνεις και την πρώτη σου αγάπη στον Κύριο και να γίνεις χλιαρός.

Κύριε,

*Βοήθα με **όλη μέρα** να θυμάμαι την προτροπή Σου: **«Αγρυπνείτε, προσέχετε, προσεύχεστε**· το πνεύμα είναι πρόθυμο η σάρκα όμως είναι ασθενής.»* Σ' ευχαριστώ γιατί με καλείς να μένω ενωμένη μαζί Σου, **λεπτό με λεπτό**, με αυταπάρνηση και υπακοή στο λόγο Σου.

28 Σεπτεμβρίου

«Εσύ ζητάς μεγάλα για τον εαυτό σου; Μη ζητάς.» (Ιερ.45:5)

Ο Βαρούχ ήταν ένας πιστός δούλος του Κυρίου. Είχε γράψει, καθ' υπαγόρευση του Ιερεμία, ένα προειδοποιητικό μήνυμα του Θεού για όλα τα κακά που περίμεναν το λαό Ισραήλ και το είχε διαβάσει στους άρχοντες με κίνδυνο της ζωής του. Από ώρα σε ώρα, μπορούσε να εισβάλει ο εχθρός. Ο Βαρούχ ένιωθε ανασφάλεια, έλεγε: «Αλλοίμονο, τώρα, σε μένα...! Απόκαμα... δεν βρίσκω ανάπαυση.» (Ιερ.45:3). Και τότε ο Κύριος του στέλνει ένα προσωπικό μήνυμα. Του λέει: «Δες, εκείνο που οικοδόμησα, εγώ θα το κατεδαφίσω· και εκείνο που φύτεψα, εγώ θα το εκριζώσω... **Κι εσύ ζητάς μεγάλα για τον εαυτό σου; Μη ζητάς ...** δες, εγώ θα φέρω κακά επάνω σε κάθε σάρκα ... **αλλά τη ζωή σου θα τη δώσω σε σένα σαν λάφυρο.**»(Ιερ.45:5)

Και σε μας ο Κύριος στέλνει προσωπικό μήνυμα, καθώς κι εμείς νιώθουμε την πίεση των «επερχομένων δεινών των **Εσχάτων Ημερών**». Οικονομική Κρίση, εγκλήματα, ληστείες, πρωτοφανείς καταστροφές, ηθική κατάπτωση. Λέει: «Έχοντας... διατροφές και σκεπάσματα, ας αρκούμαστε σ' αυτά.» (1Τιμ.6:8) Με άλλα λόγια, σα να μου λέει: Εσύ, «να είσαι **αυτάρκης** στα απλά βασικά που χρειάζεσαι. Μη ζητάς ευημερία, καλοπέραση. Μη σπαταλάς τις ώρες σου σε ανούσια πράγματα. **Ζήτα τα ουράνια.** Εγώ όλα θα τα γκρεμίσω.» « Θα έρθει η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν ... η γη, και τα έργα... θα κατακαούν. Γι' αυτό ... επιμεληθείτε να βρεθείτε μπροστά του με ειρήνη, χωρίς κηλίδα και χωρίς ψεγάδι». (2Πέτρ.3:10,14).

Αγαπητέ πιστέ, εσύ μη φοβάσαι, μόνο να πιστεύεις. Η χάρη του Κυρίου σου είναι αρκετή. Αυτός ενδιαφέρεται για σένα προσωπικά.

Κύριε,

Το μήνυμά Σου στο Βαρούχ μού μιλάει πολύ. Είναι σα να το στέλνεις και σε μένα σήμερα. **«Να μη ζητάω μεγάλα».** Μάθε με να είμαι αυτάρκης σε όσα έχω. Σ' ευχαριστώ για την υπόσχεσή Σου ότι Εσύ θα με φροντίζεις, όπως ο καλός βοσκός το πρόβατό του!

29 Σεπτεμβρίου

«Θα σε σώσω οπωσδήποτε». (Ιερ.39:18)

Σήμερα θα δούμε ένα άλλο προσωπικό μήνυμα που στέλνει ο Θεός. Αυτή τη φορά απευθύνεται στον **Αβδεμέλεχ**, τον **Αιθίοπα**. Ο Αβδεμέλεχ είχε σώσει τη ζωή του προφήτη **Ιερεμία** όταν τον είχαν ρίξει σ' ένα λάκκο γεμάτο βόρβορο. Αν και εμπιστευόταν στο Θεό, όμως ένας **κρυφός φόβος** φώλιαζε στην καρδιά του. Γι' αυτό ο Θεός τού έστειλε το εξής μήνυμα: «*Εγώ θα φέρω τα λόγια μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό, και όχι για καλό· και θα εκτελεστούν μπροστά σου εκείνη την ημέρα. Όμως... **θα σε σώσω οπωσδήποτε... επειδή στηρίχθηκες με εμπιστοσύνη σε μένα**, λέει ο Κύριος.*» Πόσο καθησύχασε ο Αβδεμέλεχ όταν άκουσε αυτά τα λόγια!

Όταν ο απ. Παύλος περνούσε τραγικές, απελπιστικές εμπειρίες, όπως κι αυτή, που για 15 μέρες μέσα στο πλοίο κάθε ελπίδα σωτηρίας είχε χαθεί εξαιτίας της σφοδρής θαλασσοταραχής, ο Κύριος του στέλνει ένα προσωπικό μήνυμα, μέσω του αγγέλου Του: «**Μη φοβάσαι, Παύλο· πρέπει να παρασταθείς μπροστά στον Καίσαρα· και δεσ, ο Θεός χάρισε σε σένα όλους αυτούς που πλέουν μαζί σου.**»

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Κύριος ξέρει τους φόβους σου. Ενδιαφέρεται για σένα, καθώς περνάς μέσα από αντίξοες συνθήκες της ζωής. Κι αν όλα φαίνονται απελπιστικά γύρω σου κι αν κανείς δεν ενδιαφέρεται γνήσια για σένα στην πιο κρίσιμη ώρα ο Κύριος σου στέλνει μήνυμα προσωπικό: «*Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω*». Γι' αυτό να λες: «*Ο Κύριος είναι βοηθός μου, και δεν θα φοβηθώ, τι θα μου κάνει ένας άνθρωπος. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα, και στους αιώνες.*» (Εβρ.13:5-6,8)

Κύριε,

*Το μουσικό είναι απόλυτα να **στηρίζομαι με εμπιστοσύνη σε Σένα**, τότε θα φυλάς κι εμένα από κάθε κακό. Σε υπερευχαριστώ!*

30 Σεπτεμβρίου

«Κύριε, εμείς είμαστε ο πηλός, κι εσύ ο Πλάστης μας.» (Ησ.64:8)

Γιατί ο άνθρωπος ονομάζεται πηλός; Επειδή «ο Κύριος έπλασε τον άνθρωπο από **χώμα**.» Και ποιο θα είναι το τέλος του; Να « επιστρέψει στο **χώμα**.» Οπότε, σαν τον Σολομώντα λέμε: Όλα είναι μια **«Ματαιότητα»** (Εκκλ.12:7-8). Όμως μην ξεχνάμε ο άνθρωπος δεν είναι μόνο **χώμα**, αλλά έχει και μια **αθάνατη ψυχή**. Γι' αυτό η **αξία** του

είναι **ανεκτίμητη** και ο Θεός θέλει να τον κάνει ένα **σκεύος άξιο** να κληρονομήσει **αιώνια δόξα**.

Μια μέρα ο Θεός έστειλε τον προφήτη **Ιερεμία** στο εργαστήριο του **κεραμέα**. Εκείνη την ώρα ο κεραμέας **«εργαζόταν ένα έργο επάνω στους τροχούς. Και το αγγείο, που έκανε από **πηλό**, χάλασε στο χέρι τού κεραμέα· και το ίδιο το έκανε ξανά ένα άλλο αγγείο, όπως άρεσε στον κεραμέα**

να κάνει.» Τότε έστειλε ένα μήνυμα ο Θεός στο λαό Του: **«Δέστε, όπως ο πηλός στο χέρι τού κεραμέα, έτσι κι εσείς είστε στο χέρι μου.»**

Ρώτησαν κάποτε έναν πιστό ηλικιωμένο: **«Πώς είσαι;»** **«Εγώ είμαι καλά»** απάντησε **«αλλά το σπίτι μου είναι ετοιμόρροπο.»** Εννοούσε το σώμα του μέσα στο οποίο κατοικούσε η ψυχή του.

Διαβάζουμε στο λόγο του Θεού: **«Αν η επίγεια οικία του σκηνώματός μας χαλάσει, έχουμε από το Θεό οικοδομή, οικία αχειροποίητη, αιώνια, στους ουρανούς.»** (2Κορινθ.5:1) Τι παρήγορη ελπίδα!

Αγαπητή ψυχή, όσο ζεις ακόμα στο **«φθαρτό σου σπίτι»,** ο Θεός θέλει να σε κάνει ένα **«σκεύος για τιμητική χρήση, αγιασμένο, και εύχρηστο στον οικοδεσπότη, ετοιμασμένο για κάθε αγαθό έργο»** (2Τιμ.2:21). Αρκεί να Του το επιτρέψεις. Μη χάσεις την ευκαιρία.

Κύριε,

Σε ευχαριστώ που συγκαταβαίνεις να εργασθείς επάνω μου, όπως ο κεραμέας στον πηλό. Θέλεις να μοιάζω με Εσένα και να δοξαστώ μαζί σου αιώνια. Ας γίνει κατά το θέλημά Σου, για τη δόξα του Θεού!

1 Οκτωβρίου

«Δεν αγνοούμε τα διανοήματά του (του Σατανά).» (2Κορ.2:11)

Θυμάμαι μια κυρία, η οποία, ενώ ήθελε ν' ακούει για το Χριστό, δεν ήθελε να ακούει για το Σατανά, μάλιστα θύμωνε. Ρωτάνε πολλοί: Δεν είναι αρκετό να ξέρουμε τις εντολές του Κυρίου και να τις υπακούμε; Είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε και τα τεχνάσματα του Σατανά; Είναι απαραίτητο, γιατί αυτός, είτε θέλουμε είτε όχι, ασχολείται μαζί μας. Μάλιστα έχει κηρύξει πόλεμο εναντίον του πιστού και μέσω της **άγνοιάς** του άνετα τον εξαπατά και κατακτά έδαφος στη ζωή του.

Ο Απ. Παύλος είχε διδαχθεί απ' τον Κύριο να διακρίνει τις πανουργίες του Διαβόλου. Γι' αυτό λέει ότι **γνωρίζει καλά** τις επιδιώξεις του.

Και εύλογα ρωτάμε : «Πώς ο Σατανάς πλανά τον πιστό;» Χρησιμοποιεί κυρίως το **νου**, όπου έχει δικαίωμα πρόσβασης. Ύπουλα βάζει ειδών-ειδών **σκέψεις**. Αμφιβολίες, φαντασιώσεις. Κι όταν ο πιστός δεν τις διώξει, μέσα απ' αυτές προσβάλλει το πνεύμα και την ψυχή του. Έτσι χάνει ο πιστός τη χαρά και το θάρρος του και νιώθει αδύναμος να προχωρήσει με πνεύμα θριάμβου στη ζωή. Γι' αυτό ο Θεός μάς σπλίζει με **πνευματικά όπλα** για να μπορούμε μ' αυτά να αιχμαλωτίζουμε τις **σκέψεις** του Εχθρού και να τις αχρηστεύουμε. (1Κορινθ. 10:5)

Ο Κ. Μεταλληνός, στην αρχή της χριστιανικής του ζωής νόμιζε ότι ο Σατανάς κάπου κρύβεται και με ένα τουφέκι κάνει ένα «μπαμ» στον πιστό. Πέρασε από οδυνηρές εμπειρίες για να **μάθει** πώς πλανά.

Ο Βουνιάνος, στο αλληγορικό του βιβλίο, λέει ότι ο Χριστιανός κάποτε ένιωθε σα να έβριζε το Θεό . Και τι ανακάλυψε; Ένα **πονηρό πνεύμα** είχε κολλήσει πίσω από το αυτί του και του ψιθύριζε βλαστήμιες.

Αγαπητό παιδί του Θεού, δεν επιτρέπεται να μένεις στην **άγνοια**. Ζήτησε να μάθεις να διακρίνεις τους πειρασμούς του Σατανά και να προβάλλεις αντίσταση με την **αλήθεια** του **λόγου του Θεού**.

Κύριε,

Σε ευχαριστώ, γιατί πάλεψες σκληρά ενάντια σε όλα τα ύπουλα τεχνάσματα του Σατανά και μου φανερώνεις τους ύπουλους τρόπους του για να προσέχω συνέχεια να μην του δίνω τόπο.

2 Οκτωβρίου

«Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός· ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων.»(Ιωάν.10:11)

Ξέρουμε ότι υπάρχουν καλοί και κακοί ποιμένες. Ο **καλός βοσκός** διακρίνεται από την πλήρη φροντίδα και προστασία που παρέχει στα πρόβατά του. Διάβαζα ότι ο **καλός βοσκός** αναγκάζεται να κάνει περιοδείες ακόμα και με κίνδυνο της ζωής του. Ο σκοπός του είναι να βρει κατάλληλα λιβάδια όπου θα βόσκει τα πρόβατά του.

Ο **Δαβίδ** ήταν πολύ **καλός βοσκός**, πριν γίνει βασιλιάς. Απόδειξη ότι μια φορά γλίτωσε ένα πρόβατό του από μια αρκούδα και ένα λιοντάρι, τα οποία και τα σκότωσε. Απ' αυτό το γεγονός ο Θεός τον έμπνευσε για να γράψει τον υπέροχο **23^ο Ψαλμό**: **«Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου.»**

Όταν ο **Χριστός** ήρθε στη γη βεβαίωσε αυτή τη σχέση Του με τους δικούς Του: **«Εγώ είμαι**

ο καλός ποιμένας». Για να γλιτώσει τα πρόβατά Του απ' το στόμα του Σατανά, έβαλε τη ζωή Του γι' αυτά. Όταν οι μαθητές Του είδαν τον **Καλό Βοσκό** τους στο **Σταυρό**, σκόρπισαν. Νόμιζαν ότι νικήθηκε. Γέμισαν από ανασφάλεια. Όταν όμως Τον είδαν Αναστημένο, η λύπη τους μετατράπηκε σε ανεκλάλητη χαρά. Το πνεύμα της ηττοπάθειας εξαφανίστηκε. Είχαν μαζί τους έναν **Βοσκό Νικητή**. Έγιναν απτόητοι!

Αγαπητέ πιστέ, αν πιστεύεις ότι **ο Χριστός είναι ο Βοσκός σου**, δεν έχεις κανένα λόγο να φοβάσαι και να αγχώνεσαι. Αν φοβάσαι, αυτό σημαίνει ότι δεν Τον γνωρίζεις ως Αναστημένο και Νικητή Ποιμένα.

Κύριε Ιησού, καλέ μου Ποιμένα,

*Νιώθω, όπως ένιωθαν τα πρόβατα του Δαβίδ, όταν είδαν την αρκούδα και το λιοντάρι νεκρά κάτω απ' τα πόδια του βοσκού τους. Μέσα στην Ποίμνη Σου είμαι **ασφαλής** και **χαρούμενη**, γιατί ο Σατανάς, αν και ωρύεται σαν λιοντάρι, είναι νικημένος κάτω από τα πόδια Σου.*

3 Οκτωβρίου

« **Απομένει κατάπαυση στο λαό τού Θεού.** »(Εβρ.4:9)

Μία από τις πολύ σημαντικές **εντολές** που έδωσε ο Θεός στο Μωυσή ήταν η εξής: «**Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου, για να την αγιάζεις.**» Δεν έπρεπε να κάνουν καμιά δουλειά σ' αυτήν. Έξι μέρες θα εργάζονταν και θα έκαναν όλες τις δουλειές τους. Την ημέρα όμως την εβδόμη θα **αναπαύονταν**. Γιατί ο Θεός δημιούργησε σε έξι μέρες τον ουρανό και τη γη. Και την **έβδομη μέρα αναπαύθηκε**.

Ήταν μια πολύ αυστηρή εντολή. Σημάδευε τη σχέση τους με το Θεό όπως λέει ο ίδιος: «**Αυτό είναι σημάδι ανάμεσα σε μένα και σε σας... όποιος το βεβηλώσει, θα θανατωθεί, οπωσδήποτε.**» (Έξ,31:14)

Έτσι τους έδινε ο Θεός την ευκαιρία να **θυμούνται** ότι ήταν δούλοι «στη γη της Αιγύπτου· και ο Κύριος ο Θεός (τούς) **έβγαλε από εκεί με κραταιό χέρι...**» (Δευτ.5:12-15). Ακόμα, με αυτόν τον τρόπο θα έδειχναν την **υποταγή** τους στον Κύριο.

Με την πάροδο όμως του χρόνου ο λαός Ισραήλ είχε χάσει την **ουσία** του **Σαββάτου**. Οι πράξεις τους ήταν ζυμωμένες με υποκρισία, χωρίς έλεος και θεογνωσία. Γι' αυτό σκανδαλίστηκαν, όταν ο Χριστός θεράπευσε την ημέρα του Σαββάτου μια γυναίκα, που ο Σατανάς την είχε δέσει δεκαοχτώ χρόνια.

Στην Καινή Διαθήκη ο Θεός αποκαλύπτει βαθύτερα τη σημασία του **Σαββάτου**. Μας δείχνει ότι ο λαός Ισραήλ, εξαιτίας της **απιστίας** του, δεν μπήκε στη γη **Χαναάν**, σε μια γη που συμβόλιζε την «**ανάπαυση**» του Θεού. Θα την κατακτούσαν **με πίστη στο λόγο** του Θεού, για να ζουν και να **λατρεύουν** εκεί **ελεύθερα** το Θεό. Στο κείμενο λέει: «**απολείπεται σαββατισμός**». Δηλαδή, μια ζωή **ανάπαυσης**, χωρίς **άγχος** και προσπάθειες **σαρκικές**. Μια **ιδανική πνευματική ζωή**, απαλλαγμένη από το βασανιστικό τρόπο ζωής για ευημερία.

Κύριε,

*Βοήθησέ με να κατανοήσω πλήρως τη ζωή της **ανάπαυσης**. Τη ζωή της **πίστης** και **υπακοής** στο **ζωντανό Σου λόγο**. Την ειρηνική ζωή της **ενότητάς μου με Σένα**, το Σταυρωμένο και Αναστημένο Ιησού.*

4 Οκτωβρίου

«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας.»(Εβρ.4:7)

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Θεός μάς καλεί **τώρα** σε μια καθημερινή ζωή **κατάπαυσης** από τα δικά μας έργα. Όπως και ο Ίδιος κατάπαυσε από τα δικά Του. (Εβρ.4:10) Γι' αυτό μας λέει να μη σκληρύνουμε την καρδιά μας στο κάλεσμά Του, αλλά να φροντίζουμε, «να μπούμε μέσα σ' εκείνη την κατάπαυση.» Πώς γίνεται όμως αυτό;

Ο απ. Παύλος το βίωνε ως εξής: **«Έχω σταυρωθεί μαζί με τον Χριστό. Δε ζω πια εγώ, αλλά ζει ο Χριστός μέσα μου.»** (Γαλ.2:20). Σταυρώνοντας τον παλιό του εαυτό είχε **σταματήσει** από τα δικά του έργα από το δικό του εγωκεντρικό τρόπο ζωής. Και άφηνε το Χριστό, Αυτός να ζει στη ζωή του. Πώς και πότε έγινε αυτό; Όταν **παραχώρησε με πίστη** όλο τον εαυτό του για να κάνει **ό, τι ήθελε ο Κύριος** στη ζωή του. Και μας εξηγεί: **«Δικό του δημιούργημα είμαστε, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.»**(Εφ.2:10).

Κάποια αδελφή ομολόγησε: «Αυτές οι αλήθειες είναι το **Α** και **Ω** της χριστιανικής ζωής.» Πραγματικά, αν κατανοήσουμε πρακτικά τι σημαίνει **σαββατισμός** (σταματώ απ' τα έργα μου), λύνονται όλες οι απορίες. Σταματούν οι απογοητεύσεις και οι μάταιες προσπάθειες για να υπηρετούμε το Θεό και να νικάμε την Αμαρτία.

Πόσο πρόθυμοι όμως είμαστε να **καρφώσουμε τον παλιό μας εαυτό στο Σταυρό** και με **πίστη στο λόγο του Θεού** να μπούμε στη νέα ζωή εν Χριστώ; Επίσης, πόσο θέλουμε να μένουμε εκεί **κάθε ώρα**, με μια **ενεργητική παραχώρηση**; Μια παραχώρηση, όχι δουλοπρεπή, όπου παθητικά περιμένουμε να μας χρησιμοποιεί ο Θεός. Αλλά όπως λέει ο απ. Παύλος: **«Κοπιάζω, διεξάγοντας αγώνα, σύμφωνα με την ενέργεια, που ενεργείται μέσα μου με δύναμη.»** (Κολ.1:29).

Κύριε,

Δέχομαι με πίστη να πεθάνω μαζί Σου και να ζω στο θέλημα του Θεού.

5 Οκτωβρίου

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω.» (Ματθ.11:28)

Τελικά, η πραγματική **ανάπαυση** βρίσκεται στον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ο «**Κύριος και του σαββάτου**». (Ματθ.12:8) Γι' αυτό στην επί του όρους ομιλία Του δεν αναφέρεται ο Κύριος στην τήρηση του Σαββάτου, αλλά καλεί: «**Ελάτε σε Μένα και θα βρείτε ανάπαυση. Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.**» (Ματθ.11:28-29) Μέσα στο **Χριστό** βρίσκεται ο πραγματικός «**σαββατισμός**» η νέα πνευματική **ζωή ανάπαυσης**, χωρίς τα ανθρώπινα σαρκικά έργα. Ο Χριστός είναι η **Σοφία** μας, η **Δικαιοσύνη**, ο **Αγιασμός** και η **Απολύτρωσή** μας.(1Κορινθ.1:30) Μέσω Αυτού η σχέση μας με τον Άγιο Θεό τακτοποιείται και όχι μέσω της τήρησης του Σαββάτου ή της Κυριακής. «**Εγώ είμαι ο δρόμος,**» *είπε ο Χριστός.* «**Κανείς δεν έρχεται προς τον Πατέρα, παρά μόνο μέσω Εμού.**».(Ιωάν. 14:6) Οι εντολές που μας παραγγέλνει περιέχουν ταπεινή συμπεριφορά υπηρεσίας και αγάπης προς τους γύρω, όπως ήταν η δική Του. Για να φέρουμε καρπό πνευματικό, μας καλεί να μένουμε ενωμένοι μαζί Του. Να πεθάνουμε μαζί Του ως προς τον παλιό μας άνθρωπο. Και μαζί Του ν' αναστηθούμε σε μια **νέα ζωή**.

Ο απ. Παύλος είχε μάθει τέλεια πώς να ζει «εν Χριστώ», γι' αυτό λέει: «**Σε μένα το να ζω [είναι] ο Χριστός, και το να πεθάνω [είναι] κέρδος.**» (Φιλ.1:21) Και «**όλα μπορώ να τα κάνω μέσω του Χριστού που με δυναμώνει.**» (Φιλ.4:13)

Αγαπητή ψυχή, σταμάτα απ' τις προσπάθειές σου. Σταμάτα να ασχολείσαι με τον εαυτό σου. Αλλά να ασχολείσαι μόνο με το Χριστό.

Κύριε,

Θέλω κι εγώ να μάθω βαθύτερα τι σημαίνει να είμαι συνέχεια **ενωμένη μαζί Σου**. Εσύ να είσαι το «**θέλεις και το ενεργείν**». **Μαζί Σου να αντιμετωπίζω τα πάντα με πίστη, για δόξα Θεού.**

6 Οκτωβρίου

«Η κιβωτός της διαθήκης... προπορευόταν ... δρόμο τριών ημερών, για να ζητήσει τόπο ανάπαυσης γι' αυτούς.» (Αριθ.10:33)

Απ' την ώρα που η Αμαρτία μπήκε στη ζωή του, ο άνθρωπος έχασε την **ειρήνη** του. Η καρδιά του έγινε σα μια φουρτουνιασμένη θάλασσα. Όταν ο Θεός ίδρυσε το **θεοκρατικό Του έθνος**, για πρώτη φορά ο άνθρωπος ένωσε **ανάπαυση** στην ψυχή του. Διαβάζουμε κάποια χαρακτηριστικά χωρία. Στην πορεία τους στην έρημο, «η κιβωτός της διαθήκης τού Κυρίου προπορευόταν μπροστά τους δρόμο τριών ημερών, για να ζητήσει **τόπο ανάπαυσης** γι' αυτούς.» Ο Θεός, με την άπειρή Του αγάπη, φρόντιζε ώστε οι δικοί Του να έχουν **ανάπαυση**. Υπόσχεται: «**Εγώ θα βοσκήσω τα πρόβατά μου, και εγώ θα τα αναπαύσω.**» (Ιεζ.34:15) Με άλλα λόγια, ο Θεός υποσχόταν να φροντίζει, όχι μόνο για τις καθημερινές βιοτικές τους ανάγκες, αλλά να τους φυλάει κι απ' τον Εχθρό. Ας προσέξουμε τι λέει: «Όταν η κιβωτός σηκωνόταν, ο Μωυσής έλεγε: **Σήκω, Κύριε, και ας διασκορπιστούν οι εχθροί σου...** Και όταν **αναπαυόταν**, έλεγε: **Γύρνα, Κύριε, στις χιλιάδες των μυριάδων τού Ισραήλ.**» (Αριθ.10:35-36) Ο Καλός Βοσκός, ο **Ιησούς Χριστός**, οδηγεί σήμερα τα πρόβατά Του σε νερά **ανάπαυσης**. Και παραγγέλλει στον άνομο, να μη στήσει παγίδα ενάντια στο σπίτι του δικαίου και να μην ταράξει το τόπο της **ανάπαυσής** του.(Παρ.24:15) Ο άνθρωπος χωρίς **ανάπαυση**, δηλαδή χωρίς το Χριστό, την **πηγή της ανάπαυσης**, είναι δυστυχής.

Τι θα γίνουν εκείνοι που δε δέχονται το Χριστό; Αιώνιος βασιανισμός περιμένει αυτούς που προσκυνούν το θηρίο και παίρνουν το χάραγμα του. Δε θα έχουν **ανάπαυση** ούτε μέρα ούτε νύχτα. (Αποκ.14:11)

Αγαπητή Ψυχή, πρόσεχε να μένεις **ήσυχη** με **πίστη** στο Χριστό.

Κύριε,

Αναθέτω σε Σένα όλες μου τις μέριμνες και **αναπαύομαι** με εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις Σου, ξέροντας ότι **Εσύ** θα ενεργήσεις και θα απαντήσεις στην ώρα τη δική Σου. (Ψαλμ.37: 4-5) **Σ' ευχαριστώ!**

7 Οκτωβρίου

«Πεδάνατε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό.»(Κολ.3:3)

Ο λόγος του Θεού μάς μιλάει για **δύο κόσμους**. Τον **κάτω** και τον **άνω**. Όταν ο Χριστός έλεγε ότι θα πάει στον Πατέρα Του, οι περισσότεροι δεν Τον καταλάβαιναν. Γι' αυτό ο Χριστός τούς είπε: *«Εσείς είστε από τούτο τον κόσμο, εγώ δεν είμαι από τούτο τον κόσμο.»* (Ιωάν.8:23)

Όταν πιστεύουμε στο Χριστό, γίνεται μια κοσμογονική αλλαγή. Μεταφερόμαστε απ' τον αμαρτωλό κόσμο στον πνευματικό. Έτσι εξηγείται αυτό που λέει ο απ. Παύλος: *«Ο κόσμος σταυρώθηκε ως προς εμένα και εγώ ως προς τον κόσμο.»* (Γαλ.6:14).

Είναι κάτι το ασύλληπτο! Ενώ ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο, δεν ανήκουμε πια σ' αυτόν. Γιατί ο Κόσμος αυτός είναι το στρατόπεδο του Σατανά *«και ολόκληρος ο κόσμος είναι στην κυριαρχία του πονηρού.»* Να, γιατί μας παραγγέλλει αυστηρά ο Κύριος: *«Μην αγαπάτε τον κόσμο, ούτε αυτά που υπάρχουν μέσα στον κόσμο.»*(1Ιωάν.2:15). Αλλού θα μας πει: *«Βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε και μη αγγίξετε τίποτε ακάθαρτο»*(2Κοριν.6:17). Γιατί *«το πολίτευμά μας είναι στους ουρανούς, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό»*. (Φιλιπ.3:20).

Είναι ανάγκη να καταλάβουμε καλά αυτή τη διαχωριστική γραμμή που βάζει ο λόγος του Θεού, ανάμεσα στα **επίγεια** και τα **ουράνια**: στα **κάτω** και τα **άνω**. Δεν μπορούμε να είμαστε πολίτες και αυτού του Κόσμου και της Ουράνιας Βασιλείας.

Τι θαυμαστό ελπιδοφόρο μήνυμα! **Η ζωή του πιστού**, που πνευματικά έχει πεθάνει και αναστηθεί με το Χριστό, είναι τώρα **κρυμμένη μέσα στο Χριστό στον Ουρανό!** Και όταν θα ξανάρθει ο Χριστός τότε θα φανερωθεί και η ζωή του πιστού μαζί Του σε δόξα! (Κολ.3:3-4)

Κύριε,

Τώρα εννοώ βαθύτερα γιατί πρέπει να ζητάμε τα άνω και όχι τα επίγεια. Μας βεβαιώνεις: «Επειδή, πεδάνετε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό.» Αλληλούια!

8 Οκτωβρίου

«Ο οίκος μου, θα ονομάζεται οίκος προσευχής». (Ματθ.21:13)

Όταν ο βασιλιάς Σολομών οικοδόμησε το Ναό στην Ιερουσαλήμ, ζήτησε από το Θεό: «Κάθε προσευχή, κάθε δέηση... όταν καθένας... απλώσει τα χέρια του σ' αυτόν τον οίκο, τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό ... και συγχώρεσε, και δώσε σε κάθε έναν σύμφωνα... όπως γνωρίζεις την καρδιά του... Ακόμα και τον ξένο... κάνε σύμφωνα με όλα όσα ο ξένος σε επικαλεστεί, για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί της γης το όνομά σου, και να σε φοβούνται.. και να γνωρίσουν ότι το όνομά σου ονομάστηκε σ' αυτόν τον οίκο.» (2Χρον.6:29-33)

Όταν ο βασιλιάς τέλειωσε την προσευχή του, «κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό... και η δόξα του Κυρίου γέμισε τον οίκο... Και όλοι οι γιοι Ισραήλ... προσκύνησαν, και δόξασαν τον Κύριο, λέγοντας ότι: Είναι αγαθός· ότι: Το έλεός του μένει στον αιώνα.»

Η απάντηση του Θεού στην προσευχή του ήταν: «Διάλεξα και αγίασα αυτό τον οίκο, για να είναι εκεί το όνομά μου... και τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι εκεί όλες τις ημέρες.(2Χρον.7:15-16)

Τώρα ναός ή οίκος Θεού είναι κάθε χώρος όπου δύο ή τρεις πιστοί είναι μαζεμένοι στο όνομα του Ιησού Χριστού. Στους διωγμούς της Ρώμης οι κατακόμβες ήταν ο τόπος λατρείας των χριστιανών. Και σύμφωνα με την υπόσχεση του Χριστού Αυτός ήταν ανάμεσά τους!

Τώρα ο πιστός έχει πρόσβαση να εισέλθει κατ' ευθείαν με πίστη στα Άγια των Αγίων στον Ουρανό, όπου ο Χριστός μεσιτεύει γι' αυτόν και μπορεί να φέρει όλα τα αιτήματά του. (Εβρ.10:19-22)

Κύριε

Σ' ευχαριστώ, γιατί Εσύ άνοιξες αυτό το ζωντανό δρόμο με το Αίμα Σου στο Σταυρό για να μπορώ κι εγώ, μια αμαρτωλή μετανοιωμένη, να μπω στην άγια παρουσία του Θεού, να πάρω έλεος και να βρω χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης. (Εβρ.4:16)

9 Οκτωβρίου

«**Τούτο δεν είναι παρά οίκος τού Θεού.**» (Γέν.28:17)

Είναι πολύ χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός αποκαλύφθηκε στον **Ιακώβ** στον ύπνο του. Είδε «**μια σκάλα**

στηριγμένη στη γη, που η κορυφή της έφτανε στον ουρανό· και ... οι άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν... Και ο Κύριος στεκόταν επάνω απ' αυτή». Και του έδωσε υποσχέσεις θαυμαστές. Όταν ξύπνησε ο Ιακώβ είπε: «**Τούτο δεν είναι παρά οίκος τού Θεού... Και αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Βαιθήλ που σημαίνει Οίκος Θεού.**»

Πρώτη φορά βλέπουμε να φανερώνεται ο Κύριος μ' αυτόν τον τρόπο και να αποκτά, θα

λέγαμε, **σπίτι** επί της γης, τη **Βαιθήλ!!**

Μέχρι τότε οι άνθρωποι του Θεού έχτιζαν τα **θυσιαστήρια με λίθους**, που συμβόλιζαν την **Παρουσία του Θεού**. Αργότερα βλέπουμε τη **Σκηνή του Μαρτυρίου** και πολύ αργότερα βλέπουμε ένα μεγαλοπρεπές οικοδόμημα, το **Ναό του Θεού** στην Ιερουσαλήμ.

Τώρα, με βάση τη θυσία του Χριστού στο Σταυρό, **Ναός Θεού** είναι η **Εκκλησία του Χριστού**. Οι λυτρωμένες ψυχές. Ο Θεός απευθύνεται στους πιστούς και λέει: «**Δεν ξέρετε ότι είστε ναός τού Θεού, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας;**» (1Κορινθ.3:16).

«**Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον λόγο μου, και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έρθουμε σ' αυτόν, και θα κατοικήσουμε μέσα σ' αυτόν.**» (Ιωάν.14:23)

Στην Αποκάλυψη, ο απ. Ιωάννης λέει ότι **ναό** δεν είδε στην **άγια Ιερουσαλήμ**. Γιατί **Ναός** της είναι ο Θεός και το Αρνίο. (Αποκ.21:22)

Κύριε,

Πώς να Σε ευχαριστώ! Μένω εκστατική για τα θαυμαστά σχέδιά Σου. Για τη συγκατάβασή Σου. Εσύ, ο Βασιλιάς του Ουρανού, να κατοικείς μέσα μου μέσω του Πνεύματός Σου! Να είμαι σπίτι Σου!!

10 Οκτωβρίου

«Οίκος προσευχής για όλους τους λαούς.»(Ησ.56:7)

Γιατί ο Θεός ήθελε να έχει **«Οίκο»** σ' αυτή τη γη; Προφανώς γιατί ήθελε να δώσει την ευκαιρία στον κάθε άνθρωπο να γνωρίσει την αγαθότητα και τη **σωτηρία** Του. Ο Θεός είναι **φιλόανθρωπος και μεγαλόκαρδος!** Θέλει να διαψεύσει το Σατανά, που Τον δυσφημεί ότι είναι άδικος και τιμωρός. Μάλιστα ο **«Οίκος»** Του στην **Ιερουσαλήμ** θα ονομαζόταν: **«Οίκος προσευχής για όλους τους λαούς.»**

Έτσι εξηγείται πώς ένας **«Αιθίοπας άρχοντας ... που είχε έρθει για να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ»** (Πράξ.8:27), πίστεψε στο Χριστό και σώθηκε μ' έναν πρωτόκουστο τρόπο. Στην επιστροφή του, καθώς διάβαζε στο αμάξι του το 53^ο κεφ. του Ησαΐα, όπου προεικονίζεται η **Σταύρωση** του Χριστού, ο Θεός έστειλε κοντά του το Φίλιππο, τον ευαγγελιστή, ο οποίος τον ρώτησε: **«Γινώσκεις α αναγινώσκεις;»** Και

«αρχίζοντας από τούτη τη γραφή, τού ευαγγελίστηκε τον Ιησού.» Μάλιστα σε λίγο ο Αιθίοπας ζήτησε να βαπτιστεί ομολογώντας: **«Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός τού Θεού.»**

Να ένα παράδειγμα πώς επαληθεύεται ότι ο Θεός εξετάζει τις καρδιές των ανθρώπων και **« θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, και να έρθουν στην επίγνωση της αλήθειας.»** (1Τιμ.2:4).

Εμείς σήμερα έχουμε το **Ευαγγέλιο** που μας φανερώνει όλα όσα χρειαζόμαστε. Η Αγία Γραφή έχει μεταφραστεί σε πάνω από 2500 γλώσσες και διαλέκτους για να μάθουν **όλοι οι άνθρωποι** για τη **Σωτηρία** του Χριστού. Και ότι με **μετάνοια** και **πίστη** μπορεί ο καθένας να σωθεί. Τώρα μπορείς κι εσύ, όπου κι αν βρίσκεσαι, να προσευχηθείς πνευματικά στο Θεό, που είναι πανταχού παρών.

Κύριε,

Μένω έκπληκτη! Εργάζεσαι αμερόληπτα, με σοφία και αγάπη, ώστε ο άνθρωπος που θέλει, να Σε βρει και να σωθεί η ψυχή του!

11 Οκτωβρίου

«Μακάριοι εκείνοι που κατοικούν στον οίκον σου.» (Ψαλ.84:4)

«Ένα ζήτησα από τον Κύριο, αυτό και θα ζητάω· το να κατοικώ **στον οίκο τού Κυρίου** όλες τις ημέρες της ζωής μου, να θωρώ την ωραιότητα του Κυρίου, και **να επισκέπτομαι τον ναό του.**» (Ψαλ.27)

Πόσο πολύ εκτιμούσε ο Δαβίδ τον **«οίκο του Κυρίου»!** Μέσα στα αναρίθμητα καθήκοντά του ως βασιλιάς, το βασικότερο γι' αυτόν ήταν να **κατοικεί στην Παρουσία του Κυρίου κάθε μέρα.** Στο Θεό εύρισκε το χορτασμό της ψυχής του και τη λύση όλων των προβλημάτων του.

Τώρα, όπου δύο ή τρεις ψυχές, λυτρωμένες με το **Αίμα του Αμνού,** είναι μαζεμένες στο Όνομά Του, ο Κύριος υπόσχεται να είναι ανάμεσά τους. Ο λόγος Του βεβαιώνει: **«Εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού.»** (2Κορινθ. 6:16). **«Ο Χριστός ως υιός επάνω στον δικό του οίκο· του οποίου εμείς είμαστε ο οίκος, αν κρατήσουμε μέχρι τέλους βέβαιη την παρρησία και το καύχημα της ελπίδας.»** (Εβρ.3:6)

Όπου λοιπόν λατρεύεται ο Θεός με **πνεύμα** και **αλήθεια,** πρέπει να υπάρχει ο ανάλογος σεβασμός. Τι λέει ο λόγος Του: **«Ας κρατάμε τη χάρη, διαμέσου της οποίας να λατρεύουμε ευάρεστα τον Θεό, με σεβασμό και ευλάβεια.»** (Εβρ.12:28)

Δεν επιτρέπεται στον άγιο χώρο Του να γίνονται αντιπαραθέσεις, φιλονικίες, διαπληκτισμοί. Αλλιώς λυπούμε το Άγιο Πνεύμα.

«Μπείτε μέσα στις πύλες του με δοξολογία ... Επειδή, ο Κύριος είναι αγαθός· το έλεός του παραμένει στον αιώνα.» (Ψαλ.100)

«ΕΧΟΝΤΑΣ... την παρρησία να μπούμε μέσα στα άγια, διαμέσου τού αίματος του Ιησού... ας πλησιάζουμε με αληθινή καρδιά, με πληροφορία πίστης, έχοντας τις καρδιές μας καθαρισμένες από πονηρή συνείδηση.»(Εβρ.10:19-22) Διάβασε επίσης: Εκκλ.5:1-2

Κύριε,

Η πιο γλυκιά ώρα είναι η ώρα της προσευχής όταν μέσω του Αγίου Πνεύματος έρχομαι με πίστη στην άγια Παρουσία του Θεού Πατέρα. Βοήθα με να εκτιμώ πάντα τον **τόπο της κατοικίας Σου.**

12 Οκτωβρίου

«Εσείς, όμως, τον κάνετε «σπήλαιο ληστών».(Ματθ.21:13)

Είναι δυνατό τον «**Οίκο του Θεού**», που είναι «**Οίκος προσευχής**», να τον κάνουμε «**σπήλαιο ληστών**»; Για να το λέει ο Κύριος. Και πώς γίνεται αυτό; Όταν τον μετατρέπουμε σε χώρο εκμετάλλευσης.

Όταν ήρθε ο Χριστός, βρήκε μέσα στο **Ιερό** να γίνονται αγοραπωλησίες. Αναγκάστηκε με ένα μαστίγιο να τους διώξει και να τους πει: «**Μη κάνετε τον *οίκο τού Πατέρα μου* οίκον εμπορίου.**»

Στον προφήτη Ιεζεκιήλ διαβάζουμε κάτι πιο συγκλονιστικό: Βλέπουμε ότι μέσα **στο Ναό του Θεού** είχαν στήσει το «**είδωλο της ζηλοτυπίας**» και ο Θεός είπε στον προφήτη: «**Γιε ανθρώπου, βλέπεις εσύ τι κάνουν αυτοί; Τα μεγάλα βδελύγματα... για να απομακρυνθώ από τα αγιά μου;**» Και του έδειξε όλα τα πονηρά βδελύγματα που έκαναν 70 πρεσβύτεροι του λαού Ισραήλ με θυμιατήρια. Και του είπε: «**Είδες τι κάνουν μέσα στο σκοτάδι οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ; Επειδή, είπαν: Ο Κύριος δεν μας βλέπει...**» (Ιεζ.8:6-16)

Όλα αυτά τα βδελύγματα μπορούν να βρουν τόπο και στην προσωπική μας ζωή, όταν αλλάζουμε το στόχο μας: Αντί να λατρεύουμε το Θεό, γειμίζουμε με διάφορα **είδωλα** την καρδιά μας και αυτά γίνονται αντικείμενο λατρείας. Όταν κάνουμε **είδωλο τον εαυτό** μας και όλα τα αναρίθμητα που σχετίζονται μ' αυτόν, τότε το πονηρό πνεύμα ξανάρχεται, μαζί με άλλα 7, πονηρότερα πνεύματα, και τα έσχατα γίνονται χειρότερα από τα πρώτα. (Λουκ.11:26). Προσοχή! Για να αποφύγουμε ένα τέτοιο τραγικό ενδεχόμενο, μας προτρέπει ο Θεός: να φυλαχτούμε «**από τα *είδωλα***».(1Ιωάν. 5:21)

Κύριε,

*Σου δίνω όλο το δικαίωμα, με το μαστίγιό Σου να διώξεις κάθε βδελύγμα που μολύνει **το ναό** της καρδιάς μου, που ανήκει στο Άγιο Πνεύμα. Ακόμα και τα «**αθώα περιστέρια**». Μόνο Εσένα θέλω να λατρεύω, ν' αγαπώ, να υπακούω. Αρνούμαι **τον εαυτό μου** και κάθε τόπο στο πονηρό πνεύμα που θέλει να με απομακρύνει από τον **άγιο χώρο του Σταυρού Σου** και τη συσταύρωσή μου μαζί Σου.*

13 Οκτωβρίου

«Όλα (είναι) γυμνά και εκτεθειμένα στα μάτια του, προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο.» (Εβρ.4:13)

Μεταφέρω από τα αγγλικά την ομολογία ενός μαθητή 17 χρόνων, που σκοτώθηκε σε ατύχημα. Το θέμα της έκθεσης, που έπρεπε να γράψει, λίγες μέρες πριν το θάνατό του, ήταν: **«Με τι μοιάζει ο Ουρανός».**

Σε μορφή οπτασίας ή ονείρου ξεσκεπάζει όλο τον εσωτερικό του κρυφό άνθρωπο. Γράφει: *«Βρέθηκα σ' έναν χώρο, που ήταν γεμάτος από καρτέλες, πάνω στις οποίες ήταν γραμμένες όλες οι πράξεις μου. Γεμάτος από περιέργεια, άρχισα να ανοίγω μία-μία και να διαβάζω: «Κοπέλες που μου άρεσαν». «Φίλοι». «Φίλοι που πρόδωσα». «Τα ψέματα που έχω πει». «Πράγματα που έκανα πάνω στο θυμό μου». «Τα ουρλιαχτά ενάντια στα αδέρφια μου». «Οι μουρμούρες ενάντια στους γονείς μου». «Τα φιλμ που έχω δει στην τηλεόραση...». «Οι φαντασίες με σαρκικές επιθυμίες». «Άνθρωποι, στους οποίους μίλησα για το Ευαγγέλιο».*

Γεμάτος από ντροπή και θυμό, διηγείται ο μαθητής, ήθελε όλο αυτό το αρχείο να το εξαφανίσει για να μη μάθει κανείς τη ζωή του. Όμως δεν ήταν δυνατό. Συγκλονισμένος, αρχίζει να κλαίει με λυγμούς. Εκείνη την ώρα βλέπει τον **Ιησού Χριστό**. Με καμία δύναμη δεν ήθελε να δει τις καρτέλες αυτές ο Χριστός. Εκείνος όμως κατευθύνθηκε προς αυτές και άρχισε μία-μία να τις διαβάζει. Η λύπη ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό Του. Τον κοίταξε, όχι με θυμό, αλλά με συμπόνια. Πήγε κοντά του και έβαλε τα χέρια Του πάνω του. Μετά ξαναπήγε στις καρτέλες και πάνω στο όνομα του μαθητή έγραψε το δικό Του όνομα με το Αίμα Του, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες του μαθητή.

Στο τέλος, γυρίζει ο Χριστός και βάζει το χέρι Του πάνω στον ώμο του και του λέει: **«Όλα είναι εντάξει».** Και έτσι τελειώνει την έκθεσή του. Όταν οι γονείς του νεαρού βρήκαν αυτή την προσωπική του ομολογία, συγκλονίστηκαν, αλλά και παρηγορήθηκαν με την ελπίδα ότι ο γιος τους είναι τώρα στην παρουσία του Χριστού στον **Ουρανό!**

14 Οκτωβρίου

«Όλοι... γίναμε σαν ένα ακάθαρτο [πράγμα], και όλη η δικαιοσύνη μας [είναι] σαν ένα ρυπαρό μάτι.» (Ησ.64:6)

Όταν ο προφήτης Ησαΐας βρέθηκε στην Άγια Παρουσία του Θεού, φώναξε: «Ω, ταλαίπωρος εγώ! Επειδή, χάθηκα... είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη.» (Ησ.6:5).

Το ίδιο και ο απ. Παύλος, αναφωνεί: «Ω, ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ!» «μέσα μου **δεν κατοικεί αγαθό ...**» (Ρωμ.6:18).

Και ο Δαβίδ ομολογεί: «**Με κατέφτασαν οι ανομίες μου, και δεν μπορώ να [τις] βλέπω· πλήθυναν, έγιναν πιο πολλές και από τις τρίχες τού κεφαλιού μου. Και η καρδιά μου με εγκαταλείπει.**» (Ψαλ.40:12)

«Ποιος συναισθάνεται τα δικά του αμαρτήματα; Καθάρισέ με από τα κρυφά μου αμαρτήματα. Κι ακόμα, προφύλαξε τον δούλο σου από υπερηφάνειες.»(Ψαλ.19:12-13)

Το παρήγορο όμως είναι ότι, εκείνος που «εξομολογείται τις αμαρτίες του και τις εγκαταλείπει, θα ελεηθεί», λέει ο λόγος του Θεού.(Παρ.28:13)

Αυτό συνέβηκε με τον προφήτη Ησαΐα, τον απ. Παύλο, το βασιλιά Δαβίδ και με μύριες άλλες ψυχές, που **μετάνιωσαν και πίστεψαν** στη λύτρωση που προσφέρει ο Χριστός με το **Άγιο Αίμα Του**.

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις αναγνωρίσει ότι μπροστά στα άγια μάτια του Θεού είσαι γεμάτη από αμαρτία; Αν όχι, ζήτησέ Του να σου δείξει πώς σε βλέπει Αυτός, γιατί μια μέρα, θες δε θες, θα σταθείς μπροστά Του. Είναι φοβερό να παρουσιαστείς μπροστά στο Θεό αμετανόητη.

Κύριε,

*Σου είμαι ευγνώμων, που πριν φύγω απ' τον κόσμο, φανέρωσες και σε μένα όλες τις **κρυφές αμαρτωλές μου πράξεις και επιθυμίες**, σαν κινηματογραφική ταινία. Πόσο συγκλονίστηκα! Έπαθα σοκ. Αλλά Σου είδες τα δάκρυά μου, δε με άφησες να απελπιστώ, με παρηγόρησες. Βρήκα χάρη μπροστά Σου. Μέσω του Αίματός Σου, που έρρευσε από τις πληγές Σου, ιατρεύτηκα, λυτρώθηκα. Τώρα ζω για Σένα!*

15 Οκτωβρίου

«Ξέρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός.» (Αποκ.3:15)

Πόσο διαφορετικά βλέπουμε εμείς τον εαυτό μας απ' αυτό που μας βλέπει ο Θεός! Η Εκκλησία της Λαοδίκειας έβλεπε τον εαυτό της τόσο πλούσιο ώστε δεν ένιωθε να έχει καμιά ανάγκη. Ο Χριστός όμως την έβλεπε **ταλαιπώρη, ελεεινή, φτωχή, τυφλή, γυμνή**. Έπρεπε να αναγνωρίσει την **πτώση** της και να **μετανοήσει** βαθιά.

Να **ανοίξει την πόρτα της στον Κύριο**.

Η σχέση μας με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό είναι το πιο σοβαρό θέμα. Ο Χριστός έδωσε **τα πάντα** για να μας

σώσει. Κι από μας θέλει: **Ή όλα ή τίποτα**. Θέλει να είμαστε ή **ψυχροί ή ζεστοί**. Ο χλιαρός Τού προκαλεί αποστροφή. «Θα τον ξεράσω», λέει.

Μετά την Ανάστασή Του ο Κύριος ρώτησε τον Πέτρο, που Τον είχε αρνηθεί 3 φορές: **«Μ' αγαπάς περισσότερο τούτων;»**

Η πρώτη και μεγάλη εντολή που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο είναι: **«Θ' αγαπήσεις τον Κύριο το Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη τη διάνοιά σου.»** (Ματθ.22:37)

Η απόδειξη ότι είμαι θερμή στη σχέση μου με το Θεό, δεν είναι αν κάνω όμορφες προσευχές, δυναμικά κηρύγματα, αν έχω ζήλο και υπηρετώ τον Κύριο με διάφορους τρόπους. Ο Κύριος ξεκαθάρισε ποια είναι η απόδειξη: **«Αν με αγαπάτε, θα τηρήσετε τις εντολές μου»**. Με άλλα λόγια, αν Τον **υπακούω**. Μπορεί π.χ. να έχω ζήλο, αλλά η γλώσσα μου να είναι αχαλίνωτη. Αυτού του ανθρώπου η θρησκεία, λέει ο λόγος του Θεού, είναι μάταιη. (Ιακ.1:26) Αλλού λέει: **«Χωρίς αγιασμό κανείς δε θα δει το Θεό.»** (Εβρ.12:14)

Κύριε,

Φύλαγέ με, μην έχω μεγάλη ιδέα για την πνευματικότητά μου. Δώσε μου διάκριση, να εξετάζω ταπεινά αν είμαι στην πίστη και στην αγάπη Σου με υπακοή στις άγιες εντολές και οδηγίες Σου.

16 Οκτωβρίου

«Ξεπέσατε από τη χάρη... τρέχατε καλά · ποιος σας εμπόδισε στο να μη πείθεστε στην αλήθεια;» (Γαλ.5:4,7)

Από ομιλία του Απ. Προυσαέα με θέμα: «Ο πνευματικός ξεπεσμός».

«Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος του Θεού, παρ' όλο που έχει γευθεί τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, που έχει δεχθεί όλες τις αλήθειες του Θεού και τις έχει πιστέψει, να **ξεπέσει**;

Όταν ο απ. Πέτρος αναφέρεται σ' αυτό το θέμα, δίνει δύο χαρακτηριστικές εικόνες. Παίρνοντας τη μία από τα **γουρούνια** και την άλλη από τα **σκυλιά**. Το γουρούνι, λέει, λούσθηκε, και αφού ήταν καθαρότατο, μόλις είδε λάσπη, χώθηκε ξανά μέσα. Και το σκυλί, αφού έφαγε ένα αηδιασμένο φαγητό και το ξέρασε, μετά ξαναγύρισε στο διπλά αηδιασμένο φαγητό και το έφαγε.

Δίνοντας αυτά τα παραδείγματα, ο Θεός θέλει να μας πει: **«Η θέση σου είναι στο Σταυρό του Χριστού. Έφυγες από κει; Είσαι διπλά χαμένος και διπλά άθλιος.»** Όταν ο λόγος του Θεού απευθύνεται στον άνθρωπο το δικό Του, του λέει να **προσέχει**. Αν δεν προσέξουμε σ' αυτά που μας λέει, θα **ξεπέσουμε**. Στην Αποκάλυψη λέει: **«Κράτα εκείνο που έχεις για να μην πάρει κανένας το στεφάνι σου.»** Λέει λοιπόν να **προσέχουμε**:

Πρώτα απ' όλα, να **προσέχουμε να μην πλανηθούμε**.

Δεύτερον, να **προσέχουμε τι ακούμε**.

Τρίτον, να **προσέχουμε πώς ακούμε**.

Τέταρτον, να **προσέχουμε τους εαυτούς μας**.

Πέμπτον, να **προσέχουμε ακριβώς πώς περπατάμε**.

Έκτο, να **προσέχουμε να μην φιλοξενούμε πονηρή καρδιά απιστίας**.

Και Έβδομο, να **προσέχουμε να μην περιφρονούμε Αυτόν που μας μιλάει.»**

Στη συνέχεια ο Α. Προυσαεύς αναφέρεται εκτενώς στη ζωή του **Σολομώντα**, που ενώ ήταν τόσο προικισμένος από το Θεό με τόση σοφία και σύνεση, όμως **ξέπεσε** τόσο χαμηλά! Και η αιτία, λέει, ήταν γιατί δε διατήρησε την **καρδιά του ευθεία** στη σχέση του με το Θεό. Ακόμα, γιατί **παρέβηκε** τα τέσσερα συγκεκριμένα πράγματα που ο Θεός είχε απαγορεύσει να κάνει σα βασιλιάς του λαού Του. Έκανε αυτό που ο ίδιος ήθελε. Μάλιστα ο **ξεπεσμός** του έφθασε σε τέτοιο βαθμό, ώστε να προσκολληθεί με έρωτα σε ειδωλολάτρισσες. Να φτιάξει γι' αυτές υψηλούς τόπους για να θυμιάζουν στους θεούς τους, κι ένα άγαλμα στο Μολόχ, για ανθρωποθυσίες!

*****

Και ρωτάει ο Απόστολος Προυσαέας: «Όταν στην πνευματική μας ζωή υπάρχουν ενσυνείδητες παρακοές, είναι δυνατό να μην ξεπέσεις;»

Για τον άνθρωπο του Θεού ο **ξεπεσμός** του είναι η **Αμαρτία**.

Γι' αυτό ο λόγος του Θεού προτρέπει συνεχώς: «**ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ**».

Γύρω μας το έδαφος είναι πέρα για πέρα εχθρικό. «*Όλος ο κόσμος κείται εν τω πονηρώ*». Όλα τα μηνύματα του κόσμου είναι αρνητικά.

Όλα! Μερικοί λένε: «Μα δεν έχει και ο κόσμος καλά πράγματα;»

Ο λόγος του Θεού λέει στους Γαλάτες: «**Ξεπέσατε**». Ο άνθρωπος του Θεού καλείται **να πεθάνει ως προς τον κόσμο**. Αν δεν πεθάνουμε ως προς τον κόσμο και αν ο παλιός μας άνθρωπος δεν είναι καρφωμένος στο Σταυρό, δεν μπορούμε να ζήσουμε τη ζωή του Χριστού. Κι ας έχουμε γνώσεις, εμπειρίες και ευλογίες από μέρους του Θεού. Ο Παύλος λέει: «*Εγώ σταυρώθηκα μαζί με το Χριστό. Δε ζω πλέον εγώ, αλλά ζει ο Χριστός μέσα μου.*»

Πολλές φορές στη ζωή μας παγιδευόμαστε. Πιστέ, αν υπάρχει απαγορευτική ζώνη, που δείχνει ο Θεός, μην κάνεις βήμα. Οι σημερινοί χριστιανοί δε δίνουν πολλή σημασία στην **αμαρτία**. Δεν αντιλαμβάνονται τι είναι **αμαρτία!** Κι απ' τη στιγμή που ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται την **αμαρτία**, δεν μπορεί να γλιτώσει απ' αυτήν.

Και η προτροπή που δίνει ο Θεός διαρκώς στη ζωή μας είναι αυτή ακριβώς: «Να πεθάνεις ως προς τον κόσμο. Να ζεις τώρα με την πίστη

του Γιου του Θεού». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει **να ζω ασκώντας πίστη σε αυτά που μου λέει ο Γιος του Θεού.**

Πολλές φορές οι χριστιανοί δεν έχουν σωστή συμπεριφορά ή εμφάνιση. Και λένε: «Αυτό δεν έχει καμιά σημασία, η καρδιά σου τι λέει.» Και μας κοροϊδεύει ο Πονηρός.

Ένα μήνυμα θέλει να μας δώσει ο Θεός: «**Να προσέχουμε τον πνευματικό μας ξεπεσμό.**»

Δυστυχώς οι **Γαλάτες είχαν ξεπέσει.** Και ο Απ. Παύλος τούς λέει: «Ω, ανόητοι, Γαλάτες, ποιος σας βάσκανε εσάς, που, μπροστά στα μάτια σας ζωγραφίστηκε **ο Χριστός σταυρωμένος;**» Σα να λέει: «Γιατί τα πήρατε τα μάτια σας από κει; Γιατί η καρδιά σας ξεκόλλησε από κει;» Σήμερα ο άνθρωπος του Θεού ένα μόνο χρειάζεται: **Να ζει με την πίστη του Γιου του Θεού, που μας αγάπησε και πέθανε για μας.**

Επειδή **ο πνευματικός ξεπεσμός** είναι εμφανής στη ζωή μας, είναι επίκαιρο αυτό το μήνυμα. Και ο καθένας μας ας γυρίσει στο **Σταυρό** του Χριστού και να μείνει εκεί σ' όλη του τη ζωή. Αλλιώς δεν μπορούμε να πούμε πού θα σταματήσει ο **ξεπεσμός** μας.

Είδατε μέχρι πού έφθασε ο **ξεπεσμός του Σολομώντα;** Να φτιάχνει και είδωλα! Αυτός ο ίδιος στα νιάτα του είχε πει, καθώς έχτισε το **Ναό** του Σολομώντα: «Αυτός είναι ο Ναός που μόνο σ' αυτόν λατρεύεται ο Θεός και μόνο σ' αυτόν αποκαλύπτεται.»

Γι' αυτό ας προσέξουμε, αγαπητοί, γιατί ο **ξεπεσμός** μας σιγά-σιγά προχωρεί και δεν ξέρουμε πού θα σταματήσει.

Μη βασίζεσαι στις ικανότητές σου. Μην πεις: «Εγώ δεν τη πατάω, όπως ο Σολομών. Έχω πυγμή.» Μην πεις. Γιατί και ο Σολομών είχε πυγμή. Αλλά ένα πράγμα να προσευχόμαστε και ένα πράγμα να ζητάμε: Ο Θεός να μας φυλάει από **πνευματικό ξεπεσμό.**»

*«Μέτοχοι γίναμε του Χριστού, αν μέχρι τέλους κρατήσουμε
βέβαιη την αρχή της πεποίθησης.»
«Είναι πιστός αυτός που υποσχέθηκε.»*

Αγαπητή λυτρωμένη ψυχή

Δώσ' το καλύτερο που 'χεις στο Λυτρωτή σου Χριστό,
Είναι τιμή να Τον έχεις σαν Κύριό σου εδώ.
Της νιότης σου κάθε πόθο, δύναμη μα και σκοπό,
Δώσ' όλα για να υψώνεις με νίκη Του το Σταυρό.
Την πρώτη θέση δώσ' πάντα στο Λυτρωτή σου Χριστό
και της καρδιάς σου τα μύχια, να σε ελέγχει Αυτός.
Δώσε κι Αυτός θα σου δώσει ό, τι ανάγκη έχεις συ
Το Γιο Του δεν ελυπήθη, Τον έδωσε ο Θεός.
Την πρώτη αγάπη σε Κείνον κράτα ως τέλους θερμή
Πρώτος σ' αγάπησ' ο Κύριος και σου 'δωσε ζωή.
Να μην ξεχνάς τη θυσία, το Αίμα Του , τη ντροπή
Για σε έγιν' αμαρτία να γίνεις Θεού παιδί.

Αγαπητό παιδί του Θεού,

Με πολύ πόνο και αγάπη θέλω να μοιρασθώ μαζί σου το φόβο μου: Σήμερα οι πιστοί γονείς καλλιεργούν υπερβολικά μια τους επιθυμία: Να **σπουδάσουν** τα παιδιά τους, όσο το δυνατό καλύτερα, για να έχουν ένα **καλύτερο μέλλον** εδώ στον κόσμο. Ο φόβος μου ποιος είναι; Όχι οι σπουδές. Αλλά γιατί βάζουν τις **σπουδές των παιδιών** τους σαν **πρώτη ανάγκη**. Ακόμα κι αν αυτό γίνεται σε βάρος της πνευματικής τους τροφοδότησης. Είδα παιδιά - που οι γονείς τους τα ενθάρρυναν να ενδιαφέρονται **πρώτα** για τη μόρφωσή τους και μετά για τη **βασιλεία του Θεού** - τελικά να βουλιάζουν. Σήμερα αυτοί οι γονείς κλαίνε, αλλά είναι αργά. Το **καλύτερο μέλλον των παιδιών** είναι να είναι έτοιμοι να μπουν στη **Βασιλεία των Ουρανών**.

Πριν χρόνια, κάποιος πιστός από την επαρχία, έστειλε το γιο του στο εξωτερικό με σφοδρή επιθυμία να τον κάνει έναν **επιστήμονα πιστό** όπως ήταν ο Κ. Μεταλληνός. Το αποτέλεσμα ήταν να γυρίσει απ' τις σπουδές του ως ένας **επιστήμονας άθεος**. Γι' αυτό ο Θεός λέει:

«Ζητάτε **πρώτα** τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του, και **όλα τα άλλα** θα σας προστεθούν.»

«Μακάρι ο λαός μου να ήταν **σοφοί** και να συλλογίζονταν πιο έμελλε να είναι **το τέλος τους**.»

17 Οκτωβρίου

«Γιε μου Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου Αβεσσαλώμ! Είδε να πέθαινα εγώ αντί για σένα!» (2Σαμ.18:33)

Όταν ο Αδάμ αμάρτησε, ακούστηκε η κραυγή του πόνου του Θεού Πατέρα να τον φωνάζει: **«Πού είσαι;»** Το ίδιο και η καρδιά του βασιλιά Δαβίδ ταραχτήκε ως τα τρίςβαθα, όταν έμαθε το θάνατο του αποστάτη γιού του: **«Γιε μου, ! Είδε να πέθαινα εγώ αντί για σένα!»**

Ποτέ δεν ξεχνώ, το κλάμα του πατέρα μου για τον ξαφνικό θάνατο του μικρού μου αδελφού. Μου ράγιζε την καρδιά! Ποια πέννα μπορεί να περιγράψει τον πόνο ενός πατέρα για το χαμό του παιδιού του;

Στις περιπτώσεις του Δαβίδ και του πατέρα μου, οι ίδιοι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα, για να επαναφέρουν το παιδί τους στη ζωή. Στην περίπτωση όμως του Πανάγαθου Θεού, η Αγάπη Του έκανε μια ανεπανάληπτη χειρονομία. **Θυσίασε τη ζωή του δικού Του Γιου:**

«Με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή.» Για το πόσο πόνεσε ο Πατέρας Θεός όταν είδε το Γιο Του στο Σταυρό, η Γραφή δεν αναφέρει τίποτα! Όλη όμως η αιωνιότητα θα διηγείται για τη Θυσία αυτή! Θα είναι το ανεξάντλητο θέμα αναφοράς και δοξολογίας. Η παρηγοριά Του θα είναι οι λυτρωμένες ψυχές. Γιατί ο αποστάτης γιος Του ήταν νεκρός και ξανάζησε, χαμένος ήταν και βρέθηκε.

Αγαπητή ψυχή, έχεις ποτέ σκεφτεί, πόσο ακριβά στοίχισε η σωτηρία της ψυχής σου; Ξέρεις ότι θα πήγαινες στην Κόλαση και δε θα έβγαινες ποτέ από κει μέσα, αν ο Γιος του Θεού δε σταυρωνόταν για σένα; Μερικοί λένε: «Είναι δύσκολο να ακολουθήσεις το Χριστό». Όταν όμως αναλογιστείς πόσα Εκείνος υπέφερε για να σε σώσει, με χαρά και με όλη την καρδιά σου θα Τον ακολουθήσεις.

Κύριε,

*Σήμερα, πάλι θέλω να με σκλαβώσει η **αγάπη Σου!** Έλκυσέ με εκεί στο Γολγοθά, να **βλέπω Εσένα** να πληρώνεις τη δική μου ενοχή. Τα δικά μου τα αμέτρητα κρίματα. Ζωογόνησέ με και πλήρωσέ με, με το Άγιο Σου Πνεύμα, ώστε να κάνω το θέλημά Σου με πρόθυμη καρδιά.*

18 Οκτωβρίου

«**Η αγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ.**» (1Κορινθ.13:8)

Τι είναι αυτό που μένει **για πάντα**; Η **ΑΓΑΠΗ**. Η Αγάπη που έχει την πηγή της στο Θεό. Επειδή «**ο Θεός είναι ΑΓΑΠΗ**». (1Ιωάν.4:16)

Επί 10 χρόνια μια μητέρα άναβε κάθε βράδυ στο παράθυρο ένα κερι. Μια νύχτα κάποια ταλαίπωρη ψυχή περνούσε απ' το δρόμο. Η ηλικιωμένη την έβαλε μέσα να καθίσει κοντά στο τζάκι να ζεσταθεί.

—Γιατί έχετε συνέχεια αναμμένο το κερι στο παράθυρο; Τη ρώτησε.

—Για την παραστρατημένη κόρη μου. Την αγαπώ και προσεύχομαι να γυρίσει. Μερικές φορές, ανοίγω την πόρτα και φωνάζω: «**Λίζα, Λίζα!**»

Η γυναίκα δεν μπόρεσε να κρατηθεί άλλο. Ξέσπασε σε αναφιλητά.

—Εγώ είμαι η Λίζα. Η χαμένη κόρη σου!
Ποιος μπορεί να περιγράψει τη **χαρά** της μητέρας! Την αγκάλιασε και τη γέμισε

φιλιά. Επί τέλους βρήκε το χαμένο της παιδί.

Επί 2000 χρόνια τώρα το **φως του Σταυρού**, μέρα νύχτα, είναι **αναμμένο** και σε περιμένει **ο Πατέρας**. Ο Ιησούς με αγάπη σε καλεί: **Λίζα, Μαρία, Πέτρο, Μωχάμετ έλα «τώρα είναι ημέρα σωτηρίας.»**

Για την **επιστροφή του άσωτου γιου** είπε ο Χριστός: «**Γίνεται χαρά μπροστά στους αγγέλους τού Θεού για έναν αμαρτωλό που μετανοεί.**» **Αγαπητή ψυχή**, αν έχεις παραστρατήσει από το **στενό δρόμο**, άκου το κάλεσμα του Ιησού Χριστού: «**Στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου.**» (Αποκ.3:20)

Κύριε,

Πόσο χαίρω που με τη χάρη Σου είδα το φως το Σταυρού Σου. Σ' ευχαριστώ που με τόση υπομονή με περίμενες να γυρίσω. Και μετά, όταν άφησα την πρώτη μου αγάπη, πάλι με καλούσες να γυρίσω.

Ω! Τι ΑΓΑΠΗ! Ζητώ κι άλλες ψυχές να δουν σήμερα το **ΦΩΣ του Σταυρού Σου** και να επιστρέψουν στο σπίτι του Πατέρα.

19 Οκτωβρίου

«Γεννήματα από οχιές, ποιος σας έδειξε να φύγετε από τη μέλλουσα οργή;» (Ματθ.3:7)

Αυτά τα λόγια τα είπε ο **Ιωάννης ο Βαπτιστής**, όταν είδε «πολλούς από τους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους να έρχονται στο βάπτισμά του». Τι εννοεί όμως; Ότι προερχόμαστε από **φαρμακερά φίδια**; Φοβερό! Και ποιο θα είναι το τέρμα; **«Η μέλλουσα οργή»**.

Βρήκα ότι και ο Ιησούς Χριστός ονομάζει αυτή τη γενεά: **«Πονηρή και μοιχαλίδα»**. Που σημαίνει ότι έχει τις ρίζες της από το Διάβολο. Κι αναρωτιέμαι: Εγώ διαφέρω απ' αυτούς; Δυστυχώς δε διαφέρω, γιατί ο Θεός μου έχει αποκαλύψει πώς με βλέπει. Στα μάτια της κοινωσίας μια καλή χριστιανή. Στα μάτια του Θεού όμως μια **αμαρτωλή**, γιατί δεν υπάρχει δίκαιος, **ούτε ένας**.

Όμως ο λόγος Του μας δίνει ένα μήνυμα θαυμαστό! Παρ' όλο που η **αμαρτία** μάς έχει **παραμορφώσει** και μας έχει κάνει **πονηρούς**, ο Θεός μέσω του **θυσίας του**

Χριστού μας **μεταμορφώνει** και μας κάνει **άγιους**. Μας καθαρίζει από τις αμαρτίες. Από παιδιά του Σατανά μας υιοθετεί και μας κάνει δικά Του παιδιά. Ακόμα μας δίνει το Άγιο Του Πνεύμα. Αναρωτιόμαστε: Τι γίνεται όμως η παλιά φύση; Νεκρώνεται στο Σταυρό μαζί με το Χριστό και ανασταίνεται μαζί Του ένας **καινούριος άνθρωπος**. Έτσι από **«γεννήματα φιδιών»** γινόμαστε: **«Γένος εκλεκτό»**. Και το τέρμα, όχι η **Κόλαση** αλλά ο **Ουρανός!**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ποτέ μην ξεχνάς από πού σε έβγαλε ο Χριστός. Τώρα σε καλεί να ζεις με **πίστη και υπακοή** σύμφωνα με το **θέλημά Του** όπως μας παραγγέλλει στο **λόγο Του**.

Κύριε,

Τι ζωντανή **ελπίδα** μου δίνεις! Είναι ασύλληπτο! Η ζοφερή περιγραφή της ύπαρξής μου, από **«φαρμακερό φίδι»** μετατρέπεται σε μια **φωτεινή Νέα Ύπαρξη με αιώνιο προορισμό!** Σε υπερευχαριστώ!

20 Οκτωβρίου

«**Κάντε καρπούς άξιους της μετάνοιας.**» (Ματθ.3:8)

Μετά από το κάλεσμα: «**Μετανοείτε**», ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ολοκληρώνει το κήρυγμά του, λέγοντας: «**Κάντε καρπούς άξιους της μετάνοιας.**» Πολλοί απ' αυτούς που έρχονταν να βαπτιστούν είχαν λαθεμένες πεποιθήσεις. Γι' αυτό τους έλεγε: «*Μη φανταστείτε να λέτε στον εαυτό σας: Έχουμε πατέρα τον Αβραάμ.*»

Σήμερα, πολλοί σκέφτονται κατά τον ίδιο τρόπο. Για παράδειγμα λένε: «Εγώ είμαι βαπτισμένος, χριστιανός Ορθόδοξος». Το ίδιο λένε, και οι άλλοι των άλλων δογμάτων. Καυχώνται στο δόγμα τους ή σε κάποιο τους έργο. Η αληθινή όμως **μετάνοια** δεν έχει σχέση με **δόγματα** και **θρησκείες**. Προϋποθέτει **αναγνώριση** και **καταδίκη** της **αμαρτίας**, **εξομολόγηση** με απόφαση της **παραίτησης** απ' αυτήν.

Ο απ. Παύλος απευθύνεται στους **αληθινούς πιστούς** και τους εξηγεί τι σημαίνει στην πρακτική ζωή να κάνουν **έργα άξια της μετάνοιάς τους**: «*Τώρα, όμως, απορρίψτε: Οργή, θυμό, κακία, βλασφημία, αισχρολογία. Μη λέτε ψέματα ο ένας στον άλλον, αφού ξεντυθήκατε τον παλιό άνθρωπο, μαζί με τις πράξεις του· και ντυθήκατε τον καινούργιο, αυτόν που ανακαινίζεται σε επίγνωση, σύμφωνα με την εικόνα εκείνου που τον έκτισε.*» (Κολ.3:8-10)

Αγαπητοί, προσοχή! Μη ζούμε με ψευδαισθήσεις. «*Αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτε, εξαπατάει τον εαυτό του.*» (Γαλ.6:3)

«*Κάθε δέντρο, που δεν κάνει καλό καρπό, κόβεται, και ρίχνεται στη φωτιά.*»

Κύριε,

Ομολογώ ότι με τρομάζει αυτό το χωρίο. Και πρέπει να με τρομάζει για να μην είμαι

εξωπραγματική. Αλλά, με σοβαρότητα και με πίστη να συμμορφώνομαι με τις άγιές Σου εντολές. Να ζω και να περπατώ στην αλήθεια του λόγου Σου, έχοντας **καρπό αληθινής μετάνοιας**.

21 Οκτωβρίου

«Κήρυττα να μετανοούν, και να επιστρέφουν στον Θεό, κάνοντας έργα άξια της μετάνοιας.» (Πράξ.26:20)

Ο απ. Παύλος, στην απολογία του μπροστά στο βασιλιά Αγρίππα, αναφέρει περιληπτικά τι κήρυττε στις ψυχές: **«Μετάνοια, επιστροφή και έργα άξια της μετάνοιας»**. Έδινε βαρύτητα όχι μόνο στην **κατά χάρη σωτηρία**, μέσω της **πίστεως**, αλλά και στα **«καλά έργα»** που ακολουθούν. Λέει: **«Κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.»** (Εφ.2:10)

Οι επιστολές του είναι γεμάτες με πρακτικές οδηγίες, πώς να πολιτεύονται οι πιστοί. Ένα από τα πιο συγκλονιστικά **καλά έργα** που αναφέρει, το βρίσκουμε στο εξής χωρίο: **«Μη νικιέσαι από το κακό, αλλά νικά το κακό διαμέσου τού αγαθού.»** (Ρωμ.12:21)

Ένας, για να εκδικηθεί τον εχθρό του, έκοψε το χέρι της μικρής του κόρης. Καθώς μεγάλωνε το κοριτσάκι, έμαθε για την αγάπη του Χριστού. Μετά από πολλά χρόνια, κάποιος ρακένδυτος χτύπησε την πόρτα του σπιτιού της να ζητιανέψει. Η κόρη τον αναγνώρισε, όμως τον έβαλε μέσα. Τότε κι αυτός τη θυμήθηκε. Αντί όμως να τον εκδικηθεί, του έδωσε να φάει. Και του μίλησε γλυκά.

Ρωτάς: **«Είναι δυνατό;»** Κατά άνθρωπο, δεν είναι. Όταν όμως θυμόμαστε το Σωτήρα μας, πώς συγχώρεσε αυτούς που Τον σταύρωναν, τότε μπορούμε. Μαζί Του μπορούμε.

Πόσο χάρηκα χθες, όταν, μια νέα χριστιανή μου διηγήθηκε, πώς **νίκησε το κακό με το καλό**. **«Ποτέ δε θα το έκανα αυτό πρώτα»**, μου είπε. Άρα μπορούμε, όταν ο Χριστός κατοικεί μέσα μας.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ίσως νιώθεις πικρία για κάποιον που σε αδίκησε. Σήμερα είναι ευκαιρία να τον συγχωρήσεις. Μην τη χάσεις.

Κύριε,

*Μαζί Σου και για χάρη Σου όλα είναι δυνατά. Βοήθησέ με πάντα να είμαι έτοιμη να **νικώ το κακό με το καλό**. Να συγχωρώ όπως Εσύ.*

22 Οκτωβρίου

«Σε όλα αυτά υπερνικούμε, διαμέσου εκείνου που μας αγάπησε.»

(Ρωμ.8:37)

Όλοι οι **δούλοι του Θεού**, στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, είχαν διδαχθεί από τον Κύριο πώς να **πολεμούν το Σατανά**. Κατατόπιζαν και τους πιστούς, ώστε κι αυτοί να είναι πλήρως ενημερωμένοι για τα **τεχνάσματα του Εχθρού** και πώς τελικά να βγουν **νικητές**.

Ο απ. Παύλος, μας αναφέρει περιληπτικά τον σκληρό αγώνα του: *«Θελήσαμε να έρθουμε σε σας... αλλά μας **εμπόδισε ο σατανάς**.»*

Όταν δικαζόταν για την πίστη του στο Χριστό διηγείται πώς, ενώ όλοι τον εγκατέλειψαν, ομολογεί: *«μου παραστάθηκε ο Κύριος, και με ενδυνάμωσε... και **ελευθερώθηκα από το στόμα τού λιονταριού**».*(2Τιμοθ.4:17-18)

Ακόμα μας περιγράφει μερικά από τα παθήματά του:

«Πέντε φορές πήρα 40 παρά μία μαστιγώσεις· τρεις φορές ραβδίστηκα, μία φορά λιθοβολήθηκα, τρεις φορές ναυάγησα.»(2Κορινθ.11:24-27).

Ρωτάμε πώς τα αντιμετώπιζε; Απαντάει: *«Πήραμε μέσα μας την **απόφαση του θανάτου**, για να μη έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό.»* (2Κορινθ.1:9-10)

*«Σε όλα αυτά **υπερνικούμε**, διαμέσου **εκείνου** που μας αγάπησε.»*

Αγαπητό παιδί του Θεού, σε κάθε φάση της πνευματικής σου ζωής, θα συναντάς κι εσύ **εμπόδια**, αναπάντεχες **επιθέσεις**. **Μη φοβάσαι**. Ο Σατανάς θέλει να σου αφαιρέσει το **πνεύμα της νίκης**. Κράτα εσύ τη σημαία του **Σταυρού ψηλά**. Ο Σατανάς τρέμει όταν ακούει το **μήνυμα του Σταυρού**. Γιατί πάνω στο **Σταυρό** ο Χριστός τον κατατρόπωσε!

Κύριε,

*Είναι τόσο λυπηρό! Οι δούλοι σου, που κάποτε τόσο θαρραλέα κήρυτταν το **μήνυμα του Σταυρού**, τώρα έχουν χάσει το **πνεύμα του Θριάμβου**. Δεν αγωνίζονται με ΠΙΣΤΗ. Σε ικετεύω, για όλους τους εργάτες Σου, να **αναζωπυρωθούν**. Να πάρουν πίσω κάθε τόπο, που έδωσαν στον Εχθρό μέσω της απιστίας και της ηττοπάθειας.*

23 Οκτωβρίου

«Με υψώνεις υπεράνω εκείνων που επαναστατούν ενάντια σε μένα.» (Ψαλμ.18:48)

Σήμερα θα δούμε και έναν άλλο **θριαμβευτή**, το **βασιλιά Δαβίδ**.

Στο **18° Ψαλμό** μάς διηγείται λεπτομερώς τις διάφορες φάσεις του δικού του πνευματικού αγώνα. Συγχρόνως μας αποκαλύπτει τα **μυστικά της νίκης** του. Ομολογεί ότι **εμπιστευόταν** κατά πάντα τον Κύριο. Αυτός ήταν το φρούριο και ο ελευθερωτής του. Μέσα στην **στενοχώριά του, κατάφευγε** στον Κύριο. Ζητούσε τη βοήθειά Του με **πίστη** και **εξάρτηση**. Και ο Κύριος τον **ελευθέρωνε** και τελικά τον **έβγαλε σε ευρυχωρία**. Δεν πήγαινε στον πόλεμο έχοντας **αμαρτία**

στην καρδιά του. **Υπάκουε** κατά πάντα το Θεό. Αντιμετώπιζε τον Εχθρό στο **όνομα του Κυρίου**. Είναι αξιοπρόσεκτο ότι ο Δαβίδ **εκπαιδευόταν** από τον Κύριο, πώς να **πολεμάει** συνετά ενάντια στον Εχθρό. Λέει: **«Διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο.»**

Σήμερα οι χριστιανοί δυστυχώς αγνοούν τα τεχνάσματα του Σατανά. Και πολύ περισσότερο αγνοούν τα **πνευματικά όπλα**.

Αγαπητό παιδί του Θεού, θέλεις κι εσύ να είσαι **νικητής**; Ντύσου την **πανοπλία** του Θεού. Μελέτησε Εφεσίους 6:11-18. 2Κορινθίους 10:4-6. Αποκάλυψη 12:11. 1Ιωάννου 5:4. Ιακώβου 4:7. Ο λόγος του Θεού είναι γεμάτος από παραδείγματα ανθρώπων του Θεού που **νίκησαν** το Σατανά. Μην ξεχνάμε τα λόγια του Κυρίου: **«Έχετε θάρρος, Εγώ νίκησα τον κόσμο.»** (Υπάρχουν και σχετικά βιβλία πολύ βοηθητικά, όπως Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΧΑΝΑΑΝ, Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ. Προσφέρονται δωρεάν από τις Εκδόσεις ΘΡΙΑΜΒΟΣ).

Κύριε,

*Όπως βοήθησες τους δούλους Σου στον πολύπλευρο αγώνα τους, έτσι βοηθάς όλα τα παιδιά Σου σήμερα για να βγούμε κι εμείς **Νικητές**. Θύμιζε μας ότι **μόνο οι Νικητές θα μπουν στη Βασιλεία Σου!***

24 Οκτωβρίου

«Δεν γύρισα πίσω, μέχρις ότου τους συντέλεσα.» (Ψαλμ.18:37)

Ήταν μια περίοδος που ο οργανισμός μου είχε αρκετά καταρρεύσει.

Ο Θεός όμως ήθελε να με διδάξει το μάθημα του **νικηφόρου πνεύματος** μέσα στην **αδυναμία** μου. Μου φαινόταν πολύ δύσκολο. Ανθρώπινα ακατόρθωτο. Ίσως ένα ταξίδι στον Καναδά, στην οικογένειά μου, θα έκανε καλό, καθώς επέμεναν να πάω. Όμως, αντί για καλό, ήταν χειρότερο. Ο Σατανάς εκμεταλλευόταν κάθε ευκαιρία για να με καταθλίβει και να με εμποδίζει στη **νικηφόρα** πορεία μου. Μάλιστα αναγκάστηκα να επιστρέψω νωρίτερα. Ο Θεός όμως ήθελε να με ξαναστείλει για να **κατακτήσω το χαμένο έδαφος**. Μετά από 7 χρόνια μαθητείας, άσκησης και παιδείας, ο δρόμος άνοιξε για να ξαναπάω. Όταν συνάντησα τη νύφη μου, με την οποία είχα πνευματική σύνδεση, της είπα: **«Η θα νικήσω ή θα πεθάνω.»**

Στις πρώτες μέρες η σύγκρουση με το Σατανά ήταν σφοδρή. Ήθελε, πάση θυσία να με απελπίσει, ώστε πάλι να **οπισθοχωρήσω**. Οι συνθήκες εκεί φαίνονταν να επηρεάζουν αρνητικά τις αδυναμίες του οργανισμού μου. Ο Εχθρός με φοβέριζε ότι πάλι θα καταρρεύσω. Η **απόφασή** μου όμως ήταν **σταθερή**. Μετά από μερικές επιθέσεις, ο Θεός άρχισε να με δυναμώνει και να με ελευθερώνει. Τελικά, αυτή η θέση του Δαβίδ: **«Δεν επέστρεψα μέχρι που νίκησα»**, έγινε και δική μου. Αλληλουσία! Η χαρά μου ήταν ανείπωτη. Κι όλο τον κόσμο να μου είχαν δώσει, δε θα χαιρόμουν τόσο! Ναι, **ο Θεός δίνει τη Νίκη εν Χριστώ**, όταν παίρνουμε την **απόφαση του θανάτου**. Δόξα στο Θεό. Έκτοτε, ξέρω ότι η **οπισθοχώρηση** και η **αυτολύπηση απαγορεύεται**. Ντροπιάζει τον Κύριο και την Εκκλησία. Έλεγε ένας αδελφός:

«Με χαμόγελο μπήκα στο χειρουργείο και με χαμόγελο βγήκα. Δεν ήθελα να γίνω αντικείμενο χλεύης από το Σατανά.»

Αλήθεια, **«Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;»**

Κύριε,

Βοήθα με να διατηρώ με πίστη αυτή τη στάση της αντίστασης ενάντια στο Σατανά κάθε μέρα. Σ' ευχαριστώ, γιατί η χάρη Σου είναι αρκετή!

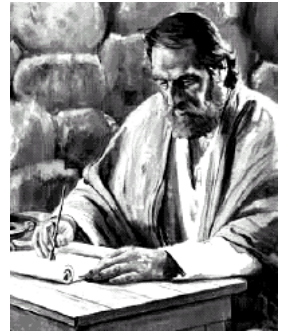
25 Οκτωβρίου

«Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα.» (2Τιμ.4:7)

Αξίζει να δούμε πώς αντιμετώπιζε ο απ. Παύλος το **τέλος** της ζωής του. Φοβόταν; Ζούσε με αμφιβολίες; Ας δούμε τι μας λέει ο ίδιος σχετικά: «Τι να εκλέξω δεν γνωρίζω· επειδή, στενοχωρούμαι από τα δύο, έχοντας **την επιθυμία να αναχωρήσω, και να είμαι με τον Χριστό· δεδομένου ότι, είναι πολύ πλέον καλύτερα.**» (Φιλιπ.1:22-24)

Πριν όμως πει αυτά τα λόγια, λέει τα εξής: **«Δεν θα ντροπιαστώ σε τίποτε... ο Χριστός θα μεγαλυνθεί στο σώμα μου, είτε διαμέσου ζωής είτε διαμέσου θανάτου· επειδή, σε μένα το να ζω είναι ο Χριστός, και το να πεθάνω είναι κέρδος.»**

Όταν πια καταλάβαινε ότι πλησίαζε η μέρα της αναχώρησής του, γράφει το τελευταίο του γράμμα στο αγαπητό του παιδί, τον **Τιμόθεο**. Του δίνει τις τελευταίες του συμβουλές εν Χριστώ. Τέλος, συγκινημένος του ανοίγει την καρδιά: **«Ο καιρός της αναχώρησής μου έφτασε. Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα·** τώρα, μου

απομένει **το στεφάνι της δικαιοσύνης,** το οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη, ο δίκαιος κριτής.» (2Τιμόθ.4:6-8)

«Καταπληγμένος ο γέρος πολεμιστής του Σταυρού, αναλογίζεται τη μακριά, σκληρή, πικρή μάχη, και θριαμβευτικά αναφωνεί: «ΝΙΚΗΣΑ»! Όχι πολύ υστερότερα, ο πέλεκυς του Ρωμαίου δήμιου ελευθέρωσε την ψυχή του Απόστολου από το κουρασμένο, πληγωμένο, βασανισμένο του σώμα, για να τη φέρουν αγγελικά φτερά στην αγκαλιά του αγαπημένου Κυρίου της.» (Εγκυκλ. του Halley).

Κύριε,

Είμαι συγκινημένη! Βοήθα κι εμένα να αγωνίζομαι τον καλό αγώνα μέχρι τέλους. Θέλω, πάση θυσία, κι εγώ να **τερματίσω τη ζωή μου **θριαμβικά.** Να ονομάζομαι **αγωνίστρια του Σταυρού!****

26 Οκτωβρίου

«Είμαι σήμερα ηλικίας 85 χρόνων· ακόμα είμαι δυνατός, όπως την ημέρα που με έστειλε ο Μωυσής... για πόλεμο.»(Ι. Ναυή 14:10-11)

Αυτά είναι τα λόγια που είπε ο **Χάλεβ** ο οποίος ήταν ένας από τους 12 που έστειλε ο Μωυσής για να κατασκοπεύσουν τη γη **Χαναάν**. Όταν επέστρεψαν χωρίστηκαν σε δύο τμήματα. Οι δύο, ο **Χάλεβ** και ο **Ιησούς του Ναυή**, είπαν: «**Ας ανέβουμε αμέσως... επειδή, μπορούμε να την κυριεύσουμε.**» Ενώ οι άλλοι δέκα είπαν: «**Δεν μπορούμε... επειδή, είναι δυνατότεροι μας.**» Τελικά μόνο οι δύο που **εμπιστεύτηκαν** στο λόγο του Κυρίου μπήκαν στη γη της επαγγελίας. Σαν αμοιβή ό Κύριος υποσχέθηκε τότε στο **Χάλεβ**: «**Η γη, που πάτησαν τα πόδια σου, εξάπαντος θα είναι δική σου κληρονομιά... επειδή, ακολούθησες τον Κύριο τον Θεό μου, ολοκληρωτικά.**»

Τώρα, λοιπόν, μετά από 45 χρόνια, έρχεται ο **Χάλεβ** στον **Ιησού του Ναυή** και του θυμίζει την υπόσχεση του Κυρίου που είχε δώσει τότε που ήταν 40 χρόνων: «**Δώσε μου αυτό το βουνό, για το οποίο ο Κύριος μίλησε εκείνη την ημέρα.**»

Ο **Χάλεβ** είχε να αντιμετωπίσει «**υψηλά τείχη και τους γίγαντες Ανακείμ**» για να κυριευθεί η γη Χαναάν.

Όσοι ακολουθούμε το Χριστό, καθώς θα συναντάμε **υψηλά τείχη πειρασμών, θλίψεις και δοκιμασίες**, καλούμαστε να **νικήσουμε**. Καλούμαστε κι εμείς να αντισταθούμε και να κατατροπώσουμε

τις σατανικές πονηρές δυνάμεις. Ποια θέση παίρνουμε; Τι λέμε; «**Μπορώ;**» Ή «**δεν μπορώ;**» Είμαστε από τους 10 ή από τους 2;

Αγαπητό παιδί του Θεού, σαν το **Χάλεβ** εμπιστεύσου με όλη την καρδιά τον Κύριο και πες με πίστη: «**Μπορώ, μαζί με τον Χριστό.**»
Κύριε,

*Εφ' όσον Εσύ υπόσχεσαι να μου δίνεις τη **νίκη** ενάντια στην αμαρτία και το Σατανά, λέω κι εγώ, όπως ο Χάλεβ: «**Μαζί Σου ΜΠΟΡΩ!**»*

27 Οκτωβρίου

«Όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας.» (Μάρ.11:25)

Διάβαζα σ' ένα χριστιανικό περιοδικό, για μια ανθρωποκτονία μιας δεκαεπτάχρονης πανέμορφης κοπέλας. Τελικά βρέθηκε το νεκρό σώμα της, και αργότερα εντοπίστηκε ο φονιάς. Ρώτησαν τους γονείς της που παραβρέθηκαν στο δικαστήριο, αν θα μπορούσαν ποτέ να συγχωρήσουν το φονιά. Η απάντησή τους ήταν: «Ναι». Όμως ομολόγησαν ότι πέρασαν από έναν σκληρό αγώνα. Και μόνο μέσα από το **λόγο του Θεού** και την **προσευχή** βρήκαν **φως** και **δύναμη**.

«Κύριε, βρίσκομαι σε δυσκολία. Χρειάζομαι βοήθεια.» Έκραξε ο πατέρας. Όταν είδαν την **αγάπη του Θεού**, άρχισαν να στερεώνονται πιο πολύ στην απόφασή τους να **συγχωρήσουν**, χωρίς να κρατάνε πικρίες. Η θέση τους αυτή της συγχώρησης διαδόθηκε παντού. Μάλιστα, τους δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουν τους συγγενείς του φονιά και να κλάψουν μαζί. Έκτοτε θέλουν να γίνουν **παράδειγμα** σε όλους που ζούνε τραγικά γεγονότα.

Σε μια άλλη όμως παρόμοια περίπτωση, ο πατέρας ήταν τόσο κατακτημένος από πνεύμα **πικρίας και θυμού**, που είχε χάσει και κάθε καλή ανάμνηση του παιδιού του.

Ο Χριστός συγχώρεσε όλους τους σταυρωτές Του, πριν καν Του ζητήσουν συγχώρηση. Τώρα τι γίνεται; Είναι συγχωρεμένοι; Βέβαια! Αρκεί να **δεχτούν** τη συγχώρηση με **μετάνοια** και **πίστη**. **Η αποδοχή είναι απαραίτητη**. Όπως ο ένας ληστής, που **δέχτηκε** σώθηκε, ο άλλος που **δεν δέχτηκε** χάθηκε, αν και μπορούσε κι αυτός να σωθεί.

Κύριε,

*Βοήθα με να θυμάμαι ότι όπως Εσύ συγχώρεσες όλες τις αμαρτίες μου, κι εγώ καλούμαι να **συγχωρώ** με τη χάρη Σου όλους που με βλάπτουν. Λυπάμαι για όλους εκείνους που κρατάνε πικρίες. Είναι ταλαίπωροι! Καταστρέφουν τη ζωή τους και την ψυχή τους!*

28 Οκτωβρίου

«Ανορθώστε τα εξασθενημένα χέρια και τα παραλυμένα γόνατα».(Εβρ.12:12)

Ήταν γεμάτος από ευχαριστία και δοξολογία ένας πιστός μαζί με τη σύζυγό του, όταν ανακάλυψε ξαφνικά ότι έλειπε το πορτοφόλι του... Το ίδιο κι εγώ, πριν λίγο καιρό, όταν διαπίστωσα ότι μου είχαν αφαιρέσει κάποια χρήματα, αμέσως θυμήθηκα αυτό που λέει ο λόγος του Θεού: **«Δεχτήκατε με χαρά την αρπαγή των υπαρχόντων σας, ξέροντας ότι έχετε για τον εαυτό σας περιουσία στους ουρανούς.»** (Εβρ.10:34) Έτσι μπόρεσα να ελευθερωθώ από το δυνατό σοκ.

Για το παιδί του Θεού, δεν υπάρχει τίποτα **τυχαίο**, γι' αυτό μπορεί και πρέπει να αντιμετωπίζει τις όποιες αναπάντεχες δυσκολίες του με διαφορετικό τρόπο απ' τους άλλους ανθρώπους, που τις αποδίδουν στην **«τύχη»** και απελπίζονται, μερικοί τερματίζουν και τη ζωή τους.

Ο Ουράνιος Πατέρας ενδιαφέρεται πάνω απ' όλα να μορφωθεί ο Χριστός στη ζωή του παιδιού Του και να τον κάνει κατάλληλο για τον Ουρανό.

Για όλους όσους έχουμε δεχτεί τη **χάρη** και την **υιοθεσία του Θεού**, καθώς περνάμε από δυσάρεστα γεγονότα, πόσο παρηγορητικά είναι τα λόγια Του: **«Όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία· και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται... για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς του.** (Εβρ.12:6,10)

Αγαπητό παιδί του Θεού, αν νιώθεις αποθαρρυσμένος, άκου την προτροπή της αγάπης του Κυρίου: **«Ανόρθωσε τα εξασθενημένα χέρια και τα παραλυμένα γόνατα».** Μην κάθεται και κλαίς. Καταδίκασε τον εγωισμό σου. Πάρε το σταυρό σου. **«Ίσπε, το χωλό να μη εκτραπεί, αλλά μάλλον να θεραπευθεί.»**

Άγιε Πατέρα,

Ο Σατανάς θέλει να εμποδίσει τη θεραπευτική Σου παιδεία. Όμως, δε θα του περάσει. Δέχομαι ό, τι Εσύ επιτρέπεις στη ζωή μου. Δέχομαι το μαστίγιό σου! Φιλώ τα χέρια Σου που με χτυπάνε. Χωρίς την παιδεία Σου θα ήμουν σήμερα ανάπηρη πνευματικά.

29 Οκτωβρίου

«Αναπαύου στον Κύριο, και πρόσμενέ τον.» (Ψαλ.37:7)

Αγαπητή ψυχή, θέλεις να βρεις **ανάπαυση** στον εσωτερικό σου άνθρωπο; Θέλεις **να ελευθερωθείς από το άγχος** που νιώθεις;

Τα διάφορα καθησυχαστικά χάπια δεν μπορούν να μας θεραπεύσουν από τις κύριες αιτίες: τα πάθη, τους φόβους, το ανικανοποίητο.

Μάθε, ότι απ' αυτά μόνο ο Χριστός μπορεί να μας ελευθερώσει και να μας χαρίσει πραγματική **ανάπαυση ψυχής**. Εξάλλου γι' αυτό **σταυρώθηκε και αναστήθηκε**.

Πρώτα απ' όλα όμως πρέπει να **ανταποκριθείς** στο κάλεσμα Του:

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω. Σηκώστε επάνω σας το ζυγό μου, και μάθετε από μένα, επειδή είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά.» (Ματθ.11:28-29)

Στον ψαλμό 37, ο Θεός μάς δείχνει κι άλλα **βήματα**:

1) **Έλπιζε στον Κύριο.**

2) **Εφραίνου στον Κύριο.**

3) **Ανάθεσε στον Κύριο τον δρόμο σου.**

4) **Αναπαύου στον Κύριο, και πρόσμενέ τον.**

Σταμάτα τις κοπιαστικές άκαρπες **προσπάθειες**. Άσκησε μια **ενσυνείδητη εμπιστοσύνη** στο ζωντανό Κύριο και στο λόγο Του.

Ο Κύριος ήταν ο πιο **ήρεμος** και **πρᾶος** πάνω στη γη, **γιατί είχε αρνηθεί το δικό Του θέλημα και έκανε μόνο το θέλημα του Πατέρα Του**.

Γι' αυτό καλεί κι εμάς ν' ακολουθήσουμε τα ίχνη Του: **«Αν κάποιος θέλει να έρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, καθημερινά, και ας με ακολουθεί.»**

Αγαπητή ψυχή, αυτό θα σε μάθει το Άγιο Πνεύμα, αν καταδικάσεις την αμαρτία και πιστέψεις στη θυσία του Χριστού στο Σταυρό.

Κύριε,

*Με τίποτα δεν αλλάζω την **ανάπαυση** που Εσύ μου δίνεις στην ψυχή.*

*Σ' ευχαριστώ που με μαθαίνεις μέσω του Αγίου Πνεύματος πώς να **εμπιστεύομαι το λόγο του Πατέρα και να κάνω το θέλημά Του.***

Πραγματικά, αν και είναι κοπιαστικός ο αγώνας, όμως είναι καλός.

30 Οκτωβρίου

«Η δύναμή τους είναι να κάθονται ήσυχoi.» (Ησ.30:7)

Ο Θεός που έβγαλε το λαό Ισραήλ από τη βαριά δυναστεία του Φαραώ με σημεία και τέρατα, τους είπε, ποτέ πια να μην επιστρέψουν στην Αίγυπτο. Αυτοί όμως δεν Τον υπάκουσαν. Σε ώρα ανάγκης, πήγαν πίσω στην Αίγυπτο με σκοπό **«να ενδυναμωθούν με τη δύναμη του Φαραώ, και να εμπιστευθούν στη σκιά της Αιγύπτου!»**

Η **Αίγυπτος** συμβολίζει πνευματικά τον **Κόσμο**, που, σύμφωνα με το λόγο του Θεού, βρίσκεται κάτω από την **«κυριαρχία τού πονηρού»** (1Ιωάν.5:19). Ο Σατανάς είναι ο άρχοντας αυτού του Κόσμου. Η εντολή του Θεού στην Εκκλησία είναι: **«Βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε... και μη αγγίξετε τίποτε ακάθατο.»** (2Κορινθ.6:17) **«Μην αγαπάτε τον κόσμο, ούτε αυτά που υπάρχουν μέσα στον κόσμο.»** (1Ιωάν.2:15) Ο απόστολος Παύλος λέει: **«Ο κόσμος σταυρώθηκε ως προς εμένα και εγώ ως προς τον κόσμο.»** (Γαλ.6:14) Με άλλα λόγια, δεν έχω πια **πάρε-δώσε με τον Κόσμο.**

Στο αλληγορικό βιβλίο του Βουνιάνου διαβάζουμε, πώς ο **Χριστιανός** και ο **Πιστός** κρίθηκαν ένοχοι στο δικαστήριο, επειδή δεν αγόραζαν τίποτα από τηνπραμάτεια του **Κόσμου**. Μάλιστα τελικά έκαψαν τον **Πιστό**, επειδή στην απολογία του ομολόγησε, ότι, **όλοι οι άνθρωποι του Κόσμου θα πάνε στην Κόλαση αν δε μετανοήσουν.**

Ο πιστός σε κάθε του ανάγκη στρέφεται στο Θεό και λέει: **« Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριο, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.»** (Ψαλ.121:2) Δεν πανικοβάλλεται. Δεν τρέχει ανήσυχος εδώ κι εκεί να ζητάει βοήθεια. **Ησυχάζει.** Γιατί υπακούει στο **λόγο του Θεού** που λέει: **«Όλη τη μέριμνά σας ρίξτε την επάνω σ' αυτόν, επειδή αυτός φροντίζει για σας.»** (1Πέτρ.5:7)

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός θα σου δείξει τι πρέπει να κάνεις στο πρόβλημά σου, όταν **ησυχάζεις με προσευχή.**

Κύριε,

Κάθε μέρα θύμιζέ μου την πολύτιμη προτροπή Σου: «Πρόσεχε να μένεις ήσυχος· να μη φοβηθείς.» (Ησ.7:4) **Σ' ευχαριστώ!**

31 Οκτωβρίου

«Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν.» (Ησ.30:21)

Τελικά ο λαός του Θεού βρήκαν τη βοήθεια που περίμεναν πίσω στο εχθρικό στρατόπεδο; Όχι βέβαια. Αλλά όλοι τους «ντροπιάστηκαν.» Και ακούμε το δίκαιο παράπονο του Θεού: «Ο λαός αυτός είναι απειθής... δεν θέλουν να ακούσουν τον νόμο τού Κυρίου.»

Ο Θεός τους είχε πει: **«Στην ησυχία και πεποίθηση θα είναι η δύναμή σας.»** Αλλά αυτοί **«δεν θέλησαν».**

Στην ψυχή όμως που ζητάει τη βοήθειά Του ειλικρινά, λέει: **«Σίγουρα, θα σε ελεήσει στη φωνή της κραυγής σου... Και αν ο Κύριος σας δίνει ψωμί θλίψης, και νερό στενοχώριας, οι δάσκαλοί σου, όμως, δεν θα αφαιρεθούν πλέον... και τα αυτιά σου θα ακούν από πίσω σου : Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν.»**

Απαραίτητη όμως προϋπόθεση είναι η **ΠΙΣΤΗ**: **«Αν δεν πιστεύετε, δεν θα στερεωθείτε.»** Ο Θεός **σίγουρα** θα σε ελεήσει, θα έχεις την **πλήρη κάλυψη των αναγκών σου.**

Αγαπητό παιδί του Θεού, σε κάθε **σταυροδρόμι, περίμενε** την οδηγία του Θεού. Άνοιγε το Βιβλίο Του και μελέτα το με προσευχή. Το Άγιο Πνεύμα θα σου δείξει το δρόμο που πρέπει να πάρεις. Άλλες φορές πρέπει να εξετάζεις, τα υπέρ και τα κατά, πάντα όμως με διάθεση **υπακοής.** Υπόσχετε: **«Εγώ θα σε συνετίσω... θα σε συμβουλευώ»**

Κάποτε ένας νέος ήθελε να αποφασίσει ποια απ' τις δύο κοπέλες, που είχε υπ' όψη του, να παντρευτεί. Καθώς πήγαινε με το άλογό του, σταμάτησε στο σταυροδρόμι και προσευχήθηκε, ώστε το άλογό του να στραφεί προς το δρόμο της κοπέλας που ο Θεός ήθελε να την παντρευτεί. Παράλληλα τράβηξε ελαφριά το γκέμι του αλόγου προς το δρόμο του σπιτιού της κοπέλας που ο ίδιος προτιμούσε... **«Η καρδιά μας είναι απατηλή»**, λέει ο λόγος του Θεού. Προσοχή!

Κύριε,

Όσες φορές, ζήτησα ειλικρινά την οδηγία Σου ποτέ δεν αρνήθηκες να μου δείξεις. Πάντα στη βάση του λόγου Σου και με το φρόνημα του θανάτου ως προς το «Εγώ» - τον παλιό άνθρωπο. Σ' ευχαριστώ!

1 Νοεμβρίου

«Σ' αυτόν που μας αγάπησε, και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του.» (Αποκ.1:5)

Στα ενδόμυχά του ο κάθε άνθρωπος ζητάει έναν **Σωτήρα**. Νιώθουμε μόνοι και χαμένοι. Γι' αυτό φωνάζουμε στο Θεό: *«Μακάρι να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες.»* Ο Δημιουργός μας ο Θεός απάντησε στην πανανθρώπινη αυτή κραυγή και έστειλε το Μονογενή Γιο Του. Πώς όμως θα Τον αναγνωρίζαμε; Ένα από τα χαρακτηριστικά Του θα ήταν τα ρούχα Του. Έτρεπε να είναι **ερυθρά**. Γιατί θα ήταν ο **σφαγιασμένος Αμνός** του Θεού για τις αμαρτίες μας. Ο προφήτης του Θεού Τον βλέπει και ρωτάει: *«ΠΟΙΟΣ είναι αυτός που έρχεται... με ιμάτια ερυθρά;»* Κι απαντάει ο ίδιος ο Γιος:

— *Εγώ, που μιλάω με δικαιοσύνη, που είμαι ισχυρός στο να σώζω.*

— *Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου, και τα ιμάτιά σου όμοια με άνθρωπο που πατάει σε ληνό; Ξαναρωτάει.*

— *Μόνος πάτησα το ληνό... και το αίμα τους ραντίστηκε επάνω στα ιμάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου.* (Ησ.63:3)

— *Τι είναι αυτές οι πληγές στο μέσον των χεριών σου;*

— *Εκείνες, που πληγώθηκα στο σπίτι των φίλων μου.* (Ζαχ.13:6)

Όταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής Τον πρωτοείδε **είπε**: *«**Δέστε, ο Αμνός τού Θεού**, που σηκώνει την **αμαρτία** τού κόσμου.»* (Ιωάν.1:29) Και όταν βαπτίστηκε ακούστηκε: *«μια φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.»*

Αυτός είναι ο **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ** ο Οποίος έχει όλα τα **διαπιστευτήρια** που αποδεικνύουν ότι όντως είναι ο **ΣΩΤΗΡΑΣ**. Ο μόνος δυνατός να **σώξει**. Αυτό βεβαίωσαν και οι Απόστολοι. Κήρυτταν ότι δεν υπάρχει κανένα άλλο όνομα απ' τον ουρανό δοσμένο, μέσω του οποίου μπορούμε να σωθούμε, παρά μόνο το **όνομα του Ιησού Χριστού**.

Κύριε,

*Η καρδιά μου υπερχειλίζει καθώς ο λόγος σου **βεβαιώνει** ότι μόνο Εσύ είσαι ο Θαυμαστός **ΣΩΤΗΡΑΣ**! Ο δικός μου Σωτήρας! Ο Οποίος με έλουσε από τις αμαρτίες μου με το **Αγίο Σου Αίμα**! Σε λατρεύω!*

2 Νοεμβρίου

«Ζήτησέ μου τι να σου κάνω, πριν αναληφθώ από σένα.» (2Βασ.2:9)

Ο Ελισσαιέ υπηρετούσε τον προφήτη Ηλία. Έριχνε νερό στα χέρια του. Έφτασε όμως η μέρα που θα έδινε κι αυτός τους διαγωνισμούς του για να προβιβαστεί σε ανώτερη διακονία. Ο Θεός θα έπαιρνε τον προφήτη Ηλία. Εκείνη την ημέρα ο Ελισσαιέ δεν τον άφηνε στιγμή. Τρεις φορές ο Ηλίας τον πέρασε από κρίσιμο τεστ. Του έλεγε:

—Ελισσαιέ, κάθισε εδώ ... ο Κύριος με στέλνει μέχρι τη Βαιθήλ.

—Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δε θα σε αφήσω. Του απαντούσε.

Τη δεύτερη φορά, ξανά του είπε τα ίδια, γιατί ο Κύριος τον έστελνε στην Ιεριχώ, και την τρίτη φορά στον Ιορδάνη. Κάθε φορά ο Ελισσαιέ απαντούσε: **«Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δε θα σε αφήσω.»**

Τελικά, όταν πέρασαν τον Ιορδάνη, ο Ηλίας τον ρώτησε:

— **Ζήτησέ μου τι να σου κάνω, πριν αναληφθώ από σένα.**

— **Διπλάσια μερίδα από το πνεύμα σου.** (2Βασ.2:9)

—Σκληρό πράγμα ζήτησες· όμως, αν με δεις να αναλαμβάνομαι από σένα, θα γίνει σε σένα έτσι· αλλιώς, δε θα γίνει.

Διαβάζουμε ότι τελικά ο Ελισσαιέ πέτυχε αυτό που στόχευε. Και έγινε ένας πολύ ευλογημένος προφήτης του Θεού.

Πολλά μαθήματα παίρνουμε από το παράδειγμά του. Εκτός από την **ταπεινώσή** του, ο Ελισσαιέ διακρίνεται για την ακούραστη **επιμονή** του. Ήταν τελείως **προσηλωμένος** στο θέλημα του Θεού.

Αν ρωτούσε κι εμάς ο Κύριος την ίδια ερώτηση, τι θα ζητούσαμε; Το πιο σοφό νομίζω είναι να ζητάμε: **«Την πληρότητα του Πνεύματος.»**

Η εντολή Του είναι: **«Γίνεστε πλήρεις με το Πνεύμα.»** (Εφ.5:18)

Τώρα δε δίνει ο Θεός το Πνεύμα Του με μέτρο, αλλά ολόκληρο.

Κύριε,

Μου δίνεις μια απεριγράπτη ευκαιρία να είμαι «γεμάτη με το Άγιο Πνεύμα», όχι για να ικανοποιώ σαρκικές φιλοδοξίες, αλλά για να φέρω πολύ καρπό για τη δόξα του Θεού: Ψυχές να σώζονται και πιστοί να αναζωπυρώνονται. Βοήθα με να είμαι προσηλωμένη στο στόχο μου σαν τον Ελισσαιέ. Αμήν!

3 Νοεμβρίου

«Εσύ αγρύπνα σε όλα... τη διακονία σου κάνε πλήρη.» (2Τιμ.4:5)

Αξίζει ο κάθε εργάτης του Κυρίου, που θέλει μέσω του Αγίου Πνεύματος να εκπληρώσει τη διακονία του στο ακέραιο, να μελετάει προσεκτικά αυτές τις **συμβουλές του απ. Παύλου στον Τιμόθεο**.

Πρώτα του παραγγέλλει να **στρατεύει την καλή στρατιά** έχοντας **«πίστη και αγαθή συνείδηση»**. Του θυμίζει ότι μερικοί που απέβαλαν την αγαθή συνείδηση **ναυάγησαν στην πίστη**. (1Τιμ.1:19)

Μετά του λέει: **«Να θυμάσαι τον Ιησού Χριστό»**. Ποιόν Χριστό; Αυτόν **«που αναστήθηκε από τους νεκρούς»**. Και την ανάγκη κι εμείς να πεθάνουμε μαζί Του για να ζήσουμε και μαζί Του. Να υπομένουμε για να βασιλεύσουμε και μαζί Του. (2Τιμ.2:8-12)

Σήμερα οι κήρυκες δε μιλάνε για το **σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό**. Δεν αναφέρουν καν την ανάγκη του πιστού να ταυτιστεί μαζί Του στο **θάνατο και στα παθήματά Του** αν θέλει να **βασιλεύσει** και μαζί Του. Με άλλα λόγια κηρύττουν **«άλλο Ευαγγέλιο»**.

Τον συμβουλεύει να γίνει: **«Τύπος των πιστών»** σε κάθε λεπτομέρεια της ζωής του. **Να καταγίνεται** στην ανάγνωση, στην προτροπή, στη διδασκαλία. **Να προσέχει τον εαυτό του και τη διδασκαλία**. Να επιμένει σ' αυτά. Και προσθέτει: **«Επειδή, κάνοντας αυτό, θα σώσεις και τον εαυτό σου και εκείνους που σε ακούν»**. (1Τιμ.4:14-16)

Σα να του λέει: Αν δεν φυλάξεις αυτά που σου λέω, κινδυνεύεις να χαθείς κι εσύ κι αυτοί που σ' ακούνε. Φοβερό! Ακόμα τον προτρέπει:

«Επιδίωκε δικαιοσύνη, ευσέβεια, πίστη, αγάπη, υπομονή, πραότητα.»

«Αγωνίζου τον καλό αγώνα της πίστης, κράτα την αιώνια ζωή.»

«Να μένεις σ' εκείνα που έμαθες και πιστώθηκες, ξέροντας από ποιον τα έμαθες.» (2Τιμ.3:14) **«Φύλαξε την καλή παρακαταθήκη διαμέσου τού Πνεύματος του Αγίου, που κατοικεί μέσα μας.»**(2Τιμ.1:14)

Αγαπημένη Κύριε,

Πόσο Σ' ευχαριστώ που έβαλες Εσύ το δούλο Σου να γράψει αυτές τις συμβουλές. Τις απευθύνεις και σε μένα. Πόσο πολύ τις χρειάζομαι. Βοήθα με να μη ξεχνώ ούτε λεπτό **Εσένα και **το Έργο λύτρωσής Σου**.**

4 Νοεμβρίου

«Είσαι ελευθερωμένη από την ασθένειά σου.» (Λουκ.13:12)

Το χαρούμενο αυτό μήνυμα ο Χριστός το απευθύνει σε «*μια γυναίκα κυρτωμένη.*» Ο ίδιος διακηρύττει: «*Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου· με έχρισε· με έστειλε για να φέρνω τα **χαρμόсуна νέα** στους φτωχούς να κηρύξω **ελευθερία** στους αιχμαλώτους.*» (Λουκ.4:18)

Ο Κύριος αναγκάζεται να αποκαλύψει για ποιο λόγο αυτή η γυναίκα ήταν κυρτωμένη, όταν ο Αρχισυνάγωγος αγανάκτησε για τη θεραπεία της, επειδή ήταν Σάββατο. Του είπε: «*Υποκριτή, κάθε ένας από σας δεν λύνει το*

βόδι του κατά το Σάββατο», για να το ποτίζει; «*Κι αυτή... την οποία ο **Σατανάς την έδεσε δέκα οκτώ χρόνια**, δεν έπρεπε να λυθεί απ' αυτό το δέσιμο την ημέρα τού Σαββάτου;*»

Έτσι αποστόμωσε αυτόν τον θρησκευόμενο ο Κύριος, που, είχε γνώση αλλά δεν είχε **επίγνωση Θεού**. Δεν είχε **αγάπη**. Ήταν κούφιος.

Θυμήθηκα μια ιστορία: Κάποιος καρδινάλιος κρατούσε ένα **καρύδι**, και παρομοίαζε τις θρησκείες, τη μία με το πράσινο τσόφλι, την άλλη με το κέλυφος, και τη δικιά του θρησκεία με το περιεχόμενο του καρυδιού. Όταν όμως κορδωμένος το έσπασε, ήταν μέσα **κούφιο**...

Και σήμερα ο Χριστός είναι ο ίδιος και **ελευθερώνει από κάθε δέσιμο του Σατανά**. Και σήμερα σπάει τα δεσμά των **παθών**, των **ψυχικών** και **διανοητικών διαταραχών**. Πόσο πρέπει να χαιρόμαστε!

Αγαπητή ψυχή, αν σε έχει παγιδέψει ο Σατανάς ή σε έχει δέσει με κάποιο **πάθος** και δεν μπορείς να περπατάς όρθια ως λυτρωμένη, και σε σένα απευθύνεται ο Χριστός: **«Είσαι ελευθερωμένη.»**

Κύριε,

Ζητώ πλήρη απελευθέρωση από κάθε είδους δέσιμο του Σατανά, που δεν έχω εντοπίσει στο πνεύμα μου, στην ψυχή και στο σώμα. Κοιτάζω στο **Σταυρό με πίστη και αυταπάρνηση. Διεκδικώ τη **νίκη** Σου.**

5 Νοεμβρίου

«**Ο αδύνατος ας λέει: Εγώ είμαι δυνατός.**» (Ιωήλ3:10)

Εκ πρώτης όψεως μας φαίνεται σχήμα οξύμωρο. **Ο αδύνατος** να λέει: «Είμαι **δυνατός**». Για το Θεό όμως δεν υπάρχει τίποτα δύσκολο. Αυτόν, που «ζωοποιεί τους νεκρούς, και καλεί τα μη υπάρχοντα ωσάν να υπάρχουν.» (Ρωμ.4:17)

Σε κάποια μάχη καθώς ο Θεός κάλεσε το λαό Του να πολεμήσουν, συγχρόνως τους είπε: Ο αδύνατος ας λέει: «**Εγώ είμαι δυνατός**».

Και σήμερα ο Θεός καλεί το κάθε παιδί Του να λάβει μέρος στον **πνευματικό πόλεμο**. Μας φαίνεται δύσκολο με την πρώτη ματιά. Λέμε: «*Ποιος είμαι εγώ, για να τα βάλω με το Σατανά;*» Κι όμως μας λέει να προβάσουμε αντίσταση: «*Αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από σας.*» (Ιακ.4:7) Συγχρόνως μας καλεί:

«**Ενδυναμώνεστε** στον Κύριο, και στην κυριαρχική εξουσία της δύναμής του.» (Εφ.6:10) Με άλλα λόγια, τη **δύναμη**, λέει, θα την αντλήσετε από τον Κύριο. Το **ΝΙΚΗΤΗ ΧΡΙΣΤΟ**. Ο Θεός ξέρει ότι είμαστε αδύνατοι. Μας δυναμώνει όμως εν Χριστώ και μας προσφέρει μια πανοπλία θαυμαστή. Και προστάζει: «**Ντυθείτε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις μεθοδείες τού διαβόλου.**» (Εφ.6:11)

Παιδί του Θεού, στη βάση της υπόσχεσης του Κυρίου, μπορείς να λες: «**Εγώ είμαι αδύνατος, αλλά εν Χριστώ είμαι δυνατός.**» Διώξε κάθε φόβο και δειλία. Δεν είσαι μόνος, ο Κύριος είναι μαζί σου. Αυτός είναι η δύναμη και το θάρρος σου. Υπόσχεται: «*Μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια.*» (2Κορινθ.12:9)

Κύριε,

Αμέτρητες φορές με έχεις ενισχύσει και μένα μ' αυτά τα λόγια Σου για να μην πανικοβάλλομαι. Να μη βουλιάξω. Και σήμερα, έχω ανάγκη να προβάλω **αντίσταση** στον Εχθρό με τα όπλα Σου και να διεκδικώ τη δύναμη και τη νίκη Σου στον **πνευματικό μου αγώνα** ενάντια στο Σατανά και την Αμαρτία. Βοήθα κι όλα μου τα αδέρφια. Σ' ευχαριστώ!

6 Νοεμβρίου

«Στον Κύριο θα εξομολογηθώ τις παραβάσεις μου· κι εσύ συγχώρησες την ανομία της αμαρτίας μου.» (Ψαλμ.32:5)

Οι **Ινδουιστές** πιστεύουν ότι μια βουτιά στον ποταμό **Γάγγη** καθαρίζει τις αμαρτίες και συμβάλει στη σωτηρία της ανθρώπινης ψυχής. «Σήμερα έπλυνα όλες μου τις αμαρτίες», είπε ένας κάτοικος του Νεπάλ από τους πρώτους φετινούς βουτηχτές. Τι τραγική πλάνη!

Αν μπορούσαμε να συγχωρεθούμε μ' αυτόν τον τρόπο ο Θεός δε θα έστελνε το Γιο Του να σταυρωθεί **για τις αμαρτίες** των ανθρώπων. Βεβαιώνει στο λόγο Του: **«Το Αίμα του Ιησού Χριστού του Γιου του Θεού μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία.»**

Στο βιβλίο των Πράξεων διαβάζουμε πως οι απόστολοι καλούσαν τους ανθρώπους: **«Μετανοήσετε, και κάθε ένας από σας να βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος.»** (Πράξ.2:38).

Όταν ο Δαβίδ αμάρτησε εξομολογήθηκε στον Κύριο την αμαρτία του και ζήτησε: **«Ελέησε με, ω Θεέ... εξάλειψε τα ανομήματά μου.»**

Αγαπητή ψυχή, αν σε βαραίνει κάποια αμαρτία ή ενοχή, πήγαινε κατευθείαν στον Κύριο. Δε θα μαρτυρήσει σε κανέναν αυτά που θα Του **εξομολογηθείς**. Αντίθετα με πολλή αγάπη θα **σε συγχωρήσει** και θα σε παρηγορήσει. Θα σου θυμίσει τι έκανε για σένα στο **Σταυρό**. Άκου τι σου υπόσχεται: **«Εξάλειψα τις αμαρτίες σου... γύρνα σε μένα· επειδή, εγώ σε λύτρωσα.»** (Ησ.44:22) Τι θαυμαστός Σωτήρας!

Κύριε,

Θυμάμαι πόσο με παρηγόρησες κι εμένα όταν ήρθα σε Σένα και **εξομολογήθηκα τις αμαρτίες μου!** Με κάλεσες να δεχθώ με **πίστη** τη **συγχώρηση** που μου προσφέρεις στη βάση της θυσίας Σου στο **Σταυρό**. Με παιδική απλότητα **πίστεψα στο λόγο Σου** και βεβαιώθηκα ότι πραγματικά με συγχώρησες. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ! Σ' ευχαριστώ!

7 Νοεμβρίου

«Υπήρχε κάποιος άνθρωπος πλούσιος... Υπήρχε και ένας φτωχός, με το όνομα Λάζαρος.» (Λουκ.16:19-20)

Μέσα στην ατζέντα Του ο Χριστός φύλαγε μερικές καταπληκτικές ιστορίες. Μεταξύ αυτών ήταν η ιστορία του **Χαμένου Προβάτου** και η κορωνίδα όλων, η **Ιστορία του Ασώτου Γιου**. Συγκινητικές ιστορίες με πάθος και τρυφερά συναισθήματα. Με φόντο τον αμαρτωλό άνθρωπο και την ανεκδιήγητη αγάπη του Θεού. Και με **αίσιο τέλος**.

Σήμερα θα δούμε τη γνωστή ιστορία του **Πλούσιου και του Φτωχού Λαζάρου**, με **τέλος** όμως **τραγικό για τον Πλούσιο και εξαίσιο για το Λάζαρο**.

Ρώτησε κάποτε ένας δάσκαλος τα παιδιά του Κατηχητικού, σαν ποιον προτιμούσαν να είναι. Ένα παιδί απάντησε: «Εδώ στον κόσμο να ήμουν σαν τον Πλούσιο, και μετά το θάνατο σαν το Λάζαρο...»

Με την ιστορία αυτή ο Χριστός θέλει να μας δείξει ότι ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι να **καλοπερνάμε**, αλλά να **κάνουμε το θέλημα του Θεού**. Κι ότι αυτό που μετράει είναι το **τέρμα**, η **αιωνιότητα**. Τον Πλούσιο, το μόνο που τον ένοιαζε ήταν να περνάει όμορφα σ' αυτή τη ζωή. Είχε ξεχάσει ότι έχει μια **αθάνατη ψυχή** κι ότι υπάρχει Θεός, στον Οποίο θα λογοδοτήσει. Ο Λάζαρος, παρ' όλο που είχε μια μίζερη ζωή, στην πιο ακραία της μορφή, οι άγγελοι τον έφεραν στον κόλπο του Αβραάμ. Αυτό δείχνει ότι είχε σωστή σχέση με το Θεό. Δεν είχε παράπονο απέναντι στο Θεό για τις άθλιες συνθήκες της ζωής του. Ήξερε ότι μια μέρα όλα θα περάσουν, και θα πάει κοντά στον Κύριο για πάντα. Εκεί που δεν υπάρχει πόνος. Αλλά αιώνια ευτυχία.

Αγαπητή ψυχή, η ιστορία αυτή είναι η πιο **δυνατή καμπάνα** που θα μπορούσε να υπάρχει για να **ξυπνήσεις**. Δε θα έχεις δικαιολογία την ημέρα της Κρίσης. Διάβαζέ την και πάρε σοβαρές αποφάσεις. Ή το Χριστό και το στενό δρόμο Του με τέρμα τον Ουρανό ή το Σατανά με τις πρόσκαιρες απολαύσεις, με τέρμα τον τόπο της βασιάνου.

8 Νοεμβρίου

«**Συμφιλιωθείτε με τον Θεό.**» (2Κορινθ.5:20)

Αγαπητή ψυχή, σε όποια φάση της ζωής σου κι αν βρίσκεσαι, σαν **πρώτη θέση** βάλε στόχο να έχεις **σωστή σχέση με το Θεό**. Να Τον

αγαπάς **πάνω απ' όλα**. Και σα δεύτερη θέση, να έχεις ειρηνική σχέση με τον πλησίον σου.

Γι' αυτό ο Θεός σου στέλνει ένα ασύλληπτο **μήνυμα συμφιλίωσης**: «**Συμφιλιωθείτε με τον Θεό**. *Επειδή, εκείνον που δεν γνώρισε*

αμαρτία, τον έκανε για χάρη μας αμαρτία...»

Μιλούσα τελευταία με μια χριστιανή, που έπασχε από καρκίνο, και ήταν γεμάτη από παράπονο και θυμό απέναντι σε κάποια πρόσωπα. Προσπάθησα να τη βοηθήσω να **ηρεμήσει**, αλλά ήταν ανένδοτη!

Αν πραγματικά είσαι παιδί του Θεού, ό, τι κι αν συμβαίνει στη ζωή σου, θα πρέπει να λες: «**Ο Θεός το επέτρεψε, έχει κάποιο σκοπό. Ας γίνει το θέλημά Του.**» Η συμφιλίωσή σου με το Θεό και η ειρηνική σου σχέση με τους ανθρώπους διατηρείται καθώς **υπακούς πλήρως στα λόγια Του**, ακόμα κι αν πληγώνεσαι.

Μην ξεχνάμε ότι η **συμφιλίωσή** μας με το Θεό, στοίχισε την τιμωρία του Χριστού στο Σταυρό: «*Διαμέσου του Ιησού Χριστού, εσείς που άλλοτε ήσασταν μακριά, γίνατε κοντά διαμέσου του αίματος του Χριστού. Επειδή, αυτός είναι η ειρήνη μας.*» (Εφεσ.2:13)

Αγαπητό παιδί του Θεού, την **ειρήνη σου με το Θεό** και με τους ανθρώπους μην τη διαπραγματεύεσαι με τίποτα. Είναι πολύτιμη. Και να σου πω κάτι αν μου επιτρέψεις; Είναι συμφέρον σου.

Μια μέρα, καθώς περίμενα για το γιατρό του ΙΚΑ, άρχισε ένας άγριος καυγάς ανάμεσα σε δύο άνδρες, για το ποιος προηγείται. Ο καρδιολόγος μετά που τους εξέτασε, μού είπε, ότι, του ενός η πίεση είχε τόσο πολύ ανέβει, μπορούσε παρ' ολίγον να πάθει εγκεφαλικό!

Κύριε,

Στη θυσία Σου στο Σταυρό οφείλω τη συμφιλίωσή μου με το Θεό, την ειρηνική μου σχέση με τους ανθρώπους, ακόμα και την υγεία μου!

9 Νοεμβρίου

«Τι να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;» (Λουκ.18:18)

Σήμερα θα δούμε τη συνάντηση Του Χριστού με κάποιον άρχοντα

πολύ πλούσιο που ενδιαφερόταν για τη **μέλλουσα ζωή**. Γι' αυτό ρώτησε το Χριστό: **«Τι να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;»**

«Ένα σου λείπει· πούλησε όλα όσα έχεις, και διαμοίρασέ τα σε φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με».

«Εκείνος... έγινε περιλυτός· επειδή, ήταν υπερβολικά πλούσιος.»

Τι τραγικό! Προφανώς κι αυτός κατέληξε στον τόπο της βασιάνου, γιατί **«γινόμενος σκυθρωπός... αναχώρησε λυπούμενος.»**

Ο σύζυγός μου, σχολιάζοντας την αρνητική στάση του πλουσίου, έλεγε, ότι, τώρα στην Κόλαση - αν μέχρι τέλους δεν αλλάξει στάση - θα ελεεινολογεί συνέχεια τον εαυτό του που δεν υπάκουσε το Χριστό. Για να μην πιάσουμε στραβά και να νομίζουμε, ότι κάθε πλούσιος θα πάει στην απώλεια και κάθε φτωχός στον Παράδεισο, ο Κύριος είπε: **«Παιδιά μου, πόσο δύσκολο είναι να μπουν μέσα στη βασιλεία τού Θεού αυτοί που έχουν το θάρρος τους στα χρήματα;»** (Μάρ.10:24)

Ο λόγος του Θεού μάς επισημάνει τον ολέθριο κίνδυνο: **«Ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία.»** (1Τιμ.6:10) Μάλιστα καλεί όλους τους πλούσιους πιστούς: **«να μη υψηλοφρονούν ούτε να ελπίζουν στην αβεβαιότητα του πλούτου, αλλά στον ζωντανό Θεό..., να αγαθοεργούν, να πλουτίζουν σε καλά έργα, να είναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, θησαυρίζοντας στον εαυτό τους ένα καλό θεμέλιο στο μέλλον, για να απολαύσουν την αιώνια ζωή.»** (1Τιμ.6:17-19)

Στην πρακτική εφαρμογή, το **«να πουλήσεις τα πάντα»**, νομίζω, σημαίνει: **«Να αρνηθείς τον εαυτό σου, να πάρεις το Σταυρό σου»**, για να ακολουθήσεις το Χριστό. Αυτό ισχύει για πλούσιους και φτωχούς.

10 Νοεμβρίου

«Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής.»
(Ιωάν.6:68)

Το ζητούμενο είναι η **αιώνια ζωή**. Πού τη βρίσκουμε; Διαβάζουμε: **«Αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.»**(Ιωάν.17:3)

Το ερώτημα λοιπόν είναι: Ποιος είναι για σένα ο **Ιησούς Χριστός**; Αυτή την ερώτηση την έκανε ο Χριστός στους μαθητές Του: **«Εσείς για ποιον με λέτε ότι είμαι;»** (Ματθ.16:15) **«Αποκρινόμενος ο Σίμωνας Πέτρος, είπε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού ζωντανού Θεού.»**

Γι' αυτό όταν ο Κύριος ρώτησε τους 12 μαθητές αν ήθελαν να φύγουν από κοντά Του, είπαν: **«Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής.»** **«Από τότε ο Ιησούς άρχισε να δείχνει στους μαθητές του, ότι πρέπει... να θανατωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.»**

Με άλλα λόγια, η **γνωριμία σου με το Χριστό** προϋποθέτει **ταύτιση με τη Σταυρική Του Θυσία**. Αυτό σημαίνει **αυταπάρνηση και πλήρη εμπιστοσύνη στο πρόσωπό Του**.

Στον πλούσιο τα **πλούτη** του είχαν γίνει το **είδωλό** του. Ήταν πρόθυμος να κάνει τις 10 εντολές. Αλλά δεν μπορούσε να αρνηθεί τα πλούτη του. Αν όμως μπορούσαμε να κληρονομήσουμε την **αιώνια ζωή** πράττοντας τις 10 εντολές, δεν υπήρχε λόγος να **σταυρωθεί ο Χριστός**. Υπάρχει όμως κάποιος που να μπορεί να τις κάνει; Ούτε την πρώτη εντολή δεν μπορεί: **Ν' αγαπάς το Θεό με όλη σου την καρδιά**. Που σημαίνει πάνω απ' όλα. Πάνω κι απ' τα χρήματά σου.

Αγαπητή ψυχή, έχεις σκεφτεί ποιο είναι το δικό σου **είδωλο**; Μάθε ότι μαζί με τις αμαρτίες σου, ο Χριστός βάσταξε και όλα τα **πάθη και τις επιθυμίες σου**. Έτσι θα έχεις σωστή **επίγνωση του Θεού και του Χριστού**, και σα φυσικό αποτέλεσμα αποκτάς την **Αιώνια Ζωή**.

Κύριε,

Πόσο σοβαρό είναι το θέμα της γνωριμίας μου μαζί Σου! Γιατί μόνο γνωρίζοντας Εσένα, συνδέομαι και με το Θεό Πατέρα μέσω του Αγίου Πνεύματος. Βοήθα με, να έχω μια ζωντανή σχέση μαζί Σου.

11 Νοεμβρίου

«Εμείς αφήσαμε τα πάντα, και σε ακολουθήσαμε.» (Λουκ.18:28)

Ο απ. Πέτρος ήταν σίγουρος ότι τα **είχε αφήσει όλα** για να ακολουθήσει το Χριστό. Και παρ' όλο που έλεγε την αλήθεια, ακόμα δε **γνώριζε** τι σημαίνει **σταυρωμένη ζωή**. Γι' αυτό ήταν ώρα ο Κύριος να δείξει στους μαθητές Του ότι, αυτό που συνεπάγεται με την **αφιέρωση**, κάθε μαθητής Του, αν θέλει να Τον ακολουθήσει αληθινά, πρέπει να **απαρνηθεί τον εαυτό του** και να **σηκώσει το σταυρό του κάθε μέρα.**»

Φοβάμαι ότι υπάρχει πολύ λαθεμένη γνώση, γύρω από την **αφιερωμένη ζωή**.

Κάποιος ιεραπόστολος ομολόγησε μια μέρα, ότι, παρόλο που ήταν

αφιερωμένος στο Χριστό και μιλούσε στις ψυχές για τη σωτηρία Του, ο ίδιος δεν είχε **σωστή γνώση** της σχέσης του με το Χριστό, και αν πέθαινε τότε θα χανόταν. Ο απ. Πέτρος χρειάστηκε να περάσει μέσα από ένα τραγικό **κοσκίνισμα του Σατανά** για να καταλάβει τι σημαίνει: **«Έχω αφήσει τα πάντα και ακολουθώ τον Κύριο».**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός δεν απορρίπτει την **αφιέρωση** και το **ζήλο** σου, αλλά αν θέλεις να είσαι **αληθινός μαθητής του Χριστού** πρέπει να διδαχτείς απ' Αυτόν πώς να **πεθάνεις** ως προς το **«Εγώ»** σου, να οδηγείσαι όπως ο Κύριος στη σφαγή **«σαν άφωνο πρόβατο»**. Ο μαθητής του Χριστού θα φέρει καρπό, μόνο όταν συγκατατεθεί να θάψει την ξεπεσμένη φύση του **«εγώ»** στον **τάφο του Σταυρού**. Μόνο έτσι ο **Νέος Άνθρωπος** θα γίνεται μέρα με τη μέρα **σύμμορφος με την εικόνα του Ιησού Χριστού** μέσω του Αγίου Πνεύματος. Πάρε, λοιπόν, την απόφαση του θανάτου, μέσα από την σκληρή **παιδαγωγική** του Θεού να ταυτίζεσαι με το Χριστό σε ζωή και σε θάνατο.

Κύριε,

*Ζητώ **κάθε μέρα** να μου θυμίζεις αυτές τις αδιαπραγμάτευτες αλήθειες. Ιδιαίτερα όταν για χάρη Σου περνώ από θλίψεις και ονειδισμούς. Θυμίζέ τες και σ' όλους τους πιστούς Σου. Αμήν*

12 Νοεμβρίου

«**Η γνώση φουσκώνει... η αγάπη οικοδομεί.**» (1Κορινθ.8:1)

Ο Θεός πρόβαλε **πρώτα** την **ΑΓΑΠΗ** Του στον άνθρωπο, προκειμένου να τον κερδίσει: «**Αυτός πρώτος μάς αγάπησε.**» (1Ιωάν.4:19)

Αν πρόβαλε πρώτα τη Δικαιοσύνη Του, που έλεγε: «**Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος**» (Ρωμ.6:23), τότε κανείς μας δε θα μπορούσε να σωθεί. Τη σωτηρία μας την οφείλουμε στην **αγάπη** και στο **έλεός** του Θεού: «**Μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.**»(1Ιωάν.4:10)

«**Επειδή είναι πλούσιος σε έλεος, εξαιτίας της πολλής του αγάπης, με την οποία μάς αγάπησε, και ενώ ήμασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτημάτων, μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό.**» (Εφ. 2:4-5)

Να, πώς κέρδισε ο Χριστός έναν πλούσιο «**αμαρτωλό άνθρωπο**». Τον αρχιτελώνη **Ζακχαίο**. Αυτόν τα πλούτη του δε στάθηκαν εμπόδιο. Η **Αγάπη του Χριστού** είχε μεγαλύτερη αξία. Αψήφησε τα πάντα, περιουσία, κοσμική υπόληψη, καριέρα, προκειμένου να δει το Χριστό. Έκανε πλήρη αποκατάσταση της αμαρτωλής του ζωής.

Πολλοί «πιστοί» έχουν ένα ύφος ανωτερότητας απέναντι στους «αμαρτωλούς». Τους προξενεί αηδία η εξωτερική τους εμφάνιση. Ξεχνάνε ότι ο Χριστός αν και μισούσε την αμαρτία, **αγαπούσε τον αμαρτωλό** τόσο, που τον αγκάλιαζε, κι ας ήταν βρωμιάρης, σιχαμερός. Κι όταν σκεφτούμε ότι έβαλε τη ζωή Του για να τον σώσει, ε, τότε η καρδιά μας συγκλονίζεται. Ο απ. Παύλος θα μας πει: «**Η αγάπη του Χριστού μάς συσφίγγει (μας ωθεί).**»(2Κορινθ.5:14)

Αγαπητή ψυχή, αν θέλεις να κερδίσεις τις ψυχές στο Χριστό, μάθε να τις αγαπάς, όπως Αυτός σ' αγάπησε. «**Παρέδωσε τη ζωή Του**». Προτίμησε να υποστεί θάνατο σταυρικό, προκειμένου να σε σώσει.

Κύριε,

Θέλω να μάθω ν' αγαπώ τις ψυχές όπως Εσύ, με όλα τα βίτσια τους. Θέλω να δουν Εσένα στη ζωή μου για να Σε θέλουν. Βοήθησέ με πρώτα να προβάλλω την **αγάπη** και μετά να μοιράζομαι μαζί τους όλα όσα με έχεις διδάξει. Να μη ζω πια για τον εαυτό μου, αλλά για Σένα.

13 Νοεμβρίου

«Αυτός, αν ήταν προφήτης, θα γνώριζε ποια και τι λογής είναι η γυναίκα που τον αγγίζει, επειδή είναι αμαρτωλή.» (Λουκ.7:39)

Εδώ βλέπουμε, ότι αυτό που έχει αξία στα μάτια του Κυρίου, δεν είναι πόσο αμαρτωλή είναι η ψυχή μας, αλλά πώς ανταποκρίνεται στην **αγάπη** Του. Ο Φαρισαίος, αν και κάλεσε το Χριστό στο σπίτι του, η φιλοξενία του ήταν πολύ ψυχρή σε σύγκριση με την **αγάπη** της «αμαρτωλής».

Ο Δαβίδ είχε καταλάβει τι θέλει ο Θεός, όταν έπεσε σε αμαρτία: «Δεν θέλεις θυσία», είπε, «**Θυσίες τού Θεού είναι συντριμμένο πνεύμα.**»

Πώς έδειξε τη συντριμμένη της καρδιά η «αμαρτωλή»; «**Έφερε ένα αλάβαστρο με μύρο... κλαίγοντας, άρχισε να βρέχει τα πόδια του με τα δάκρυα, και τα σκούπιζε με τις τρίχες τού κεφαλιού της, και καταφιλούσε τα πόδια του...**» (Λουκ.7:37-38) Τι συγκινητική σκηνή!!

Πόσο είναι λυπηρό, όταν οι σημερινοί χριστιανοί, καυχώνται στην καλοσύνη και στο δόγμα τους: «Εγώ είμαι Ορθόδοξος», «εγώ είμαι Καθολικός», «εγώ είμαι Ευαγγελικός». Μήπως ο Θεός χαρακτηρίζει κι αυτούς «φαρισαίους»; Φοβερό!

Ο απ. Παύλος έλεγε: «**Ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τούς αμαρτωλούς, από τους οποίους πρώτος είμαι εγώ.**» Αν και ήταν πρώην Φαρισαίος, όμως τώρα δεν καυχιόταν πια στη θρησκεία του. Πού καυχιόταν; «**Μονάχα στον σταυρό τού Ιησού Χριστού.**» (Γαλ.6:14)

Ο Χριστός ήρθε για να μας σώσει και να μας κάνει **Νέους Ανθρώπους**. Αλλιώς, θα μοιάζουμε κι εμείς με «το Μανωλιό, που άλλαξε και έβαλε την κάπα αλλιώς...»

Εσύ, αγαπητή ψυχή, πού καυχιέσαι; Μοιάζεις με το Φαρισαίο; Ή έχεις συντριμμένη καρδιά ως αμαρτωλή **κατά χάρη** όμως σωσμένη;

Κύριε,

Θέλω να είμαι σαν τον απ. Παύλο που θεωρούσε τον εαυτό του ως τον πρώτο αμαρτωλό. Μην ξεχνώ, ότι με τη χάρη Σου είμαι ό, τι είμαι.

14 Νοεμβρίου

«Ο Υπέρτατος, αυτός που κατοικεί την αιωνιότητα». (Ησ.57:15)

Διάβασα μια συγκλονιστική ιστορία ενός Αυστραλιανού, του Arthur Stace, από γονείς αλκοολικούς, που ζούσε όπως τα αδέσποτα σκυλιά, πίνοντας και ζώντας άσωτα. Ώσπου ένωσε ότι πρέπει να αλλάξει. Έκανε μια μικρή προσευχή στο Χριστό. Κι ακολούθησε η αληθινή μεταστροφή της ζωής του σ' Αυτόν. Μια μέρα άκουσε ένα μήνυμα Ευαγγελίου, όπου ο ομιλητής ανάφερε τη λέξη: «**Αιωνιότητα**», με την ευχή να ακουγόταν αυτή η λέξη σ' όλη την **Αυστραλία!** Τόσο πολύ συνάρπασε τον Αρθούρο αυτή η λέξη, που τα επόμενα 40 χρόνια της ζωής του, λένε, ότι για μισό εκατομμύριο φορές θα την έχει γράψει, όπου μπορούσε. Αποτέλεσμα: Ακόμα και στα πυροτεχνήματα της

χιλιετηρίδας, του 2000, στην **Αυστραλία**, μπορούσες να δεις τη λέξη: **E t e r n i t y!**
Αιωνιότητα!

Κάποιος περιέγραψε την **αιωνιότητα** με το βουνό **Έβερεστ**, όπου ένα πουλάκι μια φορά το χρόνο ξύνει με το ράμφος του την

κορυφή. Πόσα χρόνια χρειάζεται για να σχίσει το βουνό; Αυτό σημαίνει **αιωνιότητα** και βάλει!

Ο Θεός κατοικεί την **αιωνιότητα**, και το σχέδιό Του είναι και ο άνθρωπος να είναι κάτοικος της **αιωνιότητας**. Το ερώτημα όμως είναι, εσύ, **αγαπητή ψυχή**, πού θα εκλέξεις να περάσεις την **αιωνιότητα**; Στον Ουρανό με το Θεό ή στην Κόλαση με το Σατανά; Σε ενδιαφέρει η πρόσκαιρη ζωή; Ή η αιώνια; Δέξου σήμερα τον Ιησού Χριστό που με τη **Θυσία Του στο Σταυρό** σου προσφέρει **αιώνια ζωή** στον Ουρανό.

Αυτό που έκανε τους μάρτυρες να υπομένουν τα βασανιστήρια, ήταν ότι σε λίγο θα συναντούσαν το Σωτήρα τους, στην **Ουράνια Βασιλεία**.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που με έκανες να καταλάβω την αξία της **Θυσίας Σου στο Σταυρό** σα μόνη γέφυρα για να δρασκελίσω ασφαλώς το κατώφλι της **αιωνιότητας**. Μου φαίνεται ότι θα είναι η πιο καθοριστική στιγμή!*

15 Νοεμβρίου

«Να θυμάσαι τον Πλάστη σου... πριν έρθουν οι κακές ημέρες.»
(Εκ.12:1)

Όταν είμαστε καλά, ξεχνάμε ότι η ζωή μας **κρύβει μυστήρια**. Ζούμε ανέμελα κι εκεί που δεν περιμένουμε ξεσπάει η φουρτούνα.

«Κακές μέρες», δεν είναι μόνο όταν συμβαίνουν δυσάρεστα γεγονότα, αλλά και όταν έρχονται τα **γεράματα**.

Μια φορά ο σύζυγός μου μιλούσε με κάποιον ηλικιωμένο για τη σωτηρία της ψυχής του.

«Παιδί μου, κουρκούτιασε το μυαλό μου», του είπε. Δεν καταλάβαινε αυτό το τόσο χρειαζόμενο μήνυμα. Τη **σωτηρία της ψυχής** του.

Ο λόγος του Θεού περιγράφει τα **γεράματα** ως **«κακές μέρες»**. Γιατί; Επειδή: **«Οι φύλακες (τα χέρια) του σπιτιού θα τρέμουν, και οι δυνατοί άνδρες (τα πόδια) θα κλονίζονται, αυτές που αλέθουν (τα δόντια) θα σταματήσουν, αυτές που βλέπουν (τα μάτια),**

οι πόρτες (τα αυτιά, το μυαλό, το στόμα) θα κλειστούν στον δρόμο, η αμυγδαλιά (άσπρα μαλλιά) θα ανθίσει, θα σπάσει η στάμνα στην πηγή (θάνατος), και θα επιστρέψει το χώμα στη γη, όπως ήταν, και το πνεύμα επιστρέψει στον Θεό. Μатаιότητα ματαιοτήτων.»

Γι' αυτό λέει: **«Να θυμάσαι τον Πλάστη σου στις μέρες της νιότης σου, πριν έρθουν οι κακές ημέρες.»**

Αγαπητή ψυχή, μην περιμένεις πρώτα να γεράσεις. **Τώρα** ζήτησε να έχεις σωστή σχέση μαζί με τον **Πλάστη** σου με μετάνοια και πίστη στο Χριστό, που σταυρώθηκε για σένα. Διάβαζε το Ευαγγέλιο και ζήσε σύμφωνα με όσα λέει ο **θεόπνευστος λόγος**.

Κύριε,

Σου είμαι ευγνώμων που με βοήθησες να Σε γνωρίσω στα νιάτα μου. Και τώρα που είμαι 83 χρόνων, βλέπω ότι αυτό που αξίζει είναι να μένω ενωμένη με Σένα, όπου βρίσκω κρυμμένους θησαυρούς.

16 Νοεμβρίου

«Μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.» (Ματθ.6:13)

Στην καθημερινή σου προσευχή, **αγαπητό παιδί του Θεού**, μην ξεχνάς να ζητάς αυτό το τόσο σοβαρό αίτημα. Και παράλληλα να είσαι **άγρυπνος και προσεκτικός**. Να είσαι έτοιμος, όχι μόνο να δίνεις τη μαρτυρία σου για το Χριστό, αλλά και για να αντιμετωπίσεις κάποια ξαφνική τρικλοποδιά του Σατανά. Ένα απρόσμενο τηλεφώνημα μπορεί να σε αναστατώσει, να ειπωθούν λόγια που πληγώνουν καρδιές και ανάβουν φωτιές. Δεν υπάρχει μέρα που να μη θέλει ο Σατανάς το κακό μας. Μπορεί να φαίνεται ότι είναι απών, όμως μεθοδεύεται καινούριους τρόπους να μας παγιδεύσει. Διαβάζουμε: **«Ο Σατανάς σάς ζήτησε, για να σας κοσκινίσει σαν το σιτάρι.»** (Λουκ.22:31) Έλεγε το χώρο των **σκέψεων και των συναισθημάτων** σου. Μην πεις για κάθε σου σκέψη: **«Ο Θεός την έβαλε στην καρδιά μου.»**

«Αγαπητοί, μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό.»

Ο λόγος του Θεού μάς λέει πως ένας προφήτης του Θεού πλανήθηκε και **«παράκουσε τη φωνή τού Κυρίου»**. Με αποτέλεσμα ένα λιοντάρι να τον σκοτώσει.(Διάβ.1Βασ.13:26)

Ο Κύριος μας καλεί να ντυθούμε:

«την πανοπλία τού Θεού», για να αντισταθούμε το Σατανά κατά την **πονηρή ημέρα**. (Εφ.6:13) Προτρέπει: **«ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε· και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών. Γίνε πιστός μέχρι θανάτου.»** (Αποκ.2:10)

Κύριε,

Δεν ξέρω τι θα φέρει **η ημέρα αυτή**. Ένα ξέρω, ότι με καλείς να είμαι σε **εγρήγορη και προσευχή**. Σ' ευχαριστώ για τις προειδοποιήσεις, τις προτροπές, καθώς και την υπόσχεσή Σου: **« Εγώ είμαι μαζί σου.»**

17 Νοεμβρίου

«Είθε με ευλογία να με ευλογήσεις ... να με φυλάς από κακό, ώστε να μην έχω λύπη!» (1Χρον.4:10)

Ποιος είπε αυτή την ωραία προσευχή; Ο **Ιαβής** (που σημαίνει λυπημένος). Άκουσε ο Θεός την προσευχή του; Ναι, διαβάζουμε: **«Ο Θεός χάρισε σ' αυτόν όσα ζήτησε.»** Ρωτάς: «Μπορώ κι εγώ να ζητήσω αυτό που ζήτησε ο **Ιαβής;**» Βεβαίως, Ο Θεός αγαπάει κι εσένα εξίσου.

Αγαπητό παιδί του Θεού, αλήθεια, γιατί μένεις στη στενοχώρια σου; Ίσως ρωτάς: «Και τι να κάνω; Πρέπει να στενοχωριέμαι, αφού δεν μπορώ να αλλάξω τις συνθήκες.» Κι όμως, μπορείς να κάνεις κάτι. Διάβαζα ότι πίσω από τα καταθλιπτικά μας **συναισθήματα** κρύβονται διάφορα **μηνύματα** που η ψυχή μας τα έχει **δεχτεί**. Όταν, για παράδειγμα, νιώθεις **στενοχώρια**, αν ψάξεις, θα βρεις κάποια **απαισιόδοξη σκέψη** που δέχτηκες. Το ίδιο, όταν νιώθεις **φόβο**.

Ο Κύριος αυτό το ήξερε γι' αυτό όταν κάποτε είδε τους μαθητές Του πολύ ταραγμένους τους είπε: **«Γιατί ανεβαίνουν συλλογισμοί στις καρδιές σας;»** Να, λοιπόν, τι μπορείς να κάνεις: Να **απορρίπτεις** όλα τα αρνητικά μηνύματα. Να **μη δέχεσαι** ανεξέλεγκτα αυτά που ακούς και σκέφτεσαι. Εξάλλου μπορούμε να **«αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή του Χριστού.»** (2Κορινθ.10:5) στο όνομά Του.

Να θυμάσαι ότι η **ευλογία σου** δίδεται γιατί, **«ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· για να έρθει στα έθνη η ευλογία ... ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος διαμέσου της πίστης.»** (Γαλ.3:13-14)

Μόνο σ' αυτή τη βάση μπορείς να διεκδικήσεις τη **ευλογία** του Θεού. Έτσι η **χαρά του Κυρίου** θα πλημμυρίζει την καρδιά σου και θα φύγουν όλες οι **καταθλιπτικές σκέψεις** που σου βάζει ο Σατανάς.

Κύριε,

Πόσο όμορφη είναι η ζωή όταν είμαι κάτω από την ευλογία Σου με υπακοή! Γι' αυτό όχι μόνο δε φεύγω από το Σταυρό Σου, αλλά μένω κι εγώ καρφωμένη μαζί Σου με πίστη, για να έχω την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος και τις δυνάμεις της ανάστασής Σου.

18 Νοεμβρίου

«Άνθρωπε, αυτός έδειξε ... τι ζητάει ο Κύριος από σένα.» (Μιχ.6:8)

Αναρωτιέται ο άνθρωπος: **«Με τι θα έρθω μπροστά στον Κύριο, να προσκυνήσω μπροστά στον ύψιστο Θεό;»** Η ερώτηση αυτή απασχολεί πολλούς: **Πώς να προσκυνήσω τον Θεό;** Τι δώρα να Του προσφέρω για να Τον ευχαριστήσω; Μοσχάρι; Λαμπάδες; Καλά έργα; Το παιδί μου για την παράβασή μου, για την αμαρτία της ψυχής μου;

Κι ο Θεός απαντάει: **«Τίποτα απ' όλα αυτά.»** Αλλά τι; Πρώτιστα **«Ζητάει να πράττεις το δίκαιο, και να αγαπάς έλεος, και να περπατάς ταπεινά μαζί με τον Θεό σου».**

Στη γλώσσα της Καινής Διαθήκης αυτό σημαίνει να δεχτείς με πίστη το Γιο Του τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό σου Σωτήρα και Κύριο, να Τον ακολουθείς με αυταπάρνηση και να τηρείς τις αγιές Του εντολές. Γιατί χωρίς το Χριστό δεν μπορούμε να πράττουμε το **δίκαιο**, να έχουμε **σπλάχνα** για όλους, **συντριμμένη καρδιά** να μετανιώνουμε κάθε φορά που θα λυπούμε το Πνεύμα του Θεού.

Διαβάζουμε: **«Δωρήθηκαν σε μας οι πιο μεγάλες και πολύτιμες υποσχέσεις, ώστε διαμέσου αυτών να γίνετε κοινωνοί θείας φύσης».** (2Πέτρ.1:4)

Ο χριστιανός εκείνος που δε ζει **δίκαια** στην καθημερινή του ζωή, δε συγχωρεί, δε δείχνει συμπόνια στον πλησίον του και έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, δεν ευαρεστεί το Θεό, γιατί ζει **εγωκεντρικά**. Οι όποιες θυσίες του για το Θεό, οι μεγάλες προσευχές και τα ωραία κηρύγματα του, δεν ευαρεστούν το Θεό. Γι' αυτό ο απ. Παύλος γράφει στον Τιμόθεο: **«Εσύ, ω άνθρωπε του Θεού... επιδίωκε δικαιοσύνη, ευσέβεια, πίστη, αγάπη, υπομονή, πραότητα.»** (1Τιμ. 6:11)

Ο Χριστός ήξερε τι θέλει ο Πατέρας Του και αυτά έκανε. Λέει: **«Εγώ πάντοτε πράττω αυτά που Του αρέσουν.»** (Ιωάν.8:29)

Κύριε,

Παρακαλώ βοήθα με, ώστε όπως Εσύ δεν άρεσες στον εαυτό Σου για να αρέσεις στον Πατέρα Σου, έτσι κι εγώ να μην κάνω αυτά που μου αρέσουν. Αλλά να κάνω αυτά που ευαρεστούν και δοξάζουν το Θεό.

19 Νοεμβρίου

«Εσείς, ποιος λέτε ότι είμαι;». (Ματθ.16:15)

Τώρα οι μαθητές του Χριστού είχαν φθάσει προς το τέλος της τριετούς μαθητείας τους. Είχαν, θα λέγαμε, πλήρη πνευματική κατάρτιση στο Σχολείο του Διδασκάλου τους. Ήταν ώρα να **διαγωνιστούν** αναφορικά με ένα πολύ σοβαρό θέμα. Δεν ήταν γύρω από τα θαύματα ή τα διδάγματα Του, αλλά γύρω από το **πρόσωπό Του: Ποιος ήταν;**

Πρώτη ερώτηση: Ποια ήταν η γνώμη των ανθρώπων γι' Αυτόν; Η απάντηση ήταν εύκολη: «Άλλοι λένε πως είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, άλλοι πως είσαι ο Ηλίας... ή ένας από τους προφήτες».

Δεύτερη ερώτηση: **«Εσείς, ποιος λέτε ότι είμαι;».** Η ερώτηση αυτή ήταν πολύ σοβαρή. Γι' αυτούς ΠΟΙΟΣ ήταν ο ΧΡΙΣΤΟΣ; Ο καλύτερος διδάσκαλος; Ο μεγαλύτερος θαυματοποιός; Την απάντηση την έδωσε ο Πέτρος: **«Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Γιος του Ζωντανού Θεού».**(Ματθ.16:15-17). Ήταν **αποκάλυψη** του Ουράνιου Πατέρα.

Σήμερα πολλοί παραδέχονται το Χριστό σαν έναν **φιλάνθρωπο**, έναν σπουδαίο **δάσκαλο**. Κι άλλοι Τον παραδέχονται **τυπικά** σαν το Γιο του Θεού. Όταν όμως **αληθινά** παραδέχεσαι ότι ο Χριστός είναι ο **Γιος του Θεού**, αυτό σημαίνει ότι Τον αναγνωρίζεις ως το μόνο **χρισμένο από το Θεό Πρόσωπο**. Ότι μπορεί να σε **σώσει** και να σε **συνδέσει** με το Θεό γιατί θυσιάστηκε για τις αμαρτίες σου **στο Σταυρό** και **Αναστήθηκε**. Γι' αυτό και **μετανοείς, Τον δέχεσαι ως Σωτήρα σου και Τον ακολουθείς ως Κύριό σου με αυταπάρνηση και υπακοή.**

Αγαπητή ψυχή, για Σένα ποιος είναι ο Χριστός; Θυμήσου τη μαρτυρία που έδωσε ο Θεός για το Χριστό: **«Εσύ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός.»**(Λουκ.3:22) Ζήτησε να σου **αποκαλυφθεί** κι εσένα ο Χριστός **ως ο Γιος του Θεού** και αγάπησέ Τον με όλη την καρδιά σου.

Κύριε,

*Η ζωή μου άλλαξε εκ βάθρων, όταν Σε γνώρισα ως το Γιο του Θεού και όταν σε είδα νοερά στο **Σταυρό** για τις αμαρτίες μου. Θα Σε ευγνωμονώ σ' όλη μου τη ζωή γι' αυτή τη **θεία αποκάλυψη!** Η ψυχή μου γέμισε από αγάπη, φως, ελπίδα και λατρεία στο Πρόσωπό Σου!*

20 Νοεμβρίου

«Ποιος είμαι εγώ, Κύριε Θεέ;» (1Χρον.17:16)

Η απόκτηση σωστής **αυτογνωσίας** οδηγεί στην απόκτηση και της σωστής **θεογνωσίας**. Πρώτα πρέπει να αντιληφθούμε πόσο χρεωκοπημένοι, ανάξιοι και αμαρτωλοί είμαστε! Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός επιτρέπει ακόμα και συγκλονιστικά γεγονότα στη ζωή μας, για να έρθουμε στα συγκαλά μας. Όπως συνέβηκε με τον **άσωτο γιο**. Από πλουσιόπαιδο, αναγκάστηκε να βόσκει γουρούνια.

Ο **απ. Παύλος**, όταν είδε το Χριστό, είδε και τον πραγματικό **εαυτό** του. Μας τον περιγράφει: **«Είμαι πουλημένος κάτω από την εξουσία της αμαρτίας. Μέσα μου δεν κατοικεί αγαθό. Είμαι ένας ταλαίπωρος άνθρωπος.»** (Ρωμ.7:14-24) Έκτοτε καυχιόταν μόνο στο Χριστό:

«Μη γένοιτο να καυχώμαι, παρά μονάχα στον **σταυρό τού Κυρίου.»** Και ο βασιλιάς **Δαβίδ** είχε σωστή **αυτογνωσία**. Όταν ο Θεός τού αποκάλυψε τα θαυμαστά σχέδια που είχε γι' αυτόν, κάθισε στα πόδια Του και Του είπε: **«Ποιος είμαι εγώ, Κύριε Θεέ;»**

Σωστή **αυτογνωσία** έχουν αυτοί που παραδέχονται:

Πρώτο, ότι είναι **αμαρτωλοί**. Γιατί το λέει ο Θεός: **«Όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού.»**(Ρωμ.3:23)

Δεύτερο, ότι η **καρδιά τους είναι απατηλή** **«και υπερβολικά διεφθαρμένη.»** (Ιερ.17:9)

Τρίτο, ότι όλη η **δικαιοσύνη τους είναι «σαν ένα ρυπαρό ιμάτιο.»** (Ησ.64:6) Και ότι **«από την καρδιά βγαίνουν πονηροί συλλογισμοί, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες.»**

Αγαπητή ψυχή, είναι ανάγκη να παραδεχθείς ότι είσαι έτσι όπως σε περιγράφει ο Θεός. Αλλιώς θα μοιάζεις με το φαρισαίο. Αυτό όμως που μας σώζει είναι ο **Εσταυρωμένος Χριστός**, ο Οποίος με το **αίμα** Του μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία, μας αναγεννάει, μας αγιάζει.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που μου έδειξες τον αληθινό **εαυτό μου**, αλλά και τη θαυμαστή Χάρη Σου! Βοήθα με ποτέ να μην ξεχνώ πόσο **ανάξια είμαι!***

21 Νοεμβρίου

«Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;» (Πράξ.9:4)

Η σωστή **αυτογνωσία** βοηθάει την ψυχή να ξεκινήσει μια προσωπική σχέση με τον **Ιησού Χριστό**. Συνήθως πρώτος ο Χριστός βρίσκει τρόπο να συναντηθεί με την ψυχή. Να συζητήσει μαζί της με αγάπη και να την καλέσει προσωπικά. Αυτό έκανε στον Παύλο. Καθώς πήγαινε να συλλάβει τους χριστιανούς, ξαφνικά του εμφανίστηκε στο δρόμο και τον ρώτησε: **«Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;»** Όταν κατάλαβε ο Παύλος ότι Αυτός που του μιλούσε ήταν ο αληθινός

Μεσσίας συγκλονίστηκε. Μέσα σε μια στιγμή είδε την **άθλια διαγωγή** του απέναντι στο **Σταυρωμένο Ιησού**. Βαθιά μετανοιωμένος το μόνο που μπορούσε να πει ήταν: **«Κύριε τι θέλεις να κάνω;»**

Φίλη, φίλε, ο Ιησούς Χριστός συνεχίζει σήμερα να προσκαλεί: **«ΟΛΟΙ εσείς που διψάτε, ελάτε στα νερά· ελάτε, αγοράστε, και φάτε. Ελάτε προς εμένα, ακούστε, και η ψυχή σας θα ζήσει. Και θα κάνω σε σας αιώνια διαθήκη.»** (Ησ.55) **«Μη φοβάσαι· εγώ σε λύτρωσα, σε κάλεσα με το όνομά σου, δικός μου είσαι.»** (Ησ.43:1). **«Θα πάω μπροστά σου και θα σου δώσω θησαυρούς που φυλάσσονται σε σκοτάδι.»** (Ησ.45) **«Εγώ θα σε συνειτίσω, και θα σε διδάξω τον δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατάς· θα σε συμβουλεύω· επάνω σου θα είναι το μάτι μου.»** (Ψαλμ.32:8) **«Ελάτε σε Μένα οι κουρασμένοι και βρείτε ανάπαυση».**

Ω! Τι κάλεσμα! Τι υποσχέσεις! Πόσο Τον έχουμε ανάγκη! Ο Κύριος μας δίνει το δικαίωμα να Τον επικαλούμαστε στις θλίψεις μας, στους πειρασμούς και τις δυσκολίες μας. Αυτός μας ενθαρρύνει, μας παρηγορεί. Από μας τι περιμένει; Ν' ανταποκριθούμε. Να Του πούμε με όλη την καρδιά μας: **«Κύριε, τι θέλεις να κάνω;»**

Κύριε,

Τι μεγάλο προνόμιο να Σε γνωρίζω προσωπικά! Να μιλώ μαζί Σου. Τι θα έκανα χωρίς Εσένα; Είμαι τρισευτυχισμένη μαζί Σου!

22 Νοεμβρίου

«Το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός.» (Αποκ.3:1)

Είπαμε ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός μάς **γνωρίζει με το όνομά μας** και ενδιαφέρεται προσωπικά για τον καθένα μας. Συγχρόνως όμως γνωρίζει τα έργα μας και τα βαθύτερα **κίνητρά** μας. Για παράδειγμα, στο γράμμα Του προς την **Εκκλησία της Εφέσου ο Ιησούς** γράφει: *«Ξέρω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου... και για το όνομά μου κοπίασες, και δεν απέκαμες. Όμως, έχω κάτι εναντίον σου, επειδή άφησες την πρώτη σου αγάπη.»* (Αποκ.2:2)

Όταν αφήνουμε την **πρώτη μας αγάπη στο Χριστό**, αυτό σημαίνει ότι η σχέση μας μαζί Του γίνεται σε ένα βαθμό **τυπική και εγωκεντρική**. Έχουμε χάσει την απλή, αγνή και τη λεπτό με λεπτό **εξάρτησή** μας απ' Αυτόν. Η **θυσία Του στο Σταυρό** δε μας συναρπάζει όπως πρώτα. Ο **παλιός άνθρωπος** ύπουλα τροφοδοτείται. Για να επανέλθουμε στην **πρώτη μας αγάπη** πρέπει να **μετανιώσουμε** για την αμαρτία μας.

Στην **Εκκλησία** όμως στις **Σάρδεις** λέει κάτι ακόμα πιο τραγικό! **«Το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός... Θυμήσου, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε.»** (Αποκ.3:1-3)

Στο Μωυσή ο Θεός είπε: **«Σε γνωρίζω με το όνομά σου και βρήκες χάρη μπροστά μου.»** (Εξ.33:12) Γιατί; Γιατί ο Θεός για το Μωυσή ήταν το **Α** και το **Ω!** Τον **υπάκουε** σε όλα. Είχε μια **ζωντανή σχέση** μαζί Του. Και οι Φαρισαίοι ήταν ζηλωτές του Νόμου του Θεού αλλά ήταν **κολλημένοι στον τύπο**, αντί να είναι **προσκολλημένοι στο Πρόσωπο του Θεού**. Είχαν **εγωιστική αυτοπεποίθηση**.

Γι' αυτό ο Χριστός τούς καυτηρίαζε. Επειδή καθάριζαν το εξωτερικό του ποτηριού ενώ το μέσα ήταν γεμάτο από ακαθαρσίες. Και προειδοποίησε τους μαθητές του: **«Προσέχετε στον εαυτό σας από τη ζύμη των Φαρισαίων, που είναι η υποκρισία.»** (Λουκ.12:1).

Κύριε,

*Φύλαξέ με, μην παρασυρθώ κι εγώ και γίνω υποκρίτρια. Να θυμάμαι ότι είμαι μια αχρεία δούλη και **κατά χάρη είμαι ό, τι είμαι**. Μισώ κάθε ψεύτικη «μάσκα». Θέλω να αρέσω μόνο στο Θεό Πατέρα.*

23 Νοεμβρίου

«Ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου.» (Γέν.16:11)

Η **φυγή** σε ώρα δυσκολίας και πίεσης μας φαίνεται η καλύτερη λύση. Είναι όμως έτσι; Πολλοί έχουν μπλεχτεί μέσα σε χειρότερα προβλήματα με τη **φυγή**. Το ευχάριστο είναι ότι ο Θεός μάς αγαπάει και μας βοηθάει για να πάρουμε το δρόμο της **επιστροφής**.

Στην ιστορία της **Άγαρ** βλέπουμε ότι, γεμάτη πίκρα, αν και έγκυος, διάλεξε το δρόμο της **φυγής** εξαιτίας της κακής μεταχείρισης της Σάρας. Βέβαια έφταιγε και η ίδια, επειδή **υπερηφανεύτηκε**. Τώρα, μόνη στην έρημο ένωθε τελείως αβοήθητη και εγκαταλελειμμένη. Εκείνη την ώρα ο Θεός μέσω ενός αγγέλου τη ρωτάει:

— **Άγαρ, δούλη της Σάρας, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;**

— **Φεύγω** από το πρόσωπο της κυρίας μου της Σάρας.

— **Επίστρεψε** στην κυρία σου, και **ταπεινώσου** κάτω από τα χέρια της. Ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου.

Ίσως κι εσύ, **αγαπητή ψυχή**, βρίσκεσαι σε μια παρόμοια κατάσταση. Νιώθεις πίεση από κάποια κακομεταχείριση ενός προσώπου. **Ο Θεός βλέπει τη θλίψη** σου κι έχει λύση στο πρόβλημά σου. Πρώτα όμως σταμάτα και **άκου** τι έχει να σου πει ο Κύριος. Σε ρωτάει: **«Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;»**. Θέλει να σε βοηθήσει, ώστε να καταλάβεις την **αιτία** της θλίψης σου. Πες Του όλη την αλήθεια. Ίσως πει και σε σένα αυτό που είπε στην Άγαρ ή κάτι άλλο.

Βέβαια δεν ήταν εύκολο για την Άγαρ να γυρίσει πίσω ταπεινωμένη. Όμως αυτή ήταν η οδηγία του Θεού. Και ευτυχώς **υπάκουσε** και σώθηκε. Αυτό έκανε και ο Άσωτος Γιος. **Επέστρεψε** στον πατέρα του ταπεινωμένος και λυτρώθηκε. Κάνε και συ ό, τι σου δείξει ο Θεός.

Κύριε,

*Σου είμαι ευγνώμων επειδή γνωρίζεις και τις δικές μου θλίψεις. Η οδηγία Σου είναι αποτελεσματική: **Επιστροφή** και **ταπείνωση**, γιατί στους ταπεινούς δίνεις **χάρη**. Ενώ στους υπερήφανους αντιστέκεσαι. Η **υπακοή στο λόγο Σου** προς στιγμή φαίνεται δύσκολη, όμως είναι η μόνη λύση. Γνωρίζω από προσωπική εμπειρία. Σ' ευχαριστώ!*

24 Νοεμβρίου

«Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;» (Γέν.16:8)

Την ίδια ερώτηση, που έκανε ο Θεός στην Άγαρ, την κάνει και στον καθένα μας χωριστά. **«Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;»**

Στις προσωπικές ομολογίες που έχω ακούσει ή διαβάσει, όλοι σχεδόν ξεκίνησαν με το ίδιο ερώτημα:

Ποιος με έφερε στην ύπαρξη; Για ποιο σκοπό; Και πού θα πάω μετά το θάνατο; Η ψυχή που καλλιεργεί

αυτές τις ερωτήσεις και ζητάει φως ειλικρινά, βρίσκει τις σωστές απαντήσεις. Έτσι, λύνει το πιο καυτό της πρόβλημα: **Το υπαρξιακό.**

Μην ξεχνάμε ότι, ο Δημιουργός Θεός έχει βάλει μέσα στον άνθρωπο αυτή την εκζήτηση και είναι πανέτοιμος να ανταποκριθεί με δικούς Του θαυμαστούς τρόπους. Διαβάζουμε: **«Θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά.** (Ιερ.29:13).

Κάποτε ένας δύτης βρήκε σ' ένα στρείδι ένα χριστιανικό φυλλάδιο. Συγκλονισμένος είπε: «Ω Θεέ μου, κι εδώ με ψάχνεις;» Έτσι βρήκε την απάντηση στα ερωτήματά του και σώθηκε.

Όταν η ψυχή γνωρίσει την αγάπη του Θεού, ότι έδωσε το Γιο Του το Μονογενή για να σταυρωθεί για τις αμαρτίες της, συγχρόνως συμβαίνει κάτι θαυμαστό. Μαθαίνει ότι **ο Θεός είναι ο Πατέρας** της και ότι έχει **θαυμαστά σχέδια** για τη ζωή της, όχι μόνο για όσο ζει εδώ, αλλά ιδιαίτερα για **μετά το θάνατό της**. Με άλλα λόγια, ξέρει τώρα **από πού έχει έρθει, ποιος ο σκοπός της ζωής της και πού πηγαίνει**. Μια γνώση που οι φιλόσοφοι του Κόσμου δεν ξέρουν, γιατί ψάχνουν να τη βρουν εκεί που δεν υπάρχει. Η σωστή απάντηση βρίσκεται μόνο στην **Αγία Γραφή** και την **αποκαλύπτει** ο Θεός μέσω του Αγίου Πνεύματος στην ψυχή που **Τον ψάχνει ειλικρινά.**

Κύριε,

*Βοήθα με, πάντα να Σε ζητάω με **όλη μου την καρδιά**. Επειδή λες: τα «μάτια τού Κυρίου περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, για να φανεί δυνατός σε όσους έχουν την καρδιά τους τέλεια προς αυτόν».*

25 Νοεμβρίου

«ΕΛΗΣΕ με, ω Θεέ, εξάλειψε τα ανομήματά μου... πλύνε με, και θα είμαι λευκότερος από το χιόνι.» (Ψαλ.51:1,7)

Πολύ δυσκολεύεται ο άνθρωπος να αναγνωρίσει την αμαρτία του και να ζητήσει **συγγνώμη** πρώτα από το Θεό και μετά από το πρόσωπο που έχει αδικήσει. Γιατί συμβαίνει αυτό; Προφανώς, γιατί δυσκολεύεται να **ταπεινωθεί**. Επιπλέον, μέσω της αμαρτίας ο Σατανάς ναρκώνει τη **συνείδησή** του. Αυτό συνέβηκε και με το Δαβίδ. Γι' αυτό ο Θεός έστειλε τον προφήτη Νάθαν για να τον ελέγξει για τη φοβερή αμαρτία του, με σκοπό να τον **ξυπνήσει** και να **μετανοήσει**.

Η **αμαρτία** μπορεί να παγιδέψει και άτομα με δυνατό χαρακτήρα.

Ένας εξάδελφός μου έλεγε με κομπασμό ότι, καμιά γυναίκα δε θα μπορούσε ποτέ να τον ρίξει. Κάποτε έστειλε μια κάρτα ενός γαϊδουριού στους γονείς του με τα εξής λόγια. «*Εγώ είμαι αυτό το γαϊδούρι.*» Μια δεκαπεντάχρονη τον είχε πλανέψει.

Και ο Πέτρος είχε μεγάλη **αυτοπεποίθηση**. Ήταν σίγουρος ότι ποτέ δε θα αρνηθεί το Χριστό. Κι όμως, την ίδια εκείνη νύχτα, 3 φορές Τον αρνήθηκε!

Γι' αυτό αναγκάζεται ο Θεός να επιτρέψει στο Σατανά να μας **κοσκινίσει** για να **αφυπνισθούμε** και να **μετανοήσουμε**.

Ο Δαβίδ δεν έμεινε στην πτώση του.

Εξομολογήθηκε στον Κύριο την αμαρτία του και βρήκε συγχώρηση. (Ψαλ.32:5.51) Το ίδιο και ο **Πέτρος**.

Είναι μια **κρίση στη ζωή** του πιστού, όταν πέφτει σε μια συγκεκριμένη σοβαρή αμαρτία. Ο Θεός τον καλεί να **μετανοήσει**.

Μετά από την **πτώση** δίνεται η ευκαιρία στον πιστό να είναι πιο **ταπεινός** και **επιεικής** προς τους άλλους. Να μένει **μέσα στη χάρη** του Θεού με **αγρυπνία** και **προσευχή**, ώστε να μην ξαναπέσει.

Κύριε,

*Σ' ευχαριστώ που δίνεις ευκαιρίες **μετάνοιας** και **αποκατάστασης**.*

Όλα τα χρωστώ σε Σένα που μ' αγάπησες και σταυρώθηκες για μένα.

26 Νοεμβρίου

«**Ποιος είναι αυτός;**»(Λουκ.8:25)

Κάποτε ένας **νεαρός βασιλιάς**, ήθελε να παντρευτεί μια κοπέλα, με την οποία θα τους ένωνε η **αληθινή αγάπη**. Έτσι ντύθηκε με ρούχα απλού πολίτη και πήγε σε έναν άγνωστο τόπο. Εκεί άρχισε να εργάζεται ταπεινά και να επικοινωνεί με τους ανθρώπους. Τελικά γνώρισε μια κοπέλα όπως ακριβώς επιθυμούσε. Για το γαμήλιο ταξίδι τους της υποσχέθηκε να την πάει στο **παλάτι του βασιλιά**. Η υποδοχή ήταν φαντασμαγορική... Αφού τέλειωσε η περιήγηση, η αγαπημένη του τον ευχαρίστησε και τον παρακάλεσε να επιστρέψουν στο ταπεινό

σπίτι τους. Τότε της αποκάλυψε **ποιος ήταν: Ο βασιλιάς ο ίδιος!** Και το **παλάτι** του ήταν τώρα και δικό της!! Ποιος μπορεί να περιγράψει τα συναισθήματα θαυμασμού της!!!

Ο **Βασιλιάς** των βασιλέων, ο **Χριστός**, ήρθε στον πλανήτη μας, έγινε όμοιος με μας, ώστε να μπορεί να επικοινωνεί μαζί μας και να βρει ταπεινές ψυχές! Να τις λυτρώσει και τις κάνει **νύφη Του!** Να μοιρασθεί μαζί της το **Παλάτι Του** στον Ουρανό και **όλη τη δόξα Του!** Ασύλληπτο! Φανταστικό!

Οι μαθητές Του, όταν ήταν ακόμα στο αρχικό στάδιο της γνωριμίας τους με τον Ιησού, βρέθηκαν μέσα σ' έναν ανεμοστρόβιλο και το πλοίο τους κινδύνευε να βυθισθεί. Πανικόβλητοι Τον ξύπνησαν και Του είπαν: «Κύριε, δε Σε νοιάζει που χανόμαστε;» Ο Ιησούς τότε επιτίμησε τους ανέμους και τη θάλασσα και έγινε γαλήνη μεγάλη. Άναυδοι οι μαθητές αναρωτιόνταν **ποιος είναι Αυτός;** (Μαρκ.4:37-41)
Κύριε,

*Η καρδιά μου **φλογίζεται** όταν μου αποκαλύπτεις όλες αυτές τις αλήθειες! Όταν σκέφτομαι **ΠΟΙΟΣ** είσαι! Και όταν Σε βλέπω στο **Σταυρό!** Τι ανεκδιήγητη αγάπη για μένα, μια ασήμαντη κι αμαρτωλή! Να 'ρθεις, να με βρεις, να με λυτρώσεις με το **Αίμα Σου**, να ανήκω τώρα σε Σένα! Να περιμένω να Σε δω σε όλη την απεριγράπτη δόξα Σου στο **Ουράνιο Παλάτι Σου**, που θα είναι και **δικό μου!** Αλληλούια!*

27 Νοεμβρίου

«Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· εγώ νίκησα τον κόσμο.» (Ιωάν.16:33)

Η ζωή των πιστών είναι γεμάτη δυσκολίες, θλίψεις και πειρασμούς. Διάβαζα κάτι πολύ παρήγορο:

Ο Θεός δεν υπόσχεται ότι δε θα περάσουμε από θλίψεις, αλλά υπόσχεται να είναι μαζί μας στις θλίψεις.

Τώρα, στα δύσκολα χρόνια των γηρατειών, αυτό το κατανοώ καλύτερα. Καθώς χτυπάει την πόρτα μου ο πόνος, η ανημποριά, θυμάμαι την υπόσχεσή Του, ότι, **θα είναι μαζί μου στη θλίψη μου.**

(Ψαλ.91:15)

Ένα παιδί δεχόταν να τον εγχειρίσουν, μόνο αν εκείνη την ώρα κρατούσε το χέρι του πατέρα του!

Ας δούμε μερικούς πιστούς που πέρασαν από **θλίψεις**:

Τον **Ιώβ**, τι έλεγε: «Κι ακόμα, αν καταναλωθώ μέσα στη θλίψη τα λόγια τού Αγίου δεν τα έκρυψα». (Ιώβ 6:10)

Τον **Ιωνά**: «Μέσα στη θλίψη μου βόησα στον Κύριο.» (Ιων.2:2)

Τον **Ιακώβ**: «Την ημέρα της θλίψης μου, ήταν μαζί μου.» (Γέν.35:3)

Τον **Ιωσήφ** μέσα στη φυλακή. «Αλλά ο Κύριος ήταν μαζί με τον **Ιωσήφ**, και ξέχυνε επάνω σ' αυτόν έλεος.» (Γέν.39:21)

Την **Άννα**: «Εγώ είμαι γυναίκα καταθλιμμένη στην ψυχή.» (1Σαμ.1:15)

Οι **θλίψεις** όμως του **Ιησού Χριστού** δε συγκρίνονται με οποιουδήποτε άλλου. Ήταν «**Άνθρωπος θλίψεων**» για να μπορεί να μας κατανοήσει.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ό, τι κι αν περνάς να ξέρεις ότι ο Θεός δεν επιτρέπει **θλίψη** πέραν απ' τις δυνάμεις σου και χωρίς σκοπό.

Κύριε,

Όταν περνάω από **θλίψη**, κοιτάζω στο **Σταυρό** και βρίσκω **παρηγοριά**.

Ξέρω ότι μ' αγαπάς και **είσαι μαζί μου**. Μου λες να έχω θάρρος στις θλίψεις μου γιατί Εσύ νίκησες τον Κόσμο. Κι ότι η **Χάρη Σου** μου είναι αρκετή. Εξάλλου οι **θλίψεις** με βοηθάνε να εξαρτιέμαι από Σένα.

28 Νοεμβρίου

«Πολλές οι θλίψεις τού δικαίου, αλλά απ' όλες αυτές ο Κύριος θα τον ελευθερώσει.» (Ψαλ.34:19)

Σήμερα ας βρούμε χωρία από την Αγία Γραφή σχετικά με τις **θλίψεις**, την ωφελιμότητά τους στη ζωή μας, καθώς και διάφορες **υποσχέσεις** του Θεού που τις συνοδεύουν.

Όπως διαπιστώσαμε χθες, είναι μέσα στο πρόγραμμα να περάσουμε από **θλίψεις**. «*Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία· και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται.*» (Εβρ.12:6)

Αν ο Ιησούς Χριστός, που ήταν ο αναμάρτητος Γιος του Θεού, έπρεπε μέσα από τα **παθήματα** να **μάθει την υπακοή** (Εβρ.5:8), πόσο μάλλον εμείς που υποκείμεθα στην αμαρτωλή μας φύση!

Τι κάνει λοιπόν η **θλίψη**; *Η θλίψη εργάζεται υπομονή, η υπομονή εργάζεται δοκιμασμένο χαρακτήρα.* (Ρωμ.5:3)

Αλήθεια, πώς θα διορθωθεί ο κακός μας χαρακτήρας; Πώς θα μοιάσει με του Χριστού, που ήταν **πράος και ταπεινός**;

Μια πιστή ζητούσε ο Θεός να της δώσει **υπομονή**, αλλά δεν ήταν διατεθειμένη να περάσει μέσα από **θλίψη**. Είμαστε όλοι, λίγο-πολύ, εγωκεντρικοί. Μόνο μέσα από **θλίψεις και πόνους** θα διορθωθούμε. «*Καλό έγινε ... ότι ταλαιπωρήθηκα, για να μάθω τα διατάγματά σου.*»

Αλλά τι **υπόσχεται** ο Θεός; «*Όταν διαβαίνεις μέσα από τα νερά, θα είμαι μαζί σου.*» (Ησ.43:2) Και, «*Ο Κύριος θα τον δυναμώνει επάνω στο κρεβάτι της αρρώστιας του.*» (Ψαλ.41:3)

Πάνω απ' όλα μην ξεχνάμε, ότι ο Χριστός **πειράστηκε** κατά πάντα, σαν κι εμάς, για να μπορεί να μας συμπαθήσει στις δικές μας αδυναμίες.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ό, τι κι αν περνάς **σήμερα**, μη γογγύζεις, μην πεις στον Κύριο: «Γιατί μου δίνεις να πιω αυτό το πικρό ποτήρι». Εσύ **κοίτα στο Σταυρό!** Καταδίκασε τον εγωισμό σου. Μάθε να βαστάς το σταυρό σου. Σε λίγο θα απολαύσεις τις ευλογίες του Θεού.

Κύριε,

Πιστεύω ότι, η προσωρινή ελαφριά μου θλίψη κατεργάζεται σε μένα, απερίγραπτα υπερβολικό αιώνιο βάρος δόξας. (2Κορινθ.4:17)

29 Νοεμβρίου

«Κάθε παιδεία, για το παρόν δεν... είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης έπειτα... αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης.» (Εβρ.12:11)

Ο **Ιώβ**, αν και «ήταν άμεμπτος», η πίστη του δεν είχε δοκιμαστεί μέσα στην **πύρινη φωτιά**. Ας δούμε τι λέει ο ίδιος μετά από τις **θλίψεις** του: *«Άκουγα για σένα ... αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου· γι' αυτό, **αηδιάζω με βδελυγμία τον εαυτό μου, και μετανιώ.**»* (Ιώβ 42)

Ένα λοιπόν από τα σπουδαιότερα που **έμαθε ο Ιώβ** ήταν, να **σιχαθεί τον εαυτό του**. Το πιο δύσκολο πράγμα για έναν **αφιερωμένο πιστό** είναι να **αναγνωρίσει** την αθλιότητά του στην **κάθε παρούσα στιγμή**. Ο Σατανάς ύπουλα καταφέρνει τον πιστό να στηρίζεται πιο πολύ στην **εμπειρία της σωτηρίας** και των **συναισθημάτων** του παρά στο **Έργο της λύτρωσης του Χριστού στο Σταυρό**, που διοχετεύει μέσα του την **άγια ζωή λεπτό με λεπτό δια πίστεως μέσω του Πνεύματος**. Μεγάλη παγίδα! Ναι, είμαι σωσμένη, είμαι αγιασμένη, αλλά καλούμαι **ΤΩΡΑ** να **μένω** μέσα στη **χάρη μέσω της πίστης**.

Όπως ακριβώς το **τρόλεϊ κινείται** μόνο όταν **συνδέεται** με την **ηλεκτρική πηγή** με δύο **καλώδια**. Όταν χάσουν την επαφή τους το **τρόλεϊ σταματάει**. Τα **καλώδια** είναι το **χέρι της Πίστης**. Η **ηλεκτρική πηγή** είναι ο **Αναστημένος Χριστός**. Γι' αυτό ο Κύριος καλεί τον πιστό να μένει **ενωμένος μαζί Του** όπως η **κληματόβεργα στο Κλήμα**. Αλλιώς ξεραίνεται. Ο απ. Παύλος ομολογεί: *«Είμαι ο πρώτος αμαρτωλός. Είμαι ταλαίπωρος, θέλω να κάνω το καλό αλλά δεν τα καταφέρνω. Ευχαριστώ το Χριστό που μου δίνει τη νίκη. Με τη χάρη τού Θεού είμαι ό, τι είμαι. Τώρα ζω με Πίστη στο Γιο του Θεού.»*

Έτσι η **θλίψη** βοηθάει τον πιστό να **ελευθερωθεί** από την **πνευματική έπαρση** και **αυτοπεποίθηση** και να **στηρίζεται** συνέχεια στον **Κύριο**.

Πατέρα Ουράνιε,

Ένα λεπτό αν χάσω τη σύνδεσή μου μαζί με τον Ιησού, είμαι μια ταλαίπωρη ψυχή! Ενωμένη όμως μαζί Του είμαι δυνατή. Σ' ευχαριστώ!

30 Νοεμβρίου

«Η ψυχή λιποθυμούσε μέσα μου, θυμήθηκα τον Κύριο.»(Ιωνά 2:7)
Σήμερα θα δούμε την **ανυπακοή του προφήτη Ιωνά και τη θαυμαστή παιδεία του Θεού.**

Όλοι έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε ό, τι θέλουμε, χωρίς να υποστούμε τη συνέπεια. Δεν ξέρουμε ότι ο Σατανάς μάς ξεγελάει για να μας οδηγήσει στο γκρεμό. Τώρα, φυλακισμένος **ο Ιωνάς στην κοιλιά του κήτους**, προσεύχεται στο Θεό: **«Μέσα στη θλίψη μου βόησα στον Κύριο, και με εισάκουσε.»** Ο Ιωνάς ταπεινώθηκε μπροστά στο Θεό. **Μετάνιωσε και ανανέωσε την αφιέρωσή του** στο Θεό. Σε λίγο βρέθηκε στην ξεριά.

Η **Παιδεία του Θεού**, όμως δεν τελειώνει εδώ. Ο Ιωνάς ήταν «σκληρό καρύδι». Για να μοιάσεις με το Χριστό, χρειάζεται το **μαχαίρι του Σταυρού να εισχωρεί βαθύτερα.** Στον Ιωνά ο Θεός χρησιμοποίησε μια **κολοκυθιά**, ένα **σκουλήκι** και έναν **καύσωνα**, για να του δείξει πόσο **εγκεντρικά** σκεφτόταν. Του είπε: **«Εσύ λυπήθηκες την κολοκυθιά. Κι εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ για τη Νινευή;»** (Διαβ.Ιωνά4:10-11)

Πάντως, παρ' όλο που ο Σατανάς κατάφερε τον Ιωνά να αποστατήσει από το Θεό, τελικά ο Θεός όλα τα συνέργησε για καλό. Μάλιστα η περιπέτεια του Ιωνά, έγινε **σημείο** αναφοράς: **«Όπως ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου στην καρδιά της γης.»**

Πάντως, παρ' όλο που ο Σατανάς κατάφερε τον Ιωνά να αποστατήσει από το Θεό, τελικά ο Θεός όλα τα συνέργησε για καλό. Μάλιστα η περιπέτεια του Ιωνά, έγινε **σημείο** αναφοράς: **«Όπως ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου στην καρδιά της γης.»**

Αγαπητό παιδί του Θεού, με τον ίδιο τρόπο εργάζεται ο Κύριος και στη ζωή σου. Καλύτερα να ταπεινωθείς κάτω από το κραταιό χέρι του Θεού, παρά να περάσεις από περιπέτειες που θα πονέσεις πολύ.

Κύριε,

Δεν θέλω να αποστατήσω από Σένα. Δε θέλω να στρέφομαι γύρω απ' την τροχιά του εαυτού μου και να ζητώ το βόλεμά μου. Αλλά να ζητώ τη σωτηρία των ψυχών με κάθε κόστος και ό, τι Σε δοξάζει.

1 Δεκεμβρίου

«Καταπικραμένη στην ψυχή, προσευχόταν στον Κύριο.» (1Σαμ.1:10)
Σήμερα θα δούμε πώς η πικρή **δοκιμασία της Άννας**, έγινε αιτία να ευλογηθεί η ίδια, αλλά και να γίνει ευλογία στο λαό της!

Εκείνη την εποχή η γυναίκα που δεν αποκτούσε παιδί, σήμαινε ότι δεν είχε την εύνοια του Θεού. Η Άννα όμως αγαπούσε το Θεό, Τον σεβόταν και Τον υπάκουε. Τα χρόνια περνούσαν και η Άννα περίμενε υπομονετικά. Η Φεννίνα, όμως, η άλλη γυναίκα του άντρα της, τη ζήλευε, γι' αυτό «*την παρόξυνε υπερβολικά*». Περνούσε η Άννα μια **δοκιμασία** οδυνηρή. Καθώς ανέβηκαν στον **Οίκο του Κυρίου** κάποια στιγμή γλίστρησε μέσα απ' το πλήθος και πήγε **μόνη μέσα στο Ναό**.

Προσευχήθηκε με κλάματα: *«Κύριε των δυνάμεων, αν δώσεις στη δούλη σου ένα αρσενικό παιδί, τότε θα το δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες της ζωής του.»* Ο Θεός την άκουσε και της χάρισε ένα ευλογημένο αγόρι, τον προφήτη **Σαμουήλ**. Πόσα **ασύλληπτα μαθήματα** έμαθε η Άννα καθώς πέρασε μέσα από το σκοτεινό **μονοπάτι των δακρύων!** Το ποτήρι της τώρα υπερχειλίζει πραγματικά! Η **προσευχή της φανερώνει όσα έμαθε**. (Διάβ.1Σαμ.2)

Αγαπητό παιδί του Θεού, η αργοπορία του Θεού δε σημαίνει ότι δε σε άκουσε. Αλλά λέει: *«Αν και αργοπορεί, πρόσμενέ... σίγουρα θα έρθει, και δεν θα βραδύνει.»* (Αβ.2:3)

Αρκεί βέβαια το αίτημά σου να είναι **σύμφωνο με το θέλημα του Θεού και για τη δόξα Του**.

Κύριε,

*Είσαι αξιόπιστος. Οι υποσχέσεις Σου είναι «Ναι, και Αμήν». Αυτό γεμίζει την καρδιά μου με σιγουριά, ό, τι κι αν περνώ. Μετατρέπεις τον θρήνο μου σε χαρά για να ψαλμωδεί σε σένα η δόξα μου, και να μη σιωπά. (Ψαλ.30:11) Σε υπερευχαριστώ! Στηρίζομαι πάνω στον ασάλευτο Βράχο, Εσένα. Τον **Σταυρωμένο και Αναστημένο** μου Κύριο.*

2 Δεκεμβρίου

«Αν τώρα, (εφόσον χρειαστεί), λυπηθείτε λίγο μέσα σε διάφορους πειρασμούς.» (1Πέτρ.1:6)

Διάβαζα για κάποιον **διάκονο της Εκκλησίας** που η συμπεριφορά του καθ' όλα ήταν άψογη, γεμάτη με τον **καρπό του Αγίου Πνεύματος**. Στην ερώτηση πώς τα καταφέρνει, διηγήθηκε ταπεινά την ιστορία του. Ο πατέρας του ήταν μέθυσος. Κάθε Σαββατοκύριακο έφερνε φίλους στο σπίτι και ανάγκαζε η οικογένεια να κοιμηθούν σε γειτονικά σπίτια. Όταν μεγάλωσε και πίστεψε στο Χριστό, πέρασε από τραγικές και τρομακτικές καταστροφές. Μέσα όμως απ' όλα αυτά, όπως ομολόγησε, πειραματίστηκε τη **χάρη** του Θεού, που όχι μόνο ήταν αρκετή ν' αντιμετωπίζει τις **θλίψεις του**, αλλά και να **χαίρεται**.

Ο απ. Πέτρος επισημαίνει την **ωφελιμότητα των θλίψεων**: **«Αν και τώρα, λυπηθείτε λίγο μέσα σε διάφορους πειρασμούς. Ωστε η δοκιμή της πίστης σας... βρεθεί σε έπαινο και τιμή και δόξα, όταν ο Ιησούς Χριστός φανερωθεί.»** (1Πέτρ.1:7)

Σε ώρες **δοκιμασίας και θλίψεων** μας βοηθάει η σκέψη ότι, σαν ακόλουθοι του Χριστού, βαστάμε κι εμείς το δικό μας **σταυρό**, όπως ο Ιησούς **έπασχε** καθώς βάσταζε το **Σταυρό Του**. Γι' αυτό ο απ. Παύλος προτρέπει τους πιστούς: **«Να μην κλονίζεται κανείς μέσα σ' αυτές τις θλίψεις... όταν ήμασταν κοντά σας, σας τα προλέγαμε, ότι πρόκειται να υποφέρουμε θλίψεις, καθώς και έγινε.»** (1Θεσ.3:3-4)

Διηγείται ένας πιστός, πώς, ζήτησε από το Θεό να ακολουθήσει τη Συμβουλευτική. Σε λίγο άρχισε να περνάει φοβερές δυσκολίες. «Γιατί μου δίνεις αυτές τις δοκιμασίες;» ρώτησε το Θεό. «Δε ζήτησες να γίνεις Σύμβουλος; Πώς θα παρηγορήσεις τους άλλους, αν εσύ δεν έχεις περάσει από δυσκολίες;» του απάντησε ο Θεός.

Αγαπητό παιδί του Θεού, ίσως περνάς κι εσύ παρόμοιες θλίψεις και δοκιμασίες. Να θυμάσαι ότι δεν είναι **τίποτα τυχαίο**.

Κύριε,

*Βοήθα με να μην επικεντρώνω το βλέμμα μου στο πρόβλημά μου, αλλά στα **παθήματά Σου στο Σταυρό** και στα λόγια Σου.*

3 Δεκεμβρίου

«**Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου.**» (Ιωάν.11:32)
Μία από τις πιο συγκλονιστικές **εμπειρίες δοκιμασίας και θλίψης** είναι αυτή της **Μάρθας** και της **Μαρίας**. Ο Λάζαρος, ο αδελφός τους, αρρώστησε βαριά. Ειδοποίησαν το Χριστό: «**Κύριε, εκείνος που αγαπάς, είναι ασθενής.**» Ήταν σίγουρες ότι ο Ιησούς θα ερχόταν και θα τον θεράπευε. Κι όμως, καμιά ανταπόκριση. Οι μέρες περνούσαν, ο αδελφός τους όλο και χειροτέρευε. Ήταν ανεξήγητη η σιωπή Του! Η **δοκιμασία της πίστης** τους έγινε πύρινη, όταν ήρθε το μοιραίο!

Ο Σατανάς ασφαλώς θα τους ψιθύριζε: «Πού είναι η αγάπη Του; Το ενδιαφέρον Του; Όσα σας έλεγε είναι αναξιόπιστα.» Ο Κύριος προειδοποιεί: «**Ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμασθείτε· και θα έχετε **θλίψη** δέκα ημερών. **Γίνε πιστός μέχρι θανάτου**, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής.**»

Τελικά, ποιος ήταν ο σκοπός όλης αυτής της δοκιμασίας; «**Ήταν υπέρ της **δόξας τού Θεού**, για να δοξαστεί ο Υιός τού Θεού διαμέσου αυτής.**» (Ιωάν.11:4) Αλλά και για τη δική τους

πνευματική πρόοδο και στήριξη!

Αγαπητή ψυχή, άκου τι λέει ο Κύριος: «**Οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας.**» (Ησ.55:8-9) Η Μάρθα και η Μαρία ήθελαν ο Κύριος να θεραπεύσει τον αδελφό τους, ο Κύριος ήθελε να τον **αναστήσει**. Ποιο άξιζε; Η θεραπεία ή η ανάσταση; Αν περνάς κι εσύ από κάποια δοκιμασία, αντιστάσου στο Σατανά λέγοντας: «**Τώρα δεν καταλαβαίνω αυτό που κάνει ο Θεός. Ένα ξέρω, ότι μ' αγαπάει. Την αγάπη Του τη βλέπω στο **Σταυρό**, γι' αυτό **Τον εμπιστεύομαι.****»

Κύριε,

Είσαι ο μόνος δυνάμενος να δώσεις λύση θαυμαστή στο πρόβλημά μου, στη δοκιμασία μου. Να σκουπίζεις τα δάκρυά μου! Να με γεμίζεις με πνεύμα θριάμβου! Πόσο Σε ευγνωμονώ!

4 Δεκεμβρίου

«Να γίνετε άγιοι σε κάθε διαγωγή.» (1Πέτρ.1:15)

Στην αρχή της χριστιανικής μου ζωής με δίδαξαν κάτι πολύ λαθεμένο. Ότι, μετά την **αναγέννηση** πρέπει ο πιστός να έχει μια **δεύτερη εμπειρία**, κατά την οποία, καθώς **αφιερώνεται** τελείως, ο Θεός τον **αγιάζει εξολοκλήρου**, τον **πληρώνει με το Άγιο Πνεύμα**, οπότε δεν αμαρτάνει πια, επειδή ο Παλιός Άνθρωπος πεθαίνει, ξεριζώνεται.

Τότε δεν ήξερα ότι ο **αγιασμός είναι προοδευτικός**. Ευχαριστώ το Θεό που με ξύπνησε και με ελευθέρωσε απ' την ολέθρια αυτή διδασκαλία, που σε κάνει ανεπίδεκτο μάθησης και να βλέπεις τους άλλους κατώτερους. Αυτό έγινε αιτία να **προσέχω** και να ζητώ το Άγιο Πνεύμα να με μαθαίνει τη **σωστή ερμηνεία του λόγου του Θεού**.

Αξίζει να θυμηθούμε εδώ ξανά το **παράδειγμα με το τρόλεϊ**. Να υποθέσουμε ότι θαυμάζουμε το τρόλεϊ για την εξυπηρέτηση που μας κάνει. Τι θα μας απαντούσε; Θα δεχόταν τον έπαινο; Ασφαλώς όχι. Μάλλον θα μας έλεγε: «Εγώ είμαι μόνο **ένα όχημα**. Αυτό που με κάνει να σας μεταφέρω στον προορισμό σας είναι το **ηλεκτρικό ρεύμα**. Εγώ απλώς **δέχομαι να συνδεθώ** μαζί του μέσω των **καλωδίων μου**, (που συμβολίζουν το **χέρι της πίστης**) γι' αυτό μπορώ και κινούμαι.

Όταν οι Απόστολοι θεράπευσαν έναν εκ **γενετής χωλό**, μαζεύτηκε ο κόσμος και τους θαύμαζε. Διαμαρτυρήθηκαν τότε οι Απόστολοι και είπαν: «**Γιατί ατενίζετε σε μας, σαν, από δική μας δύναμη ή ευσέβεια, να κάναμε να περπατάει αυτός**». Και απέδωσαν τη δόξα στον **Αναστημένο Χριστό**. Είπαν: «**Διαμέσου του ονόματος του Ιησού Χριστού**, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγιής» μέσω της **πίστης** του σ' Αυτόν. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα φοβερό μυστικό στη ζωή του πιστού. Να εννοήσει ότι ο Χριστός που κατοικεί στην καρδιά του δια πίστεως, μέσω Αυτού ζει μια **άγια** και **νικηφόρα** ζωή. Πού λοιπόν η καύχηση; Στο Χριστό, το σταυρωμένο και αναστημένο.

Κύριε,

Παίρνω αξία μόνο όταν συνέχεια Σ' αφήνω να κατοικείς μέσα μου.

5 Δεκεμβρίου

«Αυξάνεστε στη χάρη και στη γνώση τού Κυρίου μας και Σωτήρα, του Ιησού Χριστού.» (2Πέτρ.3:18)

Μια άλλη παγίδα καταστρεπτική για την πνευματική μας πρόοδο είναι η **απραξία της θέλησης**. Με άλλα λόγια, όταν ο πιστός πιστεύει ότι τώρα που έγινε παιδί του Θεού, ο Κύριος έχει αναλάβει να τον φυλάει από το Σατανά. Αυτός θα μάχεται τις μάχες του, θα φροντίζει για την πνευματική του αύξηση, μια που **όλα είναι με τη Χάρη**.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν θαυμαστές υποσχέσεις του Θεού για όλες τις ανάγκες του πιστού. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι εσύ θα μένεις

αμέτοχος. Έλεγε κάποιος: «Ο Θεός τρέφει τα πουλιά, αλλά δε ρίχνει την τροφή τους μέσα στη φωλιά τους.» Τους έχει δώσει φτερά, να πετάξουν και να βρουνε την τροφή, που τους έχει ο Θεός. Και σε μας λέει: «**Αν κάποιος δεν**

θέλει να εργάζεται, δεν πρέπει ούτε και να τρώει.»(2Θεσ.3:10)

Αυτό ισχύει και για την πνευματική μας τροφή και αύξηση. Ο Θεός έχει δώσει στον άνθρωπο όλα τα πνευματικά εφόδια για να **εργάζεται**, και **προτρέπει**: «**Με φόβο και τρόμο να κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία.**»(Φιλ.2:12) «**Αγωνίζου τον καλό αγώνα της πίστης, κράτα την αιώνια ζωή.**» (1Τιμ.6:12) «**Βλέπετε, μην πλανηθείτε.**»(Λουκ.21:8) «**Αυξάνεστε στη χάρη και στη γνώση τού Κυρίου.**» «**Φυλάγεστε, για να μη παρασυρθείτε με την πλάνη των ανόμων, και εκπέσετε από το στηριγμό σας.**» (2Πέτρ.3:17)

Αγαπητό παιδί του Θεού, ο Θεός απαιτεί την πλήρη **ενεργητική σου υπακοή στα λόγια Του** για να **αυξάνεσαι πνευματικά**. Αλλιώς θα πέσεις σε μια **παθητική σχέση** με το Θεό και θα πάρει τόπο ο Εχθρός. **Κύριε,**

Πόσο Σε ευχαριστώ που με μαθαίνεις ποιο είναι το μέρος μου! Σε ευχαριστώ γιατί θέλεις να **συνεργάζομαι μαζί Σου **υπακούοντας** τις άγιες εντολές Σου λεπτό με λεπτό με πίστη. Δε θέλεις να είμαι άβουλη.**

6 Δεκεμβρίου

«Σας παρακαλώ αδελφοί... παραστήστε τα σώματά σας ως θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη στον Θεό.» (Ρωμ.12:1)

Στην επιστολή του στους πιστούς της Ρώμης, ο απ. Παύλος, αφού πρώτα τους εξηγεί εκτενώς για την **κατά χάρη σωτηρία**, για την οποία το μόνο που χρειάζεται να κάνει η ψυχή, είναι, να την **αποδεχτεί με μετάνοια και πίστη**, στο 12^ο κεφάλαιο τους καλεί να **παραστήσουν** τα σώματά τους ως **«θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη στο Θεό»**.

Έτσι θα μπορούν να κατανοήσουν και να ζουν σύμφωνα με **«το θέλημα του Θεού»** στην πρακτική ζωή. Η ανάγκη της **ενεργητικής σύμπραξης** του πιστού με το Θεό, είναι **ύψιστης σημασίας**.

«Ο Θεός απαιτεί απ' το παιδί Του, όχι μόνο την παραχώρηση της θέλησής του σ' Αυτόν... αλλά και τη συνεργασία με το Πνεύμα Του, καθώς και την πλήρεια χρήση κάθε ικανότητας ολόκληρου του ανθρώπου... Οι δυνάμεις του σκοταδιού επιδιώκουν ν' αποκτήσουν έναν παθητικό σκλάβο στη θέλησή τους. Ενώ ο Θεός ζητάει έναν αναγεννημένο άνθρωπο που συνετά και ενεργά θα προθυμοποιείται να εκλέγει, και να κάνει το θέλημα του Θεού, με πνεύμα, ψυχή και σώμα τέλεια απαλλαγμένα από κάθε είδους δουλεία... Έναν άνθρωπο σκεπτόμενο και λογικό...» (από τον «Πνευματικό Αγώνα»).

Ενδεικτικά διαβάζουμε: **« Έχοντας διάφορα χαρίσματα... σύμφωνα με τη χάρη που δόθηκε σε μας, είτε προφητεία... είτε διακονία... είτε κάποιος διδάσκει... είτε κάποιος προτρέπει... αυτός που μεταδίδει, ας μεταδίδει με απλότητα· ο προϊστάμενος, ας προϊσταται με επιμέλεια· αυτός που ελεεί, ας ελεεί με πρόσχαρη διάθεση...»** (Ρωμ.12:6-8)

Αγαπητό παιδί του Θεού, εσύ έχεις **παραχωρήσει** όλο τον εαυτό σου στο Θεό; Αν, ναι, ξέρεις πώς να είσαι ένα **όργανο ενεργό, εύχρηστο, ετοιμασμένο** για κάθε αγαθό έργο;

Κύριε,

Εύχομαι για μένα και για όλα τα παιδιά Σου να μάθουμε την ενεργητική συνεργασία με το Πνεύμα Σου. Να μην αρκούμαστε στο: «Κύριε, Κύριε» εξαπατώντας τον εαυτό μας.

7 Δεκεμβρίου

«**Πραγματευθείτε μέχρις ότου έρθω.**» (Λουκ.19:13)

Χθες είδαμε την ανάγκη της **ενεργητικής συνεργασίας** με το Πνεύμα του Θεού. Σήμερα συνεχίζουμε το θέμα αυτό, για να αντιλαμβανόμαστε πληρέστερα τι σημαίνει **ενεργητική ή παθητική σύμπραξη**. Στον «**Πνευματικό Αγώνα του πιστού**» διαβάζουμε τα εξής πολύ διαφωτιστικά λόγια για το θέμα αυτό:

«**Η λέξη «παθητικότητα»** απλά περιγράφει τον αντίθετο όρο της **ενεργητικότητας**. Εμπειρικά στη ζωή του πιστού σημαίνει:

1) **Έλλειψη αυτοελέγχου**. Λέγοντας **αυτοέλεγχο** εννοούμε το πρόσωπο το ίδιο **κυριαρχεί** πάνω σε κάθε τμήμα ή σ' όλα τα τμήματα της προσωπικής του ύπαρξης.

2) **Έλλειψη ελεύθερης θέλησης**. Με τη φράση: «**ελεύθερη θέληση**», εννοούμε ότι το πρόσωπο το ίδιο **ασκεί τη θέλησή του**, σαν κατευθυντήριο στοιχείο προσωπικού ελέγχου, σε αρμονία με το θέλημα του Θεού...». (σελ. 107)

«Όλοι οι πιστοί αναγνωρίζουν ότι κάθε γνωστή αμαρτία είναι **τόπος** στον εχθρό, ακόμα και η άγνωστη αμαρτία στη ζωή. Όμως δεν αντιλαμβάνονται ότι **κάθε σκέψη** που εισηγούνται τα πονηρά πνεύματα στη διάνοια, και **γίνεται δεκτή**, είναι επίσης **παραχώρηση εδάφους** σ' αυτά. Και κάθε ικανότητα που παραμένει σε **αδράνεια** προκαλεί αυτά τα πνεύματα να επιδιώξουν να την χρησιμοποιήσουν. Η πρωταρχική αιτία της **παραπλάνησης και κατοχής αφιερωμένων πιστών** μπορεί να συνοψιστεί με τη λέξη «**Παθητικότητα**». Στην πρακτική εφαρμογή, **παθητικότητα** σημαίνει να πάψει ο πιστός να χρησιμοποιεί τη **θέλησή του ενεργητικά** εξουσιάζοντας πάνω στο πνεύμα, την ψυχή και το σώμα, ή σ' ένα απ' αυτά, ανάλογα με την περίπτωση. Είναι στην πραγματικότητα **παραποίηση της αφιέρωσης στο Θεό**. Ο πιστός που αφιερώνει τα μέλη του... στο Θεό και σταματάει να τα χρησιμοποιεί ο ίδιος, πέφτει στην **παθητικότητα**, και έτσι δίνει τόπο στον Εχθρό για να κάνει κατοχή. (σελ. 106)

Με την **παραβολή** των **μνων**, βλέπουμε κατά ιδιαίτερο τρόπο, ότι ο κάθε μαθητής του Χριστού είναι ένας **διαχειριστής**, θα λέγαμε, και

έχει την ευθύνη να **αυγαταίνει** αυτά που του έχει εμπιστευθεί ο Κύριος. Γιατί όταν γύρισε ο κύριος των δούλων αυτών, αφού πήρε τη βασιλεία, τους κάλεσε να δει τι **κέρδισε ο καθένας** τους.

Ο **ευγενής**, στην παραβολή, συμβολίζει τον **Ιησού Χριστό**, ο Οποίος θα επιστρέψει για να **βασιλεύσει**. Και τότε θα καλέσει τους δούλους Του να λογοδοτήσουν. Γι' αυτό η

παραγγελία Του: «**Πραγματευθείτε** μέχρις ότου έρθω» απευθύνεται και σε μας, που Τον ομολογούμε ως Κύριό μας. Ο πιστός που δεν χρησιμοποιεί **ενεργητικά τη θέλησή του**, δεν μπορεί να **πραγματεύεται σωστά** τα χαρίσματα που του έχει δώσει ο Κύριος.

Η **προσευχή** και η **σφαιρική γνώση του λόγου του Θεού** είναι αναγκαίες, ώστε να διακρίνει ποιο πνεύμα τον καθοδηγεί.

Επίσης ο πιστός πρέπει να έχει «**αυτοέλεγχο**», για να **συνεργάζεται ακούραστα** με το Πνεύμα του Θεού, και να **αξιοποιεί** τις ώρες του **συνετά**, ώστε να μην παρασύρεται από τα **συναισθήματά** του.

Αλλιώς θα μοιάζει με τον **οκνηρό και πονηρό δούλο** που έκρυψε το **τάλαντό** του.

Αγαπητό παιδί του Θεού, επιδίωξε με όλη την καρδιά σου να μάθεις πώς να βρίσκεσαι σε αρμονία με το **θέλημα του Θεού** και να κάνεις το μέρος σου. Αυτό είναι ύψιστης σημασίας, ώστε να υγιαίνεις στην **πίστη** και την **αγάπη**. Και να είσαι **καλός διαχειριστής**.

Κύριε,

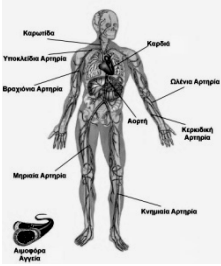
*Μην ξεχνώ ποτέ ότι είμαι δική Σου, αγορασμένη με το **Αίμα Σου** και ότι το κύριο μέλημά μου είναι να Σε υπηρετώ ταπεινά. Βοήθα με πάντα να θυμάμαι, ότι θα **ξανάρθεις** με δόξα ασύλληπτη για να **βασιλεύσεις** με τους αγίους Σου, και θα με καλέσεις να **λογοδοτήσω**. Θέλω να ακούσω από τα χείλη Σου το: «**εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ**»!*

8 Δεκεμβρίου

«Είστε σώμα τού Χριστού, και μέλη κατά μέρος.»(1Κορινθ. 12:27)

Όπως το ανθρώπινο **σώμα** έχει διάφορα μέλη: χέρια, πόδια, μάτια, αυτιά, κτλ., και το κάθε μέλος έχει κάποιο ξεχωριστό έργο, που εξυπηρετεί τη φυσιολογική λειτουργία του σώματος, έτσι πνευματικά μας παρομοιάζει Θεός, σαν **Σώμα Χριστού** και τον κάθε πιστό σαν ένα **μέλος** αυτού του Σώματος, με **Κεφαλή** του Σώματος το **Χριστό**. Διαβάζουμε: «Ο Χριστός είναι η κεφαλή της εκκλησίας.» (Εφ. 5:23)

Όταν ο Χριστός ανελήφθη στον Ουρανό,

«αιχμαλώτισε αιχμαλωσία, και έδωσε χαρίσματα στους ανθρώπους». Και μέσω του **Αγίου Πνεύματος** τα μοίρασε σε πιστούς Του δούλους **για τη σωστή λειτουργία του Σώματός Του**. Άλλους έκανε αποστόλους, άλλους προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και δασκάλους, για την **τελειοποίηση των αγίων... για την οικοδομή τού σώματος του Χριστού**. (Εφ.4:11-12)

Μαθαίνουμε ότι το κάθε **ανθρώπινο σώμα** αποτελείται περίπου από 100 τρισεκατομμύρια **κύτταρα**. Κι ότι, αν ένα **κύτταρο** σταματήσει να λειτουργεί σωστά ή νεκρωθεί, όλο το σώμα υποφέρει. Επίσης ότι μπορεί εμείς με το **άγχος** μας να προκαλούμε αυτή τη φοβερή ζημιά. Ας αναλογισθούμε πόσο μεγάλη είναι η ευθύνη μας σα **μέλη του Σώματος του Χριστού!** Μην τυχόν γίνουμε αιτία να υποφέρει το Άγιο Σώμα, η Εκκλησία, και εξαιτίας της δικής μας εγωκεντρικής ζωής και της χλιαρής συμμετοχής εμποδίσουμε την πνευματική πρόοδό της.

Αγαπητό παιδί του Θεού, κοίταξε ταπεινά και με άγια μέσα να κάνεις το μέρος σου σα μέλος του Σώματος του Χριστού. Να επιδιώκεις την ειρήνη, τη σωτηρία των ψυχών και την οικοδομή των πιστών.

Κύριε,

*Μη γένοιτο να κάνω κάτι που θα βλάψει την Εκκλησία Σου την αγορασμένη με το **Αίμα** Σου. Βοήθα με να αγαπώ τους αληθινούς λυτρωμένους Σου με τη χάρη Σου, όπως Εσύ μ' αγαπάς!*

9 Δεκεμβρίου

«Σαν ζωντανές πέτρες, οικοδομείστε ως πνευματικός οίκος, άγιο ιερατείο, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες.» (1Πέτρ.2:5)

Ο λόγος του Θεού παρομοιάζει το Χριστό με « **Πέτρα Ζωντανή**», και τους λυτρωμένους με **ζωντανές πέτρες**. Τους καλεί να οικοδομούνται πάνω στη **Ζωντανή Πέτρα**, ώστε να χτίζεται ο **πνευματικός οίκος του Θεού**, ως **άγιο ιερατείο**. Για ποιο σκοπό; *«Για να προσφέρουν πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στον Θεό μέσω του Ιησού Χριστού.»* Οποία τιμή δίνει ο Θεός στον πιστό! Και οποία ευθύνη!

Στην Παλαιά Διαθήκη στο **ιερατείο** μπορούσαν να υπηρετήσουν μόνο ειδικά εκλεγμένα πρόσωπα. Τώρα, στην Καινή Διαθήκη, με τη **θυσία του Χριστού**, ξεκινάει ένα **Νέο Ιερατείο**, που αποτελείται από **λυτρωμένες ψυχές**. Διαβάζουμε: *«Ψάλλουν μια καινούργια ωδή, λέγοντας: ... σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου... και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας.»* (Απ.5:9-10)

Έτσι εξηγείται γιατί καλεί ο Θεός τους πιστούς: *«ΠΑΡΑΚΑΛΩ... να κάνετε **δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες, για όλους τούς ανθρώπους.**»* (1Τιμ.2:1) Αυτά τα χωρία και πολλά άλλα δείχνουν ότι κάθε αναγεννημένη ψυχή καλείται να επιτελέσει ένα **πνευματικό λειτούργημα**, που είναι πολύ σοβαρό, γιατί υπηρετεί έναν Άγιο Θεό. Καλείται να ζητάει το έλεος του Θεού για τους ανθρώπους στο **όνομα του Ιησού Χριστού και μέσω Αυτού**, που είναι ο μόνος **Μεσίτης** μεταξύ Θεού και ανθρώπων, (1Τιμ.1:5-6) ο Οποίος είπε: *«**κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού.**»*

Αγαπητή λυτρωμένη ψυχή, βλέπεις πόσο υπεύθυνο ρόλο σου αναθέτει ο Θεός στο πνευματικό οικοδόμημα; Η προϋπόθεση όμως είναι να παραμένεις **«πέτρα ζωντανή»**. Πεθαμένη ως προς τον παλιό άνθρωπο και συνδεδεμένη ζωντανά με τον **Αναστημένο Χριστό**.

Κύριε,

*Δεν φτάνει που με συγχωρείς, με κάνεις παιδί του Θεού, αλλά μου δίνεις **χαρίσματα** και με καλείς να Σε υπηρετώ! Δέχομαι ταπεινά το κάλεσμά Σου: **«Ιδού η δούλη Σου, ας γίνει κατά το λόγο Σου.»***

10 Δεκεμβρίου

«Η βασίλισσα του νότου... ήρθε από τα πέρατα της γης για να ακούσει τη σοφία τού Σολομώντα.» (Λουκ.11:31)

Ίσως ενδόμυχα ν' αναρωτιόμαστε: **Αξίζει** κανείς ν' αφιερωθεί και να ασχοληθεί **ολόψυχα** με το **πρόσωπο του Ιησού Χριστού**;

Ο Χριστός ο ίδιος φέρνει σαν **παράδειγμα** τη **βασίλισσα της Σεβά** η οποία, όταν άκουσε τη φήμη τού βασιλιά Σολομώντα ήρθε από τα πέρατα του κόσμου για να διαπιστώσει αν ήταν αλήθεια όλα όσα είχε ακούσει. Όταν λοιπόν τον γνώρισε προσωπικά και άκουσε τις σοφές απαντήσεις του σε όλες τις ερωτήσεις της, **«έγινε έκθαμβη»**. Παραδέχθηκε ότι όλα όσα είχε ακούσει ήταν αλήθεια. (1Βασιλ.10)

Το συμπέρασμα, που ο Κύριος βγάζει, είναι, ότι, αν για **έναν γήινο βασιλιά, άξιζε μια βασίλισσα** να κάνει τόσο κόπο για να τον γνωρίσει προσωπικά, πόσο μάλλον **αξίζει** ο καθένας να **κάνει το παν** προκειμένου να γνωρίσει και να συνδεθεί προσωπικά με το **Βασιλιά του Ουρανού!** Και συγκρίνοντας ο Χριστός τον εαυτό Του με το Σολομώντα, είπε: **«Εδώ υπάρχει κάποιος μεγαλύτερος!»**

Ο Σολομών ήταν **τύπος** του Χριστού, σε δόξα, σοφία και εξουσία. Για να πειστείς και να γνωρίσεις προσωπικά την **αξία του Χριστού, αγαπητή ψυχή**, πάρε το στενό μονοπάτι που οδηγεί στο **Σταυρό του Γολγοθά**. Μελέτα το λόγο του Θεού και θα διαπιστώσεις προσωπικά ότι όλα αυτά που έχεις ακούσει για το Χριστό, όχι μόνο είναι αλήθεια, αλλά και ξεπερνούν κάθε φαντασία. Θα διαπιστώσεις ότι ο Χριστός είναι η **Αλήθεια, η Οδός και η Ζωή**. Είναι ο **Ουράνιος Βασιλιάς**. Επί πλέον ότι σ' αγαπά προσωπικά και **έδωσε τη ζωή Του στο Σταυρό για να σε λυτρώσει από την Αμαρτία και την Κόλαση**.

Κύριε,

Μακάρια η ψυχή που θα Σε εκτιμήσει περισσότερο από κάθε τι στον κόσμο! Μεταξύ αυτών θέλω να είμαι και εγώ. Η αξία Σου είναι απερίγραπτη! Είσαι ο ανεκτίμητος κρυμμένος θησαυρός μου!

11 Δεκεμβρίου

«Ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας.» (Ιωάν.1:14)

Χθες είδαμε ποιος είναι ο **βασιλιάς Χριστός** και ότι **αξίζει** να Τον ακολουθήσουμε **ολόψυχα**. Σήμερα θα δούμε συγκλονιστικά γεγονότα σχετικά με το **πρόσωπό Του** και συγκεκριμένα με τη **Γέννησή Του**.

Την είδηση της **γέννησης του θείου βρέφους** την έφερε ένας άγγελος του Θεού στους βοσκούς: **«Σήμερα... γεννήθηκε σε σας σωτήρας... ο Χριστός.»** Έτσι η προφητεία του Ησαΐα εκπληρώθηκε: **«Παιδί γεννήθηκε σε μας ... και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός,**

Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.»(Ησ.9:6)

Μέγα μυστήριο: Ο Μονογενής Γιος του Ζωντανού Θεού, όντας Θεός, **«κένωσε τον εαυτό του... έγινε όμοιος με τους ανθρώπους.»** (Φιλ.2:7) Ήρθε στη γη να μας μιλήσει για την αγάπη του Πατέρα, για τον Ουρανό και να σταυρωθεί για τις αμαρτίες μας. Ασύλληπτο!

Κάθε παραμονή Χριστουγέννων, καθώς πάμε στα Νοσοκομεία και ψέλνουμε τον ύμνο της **Γέννησης του Χριστού**, θυμάμαι εκείνη την υμνωδία των αγγέλων! Πόσο θα ήθελα να την ακούσω!!

Το Ευαγγέλιο μας διηγείται πώς οι **βοσκοί** επισκέφτηκαν το **θείο βρέφος**, και αργότερα **οι σοφοί μάγοι** από την Ανατολή. Προφανώς σαν αστρονόμοι, είχαν μελετήσει τις Ιουδαϊκές Γραφές και ήξεραν την προφητεία : **«Θέλει ανατείλει άστρο εξ Ιακώβ.»** (Αριθ.24:17) **«Το αστέρι, που είχαν δει στην ανατολή»** τους οδήγησε, ακριβώς εκεί που ήταν το παιδί. **Τον** προσκύνησαν και **Του** πρόσφεραν δώρα βασιλικά!

Αγαπητή ψυχή, έχεις ακούσει παρόμοια υπερφυσικά γεγονότα στη **γέννηση** κάποιου ηγέτη;

Ο Ιησούς Χριστός είναι ασύγκριτος στη Γέννησή Του!

Κύριε,

Μένω έκθαμβη, καθώς μελετώ όλα αυτά που συνέβηκαν στη Γέννησή Σου! Αξίζει χίλιες φορές να Σε ακολουθώ με όλη την καρδιά.

12 Δεκεμβρίου

Ο Χριστός «κατοίκησε ανάμεσά μας, και είδαμε τη δόξα του ως μονογενή από τον Πατέρα, γεμάτος χάρη και αλήθεια.»(1Ιωάν.1:14)

Σήμερα θα δούμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ασύγκριτος, όχι μόνο στη **Γέννησή Του** αλλά και **στην όλη πορεία της Ζωής Του**. Ο απ. Ιωάννης, μαρτυρεί από πρώτο χέρι: **«Είδαμε τη δόξα του ως μονογενή από τον Πατέρα, γεμάτος χάρη και αλήθεια.»** **«Είδαμε με τα μάτια μας... τον Λόγο της ζωής... εξαγγέλλουμε και σε σας, για να έχετε κι εσείς κοινωνία μαζί μας. Κι αυτά τα γράφουμε σε σας, ώστε η χαρά σας να είναι πλήρης.»** (1Ιωάν.1:1,3-4)

Ο πρώτος που **Τον** αναγνώρισε και **Τον** σύστησε ήταν ο **Ιωάννης ο Βαπτιστής**. Όταν βαπτίστηκε ο Ιησούς **«κατέβηκε επάνω Του το Άγιο Πνεύμα, σε σωματική μορφή, σαν περιστέρι· και έγινε φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Εσύ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, σε σένα ευαρεστήθηκα.»** (Λουκ.3:22) Όταν ο Ιωάννης είδε τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν είπε: **«Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.»** (Ιωάν.1:29) **«Τον άκουσαν οι δύο μαθητές και ακολούθησαν τον Ιησού... ΗΤΑΝ ο Ανδρέας... αυτός βρίσκει πρώτος τον δικό του αδελφό, τον Σίμωνα, και του λέει: Βρήκαμε τον Μεσσία, που μεταφραζόμενο σημαίνει ο Χριστός. Και τον έφερε στον Ιησού».** Μετά ο Φίλιππος βρήκε το Ναθανάηλ, και τον κάλεσε να Τον δει. Μέσα σε λίγο καιρό, σχηματίστηκε η ομάδα των μαθητών του Κυρίου, και ο ένας μετά τον άλλο, άφησαν τα πάντα για να Τον ακολουθήσουν. Έτσι ξεκίνησε ο Ιησούς τη **δημόσια διακονία Του**. Τι απλότητα! Τι θεία δύναμη και έλξη! Έτοιμες ψυχές που έψαχναν το **Μεσσία**, Τον βρήκαν και Τον ακολούθησαν ολόψυχα!

Αγαπητή ψυχή, βλέπεις κι εσύ, το **μεγαλείο της ζωής του Χριστού**; Ζητάς να Τον γνωρίσεις προσωπικά και να Τον ακολουθείς; Όλα αυτά είναι γραμμένα και για σένα, ώστε η **χαρά σου να είναι πλήρης**.

Κύριε,

Πόσο απέριττος είσαι, αν και είσαι ο Δημιουργός του Σύμπαντος! Δεν υπάρχει όμοιός Σου! Η Ζωή Σου ανάμεσά μας είναι ασύγκριτη!

13 Δεκεμβρίου

«Χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά σου, παντοτινά.» (Ψαλ.16:11)

Σήμερα συνεχίζουμε τη εξερεύνηση της **μοναδικότητας** της **Ζωής του Χριστού** ανάμεσά μας και γεμίζουμε ξανά με θαυμασμό!

Όταν μιλούσε ο Χριστός, οι ψυχές κρέμονταν από τα χείλη Του! Είχε τη **μοναδικότητα της αληθινής επικοινωνίας** με τους ανθρώπους. Άγγιζε τις ευαίσθητες χορδές της καρδιάς τους, έτσι ώστε να προβληματιστούν και να ζητήσουν την Αλήθεια. Άλλες φορές με παραβολές, άλλες φορές με διάφορα παραδείγματα από το ζωικό βασίλειο, τη φύση. Έλεγε: «**Κοιτάξτε με προσοχή στα πουλιά** τού ουρανού, **ότι δεν σπείρουν ούτε θερίζουν... και ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει·**

εσείς, δεν είστε πολύ ανώτεροι απ' αυτά; Παρατηρήστε τα κρίνα τού χωραφιού **πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν... ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι;**

Μη μεριμνήσετε, λοιπόν, λέγοντας: Τι να φάμε ή τι να πιούμε ή τι να ντυθούμε... Αλλά, ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.» (Ματθ.6:26-33)

Ο Χριστός ήταν **ασύγκριτος στην ομιλία Του**. Αυτοί που στάλθηκαν για να Τον πιάσουν, γύρισαν άπραγοι λέγοντας: «**Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιο τρόπο, όπως αυτός.**» (Ιωάν.7:46)

Αγαπητή ψυχή, έχεις γευτεί πόσο γλυκός είναι ο Χριστός; Άκουσες από τα χείλη Του: «**Συγχωρεμένες είναι οι αμαρτίες σου**»; «**Έλα σε Μένα και θα βρεις ανάπαυση**»; Άνοιξέ Του την καρδιά σου.

Κύριε,

Πάλι ανανεώνω την εμπιστοσύνη μου στο Πρόσωπό Σου. Με την κατανόησή Σου και τα παρηγορητικά Σου λόγια γλυκαίνεις τη ζωή μου. «Ποιον άλλον έχω στον ουρανό; Και επάνω στη γη δεν θέλω άλλον, παρά εσένα.» (Ψαλ.73:25)

14 Δεκεμβρίου

«Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»
(Ματθ.28:18)

Σήμερα θα δούμε πώς ο Χριστός διακρινόταν για την **ασύγκριτη εξουσία** που κατείχε. (Από ομιλία του Απόστολου Προυσαέα.)

1) **Δίδασκε με εξουσία:** «*Δίδασκε ως κάτοχος εξουσίας.*» (Ματθ.7:29)
«*Ο λόγος του ήταν με εξουσία.*» (Λουκ.4:32)

2) **Είχε εξουσία πάνω στα δαιμόνια:** «*Με εξουσία και δύναμη προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και βγαίνουν;*» (Λουκ.4:36)

3) **Είχε εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες:** «*Ο Υιός τού ανθρώπου έχει εξουσία επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες.*» (Λουκ.5:24)

4) **Είχε εξουσία να κρίνει:** «*Εξουσία έδωσε σ' αυτόν (ο Πατέρας) να κάνει και κρίση, επειδή είναι Υιός ανθρώπου.*» (Ιωάν.5:27)

5) **Είχε εξουσία να δώσει αιώνια ζωή:** «*Του έδωσες εξουσία επάνω σε κάθε σάρκα, για να δώσει αιώνια ζωή.*» (Ιωάν.17:2)

6) **Είχε εξουσία πάνω στη φύση:** «*Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός, που και οι άνεμοι και η θάλασσα τον υπακούν!*» (Ματθ.8:27)

7) **Είχε εξουσία πάνω στο θάνατο:** «*Κατήργησε τον θάνατο... έφερε σε φως τη ζωή και την αφθαρσία διαμέσου τού ευαγγελίου.*» (1Τιμ.1:10)

8) **Είχε εξουσία πάνω στο Διάβολο:** «*Για να καταργήσει, διαμέσου τού θανάτου... τον διάβολο.*» (Εβρ.2:14)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βλέπεις ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός; Δικαιολογείται να φοβάσαι έχοντας έναν τέτοιο Σωτήρα και Κύριο; Δικαιολογείται να λες: «Δεν αντέχω», στους πειρασμούς και στις θλίψεις σου; Όχι, βέβαια. Τι χρειάζεσαι; Να Τον **εμπιστεύεσαι** απόλυτα και να **ταυτίζεσαι** μαζί Του σε ζωή και σε θάνατο.

Κύριε,

Ξεπερνάει κάθε γνώση και φαντασία η **εξουσία Σου**. Δίκαια ο απ. Παύλος, που γνώριζε την εξουσία Σου, έλεγε: «Όλα τα μπορώ με τον Χριστό.» Θέλω κι εγώ να κατανοήσω βαθύτερα αυτή την **απεριόριστη εξουσία** που ο Πατέρας Σού έχει δώσει. Ώστε σε όλα να έχω πνεύμα **νίκης και θριάμβου**, μέσω του Αγίου Πνεύματος!

15 Δεκεμβρίου

«Σας δίνω την εξουσία να πατάτε... επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού.» (Λουκ.10:19)

Ο άνθρωπος αρχικά ήταν προικισμένος με **εξουσία**. Διαβάζουμε: «*Και είπε ο Θεός, Ας κάνουμε άνθρωπο κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωση ημών· και **ας εξουσιάζει...** επί πάσης της γης.*» (Γέν.1:26)

Την εξουσία όμως την έχασε, όταν υπάκουσε στο Διάβολο. Να γιατί η ζωή μας έγινε μίζερη. Εις μάτην προσπαθούμε να επιβληθούμε.

Ο Χριστός ήρθε για να μας **ελευθερώσει** από τη δουλεία του Σατανά. Πάλεψε μέχρι θανάτου με τον Εχθρό και τον νίκησε. Στην **Έρημο**, στη **Γεθσημανή**, τέλος στο **Σταυρό**. Ο Διάβολος, προσπάθησε να αφαιρέσει τη **θεία εξουσία του Χριστού**. Του είπε: «*Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω· εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου.*» (Λουκ.4:6-7)

Με τη θυσία Του στο Σταυρό και την Ανάστασή Του, ο Χριστός τώρα κατέχει κάθε **ΕΞΟΥΣΙΑ**. Πριν αναληφθεί είπε στους μαθητές Του: «*Δόθηκε σε μένα **κάθε εξουσία** στον ουρανό και επάνω στη γη...*» (Ματθ.28:18,20) Και, ώ του θαύματος, αυτή την **εξουσία** τη μοιράζεται με τους ακολούθους Του: «**Σας δίνω την εξουσία να πατάτε... επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού.**» (Λουκ.10:19)

Αγαπητό παιδί του Θεού, μάθε ότι μπορείς με πίστη να διεκδικήσεις να είσαι **υπεράνω** των συνθηκών. Αρκεί να είσαι ενωμένος με το Νικητή Χριστό και να Τον υπακούς. Να έχεις το **φρόνημα του θανάτου** ως προς την Αμαρτία και ως προς τον Κόσμο. Αλλιώς, θα σε νικήσει ο Εχθρός. Θυμήσου πώς νίκησαν οι λυτρωμένοι το Σατανά: «*Τον νίκησαν με το **αίμα τού Αμνού**, και με τον λόγο της μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.*» (Αποκ.12:11)

Κύριε,

«*Άξιος είσαι να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· επειδή, σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό **με το αίμα σου**, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος.*» (Απ.9:5).

16 Δεκεμβρίου

«Τυφλοί ξαναβλέπουν... νεκροί ανασταίνονται, φτωχοί ακούν χαρμόσυνο μήνυμα.»(Λουκ.7:22)

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήταν **ασύγκριτος** και στα **θαύματά Του**. Ποτέ άνθρωπος δεν έκανε παρόμοια **θαύματα**. Μερικοί προφήτες έκαναν κάποια θαύματα, με τη δύναμη του Θεού, σε περιορισμένη κλίμακα. Όσοι λένε ότι έχουν θαυματουργική δύναμη, είναι πλανεμένοι. **Το θαύμα** το κάνει **ο Θεός** μέσω κάποιου δούλου Του, όπως των Αποστόλων, στο **Όνομα του Χριστού**. Όχι όμως όποτε θέλουν οι ίδιοι. Διάβαζα ένα καταπληκτικό άρθρο του Ιατρού Π. Κ. στο Ελεύθερο Βήμα, ότι ο Χριστός που δημιούργησε τα τρισεκατομμύρια άστρα, είναι Αυτός που δημιούργησε και το **άτομο**.

Για παράδειγμα, ένα κέρμα των 2 ευρώ, αποτελείται από δισεκατομμύρια **άτομα**. Δεν ήταν λοιπόν καθόλου δύσκολο για το Χριστό να πολλαπλασιάσει τα ψωμιά και τα ψάρια. Για τον Κύριο, ήταν πολύ φυσικό να **φωνάξει το Λάζαρο να βγει απ' τον τάφο ζωντανός**. Στους τυφλούς να δώσει το φως. Ποτέ όμως δεν έκανε θαύματα με δική Του πρωτοβουλία και για επίδειξη.

Δυστυχώς οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη σημασία στα θαύματα.

Το μεγαλύτερο θαύμα που κάνει ο Θεός στον άνθρωπο είναι να τον **Αναγεννήσει**. Διαβάζουμε: «**Ενώ ήμασταν νεκροί... μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό... μας ανέστησε μαζί του.**» (Εφ.2:5)

Υπάρχει μεγαλύτερο θαύμα απ' αυτό; Ασφαλώς όχι! Αλλά στοίχισε στο Θεό τη θυσία του Γιου Του στο **Σταυρό**. Όλα τα άλλα θαύματα είπε και έγιναν. Για το **θαύμα της λύτρωσης** του ανθρώπου, ο Χριστός έχυσε το **Αίμα** Του. Ω! **ΘΑΥΜΑ** των θαυμάτων!!

Αγαπητή ψυχή, εσύ έχεις γευτεί αυτό το **θαύμα**; Μάθε ότι το **θαύμα της Αναγέννησης**, με μετάνοια και πίστη στη σταυρική θυσία του Χριστού, αξίζει περισσότερο από κάθε άλλο **θαύμα** στη ζωή σου.

Κύριε,

Δεν ήρθες στον κόσμο για να κάνεις θαύματα αλλά ήρθες για να με αναγεννήσεις με τη θυσία Σου στο Σταυρό. Σ' ευχαριστώ!

17 Δεκεμβρίου

«Μη χαίρεστε... ότι τα πνεύματα υποτάσσονται σε σας· αλλά... ότι, τα ονόματά σας γράφτηκαν στους ουραμούς.» (Λουκ.19:20)

Πολλοί κατενθουσιάζονται όταν πειραματίζονται κάποια υπερφυσικά γεγονότα. Όπως κάποιο όραμα, κάποια ακατανόητη γλώσσα, προφητεία, εικόνες σε τζάμια και άλλα μαγικά, όπως μαντείες.

Όταν οι μαθητές του Χριστού γύρισαν από μια αποστολή, η χαρά τους δεν περιγραφόταν. Είχαν δει υπερφυσικά γεγονότα. Τα δαιμόνια τους υπάκουαν. Ένωσαν μια ανωτερότητα. Για το χαρμόσυνο μήνυμα της **Βασιλείας του Θεού**, που ευαγγελίζονταν οι άνθρωποι, δεν ανάφεραν τίποτα. Γι' αυτό τους είπε ο Κύριος να **χαίρονται περισσότερο απ' όλα, γιατί τα ονόματά τους γράφτηκαν στους ουραμούς**. Να ευχαριστούμε το Θεό, για το θαύμα της **Νέας Πνευματικής Ζωής**.

Κάποια φορά, δέκα λεπροί ζήτησαν το έλεος του Κυρίου, και τους θεράπευσε όλους. Μόνο ένας όμως γύρισε να Τον ευχαριστήσει. Ο Κύριος εκδήλωσε το παράπονό Του: *«Δεν καθαρίστηκαν οι δέκα; Οι εννιά πού είναι; Δεν βρέθηκαν άλλοι να επιστρέψουν για να δοξάσουν τον Θεό, παρά μονάχα αυτός ο αλλογενής;»* (Λουκ.17:17-19)

Ο Κύριος λυπήθηκε γιατί μόνο ένας από τους δέκα εκτίμησε, όχι μόνο τη σωματική του υγεία αλλά και την **πνευματική του σωτηρία**. Σ' αυτόν τον ένα έγινε μια **διπλή θεραπεία**. Οι άλλοι χάρηκαν για την υγεία τους και πήγαν να ζήσουν μια πιο ανθρώπινη ζωή για μερικά χρόνια. Ο Σαμαρείτης όμως βρήκε την **αιώνια ζωή**. Του είπε ο Χριστός: *«Πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε.»* Τους εννιά, η πίστη τούς γιάτρεψε. Τον ένα, **η πίστη τον έσωσε**.

«Είδα... και ανοίχθηκαν τα βιβλία· και ανοίχθηκε ένα άλλο βιβλίο, που είναι της ζωής.»(Αποκ.20:12)

Αγαπητή ψυχή, Το δικό σου όνομα είναι γραμμένο στο **βιβλίο της Ζωής**; Με τα θαύματα δε γράφεται. Μην ξεγελιόμαστε.

Κύριε,

Σ' ευχαριστώ που πάλι μού θυμίζεις πού πρέπει να είναι το επίκεντρο της χαράς μου. Λυπάμαι που μερικές φορές μου διαφεύγει.

18 Δεκεμβρίου

«Όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού.» (Ησ.52:10)

Ο Κύριος Ιησούς είναι **ασύγκριτος** όχι μόνο στη **γέννησή Του**, στην **άγια ζωή**, στη **διδασκαλία**, στην **εξουσία**, στα **θαύματά Του**, αλλά είναι απεριγράπτα **ασύγκριτος και στο Θάνατό Του**.

Ποια πέννα αλήθεια μπορεί να περιγράψει το **σταυρικό θάνατο του Αγίου Παιδός του Θεού;**

Μόνο το **Άγιο Πνεύμα** μπορεί να μας ζωγραφίσει ανάγλυφα, μπροστά στα μάτια μας νοερά, με την πέννα του λόγου του Θεού, το **Θάνατο του Ιησού Χριστού!** Λέει: **«Πολλοί έμειναν εκστατικοί... τόσο το πρόσωπό του ήταν άδοξο, περισσότερο από κάθε άνθρωπο, και η μορφή του περισσότερο από τους γιους των ανθρώπων!»** (Ησ.52:14)

«Καταφρονημένος... άνθρωπος θλίψεων... και σαν άνθρωπος από τον οποίο κάποιος αποστρέφει το πρόσωπο... τον θεωρήσαμε σαν ένα τίποτα. Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας... τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας... η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς.» (Ησ.53:3-5)

Ακούμε τον Ίδιο να λέει ενδόμυχα τα εξής, καθώς κρέμεται πάνω στο Σταυρό: **«Τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου. Μπορώ να απαριθμήσω όλα τα κόκαλά μου ... Μοίρασαν μεταξύ τους τα ιμάτιά μου· και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο.»** (Ψαλμ.22:16,18)

«Στη δίψα μου με πότισαν ξίδι.» (Ψαλ.69:20)

Ο Ιησούς Χριστός, είναι ο μόνος που στην ώρα του **θανάτου Του** έκραξε νικηφόρα: **«Τετέλεσται»!!**

Αγαπητή ψυχή, μπορείς να στέκεσαι αδιάφορη μπροστά στο **Σταυρό;** Κι όταν σκεφτείς ότι για Σένα κρέμεται μεταξύ ουρανού και γης!!

Κύριε,

*Με σκλαβώνει η αγάπη Σου! Μένω βουβή κι εκστατική καθώς Σε θεωρώ να τιμωρείσαι στη θέση μου. Να χύνεις το **αίμα Σου** για τα δικά μου κρίματα! Είσαι **Ασύγκριτος στο Θάνατό Σου!** Σε προσκυνώ!*

19 Δεκεμβρίου

«Εκείνο που εγώ κάνω, εσύ δεν το ξέρεις τώρα, θα το γνωρίσεις, όμως, ύστερα απ' αυτά.»(Ιωάν.13:7)

Ποιος ξέρει καλύτερα τι είναι το καλό μου; Εγώ ή ο Θεός; Σίγουρα ο Θεός. Γι' αυτό το σοφότερο είναι να υποταχθώ στην οδηγία Του.

Έλεγε ένας πιστός ότι στο δρόμο που πήγαινε συνάντησε κάποιο εμπόδιο και δεν μπορούσε να προχωρήσει. Αργότερα έμαθε ότι ένα φαρμακερό φίδι περνούσε από εκεί ακριβώς εκείνη την ώρα.

Το πιο συγκλονιστικό όμως που έχω ακούσει, είναι, για μια κυρία πιστή, που έχασε το αεροπλάνο και ήταν τόσο απογοητευμένη! Μέχρι που έμαθε ότι το αεροπλάνο της ήταν αυτό που χτυπήθηκε απ' τους τρομοκράτες και συντρίφτηκε. Τώρα ήταν γεμάτη δοξολογία!!

Ο αδελφός μου όταν έπεσε και έσπασε τη λεκάνη του, ζήτησε ο Θεός να τον πάρει. Οι πόνοι ήταν αφόρητοι. Προχθές, μετά από 2 μήνες, ήταν γεμάτος χαρά. Αναγνώρισε ότι δεν έπρεπε να απελιζεται αλλά να ζητάει το **θέλημα του Θεού**. Βρήκε **πολύτιμους θησαυρούς!**

Αγαπητό παιδί του Θεού, ξέρεις ότι ο Θεός σ' αγαπάει πιο πολύ απ' όσο αγαπάς εσύ τον εαυτό σου; Και ποτέ δεν κάνει λάθος; Τώρα δεν καταλαβαίνεις αυτά που σου συμβαίνουν, αλλά θα μάθεις αργότερα. Στην αρχή ο απ. Πέτρος δεν ήθελε ο Κύριος να πλύνει τα πόδια του. Όταν όμως έμαθε ότι υπήρχε σκοπός, που θα μάθαινε αργότερα, Τον άφησε. Γι' αυτό ας υποταχθούμε στην οδηγία του Θεού με **πίστη** και ας περιμένουμε με **υπομονή** να δούμε τι έχει να βγάλει μέσα από κάθε τι που επιτρέπει. Είναι ένα από τα σπουδαιότερα μαθήματα στην πνευματική μας πορεία. Το Άγιο Πνεύμα αναπαύεται πάνω στην ψυχή εκείνη που με απόλυτη **εμπιστοσύνη** λέει: **«Πατέρα, ας γίνει, όχι αυτό που θέλω εγώ, αλλά αυτό που θέλεις Εσύ.»**

Κύριε,

*Μέσα σε όλα τα τραγικά γεγονότα που επέτρεψες να περάσω, τίποτα δε ήταν χωρίς κάποιο καλό σκοπό. Ακόμα κι αν έφταιγα, η **παιδεία** Σου με οδήγησε σε νέα μονοπάτια μετάνοιας και αγιασμού. Σ' ευχαριστώ! Βρήκα **κρυμμένους θησαυρούς**, που έχουν αιώνιο αντίκτυπο!*

20 Δεκεμβρίου

«Ένα ζήτησα από τον Κύριο, αυτό και θα ζητάω.» (Ψαλ.27:4)

Τι ήταν αυτό το **ΕΝΑ** που ζητούσε ο Δαβίδ, ανάμεσα στις χίλιες δυο απασχολήσεις που είχε ως βασιλιάς; Μας το λέει: **«Να κατοικώ στον οίκο του Κυρίου.»** Για ποιο λόγο; Επειδή μέσα στο **Ναό Του** γέμιζε η

καρδιά του με **περίσσια χάρη**. Στην παρουσία του Κυρίου εύρισκε **θάρος, σοφία, δύναμη, ελπίδα**.

Ένα άλλο ωραίο παράδειγμα είναι η **Μαρία**. Ο Κύριος την επαίνεσε γιατί διάλεξε το **ΕΝΑ**, τον **Κύριο** και τα ζωντανά Του **λόγια**. Μας διδάσκει ότι μέσα στις αναρίθμητες απασχολήσεις μας **«ενός είναι χρεία»**. Τι σπουδαίο μάθημα!

Πώς όμως αυτό μπορεί να πραγματοποιείται;

Πρέπει συνέχεια να είμαστε καθισμένοι στα πόδια του Κυρίου; Να μελετάμε το λόγο Του; Ασφαλώς όχι. Αλλά τι εννοεί;

Ο σύζυγός μου έλεγε ότι έχουμε **μία καρδιά**, κι αυτή η καρδιά μπορεί να αγαπάει **ένα** αντικείμενο. Ή να αρέσει στο **Χριστό** ή στο **Εγώ** .

Ο Σατανάς βρίσκει τεχνάσματα ώστε πάντα η ψυχή να ασχολείται με αυτά που ενδιαφέρουν τον **παλιό μας άνθρωπο**. Ο Χριστός όμως ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη του **Νέου Ανθρώπου**. Αν λοιπόν η καρδιά ζητάει **πάνω απ' όλα** τη **Βασιλεία του Θεού** και τη **δικαιοσύνη** Του, τότε καλύπτονται και όλες οι άλλες ανάγκες, όπως λέει ο Χριστός.

Έτσι βρίσκει **«κρυμμένους θησαυρούς»**. Οι φόβοι δεν πιέζουν πια τον πιστό. Οι μέριμνες δεν τον αγχώνουν. Έχει ώρα να μελετά το λόγο του Θεού και να προσεύχεται. Το μυστικό λοιπόν είναι, η **θέληση** του ανθρώπου **να προτάξει** ενσυνείδητα αυτό που **αρέσει στο Θεό** και να Τον **υπακούει**. Με άλλα λόγια, να εκλέξει το **ένα**: **«την καλή μερίδα.»**

Κύριε,

Ζητάω κι εγώ αυτό το **ΕΝΑ, Εσένα**. Το Σταυρωμένο μου Ιησού. Όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα γιατί είναι πρόσκαιρα. Εκλέγω, Εσύ να έχεις την **πρώτη θέση** σε όλα. Η σχέση μου μαζί Σου να μη διασπάται. Να Σε αγαπώ με όλη μου την καρδιά. Πάντα να αντλώ **από Σένα** οδηγία.

21 Δεκεμβρίου

«Την ημέρα που ο Κύριος τον ελευθέρωσε από το χέρι όλων των εχθρών του...» (Ψαλ.18:1)

Η **σημερινή ημερομηνία** είναι αξέχαστη και **σημαδιακή** στη ζωή μου, αν και έχουν περάσει πάνω από 5 δεκαετίες. Είναι **ημέρα** που ιδιαίτερα ευχαριστώ το Θεό. Μπορώ να πω κι εγώ ότι ο Κύριος **«με ανέβασε από λάκκο ταλαιπωρίας... και έβαλε στο στόμα μου καινούριο τραγούδι, ύμνο στον Θεό μας.»** (Ψαλμ.40:1-2)

Όπως τον Δαβίδ, έτσι **ελευθέρωσε** κι εμένα ο Κύριος από τα χέρια του Εχθρού, του Σατανά, που με είχε σε μια **πνευματική αιχμαλωσία**.

Υπάρχουν παγίδες στην πνευματική ζωή, που ο πιστός στην αρχή, σαν αρχάριος, δεν αντιλαμβάνεται. Στηρίζεται στις δικές του καλές προθέσεις. Είναι σίγουρος ότι αγαπάει το Χριστό και ότι θέλει να Τον ακολουθήσει σ' όλη τη ζωή του. Δεν ξέρει όμως ότι ο Σατανάς εκμεταλλεύεται την **άγνοιά του** αναφορικά με τον πόλεμο εναντίον του· ακόμα ότι χρησιμοποιεί τη μεγάλη αυτοπεποίθησή του, τις φιλοδοξίες και τα χαρίσματά του, με σκοπό να τον **εξαπατήσει**.

Αυτό είχε καταφέρει και σε μένα. Βρισκόμουν σε μια πνευματική καταδυνάστευση. Ο Κύριος με επισκέφτηκε με θαυμαστό τρόπο και μου έδειξε την κατάστασή μου και με οδήγησε να **μετανοήσω** και να έρθω πάλι στο **Γολγοθά**, να **πλυθώ με το αίμα του Χριστού** απ' όλες τις **κρυφές μου αμαρτίες** που είχαν συσσωρευτεί.

Επίσης **σαν και σήμερα**, πριν 45 χρόνια, ο Θεός μού έδωσε ένα σύντροφο στη ζωή μου για 30 χρόνια. Τον αγαπημένο μου σύζυγο, τον Απόστολο. Μαζί υπηρετήσαμε στο έργο του Κυρίου. Ό, τι κάνει ο Κύριος, όλα είναι με σοφία. Τον ευγνωμονώ με όλη μου την καρδιά.

Αγαπητή ψυχή, μάθε να ευχαριστείς τον Κύριο **κάθε μέρα** για τις αναρίθμητες ευεργεσίες του Θεού στη ζωή σου.

Κύριε,

Σε ευχαριστώ, γιατί Εσύ μου συγχωρείς όλες τις ανομίες μου· γιατρεύεις όλες τις αρρώστιες μου· λυτρώνεις από τη φθορά τη ζωή μου... χορταίνεις τα γηρατειά μου με αγαθά. (Ψαλ.103)

22 Δεκεμβρίου

«Αγάπησες αλήθεια στην καρδιά.»(Ψαλμ.51:6)

Εκείνο που με βοήθησε να **ξυπνήσω** και να απεγκλωβιστώ απ' την παγίδα του Εχθρού, ήταν η αγάπη μου για την **αλήθεια** πάση θυσία. Γι' αυτό ζήτησα απ' το Θεό να μου δείξει **Αυτός πώς με βλέπει**.

Παλιά ακολουθούσα τη δική μου θεώρηση του εαυτού μου, καθώς και των άλλων πιστών. Έτσι ο Σατανάς με παραπλανούσε. Μου έδειχνε την **πλήρη αφιέρωσή** μου σε ό, τι έκανα προς δόξα Θεού, την πίστη, την αγάπη, τα έργα και το ζήλο μου. Ο Θεός όμως έβλεπε τα βαθύτερα **κίνητρα** των έργων μου. «Η καρδιά», λέει ο λόγος του Θεού, **«είναι απατηλή και υπερβολικά διεφθαρμένη»**. Είναι φοβερό, απ' τη μια να λες: **«Μισώ και αγιάζω το ψέμα· αγαπώ τον νόμο σου.»** Κι απ' την άλλη να δείχνεις αυτό που δεν είσαι στην πραγματικότητα.

Αυτό είχε πάθει και η **Εκκλησία της Λαοδικείας: Ωραιοπάθεια!** Έβλεπε τον εαυτό της να είναι αξιοζήλευτη. Ο Κύριος όμως την έβλεπε **ελεεινή**. Έπρεπε να **μετανοήσει εκ βάθρων**. Αυτό είχα πάθει κι εγώ.

Πνευματική εξέταση

*Κάποτε ο φημισμένος κήρυκας Μούντυ πέρασε από μια **πνευματική εξέταση** σε μια ώρα που ήταν πλήρως ικανοποιημένος από το έργο που έκανε. Η εκκλησία του παρουσίαζε όψη ανθηρότητας. Ψυχές ζητούσαν τη σωτηρία τους. Οι πιστοί ήταν ενωμένοι και τα κηρύγματα και οι προτροπές του είχαν ολοφάνερη επίδραση πάνω τους. Καθώς κουρασμένος κάθισε σε μια πολυθρόνα, βρέθηκε σ' ένα είδος μισολησμονιάς, χωρίς όμως να χάσει εντελώς την αίσθηση του περιβάλλοντος και του εαυτού του.*

*«Ξάφνου», διηγείται ο ίδιος, «ένας ξένος μπήκε στο δωμάτιο... είδα στο πρόσωπό Του αγαθότητα και σοβαρότητα μαζί... κρατούσε διάφορα εργαλεία και μέτρα και συσκευές... απλώνοντάς μου το χέρι είπε: «Πώς είναι ο **ζήλος** σου;» Ήμουν πολύ περήφανος για το **ζήλο** μου. Για μια στιγμή φαντάστηκα το **ζήλο** μου σα να είχε φυσικές διαστάσεις και έβαλα το χέρι μου στο στήθος μου και τον τράβηξα έξω να τον εξετάσει. Εκείνος τον πήρε και τοποθετώντας τον στη ζυγαριά του, τον ζύγισε προσεχτικά. Τον άκουσα να λέει: «100 λίτρες». Έσπασε τη μάζα σε κομμάτια, την έβαλε στο χωνευτήρι και στη φωτιά... με πολλές μετρήσεις και δοκιμές, ο ξένος κρατώντας*

σημειώσεις προχωρούσε στην έρευνα και στην ανάλυση. Όταν τέλειωσε, μου έδειξε τις σημειώσεις και μου έριξε ένα βλέμμα λύπης και συμπόνιας και χωρίς άλλη λέξη εκτός απ' το «ο Θεός μόνο μπορεί να σε σώσει», βγήκε απ' το δωμάτιο.

Άνοιξα τις σημειώσεις και διάβασα τα παρακάτω:

Ανάλυση του ζήλου, υποψηφίου για τον στέφανο της δόξας.

Φανατισμός		10
Προσωπική φιλοδοξία		23
Αγάπη για τον έπαινο		10
Υπερηφάνεια δογματική		15
Υπερηφάνεια για την ιδιοφυΐα		14
Αγάπη εξουσίας		12
Αγάπη για το Θεό	} καθαρός ζήλος	4
Αγάπη για τον άνθρωπο		3

	Σύνολο	100

Όταν ο Μούντυ συνειδητοποίησε ότι οι παρατηρήσεις ήταν αληθινές, φώναξε: «**Κύριε, σώσε με!**». Και διηγείται: «Το ομολόγησα και παρακάλεσα το Θεό, με τα μάτια γεμάτα δάκρυα, να με γλιτώσει απ' τον **εαυτό μου**. Στα χρόνια που πέρασαν είχα προσευχηθεί πολλές φορές να γλιτώσω απ' την Κόλαση, όμως τώρα η προσευχή μου να γλιτώσω απ' τον **εαυτό μου** ήταν πολύ πιο θερμή...»

«Αυτή υπήρξε **ημέρα κρίσεως** στην ιστορία της ζωής μου», ομολογεί ο δούλος του Θεού, που έπαιξε μεγάλο ρόλο στα κατοπινά χρόνια της υπηρεσίας του στο έργο του Κυρίου ως προς τη σχέση του μαζί Του, γνωρίζοντας ότι Αυτός ερευνά καρδιές και γνωρίζει τα **κίνητρα**.

Αγαπητή ψυχή, ο Θεός αγαπάει **αλήθεια** μέσα στην καρδιά. Και θέλει να Τον λατρεύουμε **πνευματικά** και **αληθινά**. Λέει: «**Φοβηθείτε τον Κύριο, και λατρεύστε τον με ακεραιότητα και αλήθεια.**» (1ησ.24:14)

Κύριε,

Παίρνω ξανά θέση στο **Σταυρό** για να ζω στη **Νέα Ζωή** ενωμένη μαζί Σου. Και έτσι να λατρεύω το Θεό με **αληθινή ευλάβεια**.

23 Δεκεμβρίου

«Θα γεννήσεις έναν γιο· και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ... θα ονομαστεί Υιός τού Υψίστου.» (Λουκ.1:31-32)

Όλος ο «χριστιανικός» κόσμος, κάθε χρόνο **γιορτάζει τη Γέννηση του Ιησού Χριστού**. Κατά γενική όμως διαπίστωση, ελάχιστοι πραγματικά Τον πιστεύουν **ως Γιο του Θεού** και ως προσωπικό τους **Σωτήρα**.

Στην **τριλογία** του ο γνωστός **συγγραφέας C.S. Lewis**, αποστομώνει όλους όσοι παραδέχονται το Χριστό ως έναν **ηθικό Διδάσκαλο**, αλλά απορρίπτουν τη **θεική Του υπόσταση**. Ισχυρίζεται ότι ένας άνθρωπος που διακηρύττει ότι είναι **Γιος Θεού**, δεν μπορεί να θεωρείται απλά ένας **ηθικός διδάσκαλος**. Θα πρέπει να είναι, ή **φρενοβλαβής** ή **διάβολος** ή **αληθινά Αυτός** που λέει ότι είναι. Και προκαλεί τους αντιφρονούντες να επιλέξουν ανάμεσα σε **τρία πράγματα**: Ή να Τον βρίσουν ως **τρελό** ή να τον σκοτώσουν ως **δαίμονα** ή να πέσουν στα πόδια Του και να **Τον προσκυνήσουν ως Σωτήρα και Κύριό τους**.»

Αυτή η περιφρόνηση που εκδηλώνουν οι άνθρωποι στο πρόσωπο του Χριστού, δεν εξηγείται αλλιώς παρά ότι ο Σατανάς τούς έχει κάνει **πλύση εγκεφάλου**. Αλλά και όλοι εκείνοι που Τον παραδέχονται **τυπικά** ως «Γιο Θεού» και αρκούνται σε **φαρισαϊκές εκδηλώσεις**, είναι εξίσου **εξαπατημένοι**. Εκείνοι όμως που ειλικρινά πιστεύουν το Χριστό, ο Θεός τούς **αποκαλύπτει** ότι **ο Χριστός είναι ο Μονογενής Γιος Του**, γι' αυτό και Τον ακολουθούν με όλη τους την καρδιά.

Αγαπητή ψυχή, για σένα τι είναι ο Χριστός; Δεν αρκεί μόνο φραστικά να λες ότι είναι ο Γιος του Θεού. Το ερώτημα είναι: Τον υπακούς ολόψυχα; **Τον αγαπάς πάνω απ' όλα**; Κατοικεί στην καρδιά σου; Ή φιλοξενείς κι άλλα είδωλα που σε τρέφουν;

Κύριε,

Για μένα είσαι ο Μονογενής Γιος του Θεού, ο Θαυμαστός! Ο Εμμανουήλ! Ο Βασιλεύς του Ουρανού, το απαύγασμα της δόξας του Πατέρα, ο Δημιουργός, μέσω του Οποίου έγιναν τα σύμπαντα! Που, «αν και πλούσιος, έγινες φτωχός για να με πλουτίσεις», να με λυτρώσεις από την Αμαρτία και το Σατανά. Γι' αυτό, Σε προσκυνώ!

24 Δεκεμβρίου

«Ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα ...» (1Τιμοθ.3:16)

Το χιόνι είχε σκεπάσει όλη τη φύση. Η οικογένεια είχε πάει στην Εκκλησία για τη γιορτή των **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**. Ο πατέρας έμεινε σίπτι, γιατί θεωρούσε τη **Γέννηση του Χριστού** ένα **μύθο**. Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι ο Χριστός, που ήταν Θεός, «φανερώθηκε με σάρκα». Αναρωτιόταν, πώς ήταν δυνατόν ένας Θεός να γίνει άνθρωπος!

Στο μεταξύ τα πεινασμένα πουλιά έρχονταν στο παράθυρο. «Ελάτε», τους φώναζε με σιγή. Ήθελε να τα θρέψει. Μα αυτά τρομαγμένα έφευγαν, όταν τον έβλεπαν και άκουαν τη φωνή του. «Μόνο αν γινόμουν πουλί, να μιλήσω στη γλώσσα τους, θα με πλησίαζαν, θα με εμπιστεύονταν», σκέφτηκε .

Ξαφνικά φως έλαμψε στη σκοτεινή του καρδιά. «Τώρα καταλαβαίνω» είπε, «γιατί ο Χριστός, αν και Θεός, έγινε άνθρωπος»!

Εκείνη την ώρα γονάτισε ταπεινά και προσκύνησε το Χριστό. Όταν γύρισαν οι δικοί του απ' την Εκκλησία, τον βρήκαν **άλλο άνθρωπο!**

Πραγματικά, το **μυστήριο της ευσεβείας** είναι μεγάλο! Ποιο μυστήριο; Η **Ενανθρώπιση** του Γιου του Θεού!

«Ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας... Γεμάτος χάρη και αλήθεια.»
(Ιωάν.1:14)

Ο προφήτης Ησαΐας αιώνες πριν είχε προαναγγείλει:

*«Η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί **Εμμανουήλ**,*

που σημαίνει **ο Θεός μαζί μας**. (7:14).

Ας **Τον δεχτούμε** μέσα στην καρδιά μας ως τον πιο πολύτιμο **ουράνιο θησαυρό!**

Πατέρα Ουράνιε,

Σε ευχαριστούμε για το ανεκδιήγητό Σου **Δώρο!**

25 Δεκεμβρίου

«**Παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας.**»(Ησ.9:6)

Σήμερα είναι τα **Γενέθλια του Χριστού**, σύμφωνα με το εορτολόγιο.

Σαν και σήμερα, το 1914, συνέβηκε κάτι το πρωτοφανές στο πεδίο της μάχης! Ένα εκατομμύριο στρατιώτες έγραψαν **ιστορία με ανακωχή** μιας μέρας. Γερμανοί, Βρετανοί και Γάλλοι αιφνιδίασαν τους στρατηγούς τους με μια μοναδική, μαζική και αυθόρμητη **συμφιλίωση** που κράτησε 24 ώρες στο φοβερό δυτικό μέτωπο του **Α' Παγκοσμίου Πολέμου**, και που ονομάζεται **ΑΝΑΚΩΧΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**. Απλοί στρατιώτες, αμφότερων των στρατοπέδων, παίρνουν την πρωτοβουλία να κάνουν **ανακωχή για μια μέρα**, κάτι που γίνεται αποδεκτό με επιφυλακτικότητα από τους αξιωματικούς τους, οι οποίοι για πρώτη φορά νιώθουν ανίκανοι να επιβληθούν.

Ένας στρατιώτης από το Λίβερπουλ, ο Φράνσις Τόλιβερ, που επέζησε διηγείται: «**Ήταν τα ομορφότερα Χριστούγεννα της ζωής μου.**» Καθώς ήταν ξαπλωμένος στη βραχώδη και παγωμένη γη, άκουσε από την αντικρινή γραμμή κάποια φωνή να τραγουδά. Όλοι τέντωσαν το

αυτί για να ακούσουν. Για λίγο έπεσε σιωπή. Την παύση διέκοψε η φωνή ενός στρατευμένου από το Κεντ της Αγγλίας: «Ο Θεός να σας έχει καλά!», ευχήθηκε στους απέναντι. Το επόμενο τραγούδι, που ζέστανε την παγωμένη ατμόσφαιρα, ήταν αυτό που οι Γερμανοί ονομάζουν Stille Nacht, οι Εγγλέζοι Silent Night και οι Έλληνες Άγια Νύχτα. Οι καρδιές όλων μαλάκωσαν. Άρχισαν να ανταλλάσσουν

δώρα, να παίζουν μαζί ποδόσφαιρο, να κάνουν μαζικές ταφές των νεκρών τους, διαβάζοντας τον 23^ο Ψαλμό. Ήταν μια συμβολική στιγμή ανθρωπισμού και ειρήνης. Ήταν κάτι το ασύλληπτο!

Να, τι κάνει ο Ιησούς Χριστός! Ενώνει τις καρδιές. Σβήνει τα μίση. Αδελφώνει τις ψυχές διαφόρων εθνικοτήτων.

**«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!»**

«Τι είναι το όνομά σου;» (Κριτές 13:17)

Στα αναρίθμητα ονόματα διαφόρων προσώπων που συναντάμε στην Αγία Γραφή, μόνο ένας ονομάζεται **«Θαυμαστός»!** Ποιος είναι αυτός; **Ο Ιησούς Χριστός, ο αναμάρτητος Γιος του Θεού.** Διαβάζουμε: **«Παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ».**

Όπως είδαμε ο Χριστός είναι **θαυμαστός** στη **γέννησή του**, στη **ζωή Του**, στη **συμπεριφορά Του**, στη **διδασκαλία**, στα **θαύματα**, στα **πάθη**, στο **θάνατο** και τέλος στην **Ανάστασή Του**. Γι' αυτό **«ο Θεός του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε [άλλο] ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»** (Φιλιπ.2:9-11)

Ο απ. Πέτρος στο κήρυγμα Του αναφέρει για το Χριστό: **« Δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.»** (Πράξ. 4:12)

Αγαπητή ψυχή, Αυτός ο **Θαυμαστός** θέλει να κατοικήσει και στη δική σου καρδιά. Θέλει να μεταμορφώσει τη ζωή σου.

«Όποιος επικαλεστεί το όνομα του Ιησού, θα σωθεί.»

*Βλέπε το Χριστό με πίστη,
Όπου και αν ευρεθείς,
Θα φυλάει την ψυχή σου
Και θα είσαι ευτυχής.*

26 Δεκεμβρίου

«Μακάρι να έσχιζες του ουρανού, να κατέβαινες.» (Ησ.64:1)

Αμέσως μετά την **Πτώση** του ανθρώπου, ο Θεός τού υποσχέθηκε να στείλει το Γιο Του. Ο κύριος σκοπός του ήταν να **επανορθώσει** τη σαλεμένη σχέση Του με τον άνθρωπο και να τον **αποκαταστήσει** ξανά, ώστε να πραγματοποιήσει τα ένδοξα σχέδιά Του στη ζωή του.

Από τότε πέρασαν περίπου κάποιες χιλιάδες χρόνια. Στα ενδιάμεσα ο άνθρωπος αναστέναζε κάτω από το βάρος της Αμαρτίας και του Σατανά. Χωρίς Θεό και χωρίς ελπίδα. Ό, τι κι αν προσπαθούσε να

κάνει για να καλυτερεύσει τη ζωή του, στο τέλος έπινε το πικρό ποτήρι της αποτυχίας και απόγνωσης! Έμοιαζε με το ναυαγό, που ζητάει ένα **σωσίβιο** για να σωθεί. Γι' αυτό έστρεψε τελικά τα μάτια του ψηλά στο Θεό

και ικέτευσε: **«Μακάρι να κατέβαινες από τους ουρανούς.»**

Ο Θεός άκουσε αυτή την κραυγή. Τι όμως να του στείλει; Ποια ήταν η μεγαλύτερη **ανάγκη** του ανθρώπου; **Μόρφωση; Διασκέδαση; Τεχνολογία; Χρήματα;** Τίποτα απ' αυτά. Η μεγαλύτερή του ανάγκη ήταν **ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ**, γι' αυτό του έστειλε **ένα πρόσωπο** να τον **λυτρώσει!** Τον **ΙΗΣΟΥ**, που σημαίνει **ΣΩΤΗΡΑΣ**.

Την αγγελία του ερχομού Του την έφερε άγγελος από τον Ουρανό: **«Σας φέρνω ένα χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς... γεννήθηκε σε σας Σωτήρας, ο Χριστός».** (Λουκ.2:10-11)

Τώρα, όποιος θέλει, μπορεί να βρει τον χαμένο Παράδεισο. Μπορεί να **συμφιλωθεί** με τον Άγιο Θεό μέσω της αιματηρής θυσίας του Χριστού στο **Σταυρό**. Η μετάνοια και η πίστη του γίνεται δεκτή. **Αγαπητή ψυχή**, μην ψάχνεις εδώ κι εκεί για να βρεις αυτό, που θα γεμίζει το κενό σου. Πήγαινε στο Χριστό. Σε περιμένει με αγάπη.

Κύριε,

*Εσύ είσαι η **πηγή** της αληθινής ζωής και χαράς. Μόνο Εσύ δίνεις τη λύση στο κάθε μου πρόβλημα. Γονατίζω στο Σταυρό Σου και σε προσκυνώ! Ήμουν χαμένη και με έσωσες! Μην το ξεχνώ ποτέ.*

27 Δεκεμβρίου

«ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται τη δόξα τού Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χειρών του.»(Ψαλ.19:1)

Μια κοπελίτσα μού έλεγε: «Για να πιστέψω, πρέπει να βλέπω.» Ο Θεός προσκαλεί όλους αυτούς που σκέφτονται παρόμοια: «Σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε, ποιος τα δημιούργησε αυτά;»

Χθες διάβαζα ένα άρθρο ενός επιστήμονα σχετικά με τη Δημιουργία, που σου

πιάνεται η ανάσα. Έλεγε: «Για να καταλάβουμε το μέγεθος του **ατόμου**, αρκεί να πάρουμε στα χέρια μας ένα κέρμα των 2 ευρώ και να αρχίσουμε με το νου μας να αφαιρούμε κάθε δευτερόλεπτο από ένα δισεκατομμύριο **άτομα** απ' αυτό. Για να αφαιρέσουμε νοητά όλα τα άτομα από το κέρμα, θα χρειαστούμε οκτακόσιες χιλιάδες χρόνια..., τότε καταλαβαίνουμε το τεράστιο πλήθος **ατόμων** που αποτελεί ένα ανθρώπινο σώμα και όμως **όλα τα άτομα είναι υπό τον έλεγχο και τη συνεχή τροφοδοτική ενέργεια από το Θεό**». Και συνεχίζει: «Επομένως, πρέπει να έχουμε **απόλυτη εμπιστοσύνη και πίστη στο Θεό**, διότι διαρκώς βρισκόμαστε κάτω από τη συνεχή επίβλεψη Του... Ο Θεός ως μοναδικός ενεργειακός τροφοδότης και συνθέτης της ύλης, έχει τη δύναμη να αλλάζει τους φυσικούς και χημικούς νόμους και να κάνει **θαύματα**, όπως π.χ. όταν μετέβαλε την ατομική και μοριακή δομή του νερού σε κρασί, και ακόμη απέδειξε τη δημιουργική παντοδυναμία Του με το θαύμα του πολλαπλασιασμού των δύο ψαριών και των πέντε άρτων... Το μέχρι τώρα Σύμπαν... έχει διάμετρο ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων ετών φωτός, περιέχει ογδόντα δισεκατομμύρια γαλαξίες, που ο καθένας περιέχει από μερικές δεκάδες δισεκατομμύρια αστέρες (Ηλιους)....». (Ε.Β. του Π.Κ.)

Κύριε,

Η μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης και της παντοδυναμίας του Θεού Πατέρα για μένα, είναι, η **Σταύρωση** και η **Ανάστασή** Σου. Σε λατρεύω!

28 Δεκεμβρίου

«Ας μη αποκάμνουμε πράττοντας το καλό· επειδή, αν δεν αποκάμνουμε, θα θερίσουμε στον πρόποντα καιρό.»(Γαλ.6:9)

Σήμερα δύο πράγματα απ' το λόγο του Θεού με **αναζωπύρωσαν**

πνευματικά. Το ένα ήταν ότι, όπως οι **αδύνατες αγελάδες** που κατάπιαν τις παχιές αγελάδες, σύμφωνα με το όνειρο του Φαραώ, έτσι είναι δυνατόν κάποιες επιλογές και απροσεξίες μου να καταπιούν την πνευματική

μου ανθρωπότητα των πολλών χρόνων. (Γεν.41:2)

Και το άλλο ότι, όπως ο Δαβίδ νίκησε το Γολιάθ, έτσι πρέπει πάντα να καλλιεργώ το πνεύμα της **νίκης**. Ότι πρέπει να παραμερίζω κάθε τι, ακόμα και νόμιμα πράγματα, που εμποδίζουν την πνευματική μου καρποφορία, για να εξαρτώμαι απ' τον Κύριο κατά πάντα. Να λέω: **«Ιδού εγώ, λάλησε και η δούλη σου ακούει»**. Αλλιώς, **εγώ** θα κάνω κουμάντο στη ζωή μου και ο Κύριος θα εκφράζει το παράπονό Του: **«Γιατί με αποκαλείτε: Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε όσα λέω;»**

Είναι ανάγκη, **αγαπητοί**, ν' αντιμετωπίζουμε τον **κίνδυνο** κατάφατσα. Είναι δυνατό να χάσουμε την **πνευματική μας ανθρωπότητα**. Το φως που είναι μέσα μας, είναι δυνατό να γίνει σκοτάδι. **« Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός... έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος, και η γύμνια σου σαν οπλισμένος άνδρας.»** (Παρ.6:10-11).

Δόξα όμως στο Θεό γιατί υπάρχει και η δυνατότητα, να **επανακτήσουμε** όλα τα χαμένα εδάφη και να **αναζωπυρωθούμε**. Υπάρχει η δυνατότητα στο Όνομα του Κυρίου να **νικήσουμε** το Γολιάθ, το Σατανά και όλες του τις πονηρές δυνάμεις. Αλληλουία!

Κύριε,

Ξέρεις πόσο εύκολα η ψυχή μου κουράζεται στον πνευματικό αγώνα! Δεν θέλει συνέχεια να είναι σε επιφυλακή και εγρήγορση. Σε ευχαριστώ που με ξυπνάς. Βοήθα με να μην αποκάμνω στον καλό αγώνα. **Να είμαι σταθερή.** Τη διακονία μου σε Σένα να την κάνω πλήρη, με τη **φλόγα του Αγίου Πνεύματος**, προς δόξα του Θεού.

29 Δεκεμβρίου

«**Μείνετε ενωμένοι μαζί μου και εγώ ενωμένος μαζί σας.**» (Ιωάν.15:4)
Αγαπητοί, αν δε θέλουμε να μας καταπιούν «**οι αδύνατες αγελάδες**», χρειάζεται να έχουμε **καθημερινό φρεσκάρισμα**. Πώς; Με την καθημερινή μας **επικοινωνία με τον Κύριο**, μέσω της **προσευχής**, της **μελέτης του λόγου του Θεού** για πνευματική τροφοδότηση και μέσω της **συναναστροφής με αδελφούς** εν Χριστώ. Να μερικά χωρία:

1) «**Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου, και εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό, επειδή χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.**» (Ιωάν.15:5)

2) Ο πιστός, που «**μελετάει ημέρα και νύχτα το νόμο του Κυρίου** θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών..., το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του... και όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν.» (Ψαλμ.1:2-3)

3) «**Ας φροντίζουμε ο ένας για τον άλλον, παρακινώντας σε αγάπη και καλά έργα· μη αφήνοντας το να συνερχόμαστε μαζί.**» (Εβρ. 10:24-25)
«**Αγαπητή άμπελος· εγώ ο Κύριος... σε κάθε στιγμή θα την ποτίζω· για να μη τη βλάψει κανένας, νύχτα και ημέρα θα τη φυλάω.**» (Ησ.27:2-3)
Έτσι θα μπορεί ο πιστός να διατηρεί την **πνευματική του ζωντάνια** και να προοδεύει από «**δύναμη σε δύναμη**» και από «**δόξα σε δόξα**», στους έσχατους αυτούς κακούς καιρούς, καθώς η ανομία πληθύνεται και η αγάπη των πολλών ψυχραίνεται. (Ματθ.24 :12)

Αγαπητό παιδί του Θεού, βάλε στόχο, **κάθε μέρα**, με **πίστη** και **αυτοέλεγχο**, να κρατάς αυτές τις θέσεις. Σε τονώνουν πνευματικά! Εξάλλου αυτή είναι η πρακτική εφαρμογή της **σταυρωμένης και αναστημένης ζωής με το Χριστό** μέσω του **Αγίου Πνεύματος**.

Κύριε,

Βοήθα με ακούραστα να κρατώ τις προϋποθέσεις αυτές. Ώστε συνεχώς να φρεσκαρίζεται η επικοινωνία μου μαζί Σου μέσω της αδιάλειπτης προσευχής, της υπακοής και της εμπιστοσύνης. Για να μπορώ να έχω καθημερινά μια αναζωπυρωμένη χριστιανική ζωή, περιμένοντας με λαχτάρα τον Ερχομό Σου. Προς δόξα Θεού!

30 Δεκεμβρίου

«Ρίξτε το δίχτυ στα δεξιά μέρη τού πλοίου.»(Ιωάν.21:5-6)

Πόσο τρυφερός είναι ο Κύριος! Ξέρει ότι οι μαθητές Του έχουν ξενουχτήσει, πεινάνε και νιώθουν μοναξιά. Δύο φορές Τον είχαν δει μετά από την Ανάστασή Του. Τώρα είχαν βγει να ψαρέψουν. Άρχισε να ξημερώνει και δεν είχαν πιάσει τίποτα. Εκείνη ακριβώς την ώρα ακούνε μια γλυκιά φωνή να τους φωνάζει: **«Παιδάκια, μήπως έχετε κάτι για προσφάι; Του αποκρίθηκαν: « Όχι.» Και εκείνος τούς είπε: «Ρίξτε το δίχτυ στα δεξιά μέρη τού πλοίου, και θα βρείτε.»**

Ήταν η φωνή του Κυρίου. Τι έκπληξη! Ο Μεγάλος Υπηρέτης είχε ανάψει ανθρακιά και ένα ψητό ψάρι τούς περίμενε, μαζί με ψωμί. Τους καλεί: **«Ελάτε, γευματίστε».** Η χαρά τους ήταν απεριγράπτη!

Αυτού του είδους οι εμπειρίες θα επαναλαμβάνονται στην πορεία του αληθινού πιστού, γι' αυτό πρέπει να το πάρει απόφαση. Να μάθει να ασκεί πλήρη **εμπιστοσύνη** και **υπακοή** στα λόγια και στο πρόσωπο του Θεού. Να μην επηρεάζεται απ' τις εξωτερικές συνθήκες. Μας λέει: **«Αν και αργοπορεί, πρόσμενε... σίγουρα θα έρθει, δεν θα βραδύνει.»**

Κάποιος πιστός, δεν είχε να πληρώσει το ενοίκιό του. Ήταν η τελευταία μέρα. Κάποια παλιόπαιδα στη γειτονιά του πέταξαν ένα ψόφιο πουλί απ' το παράθυρο σα δείγμα περιφρόνησης. Ο λαιμός του πουλιού ήταν πρησμένος. Όταν άνοιξε ο φτωχός, τι να δει! Ένα μενταγιόν και το όνομα του άρχοντα γραμμένο επάνω. Το πήγε και του το παρέδωσε. Η χαρά του άρχοντα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε τον αντάμειψε πλούσια και ανέλαβε να φροντίσει για **κάθε του ανάγκη.**

Κύριε,

Έρχεσαι ακριβώς στην ώρα που βρίσκομαι σε αμηχανία. Δίνεις λύση, οδηγία και ελπίδα. Αυτό που χρειάζομαι είναι η αποκάλυψη του Προσώπου και του λόγου Σου, γιατί Εσύ είσαι η **πηγή όλων των **κρυμμένων θησαυρών** που χρειάζομαι καθημερινά. Σ' ευχαριστώ!**

31 Δεκεμβρίου

«Τα μάτια του Κυρίου του Θεού σου είναι επάνω (στη γη), από την αρχή του χρόνου μέχρι το τέλος του χρόνου.» (Δευτ.11:12)

Ξεκινήσαμε τον **Χρόνο που μας πέρασε** στηριγμένοι στο Θεό και στις υποσχέσεις Του, ότι θα είναι μαζί μας και θα μας κάνει **Νέους Ανθρώπους** εν Χριστώ. Με απώτερο σκοπό να περπατάμε όλο τον **Καινούριο Χρόνο** σε μια **Νέα Ζωή**, μέσα στο θέλημά Του, έχοντας την ευλογία Του μέσω του Αγίου Πνεύματος, προς δόξα Του!

Στο διάβα όλων των ημερών του Χρόνου ανακαλύψαμε **κρυμμένους θησαυρούς** στο θεόπνευστο **λόγο του Θεού**, που εύφραναν την ψυχή μας. Μάθαμε για τα θαυμαστά **σχέδια** που έχει ο Θεός. Γνωρίσαμε βαθύτερα την πηγή της ζωής μας, τον **Ιησού Χριστό**. Όλα αυτά μάς έδωσαν κουράγιο να συνεχίσουμε την πορεία μας προς τον Ουρανό.

Με τη χάρη του Θεού φτάσαμε στο **τέλος του Χρόνου**.

Σήμερα θα κλείσουμε τον Χρόνο με την υπόσχεση του Θεού: **«Δέστε, κάνω καινούρια τα πάντα.»** Ο Θεός δεν αρκείται μόνο να κάνει τον άνθρωπο **Καινούριο** εν Χριστώ, όπως είδαμε. Αλλά τελικά τα κάνει **ΟΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ**. Διαβάζουμε: **«Δέστε, κτίζω καινούριους ουραμούς, και καινούρια γη.»** (Ησ.65:17)

Γιατί όμως τα κάνει **όλα καινούρια**; Εφόσον όλα όσα δημιούργησε ήταν **«λίαν καλά»**, γιατί αποφασίζει να κάνει **Καινούριο Ουρανό και Καινούρια Γη**;

Μαθαίνουμε από το λόγο Του ότι η ανταρσία του Σατανά και του Αδάμ ενάντια στο Θεό, διατάραξε την **αρμονική τάξη** όλης της Δημιουργίας. Διαβάζουμε: **«Ολόκληρη η κτίση στενάζει, και συμπάσχει με ωδίνες»** και περιμένει να **«ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς (και να μεταβεί) στην ελευθερία της δόξας των παιδιών του Θεού»**. (Ρωμ.8:21-22)

Για το Θεό δεν υπάρχει κάτι δύσκολο.

Τον ξεπεσμένο άνθρωπο τον **ξαναχτίζει σ' έναν νέο άνθρωπο**. Την **Κτίση**, τα **Επουράνια**, τα ξανακάνει καινούρια, καθαρισμένα από όλα

τα μολύσματα που επέφερε η Αποστασία του Σατανά και η Πτώση του ανθρώπου. Τα κάνει τόσο όμορφα και τέλεια, που μάτι ποτέ δεν έχει δει ούτε φανταστεί.

«Ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσης Θεού! Πόσο ανεξερεύνητες είναι οι κρίσεις του, και ανεξιχνίαστοι οι δρόμοι του!»

Αγαπητό παιδί του Θεού, ευχαρίστησε το Θεό Πατέρα για όλες τις ευεργεσίες Του. Μάθε να είσαι ευγνώμων για όλα όσα επέτρεψε στη ζωή σου. Ήταν όλα για την πνευματική σου πρόοδο. Μη χάνεις την ελπίδα σου όταν περπατάς σε σκοτεινά μονοπάτια, θα ανακαλύψεις κι άλλους **κρυμμένους θησαυρούς** σε απόκρυφα μέρη.

Μη στενοχωριέσαι όταν χάνεις διάφορα πράγματα στον κόσμο, γιατί έχεις **περιουσία στον Ουρανό**, καλύτερη και μόνιμη.(Εβρ.10:34)

Κύριε,

Σήμερα, στο **τέλος του Χρόνου** και στο κατώφλι μιας άλλης, καινούριας χρονιάς, Σε παρακαλώ, βοήθα με να **θυμάμαι** όλες τις αλήθειες που μου αποκάλυψες καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της χρονιάς. Να **φυλάω** όλους τους **κρυμμένους θησαυρούς** που απέκτησα, σαν κόρη οφθαλμού, ώστε να συνεχίσω να περπατώ την **κάθε καινούρια μέρα** μέσα στο φως του λόγου Σου, σε όλες τις πλευρές της ζωής μου. Να **μην απελπίζομαι**, ό, τι κι αν επιτρέπει ο Θεός Πατέρας στη ζωή μου. Πραγματικά όλα μπορεί να τα συνεργεί για καλό σ' αυτούς που Τον αγαπάνε. Τι μυστικό! Ζητώ την ευλογία Σου! Σ' ευχαριστώ!

*Είν' το αύριο στα χέρια του Κυρίου Ιησού,
Τις στιγμές μου δε γνωρίζω, ζω στη χάρη του Θεού.
Ξέρει τις δικές μου έγνοιες, ω! γιατί να μερηννώ
Για του αύριο τα βάρη; Τα 'χω αφήσει στο Χριστό.
Τι θα φέρει η άλλη μέρα, δε γνωρίζω εγώ καλά,
Μα το αύριο κρατάει ο Χριστός που μ' αγαπά.*

ΜΟΝΟ Ο ΘΕΟΣ ΞΕΡΕΙ

Κάποτε ζούσε σ' ένα χωριό κάποιος φτωχός γέροντας, ο οποίος είχε ένα πολύ όμορφο άλογο που τον βοηθούσε στις γεωργικές του ασχολίες.

Κάποια μέρα, ένας πρίγκιπας θέλησε να το αγοράσει, προσφέροντας ένα υπέρογκο ποσό. Αυτός, όμως, αρνήθηκε να το πουλήσει. «Μα καλά είσαι ανόητος;» ρώτησαν οι συγχωριανοί του. «Πούλα το άλογο για το καλό σου, θα πιάσεις πολλά χρήματα και θα είσαι ευτυχισμένος.»

«Και ποιος ξέρει τι είναι καλό και τι κακό; Μόνο ο Θεός ξέρει.» Απάντησε ο γέροντας. Ένα πρωί ξύπνησε και είδε ότι το άλογό του είχε φύγει. Οι συγχωριανοί του ήρθαν να του εκφράσουν τη λύπη τους: «Ήσουν ανόητος που δεν πούλησες το άλογο. Τώρα δεν έχεις ούτε τα χρήματα ούτε το άλογο.» **«Και ποιος ξέρει τι είναι καλό και τι κακό; Μόνο ο Θεός το ξέρει!»** απάντησε ο γέροντας. Ύστερα από λίγες μέρες το άλογο επέστρεψε στη μάντρα του, μαζί με μερικά άλλα πανέμορφα άγρια άλογα που είχε συναντήσει στο δάσος. Ήρθαν ξανά οι συγχωριανοί και του είπαν: «Τι τυχερός που είσαι! Σου έτυχε μεγάλο καλό.» **«Και ποιος ξέρει τι είναι καλό και τι κακό; Μόνο ο Κύριος γνωρίζει!»** τους θύμισε ξανά ο γέρος. Μετά από λίγες μέρες, ο γιος του, καβαλικεύοντας ένα από τα άλογα, έπεσε κι έσπασε τα πόδια του, μένοντας ανάπηρος. «Τι κακό που σε βρήκε!» ξανά του είπαν οι χωριανοί. Μα ο γέρος με την ίδια ηρεμία απάντησε: **Μόνο ο Θεός γνωρίζει τι είναι καλό και τι κακό!** Λίγο αργότερα ξέσπασε πόλεμος στη χώρα και ο στρατός επιστράτευσε όλους τους νέους άντρες της πόλης εκτός το γιο του γέροντα. «Είσαι πολύ τυχερός» του είπαν οι χωρικοί. «Οι γιοι όλων μας πάνε να σκοτωθούν στον πόλεμο, ενώ εσύ θα έχεις τον γιο σου πάντα κοντά σου.» Και ο γέροντας τούς απάντησε με τρυφερότητα: **«Εμείς οι άνθρωποι δεν ξέρουμε αρκετά, για να κρίνουμε αν κάτι είναι ευλογία ή συμφορά. Ακόμη αδελφοί μου δεν το καταλάβατε: Μόνο ο Θεός γνωρίζει ποιο είναι το καλό και το κακό μας.»**

Πρέπει λοιπόν να δείχνουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό μας, όχι στα λόγια αλλά έμπρακτα! Υπάρχει άραγε περίπτωση αν αφευθούμε όπως ένα μικρό παιδί στο θέλημά Του, να νιώσουμε ποτέ θλίψη, άγχος, στενοχώρια;

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

«Είθε να ήσαν σοφοί ... να συλλογίζονταν το τέλος τους! (Δευτ.32:29)
Θεωρώ επίκαιρο στο **Τέλος του Χρόνου**, και σαν **ΕΠΙΛΟΓΟ** του βιβλίου, να μοιρασθώ μαζί σου, **αγαπητέ αναγνώστη**, κάποιες σκέψεις γύρω απ' αυτό το τόσο καυτό θέμα, που μας επισημαίνει ο λόγος του Θεού: Το **ΤΕΛΟΣ!** Ιδιαίτερα το **ΤΕΛΟΣ της ζωής μας!**

Από πολύ μικρή με απασχολούσε αυτό το θέμα. Όταν όμως πέθανε ο μικρός μου αδελφός, στα 10 του χρόνια, από βλήμα όλμου μπροστά στο σπίτι μας, άρχισα να ψάχνω για να βρω πάση θυσία απάντηση στο **υπαρξιακό θέμα**: Ποιος ο σκοπός της ζωής μου και τι θα συναντήσω **μετά το θάνατο**. Δεν ήθελα να χαθεί η ψυχή μου!

Κάποιος έφηβος μια μέρα, βαθιά προβληματισμένος παραπονέθηκε στη μητέρα του: «Το πουλάκι μας ψόφησε, τα λουλούδια μας μαράθηκαν, το αδελφάκι μου πέθανε...»

Πραγματικά, όλα γύρω μας μαρτυρούν ότι **τα πάντα** σ' αυτόν τον Κόσμο είναι **πρόσκαιρα** και **φθαρτά**. Ερχόμενα και παρερχόμενα.

Τι μένει για πάντα;

Και αναρωτιόμαστε: **Υπάρχει κάτι που να μένει παντοτινά;**

Ο Θεός βεβαιώνει στο **λόγο Του** ότι, **δύο** είναι τα πιο σπουδαία πράγματα που μένουν για πάντα:

1) Ο **λόγος** του Θεού και

2) ο **άνθρωπος** που κάνει το **θέλημα του Θεού**.

Ενδεικτικά παρομοιάζει ο Θεός τον άνθρωπο με το χορτάρι, και το άνθος του με τη δόξα του. Ξεραίνεται το χορτάρι, πέφτει μαζί του και το λουλούδι του. Το ίδιο και ο άνθρωπος. Πεθαίνει, χάνεται μαζί του και η δόξα του. Υπάρχει όμως κάτι που μένει **αιώνια**. Ποιο είναι αυτό; **Ο λόγος του Κυρίου**. (1Πέτρ.1:24)

Και για τον **Κόσμο**, με όλες τις **επιθυμίες** του που ικανοποιούν τη σάρκα, μας λέει ότι παρέρχεται. Όποιος όμως εκτελεί το **θέλημα του Θεού θα ζήσει αιώνια**.(1Ιωάν.2:17)

Ανάγκη σοφίας

Λέγεται ότι κάποιον γύφτο τον έκαναν βασιλιά. Καθώς τον μετέφεραν με ένα πολυτελές αμάξι μέσα από ένα δάσος, ο γύφτος θαύμασε τα ξύλα και είπε: «Τι ωραία ξύλα για κάρβουνα...»

Έχουμε μεγάλη ανάγκη να ζητάμε απ' το Θεό να μας διδάξει καθημερινά: «να προσκολλούμε τις καρδιές μας στη **σοφία**» (Ψαλμ.90:12) ώστε να **γνωρίσουμε το Θεό** και το σκοπό της ζωής μας. Αλλιώς, ενώ είμαστε πλασμένοι με τιμή, θα μοιάζουμε με τα κτήνη που φθείρονται, χωρίς **νοημοσύνη** . (Ψαλμ.49:20)

Ο Βουνιάνος στο βιβλίο «**Το Ταξίδι του Χριστιανού**», διηγείται πως άγγελοι κρατούσαν ένα **στεφάνι** για να το βάλουν πάνω απ' το κεφάλι ενός πιστού, μόλις θα το σήκωνε. Αυτός όμως συνέχεια κοίταζε κάτω και σκάλιζε κάτι άχυρα.

Το Μεγάλο Ταξίδι

Διηγούνται ότι κάποτε ένας βασιλιάς στην επιθανάτιο κλίνη του, γεμάτος αγωνία, αναγνώρισε ότι δεν είχε κάνει καμιά ετοιμασία για το **Μεγάλο αυτό υποχρεωτικό Ταξίδι**. «Μα εσύ βασιλιά μου», του είπε ο γελωτοποιός του, «όταν πήγαινες ένα μικρό ταξίδι, μέρες πριν ετοιμαζόσουν. Πώς κι έκανες τώρα αυτή την ανοησία;»

Τα τελευταία λόγια:

Του Καίσαρα Βοργία, καθώς αντιμετώπιζε το θάνατό του, ήταν: «Όσο ζούσα, φρόντισα για το κάθε τι εκτός από το **θάνατο**. Τώρα πρέπει να πεθάνω και είμαι ανέτοιμος να πεθάνω.»

Του **Sir Thomas Scott**: «Μέχρι αυτή τη στιγμή νόμιζα ότι δεν υπάρχει ούτε Θεός ούτε Κόλαση. Τώρα ξέρω και νιώθω ότι υπάρχουν και τα δύο και είμαι καταδικασμένος για την απώλεια!»

Του **Βολταίρου**: «Είμαι εγκαταλελειμμένος από Θεό κι ανθρώπους... Θα πεθάνω και θα πάω στην Κόλαση.»

Του **Γκάντυ**: «Πρώτη φορά σε 50 χρόνια νιώθω να βρίσκομαι σε **βάλτο απελπισίας**. Όλα γύρω μου είναι σκοτάδι.»

Αντίθετα βλέπουμε ανθρώπους πιστούς, οι οποίοι αντιμετώπισαν το **τέλος του ταξιδιού της ζωής** τους με ελπίδα και χαρά.

Τα τελευταία λόγια του **Moody**, του ξακουστού κήρυκα, ήταν: «*Η γη υποχωρεί, ο Ουρανός ανοίγει μπροστά μου! Ο Θεός με καλεί και πρέπει να φύγω.*»

Του **πρωτομάρτυρα Στέφανου**, καθώς τον λιθοβολούσαν, τα τελευταία λόγια ήταν γεμάτα νίκη και θρίαμβο: «**Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου**». Και γονατιστός φώναξε με δυνατή φωνή: «*Κύριε, μην τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία*».

Του **Ira Sankey**, ο οποίος είχε τυφλωθεί: «Λίγο ακόμα στο γήινο σκοτάδι και μετά στο λαμπερό φως του θρόνου του Πατέρα. Ο Θεός είναι αγάπη. Καλή νύχτα, καλή νύχτα!»

Ο φυσικός και χημικός **Michael Faraday**, όταν τον ρώτησαν με τι θα ασχολείτο στον άλλο κόσμο, απάντησε: «Θα είμαι με το Χριστό, κι αυτό μού είναι αρκετό.»

Του **Samuel Rutherford**: «Τα μάτια μου θα δουν το Λυτρωτή μου. Με συγχώρεσε, με αγάπησε και με έπλυνε και μου έδωσε χαρά ανεκκλήτη. Δόξα φωτίζει στη χώρα του Εμμανουήλ.»

Χαρακτηριστική είναι και η ιστορία, που διηγήθηκε ο Ιησούς Χριστός: «Δύο άνθρωποι κάποτε πέθαναν. Τον έναν, που τον έλεγαν Λάζαρο, τον έφεραν οι άγγελοι στον κόλπο του Αβραάμ. Ο άλλος βρέθηκε ξαφνικά στον τόπο των βασάνων.»

Αυτός, το μόνο που σκεφτόταν ήταν πώς να καλοπερνάει την **κάθε του μέρα**. Να ντύνεται και να τρώει πλουσιοπάροχα. Ποτέ δε σκέφτηκε για το **τέλος του ταξιδιού** του.

Σωστή Ετοιμασία

Ο Θεός καλεί τον καθένα: **«Ετοιμάσου να συναντήσεις το Θεό σου»**. Θέλει δε θέλει, ο κάθε άνθρωπος θα σταθεί μπροστά στο Θεό. Προκειμένου να είναι **σωστά ετοιμασμένος**, είναι ανάγκη να προνοήσει από πριν, ως αμαρτωλός που είναι, να **δεχθεί με πίστη την κατά Χάρη δικαίωση**, που του προσφέρει ο Πανάγαθος Θεός μέσω της **λύτρωσης του Χριστού στο Σταυρό**, ώστε να παρουσιαστεί με **«ιμάτια σωτηρίας»**. (Ησ.61:10)

Λέγεται ότι όταν έφεραν το πρώτο διάταγμα θανατικής εκτέλεσης στη νεαρή **βασιλίτσα Βικτωρία** για να υπογράψει, άρχισε να κλαίει.

Τότε ο πρωθυπουργός της είπε: **«Μεγαλειοτάτη, έχετε το δικαίωμα να δώσετε χάρη»**.

«Ωραία! αλλάξτε λοιπόν το διάταγμα και γράψτε ότι δίνω στον κατάδικο **χάρη** και φέρτε το να το υπογράψω» απάντησε. Αυτό και έκανε.

Για τη βασίλισσα δε στοίχισε τίποτα να υπογράψει αυτή τη **Χάρη**, για το Θεό όμως στοίχισε το **Αίμα του Γιου Του**, προκειμένου να μας δώσει **Χάρη** απ' την **αιώνια καταδίκη!**

Έτσι, η ψυχή που **δέχεται** την **κατά χάρη σωτηρία** του Θεού με **μετάνοια** και **πίστη**, ξεκινάει μια **πνευματική οδοιπορία** έχοντας ως κύριο μέλημα, **κάθε μέρα**, να κατεργάζεται τη **σωτηρία** που έλαβε (Φιλιπ.2:12), ώστε να φθάσει στο **τέρμα του δρόμου έτοιμος να συναντήσει τον Άγιο Θεό**.

Σε όλο αυτό το διάστημα της οδοιπορίας της, δύο τινά μπορούν να της συμβούν **οποιαδήποτε στιγμή**: Ή να **έρθει ο Χριστός** για την **Αρπαγή**

των πιστών ή να **πεθάνει** με κάποιο τρόπο. Οπότε, **όσο αναπνέει**, δεν πρέπει να αποκλίνει από τον κύριο στόχο της.

Ας ακούσουμε τον **απ. Παύλο πώς ετοιμαζόταν** ο ίδιος για να **συναντήσει το Θεό**, με απλά λόγια:

«**Ζωή** για μένα σημαίνει **Χριστός**. Γι' αυτό **κάθε λεπτό** μένω **ενωμένος μαζί Του**. Ένα λεπτό αν αποσυνδεθώ απ' Αυτόν είμαι ένας **ταλαίπωρος** άνθρωπος, η αμαρτία κυριαρχεί πάνω μου. Όταν όμως είμαι ενωμένος μαζί με το Χριστό **όλα τα υπερνικώ**. Αναθέτω σ' Αυτόν όλα τα προβλήματά μου με **προσευχή**. Το **δικό μου μέρος** είναι να **φρονώ** ότι είμαι **σταυρωμένος** μαζί Του. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι η **θέλησή** μου αχρηστεύεται. Όσο καιρό ζω στη σάρκα, **εξασκώ πίστη συνέχεια** στο Χριστό, που με αγάπησε και δέχτηκε να σταυρωθεί για μένα. Πάνω σ' αυτή τη βάση, φροντίζω να έχω πάντοτε **άπταιστη συνείδηση** απέναντι στο Θεό και τους ανθρώπους. (Πραξ.24:16)

Όλα όσα υπεραγαπώ, τα θεωρώ σκουπίδια, για να κερδίσω το Χριστό, και να βρεθώ μπροστά του έχοντας, όχι τη δικαιοσύνη που αποκτιέται με τα έργα του Νόμου, αλλά τη **δικαιοσύνη του Χριστού** που αποκτιέται μέσω της **πίστης**. Με απώτερο σκοπό, να **γνωρίσω το Χριστό βαθύτερα**, να πειραματίζομαι τη **δύναμη της Ανάστασής Του**, να έχω **συμμετοχή στα παθήματά Του** στην πρακτική ζωή, καθώς **συμμορφώνομαι με το θάνατό Του**. Ξέρω ότι έχω ακόμα δρόμο μπροστά μου μέχρι να λάβω το **βραβείο**, γι' αυτό **συνέχεια τρέχω**. Δε στηρίζομαι σε παλιές μου εμπειρίες. Προσέχω να **προχωρώ όλο μπροστά**. Δεν δίνω σημασία στις κακοπάθειες που πρόκειται να υποφέρω ούτε στο βασανιστικό σκόλοπα στη σάρκα μου. Μάλιστα, αντί να βαρυγκωμώ, ευχαριστώ το Θεό γιατί με βοηθά να **μένω ταπεινός**. Η **Χάρη Του μου είναι αρκετή**. Εξάλλου δε ζητώ **καλοπέραση**. Δεν ξεχνώ ότι το **μονοπάτι του Σταυρού**, που οδηγεί στον **Ουρανό**, είναι στενό και θλιμμένο. Όσοι το στρώνουν με ροδοπέταλα δίνουν τόπο στο Σατανά για να τους πλανά. Δεν αγνοώ τις ραδιουργίες του Εχθρού. Αγρυπνώ και απορρίπτω τις προσφορές και τις εισηγήσεις του. Το μυστικό της καρποφορίας μου είναι να

περιφέρω πάντοτε τη **νέκρωση του Χριστού** στο σώμα μου ώστε να **φανερωθεί και η ζωή Του** μέσα από μένα. Αυτό που με ενδιαφέρει πάνω απ' όλα, είναι να κάνω το **θέλημα του Θεού**. Με άλλα λόγια, να **τελειώσω** το δρόμο μου **θριαμβικά**. Να εκπληρώσω επιτυχώς τη **διακονία** μου: Να κηρύξω το **Ευαγγέλιο της χάρις Του**.»

Βλέπουμε λοιπόν ότι **σωστή ετοιμασία** για τον απ. Παύλο δεν ήταν μία τυπική ώρα πνευματικής απασχόλησης την ημέρα στη σχέση του με το Χριστό, αλλά μια **ενεργητική ζωντανή ταύτιση** μαζί Του επί εικοσιτετραώρου βάσεως.

Αυτός ήταν ο λόγος που ο **θάνατος** για τον απ. Παύλο δεν ήταν τρόμος, αλλά ήταν **«κέρδος»**, γιατί θα πήγαινε κοντά στον αγαπημένο και λατρευτό του Σωτήρα, εκεί όπου ήταν πολύ **καλύτερα**.

Ευχαριστούμε το Θεό για τη ζωή του απ. Παύλου. Όποιος λοιπόν πιστός θέλει να είναι σίγουρος ότι **ετοιμάζεται σωστά**, δεν έχει παρά να μελετήσει επισταμένα τη ζωή του, γιατί μιμείτο το Χριστό.

Έτσι η ζωή του θα είναι σαν ένα **ανοιχτό βιβλίο** και το **Αίμα του Ιησού Χριστού** θα τον καθαρίζει από κάθε αμαρτία. Θα είναι **έτοιμος** να **συναντήσει** τον **Άγιο Θεό** και να **λογοδοτήσει σ' Αυτόν**.

«Ο άνθρωπος είναι ένα δημιούργημα που η ζωή του εξαρτάται από την κάθε χρονική στιγμή. Το παρελθόν δεν του ανήκει πλέον. Το μέλλον του δεν το ορίζει ο ίδιος. Μόνο η παρούσα στιγμή του ανήκει. Το Τώρα. Ο Θεός όμως είναι Αιώνιος. Αυτό που εμείς ονομάζουμε παρελθόν και μέλλον για τον Αιώνιο Θεό είναι ένα συνεχές παρόν, ένα ΤΩΡΑ!» γράφει ο **Andrew Murray**.

Έχουμε την εντύπωση ότι ο Θεός έχει **ορισμένες ώρες** που δέχεται να μας **ακούει** ανάλογα με τις διαθέσεις Του. Αυτό είναι **ψέμα του Σατανά**. Ο Κύριος βεβαιώνει στο **λόγο Του** ότι **ενδιαφέρεται συνέχεια** για τη λυτρωμένη ψυχή, γι' αυτό υπόσχεται: *«Εγώ ο Κύριος θα τη φυλάω, σε κάθε στιγμή θα την ποτίζω.»* (Ησ.27:2)

Ο πιστός καλείται **κάθε στιγμή** να καταφεύγει με θάρρος στο **Χριστό** ως τον **Αρχιερέα** και **Μεσίτη** του, μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Αγαπητή αδελφή, αγαπητέ αδελφέ, δεν ξέρεις πόσο θα ωφεληθείς πνευματικά αν συνειδητοποιήσεις **την αξία της μοναδικότητας της κάθε ΣΤΙΓΜΗΣ** και το δικαίωμα που έχεις να καταφεύγεις με **οικειότητα** στο Θρόνο της Χάριτος, αδιαφορώντας για το πώς νιώθεις. Αρκεί να καταδικάζεις την αμαρτία στη ζωή σου. Να **προσεύχεσαι** με πίστη, για τη σωτηρία των ψυχών, την **αναζωπύρωση** των πιστών, την **εξάπλωση της Βασιλείας του Θεού** και για τη **ματαιώση των σχεδίων του Σατανά**.

Μην ξεχνάς, **μόνο αυτή η στιγμή** είναι δική σου για να τη διαχειρίζεσαι όπως **εσύ επιλέγεις** και που θα έχει αιώνιο αντίκτυπο. Και πρόσεχε, η **αναβολή** και η **απραξία** είναι από το Σατανά. Μην πεις: «Δεν μπορώ, νιώθω αδύνατος, ανόρεχτος.» **Υπάκουε** και **εμπιστεύσου** **τώρα** στον Κύριο. Σε περιμένει **άφθαρτο στεφάνι**.

Κάποιοι πιστός αναρωτιόταν:

«Πώς μπορώ να είμαι σίγουρος ότι **μέχρι τέλους** θα μένω πιστός;»

Η απάντηση που του δόθηκε ήταν:

«Αν **μένεις πιστός αυτή τη στιγμή** και την επόμενη στιγμή και την κάθε άλλη στιγμή, θα φθάσεις στο τέρμα **νικητής**.»

Ο πιστός που ασκεί **πίστη** ενεστώτος χρόνου στο **τέλειο έργο του Σταυρού**, **όλα τα μπορεί ενωμένος με το Χριστό** .

*«**Σήμερα**, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας.»*

Τελειώνοντας, ας κάνουμε ο καθένας μας την ακόλουθη προσευχή:

Κύριε,

*Καθώς στέκομαι στο **τελευταίο σκαλοπάτι του Χρόνου**, Σε ευχαριστώ για τους **κρυμμένους Σου θησαυρούς**. Ζητώ να τους φυλάω σαν κόρη οφθαλμού με τη **χάρη Σου**.*

Παίρνω θέση μετάνοιας και υπακοής **τώρα**. Τακτοποιώ κάθε μου εκκρεμότητα **τώρα**. Στέκομαι στο «**Τετέλεσται**» του Σταυρού Σου.

Ναι, **αυτή τη στιγμή** ταυτίζομαι μαζί Σου. Αντιμετωπίζω με **πίστη** κάθε μου πρόβλημα ενωμένος μαζί Σου. Σου ανήκω ολοκληρωτικά.

Καθώς ανανεώνουμε **κάθε ώρα** τη σχέση μας με το Θεό εν Χριστώ μέσω του **Αγίου Πνεύματος** και τη διατηρούμε **κάθε μέρα**, θα μπορέσουμε κι εμείς να έχουμε ένα **θριαμβικό ΤΕΛΟΣ**, είτε με την **αρπαγή** είτε με το **φυσικό θάνατο**, όπως είχε και ο απ. Παύλος!

Ώστε να πούμε όπως είπε κι αυτός:

«Έφτασα στο **τέρμα της οδοιπορίας μου**. Είμαι **έτοιμος** ν' αναχωρήσω. Αγωνίστηκα τον καλό αγώνα, έτρεξα το δρόμο **ως το τέλος**, φύλαξα την πίστη. **Τώρα** με περιμένει το στεφάνι της δόξας. Αλληλούια!!»

Εύχομαι, στηριγμένοι στη Χάρη του Θεού εν Χριστώ και με αυτή την ομολογία στα χείλη μας, κι εσύ κι εγώ, **αγαπητέ αναγνώστη**, να αφήσουμε την **τελευταία μας πνοή** στον κόσμο, για να μεταβούμε στην **Ουράνια Πατρίδα**, εκεί που η **ζωή** είναι **ΑΤΕΡΜΟΝΗ!**
Προς δόξα Θεού!

